

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.33

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.33

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.33

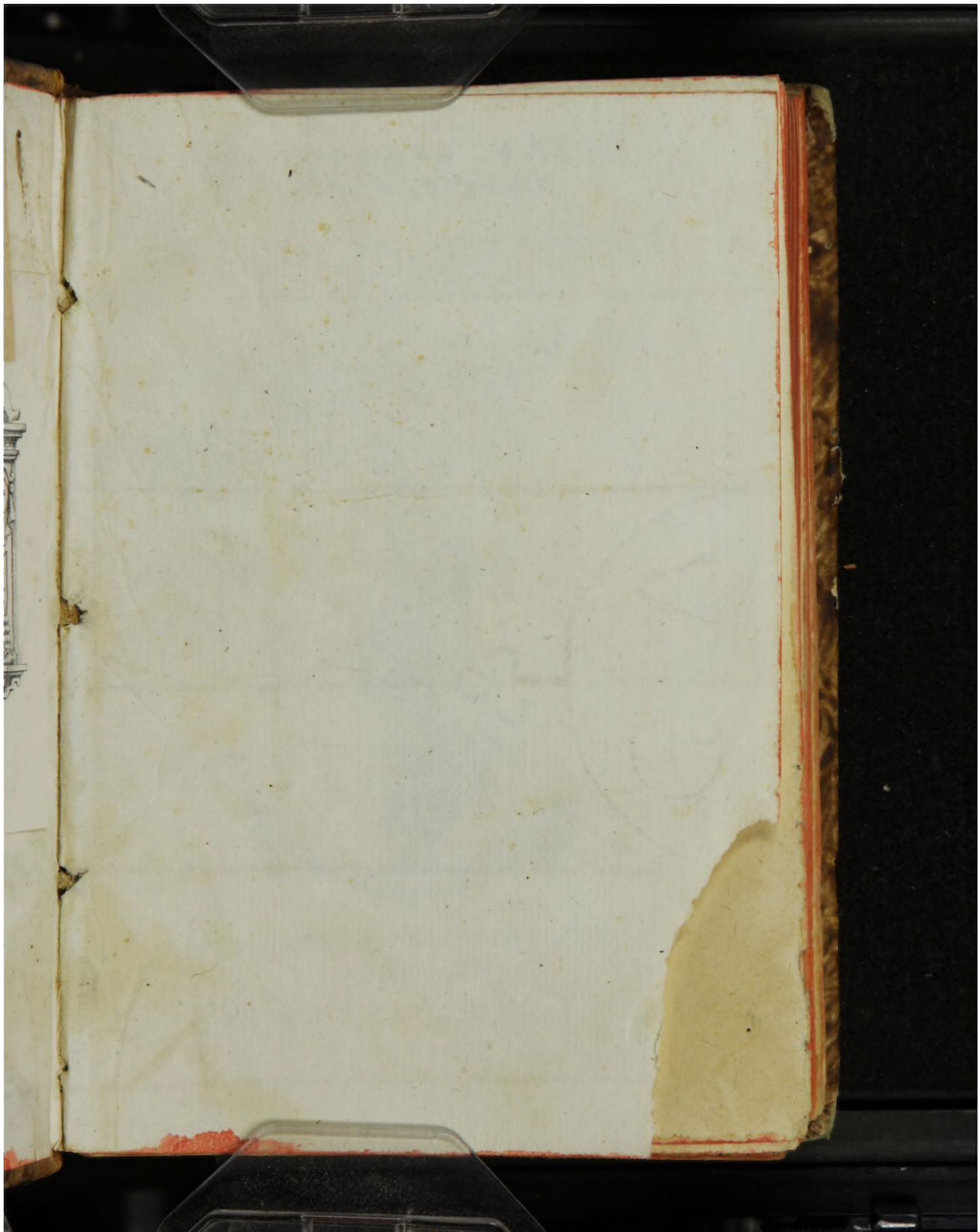
Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.33

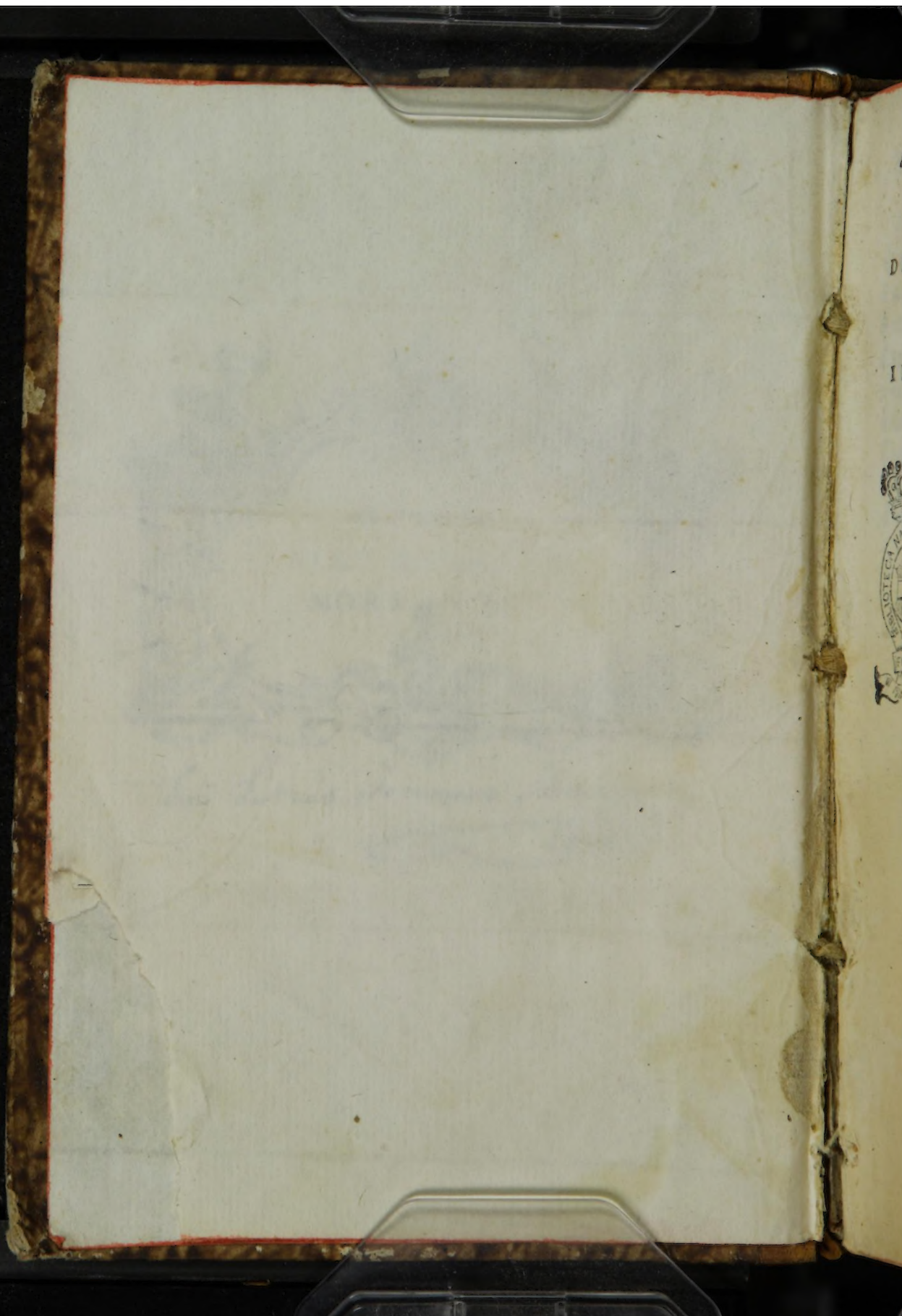
Ms. 2/1.

Ex Libris Joannis Nencini

1874

I
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΛΟΓΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

DEMOSTHENIS ORATIONVM
PARS SECVNDA:

IN QVA IVDICIALES NOVE M
EIVS PVBLICAE ORATIONES
CONTINENTVR.

A L

D V S

CORRIGENTE PAVLO MANVTIO,
ALDI FILIO.

V E N E T I I S, M. D. LIII.

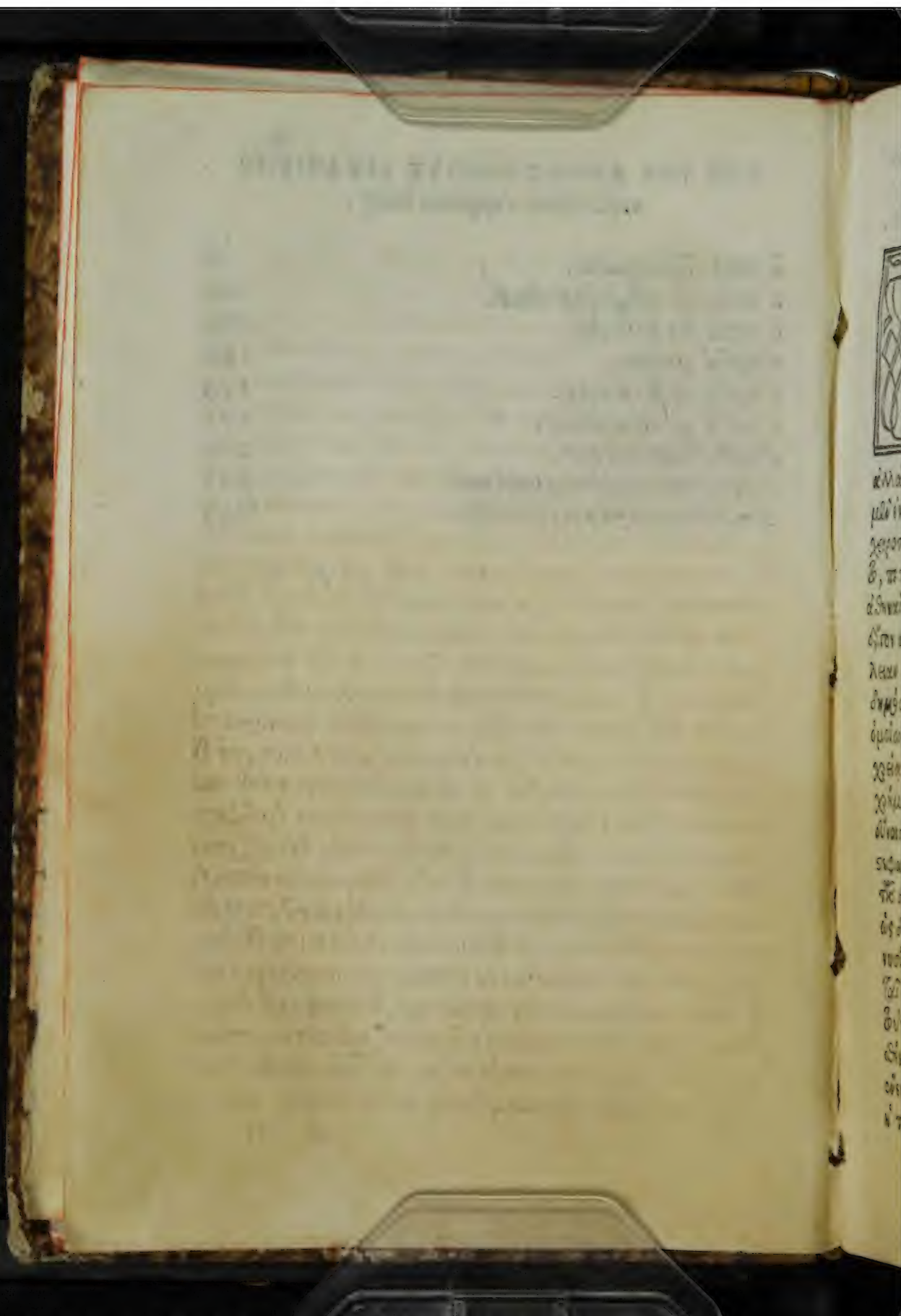

2

ΤΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΔΙΚΑΝΙΚΩΝ
ἐνὲα λόγων δημησίων Εἰνάξ .

ὁ πρὸ τῆς σεφάλου .	6
ὁ πρὸ τῆς πρὸ πρεσβείας .	53
ὁ πρὸ τὸν λεπίνω .	102
ὁ κατὰ μεθίου .	126
ὁ κατὰ ἀνδροπίωνος .	159
ὁ κατὰ ἀριστοκράτους .	172
ὁ κατὰ ἡμικράτους .	204
ὁ κατὰ ἀριστογείτονος πρώτος .	233
ὁ κατὰ ἀριστογείτονος δεύτερος .	245

A II

Εἶχον μὲν ὁ ῥήτωρ ἱπποδρόμους ἀθηναίων
 περὶ βάλαντος τῆς σωμάτων ἐν τῇ
 καὶ χειροποιήτων ἀρχαῖς τὸν τε καὶ
 βέλπον, τὴν τε εἰς τὴν πόλιν δὴ-
 νοίαν, καὶ πρὸς λόγους δεινότητος,
 ὡς αὐτὸς εἴρηκεν, οὐ λίθοις, καὶ
 πλίνθοις τοῖς ἀθηναίοις ὠχέωσεν,
 ἀλλὰ μεγάλαις δωράμεσι, καὶ πολλῇ ἑνὶ συμμαχίᾳ, τῇ
 μὲν ἐκ γῆς, τῇ δὲ ἐκ θαλάσσης. οὐ μὲν γὰρ ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν
 χειροποιήτον πόρνεον, οὐ μικρὰ τῇ πόλει σωεβάλε-
 ῖτο, πεπονηκότως γὰρ καὶ πολλὰ μόγη, τὰ τείχεα τοῖς
 ἀθηναίοις, ἐπειδὴ ἔδοξε ἀπορροῦν αὐτὸ, ἡρέθησαν ὑπὲρ τὸ
 ὄντον ἀπορροῦν διὰ φυλῆς ἐκείνης: οὐς εἶδε τὴν ὑπὸ
 λειαν μὲν παρέχειν τὸ ὄντον: τὸ γὰρ ἀνάλωμα
 δημόσιον. εἰς τοίνυν τῶν καὶ ὁ ῥήτωρ γινόμενος, οὐχ
 ὁμοίως τοῖς ἄλλοις τὴν ὑπὸ λειαν μὲν εἰσέτιγχε τῇ
 χρεῖα: ἀλλὰ τὸ μὲν ὄντον ἀμέμπτως ἀπέτελεσε, τὰ δὲ
 χρεῖματα ἔδωκεν οἴκῳ τῇ πόλει. ἐπὶ τὴν αὐτὴν τὴν
 δὴ νοίαν τῶν ἑσουλῶν, καὶ τὴν * περὶ μύθους ἡμεῖς αὐτοὶ
 σεφάκιον χρυσῶν. εἴποιμεν γὰρ ἀθηναῖοι πρὸς τοὺς ῥήτορας
 τῆς δὲ ποιούντων. κτησιφῶν δὲ ὡς ὁ τὴν γνώμην εἰπὼν,
 ὡς δεῖ σεφάκιον τὸν δημοσύνον αὐτὸν καὶ τοῖς διο-
 νυσίοις: αὐτὸς δὲ τὸ πᾶν, τὸ τῶν διονύσου διαφῶ: αὐτὸς δὲ δια-
 τῶν, πᾶσι τοῖς ἔλλησιν, οὐς ἢ πανήγυρις σωήσασθαι: καὶ
 τῶν αὐτῶν αὐτῶν αὐτῶν τὸν κήρυκα, ὅτι σεφάκιον δημο-
 σύνον δημοσύνους παιανίαν ἢ πόλιν, ἀλλὰ τὴν συμπάσης
 εὐχὴ καὶ δυνάμει τῆς πρὸς αὐτὴν. ὡς οὖν παντοχόρως
 ἢ πρὸς θαλάσσης: διὸ καὶ φθόνος αὐτῆς ἡμεῖς αὐτοὶ. καὶ τῶν

Δημοδένους

ἡρώσιμα τοσ' ἀπηνέχθη πρᾶνόμων γραφή. αἰχίνης γὰρ
 ἐχρὸς ὦν τῷ δημοδένους, αἰῶνα πρᾶνόμων ἀπὴ γειλε
 κτησιφάνει, λέγων ἀρχόντα γε γονότα τὸν δημοδένειν,
 καὶ μὴ δόντα λόγον, ὑπὸ δύνων εἶναι: νόμον δὲ κελεύειν
 ὅς ὑπὸ δύνους μὴ σεφασθῇ. καὶ πάλιν νόμον πρᾶχόμε-
 νος, τὸν λέγοντα, ἐὰν μὲν πῶς ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων σεφασ-
 νοί, ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τὸν σεφασμον ἀναγορεύειν: ἐὰν δὲ ἡ
 βουλὴ, ἐν τῷ βουλευτηρίῳ: ἀλλὰ χόρη δὲ μὴ ὕβρις. φη-
 σὶ δὲ καὶ ὅς ἐπαινους εἶναι ὅς τῷ δημοδένει ψευδῆς.
 μὴ γὰρ πεπολιτοῦσθαι καλῶς τὸν ῥήτορα, ἀλλὰ καὶ δω-
 ροδόκον εἶναι, καὶ πολλὰν κακῶν αἰπὸν τῇ πόλει. καὶ τὰς
 ξειγῆς τῆς κατηγορίας αἰχίνης κέχρηται, πρῶτον
 εἰπὼν, πῶς τῷ ὑπὸ δύνων νόμου, καὶ δούτορος,
 πῶς τῷ τῷ κερυγμαίων, καὶ ἴσον, πῶς τῆς πολι-
 τείας. ἡξίωσε δὲ καὶ τὸν δημοδένειν πῶς αὐτὸν τὰ ξειγῆς
 ποιῆσθαι. ὁ δὲ ῥήτωρ, καὶ ἄρ' τῆς πολιτείας πῶς ἀρ-
 χὴν ἐποιήσατο, καὶ πάλιν εἰς τῶν λόγον κατέστρε-
 ψε, τεχνικῶς πρῶτον. δεῖ γὰρ ἀρχεσθαι τε ἄρ' τῷ
 ἰχυροτόρῳ, καὶ λήγειν εἰς τῶν μέσων δὲ πῶς
 θεῖται τὰ πῶς νόμων: καὶ ὅ μὲν πῶς τῷ
 ὑπὸ δύνων, ἀντίπῃσι διανοίᾳ: τῷ
 δὲ πῶς τῷ κερυγμαίων, νόμος
 ἔτορον, ἢ τοι νόμου μόρος, ὥς
 φησὶν αὐτός, ἐν ᾧ συνεχώρη-
 ται καὶ ἐν τῷ θεάτρῳ κυ-
 ρύττειν, ἐὰν ὁ δῆμος
 ἢ ἡ βουλὴ ὅτις
 ἡρώσιμα.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΝΟΝΥΜΟΥ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΥΤΟΝ
ΛΟΓΟΝ.

Θηβαῖοι καὶ θεβαῖοι πολεμοῦντες
πρὸς ὧλιπῶν, ἐν χειρὶν αὐτῶν πόλει
τῆς βοιωτίας ἡ Πήθη. ὁ δὲ κρά-
τῆς οὗτος ὁ μακεδὼν φρουρὰ μὲν
εἰς τὰς θήβας ἐβίβαλε, καὶ εἰς χεῖ-
ρας ἑαυτοῦ δουλοῦντο. ἐλπίσαν-
τες δὲ τὸ αὐτὸ παθεῖν Ἀθηναῖοι,
καὶ ὁ γὰρ οὐδέ πω κατ' αὐτῶν ἦεν προσδεκῶντες τὸν τύ-
ραννον ἐσκίασαντο τὰ περὶ νικητὰ μὲν τῷ χρόνῳ τῆς τεί-
χεως ἐπανορθώσαντες. καὶ δὴ ἄφ' ἐκείνης φυλῆς τειχε-
ποιοὶ περὶ ἐλήθησαν. ριόνδε καὶ ἡ πανδιονίς ἐξ ἑαυτῆς ἐ-
λετο πρὸς χεῖρας τὸν ῥήτορα. τῆς τοίνυν ὀρχασίας ἐν χε-
ρὶν ἔσσης προσδεθεὶς ἐπὶ χρημάτων μεταδεδομμένων ἑαυ-
τῆς πόλεως, ὁ ῥήτωρ ἐκ τῆς ἰδίᾳ ἐδαπάνησε, καὶ οὐκ ἐ-
λογίσαστο αὐτὰ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ ἐχρείσαστο. ταῦτα ἄ-
φορμῶν ὁ κτησιφῶν εἰς τῆς πολιτοδουλείων δεξιὰ μὲν εἰ-
σένεγκε γράμματα ἐν τῇ βουλῇ, πρὸς αὐτοὺς ριάντων· ἐπει-
δὴ διατελεῖ δημοσίων ὁ δημοσίων πρὸ ὅλων τὸν βίον ὄν-
νοισιν εἰς τὴν πόλιν ἀντιδιδόντων, καὶ νῦν δὲ τειχεποιὸς
ὢν, καὶ δευθεὶς χρημάτων οἴκῳ περὶ ἑαυτοῦ, καὶ ἐχρεί-
σατο, δὲ ἑαυτὸν διδόντων τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ σεφα-
νοῦναι αὐτὸν χρυσέῳ σεφαίῳ ἐν τῷ θεάτρῳ τραγωιδῶν
ἀγομῶν καινῶν, ἵσως ὅτε πλεονέξῃ σωφρονισμῶν
καὶ καινὰ δράματα ἐλέπειν. εἰσαγομῆναι τοίνυν καὶ εἰς
τὸν δῆμον τῆς περὶ βουλομένης, ἐπίσταται τῷ κτησιφῶν-
τος κατήγορος αἰσχύνῃς ἐκ τῆς πολιτείας ὑπάρχων ἐχ-
θρὸς πρὸς ἀνομιᾷ εἶναι φάσκων πρὸς ἑαυτοῦ νόμος τὸ ψήφισμα·

Α 1111

ΔΗΜΟΣ ΓΕΝΟΥΣ

τὰ
 ὡς
 ἀλ
 σ
 π
 ἡ
 π
 τὰ
 ἔ
 λ
 οὐ
 ἐ
 π
 μ
 σ

ὁ ποδὶ τῷ σεφάνου λόγος.

5

τασιν. ἡ δ' αὖτις, ἔπειτα φωνή· περὶ γὰρ τῆς αὐτῆς
ῥήσεως. τὸ γὰρ φωνή· ἐπὶ τῷ λίσσῳ τῷ ἀνδρὶ ἀρτείας, ὅς
ἀλέξανδρος διαδεξαμένη τὴν ἀρχὴν ὁ λόγος ὅτι καὶ ἡ κρή-
σις. ὡς γὰρ ἀπέτανε τῷ λίσσῳ, καὶ τὴν φωνὴν οἱ θεοὶ
περὶ τῆς αὐτῆς ὑπέβαλον, ὁ μὲν ἀλέξανδρος ὡς καὶ φωνή
ἡθεὶς τῶν θεῶν κατέσπασεν· εἴτα μετὰ τὸν αὐτὸν τῷ πε-
περγμένῳ, ὑπέχρησε τῆς ἐλλείψεως αἰχμὸν μένος. καὶ κα-
τὰ τῆς βαρβαρῶν ἐστράτευσεν. οἱ δὲ ἀθηναῖοι, καιρὸν
ἔχον ἐν ὁμίᾳ κρήσει περὶ δυνάμει τῶν περὶ τῶν ἐλ-
λάδα ἀδικήσωντας, καὶ οὐ τῷ συνεκροτήθην τὸ δικαστήριον.
οὐκ ἐν τῷ περὶ τῶν περὶ τῶν οὐκ ἐκ τῆς αὐτῆς μερισμὸν
εἰσαχρῶν, καὶ περὶ τῆς αὐτῆς τῶν οὐνοῖαν, ἡς μάλιστα ἐν τῷ
πρὸν πειθόμεθα· ὁμηρικῶν δὲ εἶρηται γῆλῳ· κέκλυτο
μὲν πάντες τῶν θεῶν, πᾶσιν τῶν θεῶν. καὶ δὴ καὶ ἐμφα-
σιν ἔχει τῶν τῶν οὐνοῖαν, ἀρρῶν. οὐ γὰρ ὅλον ἐπεκα-
λεῖται τῶν θεῶν τὸ γένος, εἰ μὴ οὐ τῷ δεικνύει.

τὸ δὲ διατελῶν, εἰληπῆται μὲν αὐτῇ τῇ

ἡμεῖς μαρτυροῦμεν· δηλοῖ δὲ, ὅτι συ-

νεβίωσεν τῇ οὐνοῖαν, καὶ αἰετῶν

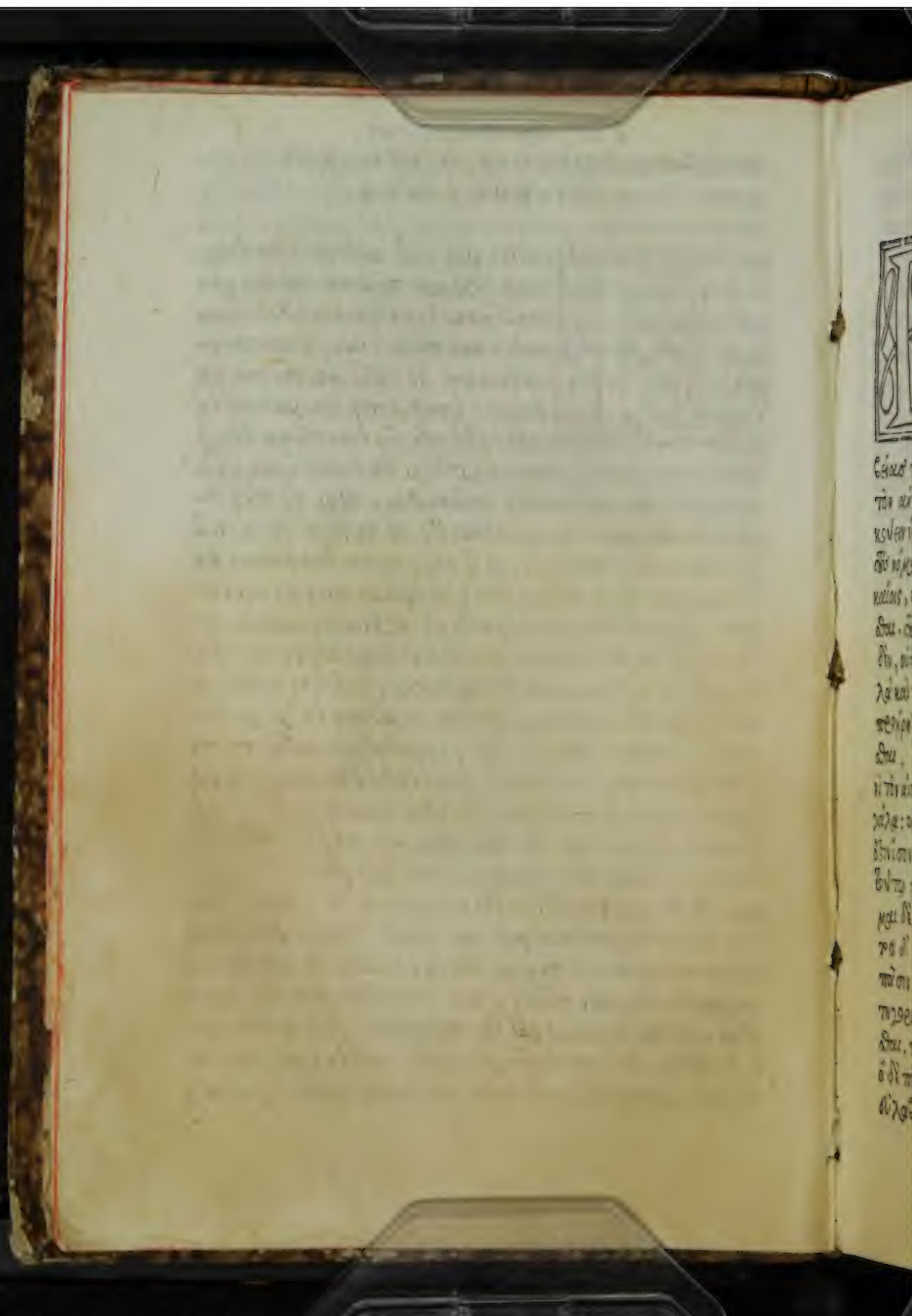
τῆς μελέτης, καὶ περὶ

τόπον ἀφίσει τῷ

ἡμῶν, ἡ τῷ

τοῦ αὐτοῦ τῶν δια-

νοῖαν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΟΥ
ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΛΟΓΟΣ.

Ρωτον μὲν, ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι,
 θεοῖς δὴ χρῆματι πᾶσι καὶ πάσαις, ὅ-
 σην δύναιεν ἔχον ἐμὴ διατελῶ τῇ τε
 πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, ὅσα ὑμῖν ὑ-
 πάρξει μοι πρὶ ὑμῶν εἰς τουτοῦ τὴν
 αἰῶνα: ἔπειθ' ὁ πόρ' ἔστι μάλισθ' ὕ-
 περ ὑμῶν καὶ τῆς ὑμετέρης δόξης
 βεῖαι τε καὶ δόξης, ὅτις πρῶτον ἔστι θεοὺς ὑμῖν: μὴ
 τὸν ἀντίδικον σύμβουλον ποιήσασθαι, ὡς τὴν πῶς ἄ-
 κολουεῖν ὑμᾶς ἐμὸν δει: χεῖτελιον γὰρ αὐτῇ ὅτις ὅτις ἔστι: ἀλλὰ
 ὅτις νόμος καὶ τὸν ὅρκον, ἐν ᾧ περὶ ἅπασιν τοῖς ἄλλοις δι-
 καίοις, καὶ ὅτις γέγραπται, τὸ ἐμοὶ ὡς ἀμφοῖν ἀκροῶ-
 σθαι. ὅτις δὲ ἐστίν, οὐ μόνον τὸ μὴ περὶ κατεγνωκέναι μη-
 δὲν, οὐδὲ τὸ πῶς δύναιεν ἴσθαι ἀμφοτέρωθεν ἀκροῦναι: ἀλλὰ
 καὶ τὸ τῇ τάξει, καὶ τῇ ἀκροασίᾳ, ὡς βεβούληται, καὶ
 περὶ ἡρώτων τῶν ἀγωνιζομένων ἐκείνων, οὕτως ἐὰν χρῆμα-
 ται. πολλὰ μὲν οὖν ἐγὼ γ' ἐλάττωμαι καὶ τῶν τουτοῦ
 νι τὸν αἰῶνα ἀχίνου: δύο δ', ὧ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ με-
 γάλα: ἐγὼ μὲν, ὅτι οὐ πᾶσι τῶν ἴσων ἀγωνιζομαι: οὐ γὰρ
 ἔστιν ἴσων ἐμοὶ τῆς πρὶ ὑμῶν δύναιεν διαμαρτεῖν, καὶ
 ὅτις μὴ ἐλαττω γράφω: ἀλλ' ἐμοὶ μὲν: οὐ βούλο-
 μαί γε δυοῖς εἰπεῖν οὐδὲν ἀρχόμενος τῆς λόγου: οὐδὲ
 τὸ δ' ἐκ πᾶσι μου κατηρεῖ. ἔτδρον δ' ὅφρ' οὐ φέσει
 πᾶσιν ἀνθρώποις ὑπάρχει, τῶν μὲν λοιδοριῶν καὶ τῶν κα-
 τηρεῶν ἀκολουθεῖν ἡδέως, τοῖς ἐπαινοῦσι δ' αὐτῶν ἄχρε-
 σται. τούτων θίγγω, ὅ μὲν ἔστι περὶ ἰδνῶν, ὅτις δὲ δίδωται:
 ὁ δὲ πᾶσιν, ὡς ἐπος εἰπεῖν, ὡς χεῖτε, λοιπὸν ἐμοί. καὶ μὲν
 ὅτις βούλομαι ὅτις μὴ λέγω τὰ περὶ γυναικῶν ἐμῶν τῶν,

Δημοθένους

οὐκ ἔχειν ἀφελῆσαι τὰ κατηγορημένα δόξω, οὐδ' ἐφ'
οἷς ἀξιώ πμᾶσαι, δεικνύει: αὐτὸ δ' ἐφ' ἃ καὶ πεποινηκα
καὶ πεπολίτθμαι, βαδίζω, πολλαῖς λέγειν ἀναγκασθῆ
σομαι πρὸς ἐμαυτῷ. πειράσομαι μὲν οὖν ὡς μετρίωτατα
εἶναι ποιεῖν. ὅ, π' αὖτὸ πρῶτον αὐτῷ ἀναγκάσει, τούτου
τὴν αἰτίαν οὐτός ἐστι δίκαιος ἔχειν, ὁ τοιοῦτον ἀπὸν αὐτῷ
σάμενος. Οἱ μὲν δ' ὑμᾶς, ὡς αὐτοὶ δικασταί, πάντας αὐ
ὁμολογῆσαι κοινὸν εἶναι τουτονὶ τὸν ἀπὸν, ἐμοὶ τε καὶ κτη
σιφάνῳ: καὶ οὐδὲν ἐλάττωτος ἄξιον ἀποδοῆς ἐλπί. πάν
των μὲν γὰρ ἀφελῆσαι, λυπηρόν ἐστι καὶ χαλεπόν: ἄλ
λως τε, καὶ ὑπ' ἐχθρῷ, εἶναι συμβαίνει: μάλιστα δὲ τῆς
πρὸ ὑμῶν δυνόιας καὶ φιλανθρωπίας, ὅσω πρὸς καὶ ἐτυ
χεῖν τούτων μέγιστόν ἐστι. πρὸς τούτων δ' ὄντος τουτουὶ τῷ
ἀπὸν, ἀξιώ καὶ δέομαι πάντων ὁμοίως ὑμῶν, αἰεὶ ὑσά
μου πρὸς τῷ κατηγορημένων ἀφελῶν μὲν δικαίως, ὡς
πρὸς οἱ νόμοι κελεύουσιν: οὗς ὁ πθεὶς ὑπ' ἀρχῆς σόλων βού
λους ὦν ὑμῖν, καὶ δημοτικῶς, οὐ μόνον τῷ γράφει κυρίως
ὡς δεινὸν εἶναι, ἀλλὰ καὶ εἰς δικάζοντας ὑμᾶς ὁμολογέ
ναι, οὐκ ἀπιστῶν ὑμῖν, ὡς γέ μοι φαίνεται: ἀλλ' ὅρῳ ὅτι
ταῖς αἰτίαις καὶ ταῖς διαβολαῖς, αἷς ἐκ τῶ πρὸς τὸν λέγειν
ὁ δίκων ἰσχύει, οὐκ ἐν τῷ φεύγοντι πῆλθαι, εἰ μὴ τῷ
δικαζόντων ἐκείνος ὑμῶν, τὴν πρὸς εἰς θεοὺς δυνάμειαν
διαφυλάττων, καὶ τὰ τῶ λέγοντος ὑσδρον δίκαια δυνόικως
προσδέξεται, καὶ πρῶτον ἐαυτὸν ἴδον καὶ κοινὸν ἀμφο
τέροις ἀκροατῶν, ἔγω τὴν διάγνωσιν ποιήσεταί πρὸς πάν
των. μέλων δὲ τῶ τε ἰδίου βίου παντὸς ὡς εἴοικε λό
γον δίδοναι τήμῳ, καὶ τῷ κοινῇ πεπολιτθμένων, εὐ
λογομαι, καὶ πρὸς ἀρχῇ, πάλιν εἰς θεοὺς πρῶτα λέγειν,
καὶ ἐναντίον ὑμῶν δύνωμαι: πρῶτον μὲν, ὅσιν δυνόικαν
ἔχων ἐγὼ διατελέει τῇ πόλει καὶ πᾶσιν ὑμῖν, τοσούτην
ὑπάρξαι μοι πρὸ ὑμῶν εἰς τουτονὶ τὸν ἀπὸν: ἐπειθ', ὅ, ἵ

μὴ σιωποῖσιν καὶ πρὸς οὐδοξίαν κοινῇ καὶ πρὸς δούλειαν
 ἐκείνῳ, ὅσοι πρὸς τὴν ἐκείνου θεοῦς πᾶσιν ὑμῖν ποδὶ
 ταυτοῦ τῆς γρηφῆς γινώσκουσι. εἰ μὲν οὖν ποδὶ ὧν εἰδῶκε,
 μόνον κατηρησεν αἰσχίνης, καὶ ποδὶ αὐτοῦ τῆς περὶ
 λυμᾶτος οὐθὺς καὶ ἀπελοργυμῶν: ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἐλάττω
 λόγον τὰ μα διεξιὼν ἀνάλωκε, καὶ τὰ πλεῖστα κατε-
 φεύσατό μοι: αἰσκαῖον εἶναι νομίζω καὶ δίκαιον ἄμα,
 βραχία, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ποδὶ βύτων πρῶτον εἰπεῖν:
 ἵνα μηδὲς ὑμῶν τοῖς ἐξωθεν λόγοις ἡγμένους, ἀλλοτρίοτε-
 ρον τῆς ἑαυτοῦ τῆς γρηφῆς δικαίων ἀκούη μου. ποδὶ μὲν
 δὲ τῆς εἰδῶν ὅτι λοιδόρῳ μὲνος βεβλασφήμηκε ποδὶ ἐμῶ,
 θεάσασθε ὡς ἀπὸ καὶ δίκαια λέγω. εἰ μὲν ἴσῃ με τῶν
 ὄντων, οἷον οὐκ ἔστιν ἡμᾶρ, ὅτι ἄλλοτρίον βεβίωκα, ἢ παρ
 ὑμῖν: μὴ δὲ φωνῶ ἀνάγκη, μὴ δὲ εἰ πάντα τὰ κοινὰ
 ἑαυτοῦ πεπολίτθην: ἀλλ' ἀναστάντες καὶ ἑαυτοῦ σαθε
 ἡδὴ. εἰ δὲ πο μὲν βελτίω εἴτε, καὶ ἐκ βελτιόνων, καὶ
 μηδενὸς τῆς μετῴων, ἵνα μηδὲν ἐπαχθεὶς λέγω, χείρονα καὶ
 ἐμὲ καὶ οὐκ ἐμῶν ὑπελήφαστε καὶ γινώσκετε: βύτω μὲν,
 μὴ δὲ ἑαυτοῦ τῆς ἄλλων πισδύετε: δὴ λαν γὰρ ὡς ὁμοίως
 ἅπαντ' ἐπλάττειν: ἐμοὶ δὲ ὡς πρὸς πάντα τὸν χρόνον ἄ-
 νοιαν ἐνδείκνυται ἐπὶ πο μὲν ἀνώνων τῆς πρὸς τὸν γε-
 νημέων, καὶ νῦν πρὸς ἑαυτοῦ. Κακῆς δὲ τῆς αἰσχίνης,
 ὅσοι παντελῶς οὐκ ἔστιν ὡς τῆς, ὅσοι ποδὶ τῆς πεπεργμέ-
 νων καὶ πεπολιτθμένων λόγους ἀφ᾽ ἑαυτοῦ, πρὸς τοῖς
 λοιδόρῳ τοῖς πρὸς τοῦ ἐρέφεισθαι. οὐ δὲ ποιήσω ὅσοι:
 οὐχ οὕτω τετύφωμαι. ἀλλ' ἑαυτοῦ μὲν, τῆς πεπολιτθ-
 μέων, ἃ κατεφύδου καὶ διέβαλθαι, ἀλλήλα ἰξετάσω:
 τῆς δὲ πομπείας τῆς αἰεθῆν οὕτωσι γε γνημέ-
 νης, ὕψον, ἀν βουλομένους ἢ τοῖς ἀκούειν, μηδὲ
 σομαι. τὰ μὲν οὖν κατηρημέλια πο μὲν καὶ διενά, καὶ
 ποδὶ ὧν ἐνίων μεγάλας καὶ τοῖς ἐχάτας οἱ νόμοι τὰ ἥσσι

ΔΗΜΟΓΟΝΟΥΣ

Τιμωρίας: τῶ δὲ πρόντος ἀπάντος ἡ περ αἵρεσις αὐτῇ ἐχ-
 θροῦ μὲν ἐπὶ ῥεῖαν ἔχει, καὶ ὑβρεῖν, καὶ λοιδορεῖαν, καὶ
 περ πηλακισμόν, ὁ μὲν, καὶ πάντα τὰ τριῶντα: τῶ μὲν
 καὶ κτηνῶν καὶ τῶ αἰπῶν τῶ εἰρημνίων, εἴ πορ ἦσαν
 ἀληθεῖς, οὐκ ἐν τῇ πόλει δίκῃ ἀξίαν λαβεῖν, οὐδὲ γ-
 γῆς: οὐ γὰρ ἀφαιρεῖσθαι διὰ τὸ περσελθεῖν τῶ δῆμῳ καὶ
 λόγῳ τυχεῖν. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τῆς τάξεως καὶ φθόνου ἔστι
 ποιεῖν, οὐτε μὰ τῶν θεῶν ὁρῶντες ἔχον, οὐτε πολιτικόν, οὐ-
 τε δίκαιόν ὄντιν, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι: ἀλλ' ἐφ' οἷς ἀδικεῖν
 τὰ με εἰώρα τῶ πόλιν, ἐσὶ γὰρ πηλικύτοις, ἡλικίαν νῦν ἐ-
 ἴσθαι, καὶ διεξήει, τῶς ἐκ τῶ νόμων τιμωρίας παρ'
 αὐτῶν τὰ ἀδικήματα χρῆσθαι: εἰ μὲν εἰσαγγελίας ἀξία
 περὶ τὸντὰ με εἰώρα, εἰσαπείλοντα, καὶ ἔστιν τὸν τῶ πον
 εἰς κρίσιν καὶ δισκάντα παρ' ὑμῖν: εἰ δὲ γράφοντα πρῶτον
 μα, πρῶτον νόμων γράφοντες. οὐ γὰρ δῆπου κτησιφάντα
 μὲν δύνανται διακάν δι' ἐμὲ, ἐμὲ δὲ, εἴ πορ ὕβρις ἐλγχεῖν ἐν ὁ-
 μῶν αὐτῶν, ἐκ αὐτῶν ἐργάζεσθαι. καὶ μὲν, εἴ τι τῶ ἄλλων ὦν
 νῦν διέβαντε, καὶ διεξήει, ἢ καὶ ἄλλ' ὅπου ἀδικεῖν τὰ με
 ὑμῶς εἰώρα, εἰς νόμοι πορὶ πάντων, καὶ τιμωρίας, καὶ
 ἀπάντος, καὶ κρίσεις, πικρὰ καὶ μεγάλα ἔχουσαι τὰ ἐπι-
 τίμα: καὶ τῶ τῶς ὕβρις ἀπασι χρῆσθαι. καὶ ὁ πηνίκα ἐ-
 φαίνετο τῶ τῶ πεποικώς, καὶ ἔστιν τὸν τῶ πον κεχρημέ-
 νος τῶς περὶ ἐμὲ, ὡς λογιεῖτο αὐτῇ καὶ κτηνῶν τῶς ὁρῶντες
 αὐτῶν. νῦν δὲ ἐκείνους τῶς ὁρῶντες καὶ δικαίως ὁδοῦ, καὶ φυ-
 τῶν τῶς πρὸ αὐτῶν τὰ περὶ γμῶν ἐλέγχω, τῶς τῶς ὕ-
 στρον χρόνοις αἰτίας καὶ σκώμματα καὶ λοιδορίας συμ-
 φορήτως ὑποκρίνεσθαι. εἴ τα καὶ κτηνῶν μὲν ἐμῶν, κρίνει ὁ
 τουρνί. καὶ τῶ μὲν ἀπάντος ὅλος, τῶ περὶ ἐμὲ πως ἔχουσαι
 περὶ τῶν: ἔδαμοι δὲ αὐτῇ τῶ τῶ ἀπνητῶς ἐμοί, τῶ
 ἐτῶν ζῆ τῶ τῶ τῶ ἀφελέως, φαίνεται. καὶ τῶ περὶ
 ἀπασιν, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, τῶς ἄλλοις δικαίως, οἷς αὐ

εἰπεῖν τις ἱσθῶν κτησιφάνης ἔχῃ, καὶ τὰ τ' ἐμοὶ γέδναί,
καὶ μάλα εἰκότως αὐτὸν λέγειν, ὅτι τῆς ἡμετέρας ἔχθρας
ἡμᾶς ἐφ' ἡμεῖς αὐτῶν δίκαιον ὡς τὸν ὕψι τα σμὸν ποιῆσαι.
οὐ τὸ μὲν πρὸς ἀλλήλους ἀγωνίζεσθαι πρὸς αὐτοὺς, ἐπεί-
ρω δ' ὅπως καὶ τί δώσωμεν, ζητεῖν. ἱσθῶν δὲ οὐκ ἀδ-
ικῶς ἔσθ' ὅτι. πάντα μὲν τοίνυν τὰ κατηγορημένα ὁ-
μοίως ἐκ τούτων αὐτῶν ἴσοι ἔκ' ἐκ δίκαιως, οὐτ' ἐπ' ἀληθείας
ἐδιδίμεν εἰρημνία. βούλομαι δὲ καὶ καθ' αὐτὴν ἐκαστον αὐτῶν
ἴζεσθαι. καὶ μάλιστα ὅσα ἱσθῶν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς πρεσ-
βείας κατεφύλαττόμεν, τὰ πεπενημένα ἐαυτῶν μετὰ
τοῖς κτήρεσιν ἀναπέθετοί μοι. ἐστὶ δ' ἀναγκαῖον, ὡς ἀνδρὶ
ἀδυνατοῖ, καὶ περὶ σπένδωσιν, ὡς κατ' ἐκείνους ὅς τε χρό-
νους ἔχῃ τὰ πενήματα, ἀναμνησθῆναι ὑμᾶς. ἵνα πρὸς τὸν
ὑπάρχοντα καιρὸν ἐκαστα διαρῇ. τοῦ γὰρ Φωκικῆς
συσαντος πλείους ἐδίεμεν, οἳ δὲ ἔσθ' ἐπ' αὐτῶν οὐκ ἔμελλεν
τότε. πρῶτον μὲν ὑμεῖς ἔσθ' ἀνέειπεν, ὡς τε Φωκίαν μὲν
βούλεσθαι σωθῆναι, καὶ πόρῳ οὐδὲν δικαίον ποιούντας ὁράν-
τες. θεβαίοις δ' ὅπου αὐτῶν ἐφ' ἡμεῖς παθούσιν, οὐκ ἀλό-
γως οὐδ' ἀδίκως αὐτοῖς ὀργιζόμενοι. οἷς γὰρ οὐ τυχεῖς ἔμελλεν
ἐλθόντες, οὐ μετρίως ἐκείνην ἔμελλεν. ἐπειθ' ἡ πελοπόν-
σος ἅπαντα διεσκήκε. καὶ οὐδ' οἱ μισθύντες λακεδαίμων-
νίους οὕτως ἴσχυον, ὡς τε ἀνελθὲν αὐτοῖς. ἐπ' οἱ πρὸς πόρον
δι' ἐκείνων ἀρχόντες, καὶ οἱ τῶν πόλεων ἦσαν. ἀλλὰ ἵς ἦν
ἀνριτος καὶ πρὸς αὐτοῖς καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπανσιν ἔρις καὶ
ταραχή. τῶν δ' ὁρῶν ὁ ψιλίππος, οὐ γὰρ ὡς ἀφανῆ,
τοῖς πρὸς ἐκείνους περὶ δόλων χρήματα ἀναλίσκων, πᾶν-
τας συνέκρουε, καὶ πρὸς αὐτοὺς ἐπ' ἀρὰν. εἴτ' αὖ οἱς ἡ-
μέραν οἱ ἄλλοι καὶ κακῶς ἐφρόνον, αὐτοῖς πρὸς ἀν-
ταρῆς, καὶ κατὰ πάντων ἐφύετο. ὡς δὲ ταλαιπωρούμε-
νοι τῶν μάλιστα πλείονος οἱ τότε μὲν βαρῆς, νῦν δ' ἀτυ-
χεῖς θεβαίοι, φανεροὶ πάνσιν ἦσαν ἀναγκαῖα ἀποσόμενοι

Δημοθένους

καταφύγειν ἐφ' ὑμᾶς, ὁ φιλιππος, ἵνα μὴ ᾄδῃτο γλίοι-
 ζο, μὴ δὲ στωέλθοιεν αἱ πόλεις, ὑμῖν μὲν, εἰρῶν, ἐκεί-
 νοις δὲ, βοήθειαν ἐπιείλατο. τί οὖν στωηταινίστατο αὐτῷ
 πρὸς τὸ λαβεῖν ὀλίγου διὰν ὑμᾶς ἐκέντρας ἕξαπατωμέ-
 νους; ἢ τῆς ἄλλων ἐλλείων, εἴτε χρηκακίαν, εἴτε ἄγ-
 νοιαν, εἴτε καὶ ἀμφοτέρω ταῦτ' εἰπεῖν: οἱ, πόλεμον συ-
 νεχὲ καὶ μακρὸν πολεμούντων ὑμῶν, καὶ ᾄδον ἕως τῆς
 κοινῆς πάνσι συμφορόντων, ὡς ὁρῶ φαυδρὸν γίγνεναι, οὐτε
 χρημασιν, οὐτε σώμασιν, οὐδὲ ἄλλω οὐδενὶ τῆς πάντων
 συνελάμβανον ὑμῖν. οἷς καὶ δικαίως καὶ περ σπικόντως ὁρ-
 γισμένοι, ἐκίμως ὑπὸ κούρῃ τε τῷ φιλιππῳ. ἢ μὲν οὖν
 τότε συγχωρηθεῖσα εἰρῶν δὴ τῶντα, οὐδ' ἐμὲ, ὡς οὕτως
 διέβαλεν, ἐπεάχρη. τὰ δὲ τούτων ἀδικήματα καὶ δωρο-
 δοκήματα αὐτῷ, τῆς νυνὶ πῶντων παραγμάτων, αὐτῷ
 ἕξταξιν, δικαίως αἰτία εὐρήσει. καὶ ταυτὶ πάνθ' ἕως
 τῆς ἀληθείας ἀκριβοροτοῦμαι καὶ διεδράχμα. εἰ γὰρ
 εἶναι πναδοκίη τὰ μάλιστα αὐτοῖς ἀδικήματα, οὐδὲν
 ἔστι δὴ που πρὸς ἐμὲ. ἀλλ' ὁ μὲν πρῶτος εἰπὼν καὶ μνη-
 σθεὶς ἕως τῆς εἰρῶν, ἀεισδύμιος. ὡς ὁ ἑσπεριτῆς:
 ὁ δὲ ἐνδεξάμενος καὶ χερίσας καὶ αὐτὸν μετὰ τούτου με-
 δώσας αὐτῷ τῶντα, φιλοκράτης ὁ ἀγαίουσιος, ὁ σὸς αἰχίνῃ
 νοινωνός, οὐκ ἐμὸς, οὐδὲ αὐτὸν διαρρέχῃς φλυδόμενος.
 οἱ δὲ στωηπόντες, ὅτου δὴ πτερεῖται, εἰ γὰρ ᾄδῃτο γε αὐ-
 τῷ πῶντι, εὐβουλοσ, καὶ κημισοφών. ἐπὶ δ' ἔδεν ἔδα-
 μος. ἀλλ' ὁ μὲν τούτων τοιούτων ὄντων, καὶ ἐπ' αὐτῆς τῆς
 ἀληθείας ἔγω διεκνυμύων, εἰς τῆς ἡκεν αἰαιδείας, ὡς τε
 ὁ λμᾶ λείγειν, ὡς ἀρ' ἐγὼ πρὸς τῆς εἰρῶν αἰπος γε-
 γνησθαι, ἐπὶ καὶ κεκαλυκώς εἶλω πλὴν πόλιν μετὰ κοινού
 στωηρίου τῆς ἐλλείων αὐτῷ ποιήσασθαι. εἴτ' ὦ, τί αὐ-
 εἰπὼν σέ τις ὁρῶς περσεῖποι, ἐστὶν ὅπου σὺ πῶν, τηλικαύ-
 την περσεῖν καὶ συμμαχίαν, ἢ λίκην νῦν ἔξαγαγείης, καὶ διεξήδης,
 ὁρῶν

ὁ ποδὶ τῆς σεφαιού λόγος.

ὁρῶν ἀφαιρούμενόν με τῆς πόλεως ἡχανάκησας, ἢ πρὶ λ
θῶν τῶν ἀνῶ κατηγορεῖς, ἐδίδαξας, ἐ διεξήλθες; καὶ
μὲν, εἰ τὸ κωλύσαι τὴν τῆς ἐλλώων κοινωνίαν ἐπεπρά
κην ἐγὼ φιλίππῳ, ὅτι τὸ μὴ σιγήσει λοιπὸν ὡς, ἀλλὰ βόαν
καὶ διαμῦρτύρεσθαι καὶ δηλοῦν Τυρσί. οὐ τοίνυν ἐποίη
σας οὐδαμῶς ἔσθω, οὐδ' ἤκουσέ σου τῶν ὡς φωνῶν οὐ
δαίς, εἰκότως: οὐτε γὰρ ὡς πρεσβεία πρὸς οὐδὲνα ἀπε
σαλμεῖν τὸ τε τῆς ἐλλώων, ἀλλὰ παλαι πάντες ἦσαν ὕψ
λη λεγμένοι: οὐθ' οὗτος ὕψις ποδὶ τῶν εἰρηκεν οὐδαίς.
χωρεῖς δὲ τῶν, καὶ διαβάλλει τὴν πόλιν τὰ μέγιστα ἐν
οἷς φησὶν. εἰ γὰρ ὕμεις ἀμαρτάνετε ἀλλοὺς ἐλλώας
εἰς πόλεμον πρὸς ἀλλήλους, αὐτοὶ δὲ πρὸς φίλιππον ποδὲ
εἰρήνης πρὸς ἐσθῆς ἐπέμπετε: οὐρυβάτην περὶ γὰρ, οὐ πό
λεως ὄντων, οὐδὲ χρηστῶν ἀνθρώπων διεπράττετε. ἀλλ' ἐκ
ἐστὶ τῶν, οὐκ ἐστὶ. τί γὰρ καὶ βουλόμενοι μετεπέμπεσθαι
αὐτοὺς ἐν τῶν τῶν καὶ; τὴν εἰρήνην; ἀλλ' ὕψις
ἀπασιν: ἀλλ' ὡς τὸν πόλεμον, ἀλλ' αὐτοὶ ποδὲ εἰρήνης ἐ
βουλόμενοι. οὐκοῦν οὐτε τῆς ὕψις εἰρήνης ἡγεμῶν,
οὐδ' αὐτοὺς ἐν ἐγὼ φαίνομαι, οὐτε τῆς ἀλλων οὐδὲν ὦν κα
τεφύλασσε τὸ μῦθον, οὐδὲν ἀληθὲς ὄν διέκλυται. Ἐπειδὴ τῶ
ν ἐπεῖσαν τὴν εἰρήνην ἡ πόλις, ἐν ταῦτα πάλιν σκέ
ψασθε, τί ὕψις ἐν τῶν περὶ εἰλετο περὶ τῆν: καὶ γὰρ ἐκ
τῶν ἐσθῆς, τίς ὡς ὅτι φιλίππῳ πάντα στωακωνίζομε
νος, καὶ τίς ὁ περὶ τὸν ἑσθῆς ὕψις, καὶ τὸ τῆς πόλεως συμ
φῶν ἐν τῶ ἐγὼ μὲν τῶν ἐρχομένων βουλόων ἀπὸ τῶν
τῶν ταχίστην ὡς πρὸς ἐσθῆς τῶν τόποις, ἐν οἷς αὐτὸν ὡς
λιππὸν πυνδαίνωνται, καὶ ὡς ὁρκιστὶ ἀπὸ λαμβάνειν: οὐ
δε δὲ, οὐδὲ χρεῖαντος ἐμῶν, τῶν πρὶν ἡθελῶν. τί δὲ
τῶ τῆς δύναντο, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι, ἐγὼ διδάξω. φιλίππῳ
μὲν ὡς συμφῶν, ὡς πλεῖστον τὸν μεταξὺ χρόνον γινέ
σθαι τῶ ὁρκων ὕμιν δι' ὡς ἐλάττω. διατί; ὅτι ὕμεις μὲν,

B

δημοσθένους

οὐκ ἂν φῆς ὡς μὲν σάτε μόνον ἡμέρα, ἀλλ' ἂν φῆς ἡλπίσας
 τὴν εἰρήνην ἐσεῖναι, πάσας ὑπέλυσας τε τῆς πρᾶσκαυδ' αὖς τῆς
 τῆς πόλεμος: ὁ δὲ ἔστιν ἐκ παντὸς τῆς χρόνου μάλιστα ἐξ
 παραγματού τοι νομίζων, ὅπως ἦν ἐλπίς, ὅτι τῆς πό-
 λεως περὶ ἄλλοι περὶ τῆς ὁρκισ ἀκροῦμαι, πάντα ταῦ-
 τα βεβαίως ἐξεν: οὐδὲν γὰρ τὴν εἰρήνην λύσειν τούτων
 εἴη. ἂν γὰρ περὶ ὁρκισ, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι καὶ λογι-
 ζόμενος, τὸ ψήφισμα ἔστιν ἡρώδης, πλεῖν ὑπὸ τῶν τόποις,
 ἐν οἷς αὐτὴ ὁλίππος, καὶ ἔστι ὁρκισ τὴν ταχίστην ἀκ-
 λαμβάνειν: ἵν' ἐχόντων τῆς θρακῶν τῆς ὑμετέρων συμμά-
 χων τὰ χεῖρα ταῦθ' ἂν νῦν οὐκ εἴδωρε, τὸ σέριον, καὶ τὸ
 μύσπον, καὶ τὴν ὁρίσκη, οὐτὶς γίγνοιθ' οἱ ὁρκοί, καὶ μὴ
 παραβῶν ἐκένος ἔστι ὑδικαίρους τῆς τόπων, κυρίως τῆς
 θρακῆς καὶ τῆς σάκης: μὴ δὲ πολλὰ μὲν χρημάτων, πολλὰ δὲ
 δὲ στρατῶν τῆς οὐκ ἔστι, ἐκ τούτων ἔστι τῆς λοιπῆς
 ἀδελφείῃς παράγματος. εἴτα ἔστι μὲν οὐχὶ λέγει τὸ ψή-
 φισμα, οὐδ' ἀναγινώσκει: εἰ δὲ βουλόμην ἐγὼ περὶ τῆς
 ἔστι πρὸς τῆς ὁρκισ, ἔστι μου διαβάλλει. ἀλλὰ πῶς
 χρὴν με ποιῆν: μὴ περὶ τῆς γράφει ἔστι ὑπὸ τῆς ἡκύντας,
 ἵν' ὑμῖν διαλεχθῶσιν: ἢ θέλει μὴ καὶ τῆς νείμει τὸν ἀρχι-
 τέκτονα αὐτοῖς κελεύει; ἀλλ' ἐπὶ τῶν δυοῖν ὁβολοῖν ἐστὶ
 ρουν αὐτὴ, εἰ μὴ τῆς τῆς γράφει. τὰ μικρὰ συμφέροντα τῆς πό-
 λεως εἴδει με φυλάττειν, τὰ δ' ὅλα, ὡς πόρ οὐτοι, πῶς
 παρακέναι ὁλίππος: οὐδὲν γὰρ. λέγει τῶν μοι τὸ ψήφ-
 ισμα βουτὶ λαβῶν, ὁ σαφῶς οὐτὶς εἴδωρε, πρὶν. λέγει
 ψήφισμα.

Επὶ ἀρχόντος μνησιφίλου ἐκ ἀποβαίνοντος εἴη καὶ νεῖα
 φυλῆς περὶ τὰν οὐσίας πανδιονίδος, δημοσθένους δημοσθέ-
 νους παλαιὰ εἴπιν, ἐπειδὴ ὁλίππος ἀρσεύλας πρὸς
 βίαις πρὸς τῆς εἰρήνης πρὸς ἀθηναίους ὁμοῦ λαοῦ μελέει
 περὶ τῆς στωθῆκος, διδοῦναι τῆ βουλή καὶ τῶ δέμῳ τῆς

ἀθηναίων, ὅπως αὐτῇ εἰρήνῃ ὑπὸ τῆς λειοῦ, ἡ ὑπὸ χειροῦ τοῦ
 θεοῦ ἐν τῇ πρώτῃ ἐκκλησίᾳ, πρέσβεις ἐλέσθαι ἐκ πάν-
 των ἀθηναίων ἡ δὲ πέντε: ἔσθ' δὲ χειροῦ τοῦ θεοῦ ἀποδημῶν
 μηδεμίαν αἰαβολῶν ποιουμένων, ὅπου αὐτῶν πυνθῶ-
 νωνται τὸν ὁλίωπον, καὶ ἔσθ' ὅρκισ' λαβεῖν τε πρὸ αὐτῶ
 καὶ δοῦναι τὴν ταχίστην, ὥς τῶν ὁμολογημένων συνδῆ-
 κας αὐτῶ πρὸς τὸν ἀθηναίων δῆμον συμποδισμῶν
 τας καὶ ἔσθ' ἐκ τῶν συνμάχων. πρέσβεις ἡρέθη-
 σαν, βούλος ἀναφύσιος, αἰχίνης κορυφῆς, κηω-
 σοφῶν ἐκ μούσιος, δημοκράτης φλυβῆς, κλέων κορυφῆς
 δης. ταῦτα γράσαντες ἐμὸν τότε, καὶ τὸ τῇ πόλει συμ-
 φέρων, * οὐ τῶ ὁλίωπον ὑπὸ τῶν, βραχὺ φροντίζοντες
 οἱ χριστοὶ πρέσβεις οὐκ ἐκ τῆς ἐν μακεδονίᾳ ἑρῆς ὅλης
 μῦνας, ἕως ἡλθε ὁλίωπος ἐκ θράκης, πάντα καὶ τῶν
 ἀσπίων τῶν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, μάλλον δὲ ἐκ τῶν ἡγε-
 τῶν εἰς τὸν ἐκκλησίαν ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ τὰ χεῖρα σώσει
 λαβόντας ἔσθ' ὅρκισ', πρὶν ἐκείνον ἐλθεῖν αὐτά. οὐ γὰρ
 αὐτῶν αὐτῶν παρόντων ἡμῶν: ἡ, οὐκ αὐτῶν ἐκ τῶν
 τόν. ὥς τε τῆς εἰρήνης αὐτῶν διημερτήκει, καὶ οὐκ αὐτῶ
 φέρων εἶχε, καὶ τὴν εἰρήνῃ καὶ τὰ χεῖρα. τὸ μὲν
 εἶναι ἐν τῇ πρεσβείᾳ πρῶτον, κλέμμα μὲν ὁλίωπον,
 δωροδότημα δὲ τῶν ἀδίκων τούτων ἀνθρώπων καὶ θεοῖς
 ἐκ τῶν τοῦ θεοῦ ἐλπίων. ἔσθ' οὐ, καὶ τότε, καὶ νῦν καὶ
 αἰὶν ὁμολογῶν πολέμῳ καὶ διαφύξει τῶν τοῖς. ἐπὶ τοῖς
 δι' αὐτοῦ ἐφεξῆς ἐν τῶν μείζονος καὶ ἐκ τῆς θείας αἰ-
 ἐπειδὴ γὰρ ὁμολογῶν τὴν εἰρήνῃ ὁ ὁλίωπος ἐξείν, πρὸ
 λαβὼν τὴν θράκην διὰ τῶν οὐκ ἐκ τῶν πεισθέντων τῶν ἐμῶν
 ὁσισματι, πάλιν ὠνεῖται πρὸ αὐτῶ, ὅπως μὴ ἀπίωσιν ἐκ μα-
 κεδονίας, ἕως αὐτῶ τῆς στρατείας τῆς ὑπὸ τῶ φωνίας δι-
 ἑρεπῇ ποιήσῃ το. ἵνα μὴ διδύρο ἀπαθείλων αὐτῶ, ὅτε
 μέλλει καὶ πρὸς τοὺς ἀφ' ἑαυτοῦ προδύεσθαι, ὑπελθοῖτε ὑμεῖς, καὶ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ

2069
 2070
 2071
 2072
 2073
 2074
 2075
 2076
 2077
 2078
 2079
 2080
 2081
 2082
 2083
 2084
 2085
 2086
 2087
 2088
 2089
 2090
 2091
 2092
 2093
 2094
 2095
 2096
 2097
 2098
 2099
 2100
 2101
 2102
 2103
 2104
 2105
 2106
 2107
 2108
 2109
 2110
 2111
 2112
 2113
 2114
 2115
 2116
 2117
 2118
 2119
 2120
 2121
 2122
 2123
 2124
 2125
 2126
 2127
 2128
 2129
 2130
 2131
 2132
 2133
 2134
 2135
 2136
 2137
 2138
 2139
 2140
 2141
 2142
 2143
 2144
 2145
 2146
 2147
 2148
 2149
 2150
 2151
 2152
 2153
 2154
 2155
 2156
 2157
 2158
 2159
 2160
 2161
 2162
 2163
 2164
 2165
 2166
 2167
 2168
 2169
 2170
 2171
 2172
 2173
 2174
 2175
 2176
 2177
 2178
 2179
 2180
 2181
 2182
 2183
 2184
 2185
 2186
 2187
 2188
 2189
 2190
 2191
 2192
 2193
 2194
 2195
 2196
 2197
 2198
 2199
 2200
 2201
 2202
 2203
 2204
 2205
 2206
 2207
 2208
 2209
 2210
 2211
 2212
 2213
 2214
 2215
 2216
 2217
 2218
 2219
 2220
 2221
 2222
 2223
 2224
 2225
 2226
 2227
 2228
 2229
 2230
 2231
 2232
 2233
 2234
 2235
 2236
 2237
 2238
 2239
 2240
 2241
 2242
 2243
 2244
 2245
 2246
 2247
 2248
 2249
 2250
 2251
 2252
 2253
 2254
 2255
 2256
 2257
 2258
 2259
 2260
 2261
 2262
 2263
 2264
 2265
 2266
 2267
 2268
 2269
 2270
 2271
 2272
 2273
 2274
 2275
 2276
 2277
 2278
 2279
 2280
 2281
 2282
 2283
 2284
 2285
 2286
 2287
 2288
 2289
 2290
 2291
 2292
 2293
 2294
 2295
 2296
 2297
 2298
 2299
 2300
 2301
 2302
 2303
 2304
 2305
 2306
 2307
 2308
 2309
 2310
 2311
 2312
 2313
 2314
 2315
 2316
 2317
 2318
 2319
 2320
 2321
 2322
 2323
 2324
 2325
 2326
 2327
 2328
 2329
 2330
 2331
 2332
 2333
 2334
 2335
 2336
 2337
 2338
 2339
 2340
 2341
 2342
 2343
 2344
 2345
 2346
 2347
 2348
 2349
 2350
 2351
 2352
 2353
 2354
 2355
 2356
 2357
 2358
 2359
 2360
 2361
 2362
 2363
 2364
 2365
 2366
 2367
 2368
 2369
 2370
 2371
 2372
 2373
 2374
 2375
 2376
 2377
 2378
 2379
 2380
 2381
 2382
 2383
 2384
 2385
 2386
 2387
 2388
 2389
 2390
 2391
 2392
 2393
 2394
 2395
 2396
 2397
 2398
 2399
 2400
 2401
 2402
 2403
 2404
 2405
 2406
 2407
 2408
 2409
 2410
 2411
 2412
 2413
 2414
 2415
 2416
 2417
 2418
 2419
 2420
 2421
 2422
 2423
 2424
 2425
 2426
 2427
 2428
 2429
 2430
 2431
 2432
 2433
 2434
 2435
 2436
 2437
 2438
 2439
 2440
 2441
 2442
 2443
 2444
 2445
 2446
 2447
 2448
 2449
 2450
 2451
 2452
 2453
 2454
 2455
 2456
 2457
 2458
 2459
 2460
 2461
 2462
 2463
 2464
 2465
 2466
 2467
 2468
 2469
 2470
 2471
 2472
 2473
 2474
 2475
 2476
 2477
 2478
 2479
 2480
 2481
 2482
 2483
 2484
 2485
 2486
 2487
 2488
 2489
 2490
 2491
 2492
 2493
 2494
 2495
 2496
 2497
 2498
 2499
 2500
 2501
 2502
 2503
 2504
 2505
 2506
 2507
 2508
 2509
 2510
 2511
 2512
 2513
 2514
 2515
 2516
 2517
 2518
 2519
 2520
 2521
 2522
 2523

ὁ πρὸς τῷ σεφάνου λόγος.

Ι Γ

λαβῆναι· καὶ ἐπὶ πρὸς τοῖς, τὴν μὲν ἀπὸ χειρὸς τὴν πρὸς
θεοῦ καὶ θεοῦ αὐτὸς τῇ πόλει γινέσθαι, τὴν δὲ ἄλλαν
τὴν ἑαυτοῦ πεπεσσομένην, πελίσσω. ὅτι δ' οὐ τὸ ταῦτ'
ἔχει, λέγει μοι τό, τε τῷ καλλιθένης φημισμα, καὶ τὴν ἐ-
πιστολὴν τὴν πελίσσων, ὅτι ὅν ἀμφοτέρων ὑμῖν ἅπαν-
τα ταῦτ' ἔσαι φανερὰ. λέγει.

φημισμα.

Επὶ μνηστῆρος ἀρχόντος συγκλήτου ἐκκλησίας ὑπὸ
στρατιῶν γινόμενης, καὶ πρυτάνεων καὶ βουλῆς γνώμη,
μακροχρόνιος δεκάτα ἀπὸντος, καλλιθένης ἐπὶ νίκῃ
φάληρος εἶπε, μηδένα ἀθηναίων μηδεμιᾶ πρὸς εἶσαι ἐν
τῇ χειρὶ νοσήσιν γινέσθαι· ἀλλ' ἐν ἑσὶ καὶ πειρώσῃ, ὅτι
μὴ ἐν τοῖς φρουρίοις εἰσὶν ἀρχεπεσσομένοι τὴν δὲ ἐκ-
στὴν, ὡς πρὸς λαβὸν τάξιν, διατρεῖν, καὶ τε ἀφ' ἑαυτοῦ οὐκ ὄντας,
μὴ τε ἀρχοιτοῦντας. ὅς δ' αὖ ἀπειθήσῃ τῷ φημισματι
τοῦτ', ὅσοις ἔσω τοῖς τῆς περδοσίας ὑποτιμήσις, ἐὰν
μὴ πᾶσι δώσῃ ἐπὶ δὲ τὴν περδοσίαν. περδοσίαν δὲ τῆς ἀ-
δυνατίαν ἐπὶ κρινέτω ὅτι τῆς ὁπλῶν στρατηγός, καὶ ὁ ὑπὸ
τῆς διοικήσεως, καὶ ὁ γραμματεὺς τῆς βουλῆς. καὶ τῆς μέ-
ξεν δὲ καὶ τὰ ἐκ τῆς ἀρχῆς πόντα τὴν ἑσχίσθη· τὰ μὲν ἐν
τοῖς σαδίων ἐκ τὸν εἰς σιν, εἰς ἄς καὶ πειρώσῃ· τὰ δὲ ἐκ-
τοῖς σαδίων ἐκ τὸν εἰς σιν, εἰς ἐλδοσίαν, καὶ φυλὴν, καὶ ἀφ' ἑ-
σθῆς, καὶ ῥαμνοῦντα, καὶ ὁρίον. εἶπε καλλιθένης φάλη-
ρος. ἀρ' ὅτι τῶν αἰσῶν ἐλπίσιν ἐκρίσθη τὴν εἰρήνην, ἢ
ταῦτ' ἐπὶ γὰρ μεθ' ὑμῖν οὐτος ὁ μεθωτός; λέγει δ' αὖ τὴν
ὑποσηλὴν, ἣν δεῦρ' ἐπιμύσει πελίσσωνος μετὰ τῶν.

Επιστολὴ πελίσσωνος.

Βασιλεὺς μακεδόνων πελίσσωνος ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ
τῷ δήμῳ χαίρειν.

Ἰσὲ ὑμᾶς παρεληλυθότες εἶσω πυλῶν, καὶ τὰ μετὰ τὴν

B III

Δημοθένους

φωκίδα ὑφ' ἐαυτοῦ πεποιημένους, καὶ ὅσα μὲν ἐκονσίως
 περὶ σέθεν τοῦ τῆς περὶ σέθεν, φρουρὰς εἰσαγοχότας εἰς
 αὐτὰ: τὰ δὲ μὴ ὑπακούοντα κατὰ κρῖτος λαβόντες καὶ
 ἔξωθεν ποδιστάμενοι, κατεσκάψαμεν. ἀκούων δὲ καὶ ὑ-
 μᾶς πρὸς τοὺς ἀξιοῦσιν βοηθεῖν αὐτοῖς, * γίγχεφα ὑμῶν,
 ἵνα μὴ πλεον ἐνοχλήσῃτε πρὸς τοὺς, τοῖς μὲν γὰρ ὅ-
 λους οὐδὲν μέλιόν μοι δοκεῖτε ποιῆν, τῶν εἰρήνων συνθέ-
 μενοι, καὶ ὁμοίως ἀντιπρὸς ἐξάγοντες, καὶ τῶν οὐδὲ συμ-
 ποδιστῶν τῶν φώκεων ἐν ταῖς κοιναῖς ἡμεῶν συνθή-
 κας: ὥστε ἐὰν μὴ ἐμμένῃτε τοῖς ὁμοιοφροσύναις, οὐδὲν
 περὶ τῶν σέθεν ἐξωτὴν ἐφθακέναι ἀδικοῦντες.
 Ακούετε, ὡς σαφὲς δηλοῖ καὶ διορίζεται ἐν τῇ περὶ ὑ-
 μᾶς ἐπιστολῇ περὶ τοῦ ἐαυτοῦ συμμάχους, ὅτι τῶν ἐν
 περὶ ἡκκα ἀκόντων ἀθηναίων, καὶ λυπουμένων: ὥστ' εἰ
 πρὸς οὐ φρονεῖτε ὡς θεβαῖοι, καὶ θεπτατοί, τῶν τοῖς μὲν
 ἐχθροῖς ἀπολήψετε, ἐμοὶ δὲ πισύσετε: οὐ τῶν τοῖς
 τοῖς ῥήμασι γράψας, τῶν δὲ βουλομένων διακινῶναι.
 Βιγαροῦν ἐκ τοῦτων ὡς ἐκείνους λαβὼν, εἰς τὸ μηδ-
 ποῦν πεσοῦν τῶν μετὰ τῶν, μὴ δ' αἰδοῦναι, ἀλλ' ἐ-
 ραι πάντα τὰ περὶ γματὰ ἐκείνων ὑφ' ἐαυτοῦ ποιήσασθαι.
 ἔξωθεν ταῖς παρούσαις συμφοραῖς οἱ ταλαίπωροι θεβαῖοι
 κέχλωται. ὁ δὲ τῶν τῆς πίστεως αὐτῶν συνδράστης καὶ συ-
 ναγωνιστής, καὶ ὁ δι' οὗ ἄπαγγέλως τὰ φερόμενα καὶ φερα-
 μένα ὑμᾶς, οὐτὸς ὅστις ὅτι τὰ θεβαίων ὁδυρόμενος νῦν πά-
 ρη, καὶ διεξιὼν ὡς οἰκτρά: καὶ τοῦτων, καὶ τῶν ἐν φω-
 κῆσι κακῶν, καὶ ὅσ' ἄλλα πεπόνθασιν οἱ ἡμεῶν, ἀ-
 πάντων αὐτῶν ὡς αἷος. δῆλον γὰρ, ὅτι σὺ μὲν ἀλγείς
 ἐν τῇ συμβεβηκυῖσιν αἰχμῇ, καὶ τοῖς θεβαίοις ἐλεῖς,
 κτήματα ἔχων ἐν τῇ βιοτιᾷ, καὶ γεωργῶν τὰ ἐκείνων:
 ἐγὼ δὲ χαίρω, ὅς δι' οὗ ἔξωθεν τοῦ μὲν αὐτῶν τῶν περὶ
 ξαντος. ἀλλὰ γὰρ ἐμπέπηκα εἰς λόγους, οὗς αὐτίκα

μᾶλλον ἀρμόσει λέγειν ἴσως. ἐπίνειμι δὴ πάλιν ὡδὶ τῶν
ἀρχαίξαις, ὡς τὰ τῶν δωροδοκῆματα, καὶ ἀδικήμα-
τα τῆς νωτὸς πρὸντων περαγμάτων γέγονεν αἵπα. Εἰπει-
δὴ γὰρ ὕμνῳ πᾶσι μετ' ὑμῖν ὡς τῆς φιλίππου δὲ
τῶν τῆς ἐν τῶν πρεσβείαις μετῴσαντων ἐαυτοῦς τῶ
φιλίππῳ, καὶ οὐδὲν ἀληθὲς ὑμῖν ἀπαγγελλάντων, ἐ-
ξηπάτηντο δὲ οἱ ταλαίπωροι φωνεῖς, καὶ ἀνῆλθον αἱ
πόλεις αὐτῶν, τί ἐγλίετο; οἱ μὲν κατὰ πῦρσι θετῆλοι,
καὶ ἀναισθητοὶ θεοὶ, ὡς λαν, ὡς ὀργήτην, σωτήρα τὸν
φιλίππου ἡγοῦντο. πάντ' ἐκείνος ἦν αὐτῶν, καὶ οὐδὲ
φωνὴν ἤκουον, εἴπερ ἄλλοι βούλοισι λέγειν. ὑμεῖς δὲ ὑ-
φορώμενοι τὰ πεπραγμένα καὶ δυσχεραίνοντες ἤγαγε-
τὼν εἰρήνην ὁμῶς: οὐ γὰρ ἦν ὁ, πᾶσι ἐπιείτε μῆνοι.
καὶ οἱ ἄλλοι δὲ ἑλλενδο ὁμοίως ὑμῖν πεφονακισμοῖς,
καὶ διημῆρτες ὡς ἡλπίσαν, ἤσαν τὼ εἰρήνην ἄσμενοι,
καὶ αὐτοὶ τῶν πινά ἐκ πρῶτου κλεμούμενοι. ὅτε γὰρ
πῶδων ὁ φιλίππος ἰλνυροῦς, καὶ ἑβελμούς, πιάς δὲ
καὶ τῆς ἐλλήνων κατεσφύετο, καὶ δυνάμεις πολλὰς, καὶ
μεγάλας ἐπείθετο ὑφ' αὐτῶν: καὶ πινός τῆς ἐκ τῆς πόλεως
ὡδὶ τῆς εἰρήνης ὅζουσι βλαδίζοντες ἐκείσε διεφθέρωντο,
ὡς εἰς οὐτος ἦν: τότε πάντες, ἐφ' οὓς τῶν παρειακῶν
ζέτο ἐκείνος, ἐπολεμοῦντο. εἰ μὴ ἡδύνοντο, ἐτόρος λό-
γος οὗτος: οὐ πέρος ἐμὲ. ἐγὼ μὲν γὰρ περὶ ἔλεον, καὶ δι-
μῆρτορὸν, καὶ πρ' ὑμῖν αἰ, καὶ ὅποι πεμφθείω. αἱ δὲ
πόλεις, ὡς ὅω: τῆς μὲν, ἐν τῶ πολιτῶν εἶδαι καὶ περ-
τειν, δωροδοκούντων, καὶ διαφθειρομένων ὡς χρήμασι: τῆς
δὲ ἰδὶα τῆς καὶ πολλῶν, τὰ μὲν, οὐ πεσορῶμεν, τὰ δὲ,
τῆς κατ' ἡμῶν ἐκαστὴν καὶ ὅλην δελεάζομεν: καὶ ποῖ τόν-
τι πάθος πεπρωτότων ἀπάντων, πλὴν ἐκ ἐφ' αὐτῶν οἰομέ-
ων ἐκείνων ἐλθόντων ἤξεν, ἀλλὰ δὲ τ' ἐτόρος κινδύνων τὰ
ἐαυτ' ἀσφαλῶς χρεῖν ὡς λαμβανόντων, ὅταν βελωνῶ.

B IIII

ΔΗΜΙΟΥΣΕΥΟΥΣ

60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533
 534
 535
 536
 537
 538
 539
 540
 541
 542
 543
 544
 545
 546
 547
 548
 549
 550
 551
 552
 553
 554
 555
 556
 557
 558
 559
 560
 561
 562
 563
 564
 565
 566
 567
 568
 569
 570
 571
 572
 573
 574
 575
 576

ὁ πόδ' ἔτι σεφάει λόγος.

13

Ἰαλὼς ἡ γούμμη πλείω τῷ ἱκανῶν εἰρηθεῖ. αἴλιος δὲ ἔρως
ὥς πόδ' ἐωλε κρασίαν τινά μιν τῆς πονηρίας τῆς ἐαυτῶν,
ἢ τῆς ἀδυνάτει καὶ ἀσθενείας, ἢ ἀναγκαῖον ἦν περὶ
τῶν μενοειδῶν τῶν πεπεσμένων ἀφ' ἑλπίσιν. παρρησίᾳ
χρηθεὶς δὲ καὶ ὑμεῖς ἴσως, οἳ καὶ πρὶν ἐμὲ οἴαντο εἰπεῖν, εἰ
δοπερὶ τῶν ἰσχυρῶν τὸ τε μισοφρόνιον· καὶ τοῖς, φιλίαν τε, ἢ
ἐξίαν αὐτῶν ὀνομαζέμεν· καὶ νῦν εἴπερ πλείων, ὁ πῶς ἀλε-
ξάνδρου ἐξίαν ὀνειδίζων ἐμοί. ἐγὼ δὲ ἐξίαν ἀλεξάνδρου,
πόθεν λαβόντες, ἢ πῶς ἀξιοῦντες· οὐτε φιλίᾳ οὐδ' ἐξίαν,
οὐτ' ἀλεξάνδρου φιλονεικίᾳ ἐπὶ αὐτῷ· οὐχ' οὐτω μάλιστα
νομίζω· εἰ μὴ καὶ τοὺς ἰσχυροὺς, καὶ τοὺς ἄλλοις μισοφρόνους
ἴστας, φίλους καὶ ἐξίαντες διὰ καλῶν τῶν μισωσμένων.
ἀλλ' οὐκ ἐστὶν Ἰαλὼς πόθεν; πολλοὺς γὰρ καὶ διὰ. ἀλλὰ με-
νοειδῶν ἐπὶ αὐτῷ φιλίᾳ οὐδ' ἀλεξάνδρου
καλῶ, καὶ οὐτὶ πάντες. εἰδὲ ἀπισθεῖς, ὁρώμενοι αὐτοὺς.
μάλιστα δὲ ἐγὼ τῶν πόδ' ἰσχυρῶν ποίησω. πόδ' οὐκ ἐμὴν,
ἀλλὰ ἀθηναίων, μισωτῶν αἰχίνης, ἢ ἐξίαν εἶναι ἀλεξάν-
δρου δοκεῖ; ἀκέραιος ἀλίσκοι; βούλομαι τοίνυν ἡδὲ, ἢ
πόδ' τῆς γρηφῆς αὐτῆς ἀφ' ἑλπίσιν, καὶ διελεσθῆναι
τὰ πεπεσμένα ἐμαυτῷ· ἵνα καὶ πόδ' εἰδὼς αἰχίνης, ὅ-
μως ἀκούσῃ δι' ἄφρονας καὶ ἰσχυρῶν τῶν περὶ βουλομένων
νων, καὶ πολλῶν μερόνων ἐπὶ τούτων δωρεῶν δίκαιος εἶναι
τυγχάνειν. καὶ μάλιστα πῶς γρηφῶν * αὐτῶν, λαβόντες.

Γραφή.

Ἐπὶ χειρῶν δὲ ἀρχόντος ἐλαφροβόλου ἐκτετακμέ-
νου, αἰχίνης ἀφ' αὐτοῦ καὶ τοῦ αἰχίνης ἀπίνεγκε περὶ τὸν
ἀρχόντα παρανόμων γρηφῶν καὶ κτησιφάντος τῶ
λεωδίνης ἀναφυσίου· οἷον ἔγραψε πρὸς αὐτὸν ἡ πόλις
ὥς ἀρ' αὐτῷ σεφάει δὲ δημοδίνην δημοδίνης παλαιῆς
χρυσῶ σεφάει, καὶ ἀνατορῶν αὐτῷ τῷ θιάρῳ διονυσίου
τοῖς μεγάλοις, ἱεραποδοῖς καὶ τοῖς· ὅτι σεφάει ὁ δῆμος

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ΔΗΜΟΘΕΝΙΩ ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ ΠΑΙΔΕΙΑ, ΧΡΥΣΩ ΣΕΦΧΩ ΑΡΕΤΗ
 ΤΗΣ ΕΥΕΧΙΑ, ΚΑΙ ΔΥΝΟΙΟΣ, ΗΣ ΕΧΩΝ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΕΙΣ ΤΕ ΤΩΝ ΕΛΛΗ-
 ΝΩΝ ΑΠΑΝΤΑΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΔΗΜΟΝ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ, ΚΑΙ ΑΙΔΡΑΓΑ-
 ΓΙΑΣ: ΚΑΙ ΔΙΟΤΙ ΔΙΑΤΕΛΕΙ ΠΡΟΤΕΡΩΝ, ΚΑΙ ΛΕΓΩΝ ΤΑ ΕΙΛΠΙ-
 ΣΑ ΤΩ ΔΗΜΩ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΥΜΟΣΘΙ ΠΟΙΕΙΝ, ΟΠΙ ΑΝ ΔΥΝΗΤΑΙ ΑΝ-
 ΤΙΣΤΟΝ: ΠΑΝΤΑ ΤΩΝΤΩΝ ΦΙΛΟΔΗΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ, ΤΗΣ
 ΝΟΜΩΝ ΟΥΚ ΕΩΝΤΩΝ. ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΝ ΦΙΛΟΔΗΓΕΙΑΣ ΧΡΑΦΑΣ ΕΙΤΑ ΔΗ-
 ΜΟΣΙΑ ΧΡΕΙΜΜΑΤΑ ΚΑΤΑΒΑΛΛΕΙΝ, ΕΙΤΑ ΤΟΝ ΥΠΕΡΒΥΤΟΝ
 ΣΕΦΑΝΟΥΝ. ΕΙΣ ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ ΤΕΙΧΟΠΟΙΟΣ, ΚΑΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΘΕΩΡΕ-
 ΙΩΝ ΤΕΤΑΓΜΕΝΟΣ: ΕΠΙ ΔΕ ΜΗ ΑΙΔΑ ΧΟΡΟΥΕΝ ΤΟΝ ΣΙΦΑΝΟΝ ΕΥ-
 ΤΩ ΘΕΑΓΩ ΔΙΟΝΥΣΙΟΙΣ ΤΑΧΥΔΩΝ ΤΗ ΚΑΙΝΗ: ΑΛΛ' ΕΑΝ ΜΕΝ Η
 ΕΚΛΗΣΕΦΑΝΟΙ, ΕΥ ΤΩ ΒΟΥΛΟΤΗΡΩ ΑΝΕΙΠΕΙΝ: ΕΑΝ ΔΕ Η ΠΟ-
 ΛΙΣ ΕΥΠΥΝΗ ΕΥ ΤΗ ΕΚΚΛΗΣΙΑ. ΤΙΜΗΜΑ, ΤΑΧΥΝΤΑ ΠΕΝΤΗΚΕΝ-
 ΤΑ. ΚΛΗΤΟΡΟΥ, ΚΗΩΣΟΦΩΝ, ΚΗΩΣΟΦΩΝΤΟΣ ΕΡΑΜΟΝΟΥΣΙΟΣ,
 ΚΛΕΩΝ ΚΛΕΩΝΟΣ ΚΟΘΩΚΙΔΗΣ. Α ΜΕΝ ΔΙΩΚΕΙ ΤΗ ΦΗΘΙΣΜΑ-
 ΤΟΣ, Ω ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΑΘΗΝΑΙΟΙ, ΤΑΥΤ' ΟΣΙΝ: ΕΡΩ Δ' ΑΠ' ΑΥΤΗΣ ΤΩΝ
 ΤΩΝ ΟΙ ΜΟΙ ΔΗΛΟΝ ΥΜΙΝ ΠΟΙΗΣΕΙΝ, ΟΠΙ ΠΑΝΤΑ ΔΙΚΑΙΩΣ ΑΧΡΟ-
 ΖΗΣΟΜΕ. ΠΛΩ ΓΡ ΑΥΤΩ ΤΩ ΤΟΥΤΩ ΠΟΙΗΣΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΧΕΡΟΜΕ-
 ΜΕΛΩΝ ΤΑΞΙΝ. ΠΟΡΕ ΠΑΝΤΩΝ ΟΡΩ ΚΑΘ' ΕΝΕΑΤΟΝ ΕΦΕΞΗΣ ΚΑΙ ΟΥ-
 ΔΙΝ ΕΚΩΝ ΠΡΟΛΕΙΨΩ. ΤΩ ΜΕΝ ΟΥΤΩ ΧΕΡΟΜΕ ΠΡΟΤΕΡΩΝ ΤΑ ΜΕ,
 ΚΑΙ ΛΕΓΟΝΤΑ ΤΑ ΕΙΛΠΙΣΑ ΤΩ ΔΗΜΩ ΔΙΑΤΕΛΕΙΝ, ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΥ-
 ΜΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΙΕΙΝ Ο, ΙΑ ΑΝ ΔΥΝΩΜΕΙ ΑΝΤΙΣΤΟΝ, ΚΑΙ ΕΠΑΝΕΙΝ ΕΙΣ
 ΤΟΥΤΟΙΣ, ΕΥ ΤΙΣ ΠΕΠΟΛΙΤΟΜΕΝΟΙΣ ΠΛΩ ΚΡΙΣΙΝ ΕΙΝΑΙ ΝΟΜΙΖΩ.
 ΑΝ ΓΡ ΤΟΥΤΩΝ ΙΣΤΑΙΟΜΕΛΩΝ ΟΥΡΕΔΗΣΕΤΑΙ, ΕΙΤΕ ΑΛΗΘΗ ΠΕ-
 ΡΙΕΜΟΥ ΓΕΧΕΡΟΜΕΚΤΗΣΙΦΑΝ ΤΩΝΤΩ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΗΚΕΝΤΑ, ΕΙΤΕ ΚΑΙ
 ΦΙΛΟΔΗΓΕΙΑ. ΤΩ ΔΕ ΜΗ ΠΡΟΣΤΗΚΕΝΤΑ ΕΠΙΔΕΙΝ ΤΑΙΣ ΔΥΝΑΤΕΣ ΔΩ,
 ΣΕΦΑΝΟΥΝ, ΚΑΙ ΑΝΕΙΠΕΙΝ ΕΥ ΤΩ ΘΕΑΓΩ ΚΕΛΟΥΣΑΙ ΤΟΝ ΣΙΦΑ-
 ΝΟΝ, ΚΟΙΝΩΝΕΙΝ ΜΕΝ ΗΓΟΥΜΕΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΤΟΙΣ ΠΕΠΟΛΙΤΟΜΕ-
 ΝΟΙΣ, ΕΙΤΕ ΑΞΙΟΣ ΕΙΜΙ ΤΩ ΣΕΦΑΝΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΡΡΗΤΩΣ ΤΗΣ
 ΕΥ ΤΟΥΤΟΙΣ, ΕΙΤΕ ΚΑΙ ΜΗ. ΕΠΙ ΜΕΝ ΤΟΙ ΚΑΙ ΕΩΣ ΝΟΜΟΣ ΔΕΚΑ-
 ΠΤΟΝ ΕΙΝΑΙ ΜΑΙ ΔΟΚΕΙ, ΚΑΘ' ΟΥΣ ΤΩΝΤΩ ΧΕΡΟΜΕΝ ΙΣΤΑΙΟ ΤΟΥΤΩ.

οὐ τωσὶ μὲν, ὥ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, δικαίως, καὶ ἀπλῶς τὴν
 ἀρετὴν ἐγνώκα ποιῆσαι. βαδίου μὲν δὲ ἐπ' αὐτὰ, ἃ
 πέπεσκέαι μοι, καὶ μεμνηθεὶς ἡπολάβη ἀπὸ τῶν τὸν λό-
 γον τῆς γροφῆς, ἐὰν εἰς ἐλλωτικὰς περὶ εἰς, καὶ λόγοις
 ἐμπίσω. ὁ γὰρ διώκων τῆς ἡμετέρας τὸ λείπειν, καὶ περὶ
 τὴν τὰ ἀρετὰ με, καὶ γεγενημένος τῶν ὡς ἀληθῆς,
 οὐ τὸς ὅστις ὁ δὲσ ποδὶ ἀπάντων τῆς ἐμοὶ πεπολιτὸν μὲν
 καὶ πεπεσκέαι λόγους οἰκείους, καὶ ἀναγκαίους τῆ
 γροφῆς πεποικίως. εἴτα καὶ πολλὰν πελαγείαν οὐσὼν
 τῆς πεποικίως, τὴν ποδὶ τῆς ἐλλωτικὰς περὶ εἰς εἰλόμην
 ἐπὶ. ὡς τε καὶ τῆς ἀρετῆς ἐκ τούτων δικαίως εἰμι ποιῶ
 δα. ἰὰ μὲν οὖν περὶ τῆς πεποικίως, καὶ δημογροφῆς
 με πεποικίως, καὶ κατέχευσι πεποικίως, ἐὰν οὐδὲν γὰρ ἡ-
 ποίμην τούτων εἶναι περὶ ἐμὲ. ἃ δὲ ἀφ' ἧς ἡμῶς ἀπὸ
 τῶν ἐπὶ εἰς ἐμὲ, διεκάλυπται, τῶν ἀναμνήσω. καὶ τὴν
 τῶν ὑφ' ἐμὲ λόγους, τὸν τὴν ὑπερῶν. πεποικίως, ὡ ἀν-
 δρὸς ἀθηναῖοι μέγα ὑπερῶν πεποικίως, περὶ γὰρ τοῖς ἐλλω-
 οὐ ποῖν, ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως φορεῖν πεποικίως, καὶ δωρο-
 δόκων, καὶ θεοῖς ἐχθρῶν ἀνθρώπων σωβῆναι γινέσθαι καὶ
 τῶν τῶν, ὅσων οὐδεὶς πῶ περὶ τῶν μεμνηταὶ γεροντῶν.
 οὐς σωκρατιστὰς, καὶ σωκρατοὺς λαβὼν, καὶ περὶ τῶν
 κακῶς ὅς ἐλλωτικὰς ἔχοντας περὶ ἐμὲ, καὶ σασιαστ-
 κῶς, ἐπ' χεῖρον διέθηκε, ὅς μὲν δὲσ πατῆς, τοῖς δὲ διδούς,
 ὅς δὲ πάντα τῶν διαφθείρων. καὶ διέσχευεν εἰς μόνην πε-
 λα, ὡς τῆς συμφορῶν τῶν ἀπασιν ὄντων, καλῶν ἐκείνων
 μέγα γινέσθαι. ὡ τῶν τῶν δὲ καλῶς, καὶ ἐπ' ἀγνοίας
 τῶν σωκρατιστῶν, καὶ φνομενίου κακῶς τῶν ἀπάντων ἐλλω-
 νῶν ὄντων διέσκοπῆν ὑμᾶς, ὡ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τί περ-
 σῆκον ὡ ἐλέσθαι περὶ τῶν, καὶ ποιεῖν τὴν πόλιν, καὶ τὴν
 τῶν λόγους πρὸς ἐμὲ λαβεῖν. ὁ γὰρ ἐπὶ ταῦτα ἐμὲ τὸν τῶν
 τῆς πεποικίως, εἰμι ἐμὲ. τὸν τῶν αὐτῶν ἐμὲ ἀχίνα

πεποικίως
 ψι

Δημόδινους

τὸ φρόνημα ἀφείραν, καὶ πῶς ἀξίαν πῶς ἐαυτῆς ἐν τῇ θεῖ-
 ῃ ἑλάν, καὶ δολόπων τάξει συγκατακτάσθαι φιλιπποῦ
 πῶς τῆς ἐλλώων ἀρχὴν, καὶ τὰ τῆς προσηνῶν καλὰ, καὶ
 δίκαια αἰρεῖν; ἢ ὅτι μὲν μὴ ποιῆν, διειδὼν γὰρ ὡς ἀλη-
 θῶς, ἃ δὲ ὥρα συμβῆσόμενα, εἰ μηδὲς καλῶσει καὶ προ-
 ῶντες ὡς εἴκεν ἐκ πολλοῦ, ταῦτα ποδιδιδῆν γιγνώμενα;
 ἀλλὰ νῦν ἔγωγε τὸν μάλιστα ἀδῖπμῶντα τοῖς πεπραγμέ-
 νοις ἠδέωσ' αὐτοῖς, τῆς ποίας μερίδος γινέσθαι πῶς πό-
 λιν ἐβόλετ' αὐτὸν: πότῳρον τῆς σωαπίας; τῆς συμβεβηκό-
 των τοῖς ἐλλήσι κακῶν, καὶ αἰσχροῦν, ἥς αὐτὸς πεπαισμένος, καὶ
 ὅς μὲν τούτων εἴποις; ἢ τῆς παρὰ τὴν ἀρχὴν ταῦτα γι-
 γνώμενα ὅτι τῆς ἰδίας πλεονεξίας ἐλπίδι, ἥς αὐτὸς ἀρ-
 καίας, καὶ μεσηνίους, καὶ ἀργεῖους θείημεν; ἀλλὰ καὶ
 τούτων πολλοὶ, μάλιστα πάντες χειρὸν ἡμῶν ἀπὸ πλάχας
 σι. καὶ γὰρ, εἰ μὲν ὡς ἐκράτησε φιλιππος, ὥς τ' οὐδὲν
 ἀπὸν, καὶ μὲν ταῦτ' ἦν ἐκ συχίαν, μήτε τῆς αὐτοῦ συμ-
 μάχων, μήτε τῆς ἄλλων ἐλλώων μηδὲν καλῶν λυπῆται,
 ὅμως ἡ αὐτὴς καὶ τῆς οὐκ ἐκ τῶν δυνάμεων οἷς ἐπεχ-
 τεν ἐκείνος, μέμψις, καὶ κατηγορία. εἰ δὲ ὁμοίως ἀπάν-
 των τὸ ἀξίωμα, πῶς ἡγεμονίαν, πῶς ἐλδοδρία καὶ ποδρεί-
 λετο, μάλιστα δὲ καὶ ταῖς πολιτείαις ὅσων ἠδυνάτο, πῶς
 οὐχ' ἀπάντων ἐνδοξότατα ὑμεῖς ἐβουλόσασθε, ἐμὸν πε-
 δύντες; ἀλλ' ἐκείσε ἐπανόρχισμα. τί πῶς πόλιν αἰσίνην προ-
 σέκε ποιῆν ἀρχὴν καὶ τυραννίδα τῇ ἐλλώων ὁρώσαν ἐαυ-
 τῷ καὶ τῷ ἀσπιδόμοτον φιλιππον; ἢ τί τὸν σύμβουλον ἐ-
 δειλέγειν, ἢ γράφειν τὸν ἀδῖπμῶν ἐμέ; καὶ γὰρ ὅτι παρὰ
 σὺν διαφύξει: ὅς σωήδειν ἐκ παντὸς μὲν τῇ χρόνου μέχρι
 τῆς ἡμέρας ἐκείνης, ἀφ' ἧς αὐτὸς τὸ βῆμα ἀνέβη, αἰεὶ
 ποδὶ προτείων, καὶ ὑμῶν, καὶ δόξης ἀπονηχομελῶ πῶς πα-
 ρείδα, καὶ παρὰ σώματα, καὶ χρήματα ἀναλωκῶν ἐπὶ
 φιλοῦμίαις, καὶ τῆς ἀπάσι τοῖς ἐλλήσι συμφερόντων, ἢ

τῷ ἄλλων ἐλλύων, οἱ τὰ ἑσθλὰ αὐτῷ ἀναλῶντες ἐκασ-
 τοι: ἐώρων δ' αὐτὸν τὸν φίλιππον πρὸς ὃν ἡμῖν ὁ αἰὼν, ὕ-
 ποδ' ἀρχῆς, καὶ διωσείας τὸν ὀφθαλμὸν ἐκκεκομμέ-
 νον, πλεῖν κατεργάσατο, τὴν χεῖρα, τὸ σκέλος πεπιρω-
 μένιον, πᾶν ὃ, ἱβουλιθείη μέρος ἡ τύχη τῷ σώματι πα-
 ρελεύσθαι, ὅτε ῥαδίως καὶ ἐρίμως περιέμενον, ὥς τε τῷ
 λοιπῷ μετὰ ἱμῆς, καὶ δόξης ἦν. καὶ μὲν, οὐδὲ ὅτε ῥα δὲ
 δαῖς αὐτὸν εἰπεῖν ῥαμύσειον, ὥς ὃ μὲν ἐπὶ μὴ ἱσχυρὸν ἔ-
 ρω ἀδόξω τόπῳ γε ὄντι, καὶ μικρῷ, ῥαυτὴν μεγαλοψυ-
 χίαν προσήκεν ἐγγενέσθαι, ὥς τε τῆς τῷ ἐλλύων ἀρχῆς
 ὑδὶ θυμῷσαι, καὶ τῷ τ' εἰς νῦν ἐμβαλέσθαι: ὑμῖν δὲ οὐ σιγῇ
 ἀπηνάοις, καὶ καθ' ἡμέραν ἐκείνον ἐπὶ πᾶσι καὶ λόγοις καὶ
 θεωρήμασι τῆς τ' περὶ ἄντων ἀρετῆς ἑσπεμένη μαθ' ὁρᾶσι,
 ῥαυτὴν κακίαν ὑπάρχειν, ὥς τε τῆς τῷ ἐλλήνων ἐλθού-
 σθ' ἰδὲ αὐτὸν παγγέλῳ ἐπὶ λαοῖς πρῶτον ἔχοντι φιλίπ-
 πῳ. οὐδ' αὖτ' εἰς τῷ φήσκει. λοιπὸν τοίνυν ἦν καὶ ἀναγ-
 καστον ἅμα, πᾶσιν, οἷς ἐκείνος ἐπεσπένε ἀδικῶν ὑμᾶς, ἵνα
 πούσθαι δικαίως. τῷ τ' εἰ ποιεῖτε μὲν ὕψ' ἀρχῆς ὑμεῖς, εἰς
 τῷ καὶ προσκύνετε. ἔρχονται δὲ καὶ σωεβόουλον καὶ
 ἐγὼ, καὶ οὗς ἐπολιτεύομαι χρῶντες, ὁμολογῶ. ἀλλὰ τί
 ἐχρῆν με πείθειν; ἢ δὴ γὰρ σε ὁρῶ τῷ: πάντα τὰ ἄλλα ἀ-
 φείς, ἀμώπολιν, πίδνακον, ῥαυτὴν, ἀλόνητον, οὐδενὸς
 ῥαυτὸν μέμνημαι. σέβριον δὲ, καὶ δολέσιον, καὶ τῷ πεπῶ-
 ρήτον πόρθησιν, καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα ἢ πόλις ἡδίκητο,
 οὐδ' εἰ γέγονεν, οἶδα. καὶ τοι σὺ γ' ἐφῆσθαι με τῷ λέγον-
 τα, εἰς ἔχθραν ἐμβαλέειν τούτοις; δὴ βούλου, καὶ ἀρίστο-
 φάνους, καὶ διοπίτου τῷ ποδὶ τούτων ἡμισημάτων ὄν-
 των, οὐκ ἐμῶν: ὡς λέγων δὴ χερσὶ ὃ, πᾶν βουληθῆς. οὐδὲ
 νῦν ποδὶ τούτων ὁρᾷ. ἀλλ' ὃ τῷ δὴ βούλου ἐκείνος σφετερι-
 ζόμενος, καὶ κατὰ σκευάτων ἐπιτείχισμα ὑδὶ τῷ ἀπὸ τῆς
 καὶ μεγάροισι ἐπὶ χειρῶν, καὶ κατὰ λαμβάνων ὥρεον, καὶ

Δημοθένους

καὶ τὰς ἀπὸ τῶν πορθησάντων, καὶ καὶ διὰ τὸ αὐτὸ μὲν ὡς ἔρεω, ὡς ἴσθι
 δὴν τύραννον, ἐν δὲ ὅρῳ κλείεται παρὲν: καὶ τὸν ἐλπίσαν-
 τιν ὑφ' αὐτῷ ποιούμενος, καὶ εὐχάποιον πολιτοκῶν, καὶ
 πόλεις ἐλπίδας, * πινὰς μὲν καὶ αἰσῶν, εἰς πινὰς δὲ ὅς
 φυγάδας καὶ τῶν: πότερον τῶν πάντα ποιῶν ἡ δίκη καὶ
 πρὸς αὐτοὺς, καὶ ἔλπει τὴν εἰρήνην, ἢ οὐ; καὶ πότερον
 φησὶν αἱ πινὰ τῶν ἐλπίσαντων τὸν τῶν καλὸν ποιῶν
 αὐτὸν ἐχθρῶν, ἢ μή; εἰ μὲν γὰρ ἐμὴ ἐχθρῶν, ἀλλὰ τὴν μυ-
 σῶν λείαν καλουμένην, τὴν ἐλπίδα οὐκ ὅφθηναι ζών-
 των ἀθηναίων, καὶ ὄντων, πόλει ἔρχασθε μὲν ἐγὼ, πότε
 τῶν * τοιούτων εἰπόντων. πόλει ἔρχασθε δὲ ἡ πόλις ἡ περὶ εἰ-
 σα ἐμῇ. ἔσω δὲ ἀδικήματα πάντα τῶν ἀπέπρακται, καὶ
 ἀμύνηματα ἐμὰ. εἰ δὲ εἴδει τῶν πινὰ καλὸν ποιῶν φαν-
 ναι, πινὰ ἄλλον, ἢ τὸν ἀθηναίων δῆμον προσήκει γινέσθαι;
 τῶν τῶν πολιτοδοκίμῃν τότε ἐγὼ: καὶ ὁρῶν καὶ τῶν
 λαοφύλων πάντας ἀνθρώπους ἐκείνους, ὡς αὐτοὺς μὲν, καὶ
 περὶ τῶν, καὶ διδάσκων μὴ περὶ εἰσθῆναι τῶν ὡς ἴσθι. καὶ
 μὲν, τὴν εἰρήνην γὰρ ἐκείνος ἔλπει τὰ πᾶσι λαοφύλων, ὅς
 πόλις αἰσχρῇ. φέρει δὲ αὐτὰ τὰ φησὶν αἰσχρὰ, καὶ τὴν ὡς
 πολλὰ τὴν τῶν ὡς ἴσθι, καὶ λέγει ἐφεξῆς. ἀπὸ γὰρ τῶν
 ἐξέταστον, πῶς τίνος αἰσῶν ἐστὶ, γινέσθαι φανερὸν. λέγει.

Υπόμνημα.

Επὶ ἀρχόντες νεοκλέους μινὸς βοήθρομενός ἐκκλη-
 σίας συγκλήτου ὡς ἔρα τῶν συναρχείας, ὡς οὐλοῦς
 μνησιδίου κύριος εἶπεν, ἐπειδὴ προσήλθον οἱ ἔρα τῶν
 τοῖς ἐκκλησίᾳ, ὡς ἀρὰ λεωδάρματα τὸν ναύαρχον,
 καὶ τὰ μετ' αὐτῶν ἀρσάλην τὰ σκάφη εἰκισιν. ὡς τὴν τῶν
 σίβυ πρὸς πομπὴν εἰς ἐλπίσαντων, ὅς τῶν ὡς ἴσθι
 τῶν ἀμύνητας καὶ τῶν εἰς ἡκεδονίαν, καὶ τὴν φυλα-
 κὴν ἔχει, ὡς μελὴ δῆναι ὅς πρὸς τὸν ναῦ, καὶ ὅς ἔρα τῶν
 ὅπως ἡ βουλὴ συναρχείας, καὶ αἰρεθῶσι πρὸς εἰς πρὸς

ὦ φίλιππον· οἱ πρὸς γὰρ μένοι διαλέγονται πρὸς αὐτὸν πε-
 ρὶ τῆς ἀφειδῆναι τὸν ναύαρχον, καὶ τὰ πλοῖα, καὶ τοῦ στρα-
 τῶντος. καὶ εἰ μὲν δι' ἄγνοιαν ταῦτα πεπρήκεν ὁ ἀμύτας,
 ὅππῃ οὐ μεμψιμοιρεῖ ὁ δῆμος οὐδὲν αὐτῷ· εἰ δέ τι πλῆμμε
 λοῦντα πρὸς τὰ ἐπεσταλμένα λαβὼν, ὅππῃ ὠδισκεφαίμενοι
 ἀθηναῖοι ὠδὶ λυμήσοισι καὶ τῷ τῆς ὀλιγαρχίας ἀξίαν. εἰ
 δὲ μηδὲ τόρον ἐν τῶν ὄσιν, ἀλλ' ἰδίᾳ ἀγνομονοῦσιν, ἢ ὁ ἀρ-
 χείας, ἢ ὁ ἐπεσταλμένος· καὶ τοῦτο γράψαι λέγειν, ἵνα
 αἰσθανόμενος ὁ δῆμος, ἐκλεύσῃται τί δεῖ ποιεῖν. τοῦτο
 μὲν τίναν τὸ ψήφισμα οὗτος λόγος ἔρχεται, ἐκείνῳ. τὸ δὲ
 ἐφεξῆς, ἀριστοφάν· εἴθ' ἡγήσιν παρὰ· εἴτα ἀριστοφάν πάλιν·
 εἴτα φιλοκράτης· εἴτα κηφισοφάν· εἴτα πάντες οἱ ἄλλοι.
 ἐγὼ δ' οὐδὲν ποδὶ τούτων. λέγει τὸ ψήφισμα.

ψήφισμα.

Επὶ νεοκλῆος ἀρχόντος βουδομομόνοσ' ἦν καὶ νέα βου-
 λῆς γνώμη πρυτανέισ καὶ στρατηγοὶ ἐχρημάτισαν, τὰ ἐκ
 τῆς ἐκκλησίας ἀνεκόντες, ὅτι εἶδον τῷ δήμῳ πρὸς βίαν
 εἰλεῖσθαι πρὸς φίλιππον ποδὶ τῆς τῶν πλοίων αἰαντομι-
 δῆς, καὶ ἐν τῷ δόξαι, καὶ τὰ ἐκ τῆς ἐκκλησίας ψήφισ-
 ματα· καὶ εἰλόντες τοὺς δὲ· κηφισοφάντα κλέωνος ἀνα-
 φλυστον, δημόκειρον δημόφάντος αἰαχυράσιον, πρὸς
 κείρον ἀπὸ μάνρυ καὶ τω κείδην. πρυτανεία φυλῆς ἰστω-
 τῶντιδος. ἀριστοφάν καὶ λυττίδης πρὸς βίαν εἶπιν. ὡς ποδὶ
 τοίνυν ἐγὼ ταῦτα δεικνύω τὰ ψήφισματα, οὐτὸν καὶ σὺ δεῖ
 ξον αἰσχύνει, ποῖον ἐγὼ γράψας ψήφισμα, αἰπὸς εἰμὶ τῷ πο-
 λέμῳ. ἀλλ' οὐκ αὖ ἔχουσ· εἰ γὰρ εἴχες, οὐδὲν αὐτὸ αὐτῷ ποδὶ
 τόρον νωτὶ πρὸς ἄνδρα. καὶ μὴν οὐδ' ὁ φίλιππος οὐδὲν αἰπῶ-
 ταί με ἰσχυρὸς τῆς πλείμυ, ἐτόροις ἐπικαλῶν. λέγει δ' αὖ
 τῷ τῷ ὠδιστολῷ τῆς φίλιππου.

Επιστολὴ φίλιππου.

Βασίλδης μακεδόνων φίλιππος ἀθηναίων τῇ βουλῇ, ἡ

Δημοθένους

τῷ δήμῳ χαίρειν. Παραχρῆνόμενοι πρὸς ἐμεῖς οἱ πρὸ ὑμῶν
 πρεσβυταὶ κηρυττοῦν, καὶ δημόκριτος, καὶ πολυκρίτος
 διελέγοντο πρὸς τῆς τῆς πόλεως ἀφείδως, ὡς ἀναρχοί
 λαοδάρμας. καὶ τόλῃ μὲν οὕτως ἔμοιγε φαίνεσθαι ἐν μεγά-
 λῃ δυνάμει εἶσεσθαι, εἰ τὸ τὸ οἰκόμενον λανθάνειν, ὅτι ὕδαπε-
 σάλη τῶν τὰ πόλιν, πέφασιν μὲν ὡς τὸν σίτην πρὸς
 πέμψοντα ἐκ τῆς ἐλαιοπόλεως εἰς λιμνον, βοηθήσονται δὲ
 σκληροεικαστοῖς τοῖς ὑπὲρ μὲν πολιορκουμένων, ὅτι συμ-
 πόρειν ἡμετέροις δὲ ἐν τῇ τῆς φιλικῆς κοινῇ κηρυττοῖς ἡ
 μῖν σιωπῆσαι, καὶ τῶν σιωπῶντων τῶν ναυάρχων ἀνδρῶν
 μὲν τὸν δήμον τῆς ἀθηναίων, ὡς δὲ πῶς ἀρχήσαντες, καὶ
 ἐτόρῳν ἰδὼν τῆς μὲν νῆς ὄντων, ἐκ παντὸς δὲ τὸ πρὸς βούλῃ
 μὲν τὸν δήμον ἀπὸ τῆς νῆς ὑπάρχοντες πρὸς ἐμὲ φι-
 λίας τὸν πόλεμον ἀναλαβάν, πολλῶν μάλιστα φιλοτιμι-
 μένων ὅσοι σιωπῶντες, ἢ τῶν σκληροεικαστοῖς βοηθῶ-
 ντες. καὶ ὡς λαμβάνουσιν αὐτοῖς τὸ ποιοῦν πρὸς ὅσοις
 εἰσεσθαι. οὐ μὲν γὰρ μοι δοκεῖ ὅσοι χηρῶν ἡ πείρα οὐδ'
 ὑμῖν, οὐτ' ἐμοί. διὸ πρὸς τὰ νῆς καὶ ἀρχήσαντες πόλιν πρὸς
 ὑμῶν ἀντιμετέμην. καὶ τῶν λοιπῶν, ἐκ βούλησιν μὴ ἀντι-
 δρῶν τῶν πρὸς ἐκείνους ὑμῶν καὶ ἀφείδως πολιτεύεσθαι,
 ἀλλ' ὡς τιμᾶτε, περὶ ὧν καὶ διαφυλάττειν τὴν εἰρή-
 νην. Εὐτυχέστε. Ἐνταῦθα οὐδ' ἀμφοῖν δημοθέ-
 νων γέγραπται: οὐδ' αὖτε οὐδ' ἐμὲ καὶ ἐμὸν. πῶς
 οὕτως τοῖς ἄλλοις ἐγκάλεσθαι τῶν ἐμῶν περὶ γράμματα οὐχὲν
 μέμνηται; ὅτι τῆς ἀδικημάτων αὐτῶν ἐμὲ μνησθῆναι τῶν ἐμῶν, εἰ
 πρὸς ἐμὸν γέγραφε: τὸν γὰρ εἰχόμενον ἐγὼ, καὶ τὸν
 τοῖς ἡγετοῦ μὲν. καὶ πρὸς τὸν μὲν τὴν εἰς πελοπόννησον
 πρεσβείαν ἔρχεσθαι, ὅτι πρὸς τὸν ἐκείνους εἰς πελοπόννησον
 πρὸς τὸν: εἴτα τὴν εἰς Ὀλοῖαν, ἡνίκα Ὀλοῖαν ἡ πρὸς τὸν: εἴ-
 τα τὴν εἰς Ὀρεῖον ἔξοδον οὐκέτι πρεσβείαν, καὶ τὴν εἰς
 Ὀρεῖαν, εἰπεὶ ἡ τυραννὶς ἐκείνους ἐκείνους τῶν πόλε-

σι καὶ τῆς

17

ΨΗΦΙΟΓΡΑΦΙΑ.

Επὶ χειρωνίδου ἡγήμενος ἀρχὸντος βασιλεῦς ἔκτῃ,

C

ΔΗΜΟΣΙΕΥΟΥΣ

πεν
πνε
μην
δι'ε
ωγλ
λην
κων,
γοφ
κυστ
ζινι
ε σι
των
μαρ
ενα
ρασι
κων
τον
που
ων
ελα
πεδ
ων

ελ
σιν
πλ
ειν
ειπ
ς
σει

πειπνύτω, βουλόμενος τ' σιτοπομπείας κνείον χλινέσθαι
 πρὸ λθῶν τῶ θράκης, βυζαντίος συμμάχους ὄντας αὐτῷ τὸ
 μὲν πρὸ τῶν ἡξίς συμπλεμῖν τὸν πρὸς ὑμᾶς πόλεμον ὡς
 δι' αὐτῆς λθόν, ὅτι τῶν ὑμῶν ἐφάβη τὴν συμμάχου πεποιθῆ
 ὅτι λείποντες ἀληθῆ, χαρᾶ καὶ ματα βολόμενος πρὸς τῇ πό-
 λει καὶ μηχανήματ' ὑπὸ τῆς, ἐπολιόρκει τῶν τῶν γιγνομέ-
 νων, ὅτι μὲν πρὸς τῆς πρὸς ὑμᾶς, οὐκ ἐτ' ὄρω τῆς: δὴ λθόν
 γὰρ ὅτιν ἅπαντες: ἀλλὰ τίς ἡ ὁ βοήθειας τῶν βυζαντίων,
 καὶ σώσας αὐτοὺς; τίς ὁ κωλύσας τὸν ἐλπίσπον ἀλλοτρίω-
 θῆναι κατ' ἐκείνης τῶς χρόνης; ὑμῶν, ὡς ἀνδρῶν ἀθηναίων.
 ὅτι ὑμεῖς ὅταν εἴπω, τὴν πόλιν λέγω. τίς δ' ὁ τῇ πόλει λέ-
 γων, καὶ γράφων, καὶ πρὸς τῶν καὶ ἀπλῶς ἐαυτὸν εἰς τὰ πράγ-
 ματα ἀφειδῶς δοῦν; ἐγὼ. ἀλλὰ μὴν, ἡλίκα ἔτι ὡς ἐλπι-
 σεν ἅπαντας, οὐκ ἐτ' ἐκ λείπον διὰ μαθεῖν, ἀλλ' ὄρω πεπεί-
 ραδε. ὅτι τὸ τε εἰς τὰς πόλεμους, αὐτῶν τῶν καὶ δόξαν ἐνέγ-
 κειν, ἐν πᾶσι τοῖς καὶ τὸν βίον ἀφ' ὅτων τῶν, καὶ δύνω
 τῶν διήγαγεν ὑμᾶς τῆς νῦν εἰρήνης, ὡς οὐτοὶ καὶ τῆς
 παρ' ἡμῶν τῶν οἱ χρῆσται τῶν μελλόντων ἐλπίσιν:
 ὡν διαμάχονται, καὶ μὴ μετὰ χροῖν ὡν ὑμεῖς οἱ τὰ βέλυσαι
 βολόμενοι τῶν θεῶν αἰτεῖτε, μὴ ὅτι μετὰ δοῖν ὑμῖν ὡν αἰτεῖ
 πρὸς ἡμῶν. λίγα δ' αὐτοῖς καὶ τῶν βυζαντίων σεφκίους, καὶ
 τῶν πόλιν τῶν, οἷς ἐσεφάκουν ἐκ τῶν τῶν πόλιν.

ἡγεμονία βυζαντίων.

Επὶ ἰσομνηστος βοαστοίχῳ δαμάγῃς ἐν παλίχῳ
 ἐλεξεν, ἐκ τῶν βολῶν λαβὼν ῥητῶν: ἐπειδὴ ὁ δαμῃς ὁ ἀ-
 θηναίων ἐν: καὶ τῶν πρὸς τῶν καὶ τῶν δυνάμεων δια-
 τελεῖ βυζαντίων, καὶ τοῖς συμμάχους, καὶ συγγενέσι πε-
 ρινθίοις, καὶ πολλοῖς καὶ μεγάλαις * χρῆσται παρ' ἡμῶν
 εἴτε τῶν παρεστανότι καὶ τῶν, ὡς ἡμῶν τῶν μακεδόνος τῶν
 στρατῶν τῶν ὡς τὴν χώραν, καὶ τὴν πόλιν, ἐπ' ἀνάστα-
 σιν βυζαντίων, καὶ τῶν τῶν, καὶ τὴν χώραν δαίοντες, καὶ

C 11

Δημοθένους

δενδρῶν πένοντες, βωηθήσας πολίοισιν ἐκ τὸν καὶ εἴηςσι,
καὶ σίτῳ, καὶ βέλεσι, καὶ ὁ πλίτῃς, ἵζελερ ἄμμε ἐκ τῆς
μεγάλων κινδύνων καὶ ἀκρηγέσασε τὰν παῖλον πολι-
τεῖαν. καὶ τῶς νόμοις, καὶ τῶς τάφως: διδοῖναι τῷ δά-
μῳ τῷ βυζαντίων, καὶ πδρινθίων, ἀθηναίοις δὲ μὲν ἡδῆγα-
μίαν, πολιτεῖαν, * κατὰ σιν γὰς, καὶ οἰκείαν περεδρίαν ἐν
τοῖς αἰῶσι * ποτὶ τὰν δόλον, ποτὶ τὰν βωλάν, καὶ τὸν δά-
μον πρὸς τοῖς πῶδὶ τὰ ἰδρά: καὶ τοῖς κατοιικῇν ἐξέλουσι
τὰν πόλιν, ἀλειτουρῆτοῖς εἶμεν παῖον περὶ τὰν λειτουρ-
γίαν: σάβρι δὲ καὶ εἰκόνας ῥεῖς ἐκ καυδεκαπήχεις ἐν τῷ
βοπόρῳ, σεφανούμενον τὸν δάμῳ τῆς ἀθηναίων ἕως
τῷ δάμῳ τῆς βυζαντίων καὶ πδρινθίων: ἀκρηγέλα δὲ καὶ *
δωρεῖσιν ἐς τοῖς αἰῶσι ἐλάδι πανηγύρεας, ἰσθμια, καὶ νέ-
μεα, καὶ ὀλύμπια, καὶ πύθια, καὶ ἀνακρηγέλα τὸν σέφα-
νον, ὃ συσεφάνωται ὁ δάμος ὁ ἀθηναίων ἐφ' ἡμῶν, ὅπως
ἡδῆσιν αἰῶσι ἐλλωδὲ πάντες ἀθηναίων ἀρετὰν, καὶ τὰν
βυζαντίων, καὶ πδρινθίων ἀνταρσίαν. λέγε καὶ τοῖς πα-
ρὰ τῆς ἐν χερρόνησῳ σεφανούς.

ἡφισμα, χερρόνησι τῆς.

χερρόνησι τῆς οἰκαδοικούντες σηςεν, ἐλαίουνη, μάδου-
τον, ἀλωπεκόννητον, σεφανούσιν ἀθηναίων πῶν βουλήν καὶ
τὸν δῆμον χρυσῶ σεφάνῳ, ἀκρηγέλα τῶν ἐξήκοντα: καὶ
χρῆτος βωμῶν ἰσθμίου καὶ δῆμον ἀθηναίων, ὅπ' πάν-
των μέγιστον ἀγαθὸν περὶ τὴν αἰπος γήρνε χερρόνησι-
ταις, ἵζελέμενος ἐκ τῆς πελίππου, καὶ ἀκρηγέλα, τοῖς πα-
τρίδας, τοῖς νόμοις, πῶν ἐλαδ, πδρίαν, τὰ ἰδρά: καὶ ἐν τῷ
μεγέλει αἰῶσι παντὶ οὐκ ἐλείπει ἀνταρσίαν, καὶ ποιῶν
ὅ, π' ἀνδάνηται ἀγαθόν. τῶν ἐλλωδὲ κοινῶ βουλήν-
την. Οὐκοῦν, οὐ μέγιστον τὸ χερρόνητον, καὶ βυζαντίον
σῶσαι, οὐδὲ τὸ καλῶσαι τὸν ἐλλωδὲ πῶν πελίππου
γλήδαί τε, οὐδὲ τὸ πμάδαί τε πῶν πόλιν ἐκ τούτων, ἢ

προαίρεσις ἡ ἐμὴ, καὶ ἡ πολιτεία διεπράξατο, ἀλλὰ καὶ πᾶ-
 σιν αἰθρώποις ἐδείξε τήν τε τῆς πόλεως καλὴν καὶ καλὴν,
 καὶ τὴν φιλοπῶν καὶ καλὴν. ὁ μὲν γὰρ φίλος, καὶ σύμμαχος
 ὢν τοῖς ἐυζαντίοις, πολιορκῶν αὐτοὺς ἑώρατο ὑπὸ πον-
 τῶν. οὐ, τί γένοιτ' αὖ αἰσχρὸν, ἢ μαρῶτόν; ὑμεῖς δ' οἱ καὶ
 μεμψόμενοι πολλὰ, καὶ δίκαια αὖ ἐκείνοις εἰκότως ποδὶ
 ὢν ἠγνωσμένηκεῖθεν εἰς ὑμᾶς ἐν τοῖς ἐμπεδοχρόνοις, οὐ
 μένον οὐ μνησικακοῦντες, οὐδὲ περιέμενοι οὐδ' ἀδικοι μέ-
 νοις, ἀλλὰ καὶ σῶζοντες ἐφ' αἰεδα: ὅς ὢν δέξατο, δύναιτο,
 πᾶσι πάντων ἐκτάδε. καὶ μὲν, ὅτε πολλοὺς μὲν ἐσεφαιώ-
 κατε ἡδὴ τῷ πεπολιτομέλῳ, ἅπαντες ἴσασι: δι' ὅν τινα
 δὲ ἄλλοι πόλιν ἐσεφαιώτα, σύμβουλον λείω, καὶ ῥή-
 ρα, πᾶσι δέ με, οὐδ' αὖ εἰς εἰπεῖν ἔχει. ἵνα τίνω, καὶ
 τοῖς ἐλασσημίαις, ὅς καὶ τῷ οὐδεῶν, καὶ τῷ ἐυζαν-
 τῶν ἐπιήσατο, εἴτε δυσχερὲς αἰτέσις ἐπὶ πρᾶκτο πρὸς ὑ-
 μᾶς ὑπομνήσκων, σικεφαντίας ὅσας ἐπιδείξω, μὴ
 μένον τῷ φουδεῖο εἶναι, ὅσοι μὲν γὰρ ὑπάρχειν ὑμᾶς εἰδὼς
 τὰς ἡρώμους: ἀλλὰ καὶ τῷ, εἰ τὰ μάλιστα ἦσαν ἀληθεῖς,
 οὕτως, ὡς ἐγὼ κέχρημαι τοῖς πρᾶγμασιν, συμφέρον χρὴ
 σαθεῖ, εὐ, ἢ δύο βούλομαι τῷ καὶ ὑμᾶς πεπεργμῶν
 καλῶν τῇ πόλιν διεξιελθῆν, καὶ ταῦτ' ἐβραχίσι. καὶ γὰρ
 αἰσρα ἰδίᾳ, καὶ πόλιν κοινῇ πρὸς τὰ καλίστα τῷ ὑπαρ-
 χόντων αἰετὰ λοιπὰ πειρᾶσθαι πρὸς τῇ ἐν. ὑμεῖς τίνω,
 ὡς αἰσρα ἰδίᾳ, λακεδαίμονίων γῆσ, καὶ θαλάττης
 ἀρχόντων, καὶ τὰ κύνκω τῆς ἀθηναῖς κατεχόντων ἀρμό-
 σαῖς, καὶ φρουραῖς, δύναιτο, τὰναρχον, τὴν εἰωπίαν ἅ-
 πασι, μέγαρ, αἰγίνα, κλεωνάς, τοῖς ἀλλασ νήσοις, οὐ
 ναῖς, οὐ τείχη τῆς πόλεως τότε κεκτῆμενης, ὅς ἡλθετε εἰς
 ἀλάρην, καὶ πάλιν οὐκ ἐπὶ λαῖς ἡμῶν εὐδρον εἰς κέρει-
 στον, τῷ τότε ἀθηναίων πολλὰ αὖ ἐχόντων μνησικακῆσαι,
 καὶ κρενδίοις, καὶ θεδαίοις τῷ πόδι τὸν διεκελεῖν πό-

Δημοσθένους

λεμνὴν περὶ χυλῶν: ἀλλ' οὐκ ἐπίουν ᾧδε οὐδ' ἐπὶ πύλῃ. καὶ
 τοῦτε ἱστῶντες ἀμφότῃρα αἰχίνῃ, οὐθ' ἕως οὐδ' οὐδ' ὅρῃ
 ποιοῦν, οὐτ' ἀκινδυνάειραν: ἀλλ' ὅδε ἱστῶντες περὶ οὐδ' ἑ
 καὶ φερόμενοι ἐφ' ἑαυτοῖς; ἀλλ' ἕως οὐδ' οὐδ' ὅρῃ καὶ ἡ-
 μῖς ἡμετέροις τοῖς θειοῖς αὐτοῖς διδόναι ὅρῃ καὶ καλῶς
 βουλομένοι. Ἐδοῖτο μὲν γὰρ ἅπανσιν αἰθρῶπις ὅτι τ'
 εἶον ὁ θάνατος, καὶ ἐν οἰκίσκῳ τίς αὐτὸν καθέρεξας τη-
 ρῇ: διὰ τὸ ὅδε ἀγαθούς ἀνδράς ἐγχειρῆν μὲν ἅπανσιν αἰετῶς
 καλοῖς, πλὴν ἀγαθὴν περὶ λαομελείους ἐλπίδα, φερεῖν δὲ ὅ,
 πᾶσι δὲ τοῖς διδῶν, γλυνάως. ταῦτ' ἐπεὶ οἱ ἡμέτεροι περὶ
 γυνοῖ, ταῦθ' ἡμεῖς οἱ περὶ σβύτῃ: οἱ λαοκράταις μνηστῶν δὲ
 λαῶν ὄντες οὐδ' οὐδ' ὅρῃ, ἀλλὰ πολλὰ πλὴν πόλιν ἡμεῖς
 ἡδονήκας καὶ μεγάλα, ἐπεὶ δὲ θηβαῖοι κρατήσαντες ἐν
 λαοῖς αἰετῶν ἐπεχείρουν, διεκάλυπταν, οὐ φοβηθέντες
 πλὴν τότε θηβαίοις ἐρώμεν, καὶ δόξαν ὑπάρχοντες, ὅδε ἕως
 οἷα περὶ πηκῶν αἰθρῶπις κινδυνεύετε διαλαπσάμενοι:
 καὶ γὰρ τοῖς πᾶσι τοῖς ἑλλήσιν ἐδείξατε ἐκ τούτων, ὅτι καὶ
 ὅπου τις εἰς ὑμᾶς ὕψιμα ἔστη, τὸν τῶν ὀργῶν εἰς τὰλλα
 ἔχετε: αὐτὸ δὲ ἕως οὐδ' σωτηρίαν, ἢ ἐλδοῖσθαι κινδυνῶς τις
 αὐτοῖς καὶ λαμβάνει, οὐτ' ἐμνήσθητε, οὐτ' ἕως οὐδ' ὅρῃ
 γίγνεται. καὶ οὐκ ἔστι τούτων μόνον οὕτως ἐχέμεν, ἀλλὰ πᾶσι
 λαῶσιν ἐπὶ τοῖς μελέων θηβαίων πλὴν οὐδ' οὐδ' ὅρῃ, οὐ ποδὶ εἶδετε:
 οὐδ' ὅν ἕως οὐδ' ἐμίσθωνος, καὶ θεοδώρου πᾶσι ὥρῃ πᾶσι
 ὅδε, ἀν' ἐμνήσθητε: ἀλλ' ἐβοήθησατε καὶ τούτοις τῶν ἐμετέ-
 ρων ἡμετέρων τοῦτε περὶ τὸν γλυνόμενων τῇ πόλιν, ὡς εἰς ἡν
 ἐπὶ. ἀλλ' οὐτῶν πᾶσι τούτων. καὶ τοῖς καλὸν μὲν ἐπὶ ἡσυχίᾳ
 καὶ τὸ σῶσαι πλὴν νῆον: πολλῶν δὲ ἐπὶ τούτου καὶ λαῶν, ὅτι
 καὶ ἡσυχίαν καὶ τῶν στομάτων, καὶ τῶν πόλεων, ὅτι
 δοῦναι ἱστῶντες δικαίως αὐτοῖς τοῖς ὕψιμα πηκῶν εἰς ὑμᾶς,
 μὴ δὲ ὡς ἡδονήκατε, ἐν οἷς ἡδονήκατε, ἕως οὐδ' ὅρῃ
 εἰς τῶν ἐπὶ εἰπεῖν ἔχον πρὸς αἰετῶν, ναυμαχίαν, ὅδε

δους, πειλὸς στρατείας, καὶ πόλιν γιγνόμεναι, καὶ νῦν ἐφ' ὑμῶν
 αὐτῶν: ὅς ἀπάσας ἡ πόλις τῆς ἄλλων ἀνέχεται ἐλλείπων ἐλθε
 ἰδούσας καὶ σωτηρίας πεποιήν. εἴτα ἐγὼ περικερκῶς ἐν τῷ
 ὅλῳ, καὶ τεινύουσιν τὴν πόλιν ἔσθ' ἢ τῆς ἄλλοις συμφέ
 ροντων ἐθέλοντες ἀγωνίζεσθαι, ἔσθ' ἢ αὐτῆς ὅσον πινά τῆς
 συμβαλλῆς ἔσθαι, τί ἔμελλον καλῶσειν, ἢ τί συμβαλλούσιν
 αὐτῇ ποιεῖν; μνησικακήσιν νῆ δία πρὸς ὅσον βυλομύτης σῶ
 ζεσθαι, καὶ περὶ φάσεις ζητεῖν, διὰς ἅπαντα περὶ σὸ μέγα τὰ
 συμφέροντα; καὶ τίς ἐκ αὐτῶν ἀπέκτεινέ με δικαίως, εἴ τι τῶν
 ὑπαρχόντων τῇ πόλει καλῶν λόγῳ μόνον καὶ τῶν ἁγίων ἐπε
 χείρισται; εἴπει τό γε ὄρθον, οὐκ αὖ ἐπρήσατε ὑμῖς, ἀκριβῶς
 οἶδα ἐγὼ. εἴ γε οὐκ ἔβουλάσθε, τί ἔγωγε ἐμπρόσθεν; οὐκ ἔβουλά; οὐκ
 ὑπῆρχον οἱ ἄνθρωποι ἐροῦντες οὕτοι; βούλομαι τῶν ἐπικνελ
 θῆν ἐφ' ἅ τ' ὑπὸ τῶν ἐξῆς ἐπολιτοδρόμῳ, καὶ σκοπεῖτε ἐν τῷ
 τοῖς πόλιν αὐτῇ, τί τὸ τῇ πόλει βέλτερον ἔσθ' ἢ ὅσον γὰρ, ὡς αὐτῶν
 ὁρῶν ἀθηνῶν, ὅσον τῶν ὑμῖν καὶ τῶν ἁγίων ἐλθόντων, καὶ ὅσον μὲν
 πλῆθος ἀτελῆς ἀπὸ μικρῶν ἀναλωμάτων. πηλομύτης,
 ὅσον ἢ μέγιστα, ἢ μικρὰ κεκτημένης τῆς πλῆθους, τὰ ὄντα ἀπὸ
 λυτῶν, εἴ τι δι' ὑστρίξεσθαι ἐν τῶν τῶν πόλιν ἢ καὶ ἄλλων, ἐ
 σθῆκα νόμον, καὶ ὅσον ὅσον μὲν τὰ δίκαια ποιεῖν ἢ ἀγχαῖα ὅσον
 πλῆθος, ὅσον ἢ πένητας ἐπαυσα ἀδικουμένης: τῇ πόλει, δι'
 ὅσον ἔγωγε χρησιμώτατον, ἐν καὶ ἔγωγε γίγνομαι τὰς πρῶτον δὲ
 ἐπρήσθαι. καὶ γε φέρεται τὸν ἀπὸ τῶν ὅσον πρῶτον δὲ, εἰς ὑμῶν
 εἰσπλήθον, καὶ ἀπέφυγον, καὶ ἐπέμποιον μόρος τῶν ἁγίων ὁ δὲ
 καὶ ἐκ ἐλατῆ καὶ τοῖς πόσι χρημάτα ὅσον ἡγεμόνας τῶν συμμο
 ρῶν, ἢ ὅσον διδύκτους, καὶ ἔμειν οἱ ἐμείναι διδύναντες, ὡς τε μά
 λιστα μὲν μὴ θείναι μετ' νόμον τῶν: εἰ δὲ μὴ, καὶ βαλόντα
 με ἔγωγε ἐν ὑπομοσῶν, ὅσον αὐτῶν ἀθηνῶν, ὅσον ὅσον
 σαι μὲν πρὸς ὑμῶν εἰπεῖν. καὶ ταῦτ' εἰκότως ἐπεσπὼν ἐκ
 νοι. καὶ ἔγωγε ἐκ μὲν τῶν περὶ τῶν νόμων σινηκαὶ δὲ καὶ
 ἡγερεῖν, αὐτῶν μὲν μικρὰ, καὶ ὅσον ἀναλίσσασθαι: ὅσον δὲ ἀπὸ τῶν

ἢ μικρὰ ἀναλῶμεν αὐτὸν, τὸ μὴ τὰ δίκαια ποιῆν οἱ πόλειςτοι·
οὐ τοίνυν μόνον τῷ μὴ κατεφυθῆναι τῷ νόμῳ, οὐ-
δὲ τῷ χρῆματι ἀρφυγῆναι, ἀλλὰ καὶ τῷ συμφέροντα θεῖ-
ναι τὸν νόμον, καὶ τῷ πείρασι ὁρῶν διδωκέναι. πάντα γὰρ
τὸν πόλεμον τῷ ἀρεσίων γιγνομένων κατὰ τὸν νόμον
τὸν ἐμὸν, οὐχ ἵκετ' ἵνα ἔσθῃ ἡμεῖς οὐδὲ πῶπο-
τε ὡς ἀδικησάντων πρὸς ὑμῖν, οὐκ ἐμῶν χάριν ἐκείνην πο-
οῦχ ἕως τῆς ἀρεσίων ἐδέχθη· οὐ γὰρ οὕτως ἔξω * κα-
τέλαφθῆναι ἀπὸ λαοῦ τῆ πόλεως, οὐτ' αὐτοῦ ἀπελείφθη οὐ-
δωαμένη ἀνάγκη. καὶ τοι κατὰ τὸν περὶ πόλιν νόμον
ἀπαντὰ τῷ νόμῳ ἐγίνετο. τὸ δ' αἶπον ἐν τοῖς πένησιν ὧν, τὸ
λειστὸν μὴ δύναιτο. πολλὰ δὲ τὰ ἀδάνατα σινε-
βαινον. ἐγὼ δὲ ἐκ τῆς ἀπόρων εἰς τὸν δὲ πόρους μετήνεγκα
τῶν ἡμεῶν χάριν. πάντα οὖν τὰ θεῖοντα ἐγίνετο. καὶ μὴν,
καὶ κατ' αὐτὸ τὸν ἀξίος εἰς ἐπαίνου τυχεῖν, ὅτι πάντα
τὰ τοιαῦτα περὶ πόλιν πολιτῶν ματα, ἀφ' ὧν ἅμα δόξα,
καὶ τιμὴ, καὶ δυνάμει σινεβαινον τῇ πόλει. βασκανον
δὲ καὶ μικρὸν, καὶ κακὴν οὐδὲν ὅτι πολιτῶν ἐμὸν,
οὐδὲ τὰ πεινὸν, οὐδὲ τῆς πόλεως ἀνάγειον. ταυτὸ τοίνυν
ἡ θὸς ἔχον ἐν τοῖς κατὰ τὴν πόλιν πολιτῶν ματα, καὶ
ἐν τοῖς ἐλλειψέσι φανήσκει. οὐτε γὰρ ἐν τῇ πόλει τῶν
πρὸς τῶν πόλεων χάριν μάλλον, ἢ τὰ τῆς πόλεως δι-
καιὰ εἰλόμην, οὐτ' ἐν τοῖς ἐλλειψέσι τὰ φιλικῶν δώρα
καὶ τὴν ἐνίαν ἡγάπησεν, αὐτὴ τῆς κοινῆς πᾶσι τοῖς ἔλλησι
συμφέροντων. Ἡ γὰρ μοι τοίνυν λοιπὸν εἶναι μοι πόλις
τῆς κηρύγματος εἰπεῖν, καὶ τῆς δὲ θινῶν. τὸ γὰρ ὡς τὰ ἀ-
ρεῖα τε ἐπεχέτον, καὶ δὲ παντὸς οὐνοῦ εἰς, καὶ περὶ
μοῖς οὐ ποιῶν ὑμᾶς, ἱκανὸς ἐκ τῆς εἰρημνίας διδιδάσκου
μυνομίζω. καὶ τοι τὰ μέγιστα γὰρ τῆς πεπολιτῶν ματων,
καὶ πεπεργμένων ἐμαυτῷ πρὸς ἀλάτω, ὡς λομβανίων
πρὸς τὸν μὲν ἐφεξῆς τὸν πόλις αὐτοῦ τῶ πρὸς νόμου λόγος

Δημοσθένους

ἀφ' οὗ καὶ μεθίεν. εἴτα καὶ μηδὲν εἶπω ποδὶ τῆς λοιπῆς
 πολιτοματίας, ὁμοίως πρὸς ὑμῶν ἐκείνου τὸ σωειδὸς ὑ-
 πάρχεν μοι. τῶν μὲν οὖν λόγων, ἔς οὗτος αὖ καὶ καί
 πω * διακυκλῶν ἔλεγε ποδὶ τῆς πρὸς γεγραμμένων νόμων,
 οὐτ' ἐμὰ καὶ θεοὺς οἵ μιν ὑμᾶς μανθάνειν, οὐτ' αὐτὸς ἡδυ-
 νάμην σωεῖναι καὶ πολλούς. ἀπλῶς δὲ πῶς ὁρῶν ὁδὸν πε-
 ρὶ τῆς δικαίων διαλέξεσσι. τοσούτου γὰρ δέω λέγειν ὥς
 οὐκ εἰμὶ ὑποδύτης, ὁ γὰρ οὗτος πελάκις διέβαλε καὶ διω-
 ρίζετο, ὥς θ' ἀπαντὰ τὸν βίον ὑποδύτης εἶναι ὁμολογῶ,
 ὡς ἡ διακείρισμα, ἡ πεπολίτισμα πρὸς ὑμῖν. ὦν μὲν τοι-
 γὰρ ἐκ τῆς ιδίας οὐσίας ἐπαγχαλόμενος δίδωκα τῷ δήμῳ,
 οὐδ' ἐμὴν ἡμῶν ὑποδύτης εἶναι φημι, ἀλλ' ἐπὶ αἰσίνῃ;
 οὐδ' ἄλλον οὐδένα, οὐδ' αὖ τῆς ἐνεία ἀρχόντων τις αὐτὸ
 χῆ. τίς γὰρ ἔστι νόμος τοσούτης ἀδικίας, καὶ μετὰ θρω-
 πίας μετὸς, ὥς τε τὸν δόντα τῷ τῆς ιδίων, καὶ ποιήσαντα
 περὶ γὰρ φιλοφρονῶν, καὶ φιλόδορον, τῆς χρεῖας μὲν ἀ-
 ποδρῆν, εἰς δὲ τῆς συσφάκτας ἀγειν, καὶ τοῦτο ἐπὶ τῆς
 οὐδύναισιν ὡς ἐδωκεν, ἐπιστάται; οὐδὲ εἰς δήπου. εἰ δὲ φη-
 σιν οὗτος, διεξάτω, καὶ τὸν δόξω, καὶ σωπῶμαι. ἀλλ' ἐκ
 εἰς, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναίου. ἀλλ' οὗτος συσφάκτῃ οὐκ ἐπι-
 δωρεῖ τὸ τε ὡς ἐπέδωκε τὰ χρήματα, ἐπὶ νῆστιν αὐτῶν,
 φησιν, ἡ βουλὴ ὑποδύτην ὄντα. οὐ ποδὶ τῶν γε οὐδε-
 νός ὡν ὑποδύτης ὢν, ἀλλ' ἐφ' οἷς ἐπέδωκε ὡς συσφάκ-
 τα. ἀλλὰ καὶ τειχιστὸς ἦσθα, φησι. καὶ δι' αὐτὸ γὰρ ὅσο
 ὁρῶς ἐπὶ πηνοῦ μιν, ὅτι τὰ ἀνὴλωμένα ἐπέδωκε, καὶ οὐκ
 ἐλογίζομαι. ὁ μὲν γὰρ λογισμὸς ἀδύνατον καὶ τῆς ἐξέτε-
 ρόντων περὶ δαίτου: ἡ δὲ δωρεὰ χρεῖας καὶ ἐπαίνου δικαία
 ἔστι τυγχάνειν. διόπερ' ταῦτ' ἐρεχθῆν ὁδὸς ποδὶ ἐμοί. ὅτι
 δι' οὗτω τῶντα ἔχει, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ τοῖς νόμοις, ἀλλὰ καὶ
 ἐπὶ τοῖς ἡμετέροις ἡθῶσιν ὡρεῖται, ἐγὼ ῥα δίδωμι πολλαχόθεν
 εἰς τὸν πόλιν. πρῶτον μὲν γὰρ ναυσικλῆς στρατηγὸν ἐφ' οἷς ἀφ'

τῶ ἰδίων περὶ εἶρ, πολάκις ἐσεφαιῶται ὑφ' ἑμῶν. εἰθ' οὐ
 τε τῶς ἀσπίδας διόλμους ἔδωκε, καὶ πάλιν χαρίδμητος,
 ἐσεφαιέντο. εἰθ' οὐκ ἐνεπτόλεμος πολὺν ὄρων ὑδ' ἀ-
 της ὦν, ἐφ' οἷς ἐπέδωκε, τὰ τίμηται. οὐκ ἔτιον γὰρ αὐτῇ τῇ
 τότῃ, εἰ τῷ πινά ἀρχὴν ἀρχέοντι ἢ διδοῖται τὰ ἐαυτῇ τῇ πτό
 λει δὲ τῷ ἀρχὴν μὴ ὑξίσαι, ἢ τῶ δὲ δύνανται αὐτὴ τῇ κε-
 μίστα δοῦναι ἤντι δύνανται ὑφέξιν. ὅτε ποίνω ταῦτ' ἀληθῆ
 λέγω, λέγε τα ἡγήσμετά μοι τὰ τούτοις γελιημελία αὐ-
 τὰ, λαβών. Λέγε.

ἡγήσμετα.

Ἀρχων τῶ δὲ δύνανται φλυβὰς ἐοικρομεῶντος ἐκτῇ μετ'
 εἰκάδα, ὅτε γνώμη ἐοικλῆς, καὶ δῆμον καλλίασ' φρεῖ ῥ-
 ῥιος εἶπεν· ὅτι δοκεῖ τῇ βουλῇ καὶ τῷ δῆμῳ σεφαιῶται
 ναυσικλῆα τὸν ὑδ' ἑμῶν ὁπλων, ὅτι ἀθηναίων ὁπλιτῶν δι-
 ολίγων ὄντων ἐν ἱμβρῷ, καὶ ἐοικρομένων τοῖς κατὰ τοὺς
 ἀθηναίων τῷ νῆσον, οὐδ' ἀναμλίου πάλαντος τῇ ὑδ' τῆς
 διοικησὺς κεχειροδνημελίου δὲ τῶς χειμῶνας πάλαντος, καὶ
 μεθοδοτῆται τῶς ὁπλίτας, ἐκ τῆς ἰδίας οὐσίας ἔδωκε,
 καὶ οὐκ εἰς περὶ τὸν δῆμον· καὶ αἰατοροῦται τὸν σεφαι-
 νον διονυσίοις ἑαγωδοῖς κοινοῖς.

ἡγήσμετα.

Εἶπε καλλίασ' φρεῖ ῥ-ῥιος περὶ τῶν λεγόντων ἐκτῇ
 γνώμη· ἐπεὶ δὲ χαρίδμητος ὁ ἐπὶ τῆς ὁπλιτῆς ἀρσάλας
 εἰς σαλαμῖνα, καὶ διότιμος ὁ ὑδ' ἑμῶν ἱππέων ἐν τῇ ὑδ' ἑ-
 πεταμῶν μύχῃ τῆς στρατῶν πινῶν ἑαυτῇ κλειμῶν
 σκυλαθῆντων, ἐκ τῶ ἰδίων ἀναλωμάτων καὶ τῶ πάλαντος
 τῶς νεανίσκους ἀσπίσιν ὀνητοκσίαις, διδόναι τῇ βουλῇ
 καὶ τῷ δῆμῳ σεφαιῶσαι χαρίδμητον, καὶ διότιμον χρυ-
 σῶ σεφαιῶ, καὶ αἰατοροῦται παναθηναίοις τοῖς μεγάλοις
 ἐν τῷ γυμνῶ ἀγῶνι, καὶ διονυσίοις ἑαγωδοῖς κοι-
 νοῖς· τῆς δὲ αἰατοροῦσας ἐπὶ μεληθῆναι σεμοδέτας,

Δημοδίνους

πρυτάνεις, ἀγωνοθέτας. τὰ τῶν ἑκάστος αἰχίνῃ, τῆς μὲν
ἀρχῆς ἢ σὺν ἤρχεν, ὑπὸ δὲ θυνοῦ ὡς ἐφ' οἷς διέσεφαιτο, ὅτι
ὑπὸ δὲ θυνοῦ. οὐκ ἔνι οὐδ' ἐγὼ. ταυτὰ γὰρ δίκαια ὅτι μὴ
πᾶσι τῷ αὐτῷ τοῖς ἄλλοις δὴ πᾶσι. ἐπέδωκε, καὶ ἐπαι-
νοῦ μοι δὲ τῶν, οὐκ ὦν ὦν ἐπέδωκε, ὑπὸ δὲ θυνοῦ: ἤρχον
καὶ δίδωκε γὰρ δὲ θυνοῦ ἐκείνων, οὐκ ὦν ἐπέδωκε νῆ δία.
ἀλλ' ἀδίκως ἤρξα; εἴτα πᾶν ὅτε με εἰπῆρον οἱ λογιῶν,
* οὐκ ἀτρεῖς; ἵνα θῶν εἰδῆτε ὅτι αὐτὸς οὐ τὸς μοι μὴ-
τυρεῖ, ἐφ' οἷς οὐκ ὑπὸ δὲ θυνοῦ ὡς ἐσεφαιτο, λαβὼν
αἰσῶνι τὸ ψῆψισμα ὅθεν τὸ γράφει μοι. οἷς γὰρ οὐκ
ἐγχαίρει τῷ περὶ οὐ λείμας, ὅτι οἱ αὐτοὶ δίδωκε, συκο-
φαντῶ φανήσετα. λέγει.

Ψῆψισμα.

Επὶ ἀρχεντος δὲ θυνοῦ πρυτάνους πρυτάνους αἰσῶνι ἀπὸν
ὅς φυλῆς πρυτανολούσης οἰνίδος κτησιφῶν λεωδίνους
αἰσῶνι εἰπεν: ἐπειδὴ δημοδίνης δημοδίνους παια-
νίδος γλιόμειρος ὡς μελητῆς τῆς τῶν τειχῶν ὡς μελητῆς, καὶ
πρυτανολούσης εἰς τὰ ὅρα ἀπὸ τῆς ἰδίας ὅς αὐτὸς εἰς τὰ
λαβὼν, ἐπέδωκε τῶν τῶν δὴ μὴ. καὶ ὡς τῷ θεωρεῖν κα-
τασταθεῖς ἐπέδωκε τῶν ἐκ πασῶν τῶν φυλῶν θεωρεῖς ἐ-
κατὸν μὴ εἰς θυνοῦ, δεδῶκε τῷ βουλή καὶ τῷ δὴ μὴ
τῷ ἀθηναίων ἐπαινεῖσαι δημοδίνῃ δημοδίνους παια-
νὶ ἀρετῆς εἴη καὶ καλῶς γὰρ εἰς, ἥς ἔχον διατε-
λῆναι παντὶ καιρῷ εἰς τὸν δῆμον τῶν ἀθηναίων: καὶ σεφα-
νὶ ὡς χρυσῷ σεφαίνω, καὶ αἰσῶνι τὸν σεφαίνον αὐ-
τῷ θεῷ διόνυσος ὅς γὰρ οἱ καινοῖς: τῆς δὲ αἰσῶνι
ὡς ὡς μελητῆς τὸν ἀγωνοθέτην. οὐκ ἔνι ἄλλῃ ἐπέ-
δωκε, ταῦτ' ὅτι, ὦν οὐδὲν σὺ γέγραφε. ἀλλ' ἐφ' ἧσιν ἡ δὲ
λὴ δὲ ἀντὶ τῶν γλιόμειρος μοι, ταῦτ' ὅτι αὐτοὶ δίδωκε. τὸ
λαβὼν εἰς τὰ διδόμενα ὁμολοῦν ἐννομεν εἶναι, τὸ γὰρ
τῶν ἀφ' οὗ πρὶν πρῶτον γράφει; ὁ δὲ παμπόνηρος

αὐθροπος καὶ θεὸς ἐχθρὸς καὶ βίασχος ὄντως, ποῖός
 τις αὐτῇ πρὸς θεὸν, οὐχ ὁ τοῦτος; καὶ μὴν πόλις τῷ γε
 ἐν τῷ θεάτῳ κηρύττειται, τὸ μὲν μνηστῆρος μνηστῆρος κεκη-
 ρύχαι, πρὸς αὐτὸν καὶ τὸ πονηρίας αὐτῶς ἐσεφαιδ-
 ροῦν περὶ τὸν: ἀλλὰ πρὸς θεὸν οὐτὼ σκαῖος εἶ, καὶ ἀ-
 ναίδητος αἰσχρὴ, ὥς τε οὐ δύνασθαι λαγύρεσθαι, ὅτι τῷ
 μὲν σεφαιδρῶν τὸν αὐτὸν ἔχει γῆλον ὁ σεφαιδρῶν, ὅποι
 ἀναίδητος, τῷ δὲ τῷ σεφαιδρῶντων ἀεὶ συμφορόντος
 ἐν τῷ θεάτῳ γίγνεται τὸ κήρυγμα, οἱ γὰρ ἀναίδητος ἀ-
 παντες εἰς τὸ πρὶν οὐτὼ πόλιν περὶ τὸν: καὶ οὗτος
 ἀφιδόνητος τὸν ἄλλοι μάλιστα παρὰ τοῖς τῷ σεφαιδρῶντος:
 διότι τὸν νόμον οὐκ ἔχον ἡ πόλις γέγραφε. λέγει δ' αὖ-
 τὸν μὲν τὸν νόμον λαβόν.

Νόμος.

Ὅσοις σεφαιδρῶνσι τινὲς τῷ δήμῳ, τῶν ἀναρχοῦσιν
 τῷ σεφαιδρῶν ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς ἐκείνοις τοῖς ἰδιοῖς δι-
 μῖσις, ἐκείνῃ πινασὶ ὁ δῆμος ὁ τῷ ἀθηναίων, ἡ ἡ βουλὴ
 σεφαιδρῶν: τὸν δὲ ἔξῃ ἐν τῷ θεάτῳ διονυσίοις ἀνα-
 ρχοῦσιν. ἀναρῶν αἰσχρὴ τὸν νόμον λέγοντος σαφῶς,
 πλὴν ἐκείνους ὁ δῆμος, ἡ ἡ βουλὴ * σεφαιδρῶνται; τὸν
 τοῖς δὲ ἀναρχοῦσιν. τί οὐκ ὡς ταλαίπωρε συκοφαντεῖς;
 τί λόγους πλάττει; τί σκεπτόν οὐκ ἐλεβορίζεις ὡς τὸν
 τοῖς; ἀλλ' οὐδ' αἰσχρὴ φθόνου δίκην εἰσάγων, οὐκ ἀδική-
 ματος οὐδενός: καὶ νόμους οὗτοι μὲν, μετὰ πεισῶν, τῷ δ' ἀ-
 φαιδρῶν μὲν, οὗς ὁ λαὸς δίκαιον ὡς ἀναγνώσκειται, τοῖς
 γε ὁμομνηστικῶς καὶ τῷ νόμῳ ἡμῶνται. ἔπειτα τοῖς
 τα ποιῶν λέγεις ἀδίκῃ περὶ τὸν τῷ δημοτικῷ, ὡς πρὸς αὐ-
 θροῦτα ἐκείνους καὶ τῷ συγγραφῶν, εἴτα οὐκ ἔχοντα
 ἀπερὶ τὸν ἐκ τῆς συγγραφῆς κομζόμενος: ἡ λέγει οὗτος
 δημοτικῶς, ἀλλ' οὐ τοῖς περὶ τὸν, καὶ τοῖς πολιτικῶς
 μασι γνωσκομένους: καὶ οὗτος ἐκείνους καὶ ἀρῶντα ὁ, οὐκ

Δημοθένους

ζών, ὥς ποδὶς ἀμάξης, ἃ σοι καὶ τῷ σὺ γλῆσι πρόσθεν, ἐκ
 εἰσὶ καὶ τοικυ ὅσοι, ὡς ἀνδρὶ, ἀθηνῶσι ἐγὼ λοιδορεῖται
 κατηγορίας τοῦτω διαφθεῖν ἡρώμα: τῷ τὴν μὲν κα-
 τηγορίαν ἀδικήματ' ἔχει, ὧν ἂν τις νόμοις εἰσὶν αἰνιμω-
 εῖαι: τὴν δὲ λοιδορίαν, βλασφημίας, ἃς κατὰ τὴν αὐτῆς
 φύσιν τις ἐχθρὸς ποδὶ ἀλλήλων συμβάνει λέγειν. οἷος
 δομῆται ὅς περὶ νόμους ταυτὶ τὰ δικαστήρια ὑπέληφα,
 οὐχ ἵνα συλλέξω τις ὑμᾶς εἰς τῶντα ἀπ' αὐτῶν ἰδίῳ, κα-
 κῶς τὰ ἀπόρρητα λέγω τὴν ἀλήθειαν, ἀλλ' ἵνα ὀξυλέγω
 μὲν, ἐκὼς ἡδονικῶς πτυγχαίη τὴν πόλιν. τῶντα τοίνυν
 εἰδὼς αἰχίνης οὐδὲν ἦτον ἐμὸν πομπόειν ἀπὶ τῆς κατη-
 γορεῖν εἴλετο. οὐ μὲν οὐδ' ἀπαύδα ἔλαττον ἔχων δικαίος
 ἔστιν ἀπελθεῖν. ἦδη δὲ ὡς τῶντα πομπόσομαι, τοσούτον αὖ
 τὸν ὀρώτῃσας. πότῳ δὲ τίς αἰχίνῃ τῆς πόλεως ἐχθρόν,
 ἢ ἐμὸν εἶναι φη; ἐμὸν δὲ λανόπ. εἴτα οὐ μὲν ὡς πρὸ ἐμὸν
 δίκην κατὰ τοὺς νόμους ἔσθ' ἔν τῶν λαοῦν εἰ ποδὶ ἡδί-
 κω, ὅς ἐστι περὶ αὐτῆς δυνάμεις, αὐτῆς γρηφῆς, αὐ-
 τῆς ἀλλοιᾶς κρίσεσιν: οὐδ' ἐγὼ μὲν ἀθῶος ἄπασι, τοῖς νό-
 μοις, τῷ χρόνῳ, τῇ περθεσμίᾳ, τῷ κεκρίθαι ποδὶ πᾶν
 των πολλὰς τοῦτων περὶ πόρον, τῷ μὲν περὶ ποτὶ ὀξυλέγ-
 χεῖναι μὲν ὑμᾶς ἀδικῶν, τῇ πόλει δ' ἢ πλεονῆς ἢ ἔλατ-
 τόν αὐτῆς τῆς γένηται πεπραγμένων μετεῖναι τῆς δό-
 ξης, ἀπαύδα ἀπὸ τῆς. ὅρα, μὴ τῶντων μὲν ἐχθρὸς ἦς,
 * ἐμὸς δὲ περθεσμίᾳ. ἐπειδὴ τοίνυν ἡ μὲν δύσεως καὶ δι-
 καία φημι ἄπασι δέδεικται: δεῖ δὲ μεὶς εἶναι, καὶ ποδὶ
 οὐδὲν λοιδορεῖν ὄντα φύσει, δεῖ τῶν ἑστῶν βλα-
 σφημίας εἰρημίας ἀπὶ πολλὰ καὶ ἴσθ' αὐτῶν αὐτὰ τὰ
 αἰσθητικὰ τῶν εἰπεῖν ποδὶ αὐτῶν, καὶ δεῖσαι τίς ὧν, καὶ
 πῶν, ῥαδίως οὕτως ἄρχει τῆς κακῶς λέγειν, καὶ λόγισ-
 πνας * διασύρει, αὐτῶς εἰρηκῶς ἃ τίς οὐκ αὐτῶν συνε-
 μέτων ἀνθρώπων φθίγγεται, εἰ γὰρ αἰακός, ἢ ῥαδία

μανθὺς ἢ μίνως ὡς ὁ κατηγορῶν, ἀλλὰ μὴ ἀπερμολό-
 γος, πόρῃ μῦμα ἀγορᾶς, ὁ λεθρος χειρματὶς, οὐκ αὖ αὖ
 τὸν οἶμῳ τοιαῦτ' εἰπεῖν, οὐδ' αὖ οὕτως ἐπαχθεὶς λόγῳ
 πρὸς αὐτὸν, ὡς πόρῃ ἐν ἑαυτῷ διαβόωντα ὡς ἡ καὶ ἡλίκῃ
 ἀρετῇ, καὶ τὰ τριαῦτα: καὶ πόλιν σιώνειν καὶ παιδείαν
 ἐπὶ καλοῦ μινον, ἢ τὰ καλὰ καὶ τὰ ἀγαθὰ διατριβήσκει-
 ται. ταῦτα γὰρ δὴ πούθεν ἡκούετ' αὐτοῦ λέγοντος. σοὶ δὲ
 ἀρετῆς ὡς καὶ θαρσῆς, ἢ τοῖς σοῖς πῖς μερυσία, ἢ μὴ τοιού-
 των, πῖς διάγνωσις, πόθεν λαβόντι, ἢ πᾶς ἀξιώθῃτι;
 πόρῃ δὲ παιδείας σοὶ διέμεις μνηστῆραι, ἢς τῆς μὲν ὡς ἀλη-
 θῶς πετυχηκότων οὐδ' αὖ εἰς εἴρηι πόρῃ αὐτοῦ τοιοῦτον
 οὐδὲν, ἀλλὰ καὶ ἐτόδ' ἀλέγοντος ὀρθοειάσει: τοῖς δὲ ἀγ-
 λειφθεῖσι μὲν ὡς πόρῃ σὺ, περσποισι μὲν οὖν δὲ ὑπ' αἰσθη-
 σίας, τὸ ὅς ἀκούοντες ἀλγεῖν ποιεῖν ὅταν λέγῃσιν, οὐ τὸ
 δοκεῖν * τοιούτοις εἶναι πόρῃσιν. οὐκ ἀγρῶν δι' ὅ, πῇ ἢ
 πόρῃ σοὶ, καὶ τῆς σὼν εἰπεῖν, ἀγρῶ τῇ πρώτῃ μνηστῆ-
 πόρῃ ὡς ὁ πατήρ σου ἑρμῆς ἐδούλυνε πρὶ ἐλπία ὡς περὶ
 τῷ θεοῦ διδάσκοντι χειρματὶς χρίνικας παχέας ἔχων
 καὶ ξύλον: ἢ ὡς ἡ μήτηρ σου τοῖς μεθ' ἡμεῖς γάμοις ἐν
 τῷ * κλισίῳ τῷ περὶ τῷ καλαμίτῃ ἡρώτ' ἡρώ μιν τὸν κα-
 λὸν ἀνδριάντα, καὶ ἑταγωνιστὴν ἀκρον ὑπέβησε. ἀλλ'
 ὡς ὁ ἑρμῆς φορμίων ὁ δῖνος τῆς φρεαγρίου δούλος
 ἀνέστησεν αὐτὸν ἀπὸ τῆς τῆς καλῆς ὀρθασίας; ἀλλὰ
 νῆ τὸν δία, καὶ τῶς θεοῦς, ὅκνῳ μὴ πόρῃ σοὶ τὰ περσῆ-
 κεντα λέγων αὐτὸς οὐ περσῆκοντα ἐμῶν τῷ δόξῳ περσῆ-
 δαι λόγῳ: ταῦτα μὲν οὕτω, ἐάσω: ἀπ' αὐτῆς δὲ ὡς αὐ-
 τὸς βεβίωκεν, ἀρξομαι. οὐδὲ γὰρ ὡς ἐτυχεν, ὡς: ἀλλ' οἷς
 ὁ δῖμος καλῶντα. ὅφ' ἐγὰρ ποτε, ὅφ' ἐλέγω, χθὲς μὲν
 οὕτω καὶ πρώτῳ ἅμα ἀθηνῶς, καὶ ῥῆ τωρ γέγονε: καὶ δύο
 συλλαβὰς περσῆς τὸν μὲν πατὴρα αὐτὶ ἑρμῆς, ἐπὶ ἡ-
 σεν ἑρμῆς: τῷ δὲ μητὸρ σεμνῶς πάντῃ γλαυκῷ θεῷ

Μαρτυροῦ:

Μαρτυροῦ.

Μαρτυροῦσι δημῳδόνει ἑσθὲρ ἅπ᾽ ἄντων οἷδε: καλίας
 βωιδῆς, ζώων φλυδῆς, κλέων φαληρῆς, δημόνικες μα-
 ραθώνιος, ὅτι τῷ δῆμου πρὶ χειροτνήθηντος αἰχίνῳ σὺ
 δικεν ἑσθὲρ τῷ ἰδρὸς τῷ αὐτῷ εἰς τὸν ἀμικτύονα, συ-
 νεσθὲρ βῆντες ἡμεῖς ἐκείνα μὲν ἑσθὲρ ἰδὲν ἄξιον εἶναι μάλλον
 ἑσθὲρ τῆς πόλεως λέγειν. καὶ ἀπεσέλη ἑσθὲρ ἰδὲν. Οὐ-
 κοῦν ὅτε τῷ βῆντος λέγειν, ἀπῆλθεν αὐτὸν ἑσθὲρ
 λῆ, καὶ προσέταξεν ἐτόρῳ, τὸ τε μὲν περδότην εἶναι, καὶ
 κακόνουν ὑμῖν ἀπέφηνεν. αὐτὸ μὲν βῆντος τῷ τοῦ το-
 τῷ μα τῷ νεανίου τῷ βῆντος, ὁμοιόν γε: οὐ γὰρ οἷς ἐμὸν κατῆ
 γορεῖ. ἐτόρον δὲ αἰάμι μνήσκεσθι: ὅτε γὰρ πύθωνα ὀλίπ-
 πος ἐπέμπε τὸν βυζάντιον, καὶ πρὸ τῆς αὐτῆς συμμάχων
 ἅπ᾽ ἄντων σὺν ἐπέμπε πρὸς βῆς, ὡς αὐτῶν ποιήσων
 τῷ πόλιν καὶ δειξὼν ἀδικούσων, τὸ τε ἐγὼ μὲν τῷ πύθωνι
 θρασυομένῳ, καὶ πρὸ βῆς ῥέοντι κατῆ ὑμῖν οὐκ εἶξα, οὐδὲ
 ὑπεχώρησα: ἀλλ' αἰσάσας ἀντίκριν: καὶ τὰ τῆς πόλεως δι-
 καα οὐχὶ περὶ δόκα: ἀλλ' ἀδικούντα ὀλίππων ὀλίγους
 φαίδρας οὐτως, ὡς τῷ ἐκείνου συμμάχους αὐτὸν
 αἰσάμενους ὁμολογεῖν. οὐ γὰρ δὲ σιωπῶντες, καὶ τὰ ἐναν-
 τία ἐμῶν τῆς πατρίδος, καὶ τῷ βῆς. καὶ οὐκ ἀπέ-
 χον τῷ βῆς: ἀλλὰ καὶ πάλιν μετὰ ταῦτ' ὕδρον * αἰαξίνῳ τῷ
 κατῆ σκοπῶ σιωπῶν εἰς τὸν θράσωνος οἰκίαν ἐλήφθη. καὶ
 τοῖς οἷς τῷ ἑσθὲρ τῷ πολεμίων πεμφθέντι μῆνος μόνῳ
 σιωπῶν, καὶ ἐκοινολογεῖν, οὐ γὰρ αὐτὸς ὑπῆρχε τῇ φύσει
 κατῆ σκοπῶ, καὶ πλέμος τῇ πατρίδι, καὶ ὅτι ταῦτ' ἀλη-
 θῆ λέγω, καὶ λείμοι τῷ βῆς μάρτυρας.

Μαρτυροῦ.

Τελέδημος κλέωνος, ἑσθὲρ ἰδὲν καλλάχου, νικῶμα-
 ρος διοφανίου, μάρτυροισι δημῳδόνει καὶ ἐπαμῆντο ἑσθὲρ
 τῷ βῆς αἰχίνῳ ἀπῆλθεν τοῦ κατῆ δὲν συ-

D

ἑσθὲρ
 τοῦ

Δημοθένους

νδρ' ἄμενον νυκτὸς, εἰς τὴν θράσυνος οἰκίαν, καὶ κοινολο-
 γούμενον * ἀναξίνω, ὃς ἐκρίθη εἶναι κατὰ σκοποῦς πρὸς τι-
 λίσσων. αὐτῷ ἀπεδόθησαν αἱ μῦρται καὶ νικίου ἐκασ-
 ταιδὲς ἑξήκοντα ἰσμελίου. Μυρία τίνων ἔτρε' εἰπεῖν ἔχων
 ποδὶ αὐτῷ πρὸς αἰπὺν. καὶ γὰρ οὐτὼ πῶς ἔχει: πολλὰ αὖ
 ἔχων νῦν ἐπὶ τούτων ἔχοιμι διαίξαι, ὧν οὐκ ἔστιν ἐκείνους
 ἔξω χρόνους τοῖς μὲν ἐχθροῖς ὑπηρετῶν, ἐμοὶ δὲ ἐπηρεάζων
 οὐρέθη: ἀλλ' οὐκ ἐπὶ τῷ τῷ πρὸς ὑμῖν εἰς ἀκριβὴ μνήμην,
 οὐδ' αὖ περὶ σῆκεν, ὁρμήν. ἀλλὰ δεδωκέναι ἔθελον φάτω
 πολλῶν ὕβρουσίαν τῷ βον λαμβάνω τὸν λέγοντά μ' ἔτι ὑμῖν
 συμφερόντων ἄποσκελίζειν, καὶ συκοφαντεῖν, τῆς καὶ τῶν
 λοιδορείας ἡδονῆς καὶ χυμῶν τὸ τῆς πόλεως συμφερόν *
 αὐτὰ ματτόμενοι. διό ποδὲρ ῥαόν ὅτι, καὶ ἀσφαλές εἶναι αἰ-
 τοῖς ἐχθροῖς ὑπηρετοῦντα μεταρνεῖν, ἢ τὴν ἑσθλὴν ὑμῶν
 ἐλάμενον τάξιν πλιτδύεσθαι. καὶ τὸ μὲν δὴ πρὸς τῇ πολε-
 μείᾳ φανερὸς συναγωνίζεσθαι φιλοπῶν, δεινὸν μὲν ὦ γῆ
 καὶ θεοί: πῶς γὰρ οὐ, κατὰ τῆς πατρίδος; δόπε δὲ, εἰ βού-
 λεσθε, δόπε αὐτῷ ἔστω. ἀλλ' ἐπειδὴ φανερὸς ἦδη τὰ
 πολλοῖα ἐσεσύλητο, χερὲρ ὀνησος ἐπορεύετο, ὡδὶ τὴν ἀπὸ τῆς
 ἐπορεύετ' ἀνθρώπου, οὐκέτι ἐν ἀμνηστῆσιν ταῖς περὶ
 γματῶν, ἀλλ' ἐν εἰσὶν πόλεμος, ὃ, ἡ μὲν πῶ ποτ' ἐ-
 περξεν ἑσθλὴν ὑμῶν ὁ βασιλεὺς οὐδὲ σὶ ἰαμβόλορχος, οὐκ
 αὖ ἔχει διαίξαι. οὐδ' ἐστὶν οὐτὲ μείζων, οὐτ' ἐλαττόν. ἡμεῖς
 σμα οὐδὲν αἰσχύνω ποδὲρ τῆς συμφερόντων τῇ πόλει. εἰ δὲ
 φησιν, νῦν διαίξω αὐτῷ τῷ ἐμῷ ὕδαπ. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν οὐδέ τις.
 καὶ τοι, δυοῖν αὐτὸν ἀνάγκη διατῶν, ἢ μηδὲν τοῖς περὶ
 τομῶν ὑπὲρ μὲν τὸ τ' ἐχθρὸν ἐγκαλεῖν, μὴ χράσθαι πρὸς
 ταῦθ' ἑσθλὰ, ἢ τὸ τῆς ἐχθρῶν συμφερόντων ἐκπορεύεσθαι, μὴ φέ-
 ρειν εἰς μέτρον τὰ τούτων ἀμείνω. ἄρ' οὐκ οὐδὲ ἔλεγε, ὡς
 ποδὲρ οὐδὲ ἔλεγε, καὶ ἰαμβόλορχος ἡ δέοι κακὸν ὑμῶν
 οὐ μένον ὡς εἰπεῖν ἑσθλῶ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα, καὶ φερόν

ἡ δὲ ὡς ὥς ἔοικεν ἡ πόλις, ἃ ποίων οὐκ ἐλάνθανεν· ἐν
 δὲ ἐπεξεργάσατο, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τοιοῦτον, ὃ πᾶσι τοῖς
 περὶ τοῖς ἐπέθηκε, τέλος· πορὶ δὲ τῶ πολλοὺς ἀνάλωσε
 λόγους. τὰ τῶ ἀμωσιῶν τῶ λακρῶν διεξιὼν δόγματα,
 ὡς διαστρέφον τὰ ληθής. τὸ δὲ οὐ τοιοῦτόν ἐστι. πόθεν; πολ-
 λὸν γὰρ καὶ διὰ. οὐδὲ γὰρ ἐνὶ τῇ σὺ τὰ κεί πεπεραγμένα
 σαρτῶ, δὲ οὐ τῶ πολλὰ δὲ εἰς. καλὰ δὲ ἐν ἀντίον ὑμῶν, ὡς
 αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῶ θεοῦς ἅπαντας, καὶ πάσας, ὅσοι τῶ
 χώρην ἐχρῶσι τῶ ἀπικλῶ, καὶ τὸν ἀπὸ λῶ τὸν πύθιον, ὅς
 παρὰ ὅς ἐστι πόλει, καὶ ἐπὶ λῶ πᾶσι τοῖς τοῖς· εἰ μὲν ἄ-
 ληθῇ πρὸς ὑμᾶς εἴποιμι, καὶ εἴπον τότ' οὐθὺς ἐν τῶ δὴ-
 μῳ, ὅτε πρῶτον εἶδον τοιοῦτον τὸν μακρὸν τοῖς τῶ πρῶ-
 μάτος ἀπὸ μὲνον, ἐγὼν γὰρ οὐθὺς, ἐγὼν, οὐ τυχεῖαν μοι
 δοῦναι, καὶ σωτηρίαν· εἰ δὲ πρὸς ἐχρῶν ἡ πολωνικέας ἰδί-
 ας ἐν ἐκ αἰτίαν ἐπάτω τὸν τῶ ἀδύδῃ, πάντων τῶ ἀγαθῶν
 αὐτὸν τὸν με ποιῆσαι. τί δὲ ταῦτ' ἐπὶ ἡραγμα, καὶ διεινὰ-
 μιν οὐ τοῖς σφοδράς; ὅπ καὶ γράμματ' ἔχον ἐν τῶ δημῳ-
 σίῳ κείμενα, ὅς ὦν ταῦτ' ὑπὸ δειξω σαφῶς, καὶ ὑμᾶς εἰδῶς
 τὰ πεπεραγμένα μνημονόοντας, ἐκείνο φοβεοῦμαι, μὴ τῶ
 εἰργασμένων αὐτῶ κακῶν οὐ τοῖς ἐλῶ πον ἑποληφθῇ. ὁ πόρ
 πρὸ τοῖς σαρτῶν, ὅπ τῶ ταλαιπῶρους φωκέας· ἐποιν-
 σεν ἀπλῶς, τὰ ἀδύδῃ διὰ ἡραγμα. τὸν δὲ ἐν ἀμωσι-
 σῇ πόλεμον, δι' ὃν εἰς ἐλῶ τειαν ἡλθε ὡς λιπῶρος, καὶ δι' ὃν ἡρ-
 θῇ τῶ ἀμωκτυόνων ἡ γαμῶν*, ὃ ἅπαντα ἀνέρεψε τὰ τῶ ἐλ-
 λῶν, οὐ τοῖς ἐστὶν ὁ συγκατασκευάσας καὶ πάντων εἰς ἀνῆρ
 τῶ μεγίστων αἰῶς κακῶν· καὶ τὸν οὐθὺς ἐμὲ διαμῶρτυρομένης
 καὶ βοῶντος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πόλεμον εἰς τὴν ἀπικλῆν εἰσάγεις
 αἰσχύνῃ, πόλεμον ἀμωκτυονικόν, οἱ μὲν ἐκ πρῶτα κληῖας συγ-
 κατήμενοι, δὲ εἰὼν μελέγειν· οἱ δὲ, ἐθαύμαζον, καὶ κενὴν αἰ-
 τίαν δὲ τὴν ἰδίαν ἐχρῶν ἐπάγειν με ὑπελῶμνον αὐτῶ. ἡ
 τις δὲ ἡ φύσις, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, γίγνεται τῶ τῶ πρῶτα

των, καὶ πῶς εἴνεκεν ἔμμελλεν σωσθὲν ἀδελφῇ, καὶ πῶς ἐπεσχεύη,
 νῦν ἀκούετε, ἐπεὶ δὴ τό τε ἐκωλύθητε. καὶ ἔδωκεν ἑστῆναι
 σωτὴρ δὲν ὄψεσθε, καὶ μέγαλα ὠφελήσεσθε πρὸς ἰσορείαν
 τῆς κοινῆς. καὶ ὅση δεινότης ἦν ἐν τῷ φιλίππῳ, θεάσασθε.
 οὐκ ἦν τῷ πρὸς ὑμᾶς πλέμου πτόλις οὐδ' ἀπαλλο-
 γη φιλίππου, εἰμὴν θεβαίους καὶ θετταλούς ἐχθροὺς ποιή-
 σαιε τῇ πόλει· ἀλλὰ καὶ πτόλις ἀθλίως καὶ κακῶς τῆς στρα-
 τητῶν τῆς ὑμετέρων πλεμούντων αὐτῷ, ὅμως ὑπ' αὐτῷ
 τῷ πτόλις καὶ τῆς ληστῶν μυριάς ἐπαχε κακῶς· οὐτε γὰρ
 ἐξήγαγε τῆς ἐκ τῆς χώρας πτολιμίων οὐδέν, οὐτ' εἰσήγαγε,
 ὧν ἐδίειτο αὐτῷ. ἡ δὲ οὐτε ἐν τῇ θαλάττῃ κρείττων τό τε
 ὑμῶν, οὐτε εἰς πτόλις ἀπικλῶν ἐλθεῖν δύνάτο, μή τε θεττα-
 λῶν ἀκρολουθόντων, μή τε θεβαίων διϊκνόντων. σωίβαινε
 δὲ αὐτῷ τῷ πτόλις κρητὺν πτόλις ὁπρὶνος δὴ ποθ' ὑμῶν εἰ-
 πέμπε στρατηγούς, ἐδ' ἔδωκεν ἑστῆναι, αὐτῇ τῇ φύσει τ' ὁ-
 πρὺ καὶ τῆς ὑπάρχοντων ἐκαστοῖς, κακοπαθεῖν. εἰ μὲν ἔν
 τῆς ἰδίας ἐνεκεν ἐχθρῶν ἢ ἔδωκεν θετταλούς, ἢ ἔδωκεν θεβαίους
 συμπεῖθοι βαδίζεν ἐφ' ὑμᾶς, οὐδὲν αὐτῷ ἡγεῖτο προσέξεν αὐ-
 τῷ τὸν νοῦν, αὐτῷ δὲ τῶν ἐκείνων κοινὰς. περὶ φάσεις λαβῶν,
 ἡγεμῶν αἰρεθῆναι, ἔραον ἡλπίζε τὰ μὲν * πτόλις κρούσεσθαι, τὰ δὲ
 πείσειν. τί οὖν ἡδὴ χεῖρ εἰ; θεάσασθε ὡς δὴ. πόλεμον ποιῆ-
 σαι τοῖς ἀμυντικοῖς, καὶ πτόλις πτόλις πτολίαν ταραχὴν· εἰς
 γὰρ ταῦτ' ἐδίδους αὐτοὺς ὑπελάμβανεν αὐτοὺς δεήσεισθαι.
 εἰ μὲν τῶν * ἔδωκεν ἢ τῆς πτόλις ἐκαστῶν πεμπτωμίων ἰδρομνη-
 μόνων, ἢ τῆς ἐκείνου συμμάχων εἰσηγεῖτο ἴσως, ὑπὸ ἑσθίας
 τὸ πτόλις ἐν ὁμῇ καὶ ἔδωκεν θεβαίους καὶ ἔδωκεν θετταλούς,
 καὶ πάντας * φυλάξεσθαι. αὐτῷ δὲ ἀθηναῖος ἦ, καὶ πτόλις ὑμῶν
 τῆς ὑπεναντίων ὁ ἔδωκεν πτολίων, οὐ πόρως λήσειν, ὁ πτόλις σω-
 βῆ. πῶς οὖν ταῦτ' ἐποίησε; μετὰ τοῦτο τῶν τῶν. οὐδενὸς δὲ
 πτολιμίου, οἷμαι, τὸ πτόλις οὐδὲ φυλάττοντος, ὡς πτόλις
 εἶσε τὰ τῶν τῶν πτόλις ὑμῶν γίγνεσθαι, περὶ ληθεία πτο-

λαχόμενος οὗτος, καὶ ἔλθων ἢ τετάρτων χειροτονησάντων αὐ-
 τὸν, αἰετῶν δὲ. ὡς δὲ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα λαβὼν ἀπὸ κε-
 τοῖς τοῦ ἀμωκτύονος, πάντα τὰ μὲν ἀφείσκατο παριδὼν,
 ἐπὶ ῥαίνεν ἐφ' οἷς ἐμυθώθη· καὶ λόγοις οὐ περὶ πόλιν καὶ
 μῆτρον, ὅθεν ἡ κερραία χώρα καὶ διδρῶν, συθείς καὶ διε-
 ξελθὼν, ἀνθρώποις ἀπείρους λόγων, καὶ τὸ μὲν ἔχον ἐπερ-
 ραμένους τοὺς ἰσορρημοναοὺς, πείθει ἡμῶς ἔσθαι ποδὲλ-
 θεῖν πλὴν χώραν, ἣν οἱ μὲν ἀμωκτοῖς σφῶν αὐτῷ οὐκ ἔχον γεω-
 γρεῖν ἔφαθον· οὗτος δὲ τῆς ἰδρῶς χώρας ἡ ἑστῆς εἶται, τοῦ-
 δε μὲν δίκην τῆς λοκρῶν ἐπαρξάντων ἡμῖν, οὐδ' ἄν' οὐ-
 τὸς λέγων περὶ φασίγει οὐκ ἀληθεῖ. γινώσκете δι' ἐκείθεν.
 οὐκ ἐνὶ αὐτῷ τῷ περὶ καλίσσασθαι δὴ περὶ τοῖς λοκροῖς δι-
 κῆν καὶ τῆς πόλεως σωτηρίαν. τίς οὖν ἐκλήτε-
 σεν ὑμᾶς; ἀλλ' οὐκ ἀρχῆς· ἐπεὶ τὸν εἰδὼτα, διείξον, ἀλ-
 λ' οὐκ αὐτῶς. ἀλλὰ κενὴ περὶ φασίγει τῶν τε χωρῶν καὶ
 ἀδουδῆ. περὶ ἰόντων πόλιν πλὴν χώραν τῆς ἀμωκτύονος
 καὶ τῶν ὑφ' ἡμῶν πλὴν τῶν, περὶ πεισόντες οἱ λοκροί,
 μικροῦ μὲν ἀπαντῶν καὶ τῶν πῶν· ἵνα δὲ καὶ σωτήρ πᾶ-
 ρον τῆς ἰσορρημονῶν. ὡς δ' ἄπαξ ἐκ τούτων ἐγκλήματα
 καὶ πόλεμος περὶ τοῦ ἀμωκτοῖς ἐταρῶν, τὸ μὲν
 πρῶτον, ὅς ἐστιν φος αὐτῷ τῆς ἀμωκτύονος ἡ γὰρ ἔσθαι
 πᾶν. ὡς δὲ οἱ μὲν, οὐκ ἔλθον, οἱ δὲ ἐλθόντες οὐδὲν ἐπίδιν,
 εἰς πλὴν ἰδιοῦ ἔχον πῶν αἰῶν πῶν ὡς λιπῶν οὐδὲν ἡ γὰρ
 να ἦτον οἱ καὶ περὶ ἀσμεῖοι, καὶ πᾶσαι πονηροὶ τῆς διτῆς
 λαὸν καὶ τῆς αὐτῆς ἀλλὰ πόλιν· καὶ περὶ φασίγει οὐ-
 λόγος εἰλήφει· ἡ γὰρ αὐτῶς ἐσφῶρειν καὶ ξείνους ἔρε-
 φειν ἔφαθον δειν, καὶ ζήμιον τοῦ μὴ ἔχοντος ποιοῦντας, ἡ
 ἐκείνον αἰετῶν. τί δὲ τὰ πῶν λέγειν; ἡρέθη δ' ἐκ τῶν
 πῶν ἡ γὰρ. καὶ μετὰ πᾶν τὸ οὐδὲν δύνανται συλλέξαι, καὶ
 πῶν ἔλθων ὡς αὐτῶν πῶν κερραία ἔρετῶν φράσσας πῶν
 καὶ κερραίοις καὶ λοκροῖς, πῶν ἔλθων καὶ λαμβάνει.

Δημοθένους

εἰ μὲν οὖν μὴ μετέγνωσαν οὐδὲν ἄνθρωποι καὶ μεθ' ὑμῶν ἐ-
χθρόν το, ὡς πρὸ χειμάρρους ἀν' ἅπαν ἔστι τὸ πρῶγμα εἰς
τὴν πόλιν * εἰσέπτε. νῦν δὲ τότε γ' ἰθαίφνης ἐπέχον αὐ-
τὸν ἐκεῖνοι: μάλιστα μὲν, ὃ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, Σιδῶν πνος οὐ
νοῖα πρὸς ὑμᾶς: εἴτα μὲν τοι, καὶ ὅν καθ' ἑα ἀνδρα, καὶ
δὲ ἐμέ. Δὸς δέ μοι τὰ δόγματα ταῦτα, καὶ ἔσθ' χρόνους,
ἐν οἷς ἐκαστα πέπρακται. ἵν' εἰδῇτε ἡλίκα πρῶγμα ἡμα
ρὰ κεφαλὴ ταραξασα αὐτὴ δίκην οὐκ ἔδωκε. λέγε μοι τὰ
δόγματα.

Δόγμα ἀμικτυόνων.

Επὶ ἰδριέως κλειναζόρου ἐαρινῆς πυλαίας ἔδωκε τοῖς
πυλαζόροις καὶ τοῖς σιωέδροις τῆς ἀμικτυόνων, ἐπειδὴ
ἀμικτυοῖς ὑπεβαίνον σιν ὑπὲρ τὴν ἰδριαν χώραν, καὶ σπείρου-
σι καὶ βοσκήμασι καὶ τανέμουσιν: ἐπελθὲν ἔστι πυλαζόρας,
καὶ ἔστι σιωέδρος, καὶ σήλαις διαλαβὲν τοὺς ὄρεας, καὶ
ἀπειπεῖν τοῖς ἀμικτυοῖς τῶ λοιπῷ μὴ ὑπερβαίνειν.

Ετοδρον δόγμα. Επὶ ἰδριέως κλειναζόρου ἐαρινῆς
πυλαίας ἔδωκε τοῖς πυλαζόροις, καὶ τοῖς σιωέδροις τῆς
ἀμικτυόνων, καὶ τῷ κοινῷ τῆς ἀμικτυόνων, ἐπειδὴ οἱ ἰθὺς
ἀμικτυοῖς τὴν ἰδριαν χώραν καὶ τανέμουσιν γεωργοῖσι,
καὶ βοσκήμασι νέμωσι, καὶ κωλυόμενοι ἔστι πειν-
εῖν τοῖς ὄρεας πρὸς τὸ κοινὸν τῆς ἐλλυωῖς
σιωέδριον κεκωλύκασιν μετὰ βίαν, πινὰς δὲ καὶ τεῖνω-
ματίκασιν, καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν ἐρημένον τῆς ἀμι-
κτυόνων ἐσττυφον τὸν ἀρχάδα: πρεσβύται πρὸς τῶ
λιπῶν τὸν μακεδόνα, καὶ ἀξιοῦν ἵνα βοηθήσῃ τῷ τε
ἀπόλλωνι καὶ τοῖς ἀμικτυοῖς, ὅπως μὴ ποδρίδῃ ὑ-
πὸ τῆς ἀσεβείας ἀμικτυοῖς τὸν θεὸν πλημμελοῦμενον:
καὶ διότι αὐτὸν στρατηγὸν αὐτοκράτορα αἰροῦνται οἱ ἑλ-
λυωῖς οἱ μετέχοντες τὸν σιωέδριον τῆς ἀμικτυόνων.
Λέγε δὲ καὶ τοὺς χρόνους, ἐν οἷς ταῦτ' ἐγίγνετο. εἰσὶ

ὁ ποδὶ τῆς σεφάνου λόγος. 28
καὶ, καθ' οὓς ἐπυλαγρέησεν οὗτος. λέγει.

Χρόνοι.

Ἀρχὼν μνησιθείδης μλωὸς αὐθις ηραδνος ἐκτὴ ἀδὶ δε-
κῆτη. Δὸς δὴ μοι τὴν ἀδίστολὴν, ὡς ὡς οὐχ ὑπὴ-
κουν οἱ θηβαῖοι, πέμπει πρὸς τοὺς ἐν πελοποννήσῳ
συμμάχῳ ὁ φίλιππος: ἵν' εἰδῇτε καὶ ἐκ ταύτης σα-
φῶς, ὅτι τὴν μὲν ἄλκηδὴν πεύφασιν τῇ περυγμάτων,
τὸ, ταύτ' ἐπὶ τὴν ἐμάδα, καὶ πύς θηβαίους, καὶ
ὑμᾶς πρὸς τῆν, ἀπικρυπτεῖτο, κοινὰ δὲ καὶ τοῖς ἀμω-
κτύοσι δόξαντα ποιῆν περσεποιεῖτο. ὁ δὲ τὰς ἀφορ-
μὰς τῶν ἰδίων καὶ τὰς περφέσεις πρὸς τοὺς αὐτῶ. οὗτος
ῶ. λέγει.

Ἐπιστολὴ φίλιππου.

Βασιλεὺς μακεδόνων φίλιππος, πελοποννησίων ἐν τῇ
συμμαχίᾳ τοῖς δημοεργοῖς, καὶ τοῖς σωέσροισι, καὶ τοῖς
ἄλλοις συμμάχοις πᾶσι χαίρειν. Ἐπειδὴ λοκροί, οἱ κα-
λούμενοι ὀζόλαι κατοικοῦντες ἐν ἀμφοτέρῃ πηλημελοῦ-
σιν εἰς τὸ ἰδρὸν τῆς ἀπόλωνος τῆς ἀδελφοῖς, καὶ τὴν
ἰδρὸν χώραν ὀρχέμενοι μεθ' ὧν ληλατοῦσι, βού-
λομαι τῶ θεῷ μεθ' ὑμῶν βοηθεῖν, καὶ ἀμύνεσθαι τοὺς
πρὸς βαίνοντάς τι τῆς ἐν αἰθρώποις δόσεβαν. ὥστε συ-
ναντᾶτε μετὰ τῆς ὧν εἰς τὴν φωνίδα ἔχοντες ἐπὶ
σιτισμὸν ἡμῶν τετάρθεντα, τῆς ἐν ἐστῶτος μηνὸς λῶ-
ου, ὡς ἡμεῖς ἀγρομεν: ὡς δὲ ἀθηναῖοι, βοηδρομιδνος:
ὡς δὲ κρείνητοι, πανέμου. τοῖς δὲ μὴ σωαντήσασι,
πανδηρεὶ χρησόμεθα: τοῖς δὲ συμβούλοις ἡμῖν μὴ
χρωμένοις, ἐπὶ ζημίῳ. Εὐτυχίη.

Ὁρᾷ δ' οὐ φέρει μὲν τὰς ἰδίους περφέσεις, εἰς δὲ τὰς ἀμω-
κτυονίνας καὶ τὰς ἀδελφάς: τίς ἔν' ὁ τῶν συμπερσεποδύδων
αὐτῶ, τίς ὁ τῶν περφέσεις τῶν ἰδίων ἐνδούς, τίς ὁ τῶν κακῶν

D IIII

Δημοσθένους

τῷ γε γνησίων μαλιστα αἴτιος· οὐχ' οὗτος· μὴ τοίνυν
 λέγετε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι ποδισκῶντες, ὡς ὑφ' αὐτοῦ τοιαῦτα
 πέπονθεν ἡ ἐλάσις ἀνθρώπου. οὐχ' ὑφ' αὐτοῦ, ἀλλ' ἕως
 πολλῶν καὶ πονηρῶν τῶν πρὸ ἐκείνους, ὡς καὶ θεοί· ὧν εἷς
 οὗτος ὅστις· ὃν εἰς μεθ' ἐν ὀλβηθέντα τὰ ληθῆς εἰπεῖν θεοί,
 οὐκ ἀν' ὀκνησάμε' ἔγωγε κοινὸν ἀλιτῆρον τῷ μετὰ τούτῳ ἀ-
 πολωλῶτων ἀπάντων εἰπεῖν, ἀνθρώπων, τόπων, πόλεως.
 ὁ γὰρ τὸ σπέρμα πρῶτον, οὗτος τῷ φνίκων κακῶν αἴ-
 πιος. ὃν ὅπως ποτὲ εὐκ' εὐθὺς ἰδόντες ἀπεσφάγητε, θαυ-
 μάσιον. πλὴν πολλὰ π' σκότος, ὡς εἰκόθεν, ὅτι πρὸ ὑμῶν περὶ
 ἀληθείας. Συμβέβηκε γίνωμαι τῷ κατὰ τῆς ταύτης
 τοῦτω πεπεσγμένων ἀφαιμένῳ, εἰς ἃ τούτοις ἐναιτιού-
 μενος αὐτὸς πεπλίττεσθαι, ἀπὸ τῶν ἀπολαύων μὲν εἰς
 καὶ εἰκότως ἀκούσετέ μου· μάλιστα δ' ὅτι αἰσχρὸν ὅστις, ὡς
 ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, εἰ ἐγὼ μὲν τὰ ὅσα τῷ ἑσθ' ὑμῶν πόνων
 ὑπέμεινα, ὑμεῖς δὲ μὴ δὲ τοὺς λόγους αὐτῶν ἀνέξεσθε. ὁρῶν
 γὰρ ἐγὼ θεοαίους, σχεδὸν δὲ καὶ ὑμᾶς ἕως τῶν τὰ φιλιπ-
 που * περὶ τῶν καὶ διεφθαρμένων πρὸ ἐκείνων, ὁ μὲν
 ὡς ἀμφοτέρους φοβερὸν καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμενον,
 τὸ τὸν φιλιππῶν ἐὼν ἀνέχεσθαι προεόντας, καὶ οὐδὲ κα-
 θὲν φυλακισμένους, εἰς ἔχθραν δὲ καὶ τὸ περὶ σφραγίσ-
 ἀλλήλοισι ἐτοίμως ἔχοντας, ὅπως ὅστις μὴ γνήσιον, πα-
 ρατηρῶν διετέλχον· οὐκ ἀπὸ τῆς ἐμαυτῶν γνώμης μόνον ταῦτα
 συμφέρειν ἕως λογισμῶν, ἀλλ' εἰδὼς ἀριστοφάντα, καὶ
 πάλιν ὁ βέλων πάντα τ' χρόνον βελομένους περὶ ταῦτα
 πλὴν τῶν φιλιππῶν, καὶ πᾶσι τ' ἄλλων πολλὰς ἀπείροντας
 εἰσφύσας, ὅστις ὁμογνωμονούντας ἀπὸ· ὅς σὺ ζώντας μὲν ὡς κέ-
 ναδος κολακῶν πρὸς κολακῆς· περὶ τῶν δὲ ἐκ αἰσχρῆς κα-
 τηγορῶν. ἀπὸ πᾶσι θεοαίων ὑδὲ ὑμᾶς ἐμοί, ἐκείνων πολὺ
 μᾶλλον, ἢ ἐμὲ κατηγορεῖς, τ' περὶ τὸν, ἢ ἐγὼ τούτῳ τὴν συμ-
 μαχίαν, δοκιμασάντων ἀλλ' ἐκείσε ἐπαίνημι. ὅτι τ' εἰ ἀμ-

ὥστε πόλεμον ὅλτου μὲν ποιήσαντες, συμπόλαια μὲν ἔ-
 ἴ' ἄλλων ἴ' σιωπῶν ἀνὰ τὴν πρὸς τοὺς θεβαίους ἔχραν,
 σιωπῶν τὸν ὁλίπων ἐλθὲν ἐφ' ἡμᾶς, οὐ πόρ εὐεχέας
 πόλεις οὐ τοὶ σιωπῶν ον. καὶ εἰ μὴ περὶ ἐκείνην με-
 κρόν, οὐδ' ἀναλαβεῖν αὐτοὺς ἀν' ἡδυνήθημεν. οὐτὰ μέχρ-
 πόρρω περὶ ἡγρον οὐ τοὶ τὸ περὶ γμα. ἐν οἷς δὲ ἦτε ἦ-
 δη τὰ πρὸς ἀλλήλους, τουτωνὶ τῷ ἡμισημάτων ἀνελ-
 λαντες καὶ τῷ ἀγκυρίων, εἰσεθε. καὶ μοι λέγε ταῦ-
 τα λαβών.

ἡγήσιμα.

Επὶ ἀρχοντος ἡροπίου μηνὸς ἐλαφροβολιδος ἔκτη
 φθίνοντος φυλῆς περὶ τανδούσης ὀρεχθίδος βουλῆς καὶ
 στρατηγῶν γνώμη, ἐπειδὴ ὁλίπων * ἕνας μὲν κατεῖλη-
 θε πόλεις τῷ ἀστυγείτων, πᾶς δὲ πορθεῖ, κεφαλῶν δὲ
 ὅλτι τὴν ἀπικλὴν πρὸς σκυδύετται πρὸς γίγνεσθαι πρ' οὐδὲν
 ἡπολμενος τῶς ἡμετέρους σιωπῶν, καὶ τοὺς ὀρεχθί-
 ἐδιδάμεται, καὶ τὴν εἰρῶν, πρὸς ἀνίων τῶς κοινὰς πί-
 σεῖς: διδόναι τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ, πέμπειν πρὸς αὐ-
 τὸν πρὸς βεῖς, οἱ πᾶς αὐτῷ διαλέγονται, καὶ πρὸς ἀνέ-
 σοισὶν αὐτῶν μάλιστα μὲν τὴν πρὸς ἡμᾶς ὁμόνοιαν διατη-
 ρεῖν καὶ τῶς σιωπῶν: εἰ δὲ μὴ, πρὸς τὸ βουλῶν ὅλτι
 δοῦναι χρόνον τῇ πόλει, καὶ τῶς ἀνιόντος ποιήσασθαι μέ-
 χρι τῶ διαρκηλιδος μηνός. ἡρέθησαν ἐκ τῆς βουλῆς σίμους
 ἀναγυρῶσιος, οὐδὲν δὲ μῆς φλιάσιος, * βουλαγῶσιος ἀ-
 λωπικῆθεν.

Εὔτρον ἡγήσιμα.

Επὶ ἀρχοντος ἡροπίου μηνὸς μηνυχιλιδος εὐὴ καὶ νέαι
 πολέμαρχον γνώμη, ἐπειδὴ ὁλίπων εἰς ἀλλοτρίοτητα
 θεβαίους πρὸς ἡμᾶς ἐδιδάμεται καὶ τῶς σιωπῶν, * πρὸς σκυδύ-
 εται δὲ καὶ παντὶ τῷ στρατόματι πρὸς τοὺς ἑπίστα τῆς ἀτ-
 τικῆς πρὸς γίγνεσθαι τόποις, πρὸς ἀνίων τῶς πρὸς ἡμᾶς

Δημοσθένους

ὅππῃ χρύσας αὐτῷ στυγνῆρας· διδόνθαι τῇ βουλῇ καὶ τῷ
 δήμῳ, πέμψαι πρὸς αὐτὸν κήρυκα καὶ πρέσβεις, οἱ πινύ-
 αξιώσοισι, καὶ πρῶτα λέσοισιν αὐτὸν ποιῆσαι τὰς αἰσ-
 χαῖς, ὅπως ἐνδεχμένως ὁ δῆμος βουλῶσιν· καὶ γὰρ
 νῦν οὐ κέκερκε βοηθεῖν ἐν οὐδενὶ τῷ μετρίῳ. ἤρξθησαν ἐκ
 τῆς βουλῆς νέεσσι σωσινόμῳ, πλυκράτης ἐπίφρονος,
 καὶ κήρυξ δ' νόμος αἰαφλύσιος ἐκ τοῦ δήμου. λέγει δὲ καὶ
 τὰς ἀρχαίσεις.

Ἀποκρίσεις ἀθηναίων.

Βασιλεὺς μακεδόνων φίλιππος ἀθηναίων τῇ βουλῇ καὶ
 τῷ δήμῳ χαίρειν. Ἡ μὲν ἀπ' ἀρχῆς εἶχετε πρὸς ἡμᾶς αἰ-
 ρεσιν, οὐκ ἄγνοα, καὶ τίνα σπουδὴν ποιῆσατε, περὶ σαλέ-
 σαι βουλόμενοι θετταλούς, καὶ θεβαίους, ἐπὶ δὲ καὶ
 βαιωτοὺς. βέλτερον δ' αὐτῷ φρονούντων, καὶ μὴ βουλο-
 μένων ἐφ' ὑμῖν ποιῆσαι τὴν ἐκ τῆς αἰρέσεως, ἀλλὰ κα-
 τὰ τὸ συμφέρον ἰσαμενῶν, νῦν δὲ ἡσυχαστοφῆς ἀρξείων-
 τις ὑμεῖς πρὸς με πρέσβεις καὶ κήρυκας στυγνῶν μνη-
 μωνόετε, καὶ τὰς αἰσχὰς αἰτεῖσθε, κατ' οὐδὲν ὑφ' ἡμῶν
 πεπληγμένοι. ἐγὼ μὲν ῥιάνυσσας τῷ πρεσβυτῷ συγ-
 κατὰ τίθεμαι τοῖς πρῶτα λευμένοις, καὶ ἑτοίμους εἶμε
 ποιῆσαι τὰς αἰσχὰς, ἀν' ὅπως οὐκ ὀρθῶς συμβαλλόντων
 τὰς ὑμῖν πρῶτα πέμψαντες τῆς περὶ σπουδῆς ἀντιμῆκας ἀ-
 ξιώσητε. Εὐχόμεθα.

Ἀποκρίσεις θεβαίων.

Βασιλεὺς μακεδόνων φίλιππος θεβαίων τῇ βουλῇ καὶ
 τῷ δήμῳ χαίρειν. Εὐμοσάμην τὴν πρὸ ὑμῶν ἀντιστολήν,
 διῆς μοι τὴν ὁμῶνοιαν καὶ τὴν εἰρηνίαν ἀναμεοῦσα. πιν-
 δάνομαι μὲν τοι, διότι πάσῃ ὑμῖν ἀθηναῖοι περὶ σπουδῶν-
 ται φιλοτιμίαν βουλόμενοι ὑμᾶς συγκαταίνουσιν γινέσθαι
 τοῖς ὑπ' αὐτῷ πρῶτα λευμένοις. περὶ πόρον μὲν οὗτο ὑ-
 μῶν κατεγνώσκον ἐπὶ τῷ μέλει περὶ δεῖναι τῶν ἐκεί-
 νων.

ταῦτα, ἔφην, ἀκούετε μοι. ἐκεῖνος ὅσοις ἢ πείσαι θε-
 οαίων, ἢ ὑπαπατῆσαι ἐνὶ νῷ, ἅπαντας ἠνέπισται· οὗς δὲ ἄ-
 π' ἀρχῆς αὐθις κηστας αὐτῷ καὶ νῷ ἐκαστον μελῶς οὐ-
 δαμῶς πείσαι δύναιτο· τί οὖν βοίλειται, καὶ τίνος εὐεκα-
 τὴν ἐλάτεια κατείληφε; ἀλλ' ἡσίων δύναιμεν διέξασθαι καὶ
 πρὸς αὐτοὺς τὰ ὅπλα τοῦ μέν ἐκαστὸν ὅτι λυσιθρασεῖς ποιῆ-
 σαι καὶ ἐπάσαι, οὗς δὲ ἐκαστον μελῶς κατέλαβον· ἵν' ἢ
 συγχωρήσωσι φοβηθέντες, ἢ νῦν οὐκ ἐθέλωσιν, ἢ βιασθῶ-
 σιν. εἰ μὲν οὖν περαιοσόμεθα ἡμεῖς, ἔφην, ἐν τῷ πτόν-
 ῳ, εἴη δὲ δύσκολον πεπερακταί θεοαίοις πρὸς ἡμᾶς, τούτου
 μεμνήσθαι, καὶ ἀπιστεῖν αὐτοῖς ὡς ἐν τῇ τῆς ἐχθρῶν οὔσι
 μερίδι, πρῶτον μὲν ἂν εὐξαιτο ὡς λιπώσας, ποιήσομεν·
 εἴτα φοβούμεθα μὴ περσοδεξαμελῶν τῆς νῦν αὐθις κηστων
 αὐτῷ, καὶ μετὰ γνώμῃ πάντων φιλιπποισάντων, εἰς τὴν ἀτ-
 τικὴν ἐλθῶσιν ἀμφότροι. ἂν μὲν τοι περσοδέξωμαι, καὶ
 πρὸς τῷ σκοπεῖν, ἀλλὰ μὴ φιλονεικεῖν πόδι ὧν ἂν λέγω,
 γλήσθε· σῆμα καὶ τὰ δέοντα λέγειν δόξεν, καὶ τὸν ἐφε-
 σκότες κίνδυνον τῇ πόλει διαλύσειν. τί οὖν φημι δεῖν;
 πρῶτον μὲν τὸν πτόντα ἐπανεῖναι φόβον· εἴτα μεταθέ-
 σθαι καὶ φοβεῖσθαι πάντας ἑαυτοὺς θεοαίων· πολλὸν γὰρ
 τῆς θειᾶς εἰσιν ἐκαστῷ, καὶ περσοδέξωμαι αὐτοῖς * ὁ κίνδυ-
 νος. ἔπειτα ὑπελθόντας ἐλθούσιν αὐτοῖς ἐν ἡλικίᾳ καὶ οὗς
 ἰππέας, δεῖξαι πᾶσιν ὑμᾶς αὐτοὺς ἐν τοῖς ὅπλοις ὄν-
 τας, ἵνα τοῖς ἐν θήβαις φρονοῦσι τὰ ὑμέτερα ὑψίστου γλή-
 σαι τὸ παρρησιαχεῖσθαι πόδι τῆς δικαίων· εἰδῶσιν, ὅτι ὡς-
 πόδ' τοῖς πωλοῦσι φιλίππῳ τὴν παρῆδα πᾶρεθ' ἡ βονθῆ
 βουσα δύναιμι ἐν ἐλατεῖα, οὕτω τοῖς ἑαυτοῦ τῆς ἐλθού-
 σιας ἀπαγγέλλει βουλομένοις ὑπάρχει ὑμῶς ἐπειρη-
 καί βονθήσετε, ἂν τις ἐπ' αὐτοὺς ἴη. μετὰ ταῦτα χειρορνή-
 σαι κελεύω δέμας πρὸς εἰς, καὶ ποιῆσαι τούτου κυρίου
 μετὰ τῆς στρατιῶν, καὶ τῶς, πότε δεῖ ἐκείσε βαδίζειν, καὶ

τῆς ἰσόδου. ἐπειδὴν δι' ἄλθωσιν οἱ πρέσβεις εἰς θήβας,
 πῶς χρήσεσθε τῷ πράγματι τούτῳ, παραινέει, πάντες μοι
 προσέχετε τὸν νοῦν. μὴ δέσθε θηβαίων μηδὲν, αἰχρὸς γάρ
 ὁ καιρὸς· ἀλλ' ἐπαγγέλλεσθε βοηθήσειν, εἰ κελύωσιν, ὥς
 ἐκείνων ὄντων ἐν τοῖς ἐχάθους κινδύοις, ἡμεῖς δὲ ἀμεινοί
 ἢ ἐκείνοι τὸ μῆλον προσωμενών· ἵν' εἰ μὲν δέξονται ταῦ-
 τε καὶ πειδῶσιν ἡμῖν, καὶ ἀβουλόμεθα ὦμεν. διώκημέ-
 νοι, καὶ μετὰ προχίματος ἀξίου τῆς πόλεως ὤλτετα προέξω-
 μεν. εἰ δ' ἄρα μὴ συμβῇ καὶ ταχέιν, ἐκείνοι μὲν ἑαυτοῖς
 ἐγκαλῶσιν, αὐτοὶ γὰρ ἐξαμάρτωσιν· ἡμῖν δὲ μηδὲν αἰχρὸν
 μὴ δὲ τεπεινὸν ἢ πεπραγμένον. ταῦτα καὶ πρὸς ἀλή-
 σια τοῖς εἰπὼν, κατέβλεψεν· σιωπεπαυνομένων δὲ πάντων,
 καὶ οὐδενὸς εἰπόντος ἐναντίον οὐδέν, οὐκ εἶπον μὲν ταῦ-
 71 τα, οὐκ ἔρχεσθαι δὲ· οὐδὲ ἔρχεσθαι μὲν, οὐκ ἐπρέσβευσε
 72 δὲ· οὐδὲ ἐπρέσβευσα μὲν, οὐκ εἶπεν δὲ θηβαίους· ἀλλ'
 ἀπὸ τῆς ἀρχῆς δὲ πάντων ἀπὸ τῆς τελευτῆς διεῖλθον,
 καὶ ἔδωκεν αὐτὸν ὅ μιν ἀπὸ τῆς εἰς τοὺς πόλεως κινήσεως τῇ
 πόλει κινδύνους. καὶ μετὰ τοῦτο τὸ ψήφισμα τὸ τότε γινώ-
 μενον. καὶ οἱ, τίνα βούλει σε αἰχρὴν, καὶ τίνα ἐμαυτὸν ἐ-
 κείνῳ πλεονέκτημα εἶναι δοῖ; ἐδίδου ἐμαυτὸν μὲν ὅτι αὐτὸν
 λοιδοροῦμενος καὶ διασῶρων καλέσαις βάρταλον, σὲ δὲ μὴ
 δὲ ἥρωα τὸν τυγχόντα, ἀλλὰ τοῖς πᾶσι τῆς ἀρχῆς τῆς σινη-
 νῆς κρείσποντον, ἢ κρέοντα, ἢ ὅν ἐν κολυπῇ ποτε οἰνόμαον
 κακῶς ἠποσκεπτόμενος ἐπέμειλες; τότε δὲ οἶνον κατ' ἐκείνον
 τὸν καιρὸν, ὁ παιανίδης ἐγὼ βάρταλος οἰνόμας τῷ κορυθαί-
 δου σοὺ ἀλείονος ἀξίος ὡς ἐφάνη τῇ πατρίδι. σὺ μὲν γε
 οὐδὲν οὐδὰ μετ' ἐχρήσιμος ἦσθα· ἐγὼ δὲ πάντας ὅσα προσ-
 ῆκε τὸν ἀρχαῖον πολίτην ἐπέσθην. λέγει τὸ ψήφισμα.

ψήφισμα δημόθενος.

Ἐπὶ ἀρχαῖος ναυσικλῆς φυλῆς προτάνδρου αἰαντί-
 δος σκίροφωρεῖος ἐκ τῆς δίκης δημόθενος δημοθένους

παλαιὰ εἶπεν· ἐπειδὴ ὅλιγο ποταμός μακεδόνων βασιλεὺς
 ἐπὶ τῷ πρὸς ἡλυθόπυχον πρὸς αἰνῶν φαίνει· τὰς γὰρ
 μέγας ἀλλὰ συνθήκας πρὸς τὸ ἀθηναίων δῆμον πόλις τὴν εἰρή-
 νης, ὑπεριδὼν αὐτὸς ὄρεας, καὶ τὰ πρὸς πᾶσι τοῖς ἑλλησι νομιζό-
 μενα· ἡ δὲ δικαιοσύνη πόλις πρὸς αἰετὶ δὲν αὐτὸς πρὸς ἡσυχίας, π-
 νὰς ὅτι καὶ ἀθηναίων δὲσας δοξαζώμενος περὶ ἡμεῖς δὲν πρὸς
 δικαιοσύνης ἔσται δὲ δῆμος τὸ ἀθηναίων· ἐπὶ τῷ πρὸς ὅτι ἡ δὲ
 πρὸς αἰετὶ, τῇ τε βίᾳ καὶ τῇ ὁμότητι, καὶ γὰρ ἑλλενίδας πό-
 λης πνὰς μετὰ ἐμφερόντος περὶ, καὶ τὰς περὶ τῆς ἀσφαλ-
 λίας δὲ καὶ ὑπερβαρὺς ποδὶς μετὰ ἀσφαλίας· εἰς αὐτὸς ὅτι
 καὶ αὐτὸς ἑλλενίδας βαρβαρὺς καὶ ἡλικίᾳ τῷ τὰ ἰδὲ καὶ τὸς τὰ
 φασὶ ἐπὶ αὐτῶν, δὲν ἀλλοτρίον ποιεῖν ἔτι τὴν αὐτὴν παρὶς
 ἔτι τὴν ἑσπέρην, καὶ τῇ νῦν αὐτῇ πρὸς τὴν τύχην καὶ τὴν ἑσπέρην
 μετὰ, ὡς ἡλυσι μετὰ εἰς αὐτὸς, ὅτι ἐκ μετὰ καὶ τῇ τυ-
 χόντος γίγνεται ἀνελπίστως μέγας. καὶ ἔως μετὰ πόλεις ἐώρα
 πρὸς αὐτὸς μετὰ ἀνελπίστως ἀνελπίστως καὶ ἰδίαν, ὑπερβαρὺς
 ἑλλενίδας εἶναι ὅτι δῆμος ὁ ἀθηναίων τὸ εἰς αὐτὸς πρὸς μετὰ
 ὅτι· νῦν δὲ ὁρᾷ ἑλλενίδας πόλεις, τὰς μετὰ ὑπερβαρὺς
 τὰς δὲ ἀνελπίστως γίγνεται μετὰ, δεινὸν ἡ γὰρ εἶναι καὶ ἀνελπί-
 στως τὴν πρὸς αὐτῶν δόξης, δὲ ποδὶς αὐτῶν εἰς ἑλλενίδας καὶ
 λαμνὺς· διὸ δὲ δοκίμα τῇ βελῇ, καὶ τῷ δῆμῳ τῇ ἀθηναίων
 οὐξ ἀμελὺς καὶ δὲ βελῇ τῇς θεοῖς καὶ ἡρώσι τοῖς κατὰ
 χροστὶ πρὸς πόλιν, καὶ πρὸς χροστὶ τῇ ἀθηναίων, καὶ ἐπὶ
 μετὰ εἰς τῇς τῇς πρὸς αὐτῶν ἀρετῆς, διὸ πρὸς πρὸς αὐτῶν
 ἐποιεῖν πρὸς τῇς ἑλλενίδας ἐλδὲ δὲ δὲ διατηρεῖν, ἢ πρὸς
 ἰδίαν παρὶς, διὰ τὴν αὐτῶν καὶ ἀνελπίστως εἰς πρὸς αὐτῶν
 ταν, καὶ τὸν καὶ ἀνελπίστως ἀνελπίστως πρὸς αὐτῶν· καὶ τὸν
 πρὸς καὶ τὸν ἰππάρχον τὰς περὶ καὶ τὰς ἰππάρχους δυ-
 νάμεις ἐλδὲ δὲ δὲ ὑπερβαρὺς· πρὸς αὐτῶν δὲ καὶ πρὸς αὐτῶν
 τὰς ἀλλοτρίους ἐλλενίδας· πρὸς αὐτῶν δὲ πάντων πρὸς αὐτῶν
 τὰς, δὲ δὲ ἐπὶ τὰ πρὸς αὐτῶν τὸν ὅλιγο ποταμὸν τῇς ἐκείνων
 χώρας·

Δημοδίνους

πρὸς ἀλλήλους δὲ αὐτοὺς μηδὲν κατὰ ἀρχὴν τῶν ὀλίγων
 αὐτὴν χεῖρα τῆς αὐτῆς, καὶ τῆς τῆς ἄλλων ἐλλείπων
 ἐλθὼν θορῶν: καὶ ὅτι ὁ ἀθηναίων δῆμος, οὐδὲν μνηστικῶν,
 εἴπερ πρὸς τὸν γέροντα ἀλόγιον. τῶν πόλεσι πρὸς
 ἀλλήλους, βοηθήσει, καὶ δυνάμεσι, καὶ χήμασι, καὶ βέ-
 λεσι, καὶ ὁ πλοῖς, εἰδὼς ὅτι καὶ αὐτοῖς μὲν πρὸς ἀλλή-
 λους διαμνηστικῶν πρὸς τῆς ἡγεμονίας οὐσιν ἐλπίσι,
 καλόν: ἔπειθ' ὁ ἀλοφύλου ἀνθρώπων ἀρχή, καὶ τῆς
 ἡγεμονίας ἀρσενεῖται, ἀρξέειον εἶναι τῆς τῆς ἐλλείπων
 δόξης, καὶ τῆς τῆς περὶ γένων ἀρετῆς. εἴπερ δὲ, οὐδὲ ἀλό-
 γιον ἡγεῖται εἶναι ὁ ἀθηναίων δῆμος τὸν θηβαίων δῆμον,
 οὐτε τῆς συστάσεως, οὐτε τῶ ὁμοφύλου: ἀνάμνηστικῶν ὅ
 καὶ τῶν τῆς περὶ γένων τῆς αὐτῆς εἰς τῶν θηβαίων περὶ γέ-
 νους διόρθεσίαν: καὶ γὰρ τῶν ἡρακλείους παῖδας ἀρσενεῖται
 μύους ἔπειθ' ὁ πελοποννησίων τῆς παρῶν ἀρχῆς, κατὰ
 γάρ, τῶν ὁ πλοῖς κρατήσαντες τῶν ἀντιβάνειν πειρωμέ-
 νους τῶν ἡρακλείους ἐπὶ νόοις: καὶ τὸν οἰδιπποῦ καὶ τῶν με-
 τ' ἐκείνου ἐκπεσόντας ὑπεδέξαμεθα, καὶ ἔπειθ' ὁ πολὺ
 ὑμῖν ὑπάρχει φιλόανθρωπα καὶ εὐδοξία πρὸς θηβαίους.
 διόπερ οὐδὲ νῦν ἀρσενεῖται ὁ ἀθηναίων δῆμος τῆς θη-
 βαίοις τε καὶ ἄλλοις ἐλπίσι συμφερόντων: σωθῆναι δὲ
 πρὸς αὐτοὺς, καὶ συμμαχίαν, καὶ ἐπιγαμίαν ποιήσα-
 θαι, καὶ ὁρμίσαντα, καὶ λαβεῖν. πρὸς βίαις, δημο-
 δίνης δημοδίνους παιανίδης, ἔπειθ' ὁ κλεισθῶν σφῆτ-
 πος, μνηστικῶν ἀντιφάσεις φρεσὶν ὁρμίσαντες, δημοκράτης
 σωφίλου φλυσίδης, καὶ λακωνικός διοτίμης καὶ σωκίδης.
 αὐτὴ τῆς πρὸς θηβας ἐλπίς τοῦ περὶ γένων ἀρχῆς, καὶ
 κατὰ τὰς πρώτας, τὰ πρὸς τῶντων, εἰς ἔχθραν καὶ μῖσος
 καὶ ἀπιστίαν τῆς πόλεως ὑπερμελῶν ἔπειθ' ὁ τῶντων. ἔπειθ'
 τὸ φῶσος τὸν τότε τῆς πόλεως πρὸς τῶντων κίνδυνον πρὸς
 εἶναι ἐποίησεν ὥς περὶ νέφος. ὡς μὲν τοῖνυν τῶν δικαίων πρ-
 λίσιν.

λίγῳ τότε διέξαμ πασιν, εἴπ' ὅτι τῶν εἶχεν ἄμνηνον, μὴ νῦν
 ὁρῶμεν. ὁ γὰρ σύμβουλος καὶ ὁ συκοφάντης ἐν οὐδενὶ
 τῆς ἄλλων οὐδὲν οἰκότες ἐν ὅτῳ πῶλῃσιν ἀλλήλων δια
 φορῶσιν. ὁ μὲν γὰρ, περὶ τῆς περὶ γράμῶν γινώσκων ἀφ=
 φαίνεσθαι, καὶ δίδωσιν αὐτὸν ὑπὸ θυνοῦ τῆς πεισθεῖσι, τῆ
 τύχῃ, ὅτις καιροῖς, τῶ βουλομένῳ. ὁ δὲ, στήσας ὡς ἐκ
 δειλέγειν, αὐτὸν πύσμονον συμβῇ, ὅτῳ βασιλεύει. ὡς μὲν
 οὖν, ὁ πόρξ εἶπον, ἐκείνος ὁ καιρὸς τῶ γε φροντίζοντος αἰ=
 σθῶς τῆς πόλεως, καὶ τῆς δικαίων λόγων. ἐγὼ δὲ ὅσα ὅτῳ
 ἑσθῶς βολῶν ποιούμεν, ὥστε αὐτὸν εἶχῃ τῆς διέξαι βέλ=
 ῶν, ἢ ὅλως εἴτε ἄλλο εἴτε πῶλῳ ὡς ἐγὼ περιλόμῳ, ἀφ=
 δικεῖν ὁμολογῶ. εἰ γὰρ ἐδ' ὁ, πρὶν νῦν εἶδρακεν ὁ συνώγειν
 αὐτὸν περὶ γὰρ, τῶν τ' ἐγὼ φημι δεῖν ἐμὲ μὴ λαθεῖν. εἰ δὲ
 μήτ' ἐστὶ, μήτε ὡς, μήτ' αὐτὸν εἰπεῖν ἔχοι μὴδεῖς μὴδὲ πῶλῳ
 τῆς πόλεως, τί τὸν σύμβουλον ἐχρῶ ποιεῖν; οὐ τῆς φαινομέ=
 νου καὶ εὐόντων τὰ κρύψα ἐλέσθαι; ὅτῳ κρίνω ἐποίη=
 σαι, τῶ κήρυκος ὁρῶντος αἰσθῶν, τίς ἀγορεύειν βούλε=
 ται; οὐ τίς αἰτιάσθαι πόρξ τῆς πῶλῳ τῶν: οὐδὲ
 τίς ἐπὶ ἀδαι τὰ μέλλοντα ἐσεσθαι; σοὺ δ' ἀφ' ὧν κατ' ἐ=
 κείνους ὅτῳ χρόνους ἐν τῶς ἐκκλησίαις καθεμένον, ἐγὼ πα=
 ρελθὼν ἐλεγον. ἐπειδὴ δὲ οὐ τότε, ἀλλὰ νῦν διέξον, εἶ=
 πε, τίς ἢ λόγος ὅν τινα ἐχρῶ ὀρεῖν, ἢ καιρὸς συμφορῶν
 ὑπ' ἐμοῦ πῶλῳ τῶν τῶ πόλῳ; τίς δὲ συμμαχία; τίς περὶ
 ξίς, ἐφ' ἧς μάλλον ἐδιδεῖ με ἀγαγεῖν τῶν τοῦσιν; ἀλλὰ μὲν,
 τὸ μὲν πῶλῳ τῶν αἰετῶν πασιν ἀφ' ἑστῶ, καὶ οὐδεὶς
 ὅτῳ τῶν περὶ τῶν οὐδαμοῦ βουλῶν. τὸ δὲ μέλλον
 ἢ τὸ πῶλῳ, τῶ τῶ συμβούλου τάξιν ἀπατεῖ. τότε κρίνω
 τὰ καὶ, ἐμμελῶν ὥς ἐδόκει, τῶ δεινῶν, τὰ δ' ἡδὴ πῶλῳ.
 ἐν οἷς τῶν περὶ αἰρεσίν μου σκόπει τῆς πολιτείας, μὴ τὰ
 συμβαίνοντα συκοφάνται. τὸ μὲν γὰρ πόρξ, ὥς αὐτὸς ὁ δαί=
 μον βουληθῇ, πάντων γίγνεσθαι: ἢ δὲ περὶ αἰρεσις αὐτῇ τῶν

E

Δημοθένους

τῷ συμβούλῳ διακρίσας δηλοῖ. μὴ δὲ δεῖν ὡς ἀδίκημα εἶ-
 μὲν θῆς. εἰ κρατῆσαι σωείβη φιλίππῳ πῶ μάχην· ἐν γὰρ
 τῷ θεῷ τὸ εὖ τοῦ τέλους ἔω, οὐκ ἐν ἐμοί· ἀλλ' ὡς οὐχ ἅπαν
 τα ὅσα ἐν ἡμῶν κατ' ἀνθρώπινον λογισμὸν εἰλόμην, καὶ δι-
 καίως τῶν καὶ ὑπὲρ μελὸς ἐπεσσεύατο, καὶ φιλοπόνως ἱπποδ-
 δύναιμι, ἢ ὡς οὐ καλὰ καὶ τῆς πόλεως ἀξία πράγματα
 ἐν ἐκείνῳ καὶ ἀναγκαῖα. τῶν μὲν διὰ θεῶν, καὶ τότε ἡ-
 δὴ κατὰ γὰρ ἐμῶν. εἰδὶ δὲ συμβὰς σκηπτοῦς, ἢ χειμῶν, μὴ
 μόνον ὑμῶν, ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν ἄλλων ἐλλείπων μεγάλων
 γέγονε, τί χρὴ ποιεῖν; ὡς περ αὖ ἐπὶ ναύκληρον πάντ' ὑπὲρ
 σωτηρίᾳ πράξαντα, καὶ πᾶσι καὶ τῶν ἀντιπάλων τὸ πλοῖον
 ἀφ' ὧν ὑπελάμβανε σωθῆσε δαίμων· εἴτα χειμῶνι χρυσάμε-
 νον, καὶ πονησάντων αὐτῶν τῶν σκευῶν, ἢ καὶ σωτῆρῶν
 ὅλως, τῆς ναυαγίας αἰτιῶν. ἀλλ' οὐτε ἐκυβόρων πῶ
 ναῶν, φήσιν αὖ, ὡς περ οὐδ' ἐστρατήγουν ἐγὼ, οὐτ' ἐκ τῆς
 τύχης κύριος ἔω, ἀλλ' ἐκείνη τῶν πάντων. ἀλλ' ἐκείνο λογί-
 ζου, καὶ ὅρα εἰ μὲν θεοαίων ἡμῶν ἀγωνιστομέλοισι οὕτως εἰ-
 μῆρτο πράξαι· τί χρὴ περσοδικᾶν εἰ μὴ δὲ τοῦτο ἔχωμεν
 συμμάχους, ἀλλὰ φιλίππῳ περσοδέοντο, ἱπποδ' οὐ τότε ἐ-
 κείνοσ' πάσας ἀφῆκε φωνάς. καὶ εἰ νῦν ἑλθὼν ἡμῶν ὁδοῖς
 ἀπὸ τῆς ἀπικησὶ μάχης γελιημελὸς τοῦτο κινδυνος
 καὶ φόβος παρῆναι πῶ πόλιν· τί αὖ εἴπου τῆς χώρας ταύτης
 τὸ δεῖν πᾶσι σωείβη, περσοδικᾶσαι χρεώ· ἄρ' οὐκ οἶδε ὅτι
 νῦν μὲν σῆναι, σωελεῖν, αἰσπνύσαι, πολλὰ μὲν ἡμέρας
 καὶ δύο καὶ τρεῖς ἔδοσαν τῶν εἰς σωτηρίαν τῇ πόλει. τότε
 δὲ οὐκ ἀξίον εἰπεῖν, ἅ γε μὴ πείραν ἔδωκε θεῶν πινος δῖ-
 νοια, καὶ τῶν περσολέοντων πῶ πολιν τῶν συμμα-
 χῶν, ἢς σὺ κατὰ γὰρ εἶς. ἐστὶ δὲ ταῦτά μοι πάντα καὶ τὰ πολλὰ
 πρὸς ὑμᾶς ἀνθρώποις δικασαί, καὶ οὐκ ἀποδιδόναις ἐξω-
 θέν καὶ ἀκροαμένους· ἐπεὶ πρὸς γε δεῖν αὐτῶν τὸν καὶ τῶν
 πῶντον βραχὺς καὶ ἀφῆς ὑμῶν κείλως. εἰ μὲν γὰρ ἡ σῶσις

πρὸς δὲ καὶ τὰ μέλλοντα αἰχίνῃ μόνῳ τῷ ἄλλων, ὅτε ἐβου-
 λούετο ἡ πόλις πᾶσι τοῖς ἔσθαι περὶ λείγειν: εἰ ἢ μὴ
 περὶ λείγειν τῷ ἄλλῳ ἀγνοίᾳ ὑποδύνοσιν εἰς τοὺς ἄλλους. ὡς-
 τε τί μᾶλλον ἐμὴν σὺ τῷ ἄλλῳ κατηγορεῖς, ἢ ἐπὶ τοῦ; ὅσοι-
 ὦν γὰρ ἀμείνων ἐπὶ τοῦ πολίτης γέγονα εἰς αὐτὰ τῷ ἄλλῳ
 λέγω. καὶ οὐ πῶς πᾶσι τῷ ἄλλῳ διαλέγομαι, ὅσον ἐγὼ
 μὲν ἔδωκα ἐμαυτὸν εἰς τὰ πᾶσι δοκοῦντα συμφερόν, οὐ-
 δὲνα κίνδυνον ὀκνήσας ἰδίον, οὐδ' ἄπο λογισμῶν: σὺ
 δὲ οὐτε ἔτδρα εἴπερ βελτίῳ τοῦτων, οὐ γὰρ ἀντὶ τοῦτο εἰ-
 χρώμενος, οὐτε εἰς τῷ ἄλλῳ χρησίμῳ οὐδὲν σεαυτὸν πᾶσι χρο-
 ῶμενος. ὁ πόλις δ' αὖ ὁ φωλύτατος καὶ δυσμενέστατος ἀνθρώπου
 ποιήσῃ τῇ πόλει, ὅτι περὶ πᾶσι τοῖς συμβαῖσις
 ὁρᾷται: καὶ ἅμα ἀριστὰς ἐν νάξῳ, καὶ ἀριστοτάτος
 ἐν θάλασσῳ οἱ καὶ θάλασσῳ ἐχέροις τῆς πόλεως τῶν ἀθηναίων
 κρίνουσι φίλους, καὶ ἀθηναίων αἰχίνῃς δημοφίλους καὶ κα-
 τὰ τοῦτο. καὶ τοῖς ὅτε τὰ τῷ ἄλλῳ ἀτυχήματα εἰδὼ
 κινεῖν ἀπὸ τοῦ, ἀφωλύειν μᾶλλον οὐτός ἐστι δίκαιος-
 ἢ κατηγορεῖν ἐπὶ τοῦ. καὶ ὅτε σωφρονόχασιν οἱ αὐτοί,
 καὶ τοῖς καὶ τοῖς τῆς πόλεως ἐχέροις, οὐκ ἐπὶ ὅτι οὐκ οὐκ
 εἶναι τῇ πατρίδι. θελοῖς δὲ ὅτι ὧν ζῆς, καὶ τοῖς καὶ τοῖς
 τούτῃ, καὶ πάλιν οὐ πολιτὸν. περὶ τῆς πᾶσι τῷ ἄλλῳ ὑμῖν δο-
 κούντων συμφερόν, ἀφωλύειν αἰχίνῃς. ἀντίκρουσέ τι καὶ
 γέγονεν ὅτι οὐκ ἔδει: πάρεστιν αἰχίνῃς. ὡς πᾶσι τὰ ἐν γμα-
 τα, καὶ τὰ ἀπάσματα, ὅταν ἡ κακὴν τὸ σῶμα λάβῃ, τὸ
 τε κινεῖται. Επειδὴ δὲ πολὺς τοῖς συμβεβηκόσιν ἐγ-
 κειται, βούλομαι καὶ πρὸς δόξον εἰπεῖν. καὶ μου πρὸς
 τοῖς καὶ τοῖς, μηδεὶς τῶν ἄπο βολῶν θαυμάσιον, ἀλλὰ
 μετ' ἐλπίδας ὁ λέγω θεωρησάτω. εἰ γὰρ ἦν ἅπανσι πρὸς δὲ καὶ
 τὰ μέλλοντα γνήσιον, καὶ περὶ δὲ τῶν πάντων, καὶ σὺ περὶ τοῦ
 γὰρ αἰχίνῃς, καὶ διὰ τὴν τύχην τοῦτων καὶ κεκρατῶς, ὅς ἐστι ἐφ' ὅτι γ-
 ξῶ: ὅτι ὅπως ἀρξάμενος τῇ πόλει τοῦτων ἦν, εἰ πόλις ἡ δόξῃς, ἢ

περὶ τῶν ἡμετέρων αἰώνων εἶχε λόγον. νῦν μὲν γὰρ
 ἀπ' τυχεῖν δοκεῖ τῶν πραγμάτων, ὁ πᾶσι κοινόν ἐστιν ἀν-
 θρώποις, ὅταν τῷ θεῷ ἑαυτὰ δοκῇ; τότε δ' αἰετοῦ σα περε-
 σῆναι τῆς ἄλλων, εἴ τα ἀκρῶτα ὅλου φιλιππῶν περὶ
 δοκῆναι πάντας αὐτῶν αἰτίαν. εἰ γὰρ ἑαυτὰ περὶ τὸ ἀπο-
 νηπὶ, πῶς οὐδὲν κίνδυνον ὄντων οὐχ ὑπέρβαιναν οἱ
 πύργοι, τίς οὐχὶ κατέπυσεν αὐτοῦ; μὴ δ' τῆς πόλεως
 γε, μὴ δ' ἐμοῦ. τίς δ' ὀφθαλμοῖς περὶ τοῦ εὐρωμένου αὐ-
 τοῦ εἰς τὴν πόλιν ἀνθρώπων ἀφικνεμένους, εἴ τα μὲν περὶ
 μαῖα εἰς ὁπὸρ νηπὶ, πῶς ἐστὶν, ἡγεμῶν δὲ καὶ κύριος ἡρέθη
 ὡς ἅπαντων: τὸν δ' ἑαυτὸν μὴ γινέσθαι ἑαυτὰ
 αἰών, εἴ τῶν χωρὶς ἡμετέρων περὶ μὲν οἱ; καὶ ἑαυτὰ μὴ
 δεῦρο ποτε τῆς πόλεως ἐπὶ τοῖς ἐμπερατοῦ χρόνοις ἀσφά-
 λειαν ἀδελφὸν μάλλον, ἢ τῆς ἑαυτοῦ καλὸν κίνδυνον ἡ-
 ρημένους. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ἐμὴν, τίς δὲ βαρβαρίαν,
 ὅπ καὶ πρὸς θεβαίων, καὶ πρὸς τῆς ἐπὶ τῶν περὶ τὸν
 ἰσχυρῶν γινόμενων λακεδαίμωνίων, καὶ πρὸς τῶν περὶ τὸν
 βασιλείας; μετὰ πολλῆς χυμῶς τῆς αὐτῆς ἀσμενῶς ἐδόθη
 τῇ πόλει, ὅ, ἡ βλάβη λαβούσῃ καὶ τὰ ἑαυτῆς ἐχέουσα,
 τὸ κελεύειν ποιεῖν, καὶ ἐὰν ἐτόρον τῆς ἐμὴν περε-
 σῆναι. ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἑαυτὰ, ὡς εἶκε, τοῖς ἀθηναίοις παρὰ
 εἰς ἀρετὰς, οὐδ' ἐμφορὰς. οὐδ' ἡδυνήθη πῶποτε τὴν πό-
 λιν οὐδὲς ἐκ παντὸς τῆς χρόνου πείσαι τοῖς ἰσχυροῖς μὲν, μὴ
 δίκαια δὲ περὶ τοῦ περὶ τὸν ἀσφαλῶς δουλοῦναι.
 ἀλλ' ἀπονηνομένη πῶς πρῶτων καὶ πρῶτων καὶ δόξης κιν-
 δυνάουσα πάντα τὸν αἰῶνα διατετέλεκε. καὶ ταῦθ' οὐ-
 τὼ σεμνὰ καὶ περὶ σκόντα τοῖς ἡμετέροις ἡθελον ὑμῖς ὑπε-
 λαμβάνετε εἶναι, ὥστε καὶ τῶν περὶ τὸν αἰῶνα περὶ
 ξαντας μάλιστα ἐπαινεῖτε, εἰκότως: τίς γὰρ οὐκ αὐτῶν ἀρετῶν
 τοῖς ἀσφαῶν ἐκείνων τῆς ἀρετῆς, οἱ καὶ τὴν χώραν καὶ
 τὴν πόλιν ἐκλιπεῖν ὑπέρβαιναν εἰς τοῖς ἐκείνων ἐμβάντας

35

E 111

Δημοθένους

ἐν πλοῦσι αἷς πρῶτα ξαμλύνει, καὶ οὖν ἐν σαλαμῖνι ναυ-
μαχίαντας, καὶ οὖν ἐπ' ἀρτεμισίῳ, καὶ πολλοὺς ἐτόρους
οὖν ἐν τοῖς δημοσίοις μνήμασι κειμένους ἀγαθοὺς ἀνδρας·
οὖν ἅπαντας ἀμοίως ἢ πόλις τῆς αὐτῆς ἀξιώσασα πμῆς,*
ἔθαψεν αἰχίνῃ· οὐχὶ οὖν καὶ τορτώαντας αὐτῶν, οὐδὲ οὖν
κρατήαντας μόνους, δικαίως. ὁ μὲν γὰρ ἦν αἰσθρῶν ἀγα-
θῶν ὄρεον, ἅπανσι πέπερακτο· τῇ τύχῃ δὲ, ἣν ὁ δαίμων
ἀπένειμεν ἐκάστοις, ἴσχυι κέχρωτο. ἔπειτ' ὦ καλὸν ἔρατε,
καὶ γραμματεὺς κνύων, σὺ μὲν τῆς πρῆς τυτωνὶ ὑμῆς καὶ
φιλανθρωπίᾳς ἐμὲ ἀκροδῆσθαι βελέμενος ἵσταναι κῆμά-
χας, καὶ παλαιὰ ὄρ' ἀλέγεις, ὧν τίνος περ σέ διέ το ὁ πα-
ρῶν αἰῶν οὐ τοῖς; ἐμὲ δὲ ὦ ὑπεταπεινὰ τὸν παρὲς τῆς πρω-
τείων σύμβουλον τῇ πόλει πρῶτοντα, τὸ τίνος φρόνημα λα-
βόντα ἀναβαίνειν ὑπὲρ βῆμα ἔδει· τὸ τυτων ἀνάξια ὄρεον
τοῖς; δικαίως μὲν τ' αὖ ἀπέθανον. ἔπειτα, οὐδ' ὑμᾶς αὖ-
θροῦ ἀθηνᾶοι ἀπ' αὐτῆς διανοίᾳς διέ τας τε ἰδίους
δίκας, καὶ τοῖς δημοσίᾳς κρίνειν· ἀλλὰ τὰ μὲν τῶ καθ' ἡμέ-
ραν εἰς συμβόλαια οὖν τῆς ἰδίων νόμων καὶ ὄρεων σκοποῦν-
τας, τοῖς δὲ κοινὰς περαιρίσεις εἰς τὰ τῆς περ γένων ἀξιώ-
ματα ἀκροβέποντας· καὶ πρῶτα λαμβάνειν γε ἅμα τῇ βακ-
τηρίᾳ καὶ τῷ συμβόλῳ τὸ φρόνημα τὸ τῆς πόλεως νομί-
ζειν ἐκαστον ὑμῶν, ὅταν τὰ δημόσια εἰσὶν τε κρινόντες, εἰ-
περ ἀξία ἐκείνων περὶ τῶν οἰέσθαι χρῆναι. ἀλλὰ ἔμπε-
σὼν εἰς τὰ πεπεραγμένα τοῖς περ γένοις ὑμῶν, ἐστὶν ἂν τῆς
ἡγεσιμᾶτων πρῶτον καὶ τῆς περ γένων. ἐπανελθεῖν οὖν
ὅθεν εἰς τοῦτο ἔβλεω, βούλομαι. ὡς γὰρ ἀδικήμεθα εἰς
τοῖς δίκας, καὶ λαμβάνομεν ὀλίγον καὶ διὰ τῶν
καὶ τῆς ἄλλων συμμάχων πρῶτοντας πρὸς τοῖς· καὶ οὖν μὲν
ἡμετέρους φίλους, ἐν φόβῳ, οὖν δὲ ἐκείνου, θρασυῖς. ὅπ' δὲ
νῦν τοῦτο λέγω τῶ συμφέροντος εὐεχέμεσθαι τῷ, λέγε μοι
πῶ ὑποσολὴν, ἣν τότε ἐπίμνησθαι οὐθὺς οἱ πρὸς τοῖς; καὶ τοῖς

πρὸς αὐτὴν γὰρ ἀποβόλῃ σὺς φαντίας οὐτὸς κέχρηται, ὥς τ'
 εἰ μὲν π' ἦν δόντων ἐπέχρη, τὸν καιρὸν οὐκ ἐμέ φησιν αἰ-
 ἰον γελῆσαι: τῷ δ' ὡς ἐτόρως συμβαίντων ἀπάντων
 ἐμὲ καὶ πῶς ἐμὴν τύχην αἰτίαν εἶναι. καὶ ὡς οἶκεν ὁ σύμ-
 βουλος καὶ ἐξέτωρ ἐγὼ τῷ μὲν ἐκ λόγου καὶ τῷ *σεφάου ἐ-
 δαι περὶ αἰτων οὐδενὸς αὐτῷ συναίματος εἶναι δοκῶ:
 τῷ δ' ἐν τοῖς ὁπλοῖς καὶ κατὰ πῶς στρατηγίαν ἀτυχῆ-
 θέντων μένος αἶπος εἶναι. πῶς αὖ ὡς τόρος σὺς-
 φάου γέλοιτ' αἰ, ἢ κατὰ τόρος τούτου; λέγει πῶς ἐ-
 πησολὴν. **ΕΠΙΣΟΛΗ.** **Ε**πειδὴ τείνω ἐποιήσαντο
 πῶς ἐκκλησίαν, περὶ ἧσαν ἐκείνουσ περὶ δόους δὲ τὸ πῶς
 τῷ συμμάχων τάξιν ἐκείνουσ ἔχειν: καὶ πῆλθόντες ἐδῆ-
 μεζέρου, πλά μὲν ὠλίωπον ἐγκωμάζοντες, πολλὰ
 δ' ὑμῶν κατηγοροῦντες, ἀπανθ' ὅσα πῶποτε ἐάντια ἐπέ-
 ξατε θηβαίοις, αἰάμι μνήσκοντες: τὸ δ' οὖν κεφάλαιον, ἡ-
 ξίου, ὧν μὲν δὲ πεπὸν θίβην ἔσπε ὠλίωπον, ἔχιν αὐτῶς
 ἀρδύναι: ὧν δ' ὑφ' ὑμῶν ἡ δίκλωται, δίκλω λαβεῖν, ὅπο-
 τὸρως βούλονται: ἡ δὲ ἄντασ αὐτῶς ἐφ' ὑμῶν, ἡ σὺν συμβα-
 λόντας εἰς πῶς ἀπικὴν, καὶ ἡ δὲ δίκλωται ὡς ὦνθ, ἐκ μὲν ὦν
 αὐτῶς σὺν βούλῳ, τὰ ἐκ τῆς ἀπικῆς βοσηήματα καὶ αὐ-
 θράποδα καὶ τὰ ἄλλα ἀγαθὰ εἰς πῶς βιωπῶν ἥξοντα: ἐκ
 δὲ ὧν ἡμῶν δὲ εἶν' ἐφαθῶν, τὰ ἐν τῇ βιωσίᾳ διαρπαδιο-
 μένα ἔσπε τῷ πλείονι. καὶ ἄλλα πλά περὶ τούτοις, εἰς
 τῶν δὲ πάντα σὺν τείνοντα, ἔλεγον. αἱ δ' ὑμεῖς περὶ ταῦ-
 τα αἰτεῖτε μὲν, τὰ μὲν καθ' ἑκάστα, ἐγὼ μὲν αὐτῇ παντὸς
 αὐτῇ πρὸς αἰμῶν εἰπεῖν τῷ βίον: ὑμῶν δὲ διδοικα, μὴ πα-
 ρελυθῶτων τῶν καιρῶν, ὡς πρὸς αὐτῇ κατὰ κλυσιμὸν γε-
 λῆσαι τῷ περὶ γμάτων ἡγούμενοι, μάταιον ὅχλος
 τῶν ποῦλ' τῶν λόγους νομίσητε. αἱ δ' οὖν ἐπείσμεν
 ἡμεῖς, καὶ αἱ ὑμῶν ἀπεκρίναντο, ἀκούετε. **Λέγει του-**
τι λαβών.

E **III**

Δημοσθένους

Απόκρισις Σηβαίων.

Μετὰ ταῦτα κρίνω ἐκάλουν ὑμᾶς, καὶ μετεπέμψην·
 ὅς ῥητε, ἐβοηθεῖτε. ἵνα τὰ ἐν μέσῳ πρᾶλείπω, οὕτως οἱ
 κείως ὑμᾶς ἐδέχοντο, ὥστ' ἔξω τῆς ὁπλιτῶν καὶ τῆς ἰπ-
 πέων ὄντων, εἰς τοὺς οἰκίας καὶ τὸ ἄστυ διέχεσθαι τὴν στρα-
 τῶν, τοὺς παῖδας καὶ γυναῖκας καὶ τὰ πτωχὰ τα. καί τοι
 εἶα ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πᾶσιν ἀνθρώποις ἐδείξαν ἐγκώμα
 θηβαῖοι καὶ ὑμῶν τὰ κάλλιστα· ἐν αὐτῇ, ἀνδρίασ'· ἐτόροις
 δὲ, δικαιοσύνης· εἶπεν δὲ, σωφροσύνης. καὶ γὰρ τὸν αὐτῶ-
 να μεθ' ὑμῶν μάλλον, ἢ περὶ ὑμᾶς ἐλάμβανον ποιήσασθαι,
 καὶ ἀμείνους εἶναι, καὶ δικαίον τόρα ἀξιοῦν ὑμᾶς ἐκείνων ἢ
 ὧν λιπώον. καὶ τὰ πρὸ αὐτοῖς, καὶ τὰ πρὸ πάντων δὲ ἐν
 πλείῃ φυλακῇ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐφ' ὑμῶν κηρύττοντες
 σωφροσύνης πίστιν ποδοῖ ὑμῶν ἔχοντες ἐδείξαν. ἐν οἷς
 ἅπαντες ἀνδρῶν ἀθληταῖοι, καὶ γὰρ ὑμᾶς ὁρῶντες ἐφά-
 νησαν ἐγκώματα. οὐτε γὰρ εἰς τὴν πόλιν εἰσελθόντος
 τῆς στρατοπέδου οὐδεὶς οὐδὲν οὐδὲ ἀδίκως ὑμῶν ἐνεκάλει-
 σεν, οὐτὼ σὺ φρονεῖς πρὸς χεῖρας ὑμᾶς αὐτοῦ· δις τε συμπα-
 ραταξάμενοι τοὺς περὶ τὰς μάχας, τὴν ἑστῆσαν ταμὸν, καὶ
 τὴν χειμερινήν, οὐκ ἀμέμπτως μόνον ὑμᾶς αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ
 θαυμαστὸς ἐδείξατε, ὡς κόσμῳ, τοὺς πρᾶσι δαῖς, τῇ περ
 θυμίας· ἐφ' οἷς πρὸς μὲν τῆς ἄλλων ὑμῶν ἐρίῳ γοντο ἐπαινοί·
 πρὸς δὲ ὑμῶν, θυσίαι καὶ πομπαὶ τοῖς θεοῖς. καὶ ἔγωγε ἡ-
 δέως ἀνδρῶν αἰσίνων, ὅτε ταῦθ' ἐπελάττετο, καὶ χιλοῦ,
 καὶ χαρᾶς, καὶ ἐπαινῶν ἢ ἡ πόλις μεσὴ, πότμον συνέδου καὶ
 συνδουφραίνετο τοῖς περὶ τοὺς, ἢ λυπεύμενος καὶ ἐνῶν καὶ δυ-
 σμενείων ἢ τοῖς κοινῶς ἀγαθοῖς, οἴκοι καὶ θεοί. εἰ μὲν ἴπα
 ρῆν, καὶ μετὰ τῆς ἄλλων ὅς ῥητε τάξετο, πῶς οὐ δεινὰ ποιεῖ, μάλ-
 λον δ' οὐδ' ὅσα, εἰ ὧν ὡς ἀρίστων αὐτοῦ τοῦ θεοῦ ἐποίη-
 σε τοὺς μάρτυρας, ταῦθ' ὡς οὐκ ἀρίστα νῦν ὑμᾶς ἀξιοῖ φησὶ
 σάσθαι, τοῦ ὁμωμοκῆτος τοῦ θεοῦ· εἰ ὅ μὴ πρῆν, πῶς οὐκ

ἀχλωλύναι πολάνης δὲ δικαίος, εἰ ἐφ' οἷς ἔχαλλον οἱ
ἄλλοι, τῶντα ἐλυπέτω ὁρῶν; λέγε δὴ καὶ τῶντα τὰ ψη-
φίσματα μῆνι.

ψηφίσματα θυσιῶν.

οὐκ οὐ, ἡμεῖς μὲν ἐν θυσίαις ἡμεῖν τότε: θεβαῖοι δὲ, αὐ-
τῶν δὲ ἡμᾶς σεσῶσθαι νομίζεν: καὶ ποδὶς ἐκείνης βοή-
θειας δεήσασθαι δοκῶσιν, ἀφ' ὧν ἐπεσθον ἔστι, αὐτοῖς,
βοηθῆναι ἐτόρῳ, ὅς ὧν ἐπέσθη μῆνι. ἀλλὰ μὲν οἷος τότε
ἡψίφωνας ὁ ψήφιστος, καὶ ἐν οἷς ἡ ψήφιστος ἡδὲ
τῶντα, ἐκ τῶν ἡδὲ τῶντα ἐκείνου μαθήσεσθαι, ὧν εἰς πε-
λοπόννησον ἐπεμψεν. καὶ μοι λέγε τῶντα λαβὼν: ἵν' εἴ-
δῃτε ὅτι ἡ ἐμὴ σιγή καὶ ψάλλει καὶ ταλαιπωρεῖται, καὶ
τὰ πολλὰ ψηφίσματα, ἀντὶ οὗτος διέσπει, τί ἀπειργά-
σασθαι, καὶ τοι, πολλοὶ πρὸ ἡμῶν, αὐτοῖς ἀθναῖοι, γὰρ ἡσυχία
ῥήτωρ ἐνδοξοὶ καὶ μεγάλοι περὶ ἐμοῦ, καμίστρατος ἐ-
κείνος, ἀεισοφῶν, κέφαλος, θρασυδουλος, ἔτδροι μυ-
εῖοι: ἀλλ' ὅμως οὐδέ τις τῶντων πώποτε δὲ παντὸς ἔδω-
κεν ἐαυτὸν εἰς οὐδὲν τῆ πόλει: ἀλλ' ὅ μὲν γράφον, οὐκ αὖ-
ἐπείσθουσιν: ὁ δὲ πείσθων, οὐκ αὖ ἐργάζετο. ὑπελεί-
πει γὰρ αὐτῶν ἡσυχία ἐαυτῶν ἅμα μὲν ῥασαίνων, ἅμα δὲ
εἰπὶ γίγνοιτο, ἀναφορὰν. τί οὐκ εἰποι τις αὖ, σὺ τὸ σῶν
ἡσυχίαν ῥά μὴ καὶ τὸ λῆναι αὐτῶν, ὡς τε πάντα πρῶτον
αὐτοῖς; οὐ λέγω τῶντα. ἀλλ' οὐτως ἐπείσθων μέγαν εἶναι
τὸν κατελιπόμενον κίνδυνον τῶν πόλιν, ὥς τ' οὐκ ἐδόκη μῆνι
* χῶραν, οὐδὲ πείσθων οὐδεμίαν τῆς ἰδίας ἀσφαλείας
διδόναι: ἀλλ' ἀγαπῆναι τὸν εἶναι, εἰ μὲν πρῶτον ἡσυχίας, ἀ-
δῆ, πείσθων, ἐπείσθων δὲ ἡσυχίας, τυχὸν μὲν
ἀναιδῆ τῶν, ὅμως δὲ ἐπείσθων, μήτε γράφοντ' αὖ ἐ-
μῆν γράφει βέλπον μὲν, μήτε πείσθων τὴν πείσθων,
μήτε πείσθων τὴν πείσθων πείσθων, μὴ δὲ δι-
καίον τῶν: δὲ τῶντα ἐν ἅπασι ἐμῶν τὸν ἔταπτον. λέγε

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
καὶ δὴ τοῖς ἀδιστολῶς φιλίππου.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Εἰς τοῦτα κατέστησε φιλίππου ἡ ἐμὴ πολιτεία αἰσχύνῃ.
τοῦτον τὸν φωνὴν ἐκείνος ἀφῆκε δι' ἐμὲ, πολλοὺς καὶ θρα-
σεῖς τὰ περὶ τούτων τῇ πόλει ἐπαιρόμενος λόγοις. αὐτῶν
δικαίως ἐσεφαινούμενην ἕως τούτων: καὶ σὺ πρῶν οὐκ
αἰτέλεγες. ὁ δὲ γραφεύμενος διώνδρασ τὸ πέμπτον μέρος
τῆς ψήφων οὐκ ἔλαβε. καὶ μοι λέγε τοῦτα τὰ ψηφί-
σματα, τὰ τότε μὲν ἀρχιπεφύργτα, ἕως τούτων δὲ οὐ-
δὲ γραφέντα.

ΨΗΦΙΣΜΑΤΑ.

ταῦτ' αὖτ' αἱ ψήφισματα, ὧς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, τοῖς αὐτοῖς
συλλαβαῖς, καὶ τὰ αὐτὰ ῥήματα ἔχει, ἀπὸρ πρὸς τὸν
μὲν ἀριστόνους, νῦν δὲ κτησιφῶν χεγραφῶν οὐτοσί: καὶ
ταῦτ' αἰσχύνῃς οὐτ' ἐδίωξεν αὐτὸς, οὐτε τῷ γραφεμένῳ
συγκατηγόρησε. καὶ τοῖς τότε τὸν δημοφιλῆ τὸν τοῦτα
γράφοντα, καὶ τὸν ἑωδρίδην, εἰπὼς ἀληθῆ μὲν νῦν κα-
τηγορεῖ, μάλλον αὖ εἰκότως ἢ τὸν δ' ἐδίωκε. διαπί: ὅτι τῷ
μὲν, ἐς ἀνεγκεῖν ἐπ' ἐκείνους, καὶ τοῖς τῆς δικαστηρίων
γνώσεις, καὶ τὸ, ὅσον αὐτὸν ἐκείνον μὴ κατηγορηκέναι,
τοῦτα γραφέντων ἀπὸρ οὐκ ἐννῶν, καὶ τὸ, ὅσον νόμισμα
κέλευεν πρὸς τῆς οὐκ ἔτι περὶ τούτων κατηγορεῖν, καὶ πολ-
λὰ ἐτόρα: τότε δ' αὖτ' ἐπὶ τὸ πρᾶγμα ἀνέκρινεν ἐφ' ἑαυτῷ,
πρὶν τι τούτων περὶ λαβεῖν. ἀλλ' οὐκ ἔτι οἶμαι τότε, ἄν-
τι ποιεῖ, ἐκ παλαιῶν χρόνων, καὶ ψηφισμάτων πολλῶν
ἐκλέξαντα, ἀμύτε περὶ δειμνδεῖς, μήτ' αὐτῶν τῆς με-
ρον ῥηθῆναι, διαβάλλειν: καὶ μετενεκόντα ὅσον χρόνους, καὶ
περὶ φάσεις αὐτῶν ἀληθῶν φουδῆς μεταδίνετα τοῖς πε-
ραγμείοις, δοκεῖν ἔλεγειν. οὐκ ἔτι τότε τοῦτα: ἀλλ'
ἐπ' αὐτῆς ἀληθείας ἐπὶ οὐσης, τῆς ὅσων ἐπὶ μεμνημέ-
νων ὑμῶν, καὶ μένον ἐκ τῶν χειρὶν ἐκστα ἐχόντων, πάν-
τες

Amos 5:15

[illegible]

αἰῶν, σπένδασθε, παῖδες. πρῶτον μὲν ἦρχε τῆς ἀκροατοῦ τοῦ
 των αὐτὸς ἀποκράτωρ· ὁ τῆς εἰς τὴν πόλεμιν μέγιστον ὄσιν
 ἀπάντων· εἴθ' οὗτοι τὰ ὅπλα εἶχον ἐν ταῖς χερσὶν αἰεὶ· ἐ-
 πείτα χρημάτων οὐ πόρει, καὶ ἐπετήεν ἀδόξουν αὐτῷ ὁ
 περλείων ἐν τοῖς φιλοισμασιν, οὐδ' ἐν τῷ φανερῷ βου-
 λουόμενος, οὐδ' ἔτι τῆς συκοφαντικῶν κεινόμενος,
 οὐδὲ γρηφὰς φούτων πρᾶνόμων, οὐδ' ὑπὸ θυνοῦ ὧν δέ-
 δεινί· ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς δεσπότης, ἡγεμὼν, κύριος πάν-
 των. ἐγὼ δ' ὁ πρὸς ὅσων ἀνὴρ τεταγμένος, καὶ γὰρ τῆς
 ὑπετάσσει δίκαιον, τίνος κύριος ὡς οὐδενός. αὐτὸς γὰρ τὸ
 δημηγρεῖν πρῶτον, ὃ μόνον μετήχον ἐγὼ, ὅς ἴσους περὶ-
 τίθετε ὑμῖς τοῖς πρὸς ἐκείνου μιθαρνοῦσι καὶ ἐμοί· καὶ ὅ-
 σα οὗτοι περὶ γλοιοῦντο ἐμῷ, πολλὰ δ' ἐγίγνετο βλαῶτα, δι-
 ὡς ἐκαστον τοῦ περὶ φασιν, ταῦθ' ἔπειτα τῆς ἐχθρῶν ἀπὸ
 τε βεβουλουμένοι. ἀλλ' ὅμως ἐκ τούτων ἐγὼ ἐλαττώμα-
 των συμμάχους μὲν ὑμῖν ἐποίησα, δόβοι εἰς, ἀχαιοὺς, κυ-
 ρινθίους, θηβαίους, μεγαρέας, λοκκαδίους, κερκυ-
 ράιους· ἀφ' ὧν μύριοι μὲν καὶ πεντακίχλιοι ξύοι, διαχί-
 λιοι δὲ ἱππεῖς αἰὲν τῆς πολιτικῶν δυνάμεων σωτήρη-
 ταν· χρημάτων δὲ ὅσων ἡδυνήθην, ἐγὼ πλείστην σωτέ-
 λειαν ἐποίησα. εἰ δὲ λέγεις ἢ τὰ πρὸς θηβαίους δίκαια
 αἰχμήν, ἢ τὰ πρὸς βυζατίους, ἢ τὰ πρὸς δόβοι εἰς, ἢ πε-
 ρὶ τῆς ἴσων νωμὶ διαλέγῃ, πρῶτον μὲν ἀγνοεῖς, ὅτι καὶ πρὸς
 πόρον τῆς ἐπὶ τῆς ἐλλυίων ἐκείνων ἀγωνισαμένων ἑλ-
 ρεων ἑλκεσίων οὐσῶν τῆς πασῶν τῶν διακρίσεως ἡ πόλις
 πρὸς ἄλλοι, καὶ οὐκ ἐλαττοῦ ὅσον νομίζεσθα, οὐδὲ κρίνουσα
 ὅς ταῦτα συμβουλεύειντας, οὐδὲ ἀγανακτῆσαι ἐπὶ τοῖς
 τοῖς ἐωρεῖτο· αἰσχρὸν γὰρ· ἀλλὰ τοῖς θεοῖς ἐχρῆται χρεῖν,
 εἰ κοινὸν κινδύνου τοῖς ἑλλησι παρὶστάντος αὐτῇ διαπλάσια
 τῆς ἄλλων εἰς τὴν ἀπάντων σωτηρίαν πρὸς ἄλλοι. εἴτε κε-
 νὰς χρεῖται χρεῖται τούτοις συκοφαντῆς ἐμὲ. τί γὰρ νῦν

ΔΗΜΟΓΕΝΟΥΣ

[illegible]

γερωνίαν δὴ ῥήσετε τῇ πόλει. οὐ τωσὶ δὲ λογιέσθαι. οὐδ' αὖ-
 μόνι πώποπε * ὅπου πρεσβυτέρης ἐπέμφθη ὑφ' ὑμῶν ἐ-
 πὶ, ἡγήθηεις ἀπὸ λαθόν τῆς πρὸς φιλίππου πρεσβείων·
 οὐκ ἐκ σεπάλιασ· οὐδ' ἐξ ἀμβρακίας· οὐκ ἐξ ἐλευσίων·
 οὐ πρὸς τῆς θρακῶν βασιλέων· οὐκ ἐκ βυζαντίου οὐκ ἀλ-
 λαθεν οὐδ' αὖθις· οὐ τὰ τελευτῶν πρὸς ἐν ἐκείνων· ἀλ-
 λ' ἐν οἷς κρατῆται οἱ πρεσβείας αὐτῶν τῷ λόγῳ, τῶν τῶν
 τοῖς ὁπλοῖς ἐπιὼν κατεστρέφετο. ταῦτ' οὖν ἀπαιτεῖς πρὸς
 ἐμὸν, καὶ οὐκ αἰχίην τὸν αὐτὸν εἰς τε μαλακίαν σκώπτων,
 καὶ τῆς φιλίππου δυνάμεως ἀξίων ὥς ὅντα κρείττω γε-
 νέσθαι· καὶ τῶν τῶν τοῖς λόγοις, τίος γὰρ ἄλλου κυρίου ἦν
 ἐπὶ· οὐ γὰρ τῆς γενέσεως ψυχῆς, οὐδὲ τῆς τυχῆς τῆς πα-
 ραταξαμένης, οὐδὲ τῆς στρατηγίας, ἥς ἐμὲ ἀπαιτεῖς δι-
 δύναισ· οὐ τῶν σκαλῶν εἰ. ἀλλὰ μὲν, ὧν γὰρ ὁ ῥήτωρ ὑπὸ
 θυμὸς εἴη, πᾶσαν ἐξέτασιν λαμβάνει, οὐ πᾶσι τῶν μὲν. τίνα
 οὖν ἐστὶ τῶν τῶν· ἰδεῖν τὰ περὶ γὰρ ἀρχαῖα, καὶ περὶ αὐ-
 τῶν εἶδαι, καὶ περὶ εἶναι τοῖς ἄλλοις. τῶν τῶν πᾶσι περὶ αὐτῶν μοι.
 καὶ ἐπὶ τῶν ἐκασταὶ ἐραδὺν τῆς, ὅκνους, ἀγνοίας, φι-
 λονηκίας, ἀπὸ φιλικῶν τῶν πόλεσι περὶ εἶναι ἀπάχαις, καὶ
 ἀναγκαῖα ἀμύνηματα, ταῦθ' ὡς εἰς ἐλάχιστον συσθῆλαι,
 καὶ τούτων τῶν εἰς ὁμόνοιαν καὶ φιλικῶν, καὶ τῶν τὰ δέον-
 τα ποιεῖν ὁρίων περὶ εἶναι. καὶ τῶν τῶν μὲν πάντα περὶ εἶναι
 τῶν· καὶ οὐδεὶς μὴ ποτε ἀνθρώπων οὐροὶ τὸ κατ' ἐμὲ οὐ-
 δὲν ἐλπιφθῆναι. εἰ γίνω τις ὀντινὸν ὁροῖτο, τίσι τὰ πλεῖ-
 στα φιλίππου ὧν κατέπερξε διωκῆται· πάντες αὖ ἐπιποι-
 τῶν στρατῶν, καὶ τῶν διδόναι, καὶ διαφθεῖρειν ὅς τῶν
 περὶ γὰρ τῶν. οὐκοῦν, τῶν μὲν δυνάμεων οὐτε κυρίου,
 οὐθ' ἡγεμόνων ἐπὶ. ὥς τε οὐδὲ ὁ λόγος τῶν κατὰ τῶν
 περὶ γὰρ τῶν, περὶ ἐμὲ. καὶ μὲν, τῶν γε μὴ διαφθαρή-
 ναι χρήμασι κεκράτηκα φιλίππου. ὥς περὶ γὰρ ὁ ὧν οὐ-
 μέλιος κατέκνηε τὸ λαβόντα ἐπὶ πρὶντα, οὐ τῶν ὁ μὴ λαβόντων

Δημοδένους

μη δὲ διαφθαρεὶς νεύκηκε τὸν ὠνούμενον. ὥς τε αἰήτης τοῦ
 ἢ πόλις τὸ κατ' ἐμέ. ἃ μὲν τοίνυν ἐγὼ πρὸς ἑαυτὸν εἰς τὸ δι-
 καίως τοιαῦτα γράφειν ἔδοξεν ποδὶ ἐμοῦ, πρὸς πολλοῖς
 ἐτόρκοις τοῦτο καὶ πρὸς πλήσια τοῦτοισι δὲν. ἃ δ' οἱ πάν-
 τες ὑμεῖς ἴσε, ταῦτ' ἤδη λέξω. μετὰ γὰρ πλεονεχίαν οὐδὲν
 ὁ δῆμος εἰδὼς καὶ ἑωρακὼς πάντα ὅσα ἐπερὰ πόνον ἐγὼ ἐν
 αὐτοῖς τοῖς δεινοῖς καὶ φοβόροῖς ἐμβεδηκὼς, ἠνίκη οὐδ'
 ἀγνωμονῆσαι πειρωμασθὲν ἦν ὅς πολλοὺς πρὸς ἐμέ, πρῶ-
 τον μὲν ποδὶ σωτηρίαν τῆς πόλεως, τοῖς ἐμὰς γνώμας
 ἐχειροτόνει· καὶ πάνθ' ὅσα τῆς φυλακῆς ἐνεκα ἐπερὰ ἤ-
 το, ἢ διὰ ταῖς τῶν φυλάκων, αἱ τάφροι, τὰ εἰς τὰ τείχη
 χρήματα δὲ τῶν ἐμῶν ψευδισμάτων ἐγίνετο. ἔπειτα αἰρ-
 μένος σιτώνων ἐν πάντων ἐμέ ἐχειροτόνησεν ὁ δῆμος. καὶ
 μετὰ τοῦτο συσάντων οἷς ἦν ἀθημέλις κακῶς ἐμὲ κριεῖν, καὶ
 γραφάς, οὐθύναν, εἰσαπέλιαν, πάντα τοῦτο ἐπαγν-
 των μοι οὐδ' ἐαυτῶν τὸ γὰρ πρῶτον, ἀλλὰ δι' ὧν μάλιστα
 ὑπελάμβανον ἀποδείξεσθαι· ἴσε γὰρ δῆπου καὶ μέμνη-
 σθε, ὅτι ὅς πρῶτος χρόνος, καθ' ἐκαστὴν ἡμέραν ἐκεῖνό
 μιν ἐγὼ· καὶ οὐτ' ἀπονοία σωσιλέους, οὐτ' εὐκαταπεία
 φιλοκράτειν, οὐτ' ἀνδρῶν, καὶ μελάνου μακρία, οὐτ' ἄλ-
 λ' οὐδὲν ἀπείρατον ἦν τοῖς κατ' ἐμῶν. ἐν ταύτῃ τού-
 τοις πᾶσι μάλιστα μὲν δὲ ὅς θεοὺς, δαίμονας δὲ δι' ὑμᾶς
 καὶ ὅς ἄλλους ἀπαντας ἀθηναίους ἐσπόμεν δικαίως,
 ἔδοξεν γὰρ καὶ ἀληθείας ἔσθαι, καὶ ἑαυτῶν τῶν ὁμολογημάτων, καὶ
 ἑαυτῶν τῶν τὰ δούρειαν γούτων δικαιοῦν. οὐκοῦν, ἐν μὲν οἷς
 εἰσιπέλομεν ὅτι ἀπὸ ψευδῶς ἐμοῦ καὶ τὸ πῆμπετον μέρους
 τῶν ψευδῶν τοῖς δαίμοσι οὐ μετεδίδετε, τότε ἐψηφίσε-
 σθε τὰ ἀριστα μετὰ τῶν, ἐν οἷς δὲ τοῖς γραφάσι ἀπὸ φυ-
 ρον, ἄνομα καὶ γράφειν καὶ λέγειν ἀπὸ δεικνύμεν. ἐν οἷς
 δὲ τοῖς οὐθύναν ἐπισημαίνετε, δικαίως καὶ ἀδωροδοκή-
 τως πάντα πεπερῆσαι μοι περὶ σωμολογίαν. οὐδὲν ἔν
 οὐτως

οὕτως ἐχόντων τί προσήκον ἢ τί δίκαιον ὡς τοῖς ὑπ' ἐμοῦ
 πεπραγμένοις δέδοται τὸν κτησιφώντα ὄνομα; οὐχ ὁ τὸν
 δήμην ἐώρα τιθήμενον; οὐχ ὁ ὅς ὁ μωμοκῶν δικαστής;
 οὐχ ὁ πῶς ἀληθεύει πρὸς πάνσι βιβαιοῦσθαι; καὶ φησιν·
 ἀλλὰ τὸ τῷ κεφάλου καλὸν, τὸ μηδεμίαν γραφὴν φυ-
 γεῖν· καὶ νῦν δὲ οὐδαμῶς γε. ἀλλὰ τί μάλλον, ὁ πολυάκις
 μὲν φυγῶν, μηδεπῶποτε διδύλεγχθῆναι ἀδικῶν, εἰ ἐγκλή-
 ματι γήγνοιτ' αὐτῷ ὅτι δικαίως; καὶ τοὶ πρὸς γε ἴδιον
 ἀνδρες ἀθηναῖοι, καὶ τὸ τῷ κεφάλου καλὸν εἰπεῖν ἐσί μοι.
 οὐδεμίαν γὰρ πώποτε ἐγράφατό με, οὐδ' ἐδίωξε γραφὴν.
 ὥς τε ἔτι σὺ γε ὡμολόγησθαι μηδὲν εἶναι τῷ κεφάλου
 χείρων πολίτης. πολλὰ γὰρ μετὰ τοίνυν αὐτῷ ἴδρι πῶς ἀ-
 γωμωσιώλω αὐτῷ καὶ πῶς βασιλευσάτω· οὐχ ἥκιστα δ' ἀφ'
 ὧν ποδὶ τῇς τύχης διελέχθη. ἐγὼ δ' ὅλως μὲν ὅς τις αὐ-
 θρώπος ὢν αἰθρώπῳ τύχην πεφθόρῃ, παντελῶς ἀνόητον
 ἡγοῦμαι. ἦν γὰρ ὁ τὰ βέλπιστα πράττειν νομίζων καὶ ἀρι-
 στήν ἐχέειν οἰόμενος, οὐκ οἶδεν εἰ μὴ εἰς αὐτὴν μέχρι τῆς ἐ-
 σωδράσθαι, πῶς γὰρ ποδὶ τῷ αὐτῷ λέγειν, ἢ πῶς ὀνειδίζειν ἐ-
 τέρῳ. ἐπεὶ δὲ οὐ τοῦτο πρὸς πολλοῖς ἀλλοῖς, καὶ ποδὶ τοῦ
 πῶν ἐσθρῶ φάσκειν καὶ τῷ λόγῳ, σκέψασθε, ὡς αὐθρό-
 ἀθηναῖοι, καὶ θεωρήσατε, ὅσῳ καὶ ἀληθινόν καὶ αἰθρώ-
 πιώτερον ἐγὼ ποδὶ τῇ τύχῃ τοῦτο διαλεχθήσομαι· ἐγὼ
 πῶς μὲν τῆς πόλεως τύχην ἀγαθὴν ἡγοῦμαι· καὶ τῷ ὁρῶ
 καὶ τὸν διὰ τὸν δωδωνάειον ὑμῖν, καὶ τὸν ἀπὸ πᾶσι τὸν πύ-
 ριον μανθύομενον· πῶς μὲν τοι τῷ πάντων αἰθρώπων ἢ
 νῦν ἐπίχει, χαλεπὴν καὶ δεινὴν. τίς γὰρ ἐλλυίων, ἢ τίς
 βαρβαρῶν οὐ πολλῶν κακῶν ἐν τῷ πρὸντι πεπειράσθαι
 κοιρῶ; τὸ μὲν τοίνυν περὶ λέγειν τὰ καλίστα, καὶ τὸ τῷ
 οἰκιστῶν ἐλλυίων εἰπεῖν τοῦ ὑμῶν, ἐν οὐδαμῶς ἀγ-
 ξειν, ἀλλ' ὡς ἐκείνων ἀμεινον πράττειν, τῆς ἀγαθῆς τύχης τῇ
 πόλεως εἶναι τίθημι. τὸ δὲ προσχεῖν, καὶ μὴ πάνθ'

Δημοδίνους

* ὅς' ἔχ' ἐλθέμεθ' ἡμῖν συμβῶναι, τῆς τῆς ἄλλων ἀνθρώπων
τύχης τὸ ἀδιόριστον ἐφ' ἡμᾶς μέρος μετεληφέναι νομί-
ξω τὴν πόλιν. τὴν δ' ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν καὶ τὴν ἐνός ἡ-
μῶν ἐκείνου ἐν τοῖς ἰδίοις ὑπετάξεν δίκαιον εἶναι νομίξω. ἐγὼ
μὲν οὖν οὐ τωσὶ πόρῃ τῆς τύχης ὑπετάξεν ἀξίως, ὁρῶν καὶ
δικαίως ὥς ἐμαυτῷ δοκῶ: νομίξω δὲ καὶ ὑμῖν σιωδοῦναι.
ὁ δ', τὴν ἰδίαν τύχην τὴν ἐμὴν τ' κοινῆς τῆς πόλεως κυριεύ-
οντες εἶναι φησι, τὴν μικρὰν καὶ φάυλαν τῆς ἀρχαίας
καὶ μεγάλης. καὶ πῶς ἐν τῷτο γινέσθαι; καὶ μὴν εἶχε τὴν
ἐμὴν τύχην πάντως ὑπετάξεν αἰσχρὴν περὶ αἰσῶν, περὶ τὴν
συνῆκτον οὐκ οἶσιν: καὶ οὐδὲν τὴν ἐμὴν βέλτερον τῆς σῆς, παύσαι
λοιδορέμενος αὐτῇ. Σκόπει τίνων οὐδὲν ὑπετάξεν. καὶ
μοῦ περὶ διός καὶ θεῶν, μηδεμίαν ψυχρότητα καταγὰρ
μηδεῖς. ἐγὼ γὰρ οὐτ' εἴ τις πενίαν περὶ πηλακίζει, νοῦν ἔχειν
ἠγούμαι, οὐτ' εἴ τις ἐν ἀφρόνοισι θεοφείδῃ τοῦτω σεμνύ-
νεται: ἀλλ' ἅπαρ τῆς τυτουὶ τῇ χαλεπὴ βλασφημία καὶ
συκοφαντίᾳ εἰς τοιούτου λόγου ἐμπέπεν αἰαγνότητος
μοῦ, οἷς ἐν τῇ ἐνόντων ὥς αὐτῶν μοῦ μεμνῶντα χρῆ-
σομαι. ἐμοὶ μὲν τίνων ὑπάρξεν αἰσχρὴ παιδὶ μὲν ὄντι φοι-
τῶν εἰς τὰ περὶ σῆκοντα διδασκαλεῖα, καὶ ἔχειν, ὅσα χρῆ-
τὸν μὴδὲν αἰσχρὸν ποιήσονται δι' αὐτῶν: ὑπετάξεν δὲ ἐκ
παίδων τὰ κέλουθαι τοῖς περὶ πῆν, χρῆσθαι, ὑπετάξεν
χεῖν, εἰσπύρειν, μηδεμίαν ψυχρότητα μὴ τε ἰδίαν, μὴ τε
δημοσίαν ἀφ' ἐλπίσιν: ἀλλὰ καὶ τῇ πόλει, καὶ τοῖς οἰ-
κοῖς χρῆσιμον εἶναι. ἐπειδὴ δὲ περὶ τὰ κοινὰ περὶ πῆν,
ἔδοξε μοι τοιαῦτα πλὴν οὐ μᾶλλον ἐλέσθαι, ὥστε καὶ ἅπαρ
τῆς πατρίδος, καὶ ἅπαρ τῆς ἄλλων ἐλλήνων πλάκεις ἐσε-
φανώσθαι, καὶ μὴ δὲ οὐδ' ἐχθροὺς ὑμᾶς, ὥς οὐ καλὰ γὰρ
ἂν περὶ λόγῳ, ἐπὶ χειρὶν λείπειν. ἐγὼ μὲν δὲ τοιαῦτα συμ-
βεβῶκα τύχῃ. καὶ πόλιν ἔχον ἐπὶ εἰπεῖν περὶ αὐτῆς
πρὸς αὐτὴν, φυλαττόμενος ἐλὺ πῆσσι πῆν ἐν οἷς σεμνύ-

νομοι. σὺ δὲ ὁ σεμνὸς ἀνὴρ, καὶ διαπύων ὅς ἄλλους, σκό-
πει πρὸς τῶν πῶτα πῶτα κέρχῃσι τύχη: διὰ τὸ, πῶς με-
ῶν, μετὰ πολλῆς ἐνδείας ἐξέφης, ἅμα τῷ πατρὶ πρὸς τῷ
διδασκαλείῳ περσεφιδίων, τὸ μέλαν εἰβων, καὶ τὰ βᾶ-
θρα αποπίζων, καὶ τὸ παιδαγωγεῖον κερδῶν, οἰκέτου τάξις,
οὐκ ἐλθὼν δέου παιδὸς ἔχων: ἀνὴρ ὃ γνόμενος τῇ μητρὶ τε-
λούσῃ τὰς βίβλους ἀνέγινωσκόν, καὶ τὰλλα σωεσκιδνώ-
ρου, πῶς μετὰ νύκτε, νεβρίζων, καὶ κρηθρίζων, καὶ καθαι-
ρων ὅς τε λουμένους, καὶ ἀρχματῶν τῷ πηλῷ, καὶ τοῖς
πιτύροις, καὶ ἀνὰ σῆς ἀρχ τῷ καθαρμῷ, καὶ κελεύων λέ-
γειν, ἐφυγον κακὸν, δῦρον ἀμεινον; ὑπὸ τὸ μηδὲν πῶ ποτε
τηλικούτῳ ὁλοθλῖναι σεμνυνόμενος: καὶ ἐπὶ γε νομίζω-
μὴ γὰρ οἶδ' αὐτὸν φθίγγεσθαι μετὰ οὐτῷ μέγα, ὁλοθλῖ-
ζειν δ' οὐχ ὑπερλαμπρῶν. ἐν δὲ τῷς ἡμέραις ὅς καλοῦς
διάσσις αἰτῶν δέξῃ τῷ ὁδῶν, ὅς σεφανουμένους τῷ μῦθῳ
θρῶ καὶ τῇ λούκῃ, ὅς ὁφεις ὅς πῆ εἰας θλίβων, καὶ ὑπερ-
τῆς κεφαλῆς αἰωρῶν, καὶ βοῶν, δὲ οἱ σαβοῖ, καὶ ἐπερρεν-
μένος * ὕψος ἀπῆς, ἀπῆς ὕψος ἐξάρχης καὶ περνηγμένων, καὶ
κεττοφόρος, καὶ λιχοφόρος, καὶ τὰ τοιαῦτα ὑπερ τῆς
γροθίδων περσαγορδόμενος, μισθὸν λαμβάνων τῶντων ἐν-
θρυπῶ καὶ σρεπτοῦς καὶ νεήλατα, ἐφ' οἷς τις οὐκ αὖ ὥς
ἀληθῶς αὐτὸν δίδαι μετρίσει, καὶ πῶς αὐτοῦ τύχην; ἐπει-
δὴ δὲ εἰς ὅς δημῶτασ ἐνεργάφης, ὅπως δῆποτε, ἐὰν γὰρ
ἑῶν: ἐπειδὴ γ' ἐνεργάφης, δὲ δέως τὸ καλίστον ὕψος ἐξέω
τῆς ὁρῶν, ὑπερλαμψατο δέιν καὶ ὑπερτεῖν τῆς * ἀρχ-
δαίσις. ὥς δὲ ἀπὸ πηλάγης πρὶ καὶ τῷ τῷ, πάντ' ἃ τῆς ἄλλων
κατηγορεῖς, αὐτὸς ποιήσας, οὐ κατῆχονας μὰ δὲ οὐδὲν ἢ
περὶ πηργμενίων τῷ μετὰ τῶντα εἶω: ἀλλὰ μετῶσας στω-
τὸν τῆς βαρυστόνους ὑπερλαμψοῖς ἐκείνοις ὑπερκριτῶς *
σιμυλκα καὶ σωκράτει ἐπὶ τῶν τῶν τῶν, σῆκα καὶ βόρῃς, καὶ ἐλαί-
ας συλῆτων, ὥς ποδὶ ὁ πωρώνης ἐκ τῶν ἀλλοθίων χωρίων,

Δημοθένους

πλείω λαμβάνων ἀπὸ τούτων ἐσκόμαται, ἢ τῶν ἀπὸ νῆων,
 οὓς ὑμεῖς ποδὶ τῆς ψυχῆς ἠγωνίζεσθε. ὡς γὰρ ἀπονοδὸς καὶ
 ἀκέρυκος ὑμῖν ὁ πρὸς τοὺς θεαταῖς πόλεμος, ὑφ' ὧν τὰ πλ
 λά τ' αὐτάματα εἰληφώς, ἐκώπως τοὺς ἀπείρους τῶν ριούτων
 κινδύων, ὡς δὴ λούσκει πῆεις. ἀλλὰ γὰρ πῆεις ὑμῶν πλε
 πέναν αἰτιάσται ἅπ' ἑς, πρὸς αὐτὰ τὰ τῶν ἑσθίου βλα
 διούμμε κατηρημένα. καὶ τὴν γὰρ εἰλου πολιτείαν,
 ἐπειδὴ ποτε καὶ τὰ τ' ἐπὶ λθῆ σοι ποιῆσαι, δι' ὧν οὐ τυχε
 ρῆς μὲν τῆς πατρίδος, λατὼ βίον ἔχης, δεδωώς καὶ ἐρέμειαν,
 καὶ αἰεὶ πληγῆσθαι προσδοκῶν, ἐφ' οἷς σαρπ τῶ σιωπῆδεις
 ἀδικοῦντι: καὶ οἷς δ' ἡ τύχη ἔχῃ οἱ ἄλλοι, θρασυὺς ὦν ὑφ' ἀπάν
 των ὤψαι. καί τοι, ὅς τις χιλίων πολιτῶν ἀποθανόντων ἐ
 δαῖρῃσε, τί οὐτος παθεῖν ἔστω τῶ ζώντων δίκαιος ἔστι.
 Πολλὰ τοίνυν ἔδωκεν εἰπεῖν ἔχον ποδὶ αὐτῷ, πρὸς αὐτῷ. οὐ
 γὰρ ὅς αὐτὸν δαίξαι με προσόντ' αἰσχρὰ καὶ οὐκ ὀνείδη,
 πάντ' οἷ μμε δαῖν δὴ χερῶς λέγειν: ἀλλ' ὅσα μὲν αἰσχρὸν
 ἔστιν εἰπεῖν ἐμοί. ὑμέτερον τίνω πρὸς ἀλλήλα, τὰ σοὶ καὶ
 ἐμοὶ βεβιωμένα πράως καὶ μὴ πικρῶς αἰχίνω. εἴτ' ὀρώτη
 σον τοῦτο σὶ, πλεὶς ὁ ποτὶ τοῦ τυχεῖν καὶ ἔλοιθ' ἐκαστος αὐτῶν.
 ἐδίδασκεν γράμματα, ἐγὼ δ' ἐφοίτων. ἐπέλεις, ἐγὼ δ' ἐπε
 λούμην. ἐχέρουσε, ἐγὼ δ' ἐχρηγουν. ἐρεσμάττουσε,
 ἐγὼ δ' ἐκκλησιάζον. ἐπὶ ταωνίσεις, ἐγὼ δ' ἐθώρεον. ἐ
 ξεπῆπτε, ἐγὼ δ' ἐσύριπτον. ἔστω τῶ ἐχθρῶν πεπολί
 τούμε πάντ' αὐτῶν, ἐγὼ δ' ἐστω τῶ πατρίδος. ἐπὶ τὰλλα. ἀλλ'
 λά νυνὶ τῇμερον, ἐγὼ μὲν ἔστω τῶ σεφανωθῆναι δοκιμάζο
 με: σὺ δὲ μὴ δοποῦν ἀδικεῖν, ἀνώμολόγημα. οἷ δὲ συκο
 φάντῃ μὲν εἶναι δοκεῖν ὑπάρχει. κινδυνούεις δὲ, εἴτε δαῖ
 σε ἔλ' ἔστω παιεῖν, εἴτε ἡδὴ πεπαύσθαι, μὴ μετὰ λαβόντα
 τὸ πῖμπτον μέρος τῶ ψήφων. ἀραθῇ δὲ, οὐχ ὅρας, πύχῃ
 συμβεβωκώς, τῆς ἐμῆς ὡς φαύλης κατηγορεῖς. φάρε δὲ
 καὶ τοῖς τῶν λειτορυπῶν μῆτρειας, ὧν λελετορυγηται,

ὅ μιν ἀναγνώ παύσ. πρῶτά γινωθι δὴ ὑμῖν καὶ σὺ τῶς ῥή-
σεις ἃς ἔλυ μάνου; ἢ κω λιπὼν κλυθμῶνα καὶ σκόβου πύ-
λας. καὶ κακὰ ἔλεειν μὲν ἴσθι μὴ θέλοντά με: καὶ κακὸς
κακῶς σε μάλιστα μὲν οἱ θεοί, ἔπειτα δὲ ἔρι πάντες ἀρ-
λέσειαν, πονηρὸν ὄντα κλίτην καὶ περδότην καὶ ὑταγω-
νισήν. λέγε τῶς μαρτυρίας. μαρτυρεῖαι.

Εν μὲν τοίνυν τῶς πρὸς τὴν πόλιν, τοῖς τοῖς ἰδίοις,
εἰ μὴ πάντες ἴσε ὅτε κοινὸς καὶ φιλόφρωνος, καὶ τῶς διομέ-
νοις ἐπὶ κῶν, σιωπῶ: καὶ οὐδὲν αὖ εἰποίμι, οὐδὲ πρῶτοι
μὲν αὖ πόδες τῶν οὐδεμίαν μάρτυραν, οὐτ' εἴ πινασ' ἐκ
τῆς πολεμίων ἐλυσάμην, οὐτ' εἴ πσι θυγατρίασ' σιωξέ-
δωκα, οὐτε τῆς τριούτων οὐδὲν. καὶ γὰρ οὐτὼ πως ὑπεί-
ληφα. ἐγὼ νομίζω τὸν μὲν εὖ παθόντα δεῖν μεμνήσθαι τὸν
πάντα χρόνον: τὸν δὲ οὐ κινήσαντα, εὖ θυσ' ἐπιλελῆσθαι:
εἰ δὲ τὸν μὲν χρησόν, τὸν δὲ, μὴ μικροψύχου ποιεῖν ὀρθρῶν,
αἰθρώπου. τὸ δὲ τῶς ἰδίας οὐδὲν γένοιτο ἕως μεμνήσκειν
καὶ λέγειν, μικροῦ δεῖν ὁμοίον εἶναι τῶ ὀνειδίζειν. οὐδὲ κινή-
σω τοιοῦτον οὐδὲν, οὐδὲ περαχρήσθαι: ἀλλ' ὅπως ποθ' ὑ-
πέλημμεν πόδες τῶν, ἀρκέμεν. Βούλεσθαι δὲ τῶς ἴ-
δίῳ ἀπαλαγεῖς, ἐπὶ μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν πόδες τῆς
κοινῶν. εἰ μὲν γὰρ ἔχεις αἰσχύνῃ, τῆς ἕως τοῦ πονὶ τὸν ἥλιον,
εἰπεῖν ἀνθρώπων, ὅς τις ἀθῶος τῆς φιλίστου περὶ πόρος,
καὶ νῦν τῆς ἀλεξάνδρου δυνασείας γέγονεν, ἢ τῆς ἐλπί-
νων, ἢ τῆς βαρβαρίων, ἔσω. συγχωρεῖτε, τὴν ἐμὴν εἴτε
τύχην, εἴτε δυστυχίαν ὀνομάξεν βέλει, πάντων αἰτίαν γε-
γνησθαι. εἰ γὰρ καὶ τῆς μηδεπώποτ' ἰδόντων ἐμὴ, μὴ δὲ φω-
νὴ ἀκηκόστων ἐμοῦ, πολλοὶ πολλὰ καὶ δεινὰ πεπίνθασι,
μὴ μόνον κατ' αἰσθῶρα, ἀλλὰ καὶ πόλεις ὅλαι καὶ ἔθνη: πό-
σω δικαιοδότηρον καὶ ἀληθείςδρον, τὴν ἀπάντων, ὥς ἔοικεν,
ἀνθρώπων τύχην κοινῶν, καὶ φορὰν πινὰ πραγμάτων χα-
λεπὴν, καὶ οὐχ οἷαν ἔδει τούτων αἰτίαν ἡγεῖσθαι: σὺ τοῖς

Amg. Jivous

[illegible]

νους, τίς ποτ' αὐτός ἐστιν ὁ τῶν λείων. ἐγὼ δὲ οἶδ' ὅτι
 γινώσκετε ἔχον ἀπαντοί, καὶ πλὴν τούτων μᾶλλον, ἢ
 ἐμοὶ νομίζετε τῶν περσεῖναι: καὶ ἐκεῖνο δ' οἶδ' ὅτι πλὴν
 ἐμὴν διενόηται. ἔστω γὰρ. καὶ τὸ ἔγω σε ὁρῶ τῆς τῆς λε-
 γόντων διωόμεως ὅς ἀκούοντασ' τὸ πλεῖστον μόρος κυ-
 ρίσις ὄντασ': ὡς γὰρ αὐτοὶ μὲν ἀφ' ἑξῆς, καὶ περὶ ἐκ-
 στον ἔχῃ τ' ἐννοίᾳσ', οὕτως ὁ λέγων ἰδοὺ φρονεῖν. εἰ δ' οὕτως
 ἔστι καὶ πρὸ ἐμοὶ περὶ ἐμπειρία τοιαύτη, τῶν μὲν αἰρή-
 σετε πάντοτε ἐν τοῖς κοινοῖς ὑπερταρομέλιον ὑμῶν
 αἰεὶ, καὶ οὐδαμῶς καὶ ὑμῶν, οὐδ' ἰδίᾳ: πλὴν δὲ τῶν τῶν
 ναυτίων οὐ μῆτιον τῶν λέγειν ὑμῶν τῆς ἐχθρότητος, ἀλλὰ καὶ
 εἰς ἐλπίσιν, ἢ ἑστῶν, ἢ περὶ ἐκρούσας ποῦ, καὶ τῶν
 τῶν. οὐ γὰρ αὐτῇ δικαίως οὐδ' ἐφ' ἅσιν συμφέρει τῇ πόλει
 χρῆται. οὐτε γὰρ πλὴν ὁρῶν, οὐτε πλὴν ἐχθρότητος, οὐτε ἄλ-
 λου οὐδὲν τῆς ποιούτων, τὸν καλὸν καὶ γὰρ τὸν πλείστην δι-
 ἔστω ὑμῶν τῆς κοινῶν εἰρηκλυθότας δικαστὰς ἀξιούν αὐ-
 τῶν βεβαιούν, οὐδ' ὑμῶν τῶν εἰς ὑμᾶς εἰσέναι: ἀλ-
 λά μάλιστα μὲν μὴ ἔχειν ταῦτ' ἐν τῇ φύσει: εἰ δ' ἄρα
 ἀνάγκη, πράως καὶ μετρίως διακείμενον ἔχειν. ἐν τῇσι
 οὕτως σφοδρῶν εἶναι τὸν πολιτὸν ὁμῶν καὶ τὸν ῥήτορα
 δι᾿ ἐν οἷς τῆς ὅλων πικρῶς δύναιται τῇ πόλει, καὶ ἐν
 οἷς περὶ ὅσων ἐκείνων ἐστὶ ἢ τῇ δῆμῳ, ἐν τῇ φύσει: ταῦ-
 τα γὰρ γυναικίου καὶ ἀγαστοῦ πολίτου, μηδενὸς δὲ ἀδική-
 ματος πώποτε δημόσιον, περὶ δὲ μὴ δ' ἰδίου δίκῃ ἀ-
 ξιώσαντα λαβοῖν πρὸ ἐμοῦ, μὴ δ' ὑμῶν τῆς πόλεως, μὴ δ' ὑ-
 πόδ' αὐτοῦ, σεφάνου καὶ ἐπαίνου κατηγροῖαν νῦν ἡκὲν συ-
 νεσκόλασμάον, καὶ τοῦ τῶν λόγων ἀνελωκέναι, ἰδίᾳ
 ἐχθρότης, καὶ φθόνου, καὶ μικροψυχίας ἔστι σημεῖον,
 οὐδενὸς χρηστοῦ. τὸ δὲ δὴ καὶ ὅς περὶ ἐμὲ αὐτὸν ἀπαντοῖ
 ἐάσαντα, νῦν ἔστι τὸν δ' ἡκὲν, πᾶσαν ἔχει κακίαν. καὶ ἐ-
 μοὶ γε δοκεῖς ἐκ τούτων αἰσχρῶν τῆς λέγων ἐπίθεσθαι πᾶ-

ΔΗΜΟΔΕΝΟΥΣ

φωνασκίας βελόμηνος ποιήσασθαι, ἔστιν προελείσθαι τὸν
ἀπὸνα, ὃ καὶ δίκη μάτρε δδενὸν λαβεῖν ἡμωρίαν. ἐστὶ δὲ ὁ
λόγος τῆς ῥήπορος αἰχίνης * τίμος, οὐδὲ ὁ τόνος τῆς φωνῆς,
ἀλλὰ τὸ ταυτὰ προαιρεῖσθαι τοῖς πολλοῖς, καὶ τὸ, ὅς αὐ-
τοῖς μισεῖν καὶ φιλεῖν, οὐς πῶρ αὐτὴ παύει. ὁ γὰρ οὐτως ἐ-
χὼν τὴν ψυχὴν, οὐκ ἐπ' ὀνομασίαν πάντ' ὀρεῖ. ὁ δὲ ἀφ' ὧν ἡ
πόλις προοράται πῶς κίνδυνον ἔκωπῃ, τοῦτο δὲ θορὰ
πύλων, οὐκ ὡδὶ τῆς αὐτῆς ὁρμῆς τοῖς πολλοῖς. οὐκοῦν εἰ
τῆς ἀσφαλείας τὴν αὐτὴν ἔχει προσδοκίαν. ἀλλ' ὅρα;
ἐγὼ: ταυτὰ γὰρ συμφέροντα εἰλόμην τουτοῖσι, καὶ οὐδὲν
ἐξαιρεῖται οὐδ' ἴδιον περὶ ἡμῶν. ἄρ' οὐκ οὐδὲ σὺ; καὶ πῶς;
ὅς δὲ θείως μετὰ τὴν μάχην προσβύτης ἐκέρχεται πρὸς ὁ-
λιπῶτον, ὅς ἦν τῷ αὐτῷ ἐκείνοις τοῖς χρόνοις συμφορὰν αἴπος
τῇ παύσει: καὶ ταῦτ' ἀρνούμενος πάντα τὸν ἔμπροσθεν
χρόνον τῶν τῶν χρόνων, ὡς πάντες ἴσασι. καὶ τοῖς οἵ τινι
πόλιν ἐξάπατων; οὐχ ὁ μὴ λέγων ἀφρονεῖ; τῷ, δι' ὃ κέρυξ
καὶ τῶν ἄλλων καθ' ἐκαστὴν ἐκκλησίαν δικαίως; οὐκ ὧς τοιούτῳ;
τί δὲ μείζον ἔχεις αὐτῷ εἰπεῖν ἀδίκημα κατ' ἀνδρὸς ῥήτο-
ρος; ἢ μὴ τῶν κῆρυξ ἀφρονεῖ, καὶ λέγει. σὺ τοίνυν τοιοῦτος οὐ-
ρίθης. εἴτε σὺ φθίῃς, καὶ ἐλέπειν εἰς τὰ τυτῶν πρόσω πα-
ρλῶς, πῶς τὸν δὲ ἡγῆ γινώσκον αὐτὸς ὅς τις εἶ; ἢ τοσοῦ-
τον ὑπνον καὶ λήθην ἀπαντας ἔχειν, ὥστ' οὐ μεμνηθεὶς τοῦ
λόγου, οὐς ἐδὲ μνηστῆρες ἐν τῷ δήμῳ καὶ τῶν ἄλλων κῆρυξ
μνηστικός, μηδὲν εἶναι τοῖς καὶ ὁλιπῶν περὶ γὰρ ἀλλ' ἐμὲ
τὴν αἴψαν σοι τῶν τῶν ἐπείγειν, τῆς ἰδίας εὐτυχίας ἔχου-
σιν οὐκ οὐκ ἀληθῆ; ὡς δὲ ἀπὸ πηγῆς τὰ χροῖα ἢ μάχη, οὐδὲν
τοῦτων φροντίδας δὲ θύς ὡς λόγους καὶ προσεπιοῦ ὁ-
λίαν καὶ ξενίαν εἶναι τοῖς πρὸς αὐτόν; τῇ μετὰ τὴν ἄλ-
μῆτα ἡδέμενος τὰ ὀνόματα. ἐκ πείας δ' ἴσθις ἢ δικίας προ-
φάτως αἰχίνης, ὅς γλαυκοθέας τὴν τυμπανιστρίας ἐξέως, ἢ ὡς
λαός, ἢ γνῶριμος ἢ ὁλιππος, ἐγὼ μὲν δὲ ὁρῶ. ἀλλ' ἐμὲ τῶ-

θης ἡ τῷ τὰ θυτωνί συμφρόντα διαφθείρειν. ἀλλ' ὅμως
 ἔγω φανερῶς αὐτοῖς εἰλημμελὶος περδότης, καὶ κατὰ σωτῆ
 μνητὴς ἐπὶ τοῖς συμβᾶσι γενεῶς, ἐμὴ λοιδόρη, καὶ ὄνει
 δίξεις τῶν, ὧν πάντας μᾶλλον αἰτίους δύησεις, ἢ ἐμέ.
 πλὰ καὶ κατὰ καὶ μετὰ ἡ πόλις αἰχίνη, καὶ περὶ
 λείβ καὶ κατὰρθω σε δι' ἐμῶν, ὧν οὐκ ἠμνημένησε. σημεῖον
 δέ: χειροτόνων γὰρ ὁ δῆμος τὸν δρῶντ' ἰδὴ τοῖς τετελευ
 τηκόσι πρὸ αὐτὰ τὰ συμβᾶντα, οὐ σὲ ἐχειροτόνησε περ
 βληθέντα, καὶ πόρ δ' ὤφωνον ὄντα, ἔδ' ἡμᾶδην ἀρ' π πε
 πηκέντα πλὴν εἰρῶν, οὐδ' ἡγήμενα, οὐδ' ἄλλον ὑμῶν οὐ
 δένα, ἀλλ' ἐμέ. καὶ πρὲλθόντες σοὶ καὶ πυθοκλέους ὡ
 μῶς καὶ ἀναιδῶς, ὡς οὐ καὶ θεοί, καὶ κατηγορούντων ἐ
 μόν τῶν, ἀ καὶ σὺν νῶ, καὶ λοιδόρημενων, ἐπ' ἄμεινον
 ἐχειροτόνησεν ἐμέ. τὸ δ' αἶπον, ἐκ ἀγοῆς μὲν, ὅμως δὲ
 φράσω σοι καὶ ἐγώ. ἀμφότ' ἄρα ἡδεῖαν αὐτοῖς, τὴν τ' ἐμὴν
 δ' νοικῶ καὶ περθυμίαν, μὴδ' ἡς τὰ πρᾶγματ' ἐπερτίον,
 καὶ πλὴν ὑμετέρων ἀδικίαν. ἀ γὰρ δ' ἐνοούντων τῶν πρᾶγ
 μάτων ἡρεῖσθε διομνύμενοι, ταῦτ' ὡς οἷς ἐπίαισεν ἡ πό
 λης, ὡς ὡς ληρήσατε. εἴς οὖν ἰδὴ τοῖς κοινοῖς ἀτυχήμασιν
 ὧν ἐφρόνεν, λαβόντας ἀδίδα, ἐχθροὺς μὲν παλαι φανε
 ροὺς δὲ τὸν ἡγήσαντο αὐτοῖς γεννηθῆναι. εἴτε καὶ περσῆ
 κην ὑπελάμβανον τὸν δρῶντα τὸτ' ἐπὶ τοῖς τετελευτηκό
 σι, καὶ πλὴν ἐκείνων ἀρετῶν χρηστέοντα, μὴδ' ὁμωρόων,
 μὴδ' ὁμῶσπονδον γεννημένον εἶναι τοῖς περὶ ἐκείνους πρᾶ
 ταξαμένοις: μὴ δ' ἐκεῖ μὲν καμᾶζειν καὶ παλαιζεν ἡ τῶς
 τῶς ἐλλώων συμφορᾶς μετὰ τῶν αὐτῶν χείρων τῶ φόνου,
 δούρο δ' ἐλθόντας ἡμᾶσαι: καὶ μὴ δὲ τῇ φωνῇ δακρυῖν
 ἡσποκρηνόμενος πλὴν ἐκείνων τύχην, ἀλλὰ τῇ ψυχῇ σαυαλ
 γεῖν. εἴτε δ' ἐώρων πρὸ αὐτοῖς καὶ πρὸ ἐμοῖ, πρᾶ δ' ὑμῶν
 οὐ. δὲ ταῦτ' ἐμὲ ἐχειροτόνησαν, καὶ οὐχ ὑμᾶς, καὶ οὐχ
 ὁ μὲν δῆμος οὕτως, οἱ δὲ τῶς τετελευτηκόντων πατόρ' ἔσθ'

Δημοσένους

καὶ ἀδελφοὶ ἅπασιν τῷ δήμῳ τότε αἰρεθέντες ὑπὸ τοῦ τοῦ
 φάος, ἅλως πως : ἀλλὰ δεῖον ποιεῖν αὐτοῦς τὸ πρόβλε-
 πνον ὡς πρὸ οἰκιστὰς τῶ τετελευτηκέντων, ὡς πρὸ πάντων
 λείψανος γίνεσθαι, τῆς τ' ἐπιήκειας πρὸ ἐμρί, εἰκότως. γίνε-
 μεν γὰρ ἐκαστος ἐκαστῷ, μᾶλλον οἰκίῳς ὡς ἐμὸν : κοινῇ δὲ
 πάνσιν, οὐδείς ἐστὶν τὸν ὡς γὰρ τὸ ἐκείνης σωθῆναι, καὶ κα-
 τορῶνται μάλιστα διέφθαι, οὗτος καὶ παθόντων ἀμὴ
 ποτ' ὠφελον, τῆς ἁπλῆς ἀπάντων λύτης πλῆθον μετε-
 γει. λέγει δὲ αὐτῷ τῷ εἶναι τὸ ἐπίγραμμα, ὁ δημοσίᾳ περὶ
 λεῖον ἢ πόλιν αὐτοῖς ὑπὸ τῆς ἀρχῆς : ἢ ἐπὶ τῆς αἰχμῆς καὶ ἐν
 αὐτῷ ἡρώτων τὸν ἀγῶνα καὶ συκκοφάντην ὄντα, καὶ
 μακρόν. λέγει.

Επίλογος.

Οἶδε παῖδας ἐνέκ' σφετδράσ' εἰς δ' ἔειπε
 ὁπλὰ, καὶ αὐτὰ πάλιν ὕβριν ἀπεπέδαν.
 μῆν' ἀμύνοι δι' ἄρετ' ἡς καὶ δειμάτων, οὐκ ἐσώσω
 ψυχάς, ἀλλ' αἶδ' ἴδην κοινὸν ἔειπε βράβειον,
 οὐ νέεην ἐμὲ λυών· ὡς μὲν ζυγὸν αὐχίνι θέντες,
 δουλοσυνῆς συγχεῖν ἀμφοῖς ἔχουσιν ὕβριν.
 Γαῖα δὲ παῖς ἔχει κόλποις τῆς πλεῖστα καμύντων
 σώματ'· ἐπεὶ θνητοῖς ἐκ Διὸς ἦδε κρίσις.
 Μηδὲν ἀμῦρτεῖν ἔστι θεῶν, καὶ πάντα κατάρθουν
 ἐν βιοτῇ· μοῖραν δ' οὐ π'φυγεῖν ἔπρεν.
 Ἀκνέες αἰχμήν καὶ ἐν αὐτῷ τῷ τῷ, ὡς τὸ μὲν δὲν ἀμῦρτεῖν
 ἔστι θεῶν, καὶ πάντα κατάρθουν; οὐ τῷ συμβούλῳ πῶς τῷ
 κατάρθουν τῷ ἀγωνιστομένους ἀνέθηκε δύναιμι, ἀλλὰ τοῖς
 θεοῖς. τί οὖν ὦ κατάρτατε ἐμοὶ παρὲς τούτων λοιδορεῖ,
 καὶ λ' εἰς, ἀσπί καὶ τοῖς σοῖς οἱ θεοὶ ἐρέψαντες εἰς κεφαλῶν
 λυῶ. πομπὰ τοίνυν, ὦ ἄσφοδ' ἀθηνᾶοι, καὶ ἄλλα κατὰ
 γρηκὸς ἀντὶ καὶ κατὰ δὲ σμῆνος, ἐν μάλιστα ἔδοκίμα
 ματ' ἀπάντων, ὅπ' ἔτε συμβεβηκέντων τότε τῇ πόλει ἀνα-

μνηθεῖς, οὐχ ὡς αὐτοὶ οὐνοῦς, οὐδὲ δίκαιος πολίτης ἔχει
 πλὴν γὰρ μὲν, οὐδὲ δὲ ἀκρυσεν, οὐδὲ ἐπαθεν οὐδὲν τοιοῦτον
 τῇ ψυχῇ· ἀλλ' ἐπ' ἀρασὶ πλὴν φωνῶν καὶ γελῆσθαι, καὶ λα
 ρυγίζων ὥστε μὲν ἐμοὶ κατηγορεῖν δηλονότι, δειγμα δὲ
 ἐξέφορε καθ' ἑαυτῶν, ὅτι τοῖς γελῆσθαι αἰσχροῖς οὐδὲν
 ὁμοίως ἔχει τοῖς ἄλλοις. καὶ τοῖς τὸν τῆ νόμων καὶ τῆς πο
 λιτείας φάσκοντα φροντίσειν, ὥσπερ οὕτως νῦν, καὶ εἰ
 μηδὲν ἄλλο, ὅσοι γ' ἔχουσιν διὰ, τὸ ταυτὰ λυπεῖσθαι καὶ
 ταυτὰ χαίρειν τοῖς πολλοῖς; καὶ μὴ τῇ περαιρέσει τῆς κοι
 νῶν ἐν τῇ τῆς ἐκείνων μὲν τετάχθαι· ὁ δὲ νῦν πεπονη
 κὼς εἴφικτος, ἐμὲ πάντων αἰτίον, καὶ δι' ἐμὲ εἰς πρᾶγ
 ματα φάσκων ἐμπιστῆν πλὴν πόλιν· οὐκ ἄρ' ἡμῶν πρ
 λιτείας, οὐδὲ περαιρέως ἀρξάμενων ὑμῶν τοῖς ἑλλήσι
 βοηθεῖν. ἐπεὶ ἐμοὶ γ' εἴδοιτο δοθεῖν πρ' ὑμῶν, τοσούτοις δι
 ἐμὲ ὑμῶν ἐκείνων τῇ κατὰ τὴν ἐλλήνων ἀρχῇ πρᾶτ
 ῶμεν, μείζον αὖ δοθεῖν δωρεὰ συμπασῶν ὧν τοῖς ἄλλοις δε
 δώκατε. ἀλλ' οὐτ' αὖ ἐγὼ τοῦτο φήσομαι, ἀδικίῳ γὰρ αὐ
 τοῖς, οὐτ' αὖ ὑμῖν οὐδὲ οἱδὲ πὶ συγχωρήσαιτε· οὐτὸς τ' εἰ
 δίκαια ἐποιεῖ, οὐκ αὖ ἐνείκα τῆς πρὸς ἐμὲ ἔχρας, τὰ μέ
 γιστα τῆς ὑμετέρων καλῶν ἐβλάπτε καὶ διέβαλλεν. ἀλλ'
 γὰρ τί ταῦτ' ἀδιτιμῶ, πολλῶν οὐκ ἐλπίσας ἄλλα κατηγο
 ρηκότες αὐτοῦ καὶ κατεφύλακται; ὅς γ' ἐμὸν φιλιώπι
 σμόν, ὧ γὰρ καὶ θεοὶ κατηγορεῖ, πῶς οὐκ αὖ εἴπει; καὶ το
 νη τὸν Ἡρακλέα καὶ πάντας τοὺς θεοὺς, εἴ γ' ἐπ' ἀληθείας
 θεοὶ σκοπεῖσθαι, τὸ κατὰ φύσιν δεῖσθαι, καὶ δι' ἔχρας πὶ λεί
 γειν ἀνελόντας ἐν μέσσοις, πῶς ὡς ἀληθῶς εἰσιν, οἷς αὖ
 εἰκότως καὶ δικαίως πλὴν τῆς γελῆσθαι αἰτίαν ἐστὶ
 πλὴν κεφαλῶν ἀναθεῖναι ἅπαντες· τοὺς ὁμοίους τούτω
 παρ' ἐκείνῃ τῆς πόλεως οὐροὶ πιστὰ, οὐχὶ τοὺς ἐμοὶ· οἱ
 ὅτι ὡς ἀδελφὴν τὰ φιλιώπου πρᾶγματα καὶ κομῶν με
 κρὰ, πρὸς μάκρως περὶ τῶν ὑμῶν, καὶ πρὸς ἀδελφῶν,

Δημοθίνους

καὶ διδασκόντων τὰ βέλπεια, τῆς ἰδίᾳς αὐτῶν αἰσχροκερ-
 δείας τὰ κοινῇ συμφέροντα περὶ αὐτῶν, οὗ ὑπάρχοντες ἐ-
 κείνοι πολίτας ὄζα πατῶντες καὶ διαφθείροντες, ἕως δού-
 λους ἐποίησαν: θετῶν λαούς, δόλοισι, κινέας, θρασυδαίμονας:
 ἀρκιόδας, κερκιδᾶς, ἰδρωῦνους, δὴ καὶ λπίδας: ἀρκίους,
 μύρπας, τελέδαμους, μυασίαν: ἡλείουσι, οὐκίθους, κλεό-
 πους, ἀρείσαιχμος: μεσσηνίους, οἱ ωλιαῶντος τῷ θεοῖς ἐχθροὶ
 παῖδες, νέων, καὶ θρασύλοχος: σικωνίους, ἀρίστρατος, ἐ-
 πιχάρης: κερεινίδης, δειναρχος, διμάρχης: μεγαρέας,
 πτοχόδωρος, ἑλιξος, περὶ λχος: διβαίς, πύλας, θεο-
 γείτων, ἀνιμγίτας: οὐβοίαν, ἱππαρχος, κλείτρουχος, σω-
 σίστρατος. ὡς δὲ λέγει μελέγοντα ἡ ἡμῶν τὰ τῷ περὶ
 τῷ ὀνόματι. οὗτοι πάντες εἰσιν, ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τῷ
 αὐτῷ βουλευμάτων ἐν ταῖς αὐτῷ παύσειν, ὧν πόρ' ἔρι-
 πρ' ὑμῖν, ἀνθρώποι μακροί, καὶ κόλακας, καὶ ἀλάστορος,
 ἡ κωτρεισμένοι τῶν αὐτῷ ἐκείνοι παύειν, πῶν ἐλ-
 ὄδριαν περὶ πεπώτες περὶ πόρον μετ' ὡλίππῳ, νῦν δὲ
 ἀλεξάνδρῳ, τῇ γαστρί μετ' ὄντες καὶ τῶν αἰσχρῶν τῶν δὴ
 δαιμονίαν: πῶν δὲ ἐλδ' ὄδριαν καὶ τὸ μηδέναι ἔχειν δεῦρ
 τῇ αὐτῷ, ὅ τῶν περὶ πόροις ἐλθουσιν ὅροι τῷ ἀγαθῶν ἡ-
 ἔαν καὶ κρινόντες, ἀνατετρεφότες. τῶν τῶν τῶν οὕτως
 αἰσχρῶν καὶ περὶ βόητον συστάωσιν καὶ κακίαν, μᾶλλον
 δὲ αὐτῶν ἀθηναῖοι, περὶ δόσιαν, εἰ δὲ μὴ ληρεῖν, τῷ
 τῷ ἐλδ' ὄδριαν, ἡ περὶ πόλιν πῶν αἰθρῶν
 ποῖς ἀνείπας γέγονεν ἐκ τῷ ἐμῷ πολιτῶν, καὶ ἐγὼ
 πρ' ὑμῖν. εἰτὰ μὲν ὄρωτᾶς ἀπὶ ποῖαν ἀρετῆς ἀξίαν ἡμᾶ-
 ὦν; ἐγὼ δὲ σοὶ λέγω, ὅτι τῷ πολιτῶν μετ' ὡν πῶν
 ἐλθουσιν διαφθορῶν ἀπάντων ἀρετῶν ἀνείπας, περὶ
 πόρον μετ' ὡλίσσων, νῦν δὲ ὑπ' ἀλεξάνδρου, ἐμὲ δὲ
 τε καὶ ἄλλους, οὐτε ὡλίσσων πῶν λόγων, οὐτ' ἐπαπείλων με-
 γίστος, ὅτι φόβος, ὅτι χῆρις, ὅτι ἄλλο ὅδε ἐπὶ ἡμῶν, ὅδε

περὶ ἡγάγετο, ὧν ἐκεῖνα δικαίων καὶ συμφερόντων τῇ πα-
 ρίδει, οὐδὲν περδοῦναι. οὐδὲ ὅσα συμβεβούλευκα πῶποτε
 θυρισὶν ὁμοίως ὑμῖν, * ὥς ποδανείει ἡ ψυτάνη ῥέπων ἡ
 τὸ λίμμα συμβεβούλευκα: ἀλλ' ἀπ' ὁρδῆς, καὶ δικαίως,
 καὶ ἀδιαφθόρου τῆς ψυχῆς πάντα μοι πέπρακται: καὶ με-
 γίστων δὲ περαγμάτων τῶ κατ' ἐμαυτὸν ἀνθρώπων περ-
 σὰς πάντα τῶ κατ' ἐμαυτὸν δικαίως πεπολιτὸν με. δὲ
 παύτ' ἀξίως ὑμᾶς δα. τὸν δὲ τειχισμὸν εἶδον ὃν σύ μιν
 διέσυνδον, καὶ τὴν τε φρεσίν, ἀξία μὲν χρεῖας καὶ ἐπαίνου
 κρινῶ: πῶς γὰρ οὐ; πόρρω μὲν τοι ποῦ τῶ ἐμαυτῷ πεπο-
 λιτὸν μελίων τίθεμε. οὐ γὰρ λίθοις ἐτείχεσθαι τὴν πόλιν,
 οὐδὲ πλίνθοις ἐγὼ, οὐδ' αὖτ' οὐ τοῖς μέγιστον τῶ ἐμαυτῷ
 φρονῶ. ἀλλ' ἐάν τὸν ἐμὸν τειχισμὸν βούλει δικαίως σκο-
 πῆν, δὴρήσεις ὁ πλά, καὶ πόλεις, καὶ τόποις, καὶ λιμέ-
 νας, καὶ ναῦς, καὶ πλοῦς ἰσσοῖς, καὶ τῶς ἐποδὶ τῶ
 πῶν ἀμνομένους. τῶ κατ' ἐμαυτὸν ἐγὼ περ τῆς ἀπτι-
 κῆς, ὅσον τὴν ἀνθρώπων λογισμῶ δυνάτον: καὶ τῶ τοῖς
 ἐτείχεσθαι τὴν χώραν, οὐχὶ τὸν κύκλον μόνον τῷ περαιῶς,
 οὐδὲ τῷ ἄσσεος. οὐδὲ γὰρ ἡ τῆς θῆς ἐγὼ τῶς λογισμοῖς. οὐλίπ-
 που, πολλὰ γὰρ καὶ δεῖ, οὐδὲ τῶς πῶς σκόλῳ αἰς: ἀλλ' οἱ
 τῶς συμμάχων στρατηγῶν, καὶ αἱ δυνάμεις τῇ τύχῃ. τίνας
 αἱ τῶν ἀρδῆς; εἰς αἰς καὶ φανδραῖ. σκοπεῖτε
 δὲ. τί χεῖρ τὸν δύνουν πολίτην ποιῆν; τί τὸν μετὰ πάσης
 περνοῖας καὶ περ θυμίας καὶ δικαιοσύνης ἐποδὶ τῷ πα-
 ρίδος κλιτὸν ὄμενον; οὐκ ἐκ μὲν θαλάττης τὴν δυνάμειν
 περβαλῆσαι περ τῆς ἀπτικῆς, ἐκ δὲ τῆς μεσορείας τὴν
 βιοπία, ἐκ δὲ τῶς περ πῶς πῶς πῶς τῶν, εἰς ὁμο-
 ρους τῶν; οὐ τὴν σαρκομπίαν, ὅπως πῶς πῶς τῶν
 λίαν ἄχρι τῆς περαιῶς καὶ μετὰ τῶς περ τῶς; καὶ τὰ
 μετὰ, πῶς τῶς ὑπὸ χόντων, ἐκπέμποντα βοηθείας, καὶ λέ-
 γοντα καὶ γράφοντα τοιαῦτα, τὴν περ κῆρσον, τὴν χε-

Δημοθένους

ῥόνησον, τὴν τένηδον : τὰ δ' ὅπως οἰκῆα καὶ σύμμαχ' ὕ-
 πάρξῃ, περῶμαι, τὸ βυζαντινον, τὴν ἄβυδον, τὴν δ' ὕβριον ;
 καὶ τῶν μετὰ τοῖς ἐχθροῖς ὑπὸ χροσῶν δυνάμεων τὰς μεγί-
 στας ἀφελῆν : ὧν δ' ἐνέλιπε τῇ πόλει, τῶν τε περὶ αὐτὴν ;
 τῶν τε τῶν ὑμῶν ἅπαντα πέπευκται τοῖς ἐμοῖς ψευδίσια
 σι καὶ τοῖς ἐμοῖς πολιτοδύμασιν . ἃ καὶ βεβουλομένη, ὡς
 αὐτοῦ ἀθηναῖοι, ἐὰν αὐτὸ φθόνου πρὸς βέλῃται σκοπεῖν,
 ὁρῶν δ' ὁρῶσιν, καὶ πεπευγμένα πάσῃ δικαιοσύνῃ, καὶ
 τὸν ἐκείνου κακὸν οὐ πρὸς αὐτὸν, οὐ δ' ἀγνοήντα, οὐ δὲ
 περὶ αὐτὸν ὑπὲρ ἐμοῦ : καὶ ὅσα εἰς αὐτοῦ ἐνός δυνάμεν
 καὶ λογισμὸν ἤκεν, οὐδὲν ἐλλείψεται . εἰ δὲ ἡ δαίμωνος ἴ-
 νος, ἡ τύχης ἰχθὺς, ἡ στρατηγῶν φανέρωσις, ἡ τῶν περὶ αὐτὸν
 τῶν πόλεως ὑμῶν κακία, ἡ πάντα τῶν τε ἅμα ἐλυσμή-
 νατο τοῖς ὅλοις, ἕως ἀνέρεψε, τί δημόθενος ἀδικεῖ ; εἰ δ'
 οἷος ἐν ἡμῶν πρὸς ὑμῶν καὶ τὴν ἐμαυτῶν τάξιν, εἰς ἐν ἐκεί-
 νῃ τῶν ἐλλείδων, πόλεων ἀνὴρ ἐγλύετο : μάλλον δ' εἰς ἐν
 αὐτοῦ μόνον θετήα, καὶ ἐν αὐτοῦ ἀρετήα, ταυτὰ
 φρονούντα ἔχον ἐμοῖ : οὐδέ τις οὐτὲ τῶν ἐξω πυλῶν ἐλθέ-
 νων, οὐτὲ τῶν ἐσω τοῖς πρὸς σι κακοῖς ἐκείχῃ : ἀλλ'
 λαὶ πάντες αὐτὸν ἐλδύσθου, καὶ αὐτὸν ὁμοῖ μετὰ πά-
 σης ἀλείας ἀσφαλῶς ἐν δυνάμεν, τὰς ἐν τῶν ὅκων
 πατρίδας, τῶν τοσούτων καὶ ποιούτων ἀγαθῶν ὑμῶν καὶ
 τοῖς ἄλλοις ἀθηναίοις ἔχοντες ἄλλῃ δ' ἐμὲ . ἵνα δ' εἰ-
 δήτε, ὅτι πολλῶν τοῖς λόγοις ἐλάττωσι χροσῶν τῶν ὁρ-
 γων, ὁλαβούμενος τὸν φθόνον, λέγέ μοι ταυτὶ, καὶ ἀ-
 νάγωσι λαβὼν τὸν ἀειδμένον τῶν βουθειῶν καὶ τὰ ἐμὰ
 ψευδίσια .

Αειδμένους βουθειῶν, καὶ τὰ ἐμὰ ψευδίσια .

ταυτὰ καὶ τὰ βουθειῶν περὶ αὐτὸν αἰχίνῃ τὸν καλὸν κα-
 γαστὸν πολίτην δέ . ὧν καὶ βουθειῶν μετὰ, ὡς καὶ θεοῖ,
 καὶ μεγίστοις ἀναμνησθητήτως ὑπὸ χροσῶν, καὶ δ' ἀδικίῃς

περὶ τῆς σεφάνου λόγος. 48
 περὶ τῆς σεφάνου λόγος. 48
 εἴσι, καὶ τὸ μηδὲν μὲν φεοῖ τὴν πόλιν, μὴ δὲ τὴν περὶ
 ρεσιν αὐτῆς: ἀλλὰ τὴν τύχην καὶ κίχην, τὴν οὐ τὴν περὶ
 ματὰ κρίναται, οὐ μὰ δὲ οὐκ ἀφ' αὐτῆς τῆς συμφορῶντων
 τῆς πόλει, μετῴντα δὲ αὐτὴν τοῖς ἐκείνοις αὐτῶν
 τῆς ἐχθρῶν καὶ τοῖς ἀντὶ τῆς τῆς πατρίδος ἰδραπύειν: οὐ
 δὲ τὸν μὲν περὶ ματὰ ἀξία τῆς πόλεως ἡσσώσαντα λέγειν
 καὶ γράφειν, καὶ μὲν ἐν τῷ βύτων, βασιλεύειν. ἐὰν δὲ πρὶς
 ἰδίᾳ πλυπῆσθαι, τῶν μεμνησθαι καὶ τηρεῖν: οὐδὲ ἡσυχίαν
 ἄγειν ἀδικῶν καὶ ὑποπύον, ὡς οὐ ποιεῖς πολλὰς. ἐπὶ γὰρ
 ἔστιν ἡσυχία δικαία καὶ συμφορὰς τῆς πόλει, καὶ οἱ πολ-
 λοι τῆς πολιτείας ὑμεῖς ἀπλῶς ἀγαθὰ. ἀλλ' οὐ τῶν αὐτῶν
 ἀγεί τὴν ἡσυχίαν, πολλοὺ γὰρ καὶ αἱ: ἀλλ' ἀφ' αὐτῶν, ὅταν
 αὐτῶν δόξη, τῆς πολιτείας, πολλὰς δὲ δοκῇ, φυλάττει
 ὁ πῆνιχας ἐς ἐμῶν τῶν σιωχῶν λέγοντος, ἢ πρὶς τῆς τύ-
 χης τῆς συμπεριβήκεν ἐκείνῳ, ἢ ἄλλοι δύσκολον γίνο-
 νε: πολλὰ δὲ τὰ ἀνθρώπινα: εἴτ' αὐτῶν τῶν καὶ ῥῆ-
 τωρ ἔξισφνης ἐκ τῆς ἡσυχίας, ὡς πρὶς πᾶσι ἐφαίη καὶ
 πεφωνασκηκῶς, καὶ σιωχῶν ῥήματα καὶ λόγους, συ-
 νεῖρει τῶν αὐτῶν ἑκάστος, καὶ ἀπύδισι, ὅνῃσιν μὲν οἱ δεῖναι
 φερόντας, οὐδὲ ἀγαθῶν κτῆσιν οὐδενός, συμφορὰς δὲ τῶν
 τυχόντων τῆς πολιτείας καὶ κοινῶς ἀγαθῶν. καὶ τῶν αὐτῶν
 τῆς μελέτης καὶ τῆς ἀδελφείας ἀγίη, εἴπῃ ἐκ τῆς
 δικαίας ἐγίγνητο, καὶ τὰ τῆς πατρίδος συμφορὰς περὶ
 ρημῶν, τῶν κτῆσιν ἐδὲ γλῶσσας καὶ κτῆσιν καὶ πᾶσι
 ἀφελίμοις εἶναι, συμμάχους πόλεων, πόρως χρημάτων
 ἐμπορίου καὶ τῶν αὐτῶν, νόμων συμφορῶντων θίσεις, τῶν
 ἀφελίμοις ἐχθροῖς ἐκείνῳ. τῶν γὰρ ἀπάντων
 καὶ ἐκ τῶν αὐτῶν χρόνοις ἔξισφνης. καὶ ἔδωκεν ὁ πρὶς τῶν
 χρόνος πρὶς ἀφελίμοις ἀνδρὶ καλῶς καὶ ἀγαθῶς: ὁ
 οἱς οὐδὲ μὲν σὺ φανήσῃ γένους, οὐ πρὶς, οὐδὲ τῶν,

Δημοσίους

Учитывая

τίς γὰρ οὐκ οἶδε τῷ πάντων, ὅτι τοῖς μὲν ζώσι πᾶσιν ὕπερ
 σί τις ἢ πλείων, ἢ ἐλάττω φθόνος· ὅς τε θνητῶτας δὲ, οὐ
 δὲ τῷ ἐχθρῶν οὐδὲς ἐπιμισεῖ. οὕτως οὖν ἐχόντων τοῦ
 των τῇ φύσει περὶ ἐμαυτῶν νῦν ἐγὼ κείνομαι, καὶ θεωρῶ
 μαί; μηδαμῶς· οὐτε γὰρ δίκαιον, οὐτ' ἴδιον αἰχίνῃ, ἀλ
 λά περὶ σέ, καὶ ἄλλον εἴπινα βούλει, τῷ ταυτά τοι περὶ
 ρημείων καὶ ζώντων. καὶ κείνο σκόπει, πότῳ καὶ ἰσχυρίῳ καὶ
 ἄμυνον τῇ πόλει, δὲ τῷ τῷ περὶ τῶν δι' ὁργῆς οὐσίας
 ἡσυχίαν μετ' αὐτῶν, εἰς τοῖς αὐτῶν ἡλικίαν, τῷ τῷ τὸν
 πρὸντα βίον γιγνομένης, εἰς ἀχαριστίαν καὶ περὶ πηλα
 κισμὸν ἄγειν, ἢ πᾶσιν ὅδοι μετ' ὀνομάς περὶ τοῦσι, τῷ
 πρὸ τῶν ἡμῶν καὶ φιλαστροφίας μετεῖναι. καὶ μὴν, εἰ
 καὶ τῷ τῷ ἀρὰ διὰ με εἰπεῖν, ἢ μὲν ἐμὴ πολιτεία καὶ περὶ αἰρε
 σις, αὐτῷ τῷ ὁρῶς σκοπῇ, τῷ τῷ τῷ τότε ἐπαινουμένων ἀν
 ὄρων ὁμοίαν, καὶ ταυτὰ βουλομένη φανήσεται· ἢ δὲ σὴ,
 τῷ τῷ τῷ τῷ τοῦ τοῦ ὅτε συκκοφαντῶντων. δὴ λανθάνει ὅτι
 καὶ κατ' ἐκείνους ἢ σὴν πλοῦς ὅς τε χρόνους οἱ διασύροντες ὅς
 ὄντας τότε, ὅς δὲ περὶ τῶν γελυμνῶν ἐπὶ πᾶσι, βιά
 σκαλον περὶ γμα καὶ ταυτὸ ποιοῦντες σοί. εἴτα λέγεις ὡς
 οὐδὲν ὁμοίος εἰμὶ ἐκείνοις ἐγώ. σὺ δὲ ὁμοίος αἰχίνῃ; ὁ δὲ ἄ
 δελφός ὁ σός, ἄλλος δὲ τις τῷ νῦν ἐν τῷ τῷ; ἐγὼ μὲν γὰρ
 εἰδέναι φημί. ἀλλὰ περὶ τῷ ζώντας, ὡς χρεῖ, ἵνα μηδὲν
 ἄλλο εἴπω, τὸν ζώντα ἐξέταξε, καὶ ὅς τε καὶ αὐτὸν· ὡς ποδὶ
 τῷ ἅμα πάντα· ὅς ποιητῆς, ὅς χρῶντες, ὅς ἀγωνιστῆς. ὁ τοῖς
 λόγμων, οὐχ ὅτι γλαυκὸν τῷ καὶ ἰσχυρίῳ καὶ ἰσχυρίῳ ἐπὶ τῷ
 περὶ τῶν γελυμνῶν ἀθλητῶν ἀδενέσθρος ἦν, ἀσεφάνως
 τῷ ἐκ τῷ ὀλυμπίαν ἀπῆει· ἀλλ' ὅτι τῷ εἰσελθόντων
 περὶ αὐτὸν ἀρίστη ἐμάχετο, ἐσεφασσούτο, καὶ νικῶν αἰνῶ
 χορδῆετο. καὶ σὺ περὶ τῷ νῦν ὅρα μερῶν τῶν, περὶ στυ
 τόν, περὶ ὅτι βουλεῖ τῷ ἀπάντων· οὐδὲν ἰξίσταμαι,
 ὅν ὅτε μὲν τῇ πόλει τὰ βέλπιστα ἐλέσθαι πρὶν, ἐφάμιλλ

G

Δημοθένους

αὐτῆς εἰς τὴν πατρίδα ὀνομάσκειν κοινῶς πᾶσι καὶ μέλει,
 ἐγὼ κράτιστά τινα ἐφαινόμην· καὶ τοῖς ἐμοῖς ἡρώσιμα
 σι, καὶ νόμοις, καὶ πρεσβείαις ἅπαντα διώκειτο. ὑμῶν δὲ
 οὐδὲς ἡμῶν οὐδ' αὖτις, ἀλλὰ εἰς τοῦτο ἐπηρεάζουσι δέοι. ἐ-
 πειδὴ δὲ ἂν μὴ πρὶν ὥφελε σιωπῆν, καὶ οὐκ ἐπὶ συμβόλων,
 ἀλλὰ τῶν τοῖς ὑπὸ τὰς ἀστυμενίαις ὑπηρετούντων, καὶ τῶν κα-
 τὰ τῆς πατρίδος μετ' ἀρνείν ἐβόων, καὶ τῶν κατὰ πόλιν
 ἐτόρους βουλευμένων ὑξέτασις ἡμῶν, τῆνικαὶ τοῖς, καὶ τῶν
 τῶν ἐκείνων ἐπὶ τάξει, καὶ μέλει, καὶ λαμπρὸς ἰσχυρὸς
 φος· ἐγὼ δ' ἀδελφεὶς· ὁμολογῶ. ἀλλ' ὅνους μάλλον ὑμῶν
 τῶν οὖσι. δύο δ' ὡς αὐτοὶ ἀδελφοὶ τοῖς, τὸν φύσει μέ-
 λιον πολίτην ἔχειν δεῖ. οὐτὼ γὰρ μοι πατρὶς ἐμὴ τῆς λέ-
 γοντι ἀνεπιφθονώτατον εἶπεν, ἐν μὲν τοῖς ὑξουσίοις τὴν
 τῆς γλυναίου καὶ τὴν τῆς πρωτείου τῆς πόλεως περὶ αἵρεσιν
 διαφυλάττειν· ἐν παντὶ δὲ, καὶ ἐν καὶ περὶ τῶν οὖ-
 νοιαν· τοῦτο γὰρ ἡ φύσις κυρία· τῶν δὲ ἀδελφῶν δὲ καὶ ἰ-
 σχύειν, ἐτόρα. τοῖς τῶν τοῖναι πρὶν ἐμοὶ μεμνηκῶν οὐκ ἐ-
 σετε ἀπλῶς. ὅρατε δὲ. οὐκ ἔστιν αὐτὸς, οὐκ ἀμυντικὸς
 νικῶν ἐπαγνόντων μοι, οὐκ ἀπειλούντων, οὐκ ἐπαγγελο-
 μένων, οὐκ ἐπὶ κατὰ τῶν τοῖς, ὡς πρὶν θηρία μοι
 περὶ βαλόντων, οὐδ' αὖτις περὶ δέδωκα ἐγὼ τὴν εἰς ὑμᾶς
 ὀνομάσκει. τὸ γὰρ ὑξάρχης οὐδ' οὐκ ὅρα δὴν καὶ δικαίαν τὴν ὁ-
 δὸν τῆς περὶ τῆς εἰρήμην, τῶν πρὶν, τῶν δὲ ἀδελφῶν,
 τῶν οὐδ' αὖτις τῶν τῆς πατρίδος ὁδὸν ἀπὸ τῆς, τῶν αὖ-
 ξειν, μετὰ τῶν εἶναι. οὐκ ἔστιν ἐν τῶν ἐτόρων οὐτὶς ἡμῶν
 φαιδρὸς ἐγὼ καὶ γὰρ τῶν κατὰ τὴν αἰσχροῦ πατρὶς ἡμῶν
 τὴν διεξίαν περὶ τῶν καὶ οὐκ ἀπὸ τῶν οὐκ ἐν τῶν τοῖς, οὐς αὖ-
 ἐκείσε ἀπαρτίλλειν οἶμαι, τῶν δὲ τῆς πόλεως ἀγαθῶν
 περὶ καὶ ἀκούω, καὶ σέων, καὶ καὶ τῶν εἰς τὴν γῆν, ὡς
 πρὶν οἱ ἀδελφεοὶ οὐκ οἶ, οἱ τὴν μὲν πόλιν διασύρουσιν, ὡς
 πρὶν ὅτι καὶ τῶν διασύρουσιν ὅτι καὶ τῶν πρὶν· ἐγὼ ὅτι βλά-

ὁ ποδὶ τῷ σεφάνου λόγος.

50

ποιοί, καὶ ἐν οἷς ἀτυχισάντων τῆς ἐλλώων δὲ τύχης
ἔτδρος, ταῦτ' ἐπαινοῦσι: καὶ ὅπως τὸν ἅπαντα χρόνους
διαμενεῖ, φασὶ δὲ τὴν θρεῖν. μὴ δὲ τ' ὦ πάντες θεοί; μηδεις
ταῦθ' ὑμῶν ὑπὸνδύσειν. ἀλλὰ μάλιστ' αὐτὸν, καὶ τῶν βέλ-
τίων πινάνοῦν καὶ φρενέας εὐθείητε: εἰδὶ ἄρα ἐχρυσὶν οὕτως
ἀνιάτως, τῶν βέλτῶν μὲν αὐτῶν καὶ ἑαυτῶν ὁζώλεις καὶ περὶ
λαῖς ἐν γῇ καὶ θαλάττῃ κινήσμετε: ἡμῖν δὲ τοῖς λοιποῖς
πλὴν ταχίστην ἀπαλλαγὴν τῆς ἐπὶ τῆς μελέων φόβων δότε, καὶ
σωτηρίαν ἀσφαλή.

Διβαλίου ὑπὸ θεοῖς, τῷ ποδὶ τῆς πρῆ-
πρεσβεῖας λόγος.

Αἰσχίνης ὡς αἰὲρ ἀθηναῖος, υἱὸς ἀποκρίτου, καὶ γλαυκῶ-
ς, ἀμφοτέρων ἀδελφῶν ὡς φησι δημοθένης. τὸν μὲν ἦ,
χερμάτα διδάσκοντα, πλὴν δὲ, καθάϊροντο, καὶ πελάγους
πινάσ' οὐ πονοδαῖας τελοῦσαν φασὶ διαζῆν. πρῶτον δὲ
δὲ καὶ αὐτὸς ὁ αἰσχίνης τὰ γὰρ διῶν τε ἀποκριτὸς γλῶσ-
σος, καὶ χερματὸς τῆς πόλεως, ἡ τις ὡς δὲ τῆς ὑπὸ
ρεῖας: ὑδρον μὲν τοῖς τῶν ῥητόρων εἰς ἐγλίετο: καὶ ποδὶ τῆς
εἰρήνης πρὸς ὁλίωπον ἐπρεσβύσε. πολέμου γὰρ
ἀθηνᾶιοι ὁλίωπον ποδὶ ἀμφοτέρων πόλεως, καὶ πρὸς μὲν αὐ-
τοῖς διὰ πᾶσιν, ὁρῶντες δὲ οὐδὲν ἄξιον λόγου ἐπέ-
σθεν. ὡς δὲ εἰρήνης πρεσβύσαται πρὸς ὁλίωπον.
πέμποσι δὲ πρεσβεῖς δέκα τὸν ἀριθμὸν: ἐν οἷς αἰσχίνης τε
καὶ δημοθένης ἦσαν. δεξαμενίου δὲ ὁλίωπου τῶς διαλ-
σεις, πάλιν οἱ αὐτοὶ πρεσβύεσι δίδωτον, ὅπως οἱ ποδὶ
τῆς εἰρήνης ὅροι γλῶσσιν. ποδὶ δὲ τῶν τὰ πρῶτα
κατηρῆ ὁ δημοθένης αἰσχίνης, πρῶτα. ὅτε ὁλίωπον αἰ-
σχίνης καὶ ἀσύμφορον εἰρήνῃ λέγοντος καὶ χερμα-
τος, στωεῖ πινάτω; ὁ πρὸς χρόνους κατηνάλωσε, πρὸ

G II

Δημοθένους

συνέβη τὰ ἐν θράκη διαφθαρεύειν : ὅτι Ἰουδῆ πρὸς ἀθη-
ναίοις ἀπήγγελε, πρὸς σὺνέβη φωνεῖς ἀφ' ἑαυτῶν. εἶπε
γὰρ φησὶν ὅτι φωνεῖσθαι οὐκ ἀναιρήσει ὅλιν πῶρος. καὶ ὅ-
μως πύλῳ πιδύσαντες, οὐκ ἐβουλόθησαν τῆς ἀνδρείας.
φησὶ δὲ ἱστῶν πάντα ἢ μισθῶ, καὶ δώροις τὸν αἰχίνῳ κα-
κουρῆκεναι. ἢ σάσις ποδὶ οὐσίῃσιν, καὶ σοχατική. ἢ δὲ κί-
νησις τῆς ἐχθροῦ λέγειται δὲ τίμαρχον τὸν ὅλιν δημο-
θένους, ὃν ἡ τίμαρσεν αἰχίνῳ, καὶ τηρομένης ὡς κακοῦ βί-
βος, διότι πρὸς πῖπ' ἄλλαν τὸν ὀρνίθιον φησὶν, εἰσὶν οὐ μὲν
φρὸς ὦν, ἀλλ' ἐν τῷ θεῷ τῶν μάχης τῆς ὀρνίθων, διαφθει-
ρόμενον, καὶ διαφθείροντα.

Εἰς τὸν ὑποθέσιν αἰώνιμος εἰς τὸν
αὐτὸν λόγον.

Γόλεμος συνεισφέρει ὅλιν πῶρος καὶ ἀθηναίοις μακρὸς :
ὅτι οὐ πρὸς πρὸς αἰῶνις πρὸς αὐτῶν συνεισφέρει, ἔλαβε πρὸς
λῶν θίων ἀμύπολιν, οὐδὲν τμήμα τῆς πόλεως : καὶ ὅ-
τι ὅλιν πῶρος καὶ ὅν καὶ ὅν ἀπὸ τῆς καὶ οἱ συμμάχοι.
συνεισφέρει καὶ ἔλαβε πρὸς φωνεῖσθαι πρὸς θεῶν πάλους καὶ θε-
βαίους : ἔλαβε μὲν, ποδὶ τῶ ἰδρὸς τῆς ἐν πυθότι πρὸς θεῶν
πάλους : ἔλαβε δὲ, ποδὶ ὀρνίθιον καὶ κακοῦ βίβος πρὸς
ἐν θεῶν πάλους. ὅτι ὅλιν πῶρος γὰρ ἐκ τῆς ἰσορείας, ὅτι τῆς μὲν,
πρὸς ἄλλαν τῶν δύο πόλεις γειτνιώσας αὐτῶν. θεῶν πάλους
δὲ πρὸς ἄλλαν τῶν ἀμύπολιν ἀπὸ τῆς καὶ οἱ συμμάχοι πρὸς
ἐν θεῶν πάλους ἰδρὸς ἰδρὸς μὲν. εἶπε δὲ ὅλιν πῶρος χρόνον ἐ-
πολέμῳ πρὸς αὐτῶν ἀθηναῖοι καὶ ὅλιν πῶρος, τῶ χρό-
νῳ τῶ εἰρῶν ἐκ τῶν ποιεῖν ἐβούλοντο : ἀλλ' ὅτι πρὸς
ἐν θεῶν πάλους πρὸς ἄλλαν τῶν αἰχίνῳ ἔχεν ὅλιν πῶρος. ἀρισ-
τος δὲ, καὶ νεοπτόλεμος ὑποκρίσθαι ἱστορίας ἐτύχα-
τον. ὅτι δὲ τῶ οἰκείῳ τῶν αἰχίνῳ ἔχεν ἀπὸ τῶν ὅλιν πῶρος

αὐβούλωνται, ἀλλὰ δὴ καὶ πρὸς πολέμους. ἀπελθόν-
τες οὖν οὐτρεῖς πρὸς μακεδονίαν ἐπεδείξαντο πρὸς οἰκείαν
πέχυν. καὶ ἔπειτα φιλοφρόνως αὐτοὺς ἐδέξατο, φίλιππος,
ὡς τε πρὸς τοῖς ἄλλοις χημάσι, καὶ ἄλλα ἐκ τῆς οἰκείας
πρῆχεν αὐτοῖς. αἰδομένους δὲ μελλόντων πρὸς βούλευσαι
πρὸς αὐτὸν φωνέων, καὶ θετῶν, καὶ δηναίων, ἐβου-
λήθη ὅς αὐτοὺς ἰδὲ πατήσας. καὶ τῶν τῆς περὶ φά-
δος θραξάμενος φίλιππος, ἀφ' ἑλίων ἀριστόδημον καὶ
νεοπτόλεμον, ἔλεγεν αὐτοῖς, ὅτι φίλος εἰμὶ ἀθηναίοις. συ-
νέβη δὲ πάλιν πρὸς αὐτὸν γλῆναι, φρυγίων τις ἀθηναῖος
ἀπὸ τῶν ὀλυμπιάσιν ἀγωνιστόμενος, ἡ διασόμενος, ἐκράτη-
θη ὑπὸ πινων στρατιωτῶν τῶν φίλιππου ἐν ἰσομηνίᾳ, καὶ
ἀφῆρέθη πάντα τὰ αὐτοῦ. καὶ ἐλθὼν εἰς ἀθήνας πρὸς
λαοὺς ἀθηναίους, ἵνα χειροτόνησιν αὐτὸν πρὸς βούλευ-
ται, ὅπως ἀπελθὼν πρὸς φίλιππον, λάβῃ ἀπὸ τοῦ ἀφῆρέθη. καὶ
πειθόμενοι ἀθηναῖοι, ἐχειροτόνησαν αὐτὸν καὶ κτησιφών-
τα. καὶ ἐλθόντων αὐτῶν εἰς μακεδονίαν, φιλοφρόνως αὐ-
τοὺς ἐδέξατο ὁ φίλιππος. ὡς τε καὶ τὰ ἀφῆρέθη ἔπει-
τα τῶν στρατιωτῶν πάντα ἀφ' ἑλίων αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶν οἰκείων
ἄλλα ὑποδιδόναι, καὶ ἀφ' ἑλίων αὐτῶν ὅτι ἠγνόουν οἱ στρατιώ-
ται ὅτι ἰσομηνία ὄσιν. καὶ τῶν τῶν πάλιν ὁμοίως ἔλεγεν, ὡς
φίλος εἰμὶ ἀθηναίοις. καὶ ἐλθόντες εἰς πρὸς ἀθηναίους
αὐτὰ τοῖς ἄλλοις ἀπὸ τῶν λαῶν. τῶν τῶν ἀκούσας ἀθηναῖοι
ἐβούλοντο μαθεῖν, εἰ μετ' ἀληθείας εἰρήνῃ ἄγειν βούλε-
ται φίλιππος. καὶ δὴ χειροπονοῦσι διὰ πρὸς βούλευσαι. εἰσὶ
δ' οὐτρεῖς, κτησιφών, ἀριστόδημος, ἰατρὸν λῆς, κίμων, ναυ-
σηκλῆς, δέρικυλλος, φρυγίων, φιλοκράτης, αἰσχίνης, δημο-
δίνης. πύμποισι δὲ τῶν τῶν εἰς μακεδονίαν, ἵνα μάθωσι
εἰ μετ' ἀληθείας βούλεται εἰρήνῃ ἄγειν ὁ φίλιππος. καὶ
εἰ ἀληθὲς ὄσιν, ἐνέγκαι πρὸς αὐτὸν πρὸς βούλευσαι τοῖς ληφομέ-
νοις τοῖς ὅρκω. ἀπελθόντων οὖν τῶν δέκα πρὸς βούλευσαι

ΔΗΜΟΣ ΓΕΝΟΥΣ

ὁ πῶς
αἰσθάν
ἐμὸν
ἦν,
γὰρ ἐπ
καὶ π
βαλὼν
λαβὼν
σε, κα
σβέει
μοῦ
περὶ
ὁ δὲ
ὁ λαὸς
ἐκείν
χρηστο
τοὺς
φαικ
ἐκείν
καὶ, κα
ὡς λιπ
πρὸς
μὴ π
ὡς π
στ. 19
μοῖον
πίστη
αὐτοῖς
μετὰ τ
πρὸς π
λοῖτες
ὡς κατ

ὁ πούκ ἀρῆσκει μοι τὰ ἔωσι φιλιππου διδογμνία. ὁ δὲ
αἰχίνης ἔλεγεν, ὅπ τῶντα εἶπε φιλιππος ἐν τῷ φανερῷ:
ἐμοὶ δὲ εἶπεν εἰς τὸ οὐς, ὅπ πάλω ἀλέων καὶ φωκέων εἶ-
πεν, ἵνα μὴ μαθόντες θηβαῖοι πῶρυφύλωνται: αὐτοὺς
γὰρ εἰσερχόμενος ἀπολείσω: τῷ τῶν δὲ σώσω, οἱ δὲ ἀθῆ-
ναῖοι πεισθέντες αἰχίνῃ, ἐχειροτόνησαν ἔλπην πρεσβείαν,
βουλόμενοι μαθεῖν εἰ φυλάττει φιλιππος τὰ ὑπ' αἰχίνου
λεχθέντα. καὶ ἔβωμῶν δημοθένης, μήτε πρεσβύ-
σαι, μήτε κοινωνεῖν, εἶτε καλῶς εἶτε κακῶς περὶ εἴη πρεσ-
βεῖα. καὶ τότε φοβηθεὶς ὁ αἰχίνης μὴ ποτε μένων ὁ δη-
μοθένης πέμψαι πείσει τὸν δῆμον τοῖς φωκέσι βοήθῃαν,
περὶ ποιήσας, ὡς λέγει δημοθένης, ἀρῶσιν. καὶ τότε
ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ ὄνομος ἦλθεν ἔχων ἰατρὸν καὶ ὀμνύων
ὅτι ἀρῶσιν αἰχίνης. καὶ αὐτὸν τὸν ὄνομον αἰτί τῷ τῶν ἐ-
χειροτόνησεν ὁ δῆμος πρεσβυτήν. καὶ ἀπελθόντων τῶ-
ν τῶν πρεσβέων, ὡς κατέλαβον δούβαιαν, ἤκουσαν ὅτι
φωκέας κατεστρέψατο φιλιππος: καὶ μετ' αἰχίνης ὑπέ-
στρεψαν. ἐλθούσης δὲ τῆς ἔλπης πρεσβείας εἰς τὴν ἀπὸ
κλῶ, αἰχίνης αὐτοχειροτόνητος πρεσβυτῆς ἀπῆλθε πρὸς
φιλιππον, ὡς λέγει δημοθένης. ἰστέον δὲ ὅπ μετὰ τὴν
πρεσβεῖαν ἔκαστος τῶν πρεσβέων, δούβινος εἰδίδου. καὶ ἡ
μὲν πρῶτη πρεσβεῖα παρέσχεν δούβινος οὕτω καλῶς,
ὥστε τὸν δημοθένην γράψαι καλέσαι αὐτοὺς ἐπ' ἀρί-
στον. ἔστος γὰρ τῶν καλῶς πρεσβυσαμένους, εἰς δη-
μόσιον ἀρίστον καλεῖσθαι. Αἰσχροῦσι δὲ πνός, ὅτι εἰ ἡ-
πίσατο δημοθένης, ὅπ περὶ τῶν ἡν, δεῖ πὶ ἐποίησε
αὐτοὺς κληθῆναι εἰς δημόσιον ἀρίστον; καὶ λέγομεν ὅπ
μετὰ τὸ ἀρίστον, ἔγνω τὸν σκοπὸν αὐτῶν. τῶν δὲ τῆς διδυ-
ρας πρεσβείας, μόνος ὁ δημοθένης δίδωκεν δούβινος. μέλλο-
ντος δὲ τῆ αἰχίνου πρὶν εἰπεῖν πύργους καὶ δημοθέ-
νης κατηγορήσας τῷ τῶν: καὶ ἡπασεν αἰχίνης ἀνάκρισις

Δημοσθένους

γινέσθαι. καὶ γνομνῆς αἰακρίσως, εἰδείξει πῶς ἔστιν ἡ τα-
 ρηκότης καὶ ὑπερβαλὼν αὐτόν. νόμος γὰρ ἡ τὸν ἡ ταρηνός-
 τα μὴ πολιτεύεσθαι. εἴτα ἐπέση κατηγορήσων ὁ δημοσθέ-
 νης. καὶ λέγουσιν πῶς, πῶς ἐν ταύτῃ μέμνηται τῆς ὑπε-
 ρβασίας. λέγουσιν δ' ὅτι μετὰ ὑπὲρ τῆς γρηφῆς,
 εἰσῆλθεν ἔχων τὴν κατηγορίαν. γνομνῆς γὰρ τῆς διου-
 τέρως πρεσβείας μαθόντος οἱ Ἀθηναῖοι τὴν τῆς Φωκέων
 ἀπώλειαν, ἐσκιδναίνον ἐκ τῆς ἀγρῶν, καὶ ἐν πολλῇ
 θορῇ ἦσαν καὶ μετὰ ὑπὲρ τῆς εἰσῆλθαι ὁ δημοσθένης κα-
 τηγορήσων αἰσχίνου, καὶ κρίνει αὐτὸν διὰ δύο ἐγκλήματα,
 διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς Φωκέων, καὶ διὰ δωροδοκίαν. ἰσὺν
 δὲ ὅτι περὶ γούμενόν ἐστιν ἐγκλημα, ὅτι Φωκῆς ἀπελῶ-
 λασι. πρὶς οὕτως ἐστὶν, δούτι ἔρον ἐνέκυρτον τιμα, ὅτι
 ὑπὸ χήμασιν αἰσχίνῃ ἔδοξε τετόλμηται. ὡς οὕτως γίνε-
 σθαι περὶ τούτου ἐγκλήματος τὸ κατὰ Φωκέας. περὶ αἰ-
 σχίνου δὲ τὸ πάλαι τῶν ἐσκιδνωμένων καὶ κατεσκιδνάσθαι, δι-
 ὡς ἅμα καὶ περὶ αἰσχίνου. τὸ χρώμα αἰσχίνου κατὰ φύσιν
 ἐστὶν ὑπὸ ἀγνοίαν καὶ συγνώμην. καὶ τούτων πᾶσι μετὰ, ἐκ τῆς
 πρὸ μὲν εἰληφει, τὰ δὲ, ἐκ τῆς πεπραγμένων. σιωπῇ πε-
 ρὶ φιλοκράτει, αὐτὸ Φωκέων γράφοντι τὴν εἰρήνην.
 οὐκ ἔλαβον ὅρκους πρὸς δετταλῶν συμμαχούντων
 φιλίππῳ, οἱ οὐκ ἂν σιωπῇ ἀπολύσιν ὑπὸ Φωκέας, εἴ-
 ποτ' ἐδωκότες ἦσαν τοὺς ὅρκους. αἰδέσκει φιλίππῳ χρο-
 νον πρὸς ἀπολύσθαι τὴν ὑπὸ Φωκέας στρατείαν. διε-
 ῖλε γὰρ ἐκεῖνος ἐπὶ χρόνους ὑπερτίτθεις αἰακρίστων, ἵνα
 μὴ ποτὶ ἀπολύσας ὁ δῆμος κλείσῃ τὰς πόλεις. ὑπερτίτθ-
 σε τὴν πόλιν ἐπανηλθῶν ἐπὶ τῆς διτῆς ἐλπίσι: μὲν
 μὲν, ὅτι θηβαῖοι ἀπολύνται, ἐτέρω δὲ, ὅτι Φωκῆς σωθή-
 σονται. ὥστε μὴ ἐγχεῖσθαι βεβλῆσθαι πρὸς δεξιὸν ὑπὸ
 Φωκέων. εἴπε γὰρ εἶναι φιλίππῳ πισθῆναι. σώσειν γὰρ
 αὐτὸς χρεὶν τῆς πόλεως ἐπὶ πείλας καὶ τὸ μὲν περὶ τούτου

ταῦτα τεκμήρια . τῆς δὲ διουτῆρος , τῆς ποδὶ τῆς δώρων , ἐν
 ᾧ δείκνυται , ὅτι εἴληφεν αἰσχίνης , ταῦτα τεκμήρια . ὦν ὁ-
 μῖως τὰ μὲν ἐκ τῆς πῆρι μὲν ὄντι , τὰ δὲ ἐκ τῆς πεπεραγ-
 μένων . οὐ μὲν οὖν ὡς ὡς , καὶ ποδὶ ὅρα πηθεῖς ὑπ' αὐ-
 τῆς , ὡς φησι . σωεῖ πε πηλίππω γλῆναι ἀμφοκτύονα ,
 πρὸς δὲ σαμῶν ποδὶ αὐτῆς ἀμφοκτύονων . σιμῶν αἰεὶ
 φιλοκράτει χρήματα εἰληφόρε . καλονύμιος ἐπὶ μῦτ-
 ρίαν κούρεα ἑσπέρης εἰσῆπειλε φιλοκράτην , πῶν οὐκ
 ἐφθίγαν . χειροκνηθεῖς πρὸς δὲ τῆς ὡδὶ πῶ φωνίδα
 πρὸς ὡς ὡς ὡς , καὶ τῆς ἑσπέρης , ἀρῶς ἐν πρὸς
 ποιῶν . ἀλόντων φωνέων μετὰ πῶ ὡς ὡς . ἀχειρο-
 τόνως πρὸς δὲ τῆς , ὅτι καὶ φιλάξασται αὐτῶν ἐκ τῶν . ταῦ-
 τα τὰ τεκμήρια τῆς διουτῆρος λόγος . ἐπὶ δὲ τῶν τῶν
 ἰαυρότῶν , καὶ οὐ μάλιστα ἀντέχειται , ἢ ἐπαφελία , καὶ ἢ
 ὑπόχρησις αἰσχίνης , ἢ ποδὶ δὲ αἰσχίνης καὶ φωνέων .
 Ἡ μὲν ὑπόχρησις τῆς λόγος , σοφιστική . ὁ γὰρ σωφίει χειρὶς
 ἐκαλεσμένους αἰσχίνης , ἀλλ' ἀρνείται παντάπασιν . τὸ δὲ
 εἶδος , οἱ μὲν , ἀπὸ τῶν νεομύκων , ὕλης πολλῆς ὡς ἐν ἁ-
 ληθείᾳ σωφιστικῆς : οἱ δὲ , συγκατασκευάζοντες , δύο
 λαβόντες ἐκλήματα , τὸ καὶ τῶν φωνέων , καὶ θράκιον .
 μὲν αὖθις δὲ ἐμπύκτων τὰ φησιν . εἴληται δὲ ἐκ

διαβολῆς τὸ πρὸς ὅμιον . δι' ὧν γὰρ αὐτῶν

δεδιότα ποιῶν καὶ δεόμενον , ὅρα τῶν

των δείκνυσιν οὐ πάντως τῶν δι-

καίους περὶ ῥηκτότα . καὶ

ἅμα συγκατασκευάζοντες αὐ-

εἶν τὸ νόημα .

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΕΡΙ ΤΗΣ
ΓΑΡΑΓΡΕΣΒΕΙΑΣ ΛΟΓΟΣ.

ΣΗ ΜΕΝ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, αὖτε
δὴ πρὸς τὸν αἰῶνα καὶ πρὸς γ-
γελία γέγονε, σχεδὸν οἶμαι πάντας
ὑμᾶς ἠδῆσθε, ἐωρακότας αὐτὴν ἔσθ
ὅτι ἐκλήρουθαι, ἐνοχλοῦντας καὶ
περιστόντας ὑμῖν. δεῖ γὰρ δὲ πάντα
τῶν ὑμῶν, ἃ καὶ τοῖς μὴ δεηθεῖσι δι-
καιόν ἐστιν ὑπάρχειν: μὴδεμίαν μὴτε ἄλλαν, μὴτε ἀνδρα-
ποιεῖσθαι πρὸς πλείονος, ἢ τὸ δίκαιον καὶ τὸν ὅρκον, οὐ
εἰσεληλυθεν ἕκαστος ὑμῶν ὁμωμοχῶς, ἀνθυμυμνόνους,
ὅτι τῶντα μὲν ἐστὶ πρὸς ὑμῶν καὶ ὅλης τῆς πόλεως: αἱ
δὲ τῶν πρὸς ἀκλήτων αὐτῶν δεήσεις καὶ αὐτοῦ, τῶν ἰδίων
πλεονεξιδῶν ἐνεκα γίγνεται: ἃς ἵνα κωλύθῃ, οἱ νόμοι συ-
νήγαγον ὑμᾶς, οὐχ ἵνα κυρίως τοῖς ἀδικοῦσι ποιῇτε. τῶν
μὲν οὖν ἄλλους ὅσοι πρὸς τὰ κοινὰ δικαίως περισέρχον-
ται, καὶ δεδωκότας ὥσιν δυνάσασθαι, τῶν ἀειλογίαν ὁρᾷ
περτεινομνόνους: τὸν γὰρ δὴ αἰσχύνω πρὸς πάντας τοὺς
πρὸς ὑμῶν, τὸν μὲν ἀνῆρκε τῶν αὐτῶν δυνάσασθαι ἐλ-
θόντων, τοῖς δὲ, ἀπειλῇ πόρμων, λεινότητι πάντων ἐ-
δος καὶ ἀσυμφορώτατον ὑμῖν, εἰς τὴν πολιτείαν εἰσάγει.
εἰ γὰρ ὁ πρὸς ὑμᾶς πρὸς κοινὰ καὶ διοικήσας τῶν καθ' ἑαυ-
τὸν φόβῳ, καὶ μὴ τῶν δικαίων καὶ δικαιοσύνης μὴδένα εἶναι
κατήγορον αὐτοῦ, πάντα πασιν ἄκυροι πάντων ὑμῶν γνη-
σεσθαι. τὸ μὲν οὖν ὑπελείγχειν πολὺ καὶ λεινὰ πεποιηκό-
τα τὸν νότον, καὶ τῆς ἐξουσίας ὄντα ὑμῶν εἰς ἄξιον, διαβροῦν
καὶ πάντων πισδύω. ὁ δὲ, καὶ πρὸς ὑμῶν πειληφῶς τῶντα, φο-
βούμε, φράσω πρὸς ὑμᾶς καὶ οὐκ ἀπὸ κρυφίου: ὅτι

μην δοκῶσιν ἅπαντες οἱ πρὸ ὑμῶν ἀγῶντες, οὐχ ἡτῶν, ὡς
 ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τῆς καιρῶν, ἢ τῆς πραγμάτων εἶναι·
 καὶ τὸ, χρόνον γεγνηῖσθαι μετὰ τὸ πρεσβεῖαν πλὴν,
 δέδοικα μὴ πῖνα λήθην, ἢ σιωπήσαν τῆς ἀδικημάτων ὑ-
 μῶν ἐμπεποιήκει· ὡς δὲ μοι δοκοῖτ' αὐτὸς ἐκ τούτων καὶ
 γινώσκει τὰ δίκαια καὶ δικάζει νυνί, τῶθ' ὑμῶν λέξω· εἰ
 σκέψασθε παρ' ὑμῶν αὐτοῖς, ὡς ἀνδρὸς δικασταί, καὶ λο-
 γίζασθε, τίνων περσῆκε τῇ πόλει λόγον πρῆς πρεσβυ-
 τῆ λαβεῖν. πρῶτον μὲν τοίνυν, ὧν ἀπήγειλε· δούτορον
 δὲ, ὧν ἐπεισε· ἔλτον δὲ, ὧν περσετάξατε αὐτῷ· μετὰ
 ταῦτα δὲ τῆς χρόνων· ἐφ' ἅπασιν δὲ τούτοις, εἰ ἀδωροδο-
 κήτως ἢ μὴ, πάντα ταῦτα πέπρακται. τί δὲ ποτε τούτων;
 ὅτι ἐκ μὲν τῆς ἀπαγγελιδὸν τὸ βουλεύσασθαι ποδὶ τῆς
 πραγμάτων ὀρεῖται ὑμῶν ὅτιν. αὐτὸ μὲν οὖν ὡς ἀληθεῖς,
 τὰ δέοντα ἐγνώτε· αὐτὸ δὲ μὴ ριαυτοῖ, τάναντία. τῶς δὲ
 συμβουλίᾳς πιστοτέρᾳς ἢ ἀπολαμβανέτω· εἶναι τοῖς τῆς
 πρεσβείων· ὡς γὰρ εἰδότες ποδὶ ὧν ἐπέμψθησαν, ἀκρί-
 τε· οὐδὲν οὖν ὑπερίσχεσθαι δίκαιός ἐστιν ὁ πρεσβυτῆς
 φαῦλον οὐδὲ ἀσύμφορον ὑμῶν οὐδὲν συμβεβουλεύκως·
 καὶ μὴν, ποδὶ ὧν γε περσετάξατε εἰπεῖν, ἢ περῆσαι, καὶ
 διαρρήδην ἐλπίσασθε ποιῆσαι, περσῆκε διωκτικόν. εἶναι·
 τῆς δὲ δὴ χρόνων διὰ τί; ὅτι πολλάκις, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
 ναῖοι, συμβαίνει πολλῶν πραγμάτων καὶ μεγάλων και-
 ρὸν ἐν βραχεί χρόνῳ γίνεσθαι· ὃν ἐάν τις ἐκὼν καθυφῇ
 τοῖς ἐναντίοις καὶ περδῶ, ὅδ' αὐτὸ οὐκ οὐκ ποιῇ, πάλιν οἷός
 τε ἔσται σῶσαι. ἀλλὰ μὴν, ἔπειτα γε τῶς προῖκα ἢ μὴ, τὸ
 μὲν ἐκ τούτων λαμβανέειν ὑμῶν ἢ πόλις ἐλάττειται, πάν-
 τες οὐ οἶδ' ὅτι φήσεται αὐτὸ, εἶναι διειδόν, καὶ πλὴν ὀρε-
 γῆς ἄξιον. ὁ μὲν τοι τὸν νόμον ἔθεῖς, οὐ διώρισε ἑστῶς,
 ἀλλ' ἀπλῶς εἶπε, μεθαμῶς δῶρα λαμβανέειν· ἡ γὰρ μένος
 ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, τὸν ἅπαξ λαβόντα καὶ διαφθαρέντα ἔπειτα

χρημάτων, οὐδὲ κριτῶν ἐπὶ τῆς συμφερόντων ἀσφαλῆ με-
 νειν τῇ πόλει. αὐτὸς μὲν τοίνυν ἰζελέγω καὶ δείξω σαφῶς
 αἰσχύνῃ τοὺς τοῦτον, καὶ μηδὲν ἀληθὲς ἀπητήλκω καὶ κε-
 κωλύκωτα ἐμοὶ τὸν δῆμον ἀκούειν τὰ ληθῆ, καὶ πάντα
 τὰ ἀντία τῆς συμφερόντων ὑμῶν συμβεβουλεύκωτα, καὶ μη-
 δὲν ὧν περὶ ταῖς ἐν τῇ προσηθείᾳ πεποικνύκωτα, καὶ αἰν-
 λωκώτα τῶν χρόνων, ἐν οἷς πολλῶν καὶ μεγάλων πραγ-
 μάτων καιροὶ πέσειν τῇ πόλει, καὶ πάντων τοῦτων δῶ-
 ρα καὶ μισθοὺς εἰληφότα μετὰ φιλοκράτους: καὶ ταῖς ἡ-
 σαδε αὐτοῦ, καὶ δίκῃ ἀξίαν τῆς ἀδικημάτων λάβετε. αὐ-
 τὸς μὴ δείξω ταῦτα, ἢ μὴ πάντα, ἐμὲ μὲν φάσθαι ἡγε-
 ῖσθε, τοῦτον δὲ ἄφετε. Πολλὰ δὲ καὶ διδῶν κατηγορεῖν
 ἔχων ἐπὶ περὶ τούτοις ἑτοῖρα, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ἵς ὧν
 οὐκ ἔδ' ὅς τις αὐτοὺς εἰκότως μισήσειν αὐτὸν, βούλομαι
 περὶ πάντων ὧν μὲν λέγειν, μνημονεύοντες ὑμῶν δὲ οἱ-
 δι' ὅτι οὗτοι πολλοὺς ὑπομνήσαι, εἰς τῖνα τάξιν ἔταξεν ἐσω-
 τὸν αἰσχύνῃ ἐν τῇ πολιτείᾳ τὸ πρῶτον, καὶ τῖνας λόγους
 καὶ τὰς φιλικῶν δημοκρατῶν ὡς δὲ εἶναι: ἐν εἰδῆτε ὅτι τοῖς
 ὑφ' ἐμὲ τῶν πεπραγμένων καὶ δεδημηγορημένων ἐν ἀρχῇ,
 τούτοις μάλιστα πάντων ἰζελεχθήσεται δῶρα ἔχων. Ἐστὶ
 τοίνυν οὗτος ὁ πρῶτος ἀθηναίων αἰδομένους φιλικῶν,
 ὡς τότε δημοκρατῶν ἔφη, βουλευόμενος τοῖς ἑλλησι, καὶ
 διαφθείροντάς τινας τῶν ἐν ἀρχαῖς περὶ ἐκείνων: καὶ
 ἔχων ἱκανόν τὸν νεοπτόλεμον διδιδρατωσίην, περὶ ὧν
 μὲν τῇ βουλῇ, περὶ ὧν δὲ τῷ δήμῳ παρὰ τοῦτων, καὶ πεί-
 σασ ὑμῶς πανταχούτ' ἐπὶ ταῖς πείμασι τῶν σιμῶντας
 διδιδρατῶν βουλευσόμενους παρὰ τῶν περὶ φιλικῶν πο-
 λέμεν: καὶ ἀπατήλων μετὰ ταῦθ' ἡκὼν ἰζελεχθήσεται οὗτος
 καλοῦς ἐκείνων καὶ μακρὸς λόγους, οὗς ἐν τοῖς μυρίοις
 ἐν μεγάλῃ πόλει περὶ ἰδρώνου τὸν ὑποδὶ φιλικῶν λέ-
 γοντα, ὑποδὶ ὑμῶν ἔφη δεδημηγορηκέναι: καὶ διεξιδὼν ἡλι-

ὁ ποδὶ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος.

55

καὶ τὴν ἐλλάδα πᾶσαν, οὐχὶ ἰδίᾳ ἀδικούσι μόνον πατρί-
δας οἱ δωροδοκούντες, καὶ χρήματα λαμβάνοντες πρῆς
φιλίππου. ἐπειδὴ τίνων τῶνδε πολιτοδόμῳ τούτου τό-
τε, καὶ εἶχε τὸ δείγμα ὑπερβολῆς ποδὶ ἐαυτοῦ, εἶπε πε-
ρὶ τῆς εἰρῆνης πρὸς εἰς πέμπειν ὡς φιλίππου ἐπείθεται
ἅπῃ ἀριστοδμήμον καὶ νεοπτόλεμον καὶ κτησιφώνους, καὶ
τῶν ἄλλων τῶν ἐκείθεν ἀπαγέλωντων οὐδὲ οὐνοῦν ὑγίης, γί-
γνεσθαι τῶν πρὸς εἰρήνης τούτων εἰς καὶ οὐτοῦ: οὐχ ὡς τῶν
ἀχθῶν δολιχῶν τὰ ὑμέτερά, οὐδὲ ὡς τῶν πεπιδυμένων
φιλίππου, ἀλλ' ὡς τῶν φυλαξόντων εἰς ἄλλους. διὰ γὰρ
εἶπε πρεσβυτέρους λόγους καὶ τὴν πρὸς φιλίππου ἀπί-
θειαν, τῶνδε εἰκότως ποδὶ αὐτοῦ πάντες εἶχεν τὴν
δόξαν. περσελιδῶν τίνων ἐμὴ μὲν τῶνδε σιωπῆται τῶνδε κοι-
κῇ πρεσβύειν καὶ ὅπως τὸν μακρόν καὶ ἀναιδέα φυλά-
ξωμεν ἀμφότεροι φιλοκράτην πρὸς πᾶσι κελεύσας. καὶ
μέχρι τῆς ἀπὸ ἐπανελθεῖν ἀπὸ τῆς πρώτης πρεσβείας,
ἐμὴ γούν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, διεφθαρμένους καὶ πεπερα-
κὼς ἐαυτὸν ἐλάττανε. χωρὶς γὰρ τῶν ἄλλων ὧν ὁ ποδὶ εἶ-
πον, εἰρήκει πρὸς πόρον, αἰσάς τῇ περσελιδῇ τῶν ἐκκλη-
σιῶν, ὡς αἶς ποδὶ τῆς εἰρῆνης ἐβουλεύεσθε, ἡρξάτο ἀρ-
χὴν, ὡς ἐγὼ καὶ τοῖς ῥήμασιν οἱ μὲν τοῖς αὐτοῖς, οἱ ποδὶ οὐ
τοῖς εἶπεν, ὡς ὑμῶν ἀρχὴν μνημονεύσειν. εἰ πάντις πολὺ, εἴθε,
χρόνον ἐσκόπει φιλοκράτης, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὅπως
αὐτὰρ ἄρῃσι ἐάντι πωθεῖν τῇ εἰρήνῃ, καὶ αὐτὸν ἄμεινον εὐρεῖν
οἱ μὲν, ἢ τοιαῦτα γράφοντα. ἐγὼ δὲ τῶνδε μὲν τὴν εἰρή-
νην, ὡς αὐτὸς * ἀθηναίων λείπειται, οὐδέ ποτ' αὐτὸς συμβε-
λόμεθα ποιήσασθαι τῇ πόλει. εἰρῆνῃ μὲν τι φημὶ δεῖν
ποιεῖσθαι. καὶ τοῖς τοῖς ἡγεῖται εἰπε βραχεῖς, καὶ μετρίους
λόγους. ὁ δὲ ταῦτ' εἰπὼν τῇ περσελιδῇ πάντων ἀκρόν-
των ὑμῶν εἰς τὴν ὑστέραν ἐν ἧ τὴν εἰρῆνῃ ἐδὲ κυροῦσθαι
ἐμὸν τῷ τῶνδε συμμάχων συνεγροῦντος δόγματι, καὶ τὴν

Δημοθένους

εἰρήνῃ ὅπως ἴσῃ, καὶ δικαίᾳ * γλῆσεται πρὸς πόντος :
καὶ ὑμῶν βουλομένων ταῦτα, καὶ οὐδὲ φωνῶν ἐθελόντων
ἀκούειν τῶ κατὰ πῖνσον φιλοκράτους, αἰσῆς ἐδημηγόρει
καὶ στυγερῶν ἐκείνῳ, πολλῶν ἀξίους, ὡς ἔδῃ καὶ πάντες
θεοί, θανάτων λόγῳ, ὡς οὐτὲ τῆς περὶ γένων ὑμᾶς με-
μνήσθαι δέοι, ὅτε τῆς τὰ Τρύπαια, καὶ τοῖς ναυμαχίᾳς λε-
γόντων αὐτέχεσθαι : νόμῳ τε δῆσειν, καὶ γράψαι, μηδενὶ
τῆς ἐκ τῶν ὑμᾶς βοηθῆν, ὅς αὐτῇ περὶ πόρος βεβηθῇ-
κὼς ὑμῖν ἦ. καὶ ταῦτα ὁ χέτλιος, καὶ ἀναιδὴς ὅς ἐτόλ-
μα λέγειν ἐφελκυστῶν πρὸς βίων καὶ ἀκούοντων, οὐς ἀπὸ
τῆς ἐκ τῶν μετεπέμψατο ἕως τῶν τότε περὶ δέντες,
ὅτ' οὐ πῶ περὶ κὼς ἐαυτὸν ἴδῃ. Οὐ μὲν οὖν Τρύπον, ὡς
ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, χειροκνητάντων ὑμῶν ἐπὶ τῶν ὀρκιστῶν
τὸν πάλιν, τοὺς τε χρόνους κατέβηκε, καὶ τὰ πρὸς γμα-
τα πάντα ἐλυμήνατο τὰ τῆς πόλεως : καὶ ὅτε παρὰ τῶν
τῶν ἐμοὶ πρὸς ἑστῶν ἀπὸ χερσὶ σωβηθῆναι βεβηθῶν καὶ
λῦειν, αὐτῇ ἀκούσεσθαι. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν ἤκουεν ἐκ
τῆς πρὸς βίᾳς τῶν αὐτῶν αὐτῶν ὀρκιστῶν, ἥσ' ἔστιν αἰνῶν
δι' εὐνοίαι, ὅτε μικρὸν, ὅτε μέγα οὐ δοποῦν δὲ ρημῶσι τῆς
ὅτε τὴν εἰρήνῃ ἐποιεῖσθαι λεχθέντων, καὶ περὶ δοκηθέν-
των : ἀλλὰ πάντα ἐξηπατημένοι, καὶ τούτων ἐπὶ αὐτῶν
αὐτῶν πρὸς βίων, καὶ πρὸς αὐτῶν τὸ ἡμῶν σιμα περὶ βίᾳς
τῶν, περὶ τῶν τῶν βουλή, καὶ ταυτὶ πολλοὶ σιωπῶσιν ἀ-
μῶν λέγειν : τὸ γὰρ βελούθειον μετὸν ἡνὶ δῶ τῆς. πα-
ρελθόντων δ' ἐπὶ πάντα τὰ ληθῆ πρὸς τὴν βουλήν ἀπὸ πεί-
λα : καὶ κατηγόρησαν τούτων : καὶ ἀνελθὼν ἀπὸ τῆς
πρῶτων ἐλπίδων ἐκείνων, ὧν ὁ κτησιφῶν καὶ ὁ ἀεισόδη-
μος ἀπὸ πείσαν πρὸς ὑμᾶς. καὶ μετὰ ταῦτα ὅτε τὴν εἰρήνῃ
ἐποιεῖσθαι, ὅς οὐτὲς ἐδημηγόρησε, καὶ εἰς αὐτὴν πρὸς ἡ-
πόλιν, καὶ παρὰ τῆς ἑσπολοίων, ταῦτα δ' ἦν φωνῆς, καὶ
πύλαι, μὴ περὶ δῶ σιωπῶσθαι, μὴ δὲ ταυτὰ παθεῖν,

μὴ δ' αὐὰρ τωμένους ἐλπίσιν ὕψ' ἐλπίδων, καὶ ὑποχέουσιν,
εἰς τοῦ ὄρατον ἐλθεῖν τὰ πρῆγματα ἰάσαι. καὶ ἔπειτα ταῦ
τὸ πλὴν βουλὴν. ἔπειθ' ἡ δὲ ἡκεν ἡ ἐκκλησία, καὶ πρὸς ὑμᾶς
ἔδει λέγειν, πρὸς τοὺς αἰσχίνους οὐ τοσὶ πρὸς τὸς ἡμεῖς ἀπάν-
των, καὶ πρὸς διός, καὶ θεῶν πειράσθαι σιωδία μνηστῆρας
αὐτῶν ἀληθῆ λέγω: τὰ γὰρ πρῆγματα πάντα λυμηνάμενα
ὑμῖν, καὶ διαφθείρετα ὅλως, ταῦτ' ὅσιν ἡδὴ. τὸ μὲν αὖ-
παντὲς λένει πρὸς πρεσβυτέρων, ἢ ποδὶ τῆς ἐκ τῆς βε-
λῆ ῥηθύντων, εἰς ἄρ' αὐτῶν ἡμεῖς ἡμεῖς ἀληθῆ λέγειν ἔμε, μνη-
στῆρας παμπληθεῖς ἀπείχων: εἰπε δὲ τοιοῦτος λόγος, καὶ
τηλικαῦτα, καὶ τοσαῦτα ἔχοντες ἀγαθὰ, ὥσθ' ἀπαντᾶς
ὑμᾶς λαβὼν ὥχ' ἔφ' ἡ γὰρ ἡκεν πεπεικὼς ὠλιγοπῶν,
πάντ' ὅσα συμφορὰ τῇ πόλει, καὶ ποδὶ τῆς ἐκ τῆς ἀμφοκτύοσι,
καὶ ποδὶ τῆς ἀλλων ἀπάντων: καὶ διεξῆλθε λόγον μακρὸν
ὑμῖν, ὃν καὶ θεοὶ ἀγαθῶν εἰπεῖν πρὸς ὠλιγοπῶν ἔφ' ἡ γὰρ
κεφάλαια ἀπὸ τῆς πρὸς ὑμᾶς, καὶ ἀπελογίζετο ἐκ τῆς
αὐτῶν πρεσβυτέρων δυοῖν ἢ ἑλὼν ἡμεῖς ὑμᾶς μέ-
στοντας οἴκοι, καὶ οὐ στρατομέλους, οὐδ' ἐκ τοῦ μελέους
θεβασμὲν πολιορκημέλους αὐτοῖς καὶ αὐτοῖς χωρὶς τῆς
ἀλλης βιοωπίας ἀκυσσάσαι: θεαπίας δὲ, καὶ πλατῶνας
οἰκισμέλους: τῶν θεῶν δὲ τὰ χρήματα εἰς περὶ πόλιν,
οὐ πρὸς φωκέων, ἀλλὰ πρὸς θεοῦ αἰών τῆς βουλοσύνης
τὴν κατὰ ληψὶν τῶν ἰδίων. διδάσκειν γὰρ αὐτὸς ἔφ' ἡ γὰρ τὸν ὠ-
λιγοπῶν, ὃς ὅθεν ἡ πόλις ἡσέθηκα σιν οἱ βεβουλοσύνης τῆς
τῶν χρεστὶ περὶ πόλιν. καὶ δὲ τῶν τὰ χρήματα αὐτῶν ὅς
θεοῦ αἰούς ὡς κεκρυμμένα. ἀκυσσάσαι δὲ καὶ τῶν δόλοισιν ἐ-
πίων ἔφ' ἡ γὰρ περὶ πόλιν καὶ τεταραγμένων, πλὴν πρὸς τὴν
πόλιν οἰκιστέα ὠλιγοπῶν γεγενημένων: ὅπ' οὐ λελη-
θῆτε ἡμᾶς, ὡς αὐτοῖς πρὸς πόλιν, ἐφ' οἷς πεποιθεῖται
εἰς πόλιν πρὸς ὠλιγοπῶν: οὐ ἀγνοοῦμεν, ὅπ' ὑμεῖς με-
τὰ πόλιν δεδωκατε ἐκείνῳ, ὠλιγοπῶν δὲ ὑμῖν δόλοισιν

Δημοσθένους

ὡς μὲν λόγῳ περὶ δώσεων· εἶναι μὲν τοι καὶ ἄλλο διωκόμενον αὐτῷ· οὐ μὲν πῶς ἴσως βούλεσθαι λέγειν, καὶ γὰρ νῦν φθονοῦν ἱναὶ αὐτῷ τῆς συμπερίσβεων, ὑπὸ νήπιον δ' οὐ πῶς πον, καὶ πρὸ δ' ἡλίου τὸν ὥρωπόν. οὐδὲν μὲν δ' αὖτις τοῖς εἰσώπῳ, καὶ δοκῶν καὶ ῥήτωρ ἄριστος εἶναι; καὶ αὐτὸς θάυμαστος, κατέβη μάλα σεμνῶς. ἀναστὰς δ' ἐγὼ, ταῦτα τε οὐκ ἐφύω εἰδέναι, καὶ ἐπειρώμεν πλέγειν τοῦτων, ὧν εἰς πῶς βουλήν ἀπὸ πείρα. καὶ πρῶτος ὁ μὲν, εὐθὺς, ὁ δὲ, εὐθὺς, οὐκ οἶ καὶ οὐλοκράτης, ἐβόων· ὅτι κρουόν με· τελευτῶντες ἐχθρότατον. ὑμεῖς δὲ ἐγχεῖτε, καὶ ἔτι ἀκούειν ἡθέλετε, οὐκ ἐπισθύνειν ἡβούλεσθε ἄλλα, πάλιν αὖ οὐτος ἀπὸ πείρα. καὶ νῦν ἴδω θεοὺς, εἰς ἃ παθεῖν ἐμὴν γε δοκεῖτε. τίς γὰρ αὐτὸν ἐχέει, τιλικαῦτα καὶ τοσαῦτα ἐσεῖναι περὶ δοκῶν ἀγαθὰ, ἢ ταῦθ' ὡς οὐκ ἔστι λέγοντός τινος, ἢ κατηγοροῦντος τῆς πεπραγμένων τούτοις; πάντα γὰρ τὰ μὲν οἱ μοι τότε καὶ δούτωρ ἦν τῆς ὑποκρίμενων περὶ δοκῶν, καὶ τῶς ἐλπίδων. οἱ δ' αὖ πλέγοντες, ὅχλος ἄλλως, καὶ βλασηνία κατεφαίνετο. ταῦτα δὲ θαύμαστα ἡλίκα καὶ συμφορὰν ἐδίδκει περὶ τῶν τῇ πόλει. τοῦ χάριν δὲ ταῦθ' ὑπέμνηται πρῶτα νῦν ὑμῶς, καὶ διεξήλθον τούτοις ἴσως λόγους, εἰς ὃς μὲν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, μάλα καὶ πρῶτον, ἵνα μηδεὶς ὑμῶν ἐπειδάν τι λέγωντος ἀκούῃ μιν, καὶ κατηγοροῦντος τῆς πεπραγμένων, καὶ δοκεῖ δεινὸν αὐτῷ, καὶ ὑποδράμον εἶναι· εἴτα τότε οὐκ ἔλεγεσθαι περὶ τῆς ἡμῶν ταῦτα, οὐδ' ἐδιδασκός ἡμῶς; θαύμαστος· ἀλλὰ μεμνημένοι τοῖς ὑποσχίσεις τοῖς τοῦτων, ὥς ἐφ' ἐκείνων ποιούμενοι τῆς καὶ τῶν ὑπέκλειον λόγου τυγχάνειν ἴσως ἄλλους, καὶ πῶς ἀπαπέλιαν πῶς τοῦτον ταῦτα τὴν πῶς καλὴν, εἰδὼς τε ὅτι περὶ ἀπασιν τοῖς ἄλλοις καὶ τῶν ἡδύνησθε ὑπ' αὐτοῦ, ὅτι τὰ ληθῆ περὶ τῆς ἡμῶν, καὶ ἡνίκα ἐδίδκειν ἀνέδοξε, διεκωλύθητε, ἐλπίσι, καὶ φρονεσμοῖς, καὶ ὑποσχίσεις

ἡτοιχίσαντες ὑπαπατώμενοι, * πρῶτον μὲν τῷ τῷ, καὶ
 μάλιστα οὐ πρὶν εἶπον εἶναι, τῷ τῷ διεξήλθον. διὰ τούτου
 δὲ ἵκνους, καὶ οὐδὲν ἐλάττωτος, ἢ τῷ τῷ, ἵνα πῶ ὅτ' ἀδωρο-
 δόκητος ὑπῆρχε, περ αἵρεσιν αὐτοῦ τῆς πολιτείας ἀνά-
 μνησθέντες, ὡς περ βεβημένον, καὶ ἄπιστος ὡς πρὸς τὸν
 φίλιππον, πῶ μὲν τῷ τῷ ὑπαίφνης γεροντῶν πίστεν, καὶ
 φιλίαν σκέψασθε. εἴτε εἰ μὲν ἐκείνηκεν ὅσα ἀπὸ πῆλπε πρὸς
 ὑμᾶς οὕτως, καὶ καλῶς εἶχε τὰ πεπραγμένα, δὲ πῶ
 ἀλήθειαν, καὶ τὸ συμφέρον τῇ πόλει γεγνησθαι νομίση-
 τε. εἰ δὲ πάντα τὰναντία ὦν οὕτως εἶπε, πέπρακται, καὶ
 πολλὰ αἰσχύνει, καὶ μεγάλους κινδύνους ταῦτ' ἔχει τῇ
 πόλει, δὲ πῶ αἰσχροκέρδιαν τῷ τῷ, καὶ ἑχρήματων
 ἀρδύουσα τὰ ληθῆ, μεταβεβημένον αὐτὸν εἶδῃτε. Βοί-
 λωμοι δὲ, ἐπειδὴ πρὶν εἰς τῷ τῷ περὶ ἡρώων ἔσθ' ἄλλοις,
 ὅν τῷ τῷ τὰ ποδὶ τῷ τῷ φωκέας πρῶτα ὑμῶν πρὶν εἶλθον
 το, πρῶτον εἰπεῖν ἀπάντων. εἰ δὲ μὴδὲν ὑμῶν, ὡς αὐτοὶ
 δικασαί, εἰς τὸ τῷ τῷ πρῶτα ὑμῶν ἀρεβλέσαντα
 μέγους τῷ τῷ κατηγόριαν, καὶ τῷ τῷ αἰτίας τῆς τῷ τῷ δόξης
 νομίζω: ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅτι εἰ καὶ ὄντινα οὐν ὑμῶν εἰς
 τῷ τῷ πῶ τὰν κατηγόριαν, καὶ τῷ τῷ συμβάντων καιρῶν
 ἐπρήσαντε κέρειον: εἴθ' ὅπως, εἴ ποτε ὡς πρὶν οὐκ εἰς ἐβουλήθη
 μὴδὲν εἰς τὸν τῷ τῷ ἐχθροῖς ὑπαπατᾶν ὑμᾶς, καὶ φανα-
 κίζειν, τῷ τῷ ἴσων ἀπ' αἰτίας ὡς κακῶν, ὅσων πρὶν καὶ οὕτως.
 οὐ γὰρ εἰ φαύλοις χρῆσθαι ὑμῶν εἰς τὰ κοινὰ πλάκεις ἀν-
 θρώποις, καὶ τὰ πρῶτα ὑμῶν φαύλα, ὦν ἡ πόλις ἀξιού-
 ται πρῶτα τοῖς ἄλλοις: οὐδὲ πολλοῦ εἶναι. εἴτε καὶ φωκέας
 ἀφ' ὧν κε μὲν, οἱ μὲν, φίλιππος, συνηγωνίσαντο δὲ ὅροι.
 ὅσοι δὲ εἰς σκοπεῖν, καὶ ὁρᾶν εἰ ὅσα τῆς τῷ τῷ φωκέων σω-
 τηρίας ὡδὶ πῶ πρεσβεῖαν ἦκε, τῷ τῷ πάντ' ἀπώλεσαν
 οὕτοι, καὶ διέφθειραν ἐκόντες. οὐχ ὡς ὅδε φωκέας ἀπώ-
 λισεν ἀπ' ἑαυτὸν. πόθεν; ὁδὸς δὲ μοι τὸ περὶ οὐ λολμα,

H

Δημοφώνους

ὁ πρὸς τὴν ἐμὴν ἀπαγγελίαν ἐψηφίσαντο ἡ βουλὴ· καὶ τὴν
μάρτυριαν τὴν τῶν χειρῶν αὐτῶν τότε· ἵνα εἰδῇ ὅτι ἐγὼ
μὲν οὐδὲ τότε σιγήσας, νῦν ἀπίστα μὲν τῆς πεπραγμένων·
ἀλλ' οὐδὲς κατηγοροῦν, καὶ περὶ ὧν τὰ μέγιστα· ἡ βου-
λὴ δὲ ἡ μὴ κωλυθεῖσα ἀκοῦσαι τὰ ληθῆ πρὸ ἐμοῦ, οὐτ' ἐ-
πὶ νῦν οὐδὲς οὐτ' εἰς τὸ πρυτανεῖον ἡξίωσε καλεῖσθαι.
καὶ τοὶ τῶν ἀφ' οὗ γέγονεν ἡ πόλις, οὐδὲς πῶποτε φησι
παθεῖν οὐδὲνα πρὸς βίβλιν· οὐδὲ ἡμαρτέρων, οὐδὲ θάνατον
κατεχειροτόνησεν ὁ δῆμος· ἀλλ' οὐτὶ πεπόνθασι. Δέγε-
ται αὐτοῖς, πρῶτον μὲν τὴν μάρτυριαν, εἶτα δὲ περὶ βούλῃ.
Μαρτυρία, περὶ βούλῃ.

Εἰταὼθ' οὐτ' ἐπαινος οὐτ' ἐκλῆσις εἰς τὸ πρυτανεῖον ὅτι
τῆς πρὸς βίβλιν ἡ πόλις βουλῇ. εἰ δὲ φησιν οὐτός, διέξασ-
τω καὶ πρὸς ἄλλους, καὶ πῶς καὶ βλαίνω· ἀλλ' οὐκ ἔστιν. εἰ μὲν
τοῖνυν ταῦτά πάντες ἐπισβόλῃ· δικαίως οὐδὲνα ἐπὶ
νῦν ἡ βουλὴ. Διὰ γὰρ ὡς ἀληθῶς τὰ πεπραγμένα
πᾶσι. εἰ δ' οἱ μὲν, τὰ δίκαια ἐπεπῆον ἡμῖν, οἱ δὲ, τὰ νῦν
τίνα· δὲ οὐδὲ πονηρὸν μὲν, ὡς εἴκοι, τοῖς ἐπικέσι συμ-
βεβηκὸς αὐτῶν εἴη τῆς ἀλμύρας μετεχκεῖναι. τὴν οὖν
ἐξ αὐτῶν ἀπαντες εἴσεσθε, τίς πρὸς ἐμὸν πονηρὸς; αἰαμνῆ-
σθε πρὸς ὑμῖν αὐτοῖς, τίς ἐμὸν κατηγορῶν τῆς πεπραγ-
μένων ἐξ ἀρχῆς. δὴλον γὰρ ὅτι τῶ μὲν ἡ δικηκὴ σιγῇ
ἐξήρκει, καὶ διακρουσαμένη τὸν πρὸντα χρόνον μὴκέτι εἰς
λόγον πόρῃ τῆς πεπραγμένων ἐαυτὸν καθιστάναι· τῶ δὲ
μὴδὲν αὐτῶν σιωπῇ διειδόν, εἰ σιγῇ, πονηρῶν καὶ διει-
δόν ἐρῶν δόξα κοινωνεῖν τῶ σιωπῇ. εἰ μὲν τοῖνυν ὁ κατη-
γορῶν ἐξ ἀρχῆς ἐγὼ τούτων, τούτων δὲ οὐδεὶς ἐμοῦ. ἡ μὲν
πονηρὸν βουλὴ τῶν περὶ βούλῃ. τῆς δὲ ἐκκλησίας γε-
γομμένης, καὶ τῆς ἐκκλησίας πρὸντος ἡ δὲ ἐν πύλαις· καὶ
γὰρ οὐδὲ πρῶτον ἀπάντων τῆς ἀδικημάτων, τὸ τὸν ὡς
λιπῶν ὡς ἡμεῖς τῆς περὶ γμασι τούτοις, καὶ δὲ οὐκ ὑμῶς

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

μήτ' ἐν Ἑπίσολῃ, μήτ' ἄλλοθι μηδαμοῦ τοῖς πρ' ἐκείνου
τότων ὄντων. λέγε δ' αὐτοῖς αὐτὴν πλὴν Ἑπίσολῃ, ὡς ἔ-
γχεσθε μὲν οὕτως ἔπεμψε δ' ἐκείνος: καὶ σκοπεῖθ' ὅπ' ἑστῶτον
ἔχει τὸν τρόπον, ὃν διεξελήλυθ' ἐγώ. λέγε.

ΕΠΙΣΟΛΗ.

Ακούετε, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τῆς Ἑπίσολῆς, ὡς καλὴ
καὶ φιλανθρώπου. καθὼς δὲ δευτέρων, ἢ φωκέων, ἢ τῆς ἄλ-
λων, ὧν οὗτος ἀπήγγειλε πρὸς ὑμᾶς, οὐδὲ γὰρ. τῶν τῆς
ρίνων οὐδ' ὅπου ἔστιν ὑγίης. καὶ τῶν αὐτῶν δὴ μάλα ὑ-
μεῖς ὀφείδε. οἱ μὲν γὰρ ἄλλοις, οὓς ἵνα σιωπῇ διαλέτῃσιν, ἐ-
κείνος κατέταξε φησι τοῦτο, καὶ αὐτῆς τετυχηκῶσι τῆς
διαμαχῆς, ὡς τ' ὑπελήλυθα, καὶ ἀνάστατος ἡ πόλις
αὐτῶν γέγονε. ἑστὶ δὲ αἰχμαλώτοις, ὁ σκοπὸν τί αὐτῶν
ὑμῖν χεῖρσαιτο, οὐδ' αὐτῶν μὴ δύναιτο φησι λυσαῖν. μεμψ-
τῶν δὲ δὴ πρὸς ὑμῖν ἐν τῷ δήμῳ πολλάκις ὡς ἐγὼ
πάλαντον ἔχων ἐπ' αὐτοὺς ὠχόμενος: καὶ νῦν μὲν τυρηνήσε-
ται. διὸ καὶ πλὴν ἐμὴν φιλοτιμίαν οὗτος ἀφαιρέμενος,
τῶν ἑπείσειν ἐκείνον ἐγγράφει. ὁ τῶν μέγιστον ἀπάντων:
ὁ γὰρ εἰς πλὴν περὶ τῶν γράφας ὑπὸ τῶν, ὡς ὑπεγχα-
μεν ἡμεῖς, ὅτι ἔρχετον μὲν αὐτῶν, καὶ διαρρήδιον ἡλικία ὑ-
μᾶς οὐκ ἴστω, εἰ δὲ ἡδεῖν καὶ πλὴν συμμαχίαν μοι γνη-
σμένῃ: γεγονήσθαι δὲ τῆς συμμαχίας, οὐ φησιν εἰδέναι
τί αὐτῶν ποιῶν χεῖρσαιτο, ὅτι ὁ αὐτῶν ὑπὸ τῶν. ἑστὶ γὰρ ἡδεῖ
δηλονότι, εἴ πορ μὴ ἐφενάκειν ὑμᾶς. ἀλλὰ μὲν, ὅπ' ἑστῶ
οὗτος ἔρχεσθε, λέγε μοι λαβὼν ἐκ τῆς περὶ τῶν
ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἑστῶν ἐν δένδρῳ. λέγε.

Εἰς ὑπὸ τῶν.

Οὐκοῦν, πρὶν μὲν εἰρῆνης τυχεῖν, εἰ καὶ συμμαχία περὶ
γνησθῇ αὐτῶν, γράφειν ὡς μὲν γὰρ ἡλικία πλὴν πόλιν οὐκ ἴστω
σει. ἐπειδὴ δὲ ἀμφότῳ αὐτῶν γέγονεν, οὐκ εἰδέναι φησὶ,
τί αὐτῶν ποιῶν χεῖρσαιτο: εἰ δὲ ὑμεῖς λέγητε πρὶν σῆναι, ἂ

ὁ παῖς τῆς προσηγορίας λόγος.

μήτε αἰσύνω; μήτε ἀδοξία αὐτῷ φόρει, εἰς ἑλπίαν τῆς
προφάσεως καὶ φιλίας. καὶ ἄρ' αἶπ' ἔπειτα, ἢ προαχθῆ-
τε ὑμεῖς ἐπαθείλασαι, ἀναχώρησιν ἐαυτῷ καὶ λείπει.
ἑλπίς τοίνυν, καὶ πολλὰ ἔδρα ἐνὶ πρῶτῳ ματότ' ὁ-
θὺς ὑπελέγειν, καὶ διδάσκειν ὑμᾶς, καὶ μὴ περιέδωκε τὰ
πράγματα ἑᾶν, εἰ μὴ θεασαί, καὶ παλαί, καὶ τὸ θη-
βαίους αὐτῶν δὴ μάλα δώσειν δίκην, ἀφείλετο τὴν ἀλή-
θειαν. καὶ τοῖς ἑλπί, εἰ μὲν ἀκούσαι μόνον ἔδει, καὶ φενα-
κισθῆναι πρὸς πόλιν, ὅρ' ὅπως ἐλέγετο. εἰ δὲ προαχθῶναι τῷ
ὄντι, σιωπᾶσαι σιωπῶμεν. εἰ μὲν γὰρ ἐνταῦθα ἦν ἡδὴ τὰ
πράγματα, ὥστε μὴ δ' αἰδομένοισι τοῖς θεβαίοις παλαιοῖς
εἶναι μὴδὲν, τί οὐ γέγονεν; εἰ δὲ πρῶτον τοῖς προαχθῶναι κε-
κώλυται, τίς ὁ ἐκλαλήσας; οὐχ ὅτος; ἀλλ' οὐτε ἐμελ-
λεν, οὐτ' ἡβουλήθη ταῦτ', οὐτ' ἡλπισεν οὐτος: ὥστε τῶ
γε ἐκλελαλήκειναι, μὴ δ' αἰτίαν ἔχτω. ἀλλὰ φενακισθῆ-
ναι τοῖς λόγοις τοῖς ὑμᾶς ἔδει, καὶ ἐμὴν τὰ ληθῆ μὴ ἐ-
θελῆσαι ἀκούσαι, καὶ αὐτοὺς οἴκοι καὶ μεῖναι, καὶ ἡμῶν
σμανικῆσαι τοῦτον, δι' ὃ φωνεῖς ἀχλὺν ἔχει: διὰ ταῦτ'
ἑσπασάτω ἑλπίς: καὶ διὰ ταῦτ' ἐδημηγορεῖτο. ἀκούον τοῖς
νῶν ἐν τῇ ηλικίᾳ, καὶ τοιαῦτα ἐπαγελομένοισι τοῖς
τότε, καὶ ἀκριβῶς εἰδὼς ὅτι ἡδὴ δέξαι, καὶ ὁ θεὸς, φράσω
πρὸς ὑμᾶς: πρῶτον μὲν, ἐκ τῶ ὅτε ὅς ὁρκιστὴς ἡμελλε
λίπας οὐ μὴν αἶψα πρὸς τῆς εἰρήνης, ἐκαστόνδους ἀφ' αὐ-
θῆναι ὅς φωνεῖται ὡς τοῖς, ὁ σιωπᾶν, καὶ ἑᾶν εἰπὼς
ἦν, εἰ ποῦ ἐμῆλθεν σώζειν: ἔπειτα, ἐκ τῶ μήτε ὅς πρῶ-
τοῦ πρὸς ἐσθλὸν τῶν λέγειν, μήτε τὴν ὑπόληψιν τὴν
τῶ πρὸς ἐσθλόν, ἀλλὰ ὅσον: ἐκ τῶν οὗτων τεκμηρί-
μενος αἰσάσας καὶ πρὸς ἐσθλὸν ἐπειρώμενος μὴ ἀπλῆζειν: ὡς
δ' ἀκούειν οὐκ ἡδέλετο, ἡσυχίαν ἔχον, τοσούτον μόνον δια-
μῆτρ' ἀμείνων, καὶ πρὸς διὸς καὶ θεῶν αἰσάμμεν ἡσέκετε,
ὅτι ἑλπίς οὐτε οἶδα, οὐτε κοινῶν: πρὸς ἐσθλὸν δὲ ὡς οἶδε

H 111

Δημοθένοῦς

πεσοδοῦ. Τραχέως δ' ὑμῶν ἢ τῷ μὴ δὲ πεσοδοῦν χέ-
πων, καὶ ὅπως γε, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ἐφ' ἧς, αὐτὶ τῷ
των γίγνηται, τῷ τῶν ἐπαινέσθε, καὶ πμῆσθε, καὶ σε-
φανώσθε, ἐμὲ δὲ, μὴ: καὶ μὲν τοι καὶ ἡ τῆς εὐαγγελίας,
ὅπως τῷ τῶν ὀργαίθε: ἐγὼ δὲ, ἀπίστα μαι. μὴ νῦν ἔπο-
λαβὼν: φη αἰσχύνῃς οὐκ οἶ, μὴ νῦν ἀπίστα, ἀλλ' ὅπως τό τε
μὴ πεσοδοῖσθαι. νῦν δ' ἴα, ἀδικήσω γ' ἐφ' ἧς. ἐπαναστὰς δ' ὁ
ὠλοκράτης μάλα ὑβριστικῶς, οὐδὲν ἔστιν, ἐφ' ἧς, θαυμα-
στὸν, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μὴ ταυτὰ ἐμοὶ καὶ δημοθένει
δοκεῖν: οὐδὲς μὲν γὰρ ὑδωρ, ἐγὼ δὲ οἶνον πίνω. καὶ ὑμεῖς
ἐγὼ γὰρ πε. σκέψασθε δὴ τὸ ψήφισμα ὃ δίδωσι χρεῖσθαι μετὰ
τῷ τῶν ὠλοκράτης. ἀκούσαι μὲν γὰρ ἔπος, παγκρά-
τως ἔχει: ἐπειδὴν δὲ ἔσθαι καὶ ἑὸς συλλογίσθηται πρὸς ἐφ' ἧς
ἐγὼ γὰρ, καὶ τῶν ἔποσθαι ἄς οὐκ οἶσθαι πρὸς τὸ τε, οὐ-
δὲν ἄλλο φανήσονται, πάλιν πρὸς δόντες ὠλίππῳ καὶ
ἐπὶ αἰοῖς φωκέας, μόνον οὐκ οἶσθαι τῷ χεῖρε δίδωσιν.
Αἰετὶ τὸ ψήφισμα.

Ψήφισμα.

Ορᾶτε, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸ ψήφισμα, ὅσων ἐπαί-
νων καὶ ὅσων δὲ φημί μετὰ ἔστι, καὶ τῷ ἐφ' ἧς εἶναι
τῷ αὐτῷ μὲν πρὸς ὠλίππῳ, καὶ τῶν ἐκρήνοις, καὶ τῷ
συμμαχίαν: καὶ ἐπαινέσθαι δὲ ὠλίππῳ, ὅτι ἐπαγγέ-
λεται τὰ δίκαια ποιῆσαι. ἀλλ' ὅθεν ἐκείνός γε ἐπαγγέ-
λετο: ἀλλὰ τοσοῦτον γε ἔδει ἐπαγγέλεισθαι, ὥστ' οὐδ'
εἰδέναι φησὶ τί αὐτὸν ποιεῖν ὑμῖν χρεῖσθαι. ἀλλ' οὐδὲς μὲν ὁ
λείπων ἔσθαι αὐτοῦ καὶ ὑπὸ χροῦ μένος. πρὸς δὲ ἔσθαι πρὸς
τῷ τῶν λόγῳ ὡρμηκῆτας ὑμῶν λαβὼν ὁ ὠλοκράτης,
ἐγὼ γὰρ φησὶ εἰς τὸ ψήφισμα: ἐάν δὲ μὴ ποιῶσι φωκέας
ἀδελφοί, καὶ πρὸς δίδωσι τῶν ἀμνηστῶν τὸ ἰδρόν, ὅτι βοη-
θήσει ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων ἐπὶ ἔσθαι διακωλύοντας αὐτὰ γε
γινώσκουσι. οὐκοῦν, ὧ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μένοντων μὲν ὑμῶν

ὁ παρὶ τῆς πρὸ πρεσβείας λόγος. 60

οἱ κοί, καὶ οὐκ ἔξελθον τῶν, ἀπελθόντων δὲ τῶν λα-
κεδαίμωνιων καὶ περὶ ἡμετέρας πλὴν ἀπατήν, οὐδενὸς δι' ἄλ-
λου πρὸντος τῶν ἀμικτυόνων, πλὴν θετῶν καὶ θε-
ταίων, οὐ φησὶ ταῦτα ἀνθρώπων: ὅτι τοῖς πρὸ διόλου γὰρ
ῥαφὲ τὸ ἴδιον, ῥαφῆας τοῖς ἀμικτυόσι πρὸ διόλου.
ποίοις; οὐ γὰρ ἦσαν αὐτοῖσι, πλὴν θεταῖοι, καὶ θετῶν οἱ.
ἀλλ' οὐδὲ συγκαλίσαι ἔως ἀμικτυόνας, οὐδὲ ὡς ἔχειν, ἔως
ἀν' συλλεγῶσιν: οὐδὲ βοηθεῖν πρὸς ἐκον εἰς φωνέας, οὐδὲ ἐ-
ξινῶν ἀθηναίους, οὐδὲ τοῖς οὐδὲν. καὶ τοὶ καὶ ὡς ἔστι λαός
ἐπεμψεν ὁ θεὸς ὡς ἔστι λαός, οὐκ ἔστιν ἔξελθον
τε: πῶς μάλα. οὐ γὰρ ἀπὸ τοῦ χρόνου ἀνελών ἐν οἷς ἡ-
δω ἡδὴ τ' ἀν' ἔξελθον, πηλικαῦτα ἐκείλει. οὐδ' αὖ ἐμὲ, ἡνί-
κα διότι οὐκ ἔστι πλὴν ἐκον λόγῳ, καὶ πῶς ἔστιν, οὐδὲ τοῖς
τοῖς λέγειν τὸν τῶν περὶ ταῦτα, ἔξω ὑμῖς ἡκιστα ἐμέλει-
τε ἔξινῶν. ἀλλ' ἴνα ἂν ἐβούλετο οἰόμενοι πρὸς ἐκον αὐτῶν,
μηδὲν ἐκείνῳ πῶς ἔστιν αὐτῶν: μὴ δ' ἀμύνοντο, μὴ δ' αὖ-
τέχῳ οἱ φωνεῖς ὡς τῶν πρὸ ὑμῶν ἐπὶ ἔχοντες ἐλπίσις:
ἀλλ' ἀπὸ γόντες ἀπαντες ἐκοντες ἐγχειρίσαιεν. λέγει
δὲ αὐτοῖς αὐτῶν τῶν ὡς ἔστι λαός τῶν τῶν ὡς ἔστι λαός.

Επιστολαί.

Αἱ μὲν τοίνυν ὡς ἔστι λαός, καὶ οὐκ ἔστιν αὐτῶν: καὶ νῦν διὰ ἡδὴ
γε. ὅτι τοῖς δι' εἰς πρὸν ὑπὲρ τῶν τῶν, τί ἄλλο περὶ ἡδὴ
ἡ σωτηρίαν ὅπως ἐπὶ ἔξελθον ὑμῖς, καὶ τὸν πρὸς ἐκον,
ὃν παρὶ τοῦ τοῖς ἡδὴ ὡς ἔστιν, ῥαφὲν οὐδὲν βοηθεῖν
πάντα τοίνυν τὰν ἀντία τῶν τῶν φαίνοντο πεποιηκότες,
εἰκότως: οὐ γὰρ οἷς ἐπὶ ἐμέλει περὶ ἔχον τὸν νοῦν: ἀλλ' ἂν
φρονῶν ταῦτ' ἐγχαφῇ, σωτῆρας. ὅτι τοῖς οὐκ ἔστιν σωτῆρας
τον, καὶ τοῖς σωτῆρας γίνονται. οἱ μὲν τοίνυν φωνεῖς, ὡς τῶν
πρὸ ὑμῶν ἐπὶ ἔχοντο ἐκ τ' ἐκ κλησίας, καὶ τ' ἡ σωτῆρας ἔλα-
βον τ' τῶν σωτῆρας, καὶ πλὴν ἀπατήν ἐπὶ ἔχοντο πλὴν τοῖς
τῶν, καὶ τῶν ὡς ἔστιν, καὶ τῶν πάντας ὡς τῶν πρὸς ἀπὸ λοντο.

H 1111

Δημοθένους

σκοπεῖτε γὰρ ἡμεῖς ἀπιστοῦντες πινύσιν αὐτοῖσι τῷ φιλιπ-
 πῳ, κινουμένους, οὗτοι πιστεύειν ὑπὸ πῆχυν. διὰ τί; ὅτι
 ἡρώδης, οὐδέ τις δευτέρως φιλιππου αὐτὸς ἔζη πάτα, οὐδέ-
 περ ἂν τοῦ γε ἀθλωαίου πρὸς βίαν ἀθλωαίως ἔξαπατάς
 ὁ δὲ μῦθος αὐτῶν ἀληθής, ὃς ἔφη ἀπὸ γὰρ περὶ
 ὑμῶν καὶ τοῖς θεοῖς ἡκεῖν, οὐκ αὐτοῖς ὁ λειθρον. ἡμεῖς
 ἄλλοι πινύς, οἱ πάχυν ὁποῦν καὶ ἀμύνασθαι δεῖν ὥντο.
 ἀλλὰ καὶ τοῖς μαλακοῖς ἐποίησε, τὸ τὸν φιλιππον ὑ-
 πόχυν αὐτοῖς πεποιθῆναι, καὶ τὸ, ταῦτα εἰ μὴ πρήσουσιν,
 ὑμᾶς ἐπ' αὐτὸς ἔξειν, οὗς βοηθήσειν αὐτοῖς ἡλπίζον ἐκεῖ-
 νοι. ἀλλὰ καὶ μεταμέλουν ὑμῖν ὥντο πινύς πεποιημένοις
 τὴν περὶ φιλιππον εἰρήνην. τοῖς οὖν καὶ τοῖς ἐκγόνοις
 τὴν αὐτὴν ἐλπίσιν εἶχε, ἐπέδειξαν. ὥστε πανταχῇ τὰ
 πρὸ ὑμῶν ἀργησάμενοι. διὸ πρὸ ταῦτα πάντα εἰς αὐτὴν
 σμα οὐτοῖσι συνεκλύσαν. ὁ καὶ μέγιστον ἔμοιγε δοκοῦσιν ἅ-
 πάντων ὑμῶν ἡδίκησθαι. τὸ γὰρ περὶ αὐτὸν ἀνδρᾶ ἀνδρῶν, καὶ
 διὰ καὶ πινύς ἰσχυρόντα γράφοντες εἰρήνην ἀθάνατον,
 σιωθεῖσθαι τὴν καὶ τῆς πόλεως αἰσχύνῃ, καὶ ἀρσενῶσαι
 μὴ μόνον τῆς πρὸ τῆς ἁλῶν, ἀλλὰ καὶ τῆς πρὸ τῆς τύ-
 χης οὐδὲν σιᾶν τὴν πόλιν, καὶ τοσούτη πόλεως ἰσχυ-
 ρεῖσθαι πονηρίας, ὥστε μὴ μόνον τοῖς ὄντας ἀθηναίους, ἀλ-
 λά καὶ τοῖς ὑπόλοιποις περὶ μέλλοντας εἶσεσθαι, πάντας ἡδίκη-
 κέναι, πῶς οὐχὶ πάνδεινόν ἐστιν; εἴ ποτε σίνων ἐδὲ ποθ' ὑμεῖς
 ὑπεμείνατ' αὐτὸν ὑπόρον περὶ γράφαι περὶ τὴν εἰρήνην,
 τὸ, καὶ τοῖς ἐκγόνοις, εἰ μὴ ταῖς πρὸ αἰσχύνῃ ἐνδείξαι
 ἔσχατος ἐστὶν τὸ πρὸ αὐτῶν δύναιτε; αἷς πρὸ οἱ φωκεῖς πιστεύ-
 ομεντες, ἀπώλυντο. καὶ γὰρ τοῖς πρὸ αὐτῶν αὐτὸς φιλιπ-
 πῳ, καὶ ἐκέντες ἐγχειρίσαντες ἐκείνῳ τοῖς πόλεις, ἀπάν-
 των τῆς εὐαντίων, ὧν περὶ ὑμῶν οὗτος ἀπὸ πάλαι, ἔτυ-
 χον. ἵνα ἡ εἰρήνη σαφὴς, ὅτι ταῦθ' ἔγωγε καὶ διὰ τοῖς ἀπὸ
 λῶν, τοῖς χρόνοις ὑμῖν λογισμαί, καὶ οὗς ἐγγίθη ἔκαστα.

ὁ ποδὶ τῆς πρὸ προσβέας λόγος. 61

ποδὶ ὦν δι' αὐτὴς ἀντιλέγει τοῦτων ἀνάστας ἐν τῷ ἐμῷ ὕδατι
πὶ ἐπ' αὐτῷ. ἢ μὲν τοίνυν εἰρήνη ἐλαφροβόλιονος ἀνάτη πρὸ
δέκα ἐγλίετο. ἀπεδημίχεμεν δὲ ἡμεῖς ὅτι ὅς ὁρκιστὶς
μῆνασ' ὁλοισ'. καὶ ὅτις ἄπαντα τὸν χρόνον ἦσαν οἱ φω-
κῆς σφῶι. ἡμεῖς μὲν δὲ ὕδρο ἀπὸ τῆς προσβέας τῆς ὑπὸ τού-
το ὁρκιστὶς εἴτη ὑπὸ δέκα τῆς σκίροφοριωνος μῶος. καὶ πα-
ρῶ ἐν πύλαις ὁ φίλιππος ἦδη. καὶ τοῖς φωκῶσι ἐπηγ-
γέλετο. ὦν οὐδὲν ἐπίσθλον ἐκείνοι. σημεῖον δέ. οὐ γὰρ αὐ-
τοῖς ἦκον ὡς ὑμᾶς. ἢ δὲ ἐκκλησίᾳ μετὰ ἑαυτοῖς, ἐν ἧ πάντες
πὰ πρὸ γματὰ ἀπάλειψαν, οὐκ ἴδυσσάμενοι καὶ φωνά-
σαντες ὑμᾶς τῇ ἐκτῇ ὑπὸ δέκα τῆς σκίροφοριωνος ἐγίγνω-
το. ἀπὸ τοίνυν ἑαυτοῖς πεμπτῇ αἰα λογίζομαι καὶ τὰ πρὸ ὑ-
μῶν ἐν τοῖς φωκῶσι γινέσθαι. πρὸ ἦσαν γὰρ οἱ τῶ φωκέων
πρὸς βέας ἐνθάδε, καὶ ὑπὸ αἰσθητοῖς καὶ τὰ ἀπαφελούσιν οὐ-
τοι, καὶ τὰ φησὶ εἶδαι ὑμῶς, ἀδελφεὶς εἰδέναι. οὐκοῦν εἴ-
κας, ἢ τίθεμεν πυθίδα ὅς φωκέας τὰ παρ' ὑμῶν. ἀπὸ
γὰρ τῆς ἐκτῆς εἰς ἑαυτὴν πέμπτη γίνεται. ὕδρα τοίνυν, δε-
κάτη, ἀνάτη, ὁ γδοη. ἑαυτὴ ἐγίγνωστο αἰα πονδαί, καὶ πάν-
τα τὰ κε πρὸ γματὰ ἀπάλειψαν, καὶ τέλος εἶχε. τῷ ὅτι
δῆλον. τῇ τε ἑαυτὴ φθίνοντος ἐκκλησιάζετε μὲν ὑμῶς τέτ-
τα ἐπειραεῖ ποδὶ τῆς ἐν τοῖς νεωρείοις, ἡμεῖς δὲ δεκνύλλος ἐκ
χαλκίδος, καὶ ἀπὸ ἑαυτῶν ὑμῶν, ὅτι πάντα τὰ πρὸ γμα-
τὰ ἐκεχειρήκε θεοαίοις ὁ φίλιππος. καὶ πέμπτῃ ἡμέ-
ρῃ εἶναι ἑαυτὴν ἐλογίζετο, ἀφ' οὗ γινώσκουσιν αἰα πονδαί.
ὁ γδοη τοίνυν, ἐβδόμη, ἐκτῇ, πέμπτῃ, τετάρτῃ. αὐτὸ συμβαί-
νει, εἰς ἑαυτὴν εἶναι πέμπτῃ. οὐκοῦν τοῖς χρόνοις οἷς ἀ-
πὸ γματὰ, οἷς ἐρχομεν, πᾶσι ἐξελίγμεθα σωτηριωσιμῶ-
νοι φίλιππος, καὶ σωαίτιοι γερονότες τῶ τῶ φωκέων ὁλέ-
θρου. ἐπὶ τοίνυν τὸ μηδεμίαν τῶ πόλεων τῶ ἐν φωκῶ-
σιν ἀλῶναι πολιορκία, μὴ δὲ ἐκ προσβολῆς καὶ κρᾶ-
τος, ἀλλ' ἐκ τῆς πείσας δαί πάντας ἀρδην ἀπὸ λείδου, μέ-

Δημοδένους

γισόν βῆ σπμειον, τῷ δὲ τούτῳ πειδέντος αὐτοῦς ὡς ὑπὸ
τῷ φιλίππου σωθῆναι, τούτῳ παθεῖν. οὐ γὰρ ἐκείνόν
γὲν ἡγόουν. φέρεδὲ μοι καὶ πῶ συμμαχίαν πῶ τῷ φω-
κέων καὶ τὰ δόγματα ὑφ' ὧν κερθεῖλαι αὐτῷ τὰ τείχη,
ἐν εἰδῆτε οἷων ὑπὸ χόντων αὐτοῖς πρὸ ὑμῶν, οἷων ἐτυχεν δὲ
τούτῳ τῷ θεοῖς ἐχρούς. λέγε.

Συμμαχία ἀθηναίων καὶ φωκέων.

Α μὲν τοίνυν ὑπὸ τῷ πρὸ ὑμῶν αὐτοῖς, ταῦτ' ἐστὶ, φιλία,
συμμαχία, εὐχόμεθα ὧν δι' ἐτυχὲν δὲ εἴσθην τὸν βοήθειαν
κωλύσαντες ὑμᾶς, ἀκούσατε. λέγε.

Ὁμολογία φιλίππου, καὶ φωκέων.

Ακούετε, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι. ὁμολογία φιλίππου, καὶ
φωκέων φησὶν, οὐχὶ θεβαίων καὶ φωκέων, οὐδὲ θεπια-
λῶν καὶ φωκέων, οὐδὲ λακρῶν, οὐδὲ ἄλλου τῷ πρὸντων
οὐδενός. καὶ πάλιν, πρὸ δουναὶ δὲ τοῖς πόλεις φησὶ φω-
κέας φιλίππου, οὐχὶ θεβαίοις, οὐχὶ θεπιαλοῖς, οὐδὲ ἄλ-
λῳ οὐδενί. δὲ τί; ὅτι φιλίππος ἀπὸ πᾶσι πρὸς ὑμᾶς
ἔστω τούτῳ ὡς τῷ τῷ φωκέων σωθῆναι πρὸς ἡλιουθῆναι.
τοῦτ' ὅτι πᾶντ' ἐπίσθην: καὶ πρὸς εἴσθην πᾶντ' ἐκὸς πω-
πρὸς εἴσθην ἐποιεῖν πῶ εἰρῶν. λέγε δὲ τὰ πῶλοιπα.
καὶ σκοπεῖτε τί πιστεύετε, τί ἐπαθόν. ἀρᾷ γε ὁμοία, ἢ
πρὸς ἀπὸς, οἷς οὐτὸς ἀπὸς ἐλεῖ; λέγε.

Δόγμα ἀμφοτερόνων.

Τούτων, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, διενότῳ οὐ γέροντι, δὲ
δὲ μείζω πρὸς γματ' ἐφ' ὑμῶν αὐτοῖς ἐλθῶσιν. οἱ μὲν δὲ ἄρ-
αὶ τῷ πρὸς ἐν χρόνῳ. τῷ κέρει μὲν τοι, καὶ κέρει πῶ
πρὸς γματῶν εἰς ἀνὴρ κέρειος φιλίππος γέροντι δὲ τού-
τῳ, οὐσὶς τῆς ἀθηναίων πόλεως, ἢ πρὸς ἀνὴρ τῷ ἐλθῶ-
ντων πᾶσι, καὶ μὲν κέρειος πρὸς ἀνὴρ γέροντι. ὅν μὲν
τοίνυν τῷ πρὸς οἱ πᾶσι πῶ φωκέας ἀπὸς ἀπὸς, δὲ μὲν
ἐκ τῷ δόγματι τῷ τούτων ἐστὶν εἰδῆναι, ἀλλὰ καὶ ἐκ τῷ ὁρῶν.

ὁ ποδὶ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 62

ἃ πέπρακται. ἴαμα δεινόν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηνᾶιοι, καὶ ἐ-
λεινόν. ὅτε γὰρ νῦν ἐπορεύμεθα εἰς δελφούς, ὅς ἀνέγκη
ὡς ὅρα ἡμῖν πάντα τῶν οἰκίας καὶ πεσοκαμυλίας, τείχη
ποδὶ κρημνία, χώραν δὲ ἡμῶν τῆς ἐν ἡλικία, γύναια δὲ, καὶ
παιδεία ὀλίγα, καὶ πρεσβύτας ἀνθρώπων οἰκίαι. ὅλως
δὲ, οὐδ' αὖ εἰς ἐπιμέδουσι δύναιτο τῷ λόγῳ τῆς ἐκείνου
κῶν νῦν ὄντων. ἀλλὰ μὲν, ὅτι πῶς ἐάντιαν, ποτὲ δη-
λοῖς ἡφον ἐπὶ τοῦ οὐ τοῦ ποδὶ ὑμῶν, ἡ ποδὶ ἀνδραποδι-
σμοῦ περσεθεῖται, ὑμῶν ἐπὶ ἀκούω πάντων. τίνα αὖ ἔν
οἶδε, ὃ ἀνδρὸς ἀθηνᾶιοι, ὅς περὶ γόνους ὑμῶν εἰ λάβοιεν
αἰθρῶν, ἡφον ἢ γνώμην δέδοται ποδὶ τῆς φωκίων ὅς
λείθρου; ἐγὼ μὲν γὰρ οἶμαι, καὶ καὶ λαλῶντας αἰτῶν
τῶν ἐάν τῳ χερσὶ καὶ παρὸς ἐσεδα νομίζεν. πῶς γὰρ
οὐκ ἀπὸν, μάλλον δ' εἰ πρὸς ἐστὶν ἡ ποδὶ βολὴ τῶν τῶν
σεσωκότας ἡμῶν τότε, καὶ πῶς σώζοντες ποδὶ ὑμῶν ἡφ-
φον δεινούς τῶν τῶν ἐάντιαν τετυχημένοι δέ τῳ
τοῖς, καὶ ποδὶ φθαί τῶν τῶν πεπονθότας, οἷα οὐδὲν
ἄλλοι τῆς ἐλπίων; τίς οὖν ὁ τῶν τῶν αἰτίας; τίς ὁ τῶν
φανακίας; οὐχ οὐρ; πολλὰ μὲν τῶν τῶν αἰτίας, ὃ ἀν-
δρὸς ἀθηνᾶιοι, ὅτι πῶς οὐδὲν δεινούς τῆς τύχης, εἰς
πῶς ὅς μάλιστα αὖ οὐδὲν δεινούς τῆς ἀπάντων: ὁ μὲν τῶν
θεῶν, καὶ τῶν θεῶν οὐκ ἔχω λέγειν ἐπὶ ἄλλον ὅς πρὸς
οὐτύχηκεν ἐφ' ὑμῶν. τὸ μὲν γὰρ πόλεις μεγάλας εἰ-
ληφείαι, καὶ χώραν πᾶσι ὑφ' ἐάν τῳ πεποιθῆσαι, καὶ
πάντα τὰ τοιαῦτα, ζηλωτὰ μὲν ἔστιν, οἶμαι, καὶ λαμ-
πρὰ: πῶς γὰρ οὐ; ἐγὼ δ' αὖ πρὸς εἰπεῖν περὶ γμῖα, καὶ
ἐτόροις πᾶσι. ἀλλ' ἐκείνο ἴδιον, καὶ οὐδὲν τῆς ἀπάντων
ἄλλο γε γόνος οὐτύχημα. εἰ ποῖον; τὸ ἐπειδὴ πονηρῶν αἰ-
θρῶν πᾶσι τὰ περὶ γμῖα τῶν ἐδίδεκε, πονηροτόρους οὐρεῖν,
ἢ ἐβούλετο. πῶς γὰρ οὐχ οὐ τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς τοῖς
φθαίεν αὖ, εἰ γὰρ ἡ ποδὶ ὡς αἰτίας ὅτι πῶς τοῖς τοῖς τοῖς

Δημοθένης

ὄντων αὐτῷ τῆς διχοφύρου, οὐκ ἐτόλμα φέουσα δαί, *οὐ-
 τ' εἰς ἡδίστολῳ γράψαι οὐδεμίαν, οὐδὲ εἰς εἴπε τῆς πρ' ἐ-
 κείνου, ἐπὶ τῷ οὐτὶ μιθώσαντες ἐαυτοὺς ὑμᾶς ὑπαπ-
 τῶν. καὶ ὁ μὲν ἀπὸ πάσης, καὶ ὁ πρὸς μενίων διεσπότη διανο-
 οῦντες, καὶ οὐ μὴμοντες μετὰ ταῦθ' ὑμῖν ἐν τούτῳ, ὅ-
 μως τῷ δ' ὄροντο, τὸ μὴ δ' αὐτῷ ὑμᾶς ὑπαπατηθῆναι. *οἱ
 δὲ ἀθηναίων, τῆς ἐλπίδος ὅτι τῆς πόλεως πρὸς βίαις τῶ-
 ρχόντες, ὑμᾶς οἷς ἀπαντῶντας ἐμβλέπειν, οἷς συζῶν ἀ-
 νάγκη τὸν λοιπὸν βίον, καὶ ἐν οἷς διδύνασθ' ἡμελλον δώ-
 σαι τῆς πεπραγμένων, τούτῳ ὑπαπατῶν ὑπέστησαν. πῶς
 αὐτῶν ποιηκίους, ἡ μάλλον ἀφηναιομηλοὶ τούτων γέ-
 νοιντο; ἵνα τοίνυν εἰδῆτε ὅτι καὶ κατὰ ῥατὸς ἔστιν ὑφ' ὑμῶν,
 καὶ οὐδ' ὅσον ὑμῖν οὐδ' ὀυσεβὲς ἔστι τοιαῦτα ἐφ' ἡσυχίαν
 αὐτῶν ἀφέναι. λέγε τίς ἀρὰν, καὶ αἰάγων λαβὼν τίς
 ἐκ τῶ νόμου ταυτηνί. Ἀρὰ. Ταῦθ' ὑμῶν ὑμῶν,
 ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, καὶ ἐκείνην ἐκκλησίαν ὁ κήρυξ ὄνχε-
 ται νόμῳ περὶ τεταγμένια. καὶ ὅταν ἡ βουλὴ καὶ ἡ δῆμος,
 πρὸς ἐκείνη πάλιν. καὶ ταῦτ' οὐκ ἐν εἰπεῖν τούτῳ, ὡς
 οὐκ ὁ ἡδὲ. ὑπογραμματοδύων γὰρ ὑμῖν, καὶ ὑπὲρ τῆς
 τῆ βουλῆς αὐτῶς ὑπαπατῶν τὸν νόμον ἔδωκεν τῷ κήρυκι. πῶς
 οὐκ ἂν ἔρπον καὶ ὑποφύεις αὐτῶν πεποινήτες ὑμῖς εἴ-
 τε, εἰ ἂν ἂν περὶ τῆς, μάλλον δ' ἀξίετε ποιήσιν ὑμῶν
 ὑμῶν ἔσθ' αὐτοὺς, ταῦτ' αὐτοὶ κλέιοι γελνημένοι τῆ δόρον
 μὴ ποιήσετε; ἀλλ' ὅν ἐκείνοις ὄνχετε ὑμῶν ποιῆν αὐτῶν,
 καὶ γένος, καὶ οἰκίαν, ἔδωκεν ἀφίετε αὐτοῖς; μηδαμῶς. ὅς
 γὰρ ὑμᾶς λάβη, ἔδωκεν ἀφίετε τοῖς θεοῖς καλῶν. ὅν δ'
 αὐτοὶ λάβητε, μηκέτ' ἐκείνοις πρὸς τούτῳ περὶ τῆς.
 εἰς τῶν τῶν αὐαδίασ', καὶ τόλμης ἤξεν αὐτῶν ἀκούω,
 ὡς τε πάντων τῆς πεπραγμένων ἐκάντα, ὡς ἀπὸ πείλειαν,
 ὡς ὑπέχετο, ὡς πεφανάκιε τίς πόλιν, ὡς περὶ αὐτῶν
 πρὸς κρινόμενον καὶ οὐκ ἐν ὑμῖν τοῖς πάντ' εἰδῶσι, πρὸς τῶν

μετὰ λακεδαίμωνίων, εἴτα φωκέων, εἴθ' ὑψηλῶν κατη-
 ρήσιν. ἐστὶ δὲ τῶν γέλωτος, μάλλον δὲ ἀναισχυντίας διφνί-
 ὅτε γὰρ νῦν ὁρᾷ ποδὶ τῆς φωκέων, ἢ τῆς λακεδαίμωνίων,
 ἢ τῆς ὑψηλῶν, ἢ ὡς πρέξενον οὐχ ὑπεδέξαντο, ἢ ὡς ἄσ-
 βῆς εἰσιν, ἢ ὅ, π' αὐτὴν ποτε αὐτῆς κατηρῆ, πάντα δὴ-
 που τῶν, περὶ τῆς πρεσβείας τῶν δούρων ἤκειν, ἐπέ-
 περακτοῦ καὶ οὐκ. ἡμῶν ποδῶν τῶν φωκέας σώζειν.
 ὡς πῖς φησιν, αἰσχύνῃς αὐτοῖς οὐκ οἶ. οὐ γὰρ ὡς εἰ μὴ δὲ λα-
 κεδαίμωνίους, οὐδ' ὡς εἰ μὴ πρέξενον οὐχ ὑπεδέξατο,
 οὐδ' ὡς εἰ μὴ δι' ἡγήσασθον, οὐδ' ὡς εἰ μὴ δὲ τὸ, καὶ τὸ, ἐ-
 σώθησαν αὐτοὶ φωκέας, οὐχ οὐτω τότε ἀπὸ πείλας. ἀλλὰ
 πάντα ταῦτα ὑποδράσας διαρρήδην ἤκειν ἐφ' ἡ πεπεικῶς ὁ-
 λιπῶν, φωκέας σώζειν, τὴν βοιωτίαν οἰκίζειν, ὑμῶν τὰ
 πρᾶγμα οἰκεία ποιεῖν: τῶν πεπεραξέναι, δυνόιν ἢ
 ἑλῶν ἡμῶν: δὲ τῶν χρημάτων ἐκ τῶν δούρων ἀπὸ αἰσῶν
 κεχρησμέναι. μὴ τοίνυν ἀπὸ τῆς δούρων ἀπαλείψαι τῶν
 ἐπέπερακτοῦ ἢ λακεδαίμωνίους, ἢ φωκέων, ἀκούετε: μὴ δὲ
 ἀνέχεσθαι: μὴ δὲ κατηρῆν ἐκ τῶν φωκέων, ὡς κτηνοί. ὅ-
 τε γὰρ λακεδαίμωνίους δὲ τὴν ἀρετὴν ποτε ἐσώσατε, οὐ-
 δὲ τῶν κατὰ κράτος δούρων τοῦ τουοῖ, οὐδὲ ἄλλους πολ-
 λούς: ἀλλ' ὅ, π' συμφέρον ἡμῶν, ὥς εἶναι, τῆς πόλει, ὡς πο-
 ρωκέας νῦν. καὶ τί τῆς φωκέων, ἢ τῆς λακεδαίμωνίων,
 ἢ ὑμῶν, ἢ ἄλλου πινὸς ἀνθρώπων μετὰ τῶν πρὸς τῶν λό-
 γων ὑπαμύροντες, οὐκ ἀπέβη τὰ πρὸς ὑμῶν ὑπο τῶν
 τότε ἐκείναι, τῶν δ' ὁρῶν τε. οὐ γὰρ ἐξείλεται. πέντε γὰρ
 γεγόνασιν ἡμῶν μέναι, ἐκ αἰσῶν οὐκ ἀπὸ πείλας τὰ ἡδ-
 ον: ὑμῶν ὑποδράσας: οἱ φωκέας ἐπύθοντο: ἐνέδωκαν ἐκ-
 τὸν: ἀπώλοντο. ὅθεν, οἱ μὲν, καὶ δὴ λὸν ἔστι σαφές, ὅτε
 πᾶσι ἀπὸ τῆς καὶ τῆς σωκεσθῶν ἀπὸ τῶν ποδῶν φωκέας
 ὁλέθρη. ὃν μὲν γὰρ χρόνον οὐχ οἶδ' ὅς τ' ἡμῶν ἐλθεῖν ὁ ὁλιπ-
 πος* δὲ τὴν εἰρῶν, ἀλλ' ἡμῶν ἐκ πρὸς αὐτοῖς: τῶν λακεδαί-

Δημοδένου

ρογνίους μετεπέμπετο, πάντα τὰ πρῶτα ἔσχατοι
 νος πρῶτον ἐκείνοις, ἵνα μὴ δι' ὑμῶν αὐτοὺς οἱ φωκέας ὑ-
 πεποιθῶνται. ἐπειδὴ δὲ ἦκεν εἰς πύλας, οἱ λακεδαίμονες
 οἱ αἰδομένοι πρὸς αὐτὸν ὑπεχώρησαν, ἔδωκεν αὐτῷ πε-
 ραθῆναι ἕξαιπα τῶν ὑμῶν: ἵνα μὴ πάλιν ὑμῶν αἰδομένων,
 ὅτε θεοαίοις τὰ πρῶτα πρῶτον, εἰς χρόνους καὶ πό-
 λεμον καὶ βελῶν ἐμπέσῃ, τῷ μὲν φωκέων ἀμνησίων,
 ὑμῶν δὲ βοηθούντων: ἀλλ' ἀκούει πᾶν ὑφ' ἐαυτῷ ποιῆ-
 σθαι: ὅπως καὶ γέγονε. μὴ οὖν ὅτε καὶ λακεδαίμονιους
 καὶ φωκέας ἕξαιπα τῶν ψιλίππων, δὲ ταῦτ' ὦν ὑμῶν ἔ-
 πως ἕξαιπα τῶν, μὴ δότω δικλῶ: οὐ γὰρ δίκαιον. αὐτοῖν
 αὐτῷ φωκέων καὶ πυλῶν, καὶ τῶν ἄλλων τῶν ἀρχαίων
 τῶν χερρῶν ὥς πᾶσι τῇ πόλει, λέγει: πρὸς διός, καὶ
 θεῶν, μὴ ἀρχαίησθε, ὡς αὐτοὶ * δικασαί, μὴ δι' ἄπομει-
 νητε πρὸς οἷς ἐκ τῆς πρὸς εἰσβείας ἡδίκησθε, καὶ ἐκ τῆς ἀρ-
 λογίας ὄνειδος περὶ αὐτῶν ἀθῆναι τῇ πόλει: ὡς ἂν
 ὑμεῖς τῷ ἰδίῳ τι κτημάτων ὑπεξαίρουμένοι πρὸς τῷ συμ-
 μάχων σωθῆναι περὶ αὐτῶν: οὐ γὰρ ἐποίησατε ἔδωκε.
 ἀλλ' ἡδὴ τῆς εἰρήνης γεγενῆσθαι, καὶ τῆς χερρῶν σου σώ-
 ας οὐσης, τῇ περὶ αὐτῶν μῆνας ὅλους ἐσώζοντο οἱ φωκέας ἔδω-
 κεν ὑμῶν. ἡ δὲ τῷ τῷ φιλολογία μετὰ ταῦτ' ὑμῶν αὐτοὺς
 ἀπώλεσεν, ἕξαιπα τῶν ὑμῶν. εἴτα καὶ νῦν ἐν μέγιστον
 κινδύνῳ πρὸς χερρῶν σου οὐκ ἀνδρῶν, ἢ τότε. πότμον
 γὰρ δι' ὑμῶν αὐτῶν δικλῶ ἔδωκε ψιλίππων ἕξαιπα τῶν εἰς
 αὐτῶν, πρὶν τοῦ τῶν τῆς πόλεως περὶ αὐτῶν, ἢ νῦν; ὅτε
 μὲν οἱ μὲν τότε πρὸς τῶν. τίς οὖν ἡ τῶν πᾶσι, τῶν
 φόβων ἀφῆκε μὲν, καὶ τῶν κινδύνων τῶν τῶν βουληθῆναι
 τοῦ αὐτῶν ἀδικῆσαι; ἐπὶ τοῖνυν, καὶ τοιοῦτον τι μέγιστον
 αὐτῶν ἀκούω λέγειν, ὅτι θαυμάζω, τί δὴ ποτε δημοδένου
 οὐκ αὐτῶν κατηγορεῖ, φωκέων δὲ οὐδείς. ὡς δὴ τῶν τῶν
 εἰχλῶν περὶ αὐτῶν πρὸς ἐμῶν. φωκέων τῶν ἐκπεπῶκε

των αἰ μὲν, οἷμα, βέλπτοι καὶ μετὰ ταῖς φυγάδες γὰρ
 γλημεῖοι, καὶ τριαῦτα πεπονθότες, ἡσυχίαν ἄρῃσι·
 καὶ οὐδὲς αὖ αὐτῶν ἐθέλησειεν ἑσθλὴν τῆς κοινῆς συμφο-
 ρῆν ἰδίαν ἔχθραν ἀνελέσθαι. οἱ δὲ μηδ' οὐδ' αὖ ἀργυ-
 εῖον ποιήσαντες τὸν δῶσαντα εὐκ' ἐχρυσίν ἐκρυπτοῖς· οὐ γὰρ
 ἔτι γ' αὖ ἔδωκε οὐδενὶ οὐδέν, ὥς τέ μοι πρὸς αὐτὸν εὐ-
 ταντοῖ βόαν, οἷα πεπόνθουσιν. ἡ γὰρ ἀλήθεια, καὶ τὰ πε-
 πταγμένα* αὐτὰ βόαν. ἀλλὰ μὲν ὅ γε δῆμος ὁ τῆς φωκέων
 οὕτω κακῶς καὶ ἐλεεινῶς διακείμεν, ὥς τε μὴ παρὶ τῶ κα-
 τηγορεῖν ἐκείνῳ τοῖς ἀθήνησιν οὐδύναι εἶναι τὸν λόγον· ἀλ-
 λ' οὐδ' οὐδ' οὐδ' εἶναι, καὶ τε θανάτῳ τῷ φόβῳ καὶ τοῖς θεβαίαις,
 καὶ τοῖς φιλιπποῦ ξένοις, οὗς ἀναγκάζοντο φέρεν δια-
 κισμῶν καὶ καὶ κώμας, καὶ πῆρη μὲν οἱ τὰ ὅπλα. μὴ δὲ
 τοῖς λέγειν αὐτὸν ἔατε· ἀλλ' ὥς εὐκ' ἀφ' ὧν λασι φω-
 κεῖς, θεικνῶναι, ἡ ὥς οὐχ ὑπέχετο σώσειν αὐτοὺς φιλιπ-
 πον. ἔτι γὰρ εἰσι πρὸς εἰς αὐτὸν οὐδύναι, τί πέπρακται,
 τί ἀπὸ πῆλγος· εἰ μὲν ἀληθῆ, σώζου· εἰ δὲ ψευδῆ, δίκην
 δός. εἰ δὲ μὴ πάρεισι φωκεῖς, τί ἔτι; οὕτω γὰρ διέθ-
 ηκας αὐτοὺς, οἷμα, τὸ μέγας σὺ, ὥς τε μήτε τοῖς φιλοῖς
 βουθῆν, μήτε τοῖς ἐχθροῖς ἀμύνεσθαι δύναισθαι. καὶ μὲν ὅ-
 τι χωρὶς τῆς ἄλλης αἰχμῆς καὶ ἀδοξίας, ὡς τὰ πεπταγ-
 μένα ἔχει, καὶ μεγάλοι κινδύοι παρῆσαν ἐκ τούτων τῶν
 πόλιν, ῥάδιον εἶδαι. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῶν, ὅτι τῶ φω-
 κέων πολέμῳ, καὶ ὅτι κυρίως εἶναι πυλῶν φωκέας, ἡ τε ἀφ'
 θεβαίων ἀδεια ὑπῆρχεν ὑμῖν, καὶ τὸ μηδὲ ποτ' αὖ ἐλθεῖν εἰς
 πελοπόννησον, μὴ δὲ εἰς Ἑλλάδα, μὴ δὲ εἰς τὴν ἀπὸ τῆς φι-
 λιπποῦ, μὴ δὲ θεβαίαις; τοῖς μὲν τοῖς ἀφ' ἑ. τὸ πρὸς
 καὶ τῆς περὶ γμάτων αὐτῶν ἀσφάλειαν ὑπέχοντο τῇ πό-
 λει τοῖς τούτ' ἀπάτοις καὶ φιλοδοξίαις πεισθέντες, περὶ
 καθ' ὑμῖν· καὶ τε τειχισμῶν ὅπλα, καὶ πλεῖον σιμῶν,
 καὶ πόλεις μεγάλας συμμάχων αἰσθῶν, καὶ χώρα πολλή,

Δημοθένους

ἐποδείδειτε ἀνίστασθαι. καὶ ματαίᾳ μὲν ἡ προτέρᾳ βου-
 θείᾳ εἰς πύλας ὑμῶν γέγονεν, ὡς μὲν πλεόνων ἢ διακο-
 σίων ταλάντων ἐπὶ ἡσάσθε, εἰ μὴ λογίσθετε τοῖς ἰδίᾳς δα-
 πάντας τοῖς τῆς στρατοδυσμενῶν: μάταια δὲ καὶ αἰ κούρα
 θηβαίων ἐλπίδες. ὁ δὲ πολλῶν ὄντων καὶ διενῶν, ὧν οὐ-
 ζος ὑπερέθηκε φιλίππῳ, πλείστην ὑβριν ὡς ἀληθῶς ἔχει
 κούρα τῆς πόλεως, καὶ κούρα πάντων ὑμῶν, τῶν τ' ἀκούσα-
 τέ μιν. ὅτι τοῖς θηβαίοις ἐγκωκίτος ὕψις ἀρχῆς τῆς φιλίπ-
 που πάνθ' ἅπασαν περὶ ἡρῆτο ποιεῖν, οὐδὲς ἀπὸ πείρας τάναν-
 τίς, καὶ φανερὸν ὅτι διείξας ὑμᾶς οὐχὶ βουλομένους,
 ὑμῶν μὲν ἔχοντες πῶς πρὸς θηβαίους μέγιστον, φιλίππῳ δὲ
 πῶς ἔχοντες πεποίηκε. πῶς αὖ οὗτοι ὑβριστικῶς τὸν ἀνθρῶ-
 πον ὑμῶν ἐχρήσατο; λέγει δὴ τὸ ψήφισμα λαβὼν τὸ τῆς
 διοφάντου, καὶ τὸ τῆς καλλιθένης: ἵν' εἰδῆτε ὅτι, ὅτε μὲν
 τὰ δέοντα ἐποιεῖτε, θυσίαν καὶ ἐπαίνων ἡξιοῦσθε πρὸς ὑμῶν
 αὐτοῖς, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις: ἐπειδὴ δὲ ὑποὶ τούτων πε-
 ριηκροῦσθε, παύσασθε καὶ γυναικὸς ἐκ τῆς ἀρχῆς μετε-
 νομίξετε, καὶ τὰ ἡράκλειον ὡς τὸς θύφιν τοῖς χροῖς ἐψηφίσασθε,
 εἰρῆνης οὐσίας. ὁ καὶ θαυμαζῶ, εἰ τὸν μὴ δὲ τοῖς θεοῖς καὶ
 ὁ πᾶσιον ὡς, πᾶσι δὲ ποιήσασθε, τοῖς ἀνθρώποις ἀ-
 φήσετε. λέγει τὸ ψήφισμα.

Ψήφισμα.

Ταῦτα μὲν τότε ἄξια, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τῆς πε-
 πλεγμένης ἐψηφίσασθε. λέγει δὴ τὰ μετὰ ταῦτα.

Ψήφισμα.

Ταῦτα τότε ἐψηφίσαντο ὑμεῖς διὰ τούτων: ὅτι τῶν αἰ-
 τῶν ἐλπίσιν οὐτε κατ' ἀρχὰς πεισόμενοι πῶς εἰρήνην καὶ
 πῶς σύμμαχον, οὐδ' ὕστερον ἐγχεσθαι πεισθέντες αὐτῶν
 καὶ τοῖς ἐκγόνοις: ἀλλ' ὡς θαυμασίᾳ ἡλίκᾳ πεισόμενοι διὰ
 τούτων ἀγαθὰ. καὶ μὴν καὶ μετὰ ταῦτα ὁσάντις πρὸς προ-
 μῶν, ἢ πρὸς μεγαρόντας ἀκούοντες δύνανται φιλιπποῦ καὶ

ἐξόντος

ὁ παρὶ τῆς πρὸ προσβίβας λόγος.

65

ξύνους* ἐθροβεῖτε, πάντες ἐπίσταδε. οὐ θίγω εἰ μήτω
τῆς ἀπικῆς ὑπὸ βαίνει, διὰ σκοπεῖν, οὐδὲ ῥαθυμεῖν, ἀλλ' εἰ
δὲ τὸ ὑποῖον ὑποσῖα γέγονεν αὐτῷ, τῷ δ' ὅταν βούληται
ποιῆσαι τῷ δ' ὅραν· καὶ πρὸς ἐκεῖνο τὸ διενὸν βλέπειν, καὶ
τὸν αἶπον, καὶ τὸν πρὸ σκευάσσει τὴν ὑποσῖαν τῷ ἴδιον
ἐκείνῳ μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι. οἶδα τίνων ὅτι οὐ μὲν ἔσθ' ἔσθ'
τῷ κατηγορημῶν* αὐτῷ λόγῳ αἰσχύνει φέρεται· βου-
λόμενος δ' ὑμᾶς ὡς πρὸς τὰ τῷ τῷ* περὶ γμάτων ἀπά-
γειν διέξεισιν ἡλίκα πᾶσιν ἀνθρώποις ἀγαθὰ ἐκ τῆς εἰρή-
νης γίγνεται, καὶ τὸν αἶπον ἐκ τῆς πλεῖον κακῆς· καὶ ὅ-
πως ἐγκώμια εἰρῆνης ὀρεῖ, καὶ θιγαῖα ἀκροαθήσεται.
εἰ δὲ καὶ τῷ πᾶντα κατηγορήματα τῷ τῷ· εἰ γὰρ ἡ
τοῖς ἄλλοις ἀγαθῶν αἰτία, ὅσοντων περὶ γμάτων, καὶ τῆς
δικαίης παραχῆς ἡμῖν αἰτία γίγνεται, τί τις εἶναι εἴχο-
φαίη; πάλιν ὅτι δῶρα λαβόντες οὐκ ἐκ τῆς πλεῖον περὶ γμα φέ-
σει κακῶς διέθηναν. τί δὲ; οὐκ ἐμὲς ἐκαστοί, καὶ σκευή
τῷ τῷ, καὶ* χήμαθ' ὑμῖν πόρῃσι, καὶ ποδῶσι δὲ τῷ
εἰρῆνῃ, ὅπως αὐτῷ εἶποι. περὶ δὲ τῷ τῷ ἐκεῖνο ὑμᾶς ἔσο-
λαμβαίνειν διὰ· ὅτι καὶ τὰ πλεῖστα περὶ γματα ἐκ τῆς
εἰρῆνης γέγονεν ὁ πρῶτος πολλῶν, καὶ κατὰ σκευαῖς
ὁ πλεῖον, καὶ χήμαθι, καὶ πρὸς τοῖς, αἰ γέγονασιν ἐκείνῳ
μεγάλοι· γέγονασιν δὲ καὶ ἡμῖν πνεις. ἡ δὲ γὰρ τῷ περὶ γμα-
των κατὰ σκευή καὶ τῷ συμμάχων, διὰ ἡ αὐτοῖς ἡ τοῖς
κρείττοσι τὰ ἀγαθὰ πάντες κέκτηνται, ἡ μὲν ἡμετέρα
περὶ θῆσα ἔσθ' ὑπο τῷ τῷ ἀπόλωλε καὶ γέγονεν ἀδελφῆς· ἡ
δὲ ἐκεῖνον, φοβερὰ· καὶ μέγαν πολλῶν. οὐ δὲ δίκαιον ἐκεῖ-
νῳ μὲν ἀμφοτέρω ἡνέχθαι δὲ τῷ τῷ, καὶ τὰ τῷ συμ-
μάχων, καὶ τὰ τῷ πρὸς τοῖς· ἡ μὲν δὲ ἀδικαίως αὐτῷ
πῆρχει ἐκ τῆς εἰρῆνης, τῷ τῷ αὐτῷ ἀπὸ τῶν οὐτοι, λογι-
ζεσθαι. οὐ γὰρ ταῦτ' αὐτῷ ἐκείνων γέγονεν· οὐδὲ πολλοῦ
διὰ· ἀλλὰ τῷ μὲν ὡς αὐτῷ ὁμοίως ἡμῖν· ἐκεῖνα δὲ τῷ τῷ

I

Δημοφάνους

[illegible]

ταῦτα ὑπὸ τοῦ ἑκείνου αἰρεθεῖς, ὧν μὲν ὑμεῖς περὶ τετάξατε,
 οὐδὲν οὐκ ἐποίησε: τοῦ δὲ ὑπὸ τῆς κλέμενος διασωθέντας ἀ-
 πώλεσε τῷ συμμάχῳ: καὶ τηλικαῦτα ἐβόησαν, ἡλίκα
 οὐδὲς ἀνθρώπων ἄλλος πώποτε, οὐτε περὶ πόρον, οὐδ' ὑ-
 στρον. τὸ μὲν γὰρ ὑπὸ ἀρχῆς ἀρχὴ τῶν λόγων τυχεῖν ὠλιπ-
 πον ὑπὸ τῆς εἰρήνης, κτησιφῶν καὶ ἀριστοδμήτης πλὴν ἀρ-
 χὴν πλὴν πρώτῃν ἐφόρον τῆς φωνησιμῶν. ἐπειδὴ δὲ εἰς τὸ
 πρὸς τὴν ἡδὴ τὰ πρὸς γματα ἦκε, ὠλεστέρα καὶ ὠλετω
 πρὸς δὲ καὶ. δι' ἐξάμενοι δὲ οὗτοι πάντ' ἐπώλεσαν. εἴτ' ἐπει-
 δὴ δὲ λόγον αὐτὸν καὶ δίκην ὑπέχειν τῷ πεπραγμένῳ, *
 ὧν, οἱ μὲν, πανούργος οὗτος καὶ θεοῖς ἐχθρὸς καὶ γραμμα-
 τίδες, ὡς ὑπὸ τῆς εἰρήνης κρινόμενος ἀκροαθήσεσθαι: ὅχι
 ἵνα παλιόρων ἢ κατηγορεῖται αὐτοῦ, δῶ λόγον: μακρὰ γὰρ
 τοῦτο γὰρ ἀλλ' ὅρα τῶν, ὅτι αὐτὸ μὲν πῶς ὑφ' αὐτῶν πε-
 πραγμένοις, ἀρχὴν μὲν δὲ δὲν ἔστιν, ἀπαντα δὲ τὰ δίκη μα-
 τα: ἡ δὲ ὑπὸ τῆς εἰρήνης ἀκροαθῆναι, καὶ εἰ μὴδὲν ἄλλο,
 τοῦτομα γοῦν ἔχει ὠλεστέρα: ὡς δὲ δὲ οὐκ αὐτὸ μὲν, ὡς αὐ-
 τοῦτο ἀθηνῶν, δὲ δὲ οὐκ αὐτὸ μὲν, ὡς αὐτὸ οἱ δανεισ-
 μένοι ἢ πομπῶν ἀποντες. τὸ γὰρ ἀσφαλὲς αὐτῆς, καὶ τὸ βέ-
 βαιον, οὗτοι περὶ οὐδὲν: φωνεῖας, καὶ πύλας: οὐ μὲν δὲ
 τῶν τὸν γὰρ ὑπὸ ἀρχῆς ἐποίησάμεθα. ἀλλ' ἄρ' ἔστιν μὲν ὅτι
 μὴ μὲν λέγειν, ἀλλ' ἔστιν δὲ πάντῃ. εἰ γὰρ ἴσως ὡς ἀληθῶς χαί-
 ρει τῇ εἰρήνῃ, τοῖς στρατηγοῖς ὧν κατηγορεῖται ἀπαντες, χαί-
 ρει αὐτοῖς ἐχέτω. εἰ γὰρ ἐκείνοι ὡς ὑμεῖς ἐβούλεσθε, ἐπο-
 λίσουν, οὐδὲ ὄνομα εἰρήνης αὐτὸ ὑμεῖς ἠνέχεσθε. εἰρήνη
 μὲν οὐκ αὐτὸ δὲ ἐκείνους: ὠδὴ κίνδυνος δὲ, καὶ σφαλδρά, καὶ
 ἀπὸς δὲ τοῦτο γέγονε δωροδοκήσαντας. εἰργατε οὐκ,
 εἰργατε αὐτὸν τῷ ὑπὸ τῆς εἰρήνης λόγῳ: εἰς δὲ τοῦτο ὑ-
 πότῃ τῷ πεπραγμένῳ ἐμβιβάζετε. οὐκ αἰσχύνει ὑπὸ τῆς
 εἰρήνης κρινεῖται, οὐκ, ἀλλ' ἡ εἰρήνη δι' αἰσχύνῃ διαβέβληται.
 σημείον δὲ: εἰ γὰρ ἡ μὲν εἰρήνη ἐκέρχεται, μὴδὲν δὲ ὑστρον

Δημοθένους

ἔζη πάθηθε ὑμεῖς, μὴ δ' ἀρχώλησθε τῶς συμμάχων μηδὲς,
 τίνα ἀνθρώπων ἐλύπησεν αὐτὴ εἰρήνη, ἔξω * ἀδόξως γε-
 γνηῆσθαι : καὶ τοὶ καὶ τούτου σωαίτιος οὐτος, σωεῖται
 φιλοκράτει : ἀλλὰ ἀνέκεσόν γε οὐδὲν αὐτῷ γεροντός· νῦν
 δ' οἱ μοι, πολλὰν ἄλλων ἔστι κακῶν αἴτιος οὗτος. ὅτι μὲν
 τοίνυν αἰσχρὸς καὶ κακὸς πάντα τῶντα ἔσται ἡ πόλις τούτων ἀ-
 πόλωλε καὶ διέφθαρται, οἱ μοι πάντας ὑμᾶς εἰδέναι.
 ἐγὼ δὲ, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, τούτον ἀπέχω τῆς συκοφαν-
 τίας πινά τοις πράγμασι τούτοις προσάγειν, ἢ ὑμᾶς ἀξίον,
 ὥστε εἰ ταῦθ' ὑπ' ἀβελτηρίας, ἢ δι' οὐκείαν, ἢ δι' ἄλλω
 ἄνοιαν ἠντιοῦν οὐπω πέπεσται, αὐτὸς τε αἰσῶμαι αἰσχ-
 νῶ, καὶ ὑμῖν ἀφείναι συμβουλεύω : καὶ τοι τῶς σὴν φωνῶν
 τούτων οὐδε μίαν ἔστι πολιτικὴ, οὐδὲ δικαία. οὐδένα γὰρ τὰ
 κοινὰ πράττειν ὑμεῖς κελεύετε, οὐδ' ἀναγκάζετε : ἀλλ' ἐ-
 πιδάνας ἐάν τὸν πείσας δύναιτο προσέλθῃ, πρᾶγμα
 ποιοῦντες ἀνθρώπων χρηστῶν καὶ φιλανθρώπων οὐνοικῶς
 δίχεσθε καὶ οὐ φθονόρως : ἀλλὰ καὶ χειροτονεῖτε, καὶ τὰ
 ὑμέτερά αὐτῶς ἐγχειρίζετε. ἐάν μὲν οὖν κατ' ἑαυτοῖς,
 πρὸς ἑαυτοῖς, καὶ πλεονέξει τῶς πολλῶν κατὰ τὸν νότον : ἐάν
 δ' ἀρχιτυγχάνῃ, σὴν φωνῶν καὶ προσάσεις ὁρεῖ, ἀλλ' οὐδ' ἐ-
 καίον. οὐ γὰρ αὐτὸς ἀρκέσει τοῖς ἀρχωλόσι συμμάχοις,
 οὐδὲ τοῖς παισὶν αὐτῶν, οὐδὲ τοῖς γυναιξίν, οὐδὲ τοῖς ἄλ-
 λοις δὲ τῶν ἀβελτηρίας τῶν ἐμῶν, ἵνα μὴ τῶν τούτου
 λέγω, τοιαῦτα περὶ θέναι. πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ. ἀλλ' ὅ-
 μως ὑμεῖς ἄφετε αἰσχρὴν τὰ διὰ τῶντα καὶ ἑσθ' ἀβελ-
 λοντα, αὐτὸς δὲ οὐκείαν, ἢ δι' ἄλλω ἄνοιαν ἠντιοῦν λει-
 μασμένος φανῇ. αὐτὸς μὲν τοι δὲ πονηρίας ἀργύριον λα-
 βὼν καὶ δῶρα, καὶ τῶν τ' ἐξελεγμένων φάσας ὑπ' αὐτῶς τῶς
 πεπραγμένων : μάλιστα μὲν εἰ οἶόν τε ἀρχικτεῖνατε : εἰ δ' οὐκ,
 ζῶντα τοῖς * λοιποῖς πρὸς ἀδύνατον ποιήσατε. σκοπεῖτε δὲ
 τὸν ἐλεγχὸν τὸν ἑσθ' τούτων, ὡς δίκαιος ἔσται μετ' ὑμῶν.

ὁ ποδὶ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 67

ἀνὰ γὰρ δὴ πονεῖς λόγους ἔβριω αἰχίνω τυτὸν περὶ
ὑμῶς εἰπὲν ὅς ποδὶ τῆς φωκέων, καὶ τῆς θιασιέων, καὶ
τῆς οὐβοίας, εἰ ποδὶ μὴ πεπεσώς αὐτὸν ἐκὼν ἔζη πάτα,
δυοῖν θάττον· ἢ διαρρήδην ἀκύντα ἑποχμελίου τι-
λίωσιν, ὅτι περὶ ξει τῶν καὶ ποιήσει, ἢ εἰ μὴ ὅτι, γοη-
τὸν δύντα, καὶ φωνακιδέντα τῇ ποδὶ τὰ ἄλλα φωνανθρο-
πία, καὶ ταῦτ' ἐλπίσαντα πρὸ αὐτοῦ. οὐκ ἐνὶ τούτων
οὐδὲ εἰ χεῖς ἐκ τοίνυν τούτων ἀμφοτέρων, μάλιστα πάν-
των ἀνθρώπων μισεῖν αὐτὸν περὶ σὴν ὅλιωσιν. δὲ τίς ὅτι
τὸ μὲν ἐκείνου μέρος, πάντ' αὐτῷ γέγονε τὰ δεινότατα καὶ
τὰ αἰχίστα. ὑμῶς ἔζη πάτηκεν· ἀδοξεῖ· δικαίως ἀφλωλέ-
ναι κρίνετε· καὶ εἰ γὰρ π τῆς περὶ σὴν ὅλιντων ἐγίνετο, εἰ εἰ γ-
γελία πάλαι αὐτῷ. νῦν δὲ δὲ πρὸς ἡμετέρων πρὸς ὅτι καὶ
καὶ οὐκ ἔστιν, οὐκ ἔστιν αὐτῷ δίδωσι, καὶ τῶν αὐτῶν οὐκ ἔστιν
λεῖτα. ἔστιν οὖν ὅς ἡσὺ ὑμῶν φωνῶν ἀκύντα αἰχίνου κατῆ-
ροῦντος ὅλιωσιν; τίς δὲ ἔζη ἐγγόντα, ἢ λέγοντά τῃ
ὅτι ἐν ὥρα κεν; οὐδὲ εἰς. ἀλλ' ἅπαντες ἀθηναῖοι περὶ π-
ρον κατῆροῦσι ὅλιωσιν, καὶ ὁ τυτὸν αἰείων οὐδὲ εἰς
οὐδὲν ἰδίᾳ ἢ δίκῃ τῇ δὴ πον. ἐγὼ δὲ ἐκείνους ὅς λόγους ἔζη-
τω πρὸς ἔβριω, εἰ ποδὶ μὴ πεπεσώς ἐκὼν τὸν ὡς· αἰσθέρεις
ἀθηναῖοι, ἐμοὶ μὲν χηρῶνδε ὅ, τι βούλειδε· ἐπίσδυσσα, ἐ-
ζη πατήσιν, ἢ μῆτον, ὁμολεῶ· τὸν δὲ ἀνθρώπων, ὡς αἰσθέρεις
ἀθηναῖοι, φυλάττεδε. ἅπιστος, γῆς, πνηρός. οὐχ ὁρᾷ το
οἷα πεποίηκεν ἐμέ; οἷα ἔζη πάτηκε; τούτων οὐδὲνα ἀκούω
τῆς λόγων, οὐδὲ ὑμεῖς. δὲ τίς ὅτι, οὐ πρὸς κρουσθεῖς, οὐ
δὲ ἔζη πατῆς, ἀλλὰ μεθώσας ἐκὼν τὸν, καὶ λαβὼν ἀρ-
γύριον, ταῦτ' εἶπε· καὶ περὶ δώκεν ἐκείνῳ, καὶ γέγονε
καλὸς καὶ κατὰ, καὶ δίκαιος μεθώσας ἐκείνῳ, πρεσβυ-
τῆς μὲν τοῖ καὶ πολίτης ὑμῖν περὶ δότης, καὶ εἰς οὐχ ἅ-
παξ ἀφλωλέναι δίκαιος. οὐ τοίνυν ἐκ τούτων μόνων δὲ-
λός ἐστ', ὅτι χρημάτων ἅπαντα εἶπεν * ἐκείνα· ἀλλ' ἡκός

I III

Δημοθένης

ὡς ὑμᾶς ἐναγχεῖς θετταλοῖ, καὶ ωλίππου πρέσβεις μετ'
 αὐτῶν, ἀξιοῦντες, ὑμᾶς ωλίππου ἀμφοκτύονα εἶναι φη-
 σίσαθαι. τῷ, προσήκεν οὖν ἀντεῖπεν τούτοις μάλιστα
 πάντων αἰθρώπων; αἰχίνη τούτῳ. δὲ τί; ὅτι οἷς οὗτος
 ἀπὴν ἔειπε περὶ ὑμᾶς, τούτοις τὰ ἐναντία ἐποίησεν ἐκεί-
 νος. οὗτος μὲν γὰρ ἔφη θεσπιάς, καὶ δαλταῖας αὐτοῖς
 τειχεῖν, καὶ οὗτος μὲν φωκέας οὐκ ἀρχεῖν, τὴν δὲ θε-
 βαίων ὑβριν ὑμῖν κατελάσειν. ὁ δὲ, οὗτος μὲν θεβαίους μεί-
 ζους, ἢ προσήκε, πεποίηκε: οὗτος δὲ φωκέας, ἀρδην ἀρχώ-
 ληκε: καὶ οὗτος μὲν θεσπιάς καὶ δαλταῖας οὐ κατείχετο, τὸν
 δὲ ὀρθομελὸν καὶ τὴν κερώνην προσεξέλασθαι πόδισαι.
 πῶς αὖ ἐναντιότῳρα πράγμαθ' ἐαυτοῖς τούτων γέλοιον;
 εἰ κινῶ ἀντεῖπεν: οὐδὲ διήρε το σῶμα, οὐδ' ἐφ' εἰς ἕνα το
 ἐναντίον οὐδὲν. καὶ οὐχὶ οὗτος πω δεινόν, τηλικούτου
 ὄν: ἀλλὰ καὶ σιωπῇ μόνος τῷ ἐν τῇ πόλει πάντων αἰ-
 θρώπων. καὶ τοι οὗτος γε εἰδὲ ωλοκράτης ἐτόλμησε ποιῆ-
 σθαι ὁ μικρὸς, ἀλλ' αἰχίνης οὐ τοσούτου. καὶ θορυβοῦντων ὑμῶν,
 καὶ ἐκ ἐθελόντων ἀκούειν αὐτοῦ, κατεβαίνων ἀρχὴν βή-
 ματος, ἐν δεινὸν μόνος τοῖς πρέσβεσι τοῖς πρὸ ωλίππου
 πρῶσι, πολλοὺς ἔφη οὗτος θορυβοῦντας εἶναι, ὀλίγους ὃ οὗτος
 στρατομελῶν οὐδὲν δέη: μέμνηθε γὰρ δήπου: αὐτοῖς ὦν,
 οἶμαι, θαυμασίως στρατιώτης ὦ ζεῦ. ἐπὶ τοῖς ἐμὲ μὲν
 δένα ἔχοντα μηδὲν εἰχόμεν διείξει τῷ πρέσβεων, μὴ δὲ ἦν
 ὥστε ἰδεῖν ἅπαντας βασιλῆας καὶ τοιαῦτα, ὑπολοιπὸς
 αὐτῶν σκοπεῖν. εἰ δὲ ωλοκράτης μὴ μόνον ὡμολόγει πρὸς
 μὴν ἐν τῷ δήμῳ πολλὰ καὶ, ἀλλὰ καὶ ἐδείκνυν ὑμῖν, πυ-
 ροπωλῶν, οἰκοδομῶν, βαδισθῆναι φάσκων καὶ μὴ χειρο-
 τῶν ὑμεῖς, ξυλητῶν, τὸ χρυσίον κατελάττω μόνος φα-
 νερῶς ὡδὲ τοῖς ὑπερίστοις: οὐκ ἐνὶ δήπῳ οὗτον εἶπεν ὡς
 ἐκείληφε, τὸν αὐτὸν ὁμολεγοῦντα καὶ δεικνύοντα. εἰς τὸν
 εἶπω τις αἰθρώπων ἀνδρῶν ἢ κερκιδάμων, * ὡς θ' ἵνα λαμ-

βαίη μὲν ὡλοκράτης, ἀδοξὴ δὲ αὐτὸς καὶ κινδυνώη, ἔχον
αὐτῷ μὲν τῷ μὲν δὲν ἡδονικῶν ἔχεται, ὅτι τῷ μὲν
πολεμῶν, πρὸς δὲ ἐκείνον ἐλθὼν κρῖναι εὐλεῖται, ἐγὼ
μὲν, οὐδὲν αὖ οἶμαι. ἀλλὰ πάντα τῷ μὲν, ἐὰν ὁρῶς σκοπῶ
τε, δῶρθετε μετὰ, ὡς αὖθις ἀθηνῶσι, καὶ ἐν ἀργῇ σῆ
μῆα, τὸ χρέμα τὰ εἶναι ἔχειν. ὁ γὰρ ἔναι ὅσα τὸν μὲν γέ-
γονεν, οὐδὲν δὲ ἔστιν ἐλαττον σιμῶν τῷ πεπερακέναι τῷ
τονίῳ τὸν ὡλίππῳ, διασάσθε. ἴσῃ δὲ πρὸς πρῶτον ὅτε εἰ-
σὴν ἔλκεν ἑσθλὴν ὡλοκράτην, ὅτι πρὸς ἐλθὼν ἐγὼ, θυγα-
τεῖν ἐφῶν ἐν τῷ τῷ εἰσαγγελίᾳ, εἰ μὲν ὡλοκρά-
της τοσούτων, καὶ τηλικύτων ἀδικημάτων αἴτιος γέγονεν·
οἱ δὲ εἰνεία τῷ πρὸς ἐσθλῶν μὲν δὲν. καὶ οὐκ ἐφῶν τῷ ὅτι
ἔχειν· οὐδὰ μὲν γὰρ αὖ φανῆναι καὶ ἐν τὸν ἐκείνον, εἰ
μὲν εἰς σῶμα τῶν ὡλοκράτων πρὸς εἶναι. ἴν' οὖν μὴτε
ἀφῶ, μὴτ' αἰτιάσωμαι μὲν δὲν, ἐφῶν, ἐγὼ, ἀλλὰ τὸ
περὶ γὰρ αὐτῷ εἰς μὲν αἰτίους ὄντες, εἰς δὲ μὴ μετὰ γὰρ
τας ἀφῶ, αἰσάσθ' ὅβουλό μιν καὶ παρελθὼν εἰς ὅ μιν
ἀφῶν αὐτῷ μὴ μετὰ, μὴ δὲ ἀρῶσθ' αὐτῷ τὰ ἑσθλὰ
ὡλοκράτῳ πεπεραγμένῳ καὶ τὸν εἰς ποιῆσαι αὐτῷ
μὲν ἐγὼ ἐφῶν. τῷ καὶ μνησθῶν τε, ὡς ἐγὼ οἶμαι.
οὐ τοίνυν παρῆλθεν οὐδὲν, οὐδὲ ἐδίδεσκον ἐκ τὸν. καὶ τῷ
μὲν ἄλλων, ἐστὶν ἐκ τῶν πρὸς φάσις. ὁ μὲν, οὐχ' ὑπὸ-
θῆναι ἦν· ὁ δὲ οὐχὶ παρῆν ἴσως· τῷ δὲ, κινδυνῶς ἦν ἐκείνῃ· τῷ
τῷ δὲ οὐδὲν ὅτι τῶν· ἀλλ' οὕτω καὶ ἀπῶν πρὸς πεπερακέναι
τὸν, καὶ οὐκ αὐτῷ τῷ πρὸς ἐλθὼν μεμνῶνται μὲν, οὐκ
ἀλλὰ καὶ μὲν τῷ δὲν ὅτι, ἐὰν πρὸς ἐκφύγηται, καὶ
ὅ μιν ὑπὸ τῶν ἐκείνων. ὥστε ἵνα μὲν εἰς αὐτὸν μὴ δὲ ὅτι
μα πρὸς τῷ ὡλίππῳ, οὐδὲ ἀφῶν * ἀφῶν· ἀλλ'
ἀδοξὴν, κρῖναι, πᾶσαι ὅτι οὐκ αἰετῶν πρὸς ὅ μιν μὲν
λῶν, ὡς ὡλίππῳ πρὸς μὲν πρὸς ἡδονῶν. καὶ τῷ, πρὸς ἡ κοί-
νωνίᾳ, πρὸς ἡ πρὸς πρὸς ὡλοκράτῳ αὐτῷ, ὅτι εἰ

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

τὰ καίμισα, καὶ πάντα τὰ συμφορόντα ἐπεπρεσβόκει,
 χρήματα δ' ὡμολόγει λοβῆν ἐκ τῆς πρεσβείας, ὥς ποδ
 ὡμολόγει, ὅτι οὐ γὰρ αὐτὸ φυγεῖν καὶ διδύλαβηθῆναι τῷ
 προῖκα πρεσβόοντι περὶ οὐκ, καὶ διαμαρτύρεται τὸ
 καθ' αὐτὸν. οὐ γάρ ποτε ποῖνκε τὴν αἰχίνην; ταῦτ' οὐ φα-
 νερὰ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι; ταῦτ' οὐχὶ βοᾷ καὶ λέγει, ὅπ
 χρήματα εἴληφεν αἰχίνης, καὶ πνηρὸς ἔστιν ἀργυρίου συ-
 νεχῶς, οὐδὲ ἀβελθέρων, οὐδὲ ἀγνοίων, οὐδὲ ἀχτυγ-
 χάνων; καὶ πῶς μὲν καὶ μαρτυρεῖ, φησι, δῶρα λαβεῖν;
 ὅτι οὐ γὰρ ἔστι τὸ λαμβάνειν. τὰ πρῶτα αἰχίνην, ἀπὸρ πι-
 σὶ τατὰ ἔστιν ἅπαντων. καὶ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν οὐδ' αἰτιάσθαι,
 ὥς ἢ πεπεισμένα, ἢ χαλεπὸν ἄνω ἔστι τοιαῦτα; ἀλλ' οἱ
 ποδ' αὐτὰ περὶ οὐκ καὶ διαφθείρας σὺ ποῖνκες τοιαῦ-
 τὰ ἔξελξε ὁ μὲν φαίνεται. πρὸς δὲ τοῖς πρῶτοις αἰχίνης,
 αὐτὸς δὲ σὺ σαυτοῦ καὶ μαρτυρήσεις. ἀποκρίναι γὰρ
 δοῦρο ἀνάστας μοι: οὐ γὰρ δὴ δι' ἀπειρίαν γε οὐ φήσεις
 ἔχειν ὅ, ἢ εἴποις: ὅς γὰρ ἀπάντας κοινούς ὥς ποδ' ἀνά-
 ματα, καὶ τοῖς αἰμαρτύρους πρὸς διαμεμερηνένω
 τῷ ἡμέραν αἰρεῖς δώκων, δὴ λον ὅπ' ἀνδρὸς εἰς.
 πολλῶν κρίνω καὶ δεινῶν ὄντων τῶν πεπεραγμένων αἰχί-
 νη τοῦτω, καὶ πολλῶν κακίων ἔχοντων, ὥς καὶ ὑμῖν οἱ
 μοι δοκεῖ, οὐδὲν ἔστιν οὐ μὲν λέγειν ὥς ἐγὼ κρίνω, δει-
 νότρον, οὐδὲ ὅτι μᾶλλον δεδωροδοκηκὸς αὐτὸν ἐπ' αὐτο-
 φώρῳ, καὶ πεπεραγμένα πάντα ἔξελξε. ἐπειδὴ γὰρ ἀπε-
 σήλατ' αὐτὸς αὐτὸν ὅτι πρὸς οὐκ ὥς τὸν φίλιπ-
 πον, ὡδὲ τοῖς καλαῖς καὶ μεγάλας ἐλπίσι τοῖς αἰς
 αὐτοῖς * ὑπάρχοντο, ἐχειροκνήσαντα καὶ ὅτι οὐκ, καὶ ἐμὲ, καὶ
 τῶν ἄλλων ὅς πλειστοῖς αὐτοῖς. ἐγὼ μὲν δὲ παρελθὼν
 ἔξωμοσάμην δὴ θένος: καὶ θορυβούντων πινόν, καὶ * κελεύον
 των βαδίζειν, οὐκ ἂν ἔφην ἀπελθεῖν. οὗτος δ' ἐκεχειρόντη-
 το. ἐπειδὴ δὲ ἀνέστη μὲν τοῖς ἡ ἐκκλησία, σιωπῶντες

ὁ πῶρ' ἡ τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος. 69

ἐβουλόοντο οὕτω, πῶς αὐτοὺς καὶ ἀλλήλους. ἔπ' ἔπειτα
παραγμάτων ὄντων μετ' ὧρων καὶ τῶν μέλλοντος ἀδήλων,
σύλλογοι καὶ λόγοι παντοῦ καὶ πᾶσι πᾶσι ἀγροῦν ἐγίγνω-
σαν τότε. ἐφοβοῦντο δὲ, μὴ σύμπλητος ἐκκλησία γένοιτο ἕως
φθινης: εἴτα ἀκούσαντες ὑμεῖς ἐμὴν τὰ ληθὴ ἡμῶν σὺν τῇ
τῆς δεινῶν ἡμεῶν τῆς φωκίων: καὶ τὰ παραγμὰ ἐκ
φύσιν τὸν ὅλιγον. εἰ γὰρ ἐμῶν σὺν μένον, καὶ με-
κρὰ ὑπεφύνατε ἐλπίδα λύπην οὐν αὐτοῖς, ἐσώθησαν αὐ-
τοὶ γὰρ ἐν τῷ οὐκ ἐν τῷ μὴ πρὸς κρουσίντων ὑμῶν ἔπ' ἐμῶν
ὡς λίπῃ. οὐ γὰρ οἱ τῶν ἐν τῇ χώρᾳ ἀσπύρῳ δὲ τὸν
πόλεμον γεροντία, οὐδ' ἡ σιτοπομπία διωκτὴ, ἑλάνων οὐ-
σὼν ὑμετέρων ἐκεί, καὶ τῆς θαλάττης κραυγῶν. αὐτὴ πῶ
λὴς πολλὰ καὶ χαλεπαὶ λαβεῖν αἱ τῆς φωκίων, μὴ οὐ
χρόνῳ καὶ πολιορκία. εἰ γὰρ ἐν ἡμῶν πόλιν ἤρει, δύο
καὶ εἴκοσιν εἰσιν ἀειθμῶ. δὲ δὲ τῶν πάντων, ἵνα μηδὲν
μετάσθῃ ὡς ἕξη πάσῃ, ἔδωκεν αὐτοὺς κατέλιπον. ἕξο-
μῶσθαι μὲν δὲ μὴ μετ' αἰτίας ἑνὸς, ἀφ' ὧν ὡς, καὶ ὑ-
ποψία μεγάλη. τί λέγεις; ὅτι τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα
ἀγαθὰ, οὐχὶ ἐσθλὴς ἀπατήλας, οὐδὲ πρεσβύεις; ἐδὲ
δὲ μέλει. πῶς οὖν; ἀρ' ὥς εἰν περὶ φασίζω. καὶ λαβὼν
ἕξῃ κενὸν τὸν ἰατρὸν ἀδελφὸς αὐτοῦ, καὶ περὶ τῶν τῆ
βουλῇ ἕξῃ κενὸν ἀρ' ὥς εἰν τουτονί, καὶ αὐτὸς ἐχειροτο-
νῆσθαι. ἐπειδὴ δὲ ἀκλῶλεον οἱ φωκίς ὑστρον ἡμῶν
πέντε ἢ ἕξ, καὶ τῶν εἴχε τὸ μέτωμα, ὡς πῶς αὐτὸ ἄλλο π-
τοῦτω, καὶ ὁ θεὸς κλῶς ἐκ τῆς χαλκίδος ἦεν αἰσθῆ-
σας, καὶ ἀπὸ τῆς ὑμῶν ἐκκλησίας οὐσιν ἐν πειραιῇ, ὅτι
φωκίς ἀκλῶλας: καὶ ὑμεῖς, ὡς αὐτὸς ἀδελφεοῖ, τῶν
τὰ ἀκούσαντες εἰς τῶς καὶ ἐκείνοις σιωπῆσθε, καὶ αὐτοῖς
ἕξῃ κενὸν καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας ἐκ τῆς ἀγροῦ κα-
τακομίζειν ἐμῶν σὺν, καὶ τὰ φρούρια ὑπὸ σκευάζειν,
καὶ τὸν πειραιᾶ ὑπὸ τειχίζειν, καὶ τὰ ἡράκλεια ἐν ἄσῃ

Δημοδένους

Δίει: ἐπειδὴ ταῦτ' ἔω, καὶ τοσαύτῃ ταραχῇ καὶ τοβύ-
 ρος θόρυβος πόρρυσσιν τὴν πόλιν: τῆνικαὶ ταὶ οὐ δεινός,
 καὶ σοφός οὐτος, καὶ εὐφώνος, οὐτε βουλῆς οὐτε δήμου
 χειροτονήσαντος αὐτὸν ὥχου πρεσβύτων ὡς τὸν Ἰαλίου πε-
 ποιηκότα, οὐτε τὴν ἀρετῶσαν, ἐφ' ἣν τότε ἔβροχον, ὅ-
 πολυμοσόμενος, οὐδ' οὐ πρεσβυτῆς ἄλλος ἦρθε αὐτῷ
 αὐτῷ, οὐδ' ὅτι τῆς τοιούτων ὁ νόμος θάνατον τὴν ξημίαν
 εἶναι κελεύει: οὐδ' ὅτι πάνθ' ἐκείνους ἀπὸ πῆλκός τε ὡς ἰατρί-
 κη κήρυκται χρέματα αὐτῷ ἐν θήβαις, ἐπειδὴ θηβαῖοι
 πρὸς τῷ τὴν βιοτήν αὐτῶν ἔχουσιν, καὶ τῆς φωκέων χύ-
 ρας ἐπὶ χτεῖς γέρονσι, τῆνικαὶ ταὶ εἰς μέσας τὰς θήβας,
 καὶ τὸ τῆς θηβαίων στρατόπεδον βαδίζειν. ἀλλ' οὐτως ἐκ-
 φρων ἔω, καὶ ὅπως πρὸς τῷ λήμματι καὶ τῷ δωροδοκί-
 ματι, ὡς τε πάντα * τὰ ἄλλα αἰετῶν καὶ παριδὼν ὥχ-
 ος καὶ τοιούτου τῆς πράγματος ὄντος, ἐπὶ πολλῷ δεινός
 τὸ δὲ ὅτι ἐκείσε ἐλθὼν διεπράξατο. ἀπάντων γὰρ ὅμοι-
 ούτων, καὶ τῆς ἄλλων ἀθηναίων οὕτω θεινὰ καὶ χέτλια
 ἡγεμονίαν ὅς τε λαμπύρους πάσχειν φωκέας, ὡς τε μή-
 τε ὅς ἐκ τῆς βουλῆς θεωροῦς, μήτε ὅς δημοκράτας εἰς
 τὰ πύθια πίμπληαι, ἀλλ' ἀκρῶς τῆς πατρῴου θεωρίας,
 οὐτος εἰς τὰ ἀθηνιαῖα τῆς πραγμάτων καὶ τῆς πολέμου,
 ἢ θηβαῖοι καὶ φιλιπποῦς ἰδύον, εἰς ἅτ' ἐλθὼν, καὶ πον-
 δῶν μετῴχε καὶ δούκων. ἄς ἔπειθ' οἷς τῆς συμμάχων τῆς ἡ-
 μετέρων τείχεσι, καὶ χώραις, καὶ ὅσσοις ἀκρωλώσιν,
 ἡνέχετο ἐκείνος, καὶ σιωπεφαιέτο, καὶ σιωπεπαίωνε δι-
 λήπτω, καὶ φιλοτιμία * προὔπινε καὶ ταῦτ' οὐκ ἐνίστη
 ἐμὴ οὕτω, τοῦτω δ' ἄλλως πῶς εἰπείν: ἀλλ' ἔπειθ' ἐμὴ
 τῆς ἔβροχον, ἐν τῇς κοινοῖς τοῖς ἡμετέροις χρεῖμασιν
 ἐν τῷ μηδ' ὧ τὰ τ' ὅτι, ἐφ' οἷς ὁ δημόσιος τέτακται: καὶ
 ἡμῶσιμα αὐτῶν ποδὶ τούτου τῆς ὀνόματος γέγραπται.
 ἔπειθ' οὐκ ἐκεῖ διεπράξατο, οἱ συμπεσβύοντες καὶ πε-

ὁ παρὶ τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος. 70

ρὸν τε καὶ τὸν μαρτυρῶν, οἱ παρὲς ἐμοὶ τῶν διηγουμένων.
οὐ γὰρ ἔγωγε αὐτοῖς συνεπρέσθυσα, ἀλλ' ἕωμοσάμην.
καὶ μοι λέγε τὸ ψήφισμα, καὶ τὰ γράμματα, καὶ τοὺς
μαρτυροῦντάς τε.

Ψήφισμα, Γράμματα, Μαρτυροῦντες.

Τίνας δὲ οὕτως οὐχὲς ἔσονται λαμβάνετε οὐχὲς εἶναι τοῖς θεοῖς
τὸν πόλεμον, ὅτι ἔσονται, ἢ τοὺς θεοῖς; ἀλλ' οὐκ ἔστι
πολέμου, καὶ νικῶν αὐτοῖς καὶ τοῖς συμμάχοις διδόναι,
καὶ τὰν ἀντιπάλων τοῖς τοῖς φονέων; οὐκοῦν τῶν
σωτηριῶν, καὶ καὶ τῶν τῆς πατρίδος: ἀλλ' οὐκ εἰς κεφαλῶν
λὼν ὑμῶν αὐτῶν διὰ τῆς. οὐκοῦν ὅχι μὲν πρὸς τὸν νόμον,
ὅς θάνατον κελεύει τοῦτον τὸν νόμον εἶναι. ἐλθὼν
δὲ ἐκείσε, ἐτόρων θανάτων ἀξία ποιεῖν πέφανται. τὰ δ'
ἐμπερὶ πεπεραγμέναι, καὶ πεπρεσβυμέναι ἔσονται τοῖς
τῶν ἀρκτείνων αὐτῶν δικαίως. σκοπεῖτε οὖν τί τι
μημαῖς, ὅτι τῶν ἐξείας, ὡς τε τοῖς τοῖς ἀδικημάτων
ἀξιοῦσιν φαίνεσθαι. πῶς γὰρ οὐκ αἰσχρὸν, ὡς
ἀνδρὶ ἀθηνῶν, δημοσίᾳ μὲν ἅπαντας ὑμῶν καὶ ὅλον
τὸν πόλεμον ἅπασιν τοῖς πεπεραγμένοις ἐκ τῆς εἰρήνης ὑπὸ
πρῶτον, καὶ μετὰ τῆς ἐκ ἀμυντικῶσι κοινωνεῖν ἐδέλιν, δύ-
σκολως τε ἔχειν καὶ ὑπὸ πῶς περὶ τὸν πόλεμον, ὡς ἀ-
σεβῶν καὶ ἀδυνάτων τῶν πεπεραγμένων, καὶ οὐκ ἐπι-
καίων, οὐδ' ὑμῶν συμφερόντων: εἰς δὲ τὸ δικαστήριον εἰσελ-
θόντας τοῖς ἑαυτῶν πόλεμον ἀδυνατοῦν δικάζοντας, καὶ τὸν
ὅρκον τὸν ἑαυτῶν πόλεως ὁμολογίας, τῶν ἁπάντων
τῶν κακῶν αἶπον, καὶ ὅν εἰλήφατε ἐπ' αὐτοφώρῳ τρια-
κῶν πεποινῶτα, τοῖς ἀφάνει; καὶ τίς οὐ δικαίως ὑ-
μῶν ἐγκαλέσει τῶν ἄλλων πολιτῶν, μάλλον δὲ ἁπάν-
των τῶν ἐλλώων; ὁρῶν οὐλίππῳ μὲν ὑμῶν ὀργισμένους,
ὅς ἐκ πολέμου μὲν ποιούμενος τὸν εἰρηνικὸν πρὸς τῶν πῶ

ΔΗΜΟΓΟΓΕΥΟΥΣ

λοῦντων τοὺς περὶ αὐτοὺς, περὶ γὰρ καὶ τὸν συνηνῶμεν
 ἔχον διαπερὶ πόλεμος, τοῦτον δὲ ἀπολύτας, ὅς τὰ ὑμέτε-
 ρα οὕτως αἰσχροῦς ἀπέδοτο, τίς νόμων τὰ ἔχοντα ἔχοντα
 τῶν ἐπιτήμειά καὶ πρὸς τοῦτον ποιῇ; τάχα κίνωισι καὶ
 τοῦτον ἡγεῖται πρὸς λόγους πρὸς τοῦτον, ὡς ἀρχὴ γνήσιος
 τῆς περὶ ἐλπίσιν ἐχέουσι, εἰ τῶν πρὸς ἐλπίσιν τῶν
 εἰρήνῃ καὶ τῶν ἐλπίσιν. ἐγὼ δὲ, εἰ τῶν ὅτιν ἀληθεῖς, οὐκ ἐ-
 χω σκοποῦμενος εἶναι, ὅ, ἡ τοῦτον ἐλπίσιν καὶ τηροῦμαι.
 εἰ γὰρ ὁ τῆς εἰρήνης χρηματὰ ἀναλώσας ὥστε τυχεῖν, οὐ-
 ρος οὕτω καὶ γένοιτο φοβερὸς καὶ μέγας, ὡς πρὸς τῶν ὅρων καὶ
 τῶν δικαίων ἀμελήσαντας ὑμᾶς, ἥδη τί περὶ πτωχευεῖ-
 σθαι σκοπεῖν: τί παθόντες αὐτοὶ τοῦτον αἵτιοι τῶν περὶ αὐ-
 τουὺς δικῶν δεδοκότες εἶναι; οὐ μὲν, ἀλλ' ὅτι καὶ περὶ αὐ-
 τῶν ἀρχὴν συμφορῶν ὑμῶν μάλλον ἐκ τῶν εἰκότων γνήσιος
 τῶν, καὶ τῶν ὅτιν διείξεν. οὐ γὰρ εἶδέναι χρὴ τῶν ὅτιν οὐ
 καὶ φρόνει περὶ αὐτοῦ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τῆς πό-
 λεως τῆς ὑμετέρης, οὐδ' ἀχρηστοῦ τῶν νομίμων ὑμᾶς
 ἀθηναίων ἐκείνους εἰλετ' αὐτὸν ὑμῶν: ἀλλ' ἔτι τοῦτον ἐδι-
 δάχθη: καὶ ταῦτ' ἤκουσεν, ἀπὸ καὶ περὶ τῶν ποτ' εἶπον
 ἐγὼ περὶ ὑμᾶς ἐν τῷ δήμῳ, καὶ τῶν οὐδὲν ἀντίπειν:
 ὡς ὁ μὲν δὴ μὲν ὅτιν, ὁ ἄλλος ἀσάθμητό τῶν περὶ αὐτοῦ
 ἀπάντων, καὶ * ἀσυνετώτατον, ὡς περὶ ἐν θαλάττῃ * κυ-
 μα ἀναστρέψαντον, ὡς αὐτὸν κινουμένον: ὁ μὲν ἦλθεν, ὁ
 δὲ ἀπῆλθεν: μέλει δὲ οὐδενὶ τῶν κοινῶν; ἀλλ' οὐδὲ μέμνη-
 ται. διὰ δὲ ἵνα οὐκ ἐλπίσιν ὑμᾶς ἐκείνους περὶ αὐτοῦ
 ἐν ὑμῖν * αὐτῶν, καὶ διοικήσαντας * οἱ, αὐτῶν δοκῇ. καὶ
 περὶ αὐτῶν ἐκείνους καὶ ἀσυνετώτατον, πᾶν ὅ, πρὸς ἐλπίσιν
 ὑμῖν, ἐκείνους διαπερὶ αὐτοῦ. εἰ μὲν οὖν ἤκουσεν, οἱ μὲν, ὅτι
 τὸ πρὸς αὐτὸν εἰπόντας πρὸς αὐτοῦ ὡς δεῦρ' ἐπα-
 νῆλθον, ἀρτετυμπατισμένους, ἐποίησεν αὐτῶν τὸ πρὸς αὐ-
 τοῦ. τί δὲ ἦν, ὁ ἐκείνους ἐποίησεν; ὅτι παρὰ τῶν ἐλπίσιν

ζῶντος, καὶ πεπράκμεντα παλιντα, ὡς λέγειται, δεδωκώς
αὐτῷ, ἐπειδὴ πρὸς ὑμῖν ἐπίθετο αὐτὸν τεθνεῶτα, καὶ οὐδὲ
τῷ ζῶντι ὄντι κρείον ἐαυτῷ βεβαιώσαι, μή τι γὰρ ἐκείνῳ τό-
τε ὑπέχετο περὶ αὐτοῦ : ἔγωγε πλὴν οὐχὶ τῷ κρείνῳ τῷ
περὶ γράτων δεδωκώς, καὶ γὰρ τοὶ πρῶτον μὲν ἀμώπην
πόλιν ἡμετέρῃ δούλῳ κατέστησεν, ἣν τότε σύμμαχον
αὐτοῦ καὶ φίλῳ ἔργαζεν : εἴτ' οὐδενὶ πώποτε ἔδωκε χρή-
ματ' αὐτῷ τοῖσι τοῦτο τοῖσι τῷ αὐτῷ ἐποίησε φίλιππος,
εἴ τινα τοῦτων εἶδε δίκῃ διδόντα. καὶ νῦν αὖτ' ἴδῃ, ποιήσει.
ἐπειδὴν δὲ ἀκούσῃ λέγοντας, οὐδοκιμοῦντας αὐτῷ, ἐπέ-
ρως κρίνουσας, τί καὶ ποιήσει ζητοῖν; πολλὰ ἀναλίσκειν,
ἔξόν ἐλάττω; καὶ πάντας ὑδραπύειν βεβλήσεταί, δύο ἢ
τρεῖς ἔξόν; μάχονται μὲν τ' αὖ. οὐδὲ γὰρ πλὴν τῷ θεοῦ αἰών
πόλιν εἰλεῖθ' ἀμύσσια ποιῆν ὁ φίλιππος οὐ : πολλοὺ γὰρ
καὶ διὰ : ἀλλ' ἔστω τῷ πρὸς πρεσβείας ἐπειδὴ. ὅν δὲ τῶτον,
φράσω πρὸς ὑμᾶς ἔγωγε. ἡλθον ὡς αὐτὸν πρὸς πρεσβείας ἐκθε-
σῶν, ὅτε πόρ καὶ πρὸς ὑμῖν ἡμεῖς ἡμεῖς ἐκεῖ. τῷ τοῖσι χρήμα-
τα ἐκείνους ἡμεῖς δούναί, καὶ πάντες, ὡς ἔφαθον, πλ-
λῶ : ἐκεῖ δὲ ἐλαττω, οὐδὲ ἔλαττον ἔστω οἱ τῷ θεοῦ αἰών πρὸς
πρεσβείας. μὲν ἔστω αὐτῷ ἐν θυσίᾳ πνὶ καὶ δειπνῶ πίνων καὶ τι-
λανθρῶ πνόμενος πρὸς αὐτοῦς ὁ φίλιππος ἀλλὰ τε δὴ
πολλὰ, αἰ χιμάλωτα καὶ τὰ τριακῶτα : καὶ τελευτῶν
ἐκπώματα ἀργυρὰ καὶ χρυσᾶ * περὶ πνεν αὐτοῖς. ἔστω
πάντα ἐκεῖνοι διευθύνει, καὶ ἔδαμῃ πρὸς αὐτοῦ ἐαυτοῦ.
τελευτῶν δὲ, φίλων εἰς τῷ πρὸς πρεσβείας εἶπεν, ὦ αἰθροὶς ἀ-
θηνᾶοι, λόγον ὅν ἐχ' ἔστω θεοῦ αἰών, ἀλλ' ἔστω ὑμῖν ἀ-
ξιον εἰρηθεῖν. ἔφη γὰρ τὸν φίλιππον ὁρῶν μεγαλοψύχως
καὶ τιλανθρῶ πνεν ἔχοντα πρὸς αὐτοῦς, ἡδεῖα καὶ χαί-
ρειν : αὐτοῖς μὲν οὕτω ὑπάρχειν αὐτῷ φίλοι καὶ ξείνοι καὶ ἄ-
νδρες τῷ δώρων ὑπὸ των : εἰς δὲ τὰ τῆς πόλεως περὶ γράτων
αὐτοῖς ἦν τότε, πλὴν τιλανθρῶ πνεν αὐτὸν ἡγεῖν ἔστω πνεν

Δημοδένους

θένται ἀξιόν τι καὶ αὐτοῦ καὶ τῆς θηβαίων πράξει : καὶ
 ὅλῳ δὲ πῶς πόλιν οὕτω καὶ σφᾶς ὡς μὲν λόγουν ὑπάρξεν
 αὐτῷ . καὶ γὰρ τοι σκέψασθε , τί τοῖς θηβαίοις γέροντι ἐκ
 τούτων , καὶ τί ὑμῖν συμβέβηκε : καὶ διατάξαι ἐπ' αὐ-
 τῆς τῆς ἀληθείας , ἡλικίαν ὅτι τὸ μὴ πωλεῖν τὰ τῆς πό-
 λεως πράγματα . πρῶτον μὲν τοῖνυν εἰρῶν γέροντι αὐ-
 τοῖς κενούσι , καὶ ταλαιπωρουμένοις ἡδὴ τῷ πολέμῳ , καὶ
 ἡπώμενοις : εἴτα τῆς ἐχθρῶν φωκέων ἀρδην ὀλεθρος , καὶ
 ὅλων τῆς τειχῶν , καὶ τῆς πόλεως ἀναιρέσις , ἀρὰ καὶ μὴ
 ναυῶντα : οὐ μὰ δὴ , ἀλλ' ἐπεὶ πρὸς τοῖς τοῖς , ὄρχομενος , κο-
 ρώνεια , κερσίαι , ἐπὶ φωκασίον , τῆς φωκέων χώρας ὅσῃν
 ἐβούλοντο . τοῖς μὲν δὲ θηβαίοις ναυῶντα ἐκ τῆς εἰρῶν γέ-
 ροντι , ὧν οὐδ' αὖ οὐξ αὖτις δὴ πρὸς μείζονα : τοῖς δὲ πρὸς
 βεσι τοῖς τῆς θηβαίων τι , οὐδὲν , πᾶσι δὲ τοῖς ἀπὸ τοῖς γε-
 ροντι δαὶ τῇ παύσει . ὅτι δὲ καλόν , ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι ,
 καὶ σεμνὸν εἰς ἀρετῆς λόγον καὶ δόξης , ὡς οὐ τοι χρημα-
 τῶν ἀπέδοντο . αὐτὸς δὲ μὲν δὴ τί τῆς ἀθηναίων πόλει γέ-
 ροντι ἐκ τῆς εἰρῶν , καὶ τί τοῖς πρὸς βεσι τοῖς τῆς ἀθη-
 ναίων . καὶ θεωρεῖτε εἰ πρὸς πᾶσι τῇ πόλει καὶ τοῖς τοῖς
 αὐτοῖς . τῇ πόλει μὲν τοῖνυν , ἀφεισηκέναι μὲν ἀπάντων καὶ
 τῆς κτημάτων , καὶ τῆς συμμάχων : ὁμομοκέναι δὲ φιλίπ-
 πῳ , καὶ πρὸς ἄλλος ἢ ποτ' ἐπ' αὐτὰ , ἐσθλὸς σῶζειν , ὡς
 μᾶς καλῶσειν . καὶ τὸν μὲν ὑμῖν βουλόμενον πρὸς δυνάει
 ἐχθρὸν ἡγήσασθαι καὶ κλέμενον : τὸν δὲ ἀπεσθῆναι τὰ σύμ-
 μαχον καὶ φίλον . ναυῶντα γὰρ ὅτιν ἀσυνεπὲς μὲν αἰχίνης ἐ-
 τοῖς , ἐχθρῶν δὲ ὅτιν στωδρῶς φιλοκράτης . καὶ κρᾶ-
 τῶν πρὸς μὲν πῶς πρὸς τὸν ἡμέραν , καὶ πεπενηνός ὡς
 μᾶς , τὸ τῆς συμμάχων δόγμα κυρῶσαι , καὶ κλέσαι ὅτι
 πρὸς βεσι τοῖς τῇ φιλίππου , ἐκέρουσας οὗτος εἰς πῶς ὡς
 ραίαν , πῶς φιλοκράτης γὰρ μὲν ἐπεισεν ἐλέσθαι : ἐν ἡ καὶ
 ναυῶντα καὶ κρᾶς ἀλλὰ ἐπὶ τοῖς τοῖς ἀπὸ τοῖς ἀπὸ γέροντι μᾶ-

να. τῇ μὲν δὲ πόλει τῶν ἐκ τῆς εἰρῆνης γέγονεν : ὧν δὲ
 οὐρεῖν αἰχμὴν ῥάδιον. τοῖς δὲ πρεσβείοις τί τοῖς τῶν πρὸς
 ξασσι ; τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πάνθ' ὅσα ἐωράκατε ὑμεῖς, οἱ
 κίεσθ', ἐν λῶ, πυρούς : ἀλλὰ ἐν τῇ τῆς ἀκρωλύτων συμ-
 μάχων χώρῃ κτήματα, καὶ γεωργίαι παμπληθεῖς, φιλο-
 κρατεῖ μὲν τὰ λαόντων ἐχούσιν περὶ σόδον, τὸν τῶν δὲ αἰχμῶν
 ἑλίκοντα μῆας. καὶ τοῖς, πῶς οὐ δεινόν, ὡς αὐτοὺς ἀθῆ-
 ναῖοι, καὶ χέτλιον, τοῖς τῆς ὑμετέρων συμμάχων συμφο-
 ρὰς περὶ σόδου τοῖς πρεσβείοις τοῖς ὑμετέροισι γελῆσαι ;
 καὶ πῶς αὐτῶν εἰρηνῶν τῇ μὲν ἐμπειρίᾳ πόλει τῆς μὲν
 συμμάχων ὀλιγοῦν, τῆς δὲ κτημάτων ἀπόστασιν, ἀπὶ δὲ δὲ
 ξης αἰχμῶν γελῆσαι : τοῖς δὲ πρεσβείοις τοῖς καὶ τῆς
 πόλεως τῶν πρὸς ξασσι περὶ σόδου, οὐ ποείας, κτήμα-
 τα, πολυόν, ἀπὶ τῆς ἐχθρῶν ἀκρειῶν * εἰργάζεσθαι ; ἀλ-
 λά μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθὴ λέγω, καὶ λέγουσι τοῦτων οὐδὲ
 λωθίς μαρτυροῦσθαι.

μαρτυροῦσθαι.

οὐκ ἴκνωσθαι μάταια, ἀλλ' εἰ καὶ τοῦτο ἔτι ληψέσθαι
 γενεῶν, ὡς οὐκ ἔτι καλὴν, εὐδελίαν ἡγεῖσθαι ἐγὼ, πῶς εἰρήνην
 ποιῆσαι κακῶς ὥς πλεῖον τῆς στρατιῶν κεραιμῶν,
 αὐτὴν τῶν λέγει, πρὸς θεῶν δῶκεται αὐτῶν μεμνη-
 μένοι : πότμον, ὅς ἐστιν ὁ πρὸς ὅχον πρὸς πρὸς δούων πό-
 λεως, ἢ τῶν τῆς αὐτῆς. εἰ μὲν γὰρ ὅς ἐστιν ὁ πρὸς ἡν κεκρυ-
 πθέναι τῶν πολέμων φήσει, καὶ χρυσούς ἐχειν ὅς στρα-
 τούς, εἰς πῶς χρῆματα εἰληφέν : εἰ δὲ ἐκ τῶν αὐτῆς,
 πίνος ἐνέει φ' οἷς ἢ πέμψασα πόλις τῆς αὐτῆς ἀπέστη, καὶ
 τῶν οὐτῶς δῶρα περὶ λαβῶν φαίνεται ; τῆς γὰρ αὐ-
 τῆς ἐλπίσιν τε πέμψασα πόλιν τυγχάνειν, καὶ τοὺς ἐκ
 τῶν πρὸς πρὸς, εἰ πρὶν τῆς δικαίαν ἐγγίγειν. ἐν τοῖς
 νῶν καὶ κείνο σκέψασθε, ὡς αὐτοὺς ἀθῆναῖοι, πότμον οἰε-
 οῦσθαι, πλεονεξία δὲ αἰών, ἢ ὡς λιπὸν ὑμῶν κρατεῖν.

τῷ πολέμῳ. ἐγὼ μὲν γὰρ οὐ οἶδ' ὅτι φοκῆς Σηβαίων· εἴ-
 ρην γὰρ ὀρχομένον, καὶ κερώνειαν, καὶ τὸ πλῆθος αἶον,
 καὶ οὗς ἐνέωσιν ἀπειλήφειν αὐτῶς, καὶ ἐβδιδυμένον. καὶ
 διακροσίου ἀπεκτόνεον ὡς τῷ ἡδυλείῳ, καὶ Ἰσπαιον εἰ-
 σήκη, καὶ ἰσσοκράτω, καὶ κακῶν ἰλιάς ποδιστήκει Ση-
 βαίως. ὑμῖν δὲ, τριῶν μὲν ἔτ' ἦν, μὴ τε γλίοιο τ' λοιποῦ.
 ἑστῶ δ' ἦν τὸ δεινότατον τῶ περὶ ὧσι πᾶσι πολέμου· ἐκ
 ἐδύααθε κακῶς ἡνίκα ἐβόλεαθε ποιεῖν ἐκείνον· τῶ δὲ μὴ
 πάσχειν ἐπ' αὐτοῖ, πᾶσι δ' αἰεὶ ἦγετε. τί ποτ' οὖν ἐκ
 τῆς αὐτῆς εἰρήνης τοῖς μὲν Σηβαίοις τοῖς ῥοσὶ τῷ κρατῶ-
 μένοις τῷ πολέμῳ, καὶ τὰ ἐαυτῶς κερμίσσασθαι, καὶ τὰ τῶς
 ἐχθρῶν περσλαβῆν ἐπείρνε· τοῖς δὲ ἀθηναίοις ὑμῖν, καὶ
 ἂν τῷ πολέμῳ διεσώζετο, ταῦτ' ὡς τῆς εἰρήνης ἀχλωλε-
 κύναι; ὅτι τὰ ἐκείνων μὲν, οὐκ ἀπέδοντο οἱ πρέσβεις, τὰ
 δ' ὑμέτερά ἑστ' ἡ περσλάσιν. ἀλλὰ νῦν δία οὗς συμμάχους
 ἀπειρηκέναι φήσει τῷ πολέμῳ. ὅτι γὰρ ἱσπαιῶν ὅτε περσ-
 κῶν, καὶ ἐκ τῶς ὡπλοῖσιν ἐπ' ἑαυτὸν εἰσεαθε. ἐπειδὴ γὰρ
 ἡ μὲν εἰρήνη τέλως εἶχεν αὐτῇ τῶς ὡπλοκράτω, ἡ στωεῖ-
 πεν οὐτος· οἱ δὲ πρέσβεις ἀπῆρκεσαν οἱ τῶς ὡπλοῦ, λα-
 βόντες οὗς ὅρκους· καὶ μέχρι τοῦτο γε οὐδὲν ἀνῆκεσαν ἦν
 τῶς περσγαμμένων, ἀλλ' αἰσχρά μὲν ἡ εἰρήνη καὶ ἀνάξια τ'
 πόλεως· αὐτὴ δὲ τούτων δὴ, τὰ θαυμάσια ἀγαθὰ ἡμῖν
 ἔμελλεν εἰσεαθε· ἡξίου ἡμᾶς ἐγὼ, καὶ τοῦτο εἰς ἔλεπον
 πλεῖν τῶν ταχίστην ἐφ' ἑλλησπόντων, καὶ μὴ περσῶν, μὴ
 δι' ἄσας κατὰσχέιν ὡπλοῦν μηδὲν ἐπ' ἡμετέροις χρόνῳ
 τῶς ἐκείνῃ χυρίων. ἡ δὲ γὰρ ἀκριβὲς, ὅτι πάνθ' ὅσα αὐτὴ
 πλεῖς γιγνομένης εἰρήνης περσῶν, ἱσπαιῶν τοῖς ἀμελήσ-
 σιν ἀπολλύται. οὐδὲ γὰρ πῶποτε ἑσθὲς τῶς ὅλων περ-
 σῶν εἰρήνῳ ἄγειν, ἑσθὲς τῶς ἐγκαταλειφθέντων ἐξ ἀρ-
 χῆς ἡ δὲ λησε πλεμείν· ἀλλὰ ταῦθ' οἱ περσλαβόντες ἐχρῶ-
 σι. χυρίαι δὲ τούτων, δυοῖν χρησίμοιν οὐ διαμυρτήσεσθαι

τῶν

τὴν πόλιν ἡτορμῶν παρὰ πάντων ἡμῶν. ἢ γὰρ πρὸντων,
καὶ κατὰ τὸ ἡμισμα αὐτὸν ὑπορκωσάντων, ἀλλ' εἰλήφει
τῆς τῆς πόλεως, ἀφ' ὧσιν, τῆς δὲ λοιπῶν ἀφ' ἑξῆς : ἢ
μὴ βούλωντος τοῦτο τοῦτο, ἀπαγγέλλειν ἡμῶς οὐδέως διδύ-
ρο : ὥστ' ἐκείνοις τοῖς πόρρω, καὶ ἐλάττωσι τὴν παρονε-
ξίαν, καὶ τὴν ἀπιστίαν εἰδοτας ὑμῶς παρὶ τῶνδε τῆς ἑγγύς
καὶ τῆς μερῶν, λέγω δὴ φωκῶν καὶ πυλῶν οὐ πενήσε-
σαι : μὴ περὶ λαβόντος δι' ἐκείνου τοῦτο, μὴ δὲ ἡμῶν ὑπαπα-
τηθέντων ἀπαντ' ἐν ἀσφαλῆ τὰ περὶ γμαθ' ὑμῶν ἐσε-
σαι, καὶ πρὸ ἐκόντος ὑπάρξειν αὐτῶς τὰ δίκαια. καὶ ταῦτ'
ἐκείνως οὕτως ὑπελάμβανον ἔξεν. εἰ γὰρ ἦσαν ὡς ἦσαν τό-
τε οἱ φωκεῖς σῶοι, καὶ πύλας εἶχον, ἐκείνος μὲν αὐτὸν οὐδὲν
ὑμῶν εἶχεν ἀνὰ τεῖνασαι φοβερὸν, διό οὐ τῆς δικαίων αὐτῶν
πρὸς εἶδετε. οὐτε γὰρ κατὰ γῆν πρὸς ἐλθόντων, οὐτε ναυσὶ κρη-
τήτας εἰς τὴν ἀπὸ τῆς ἡμετέρας : ὑμεῖς δὲ ἐκείνῳ πα-
ραρχήμα, εἰ μὴ τὰ δίκαια ποιῶν, κλείσειν τὰ ἐμπόρια, καὶ
χρημάτων γὰρ ἀπᾶναι, καὶ τῆς ἄλλων ἐν πολιορκίᾳ
πάλιν αὐτὸν κατὰ σῆσαι. ὥστε ἐκείνος ὁ δουλοῦσων ἐσε-
σαι, ἡμελε τοῖς ἀφ' ἧς ἐρῶντος λισσιτελοῦσιν, οὐχ
ὑμεῖς. καὶ ταῦτ' ὅτι οὐκ ἔστι τοῖς συμβεβηκόσιν αὐτῶν παρὰ τῶν
τοῦμοι, καὶ περὶ αὐτοῦ μοι, ἀλλὰ τὸ τὸ οὐδὲν ἐγνώκειν
καὶ περὶ αὐτῶν αὐτῶν ὑμῶν, καὶ τοῖς ἐλεον, ἐκεῖ-
θεν εἰσεδε. ἐπειδὴ γὰρ ἐκκλησίᾳ μὲν οὐκ ἔστι τὸ ὑπόλοι-
πος οὐδεμία δὲ τὸ περὶ κατὰ κρητῆσαι, οὐτοι δὲ οὐκ
ἀπᾶναι, ἀλλ' αὐτῶν διέτιμον : γράφω ἡμισμα βου-
λῶν, τὴν βουλῶν ποιήσαντος τοῦ δήμου κυρίου, ἀ-
πέναι τὸν πρέσβειος τὴν τῶν τῶν : τὸν δὲ στρατηγὸν πε-
ξενον καὶ μίξεν αὐτοῦς ὡς τὸ τοῖς αὐτοῖς ὅντα τῶν
λιπῶν πινθάνηται. γράφας ὥσπερ νῦν λέγω, τοῖς
ῥήμασιν οὕτως ἀνῆλκισ. καὶ μοι λέγε τὸ τὸ ἡ-
μισμα λαβῶν.

K

Δημοθένους

Ψήφισμα.

Εἰς θένδε μὲν πόλιν αὐτὸς ὁ δὴ γὰρον οὕτως ἄκοντας, ὡς
 καὶ παλαιότεροις μετὰ τῶν ἐποιοῦν εἰσεῖδε. ἐπειδὴ δὲ ἀπο-
 κόμεθα εἰς ὠρεὸν, καὶ σιωμὴ μὲν τῶν περὶ ἡμᾶς, ἀμελή-
 ζαντες οὐκ ἔτι πλεον, καὶ τὰ περὶ τῶν γυναικῶν πράττειν,
 ἐπιδόκοντο κληκῶ: καὶ πρὶν εἰς μακεδονίαν ἐλθεῖν, ῥέει καὶ
 εἰς σὴν ἡμέραν ἀνελώσαμεν: τοῖς δὲ ἄλλοις ἀπάσας κα-
 τὰ μέθεα ἐν πέλλῃ, πρὶν ὠλιπῶτον ἐλθεῖν, σὺν αἷς ἐπο-
 ρυθμῶν ὁμοῦ πεντήκοντ' ὅλαις. ἐν δὲ τούτῳ δορίσκοις,
 θράκῃ, τὰ ἑὸς τειχῶν, ἰδρὸν ὄρος, πάντα τὰ περὶ γῆματα
 ἐν εἰρήνῃ καὶ ἀπονδιᾷς ἤρει, καὶ διωκῆτο ὁ ὠλιπῶτος,
 πολὺ ἀλγόνος ἐμὴν καὶ θρυλλοῦντος αἰεὶ: τὸ μὲν πρῶ-
 τον ὡς αὐτὸ εἰς κοινὸν γνώμῃ ἀφαινομένου: μετὰ τῶν
 δὲ, ὡς ἀγνοοῦντας διδάσκοντες: περὶ τῶν δὲ, ὡς
 περὶ πεπραγμένης ἐκείνης καὶ ἀποσιωπᾶτο αἰθρῶπιος
 οὐδὲν ἔπος εἰλομένου. ὁ δὲ, τῶν αἰσθητῶν φανερῶς,
 καὶ ἀπάσιν ἐκκαταμένους, οἷς ἔλεγον μὲν ἐγὼ, ἐλπίστο δὲ
 ὑφ' ὑμῶν, οὕτως καὶ. εἰ δὲ καὶ πᾶσιν ἤρεσκε τῶν τοῖς ἄλλοις
 πρὸς ἐσθῆσιν, αὐτῆς εἰσεῖδε. ἐγὼ μὲν γὰρ, οὐδὲν πω λέγω
 ποδὶ οὐδενός, οὐδὲ αἰπῶς μοι: εἰ δὲ ἀναγκαζόντα αὐτῶν εἰ-
 δὲνα δεῖ δοκεῖν χρῆσθαι εἶναι τῆμερον: ἀλλὰ δι' αὐτὸν, καὶ
 μὴ κεκοινωνηκέναι τῆς ἀδικημάτων. ὅτι μὲν γὰρ αἰσχρὰ δει-
 νά, καὶ οὐ προῖτα τὰ πεπραγμένα, πάντες ὑμεῖς ἐωρᾶ-
 κατε. οἱ ἄλλοι δ' οἱ τούτων μετὰ χῆρες, αὐτὰ δηλώσει.
 ἀλλὰ νῦν δὲ, ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ ὅς οἱ ὅρκους ἔλαβον πα-
 ρὰ τῆς συμμάχων, ἢ τὰ μ' αὐτῶν περὶ κενεῖν ἐποίησαν; περὶ
 γὰρ καὶ δεῖ. ἀλλὰ πρὸς μῆνας ὅλοις ἀφαιρήσαντες, καὶ
 χιλίαν δραχμῶν λαβόντες ἐφόδιον πρὸς ὑμῶν, ὅσα πρὸ
 οὐδεμῶς πόλει, οὐθ' ὅτε ἐκείσε ἐπιδόκοντο, οὐθ' ὅτε
 καὶ δὲν διόρο, ὅς οἱ ὅρκους ἔλαβον. ἀλλ' ἐν τῷ πανδοκείῳ τῷ
 περὶ τῆς διοσκουρίας, εἰς ὑμῶν εἰς φέρους ἀπὸ τῶν, οἱ δὲ οὐ

ὁ ποῦ τῆς πρὸ περιβέας λόγος. 74

λέγω: ἐν ταῦθ' ἐγίγοντο οἱ ὄρκοι, ὅτε διότ' ἤδη τὸ στρα-
τομαχῶν ἐβλάδιε φίλιππος: αἰχρῶς, ὡς αἰσχροῦ ἀθ-
ναῖοι, καὶ αἰαξίωσ' ὑμῶν. καὶ τοῖς τῶν φίλιππος, ἀπάν-
των αὐτῶν ἐπὶ μὲν τῶν πλείστον τῶν ἔργων περὶ χεῖρας.
τὴν τε γὰρ εἰρῶν οὐχὶ δυνάμεντων ὡς ἐπὶ χεῖρας οὐκ
τὸ πρῶτον, πάλιν ἀλέων καὶ φωκῶν χεῖρας, ἀλλ' ἀ-
ναγκασθέντος ὑφ' ὑμῶν τῶν φιλικράτων, ὥστε μὲν ἀπα-
λείψαι, χεῖρας δ' ἀπὸ πικρῶν ἀθηναίους, καὶ τοῖς ἀθηναίων
συμμάχων: οὐκ ἐβούλετο τοῖς ὁμῶς μοκέναι τὸν ὄρκον
οὐδένα τῶν αὐτῶν συμμάχων. οὐ γὰρ αὐτῶν συστράτοις
ἐφ' ἃν ἔχει τῶν ὑμετέρων ἐμμελον, ἀλλ' ἐξ ἡν περὶ φα-
σιν τοῖς ὄρκοις: οὐτε μάρτυρας γνέσθαι τῶν ἀποχάων
ἐφ' αἷς δὲ εἰσέκερ τὴν εἰρῶν: οὐδὲ τοῖς δειχθῶναι πᾶ-
σιν, ὅτι οὐκ ἀρᾷ πόλις ἢ τῶν ἀθηναίων ἢ τῆς τοῦ πο-
λέμου, ἀλλὰ φίλιππος ὅτι ὁ τῆς εἰρήνης ἀδισυμῶν, καὶ
ὁ πρὸς ἀπὸ πικρῶν τοῖς ἀθηναίοις, ὥστε τυχεῖν τῆς
εἰρήνης. ἵνα δὲ μὴ γνέσθαι ταῦθ' ἀλέω, φανερὰ, διὰ
τοῦτο ἔπειθ' αὐτοὺς μηδ' ἀμείβεσθαι βλάδι. οὐδὲ δ' ἐχ-
εῖοντο πάντα ἀδισυμμενοὶ καὶ ἀποδιδόμενοι ἐ-
κείνους. καὶ τοὶ ταῦθ' ὅταν ὑπελέγχωνται πάντα τοῖς χρό-
νοῖς ἀνελώντες, τὰ ἐν θράκη περὶ μένοι μηδὲν ἂν ἐ-
ψήφισαν πεποιμένους, μὴ δ' ὦν συμφέρον ἦν, τὰ φε-
ρὰ διότ' ἀπὸ γελῶντες, πῶς εἴεσι πρὸς φρονούσι δικα-
σταῖς, καὶ βουλομένοις διορκεῖν, * τοῦτο σωξέσθαι; ἀλ-
λά μὲν, ὅτι ταῦτ' ἀληθὴ λέγω, λέγε πρῶτον μὲν τὸ ψή-
φισμα, ὡς ὄρκον περὶ κενὴ μὲν: εἶτα τὴν τῶν φιλικράτων:
εἶτα τὸ φιλικράτων ψήφισμα: εἶτα τὸ τῶν δήμων.

ψήφισμα, ἀδισυμμενοὶ, ψήφισμα.

Καὶ μὲν ὅτι τὸν φίλιππον ἐν ἑλλησπόντῳ κατελάβο-
μεν αὐτὸς ἐπείθ' ἐπὶ τοῖς, καὶ τὰ περὶ τῶν γυμνῶν ὑφ' ὑμῶν

K 11

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ
ἐποίει καὶ τὰ ψευδίσματα, καὶ λείπει ἐκὲ πρὸντας μάρ-
τυρας.

Μάρτυρος.

Λέγει δὴ καὶ πῶς ἐτόλμαν μάρτυραν, ἃ πρὸς Δυκλείδης
ὑπόρου ἐλθόντα πυθνὶ ἀπεκρίνατο Ὀλίωπος.

Μαρτυρία.

Ὁ Ζεῖνων οὐδ' ἀρνήσις ἔστιν αὐτοῖς, τὸ μὴ ταῦθ' ἑσθὺ
Ὀλίωπου περὶ πέν, ἀκούσατέ μου. ὅτε γὰρ περὶ τῶν
ἀπὸ ἡμετέρων πρεσβείων πῶς πῶς τῆς εἰρήνης, κήρυκα ὑμῖς
περὶ πείλατε, ὅς περὶ μὴν ἀπέστετε. τότε μὲν τοίνυν
ὡς τὰ χίστα εἰς ὠρεὸν ἤλθον, οὐκ αἰέμεναι τὸν κήρυκα, ὅ-
δε ἐπὶ πῶς χρόνον οὐδένα, ἄλλου δὲ πολιορκουμένου διέ-
σπλυνον εἰς ἑσθον: καὶ πάλιν ἐν τῷ δυνε πρὸς πρὸς μὲν
να τὸν πολιορκουῖντα ὑπελθόντες, ἀπὸ ἡμετέρων δὲ τῶν πολε-
μῶν στρατῶν ματὸς εἰς παχασάς: καὶ περὶ ὅντας ἀπὸ πῶν
ἐλθούσιν τῶ κήρυκα. τοσαύτη ἀποδοὶ καὶ περὶ θυμῶ
τότ' ἐχώρου. ἐπειδὴ δὲ εἰρήνη μὲν ἦν, ἅπαντα δὲ ἀσφα-
λεια ἵσταί, καὶ πρὸς αἰγῶν πρὸς ὑμῖν ἀπὸ δίδειν, τῆνικαὶ τα
οὐτ' ἐπείγεται βαδίζουσιν, οὐτ' ἐλθὲν αὐτοῖς ἐπὶ πῶ. τί
δὴ ποτε; ὅτι τότε μὲν τὸ πῶ εἰρήνην ὡς τὰ χίστα γινέσθαι,
τῶν τ' ὡς ἑσθὺ Ὀλίωπου: νῦν δὲ, τὸ ὡς σπείσιν τὸν με-
τὰ χρόνον διαβιβάσαι περὶ τῶν ὅρκων ἀχλαβεῖν.
ἀλλὰ μὲν, ὅτι καὶ ταῦτ' ἀληθὴ λέγω, λάβε μοι καὶ ταύ-
την πῶ μάρτυραν.

Μαρτυρία

Ἔστιν οὖν ὅπως αὐτὸν μᾶλλον ἀνθρώποι πάντ' ἑσθὺ Ὀ-
λίωπου περὶ πέντες ὑπελεγχθῆναι, ἢ οἱ πῶ αὐτῶ ὁδόν,
ἡμῶν μὲν ἀπὸ δίδειν ἑσθὺ ὑμῖν ἑσθὺ, καὶ ἡμετέροι: ὅτε δὲ
βαδίζαν περὶ σῆκε πρὶν ἐλθὲν τὸν κήρυκα, ἐπειγόμενοι. οἱ
Ζεῖνων χρόνον ἡμῶν ἐκὲ καὶ καὶ ἡμετέρα ἐπὶ πέλη, σκέφαοι
πὶ περὶ πέντες ἐκαστος ἡμῖν περὶ εἰλετο. ἐγὼ μὲν Ζεῖνων ὅς

ὁ πόλις τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος. 75

αἰχμαλώτως αἰσώζην, καὶ ζητεῖν, καὶ πρὸ ἑμαυτοῦ χρῆ-
ματ' αἰαλίσκεν, καὶ φίλιππον ἀξιοῦν, ὃν ὑμῖν εἰδὼν ξε-
νίων, τούτῳ λύσασθαι: αὐτὸς δὲ, ὡς ἴδμεν ἀκούσασθε, πῶς
παιδὶν διετέλεσε. πῶς οὖν ἦν ἔστι; κοινῇ τὸν φίλιππον χρῆ-
ματ' ἡμῖν διδόναι. ἵνα μὴ δὲ ἔστι ἀγνοῆτε, ἐκείνος ἡμᾶς
δικαδὼν ἔσεν ἅπαντας, ἐκείνῳ πινά τῶπον περὶ ἀμύμων
ἰδίᾳ, καὶ πελὶ γε, ὡς αὐτοῦ ἀθηναῖοι, διδόντες χρυσίου.
ὡς δ' ἀπετίγγανεν ὅρου δὴ ποτε, οὐκ ἔμελλε εἰπεῖν ἑμαυ-
τὸν δειλὸν, ἀλλὰ τὰ δῶρα καὶ τὰ πεπραγμένα αὐτῷ δηλώ-
σει τὰ κοινῇ δοθέντα: ἅπαντας ἡρεῖτο διδόντες δι' ἡρώδους λή-
ψεσθαι: ἀσφάλειαν δὲ εἶσεσθαι τοῖς ἰδίᾳ πεπραγμένοις ἑαυ-
τοῖς, εἰ καὶ κατὰ μικρὸν τῷ κοινῇ λαβεῖν πάντες μετὰ χοι-
μεν: δὲ ταῦτ' εἰδὼς τὸ ξένια δ' ἦν ἡ πρέφασις. ἐπειδὴ
δ' ἐκάλυψα ἐγὼ, πάλιν περὶ διενεῖμαι τὸ οὐκ ἔστι. τῷ φίλιπ-
πῳ δ' ἐπειδὴ ταῦτ' εἰς τοῦ αἰχμαλώτου ἡγεῖον αὐτὸν ἀ-
ναλίσκεν ἐγὼ, οὐκ ἔπειθ' ἐπὶ τῶν εἰρηκλῶν, οὐδ' εἰπεῖν
οὐκ ἔστι ἔχουσιν ὁ δειλὸς, καὶ ὁ δειλὸς, ὅτε φυγεῖν τὸ
αἰαλῶμα. ὡς λόγος ὁ μὲν δὴ, διεκρούσασθαι δὲ, εἰς τὰ
παναθηναῖα φήσας ἀπὸ πέμψεν. λέγει δὴ τὴν μῆνιν
εἶναι τὴν ἀχαιοφάου, εἶτα τὴν τῆς ἀλῶν πρὸντων.

Μαρτυρία.

Φόρε δὴ καὶ ὁδὸς αὐτὸς ἐλυσάμενος τῆς αἰχμαλώτων,
εἶπω περὶ ὑμᾶς. ἐν ὅσῳ γὰρ οὐκ ἔστι πρὸντος πῶς τῷ φίλιπ-
πῳ, διελθὼς ἐν πέλῃ. αὐτοῖς τῆς ἐαλωμένων, ὅσοι πόρ-
ῃ ἦν ἡγεῖον ἡμεῖς, ἀπὸ τῶν ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, μὴ δυνάμεσθαι
μετὰ τούτῳ πεῖσαι τὸν φίλιππον, ἑαυτοῖς ἐφάσθαι βούλε-
σθαι λύσασθαι, καὶ μηδεμίαν τούτῳ φίλιππῳ χρῆν ἔ-
χειν. καὶ ἐδανείζοντο, ὁ μὲν, πρὸς μὲν, ὁ δὲ, πέντε, ὁ δὲ,
ὅπως σωβείανεν ἐκείνῳ τὰ λύττα. ἐπειδὴ τὸν ὁμο-
λόγησεν ὁ φίλιππος τοῖς λοιποῖς λύσασθαι, συγκαλέ-
σας ἐγὼ τούτῳ, οἷς αὐτὸς ἐχρῆσα τὰ γυμνασία, καὶ τὰ

K III

Δημοθέτους

πεπραγμένα ἡπομνήσας, ἵνα μὴ δοκοῖεν ἔλαττον ἔχειν
ἐπειχόμενοι, μὴ δὲ ἐκ τῶν ἰδίων λελευργάσθαι πένητας αὐ-
θρώποι, τῶν ἄλλων ἡπο τῶ φιλήσπου προδοκωμένους
ἀφελήσεσθαι, ἔδωκα δωρεὰν τὰ λυτῶ. καὶ ὅτι ταῦτ' ἀλη-
θῆ λέγω, λέγε καὶ τῶν ἄλλων τῶν μάρτυρας.

Μαρτυρία.

Ὅσα μὲν τοίνυν ἀφῆκα χρήματα καὶ δωρεὰν ἔδωκα
τοῖς ἀτυχίστασι τῶν πολιτῶν, ταῦτ' ἐστίν. ὅταν δὲ οὗτος
λέγε ἄλλῃ δὴ πρὸς ὑμᾶς, τί δὴ ποτε ὡς φῆς, ὦ δημό-
θενος ἀπὸ τῶ σωειπεῖν ἐμεὺ λοκρῆται γούρ οὐδὲν ἡ-
μᾶς ὑγίης πρόσθοντασ, τὴν μὲν τῶν πρεσβείων τὴν ἑ-
στῶ ὀργιστ' σωειπρέσβυτας πάλιν, καὶ οὐκ ἕξω μέσσω;
τῶν μὲν μὲν μὲν, ὅτι τῶν τοῖς ὡμο λοκρῆται ἦεν, οὐς ἐλυσά-
μην, καὶ κομίσιν τὰ λυτῶ, καὶ σώσειν εἰς δύνανται. δι-
κὸν οὐκ ἔγωγε φάσθαι, καὶ πρὸς δὲ δυστυχύντας ἀν-
θρώποις κλίττας. ἰδίᾳ δὲ ἰσομοσάμενον οὐ πάνυ καλῶς
οὐδὲ ἀσφαλῆς ἔγωγε φαίνομαι. ἐπεὶ εἰ μὴ δὲ τὸ
τῶν τοῖς βούλει σῶσαι, ἰσώλης ἀκροίμην καὶ πρὸς
λῆς, εἰ καὶ προσλαβὼν γὰρ ἀργύριον πάνυ πολὺ, μὲν
τοῦτων ἐπὶ σέβεται. σημεῖον δὲ: ὡς γὰρ τὴν εἰπὴν πρὸς
βείαν δις με χειροκνησάντων ὑμῶν δις ἰσώμοσάμενον. καὶ
πρὸς τῶν ἄλλων ἀκροθιμίαν πάντα τὰν ἀντιὰ ἐπὶ πρὸς
τοῖς. ὦν μὲν τοίνυν ἀντοκρῆται ἔγωγε καὶ τὴν πρὸς
βείαν, ὅσον ἔχει τὸν ὑποπνύμην. ἃ δὲ οὐκ ἔστι πλείους ὄν-
τες οὐκ ἔγωγε, ἅπαντ' ἀπόλωλε. καὶ τοι καὶ τὰ ἄλλα οὐ πάν-
τα ἀκροθιμίαν τοῖς ἐπὶ πρὸς, εἰς ἐπὶ τὸ μοι.
οὐ γὰρ ἔγωγε οὐτως ἀθλίως, οὐδὲ ἀφρων ἔγωγε, ὡς τε χρῆ-
ματ' ἀμὲν διδόναι λαμβάνοντας ὅρων ἐτόρυν, ἡπορ τῆς
πρὸς ὑμᾶς φιλοπρέμιασ: ἃ δὲ αὐτὸν μὲν δαπάνης οἰάτε ἔγωγε
πρὸς ἔγωγε, πολλῶ δὲ μείζονας εἶχεν ὀφελείας πᾶσι τῶ
πόλιν, ταῦτ' οὐκ ἐβουλόμην γίγνοσθαι. καὶ σφόδρα γε,

ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι. ἀλλ' οἱ μὲν, ὡς ἔμελλεν οὐ τοι μόνον. φέ-
ρε δὴ, τί τὸν τῶν περὶ πρῆς πρῆς, καὶ τί τῶν περὶ
χράτει, διὰ σαοθε. πρῆς μὲν λα γὰρ ἔστι φαεινὸν τῶν
πρῶτον μὲν τοίνυν φωνεῖς ἐκαστὸν δὲ καὶ ἀλλοὺς ἀπὸ φη-
νας· καὶ κερδοῦν πῶν, καὶ πρῆς τὸ φησιμα, καὶ τὰ περὶ
ὑμῶν εἰρημνύα. εἴτα τὸ φησιμα ἐπεχέειν κινεῖν, καὶ με-
ταίρειν, ἐφ' ᾧ πρεσβύοντες ἤκουον. εἴτα κερδοῦν τῶν
λίπῳ συμμάχους ἐνέχευαν; καὶ τὸ μὲν γράφειν
ἐπιστολῶν ὑπ' ἐμοῦ περὶ ὑμῶν ἀπὸ φησιμα, μὴ πέμ-
πειν· αὐτοὶ δ' οἰδοῦν ὑμῶν γράφειν ἀπὸ περὶ φησιμα.
ἐπ' ὅ γε ἀθηναῖος οὐκ οἶδ' ἐμὲ μὲν τὸν δὴ μὲν ἔφη τὸν ὑμέτερον
καὶ ἀλλοῖς ἐπὶ γὰρ ἐλθεῖν περὶ λίπῳ, ὅτι ταῦτ' ἐπέπλητ-
τον, οὐ μόνον αἰσχρὰ νομίζων, ἀλλὰ καὶ δεδιὼς μὴ συμ-
πρῆς πόλῳ μὲν δὲ τῶν τῶν αὐτῶν δὲ ἰδίᾳ πάντα τὸν χρό-
νον ἐπιτυχάνων οὐκ οἶδ' ἐμὲ μὲν τῶν περὶ λίπῳ. καὶ τὰ
μὲν ἄλλα, σιωπῶ· διερκεῖλος δ' αὐτὸν ἐν φθορῇ τῶν νύ-
κτα ἐφύλαττεν οὐκ ἐγὼ, τὸν παῖδα ἔχων τὸν ἐμὸν του-
τονί· καὶ λαβὼν ὑγιόντα ἐκ τῆς περὶ λίπῳ σκηνῆς ἐμοῦ
τὸν παῖδα ἐκέλευσεν ἀπαγγέλλειν, καὶ αὐτὸν μεμνησθαι·
καὶ τὸ περὶ τῶν οὐ βεβληνός οὐκ οἶδ' ἐμὲ καὶ ἀναιδὴς νύκτα καὶ
ἡμέραν ἀπόντων ἡμῶν ἀπελείφθη πρῆς περὶ λίπῳ. καὶ
τῶν ὅτι ἀληθῆ λέγω, πρῶτον μὲν αὐτῶν ἐγὼ συγ-
γράψας, καὶ κατέστησας ἐμὲ τὸν ὑπόδυνον μὲν
τυχεῖν· εἴτα τῶν ἄλλων πρεσβέων ἐκαστον καλῶ· καὶ
δυνὸν θάττον, ἢ μὲν τυχεῖν, ἢ ὑπόμνησθαι αἰσχυρῶς.
ἐὰν δ' ὑπομνήσῃ, ἀποδοκίμους ὑπελέγξω παρ' ὑμῶν
φανερός.

μαρτυρία.

Οἷσις μὲν τῶν κακοῖς καὶ περὶ γμασι καὶ τὴν ἀρεθμίαν
ἀπαρῶν σιωπῶμεν, ἐώρακα τε. τί ἂν αὐτῶν οἶδα ἐκείποιεν
ἐγγὺς ὄντας τῶν διδόντων, ὅθ' ὑμῶν ὁράντων τῶν καὶ πρῆς
Κ

δημοσθένους

κυρίων ὄντων, καὶ βούλησιν κολλάσθαι, καὶ ταῖς προῦσι;
 Συμφορὰ δὲ δὴ βούλησιν ταῖς κατηγορημέναις ἀπ' ἀρ-
 χῆς, ἵνα ὅσα ὑμῖν ὑπεστέμνω ἀρχόμενος τῶ λόγου, διεί-
 ξω περικυκλῶς. ἐπέδειξα οὐδὲν ἀληθὲς ἀπηγγελκότα, ἀλ-
 λὰ φανακίζοντα ὑμᾶς, μάρτυσι τοῖς γελημελίοις αὐ-
 τοῖς, οὐ λόγοις χρώμενος. ἐπέδειξα αἰπὸν γελημελίον
 τῷ μὴ δεῖν ὑμᾶς ἀκούειν ἐμὴν τὰ ληθῆ ταῖς ὑποσχέ-
 σεσι, καὶ τοῖς ἐπαγγέλμασι τοῖς τοῦτον καταληφθέντας
 τότε, πάντα τὰναντία συμβουλοῦντα, ἢ ἔδει: καὶ τῇ
 μὲν τῷ συμμάχων αἰτεπόντῃ εἰρήνῃ, τῇ δὲ φιλοκρατίᾳ
 σωμασθέντα: τοῖς χρόνοις καταβύβαντα, ἵνα μὴ
 δεῖ βούλησθαι, δύναισθαι ἐξελθεῖν εἰς φωκέας: καὶ ἄλ-
 λα ὡς τῆς ἀφ' ἡμῶν, πολλὰ καὶ θανάτου εἰργασμένοις:
 περὶ δὲ δώδεκα πάντα, πεπεσκότα, δῶρα ἔχοντα, οὐδὲν
 ἐμειλοπότα μοχθηρίας. οὐκοῦν ταῦτα ὑπεστέμνω ἐν ἀρ-
 χῇ: ταῦτα ἐπέδειξα. ὁρᾶτε τοίνυν τὰ μετὰ ταῦτα. ἀπλοῦς
 γὰρ ὅστις ὁ μὲν λῶν λόγος οὐ τοῖς περὶ ὑμᾶς ἦδη. ὁ μὲν
 μόνος ἡμῶν εἰδοὶ κατὰ τοῖς νόμοις καὶ τὰς ἀφ' ἡμῶν
 τῶ δῆμου, καὶ τῆς βουλῆς τῇ πεντακυσίων: φαίνεται
 δι' οὗτος πάντα τὰναντία τοῖς νόμοις, τοῖς ἀφ' ἡμῶν
 τοῖς δικαίοις πεπεσβυκῶς. οὐκοῦν ἐαλωκέναι περὶ
 κει, πρὶν γενοῦν ἐχέσι δικασταῖς. εἰ γὰρ ἄλλο μὴδὲν ἡδί-
 κει, δύο τῶν πεπεσγμένων ἔσθ' ἵκανά αὐτὸν ἀγκυτεῖναι.
 εἰ γὰρ μόνον φωκέας, ἀλλὰ καὶ θράκιον περὶ δώδεκα
 λίππῳ. καὶ τοὶ δύο χρησιμωτέρους τόποις τῆς οἰκου-
 μενῆς εἰς αὐτὸν εἰσὶν εἰσελθεῖν τῇ πόλει, κατὰ μὲν γῆν, πυ-
 λῶν: ἐκ θαλάσσης δὲ, τῇ ἐκ τῆς πόλεως: ἃ σωμασθέντα
 εἰς τοὺς πεπεσκότας αἰχράς, καὶ καθ' ὑμῶν ἐγκεχερίσθαι
 φιλίππῳ. τοῖς ποίνῃ αὐτὸν αὐτὸν τῶ ἄλλων, ἡλίκον ὅστις
 δίκημα, εἰ θράκην καὶ τὰ τεῖχη περὶ ὅσων μνηστῶν εἴη λείπειν,
 καὶ ὅσοι δὲ ταῦτα ἀφ' ἡμῶν πρὶν ὑμῖν οἱ δὲ, ὅτι χρημάτα

πάντες μακάριον ἔχουσιν, οὐ χαλεπὸν δειξάμενοι. ὁρῶντες, διό
κητοσώδους, πρὸς μάχης, τὸ παλαιὸν ποτε ὁρῶντες, διό
νυσιος, ἄλλοι: οὓς ὀλίγου διὰ σύμπαντας εἰπεῖν ἐλάττω
τὴν πόλιν βεβλῆσθαι ἔβλεπον: ἀλλ' ἔτι γὰρ τότε, ὡς αὖ
ὁρῶντες ἀθηναῖοι, ἐκ λογισμοῦ τὰ θειὰ ἐφυλάττεσθε ὑμεῖς
καὶ θεωροῦσθε: νῦν δ' ὅ, παρ' ἐμὴν ἡμέραν ὑμᾶς ὁχλῇ,
καὶ πρὸν λυπῇ, πρὸς ἄντε. εἴτα τι ἄλλως εἰπαῖτε ἀφω-
γεσθε, ἀφροδύναι δὲ καὶ κερσοβλέπῃ τὸν ὠλιτωτῶν ὅς ὁρ-
κωσ, μὴ μετέχειν δὲ τῆς ἐν ἀμυντικῶσιν, ἐπανορθώσας
δὲ τὴν εἰρήνην. καὶ τοιούτων οὐδεὶς αὖ τῆς ἀφωσιμῶ-
των εἶδει, εἰ πᾶν οὗτος ἡθελε καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν.
νῦν δ' ἂν μὲν ὡς πᾶσι σώσει, ἐαδίζεν κελεύων ἀφελῶ
λεκεν: ἀλλ' εἰποῦσι τὰ ληστῇ, φουδῶμενος. Ἀθανασίῃ
τῇ αὐτῇ δὴ μάλα ὡς ἐγὼ πυνθάνομαι, εἰ μήν τις τῆς
ἐν τῷ δήμῳ λεγόντων λόγων οὐδὲν αὖ ἐφέξει. ἐγὼ δ' ὅτε
μὲν πάντες αὖ ἐκείνους ὡς λέγουσι δίκῃ ὑπέχουσιν, εἴ ποτε
ἐπ' ἀργυρίῳ τί λέγουσιν, πρὸς ἀλλήλους: ἀλλ' ἐκεῖνο λέγω: εἰ
μὲν ἀσπίδος ἰδιώτης ὢν ἀπελήρησέ τι καὶ διήμῳτε, μὴ σφο-
δρὰ ἀκρίβοι λογίσσασθε: ἀλλ' ἄσπετε: συνηώμεν ἔχετε. εἰ
δὲ πρεσβυτέρους ὢν ὑπὲρ χρημάτων ἔζητε πᾶσι τῶν
ὑμᾶς, μὴ ἀφῆτε: μὴ δ' ἀνάγκη, ὡς οὐδεὶς δίκῃ ὢν εἰ-
πεν, ἔλασσε. τίνας ἄλλου διὰ δίκῃ πρὸς πρεσβέων,
ἢ λόγων λαμβάνειν; εἰσὶ γὰρ οἱ πρεσβεις οὐδέ μιν, οὐδὲ
ὁ πᾶσι τῶν, οὐδ' ἀκροπόλεως κῆρυχοι: οὐδέ τις γὰρ πρὸς πρεσ-
βείοις ἐγχειρεῖ: ἀλλὰ λόγων καὶ χρόνων. ὅς μὲν οὖν
χρόνους εἰ μὲν μὴ περὶ αἵματι τῆς πόλεως, οὐκ ἀδικεῖ: εἰ δ'
ἀνείλεν, ἢ δίκῃ. ὅς δὲ λόγους, εἰ μὲν ἀληθεῖς ἀπὸ πᾶσι
κεν, ἢ συμφέροντας, ἀφροδύναι: εἰ δὲ καὶ φουδῶμεν, καὶ
μυθοῖ, καὶ ἀσυμφόρους, ἀλιτρώμεν. οὐδὲν γὰρ εἴδ' ὅ, π
μῆτον αὖ ὑμᾶς ἀδικήσεις, ἢ φουδῶμεν λέγων οἷς γὰρ ὅτιν
ἐν λόγοις ἢ πολιτεία, πῶς αὖ ἐστὶ μὴ ἀληθεῖς ὦσιν, ἀσφα-

κατα...

ἄλλως δὲ πολιτεύεται; ἐὰν δὲ δὴ καὶ πρὸς ἃ τοῖς ἐχθροῖς
 συμφέρει, δὴ ὥς λαμβάνων λέγει, πῶς οὐχὶ καὶ κινδύ-
 νολογεῖται; οὐδέ γε τοῖς χρόνος ἴσον ἐς ἀδίκημα ὀλιγαρχίας,
 ἢ τυραννίδος πᾶσι δίδωται, καὶ ὑμῖν δὲ ὀλίγου γε διὰ τὸ
 ἐκείναις γὰρ, οἵ μιν, τοῖς πολιταῖς πάντεσσι βλάπτειν γάρ
 τος ὀξείως γίνεσθαι: ὑμῖν δὲ, πρῶτον μὲν πᾶσι πάντων τῶν
 βουλευσάμενων καὶ προσβουλεύσασθαι δεῖ: καὶ τῶν ὅταν ἢ
 κέρηται καὶ προσβείας προσχερομελίον: οὐκ αἰεὶ. εἴτε ἐκ
 κληρονομίας ποιῆσαι, καὶ τῶν ὅταν ἐκ τῶν νόμων καθῆται.
 εἴτε κρητῆσαι, καὶ πᾶσι γινέσθαι δεῖ τοῖς τὰ βέλτερά λέ-
 γοντες τῶν ἢ δι' ἄλλοιαν, ἢ διὰ μηχανεῖαν ἀπὸ πλεονέκτων.
 ἐφ' ἃ πασι δὲ τοῖς ἐπειδὴ καὶ δεδωγμένον ἢ, καὶ συμ-
 φέρων ἢ δὴ φαίνεσθαι χρόνον δεῖ δοθῆναι τῇ τῶν πολλῶν ἀ-
 δυνάμει, ἐφ' ᾧ καὶ πειρῶνται ταῦτ' ὧν αὐτοὶ δύνανται, ὅ-
 πως αὐτὰ δόξαντα καὶ δυνήσασθαι ποιῶσαι. ὁ δὲ τοῖς χρό-
 νους τοῖς αὐτοῖς ἀναιρῶν, τῆς οἴας πᾶσι ἢ μὴ δὲ πολιτείας,
 οὐ χρόνους ἀναιρῶν οὐτ' αὖτε, οὐ: ἀλλὰ τὰ πρὸς γένητα ἀ-
 γὰρ ἀφ' ἡμέρας. εἴτε τῶν πᾶσι πρὸς χειρὸς λόγος πᾶσι
 τοῖς ὑπαπαντᾶν ὑμῖν βουλευμένοις: οἱ τὰ ῥά τινες πᾶσι
 πόλιν, οἱ διακωλύοντες φιλικῶς οὐ ποιῶντες πᾶσι
 πόλιν. πρὸς οὓς ἐγὼ λόγον μὲν οὐδένα εἶναι, τοῖς δὲ τῶν
 λαῶν ὑμῖν ἀναγνώσκειν τοῖς τῶν φιλικῶς, καὶ τοῖς κα-
 ροῖς, ἐφ' ὧν ἐκαστα ὑμῖν πᾶσι πᾶσι, ὥστε μνησθῶ: ἵνα εἰδῆσθ' ὅτι
 τὸ μὴ χρόν' εἶναι ὄνομα, τὸ ἀχρὶ χρόνου πᾶσι ἐκείνους
 φωνακίζων ὑμῖν.

οὐτω τῶν αἰχρᾶ, καὶ πολλὰ, καὶ πάντα καθ' ἑμῶς
πεπρεσβυκώς, ποδῶν λέγει, τί δ' αὖ εἴποι τίς ποδὶ δὴ
μυδίνους, ὃς τῶ συμπρεσβείων κατηγερεῖ· νὴ δία εἴτε βᾶ
λεμούχ, εἴτε μὴ, παρ' ὅλῳ μενὶ τῶ ἀγρῶ δὴ μέλει ἡσπῶ

ποῦ τοῦ αὐτοῦ ἀδελφοῦ λαοῦ μέλος. δυοῖν δὲ αἰρέδω οὐσις
μοι νῦν, ἢ τοιούτων ὄντων τῆς πεπραγμένων, δοκεῖν κοινῶ
ν εἶναι ὑμῖν, ἢ κατηγορεῖν, ἐγὼ δ' οὐδὲ συμπεσβόλῃ κέναι φη-
μί σοι. πρεσβόλῃ μὲν τοι σέ μὲν πολλὰ καὶ δεινὰ, ἐμαυ-
τὸν δ' ἄποδ' τουτωνὶ τὰ βέλπιστα. ἀλλὰ ὠλοκράτης σοι
συμπεπρέσβόλῃ, καὶ ἐνὶ σὺ καὶ φρονῶν. ὑμεῖς γὰρ
τοῦτο ἐπεσθῆτε, καὶ τοῦτο ἄπασι νῦν ἤρεσκε. ποῦ δ'
ἄλλος; ποῦ τὰ περὶ; ποῦ ἀπονδῆ; τοῦτο γὰρ ἐξαγωγὴ
πόδιων: ὡς πρὶν ἐχὶ ἑὸς ἀδικούντες τοῦτων ὄντας περ-
δοῦτας, ἀλλὰ ἑὸς τὰ δίκαια ποιοῦντες. ἐγὼ δ' οἱ δ' ὅτι, πάν-
τες οἱ πρυτάνεις θύουσιν ἐν ἑσὶ τε κοινῇ, καὶ σωθῆναι πνῆ-
σιν ἀλλήλοισι, καὶ συσπένδοσι: καὶ οὐδὲν ἑσὶ οἱ χρε-
στοὶ ἑὸς πονηροῦς μεμνηνται: ἀλλ' ἐὰν ἀδικούντες λάβωσι
πῖνα αὐτῶν, τῇ βουλῇ καὶ τῷ δήμῳ δηλοῦσι. καὶ ἡ βου-
λὴ τὰ αὐτὰ τοῦτο, εἰσιτήρια ἐθύσε, σωεσι δ' ἔσθ' ἄπο-
δῶν, ἰδρῶν ἐκοινώνησαν οἱ στρατηγοὶ: σχεδὸν ὡς εἰπεῖν, αἱ
ἀρχαὶ παύσαι. ἀρ' οὖν δὲ τοῦτο τοῖς ἀδικούσιν αὐτῶν
ἐδωκεν ἀθίστασθαι; πρὸς γὰρ καὶ δὲ. λέων τι μακρόν, κα-
τηγορεῖ συμπεπρεσβόλῃς τέτινα ἔτι: δὲ βουλοῦς θάρ-
ρηος, καὶ σμικροῦ σου σεσπικηκώς: κόνων ὁ παλαιός ἐ-
κείνος ἀθίστασθαι σου στρατηγίῃς. πότῃ οὖν ἑὸς ἄ-
λας, καὶ τοῖς ἀπονδῆς πρὲς βαινον αἰχίνῃ οἱ περὶ διδόντες,
καὶ πρὶν πρεσβόλῃ καὶ οἱ δωροδοκούντες, ἢ οἱ κατη-
γοροῦντες; οἱ ἀδικούντες δηλονότι τοῖς ὅλῃς γὰρ τῆς πα-
ρῆδας ἀπονδῆς, ὡς πρὶν σὺ, καὶ οὐ μόνον τοῖς ἰδίᾳς.
εἶνα τίνῃ εἰδῆτε ὅτι οὐ μόνον τῆς δημοσίας κατὰ ἐληλυ-
θότων ὡς ὠλιγῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ τῆς ἰδίας, καὶ
πάντων οὗτοι φανερὰ καὶ πονηρότατοι γέγονασι,
μικρὸν ἀκούσας τέ μου ἐξωπύ τῆς πρεσβείας ταυτησί.
ἐπειδὴ γὰρ εἶλυν ὅλῃς ὠλιγῶν, ὀλῃς πᾶσι ἐποί-
εις δὲ πᾶσι θυσίαν τοῦτο καὶ πᾶσι πανήγυριν πάντες ἑὸς

τεχνίτας σωήσασθαι. ἐστὶν δὲ αὐτοὺς καὶ σεφανῶν ὅς
 νεοκινέτας ἤρετο σάτυρον θυρῶν τὸν κομικὸν ἄποκρι-
 τῶν: τί δὴ μένος οὐδὲν ἐπαγγέλλεται; ἢ τίνα ἐν αὐτῷ μι-
 κροψυχία, ἢ πρὸς αὐτὸν ἀνδρία ἐνέωρακώς εἴη; εἰπεῖν δὲ
 φασὶ τὸν σάτυρον: ὅτι ὦν μὲν οἱ ἄλλοι δύνανται, οὐδενὸς ὦν
 ἐν χεῖρα τυγχάνει: ἃ δ' αὖ αὐτὸς ἐπαγγέλλεται ἡδέως, ῥᾶ
 σα μὲν ὅστις φιλίππῳ δοῦναι, καὶ χαρίσασθαι πάντων: δε-
 δοικέναι δὲ, μὴ διαμαρτή. κελούμενος δὲ ἐκείνου λείπειν,
 καὶ τι καὶ νεανιότατον τοιοῦτον ὡς οὐδὲν ὅ, π' ἐπιή-
 σει, εἰπεῖν αὐτὸν φασιν: ὅτι ἦν αὐτῷ ἀχρλοφάνης ὁ πυδι-
 ναῖος ξένος, καὶ φίλος. ἐπειδὴ δὲ δουλοφονηθεὶς ἐκλυ-
 τήσεν ἐκείνος, φοβηθέντες οἱ συστῆναι αὐτῷ ὑπεξέειπεν
 τοῖς θυγατράσιν παιδία οὐσας εἰς ὄλωθον. αὐτὰ νῦν, ἔ-
 φη, τῆς πόλεως ἀλούσης αἰχμάλωτοι γιγνῆσιν: καὶ εἰσὶ
 πρῶτοι, ἡλικίαν ἔχοντες γάμου. τούτῳ αὐτῶν σέ κ' ἐξο-
 μω, δὲς μοι. βούλομαι δὲ σε ἀκούσαι καὶ μαθεῖν, οἷον
 μοι δώσεις δωρεάν, *εἰ αὖ ἄρ' αὖ δῶς: ἐφ' ἧς ἐγὼ κορδανῶ μὲν
 οὐδὲν, προῖκα δὲ περὶ εἰς ἐκδώσω: καὶ οὐ πῶς ὁλοφύομαι
 παύσεσθαι οὐδὲν αἰδέσιον, οὐδ' ἡμῶν, οὐτε τῶ πατρὸς. ὡς δὴ
 ἀκούσαι ὅς π' ὄντας ἐν τῷ συμποσίῳ, τοσοῦτον κρότον, καὶ
 ἔπαινον, καὶ θέρψον πρῶτον πάντων γινέσθαι: ὡς τε τὸν
 φιλιππῶν παθεῖν, καὶ δοῦναι. καὶ τοι τῷ ἀχρκτείναν-
 των ὡς ἀλέξανδρον τὸν ἀδελφὸν τῷ φιλιππῶν οὐκ ὅ
 ἀχρλοφάνης. ἐξετάσω μὲν δὴ πρὸς τὸ τῷ ἑστίῳ τούτῳ
 συμποσίῳ, ἐτδρον συμποσίῳ τὸ ἑστίῳ ἐν μακεδονίᾳ γε-
 νόμενον: καὶ θεάσασθαι εἰ πρῶτον ἡσίων ἑστίῳ, καὶ ὁμοίον.
 κληθέντες γὰρ οὐκ οὐ πρὸς ἐνόφρονά τὸν ἑστίῳ φαιδύμεν
 τῷ τῷ ἑστίῳ, ὡς τῷ: ἐγὼ δὲ οὐκ ἐπορεύθην. ἐπειδὴ
 δὲ ἦκον εἰς τὸ πίνειν, εἰσάγει ἑνὰ ὄλωθρον γυναῖκα, οὐ-
 πρεπὴ μὲν, ἐλπίθιστον δὲ καὶ σώφρονα, ὡς τὸ *τέλος ἐ-
 δήλωσε. τούτῳ τὸ μὲν πρῶτον οὐ πῶς πίνειν ὡς ἀκαλὸν ἢ

ὁ ποδὶ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 79

συχῇ, καὶ βῶξεν οὕτοι, μοι δοκεῖν, ὡς διηγεῖτο Ἰατρικλῆς
ἐμρὶ τῇ ὑδραΐα. ὡς δὲ περὶ τὸ περὶ γμα, καὶ διεστῶρ=
μένοντο, καὶ τὰ κλινέσθαι, καὶ ἡ καὶ ἄδιν ἐκέλευον. ἀδιν=
μενούσης δὲ τῆς ἀνθρώπου, καὶ οὐτὲ ἐτελευτήσης, οὐτὲ ἐ=
πισταμένης, ὑβριντὶ περὶ γμα ἔφαθον οὐτοσὶ καὶ ὁ φρύνων.
καὶ οὐκ ἀνεκτὸν εἶναι τῷ θεοῖς ἐχθρόν τε, καὶ ἀλιτρείων
ὀλυνθίων αἰχμάλωτον οὖσαν βυφῶν· καὶ κλέει παῖδα·
καὶ ἰμάντα τίς φόρετω. ἦεν οὐκ ἐκείνης ἔχον ῥυτῆρα, καὶ πε=
πωκῶτων οἶμοι, καὶ μικρῶν ὄντων τῷ πρὸς ἐξωόντων, εἰ=
πολύσης τί, καὶ δακρυσάσης ἐκείνης, ποδὶ ῥῥήξας τὸν χιτω
νίσκον οὐκ ἐκείνης ξαίνει καὶ τῷ νώτῳ πολλὰς. ἐξω δ' αὖ=
τῆς οὐτῶ ἄπο τῆς κακῆς, καὶ τῷ * περὶ γμα τῷ ἡ γυνὴ, αἰα
πῆδῆσθαι περὶ πῆς περὶ τὰ γένετα τῷ Ἰατρικλῇ, καὶ
τῷ τῷ περὶ αὐτῆς ἀναγρῆσαι· καὶ εἰ μὴ ἐκείνος ἀφείλετο, καὶ
ἀπώλετ' αὖ πρὸς οὐνομελῆ. καὶ γὰρ ἡ πρὸς οὐν τῷ καὶ θάνατος
τουτοῦ, διενῆ. καὶ ποδὶ τῷ τῆς ἀνθρώπου, καὶ
ἐν ἀρκυαδία λόγος καὶ ἐν τῷ μυρίοις· καὶ διόφαντος ἐν ὑ=
μῶν ἀπὸ γὰρ ἐν νῦν μὲν τυρεῖν αὐτὸν ἀναγρῆσαι· καὶ κα=
τὰ θετῶν ἁλίων πολὺς λόγος, καὶ πανταχού. καὶ τοιαῦτα
σωειδῶς ἐν τῷ περὶ γμα ὁ ἀνέθερος οὐτοσὶ τῷ λ=
μήσει ἐλέπειν εἰς ὑμᾶς; καὶ τὸν ἐβιωμένων αὐτῷ εἶον,
αὐτῇ καὶ δὴ μάλα ὀρεῖ λαμπρῶ τῇ φωνῇ; ἐφ' οἷς ἔγωγε ἀ=
πρηνίχομαι. οὐκ ἴσασιν οὐτοί, τὸ μὲν ὑπὲρ ἀρχῆς τῷ εἶ=
ελαῖ ἀναγινώσκοντά σε τῇ μητρὶ τελευτήσῃ, καὶ παῖδα ὄν=
τα ἐν δίασι καὶ μεθύουσιν ἀνθρώποις καλινδον μέ=
νον; μετὰ τῷ δὲ τῷ ἀρχαῖς ἀπογευματινοῦντα,
καὶ δυνόν, ἡ εἰδὼν δραχμῶν πονηρόν ὄντα; τελευτῶν
δὲ ἐν ἀρχῇς γρηγόρις ἀλλοτρίοις ἐν τῷ εἰτακνιστῇ
ἀγαπητῶς πρὸς ἀφ' ὁμοῦ; ποῖον οὖν ὀρεῖς βίον; ὃν
οὐ βεβίωκας; ἐπεὶ ὅγε βεβιωμένος σοι τοιοῦτος φαί=
νετο. ἀλλὰ δὴ τὰ τῆς ὑζουσίας; οὐτοσὶ ἄλλον ἐκρίνε

Δημοθένους
παρ' ὑμῖν ὡς πορνεία: ἀλλὰ μὴ πω τῷτα: ἀλλὰ τῷ μὴ
τυεῖας μοι λέγε πρὸς τῶν ταυτασί.

Μαρτυρία.

Τοσούτων τίνων καὶ τοιούτων ὄντων, ὃ αὐτοὺς δικα-
σαι, ὧν ἀδικῶν ὑμᾶς ἔξελεκεται, ἐν οἷς τίς κεν οὐκ
εἴη; δωροδοκός, κολάξ, τῷτ' ἀρὰς ἐνόχος, φλύσσης, τῷ
φίλων προδοτής, πάντα εἴστι τὰ * δεινότατα, πρὸς εὐ-
οὔδοις τούτων ἀχρηστέα: οὐδ' ἔξω δικαίαν οὐδ' ἀ-
πλήρως εἰπεῖν ἀχρηστέα ἔδεξιαν. ἀλλ' ἐγὼ πέπυσμαι μὴ
λεν αὐτὸν λέγειν, ἐστὶ μὲν ἐπὶ ταύτῳ μανίας: οὐ μὲν, ἀλ-
λ' ὅπως τῷ μηδὲν ἔχοντι δίκαιον ἄλλο εἰπεῖν, ἀνίστη πάν-
τα μηχανάσθαι. ἀκούω γὰρ αὐτὸν ὁρεῖν, ὡς ἀρὰ ἐγὼ πάν-
των ὧν κατηγορεῖται, κοινωνός γέγονα, καὶ σωήρεσκε τῷτα
μοι, καὶ σωέπρεπτον αὐτῷ: ἐπειτα ἔλαβον μετὰ βί-
βλησιν καὶ κατηγορεῖται. ἐστὶ δὲ ἑσθλὸν μὲν τῷ πεπραγ-
μένων οὐτε δίκαια, οὐτε προσηκούσα ἢ τοιαύτη ἀχρη-
σία: ἐμὲ μὲν τοι τίς κατηγορεῖται. ἐγὼ μὲν γὰρ εἰ τῷτα
πεποίηκα, φάσκει εἰμὶ ἀνθρώπος: τὰ δὲ πρὸς γματὰ
οὐδὲν βελτίον ἔχει: οὐδὲ πολλοῦ διᾶ, οὐ μὲν, ἀλλ'
ἔγωγε οἱ μάλα μοι προσηκούσα ἀμφοτέρω ὑμῖν ὡς διδόναι:
καὶ ὅτι φλύσσει, τῷτα ἐκὼν λέγει, καὶ πῶς δικαίαν ἢ
τίς ἔστιν ἀχρησία, φλύξεται. ἢ μὲν τοίνυν δικαία, καὶ ἀ-
πλήρως, ἢ ὡς οὐ πέπρακται τὰ κατηγορημένα διδόναι, ἢ ὡς
πεπραγμένα συμφέρει τῇ πόλει. τούτων δ' ἑδὲ τόρον δύ-
ναται αὐτὸς ποιῆσαι. οὐτε γὰρ ὡς συμφέρει δὴ πον φω-
κέας ἀχρηστέας, καὶ πύλας φίλιων ἐχειν, καὶ θη-
βαίους ἰσχύειν, καὶ ἐν ἀντιθέσει στρατιώτας εἶναι, καὶ με-
γαλοῖς ὡς δουλεύειν, καὶ ἀνὰ μὲν τὸν εἶναι πῶς εἰρῶν,
λέγειν αὐτῷ εἴστιν: οἷς τότε πάντων ἀπὸ πείρας
ὑμᾶς, ὡς συμφέροντα καὶ γνησόμενα, οὐτε ὡς οὐ πέ-
πρακται τῷτα, διωήσεται πείρα εἰς αὐτὸν ἑωρακίαν

ὕμῃς καὶ οὐκ εἰδότες. ἐκένως οὐ κεκοινώνηκα ὑμῖν μὴ
 δυνόσ, λοιπὸν μοι δεῖξαι. εὐλόγητε οὖν ὑμῖν πάντα τὰ ἄλ
 λα φέεις, ἃ πρὸ ὑμῖν αἰτεῖται, ἃ ἐν τῇ ἀφροδίτῃ περὶ
 κρουον, ὡς ἅπαντα τὸν χρόνον ἐκείνῳ, αὐτοὺς πα
 ράχρημα μάρτυρας τουτουσί, ὡς πάντα τὰν αἰτίαν ἐ
 μοι, καὶ ὑμῖν πέπρακται, καὶ χρήματα οὐκ ἐμὴ
 χροστὴν ἐφ' ὑμῖν, ἐγὼ δ' οὐκ ἠθέλησα λαβεῖν; διὰ σοὶ δὲ
 τίνα τῶν ἐν τῇ πόλει φήσιν αὐτὸν ἐδελυρώτατον εἶναι, καὶ
 πλείους ὀλιτωρίας καὶ ἀναιδέας μεσόν; οὐδὲ οὐδ'
 αὐτὸν ἀμφοτέρων ὑμῶν ἄλλον οὐ οἶδ' ὅτι φήσειεν ἢ φιλοκράτην.
 τίνα δὲ φησὶν εἶναι μέγιστον ἅπαντων, καὶ σαφέστατ' αὐ
 εἰπεῖν ὅ,τι εὐλοῖται τῇ φωνῇ; αἰσχύνω οἶδ' ὅτι τουτονί. τί
 να δὲ εἴποι μὲν ἄδελφον καὶ δειλὸν περὶ τοῦτο * ὅχλους φα
 σιν, ἐγὼ δ' οὐ λαβὴ; ἐμὲ. ἐδὲν γὰρ πώποτ' οὐτ' ἐμὴ ὅχλη
 τα, οὐτ' ἐμὴ ἐμὴ ἐμὴ ὑμῶν ἐβίβασμαι; ἐκοῦν ἐν πᾶ
 ρας τῶν ἐκκλησιῶν, ὅσας λόγους γέγονε ποδὶ τῶν,
 καὶ κατηγοροῦντος ἀκούετέ μου, καὶ ἐλέγχοντος αἰτιολο
 γῶν, καὶ λέγοντος ἀντικρὺ, ὅτι χρήματα εἰλήφασιν, καὶ
 πάντα πεπρακται τὰ πράγματα τῆς πόλεως. καὶ
 τῶν οὐδὲ πώποτ' ἀκύνων τῶν αἰτεῖται: οὐδὲ διη
 ρεῖ τὸ σῶμα: οὐδὲ ἐδίδεσκον ἑαυτόν. τί ποτ' οὖν ἔστι τὸ αἶτιον,
 ὅτι οἱ ἐδελυρώτατοι πάντων τῶν ἐν τῇ πόλει καὶ μέγιστον
 φησὶν ὁμοῖοι, τῶν καὶ ἀδελφῶν πάντων ἐμῶν, καὶ οὐ
 δυνόσ μείζον φησὶν ὁμοῖοι τοσούτον, ἢ τῶν τῶν; ὅτι τὰ λη
 θὲς ἰσχυρόν ἐστι, καὶ τὸν αἰτίον ἀδυνάτους. τὸ σωθεῖναι πε
 πρακται σὺν ἑαυτοῖς τὰ πράγματα τῶν παραιεῖται τῶν
 θρασυτήτων τῶν τῶν, τῶν ἀφροσύνης τῶν γλῶττων,
 ἐμφράττει τὸ σῶμα, ἀγχει, σιωπᾶν κτεῖ. τὸ τῶν τελευ
 τῶν, ἵσα δὲ πῶν πρὸς ἐν πειραεῖ, ὅτ' αὐτὸν οὐκ εἰσπε
 προσβούδην, εὐδύντα ὡς εἰσαφείλε με, κὶ γράψεται, καὶ ἰοῦ
 ἰοῦ. καὶ τῶν, τῶν μὲν ἔστι, ἀκρῶν, καὶ πρὸς ἀπάντων

καὶ λόγων ἀρχή, ἐκείνα δὲ ἀπλᾶ, καὶ δύο ἢ τρία ἴσω σφῆ-
ματᾶ: ἃ καὶ ἐχθρὸς ἐωνημένος αὐθρόπος εἶπεν * ἠδυνήθη.
αὐθρότου ἀθηναῖοι, τυτὶ τὸ περὶ γμα πάνθενόν ἐστι: οὐ-
δοσι κατηγορεῖται ἑαυτὰ ἐμυῖ, ὡν αὐτοὺς κοινωνὸς γέρονε: καὶ
χρήματα εἰληφέναι φησὶν ἐμὲ, αὐτοὺς εἰληφώς, ἢ μετε-
ληφώς. τούτων μὲν τίνων οὐδὲν εἶπεν, οὐδὲ ἐφθγγεατο,
οὐδὲ ἠκούσεν ὑμῶν οὐδέ τις: ἄλλα δὲ ἠπέλει: διὰ τί; ὅτι
ἑαυτὰ μὲν αὐτῇ σωτήρι πεπεραγμένα, καὶ δοῦλος ὡς τῆς
ἐρημάτων τούτων οὐκ ἐν περὶ σοὶ περὶ ταύθῃ διανοία: ἀλλ-
λ' αὐτοῦ ἐπὶ: ἐπελαμβάνετο γὰρ αὐτοῖς τὸ σωθῆναι. λοι-
ποῖται δὲ ἄλλα ἅπαντα οὐδέ τις ἐκάλυπεν αὐτόν, οὐδὲ βλα-
σφημεῖν. ὁ δὲ ἐν μέγιστον ἅπαντων καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ὅ-
σον ἦεν: βουλομένου γὰρ ἐμυῖ τὰ δίκαια ὡς περὶ ἐπείσ-
βουτα δὲ, ἅτω καὶ λόγον ὑμῖν δεῦναι δὲ, περὶ ἐλθῶν αὐ-
ρίνης οὐκ οὐδὲ τις λογισαῖς, ἔχων μαρτυρασὶ πλῆξ, ἃ πη-
γῶν ἐμὴ καλεῖν ἐμὲ εἰς τὸ δικαστήριον, ὡς δεδουκότα δι-
κύναι, καὶ οὐκ ὄντα ὑποδύνηνον. καὶ τὸ περὶ γμα ὡς ὑ-
ποδύνηνον. τί ἐν ὡς τῶν; τῆς περὶ τῶν ἐκείνης πρὸς
βίαιας, ἢς οὐδέ τις κατηγορεῖται δούς λόγον οὐκ ἐβούλετο αὐτοῖς
εἰσιῶναι περὶ τῶν, ἢς νῦν εἰσέρχεται, ἐν ἢ πάντα τὰ ἃ
δικήματα ἐνῆν. ἐκ δὲ τῶν δὲ ἐμὲ εἰσελθεῖν αὐτοῖς περὶ
στατο καὶ τῶν πάλιν εἰσιῶναι: διὰ τῶν οὐκ εἶα καλεῖν.
καὶ τοῖς τῶν τῶν, ὡς αὐθρότου ἀθηναῖοι, ἀμφότῳ ὑμῖν
ἐπιδείκνυσθαι φάσκει καὶ κατηγορεύεται ἐαυτῶν τῶν, ὡς πε-
ρὶ ἐν νῦν ὑμῶν οὐσεβας ἔχειν ἀρχήν ταῦτα αὐτοῖς, καὶ
μὴ δὲν ἀληθεῖς ὁρῶντα περὶ ἐμυῖ: εἰ γὰρ εἶχε, τότε αὐτὸ καὶ
λείπων, καὶ κατηγορεῖται ἐξήταξεν. οὐ μάστιγας οὐκ ἀπὸ γῶ-
ρδου καλεῖν. ὡς δὲ ἐν ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καλεῖ μοι τῶν
τῶν τῶν μαρτυρασὶ. Ἀλλὰ μὲν, ἐάν γέ τι ἐξω τῆς πρὸς
βίαιας βλασφημῇ περὶ ἐμυῖ κατὰ πολλὰ, οὐκ αὐτὸ εἰκότως
ἀκούοιτε αὐτοῦ. οὐ γὰρ ἐγὼ κρίνομαι τίμηδον, οὐδὲ ἐγγχεῖ
μὲν

ὁ παρὶ τῆς πρὸ προσβείας λόγος. 81

μετὰ ταῦθ' ὕδωρ οὐδαίς ἐμοί· τί οὖν ὅτι τῶνδε, πολλὰ δι-
καίων λόγων ἀφεία; τίς γὰρ αὐτὸν κατηγόρειν ἔλοιτο κρινό-
μενος, ἔχον ὃ ἡ ἀφελήσεται; ἐπὶ τοίνυν κακῆνιο σνοπεῖ-
τε, ὡς αὐτοὺς δικασαί, εἰ ἐκρινόμεν μὲν ἐγὼ, κατηγόρει δὲ
αἰσχίνης ἑτοσί, φιλιππου δὲ λῶ ὁ κρινών, εἴτα ἐγὼ μηδὲν ἐ-
χων εἰπεῖν ὡς οὐκ ἀδικῶ, κακῶς ἔλεγον βουτονί, καὶ περ-
πληλακίζεν ἐπιχείρουν, οὐκ αὖ οἶεσθε καὶ κατ' αὐτὸν ὅτι
ἀνανακτῆσαι τὸν φιλιππου, εἰ πρὶ ἐκείνῳ ὅτι ἐκείνου τίς
δύορχέτας κακῶς λέγει; μὴ τίνων ὑμεῖς χείρους γλῆθοι
φιλιππου: ἀλλ' ἔσθ' ὡς ἀπὸνίζεσθαι, παρὶ τῷ τῶν ἀναγα-
γῶν τε ἀφελήσεται. λέγε μοι τὴν μὴ τυρίαν.

μαρτυρία.

οὐκοῦν ἐγὼ μὲν ἐκ τῆς μηδὲν ἐμαυτῷ στωιδέναι διενόησ,
καὶ λόγον διδόναι, καὶ πάντα τὰ ἐκ τῆς νόμων ὑπέχειν ὡ-
μῶν διέν, οὐκ οὐ δὲ τὰ νῦν τίς. πῶς οὖν ταυτὰ ἐμοί καὶ
τοῦτ' ὡς τῶνδε πέπεσθαι; ἢ πῶς εἴεσι τῷτ' ὡς τῶνδε περὶ
ὑμᾶς λέγειν, ἀμὴν δὴ πᾶν περὶ τὸν πῶ ποτε; οὐδαμῶς
δὴ πῶ. ἀλλ' ὅμως ὁρᾷ: καὶ νῦν δὲ εἰκότως γε. ἴσῃ γὰρ δὴ-
πῶ τῶθ' ὃ ἡ ἀφ' οὗ γαργάσιν αὐτοῦ ποι, καὶ κρείσεις γίνον-
ται, οὐδαίς πῶ ποθ' ὁ μὲν λατῶν ἀδικεῖν ἐάλω: ἀλλ' αἰνῶ
αὐτῶσιν, ἀρνοῦνται, ἀδύδονται, περὶ φάσεις πλάττον-
ται: πάντα πριούσιν, ἔσθ' ὡς μὴ δοῦναι δίκην. ὦν οὐδενὶ
δὲ πρὸ κρουσθῆναι τήμῳ ὑμᾶς, ἀλλ' ἀφ' ὧν ἴσῃ αὐτοί,
τὰ περὶ γματὰ κείναι: μὴ τοῖς ἐμοῖς λόγοις, μὴ δὲ τοῖς
τοῦτ' ὡς περὶ σέχειν: μὴ δὲ γε τοῖς μάρτυσιν, οὐς οὐκ ἐποίη-
σιν ἐξ ἐμῶν τυρεῖν ὅπου, φιλιππῶ γρηγῶ χρόμενος.
ὁρᾷ δὲ ὡς ἐτοίμως αὐτῷ μὴ τυρεῖσθαι. μὴ δὲ γε εἰ καλὸν
καὶ μέγα οὐκ ἐστὶ φθίγγεσθαι, μὴ δὲ εἰ φαύλον ἐστὶ. οὐ γὰρ
ἐν τῶνδε, οὐδὲ λόγων κρίσιν ὑμᾶς τήμῳ εἴ ποθ' οὐ φρονεῖ-
τε, περὶ σὶκὰ ποιεῖν; ἀλλ' ἔσθ' ὡς περὶ γμάτων αἰσχράς, καὶ
δείνος ἀφελήσεται, τὴν ὑπάρχουσαν αἰσχύναν εἰς τῶν

L

αὐτοὺς ἀπώσσει. τὰ πεπραγμένα ἅπαντες ἐπίστανται
 ἔξετάσαντες. τίνα οὖν ὅστις ἴσως; ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἡ-
 μῖν ὑμᾶς ἀκούσαι δεῖ. εἰ μὲν γὰρ ἅπαντα ὅσα ὑπέσχετο ὑ-
 μῖν ἐκ τῆς εἰρήνης γέγονε, καὶ τοσαύτης ἀνδρορίας, καὶ
 κακίας ὁμοθυμαδὸν ὑμεῖς εἶναι μέσοι, ὥς τε μήτε ἐκ τῆς
 χώρας τῆς πολεμίων ὄντων, μήτε ἐκ θαλάττης πολιορκη-
 μένοι, μήτε ἐκ ἄλλω μηδενὶ θανάτῳ τῆς πόλεως οὕσης, ἀλλ'
 ἅ καὶ σὶν ὄντων ὠνούμενοι, καὶ τὰ ἄλλα οὐδὲν χεῖροισ
 πράττοντες ἢ νῦν, περὶ δότις καὶ περὶ ἀκηρότης πρὸς τοῦ-
 των, καὶ οὐδ' ἀπομάρτυροι ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἰαχυ-
 ροὺς γλυσσομένους, καὶ τὰ ἐκ τῆς θάλασσης ὠλισσόμε-
 νον, καὶ ἐκ τῆς οὐρανόθεν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ ὀρμητήρια ἐφ' ὑ-
 μᾶς, καὶ πάντα ἃ πέπρακται γλυσσομένα, εἴτα τὴν εἰ-
 ρηνὴν ἐποιήσατε ἀγαπῶντες, ἀφ' ἧς ἠσπασατε αἰχίνου·
 καὶ μὴ πρὸς τοσοῦτοις αἰχροῖς, καὶ ὑποθήκῃ πρὸς
 κτήσασθε. οὐδὲν γὰρ ὑμᾶς ἀδικεῖ, ἀλλ' ἐγὼ μαίνομαι καὶ
 τετύφωμαι νῦν κατὰ τοὺς αὐτοὺς. εἰδὶ ἅπαντα τὰ νῦν
 τούτων, καὶ τὰ καὶ τὰ πάλαι ἀνθρώπων εἰπόντες, ὅτι λιπ-
 πον πάλαι τὴν πόλιν, φωκέας σώσειν, ἀφ' ἧς πάλαι
 σεν τῆς ὑβριδος, ἐπὶ πρὸς τοῦτο μέγιστον, ἢ κατ' ἀμύπο-
 λιν οὐ ποιήσιν ὑμᾶς, ἀλλ' ὅτι τῆς εἰρήνης, δι' ἧς, ὥς
 ῥωπὸν ἀφ' ἑαυτοῦ· εἰ ταῦτ' εἰπόντες καὶ ἡττοχόμενοι πάν-
 τα ἔξῃ πατήκασι, καὶ πεφονεύκασι, καὶ μῆτιν οὐκ ἔτι
 ἔτι ὑμῖν πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἡμῶν ἡμῶν. καὶ μὴ πρὸς
 τοῖς ἄλλοις οἷς ὑβρίζετε, οὐ γὰρ ἐγὼ γ' οἶδ' ὅτι χρὴ λέγειν
 ἄλλο, καὶ ἡμῶν οὐ τοῖς διδωροδοκῆκασι, ὑμεῖς τὴν ἀρετὴν
 καὶ τὴν ὑποθήκην οἷκατε ἀπενέκτητε. ἐπὶ ταῖς κακίαις
 σκοπεῖτε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τίνας οὐκ ἐγὼ μὴδὲν ἡδι-
 κηκότων τούτων κατὰ τοὺς αὐτοὺς πρὸς ἡμᾶς· οὐ γὰρ οὐδέ-
 σετε ἡδὺ πολλοὺς ἐχθροὺς ἔχειν, οὐδ' ἀπὸ ἀσφαλείας. ἀλλ'
 ὑπὸρχομαι πρὸς τοὺς ἀπὸ τῆς πόλεως, οὐδεμίαν. τί οὖν,

ἐφοβοῦ παρὶ σεαυτῶ, καὶ δὲ δειλίαν ἔαίλω ἡγήσω σω-
 πηρίαν; καὶ γὰρ ἔαίλω ἀκήνο αἰὲν λέγειν: καὶ τοι μηδε-
 νὸς ὄντος αἰσχίνῃ διανοῦ, μὴ δὲ ἀδικήματός, ὥς σὺ φῆς. εἰ
 γὰρ αὐτὸς τὸν δῖον σκοπεῖτε, ὡς αὐτοῦ δικασαί, εἰ ἐφ' οἷς
 ὁμηδοποιὺν ἀδικῶν ἐφοβοῦμίω ἐγὼ, μὴ δὲ τούτῳ ἀπό-
 λαμψαι: τί τούτῳ προσήκει παθεῖν ὅς αὐτὸς ἡδονικῆς τας;
 ἀλλ' οὐ δὲ τούτῳ, ἀλλὰ δὲ τί σὺ κατηγορεῖ; συκοφαν-
 τῶν δὲ δία; ἵνα ἀργύριον λάβω πρὸς τούτῳ; καὶ πότῳ κρείτ-
 τον ἔγωγε μοι πρὸς φιλικῶν λαβεῖν τῶ διδόντος πολὺ, καὶ
 μηδενὸς τούτων ἔλαττον, καὶ φίλον καὶ κέινον ἔχειν, καὶ
 τούτῳ, ἢ ἔγωγε γὰρ αὐτὸν φίλοι μοι τῶ αἰσίων κοινοῖνων-
 κῶσι: οὐδὲ γὰρ νῦν ἔχραυ. παρὶ τούτῳ ἔχραυ πρὸς ἐμὲ, ἀλλ'-
 ὅτι τῶ πεπραγμένων οὐ μετέχοντα: ἢ πρὸς τούτῳ
 ἀφ' ὧν εἰλήφασιν μετὰ τῶν; καὶ κέινω τὸ ἐχθρὸν εἶναι καὶ
 τούτῳ; καὶ ὅς μὲν αἰχμαλώτῳ ἐκ τῶν ἰδίων ῥοσύντων
 χρημάτων λίσσασθαι, μικρὰ δ' ἀξιοῦν πρὸς τούτων αἰσ-
 χρῶς μετ' ἔχραυ λαμβάνειν; οὐκ ἔστι τούτῳ: ἀλλ' ἀπὸ γ-
 ρεῖλα μὲν τὰ ληθῆ, καὶ ἀπεχόμεν τῶ λαβεῖν, τῶ δικαίῳ
 καὶ τῆς ἀληθείας εἶναι καὶ τῶ λοιποῦ βίου νομίζων ὥς-
 παρ' ἄλλοις ἑνὲς πρὸς ὑμῖν, καὶ αὐτὸς ὡς ἀδίκῃς τμηθῆ-
 σαι: καὶ οὐκ αἰτὰ λακτίον εἶναι μοι πλὴν πρὸς ὑμῶς
 φιλοτιμίαν, οὐδενὸς κέρδους. μὲν δὲ τούτῳ, ὅτι μοι
 χερρὸς καὶ θοῖς ἐχθρὸς εἶδον ἐν τῇ πρεσβείᾳ: καὶ ἀπὸ
 στήθεος καὶ τῶ ἰδίων φιλοτιμιῶν δὲ πλὴν τούτων δωρο-
 δοκίαν, πρὸς ὅλῳ δυσχερὲς ὑμῶς πλὴν πρεσβείαν ἐχ-
 κῶτων. κατηγορεῖ δὲ νῦν, καὶ αὐτὸς τῶ δὲ δύνανται ἢ καὶ, τὸ
 μέγα προσφάμιλος, καὶ βελέμενος ἀπὸν καὶ δικαστήριον μοι
 διαείδω πρὸς ὑμῖν, ὅτι πάντας πᾶσι καὶ τούτῳ πέπρακται.
 καὶ δὲ δίκην, δὲ δίκην (ἐρῆσε) ἢ, ὡς αὐτοῦ δικασαί, πάντας,
 ἀφρονῶς πρὸς ὑμῶς) μὴ τότε μὲν τούτῳ συνεπησώσθη
 δέ με τὸν μηδὲν ἀδικοῦντα, νῦν δὲ αἰσὶν πεπρωκῶς ἢ τῶ.

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

παντάπασι γάρ, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ἐκλελυθαί μοι δο-
κεῖτε, καὶ παθεῖν ἀσάμελον τὰ δεινὰ. ἐτόρους δὲ πάχον-
τας ὀρώμενος οὐ φυλάττεσθαι, ὅδε φροντίζειν τῆς πόλεως
πάλα καὶ κατὰ τοὺς πολλοὺς καὶ δεινούς Τροίης ἀδικουμέ-
νης, οὐκ οἶδατε δεινὸν εἶναι καὶ ὑπερφυεῖς. καὶ γὰρ εἴ τι σιω-
πᾶν ἐγνώκειν, νῦν λέγειν ὕψιστον. ἴσε δὴ πού τις δουλεία
τοῦτονι τὸν πυθοδώρου: πύτω πάννυσι λαθροπώσας ἐκε-
χρήμην ἐγώ: καὶ ἀνδρὲς ἐμοὶ καὶ τούτῳ γέροντι εἰς τὴν
ἡμέραν τῶνδε οὐδέν. οὗτος ἐκρέπετά με νῦν ἀπαντῶν
ἀφ' ὅ περὶς φιλιπποῦ ἀφίκαται: καὶ ἀναγκασθῆναι σιω-
πῆν, ἀπὸ πῆδης δὲ δέως, μή τις αὐτὸν ἴδῃ λαλοῦντα
ἐμοί. μετὰ δὲ αἰχίνου παρὰ δόρυ χέτω τὴν ἀγορὰν κύκλῳ, καὶ
βουλεύεται, καὶ σκοπεῖ. οὐκοῦν δεινόν, ὡς αὐτοὶς ἀθη-
ναῖοι, καὶ χέτλιον, τοῖς μὲν τὰ φιλιπποῦ περὶ γράματα
ἡρημένους θεράπιδεν, οὕτως ἀκριβῆ τὴν πρὸ ἐκείνου περὶς
ἐκείνου αἰσθησιν ὑπάρχειν, ὥστε ἐκαστὸν ὡς ποδάρκει πῆ-
σιν ὅς τις αὐτῷ, μὴ δὲ ὡς αὐτὸν εὐθὰ περὶς, μηδὲν ἡγεῖσθαι
λήσειν, ἀλλὰ φίλους τε νομίζειν οὐς αὐτὸν ἐκείνῳ δοκῇ, καὶ μὴ
ὥς ὡς αὐτοῖς: τοῖς δὲ περὶς ὑμᾶς ζῶσι, καὶ τῆς πρὸ ὑ-
μῶν πρὸς γλιχομένους, καὶ μὴ περὶ δὲ δωκῶσι τῶνδε, κα-
σώτην κωφότητα καὶ πρὸς σκόρος πρὸ ὑμῶν ἀπαντῶν,
ὥς τε τοῖς ἀλιτρείοις τούτοις ὑπὸ νῦν ἐμὲ ἀπαιτῆσθαι,
καὶ τῶνδε πρὸ ὑμῶν τοῖς ἀπαντα εἰδῶσι. βούλει οὖν εἰδε-
ναι καὶ ἀκούειν τὸν τούτων αἶπον; ἐγὼ δὲ φράσω: ἀξιώσῃ μὴ
δὲν ἀχθεσθαι μοι λέγοντι τὰ ληθῆ: ὅτι ἐκείνος μὲν αὐτοῖς μοι
σῶμα ἔχων καὶ ψυχὴν μίαν παντὶ θυμῷ καὶ φιλεῖ τοὺς ἐαυ-
τὸν οὐκ οἰοῦντας, καὶ μοσεῖ τοὺς πάντας: ὑμῶν δὲ ἐκαστος,
πρῶτον μὲν οὐτὲ τ' οὐκ οἰοῦντα τὴν πόλιν αὐτὸν οὐκ οἰοῦν
ἡγεῖται, οὐτὲ τὸν κακῶς: ἀλλ' ἐτόρα ὅστις ἐκείνῳ περὶ
γαίτορα, ὑφ' ὧν πρὸς γένοτε πομάκας, ἔλεος, φθόνος,
ὄργη, χεῖρα δαίειν: ἀλλὰ μυρία: αὐτὸς γὰρ ἀπαν-

ὁ παῖς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 83

παῖς ἐκφυγὴ τὰ λα, ζῶν γε οὐδένα βουλομένους εἶναι
ριζόν, οὐ διαφύξεσθαι. ἡ δὲ ἐφ' ἐκείνου τούτων ἀμαρτία
κατὰ μικρὸν ὑπερέβη, ἀθρόως τῇ πόλει βλάβη γίνεται,
ὧν μηδὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πόθ' ἔτε τήμῳ, μὴ
δι' αὐτὴν ἔδωκεν, ὅς ὑμᾶς τηλικαῦτα ἠδίκηκε. καὶ γὰρ ὡς
ἀληθῶς τίς ἐστὶ λόγος παῖς ὑμῶν, εἰ ἔδωκεν ἀφήσεται; ἀ-
πὸνθ' ἐπὶ πρεσβείαν πινυς ὡς ὠλίγωρον ζυγόν, φιλο-
κρίτης, αἰσχίνης, φρυγίων, δημωδίνης: τί οὖν; ὁ μὲν πρὸς
τῷ μηδὲν ἐκ τῆς πρεσβείας λαβεῖν, ἔδωκεν αἰχμαλώτως ἐκ
τῶν ἰδίων ἐλυσσας: ὁ δὲ ὧν τὰ τῆς πόλεως πρᾶγματα
χρημάτων ἀπὸδοῖ, ζυγίων πόρνας ἠγόραζε καὶ ἰχθὺς
ποδῶν: καὶ ὁ μὲν τὸν ἴον ἐπέμπε φιλίππῳ πρὶν εἰς ἀν-
δρᾶς ἐγγράψαι, ὁ μαρόσ φρυγίων: ὁ δὲ εἰδὼν ἀνάξιον ἔτε
τῆς πόλεως, οὐτ' αὐτὸ διεπράξατο. καὶ ὁ μὲν χρηστῶς
καὶ εὐνοάρχων ἐπὶ καὶ ταῦτ' ὥς τοι δεῖν ἐδειλόντ' ἀνα-
λίσκειν, λυεῖσθαι ἔδωκεν αἰχμαλώτως, μηδὲν αὐτὸν συμφορᾷ
τῶν πολιτῶν δι' αὐτὴν πόδιον: ὁ δὲ, ζοσύνῃ διὰ τῆς
ὑπαρχόντων πνὰ αἰχμαλώτων σῶσαι, ὡς θ' ὅλον τόπον, καὶ
πλείους ἡμυρίους μὲν ὁπλίτας, ὁ μὲν δὲ πλείους ἡ χι-
λίους ἰππείας τῶν ὑπαρχόντων συμμαχῶν ὅπως αἰχμα-
λώτοι γλῶνται φιλίππῳ, συμπαρασκευάσει. τί οὖν μετὰ
ταῦτα; ἀθηναῖοι λαβόντες, ἠδέσθαι μὲν γὰρ πάσαι: τί δὲ,
ἔδωκεν μὲν χρήματα εἰληφότες καὶ δῶρα, καὶ κατὰ ἀνάν-
τας ἐαυτοῦ, τὴν πόλιν, ἔδωκεν αὐτῶν παιδας, ἀφ' ἑαυτοῦ, καὶ
νοῦν ἔχειν ἠγούντο, καὶ τὴν πόλιν * δύναιτο: τὸν δὲ
κατηγοροῦντα τί, ἐμβέβρονται, τὴν πόλιν ἀγνοεῖν;
οἱ κ' ἔχειν ὅποι τὰ ἐαυτῶν ῥίπτοι. καὶ τίς, ὡς ἀνδρὸς ἀθη-
ναῖοι, ἔδωκεν ἰδὼν τὸ πρᾶγμα, δίκαιον αὐτὸν τὸν πρῶτον
ἐδειλῆσαι: τίς προῖκα πρεσβείαν; εἰ μὴτε λαβεῖν, μὴτε
τῶν εἰληφόντων ἀξιοπρόσδοκον πρ' ὑμῖν εἶναι δοκεῖν ὑπάρ-
ξει; ὥστε οὐ μόνον κρίνετε τούτῳ τήμῳ, οὐ: ἀλλὰ καὶ

L III

Δημόδενους

νόμον τούτους τίθειδε εἰς ἅπαντα τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον,
πὸ τὸρον χρημάτων αἰσχροῦς ἑσθλῆς ἐχθροῦν πρὸς
βούειν ἅπαντας περσῆκει, ἢ προῖκα ἑσθλῆς ὑμῶν τὰ βέλ-
πιστα ἀδωροδοκῆτως. ἀλλὰ μὲν ποδὶ μὲν τῆς ἄλλων, οὐ-
δενὸς περσίδειδε μάρτυρος. ὡς δὲ τὸν ἦν ἐπεμψεν ὁ φρυ-
νων, κάλει μοι τούτων ἑὸν μάρτυρα.

Μάρτυρος.

Τούτων μὲν τίνων οὐκ ἔκρινεν αἰσχύνῃς, ὅτε τὸν αὐτῶν
παῖδα ὑπ' αἰσχύνῃ πρὸς φίλιππον ἐπεμψεν. εἰδὲ τις ὦν ἐφ'
ἡλικίας, τὴν ἰδίαν ἐτόρον βελτίων μὴ περσίδεσθαι τὴν
ἑκείνης τῆς ὁφείας ἑσθλῆς, ἰσχυρὸν τὸν μετὰ
ταῦτα ἐχρήσατο εἶω, ἑσθλὸν ὡς περσίδεσθαι κέκρικε.
φύρε δὲ ποδὶ τῆς ἐστίασεως καὶ τῆς ψυχῆς εἶπω. με-
κροῦ γέ, ἂν μάλιστα με δεῖ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, * παρῆλ-
θον τῆς πρώτης ἐκείνης πρὸς εἰσάσας, γράφων τὸ περσίδε-
σθαι ἐγὼ, καὶ πάλιν ἐπὶ τῷ δῆμῳ ταῖς ἐκκλησίαις ἐν αἷς
ἐμύητε βουλεύεσθαι ποδὶ τῆς εἰρήνης, ὅθεν οὐτὲ λό-
γον πω πρὸς τούτων, οὐτ' ἀδικήματα ὄντος φανδροῦ, τὸν
νόμον ἔσος ποιεῖν, καὶ ἐπῆνεσθαι τούτῳ, καὶ εἰς τὸ πρυ-
τανεῖον ἐκάλεισα. καὶ νῦν δ' ἔγωγε, καὶ ἑὸν πρὸς τῶν φι-
λίππου πρὸς εἰσάσας, καὶ πάντες, ὡς αὐτοὶ ἀπὸ
ναῖοι, λαμπρῶς. ἐπειδὴ γὰρ ἐώρων αὐτοὺς, καὶ ὡς τῶν
τιούτων ἐκείσε μνηστέους ὡς οὐδ' ἀμνηστῶν καὶ λαμ-
πρῶς, οὐδ' οὐκ ἡγούμην ἐπὶ τούτοις πρὸς αὐτοὺς ποδὶ
ναὶ δεῖν ἀλλὰ, καὶ μεγαλοψυχότατος φανέσθαι. ταῦτα
δὲ * πρὸς ταῦτα νῦν οὐτὸς λέγων, ὡς αὐτὸς ἐπῆνεσεν ἡμᾶς,
καὶ αὐτοὶ εἰσάσας πρὸς εἰσάσας: τὸ, πότε οὐ διορίζων.
εἰ δὲ ταῦτα πρὸς τῶν πόλιν ἡδικήσασθαι, φανδροῦς
τούτῳ περσίδεσθαι αὐτοὺς γινέσθαι: ὅτε ἀρ' ἔμελλ' ἡμῶν
οἱ πρὸς εἰσάσας τὸ πρὸς, ἀκούσας δὲ εἰδὲ τὸν δῆμον πᾶσι

ὁ πόδι τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 84

ἡρώδης. οὐδέπω δὲ οὐθ' οὐδὲ συνδράνδῃ λῶς τῷ τῷ λῶς
κράτει, οὐτ' ἐκείνος κραυγὰς γράφων. ἀνδρῶν δὲ λέγει,
μὲν καὶ χρόνος, ὅτι τῶς ἀδικημάτων εἰσι πρὸς τῶν.
μὲν τῶν δὲ, οὐδὲν ἐμοὶ πρὸς τῶν οἰκείων, οὐδὲ κοινὸν
γίγνεται. λέγει τὴν μὲν τυρεῖαν.

Μαρτυρία.

Ἰσως κρίνω ἀδελφὸς αὐτῷ συνδράνδῃ, τῷ λῶς, καὶ ἀφ' ὅθεν
πρὸς τῶς ἀμφοτέρους ὑμῖν, πρὸς καὶ δικαίως
ἔστιν εἰπεῖν. ἀνδρῶν δὲ, ὡς ἀνδρῶν ἀδικημάτων, μὲν πρὸς
σῖα διαλεχθῆναι, μὲν * ἔσονται ἀλλόμενον. ἡμεῖς ἀφ' ὅθεν
βητε, καὶ σὺ τῷ λῶς, ἴσμεν σὲ μὲν τῶς ἀδικημάτων
καὶ γράφων, καὶ τὰ τύμματα: τῶν δὲ ἀδικημάτων
τῶν καὶ τῶν τυχόντας ἀνθρώπων. καὶ οὐδὲ μὲν καὶ
τῶν, ἀλλ' οὐδὲ στρατηγίας γὰρ ἀξία. πρὸς τῶν, στρατη-
γῶν, τῶν μεγίστων πρὸς ἡρώδης. εἰ κρίνω μὲν ὑμῶν
ἡδίκη μὲν, οὐχ ἡμεῖς ἔχουσιν ὑμῖν οὐδὲν, ἀλλ' ὑμεῖς
ὑμῖν δικαίως ἀνέχονται τῶν. πρὸς γὰρ ὑμῶν μὲν
λον ἀείους ὑμῶν πρὸς τῶν ὑμεῖς ὑμῶς ἐστὲν ἡμῶν.
εἰ δὲ δὴ καὶ ἐν αὐτοῖς, οἷς ἐπὶ μὲν ἡδίκη καὶ ὑμῶν,
καὶ τῶν τοιαῦτα, πρὸς μὲν ἀνδρῶν δικαίως, ἢ
σώζονται; ἐγὼ μὲν, οἷμαι, πρὸς. εἰσπνῶν τῶν ἴσως
μεγάλων καὶ ἀνδρῶν ὄντες, καὶ τὸ, * συνδράνδῃ
ἀδελφῷ βοηθεῖν πρὸς ἀνδρῶν. ὑμεῖς δὲ μὲν πρὸς, ἐκεί-
νο ἐν τῶν μὲν, ὅτι τῶν καὶ τῶν πρὸς φροντί-
ζειν: ὑμῖν δὲ τῶν νόμων, καὶ ὅλης τῆς πόλεως, καὶ πρὸς
πάντα τῶν ὅρων, ὅς ἀνδρῶν καὶ ἀνδρῶν ὅρων. καὶ γὰρ
εἰ πρὸς δὲ τῶν τῶν τῶν τῶν, πρὸς ἀνδρῶν μὲν ἀδικῶν
φαίνεται τὴν πόλιν, ἢ καὶ ἀδικῶν, σκοπεῖτε. εἰ μὲν γὰρ μὲν
ἀδικῶν, καὶ τῶν φημι δειν: εἰ δὲ ὅλων καὶ ὅτων, ἀνδρῶν
δε δὲ τῶν. εἰ γὰρ εἰ πρὸς ἀνδρῶν ἡδίκη καὶ ἀνδρῶν,
ἀλλὰ καὶ τῶν. καὶ πάντων ἀνδρῶν ὁ πρὸς τὸν νόμον

L IIII

Δημοθένους

εἶδεν, τὸ κρυβεῖν αὐτὸν εἰσελθεῖν. ὅτι τί; ὅτι τῶν μὲν οὐ-
 δεις εἴσελθαι τὸν ἐν τῷ κεχειρωμένῳ ὑμῶν. οἱ θεοὶ δὲ εἴ-
 σονται καὶ τὸ δαιμόνιον τὸν μὴ τὰ δίκαια αὐτῷ σάμενον: πρὸ
 ὧν κρείττον' ὅστις ἐκείνῳ τοῖς ἀγαθοῖς ἐλπίδας τοῖς παισὶ καὶ
 ἐαυτῷ τὰ δίκαια γόντα καὶ τὰ προσήκοντα ποιεῖν ποιεῖ
 ὁδοῦ, ἢ πλὴν ἀφανῆ καὶ ἀδελφὸν ἔχειν τοῖς τοῖς καὶ τοῖς θεοῖς:
 καὶ ἀφ' ἑνὸς ἑσθλόν, ὅς αὐτὸς ἐαυτῷ καὶ ταμιεύει τὴν τι-
 να γὰρ αἰσχρὴν μάρτυρα μέγαν πρὸς ἀρχαίῳ τῷ πρὸς καὶ δι-
 νὰ πεπρεσβυδύσασθαι σοι, ἢ σὲ καὶ σεαυτῷ; ὅς γὰρ ὡς θεὸς
 χρεῖται τὸν φανερὸν τί ποιεῖσαι βουληθέντα τῆς σοὶ πε-
 πρεσβυδύων τηλικαύτη καὶ τριαύτη συμφορὰ ποιεῖται
 λαῖν, δὴ λὸν ὅτι δεινὸν αὐτῷ παθεῖν σκεπτόν ἢ λ' ἐπὶ τοῖς, εἰ πύ-
 θοινοὶ οὐ τοῖς τὰ πεπραγμένα εἰσι. ἑσθλὸς εἶναι αὐτῷ ὑμῶν οὐ
 φρονεῖτε, καὶ αὐτῷ συμπεσέτω τοῦ τῷ πεπράχαι. οὐ μὲν
 οὐ καὶ τῷ ὅτι παρμέγαθ' ἐστὶν ἐκείνῳ ὅτι τῷ πεπρεσβυ-
 δύων, ἀλλ' ὅτι καὶ κατηγορῶν ἐκείνους ὅς λόγους εἶπεν, οἱ
 κατ' αὐτῷ νῦν ὑπάρξουσιν. ἀγαθὸν ὡρίσω σὺ δίκαια ὅτι τί-
 μωρον ἐκρινὸς, τοῖς δὴ ποῦ, τοῖς καὶ καὶ σοὶ προσή-
 κει τοῖς ἄλλοις ἰσχύειν. ἔλεγε εἶναι τότε πρὸς τοῖς δικασταῖς,
 ὅτι ἀκροαθήσεσθαι δὲ δημοθένης ἑσθλὸν αὐτῷ, καὶ κατη-
 γορήσει τῷ ἐμοὶ πεπρεσβυδύων: εἶτα αὐτῷ ὑμῶν ἀπαγά-
 γη τῷ λόγῳ, νεανιδύσεσθαι: καὶ ποιεῖν ὅτι εἰ πῶς, τί; τοῖς
 δικασταῖς ἀπαγαγὼν ἀπὸ τῆς ἀποδείξεως, ἀχόμενος τῷ περὶ γ-
 μα αὐτῶν ὑφελόμενος. μὴ σύ γε: ἀλλ' ἑσθλὸν ὧν ἀπώγνη,
 ἑσθλὸν τῶν ἀκροατῶν. τότε δὲ νῦν ἐκείνους ἐκρινὸς,
 ἔλεγε τοῖς κατηγορῶν καὶ λέγειν ὅτι ἐβούλου. ἀλλὰ μὲν,
 καὶ αὐτῷ τοῖς δικασταῖς ἔλεγε, ὅτι μάρτυρα ἔχων, ἐφ'
 οἷς ἐκρινὸς, τὸν ἀνθρώπον πρὸς ἀρχαίῳ. φήμη δ' οὐ πρὸς
 πάντων ἀπόλλυται, λῶντα πολλοί.

Λαοὶ φημὶ ξωσι. θεὸς νῦν πρὸς ὅτι καὶ αὐτῷ.

Οὐκ ἐν αἰσχρῇ καὶ σὲ πάντας εἶσι χρήματα ἐκ τῷ πρὸς βίαις

ὁ ποδὶ τῆς πρὸ περιβέας λέγος. 85

φασὶν εἰληφέναι: ὥς τε καὶ κατὰ σοῦ δὴ πουθεν, φήμην δ' οὔ τις πάμπαν ἀπόλυτον, ἢ πῖνα πολλοὶ λαοὶ φημίξωσιν. ὅσω γὰρ αὐτὸν σε πλείους ἢ ἐκείνον αἰπώντων, θεώρησον ὥς ἔχει. τὸν μὲν τίμαρχον οὐδ' οἱ πέρηχοι πάντες ἐγίνωσκον: ὑμᾶς δὲ ὅς τις πρὸς βίαις οὐδ' αἰς ἐμύων, οὐδὲ βαρβαρίων ἔσθ' ὅς τις οὐ φησὶ χημάτα ἐκ τῆς περιβέας εἰληφέναι. ὥς θ' εἴ ποδ' ἀληθὴς ἢ φήμη, καὶ καθ' ὑμῶν ὅστις ἢ πρὸς τῶν πολλῶν. ἢ οὔ τις πῖνα εἶναι δεῖ, καὶ θεὸς νῦν τίς ἔστι καὶ αὐτῆς: καὶ οὔ τις σοφὸς ἢ οὔ ποιητὴς ὁ τῶν πρὸς ποιήσας: σὺ διώρισας αὐτὸς. ἐπ' τοίνυν ἱαμβεῖα δὴ πεν συλλέξας ἐπὶ δρᾶνεν: οἷς.

ὅς τις δ' ὁμιλῶν ἢ δεῖται κακοῖς ἀνὴρ,

οὐ πώποτ' ἠρώτησα γινώσκων, ὅτι.

τοιοῦτός ὅστις ποδ' ἢ δεῖται ξυών.

Εἶτα τὸν εἰς ὅς ὁρῶν εἰσιόντα, καὶ μετὰ πῖνα λᾶκον περιεῖοντα, καὶ τοιαῦτ' εἰπὼν, ἀγορεύει φησὶ, ποῖόν πῖνα ἡρεῖσθαι δεῖ; οὐκοῦν ἀχίνη καὶ κατὰ σοῦ τὰ ἱαμβεῖα ταῦτ' ἀρμόσειν ἢ ἐμῇ. καὶ ἐγὼ λέγω πρὸς τῶν πρὸς, ὁρῶν καὶ περὶ σκύντως ὁρῶ: ὅς τις δ' ὁμιλῶν ἢ δεῖται, καὶ ταῦτα περὶ σκύντως περὶ σκύντως, οὐ πώποτ' ἠρώτησα, πινώσκων, ἐπ' ἀργύριον εἰληφεν οὐτος, ὥς ποδ' περὶ σκύντως ὁρῶ. λᾶκων. λᾶκων γὰρ ποῖνα καὶ σοφιστὴς ἀχίνη λᾶκων ὅς ἄλλους, καὶ ὑβρίζεν περὶ σκύντως, αὐτὸς ὑβρίζων ἢ δεῖται τῶν πρὸς ὧν ὁρῶν. τῶν πρὸς μὲν γὰρ τὰ ἱαμβεῖα, ἐκ φοινίκος ἔστιν οὐρεπίδου. ὅς τις δὲ τὸ δρᾶμα οὐδε πώποτε, οὐτε θεὸς δωροσ, οὐτε ἀριστὸς δὴ μὲς ὑπεκρίναντο: οἷς οὐτος τὰ εἶτα λέγων διετέλεσεν: ἀλλὰ μὲλων ἡγωνίζετο, καὶ εἰ δὴ πρὸς ἄλλους τῶν παλαιῶν ἠποκρίνεται. ἀντιγόνω δὲ θεοκλείους πρὸς μὲν θεὸς δωροσ, πρὸς μὲν δὲ ἀριστὸς δὴ μὲς ἠποκρίνεται: ἐν ἢ περὶ ποιητῶν ἱαμβεῖα καλῶς καὶ συμφερόντως ὑμῶν πρὸς μὲν ἀριστὸς οὐτος εἰρηκώς, καὶ ἀκριβὲς ὑβρίζεται.

Δημοφώνους

μυρος, πῆλιν. ἴσε γὰρ δὴ πῶν τῶν ὅτι εἰ πᾶσι τοῖς ὁρᾶ
μασι τοῖς ἱαγικοῖς ὁχλίοις τὸν ὅσον ὡς πρὸς γέρας τί τοῖς ἱε-
ρατοῖς αἰσῶν, τὸ δὲ τυραίνης, καὶ δὲ τὰ σκήπτρα ἔχοντας
εἰσιναί. τῶν τοῖνυν εἰ τῶ ὁρᾶματι τῶν σκέλεσσι, ὁ
κρίων αἰσχίνης οἷα λέγων πεποίηται τῶ ποιητῇ: ἃ ἔτε περὶ
αὐτὸν οὐκ ἔστι τῆς πρεσβείας διελέχθη, οὐτε περὶ
δὲ δικαστὰς εἶπε. λέγει.

ΙΑΜΒΕΙΑ ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ,
ΕΞ ΑΝΤΙΓΟΝΗΣ.

Ἀμύχανον δὲ παντὸς αἰσῶν ἐκμαθεῖν
ψυχὴν τε καὶ φρόνημα καὶ γνῶμην, πρὶν αὖ
ἄρχαις τε καὶ νόμοισιν ἐν τῇ φανῇ.
Εἰ μοι γὰρ ὅς τις πᾶσιν ἐν δυνάμει πόλιν,
μὴ τῆς ἀρίστων ἀπὸ τῆς βουλῆς μάτων,
ἀλλ' ἐκ φόβου κυβλάσσαν ἐκλείσας ἔχει,
κάκιστος εἶναι νῦν τε καὶ πάλαι δοκεῖ.
Καὶ μείζον' ὅς τις αἰτὶ τῆς αὐτοῦ πάσης
φίλον νομίζει, ὅσον οὐδαμῶς λέγω.
ἔγω γὰρ, ἴσω Ζεὺς ὁ πάνθ' ὁρᾶν αἰεὶ,
οὐτ' αὖ σιωπῆσαι μετὰ τὴν ὁρᾶν.
Στείχουσιν αἰσῶν αἰτὶ τῆς σωτηρίας,
οὐτ' αὖ ψῆλον πότε αἰσῶν δυσμενῆ χρόνον
θείμην ἐμεῦ τῶ, ὅσον γινώσκων, ὅτι
ἢ δ' ὅσον ἢ σώξασα, καὶ τῶν ἑπὶ
πλέοντες ὁρᾶν δὲ ψῆλον ποιοῦμεθα.
τοῦ τῶν ὁρᾶν αἰσχίνης εἶπε περὶ αὐτὸν ἐν τῇ πρεσβείᾳ.
ἀλλ' αἰτὶ μὲν τῆς πόλεως τῶ φιλοπῶν ἐνίαν, καὶ φι-
λίαν πλὴν μείζονα ἡγήσατο αὐτῶ, καὶ λισσέμεν δὲ
ἐρῶσαι πολλὰ φράσας τῶ σφω σφοκλεῖ. τῶ δὲ ἄ-
την ὁρᾶν εἰχουσαν ὁ μὲν τῶ ἰδὶ φωκίᾳ στρατείας, οὐ

πρὸς εἶπεν, οὐδὲ πρὸς ἐνείηλυν: ἀλλὰ τὸν ἀντίον, συνεί-
 κρυψε, καὶ συνείπρξε, καὶ εἰς βουλομένους εἶπεν διὰ
 κώλυσεν: οὐκ ἀνιμνηθεῖς ὅτι, ἢ δὲ δὲ τὴν ἰσχύοντα, καὶ ταύ-
 τῆς ἐπὶ τελοῦσα μὲν ἢ μήτηρ αὐτοῦ καὶ καθ' αἶρουσα, καὶ
 κρῖνυμὲν τῆς τῆς χρωμένων οἰκίας ὅδε θρεψε ὅσον τῶ
 πορφυρῶν: διδάσκων δὲ ὁ πατὴρ γράμματά, ὡς ἐγὼ τῆς πρε-
 σβυτοῦ ἀκούω, πρὸς τῶ τῆς ἡρώος τῆς ἰατρῶν, ὅπως ἡ
 δέναντο, ἀλλ' οὐκ αὐτῶν ἡ γὰρ ἐξή. ἔπειτα γράμματά οὐκ
 δὲ οὐτοὶ καὶ ἡ πρὸς τῶντας ἀπάσαις τῶν ἀρχαῖς ἀργύ-
 ριον εἰλήφειν. καὶ τὸ τελοῦσά οὐκ ὅτι γράμματάς
 χειροῦν δέναντες, δὴ ἐπὶ διὰ τῶντα αὐτῶν τῶν δόλων, πρεσ-
 βυῶν δὲ ἀπὸ τῶντα νῦν οὐκ ἐκ τῶντα. τῶντων οὐδὲν ἐ-
 σκέψατο, οὐδ' ὅπως ὀρθῶν τελοῦσά, πρὸς εἶδεν: ἀλλ' ἀ-
 νείρεται, καὶ κατέδυνε, καὶ τὸ καθ' αὐτὸν ὅπως τῶν τοῖς
 ἐχθροῖς ἔσται, πρὸς εἰσδύσεν. εἴτ' οὐκ ἐν σοφίᾳ καὶ πρὸς
 ῥόσ γα; ὅς ἐν λόγος γράφος, καὶ θεοῖς ἐχθρός; ὅς ἀλλὰ πολ-
 λάκις ἡγωνίσω καὶ ἀκριβῶς ὅδε πῶς, ἔπειτα γὰρ: ἀλλ' ὅδε
 οὐδὲ πῶ ποτε αὐτῶν βίω ὑπεκρίνω, τῶντα ἡγησάσθαι τῶ
 τῆς πολιτῆς βλάψαι ἑαυτὸν, εἰς μέσον ἑαυτοῦ. φέρει δὲ
 καὶ πρὸς τῶν δόλωνος ὅν ἐπὶ λόγον, σκέψατε. εἴη γὰρ
 τὸν δόλωνα ἀνακρίσκει τῆς τῆς τότε δημοκρατούντων σω-
 φροσύνης πρὸς δειγμάτων, εἴσω τῶν χεῖρα ἐχρῆται ἀναβιβλη-
 μένον, ὡς τῶν τῶν τῶν καὶ λοιδοροῦ μένος τῆς τῶν πρὸς
 χου πρὸς πετεία. καὶ τοὶ τὸν μὲν ἀνδρῶν τῶν εἰς οὐκ ὅπως
 πεντήκοντα ἐπὶ φασὶν ἀνακρίσκει σαλαμίνοι. ἀλλ' ὅς δόλω-
 νος δὲ ὁμοῦ διακρίσκει δὲ ἐπὶ, καὶ τῶν τῶν ἀνδρῶν εἰς τὸν
 ναυὶ χρόνον. ὡς δὲ ὁ δημοκράτης ὁ εἰς τῶν τῶν τῶν τῶν
 οὐκ ὅπως οὐκ αὐτῶν ὡς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον, ἀλλ' οὐ
 δὲ ὁ πατὴρ αὐτοῦ. εἴη μὲν τοῖνυν εἴη τῶν δικαστῶν,
 καὶ ἐμνήσαντο, ὅς δὲ τῶν τῶν τῶν ὡς τῶν πολλῶν τῶ
 πόλει λωστὴν τῶν, τὸ τῶν ψυχὴν τῶν δόλωνος ἰδεῖν,

Δημοδένους

καὶ τὴν διαίνοιαν τούτῳ οὐκ ἐμνήσαντο, ἀλλὰ πᾶν τοῦ-
ναντιόν. ἐκεῖνος μὲν γὰρ ἀφεισηκύσας ὁ λαμῖνος ἀθηναίων,
καὶ θάνατον ζημίαν ἡμισαμείων αὐτῆς ἔπεικε μίξεσθαι,
τὸν ἴδιον κίνδυνον ὑποθείς, ἐλεγεῖα ποιήσας ἥδε: καὶ τὴν
μὲν χώραν ἔσωσε τῇ πόλει: τὴν δὲ ὑπάρχοντα ἀχύνειν,
ἀπὴν μαξεν. οὗτος δὲ, ὡς βασιλὸς καὶ πάντες οἱ Ἕλλη-
νός ὑμετέρων ἐγνώσαν ἀμώπλιν, τούτῳ ὑξίδωκε, καὶ
ἀπέδωκε: καὶ τῷ ταῦτα γράφοντι σωθεῖν πελοποννήσου.
ἄξιόν γα: οὐ γὰρ ὡς σόλωνος αὐτῷ μεμνήσθαι. καὶ οὐ
μόνον ἐν ταῦτα ταῦθ' ἐποίησεν: ἀλλὰ καὶ ἐσελθὼν, οὐ
δὲ τὸ νόμα ἐφείχετο τῆς χώρας, ὑποδὶ ἧς ἐπείσ-
βουε. καὶ ταῦτα αὐτὸς ἀπὸ πείρας πρὸς ὑμᾶς. μέμνησθε
γὰρ δὴ πού τις λέγοντ' αὐτὸν, ὅτι πρὸς ἀμώπλεως εἶχεν
μὲν καὶ λέγειν: ἵνα δὲ ἐγλήνηται δημοδένει πρὸς αὐτῆς
εἰπεῖν, παρέλιπον. ἐγὼ δὲ παρελθὼν, οὐδὲν ἔφω τού-
των ὧν ἐβούλετο εἰπεῖν πρὸς ὧσι πᾶσι μετὰ πρὸς αὐτῶν.
θαῖπον γὰρ αὐτῶν αἵματος, ἢ λόγους μεταδοῦναι πῶς.
ἀλλ' οἷμα χημάτ' ἐληφότα, οὐκ ὡς ἀπὸ πείρας πρὸς
ὧσι πᾶσι, τὸν ὑποδὶ τούτου δεδοκός τα ὅπως ἐκείνῳ
μὲν ἀπὸ δῶ. λέγει δὴ μοι λαβὼν καὶ τὰ τοῦ σόλωνος ἐ-
λεγεῖα ταῦτα: ἵνα εἰδῇτε ὅτι καὶ σόλων ἐμίσει τοὺς, οἷος
οὗτος, αἰθρώπους. οὐ λέγειν εἰσω τὴν χεῖρα ἔχοντα αἰ-
χὴν δαί, οὐ: ἀλλὰ πρὸς βούειν εἰσω τὴν χεῖρα ἔχοντα.
οὐ δὲ ἐκὶ πρὸς τείνας καὶ ὑποσχὼν καὶ κατὰ χύνειν τού-
τοις, ἐνθα δὲ σεμνολογῇ: καὶ λογαρία δύσθη μελετή-
σας καὶ φωνασκήσας οὐκ οἶει δίκην δώσειν τηλικύτων καὶ
τοσούτων ἀδικημάτων, καὶ πηλιδίων λαβὼν αὐτῶν τὴν κε-
φαλὴν ποδινοςῆς, καὶ ἐμοὶ λαιδρῇ. λέγει σύ.

Ελεγεῖα σόλωνος.

Ἡμετέρῳ δὲ πόλιν καὶ τὰ μὲν διόσ' οὐκ ὅλῳ
αἶσαν, καὶ μακάρων θεῶν φρονέας ἀθανάτων.

ὁ ποδὶ τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος .

77

τοῖσι γὰρ μεγάθυμοις ἐπίσκοπος ὀβριμὸς παύρη

παλλὰς ἀθηναίη χεῖρας ὕπνῳθεν ἔχει .

αὐτὶ δὲ φθείρειν μέγαλιν πόλιν ἀφραδίῃσιν ,

ἀσπίδι δόλοντι χρήμασι πειθόμενοι .

δήμων θ' ἡγεμόνων ἀδίκος νόος , οἷσιν ἐπ' ἔμην

ὑβριος ἐκ μεγάλης ἀλγὰς πολλὰ παθεῖν .

οὐ γὰρ ἐπίσαντι κατὰ χεῖν κέρων , οὐδὲ πρὸ οὐρα

εὐφροσύνῃ κασμεῖν δακτύλῳ ἡσυχίῃ .

ἔλατ' ὅσιν δ' ἀδίκους ὀργμασι πειθόμενοι .

οὐδ' ἰδρῶν κτεαίων , οὐτε τίδη μισθίων

φειδόμενοι , κλέπτουσιν ἐφ' ἀρπαγῇ ἄλλοθεν ἄλλος ,

οὐδὲ φυλάσσονται σεμνὰ δίκης θέμελα :

ἡσιῶσα σωοῖδε τὰ γιγνόμενα πέτ' ἐόντα :

τῷ δὲ χρόνῳ πάντως ἦλθ' ἀχρεῖσα μένη .

ταῦτ' ἦδη πάσῃ πόλει ὀρχέται ἑλκὸς ἀφυκτόν .

εἰς δὲ κακῶς ταχέως ἦλυθε δυναστεύων .

ἡ δ' αὖτε ἐμφυλον , πόλεμόνθ' οὐδοντ' ἐπερείρει ,

ὅς τε πολλὰν ὄρα τὴν ὥλεσεν ἡλικίῳ .

ἐκ γὰρ δυσμενέων ταχέως τελευτήσαν ἄνθρωπον ,

τρυφέτω ἐν σωόδοις τοῖς ἀδικοῦσι ψύλλοις .

ταῦτα μὲν ἐν δήμῳ σρέφεται κακὰ : τῷ δὲ πενιχρῶν

ἰκνοῦνται πολλοὶ γὰρ ἐς ἄλλοδαπὴν

πρασέντες , δισμοῖσι τ' αἰκελίοισι δεθίντες .

οὐτὼ δὴ μῆσιον κακὸν ὀρχέται οἱ κατ' ἐκείνῳ .

αὐλοῖσι δὲ τ' ἔχειν οὐκ ἐθέλουσι θυρεῖ .

ὑψι μὲν δὲ παρὰ ὅρας ὑπὲρ θορῶν : οὐρε δὲ πάντων

εἰ γέ τις ἢ φθόων ἐμυχῶ , ἢ θαλάμῳ .

ταῦτα διδάξει θυμὸς ἀθηναίος με κελεύει ,

Δημοφώνου

ὥς καὶ πλείστα πόλει δυσνομία πῆχαι·
 Εὐνομία δ' ὅμοσμα, καὶ ἀρ' ἴα πάντ' ἀρ' φαίνει,
 καὶ θαμὰ τοῖς ἀδικοῖς ἀμφοτέρωσι πέδας.
 Τραχέα λειαίει, παύει κέρον, ὕβριν ἀμαυροῖ,
 Αὐαίνει δ' ἄτης αἰθεα φυόμενα.
 Εὐθύνη δὲ δίκης σπολιάς, ἑσδρήφαιά τ' ὄρ' α
 Γραύνει, παύει δ' ὄρ' α διχρασίνης.
 Γνώφ δ' ἀρ' γαλῆς ἐριδὸς χόλον· ἐστ' δ' ὑπ' αὐτῆς
 Πάντα κατ' αἰθρώποισ' ἀρ' ἴα, καὶ πινυτά.
 Αἰσθετε, ὦ ἀνδρες ἀθηναῖοι, πόρ' ἡ τοῦ τοιούτων αἰθρώ-
 πων οἷα σόλων λέγει, καὶ πόρ' ἡ τοῦ θεῶν, οὗς φησι τὴν πό-
 λιν σώζειν; ἐγὼ δ' αἰ μὲν ἀληθεῖ τὸν λόγον ἑστρόνῃ γούμῃ
 καὶ βούλομαι, ὥς ἀρ' α οἱ θεοὶ σώζουσιν ὑμῶν τὴν πόλιν·
 ἔσπον δὲ πινυτή γούμῃ, καὶ βούλομαι, καὶ τὰ νῦν συμβε-
 βηκότα πάντα ἐπὶ τοῖς ἀνδραῖς ταῦτασι, δαίμονίαισι
 ἕνός δυνόιασ' ἐπιδειγματῇ πόλει γε γλυῖσαι· σκοπεῖτε
 γὰρ· αἰθρώπος πολλὰ καὶ θειὰ πρὸς βούσας, καὶ χώρας
 ἐκδωκώς, ἀν' αἷς τοῖς θεοῖς ὑφ' ὑμῶν καὶ τοῖς συμμάχων
 τιμᾶσαι· περσῆκει, ἡτίμωσεν ὑπακούοντάς τινα κού-
 κητήρον· διχ' τί; ἵνα μητε ἐλέου, μήτε συνήθους ἐφ' οἷς
 αὐτοὺς ἡδίκησε, τύχη· ἀλλὰ καὶ κητήρων ἐκείνου, καὶ
 κῶσ' λέγειν περὶ ἐλπίδ' ἐμέ· καὶ πάλιν ἐν τῷ δήμῳ γρη-
 φὰς ἀχρίσειν, καὶ τοιῶντα ἡπείλει· διχ' τί; ἵνα ὥς μετὰ
 πλείσσης συνήθους πρ' ὑμῶν, ὅτ' αὐτοῦ πονηρόματα
 ἀκριβέστατα εἰδὼς ἐγὼ, καὶ πρὸς κλονητικῶς ἅπασι, καὶ
 τηγορά· ἀλλὰ καὶ διακρουόμενος πάντα τὸν ἐμπεραδὲν
 χρόνον εἰσελθεῖν εἰς τοιοῦτον ὑπὸ πᾶσι καιρὸν, ἐν ᾧ τοῖς ἐ-
 πίωντων εὐεκα εἰ μηδενὸς ἄλλου, οὐχ οἶόν τε, οὐδ' ἀσφα-
 λές ὑμῖν δεδιωροδοκηκέτα ἑστρόνῃ ἀδῶν ἐᾶσαι· αἰ μὲν γὰρ,
 ὦ ἀνδρες ἀθηναῖοι, περσῆκει μισεῖν, καὶ κολάζειν τοῖς περ-
 δότας καὶ δωροδόκους· μάλιστα δὲ νῦν ὡδὶ· καιροῦ τῆ-

το γλῶσσῃ αὖ, καὶ πάντας ἀφελήσειεν ἀνθρώποις κοινῇ.
 νόσημα γὰρ, ὃ ἀνδρὶ ἀθηναῖοι, δεινὸν ἐμπέπρωκεν εἰς
 τὴν ἐλλάδα, καὶ χαλεπὸν, καὶ πολλῆς πινος δυνάμεως,
 καὶ τῆς πρὸ ὑμῶν ἀντιμελέας διόμεινον. οἱ γὰρ ἐν ταῖς πό-
 λεσι γνωρίματά τρι, καὶ περὶ πάντας τῶν κοινῶν ἀξιούμενοι
 τὴν αὐτῆς περὶ δόξης ἐλδοῦσθαι οἱ δυσχεῖς, αὐθαί-
 ρετον αὐτοῖς ἐπάγονται δουλείαν, οὐλίππων ξενίαν, καὶ ἐ-
 ταίριαν, καὶ οὐλίαν, καὶ τριαυθ' ἄπο κεραιόμενοι οἱ δὲ
 λοιποὶ, καὶ τὰ κνῆρα ἄττα ποτ' ἐστὶν ἐν ἐκείνῃ τῇ πόλει,
 οὐδ' εἴη τούτοις καλῶν, καὶ πρὸς χρημὰ ἀφ' κληννῶν,
 τῶσδε ἀπὸ τοῦ τοῦ τοῦ π. ποιῶν, ὡς τε θαυμάζου-
 σι, καὶ ζηλοῦσι. καὶ βούλοισι αὐτοῖς ἐκείνους τοῦ τοῦ
 εἶναι. καὶ τοῖς τοῖς τοῖς περὶ τὸ περὶ τὸ, καὶ τὰ τριαυθ' ἐκείνους
 τα, δετῶν ἀνδρῶν, ὃ ἀνδρὶ ἀθηναῖοι, μέχρι μὲν ἐκείνους
 καὶ πρὸς τὴν τὴν ἡγεμονίαν, καὶ τὸ κοινὸν ἀξίωμα ἀφ' ὧν
 λέγει· νῦν δ' ἡδὴ καὶ τὴν ἐλδοῦσθαι πρὸς αὐτοῖς· τοῖς γὰρ
 ἀκροπόλεις αὐτοῖς ἐκείνους μακεδόνες φρουροῦσιν. εἰς πε-
 λοπόννησον δὲ εἰσελθόν, τοῖς ἐν ἡλιδι σφαγὰς πεποιήκε.
 καὶ τῶσδε τῆς πρὸς νομίαν, καὶ μακίαν ἐν τῇ πόλει τῇ
 λαμπύρους ἐκείνους, ὡς θ' ἵνα ἀλλήλων ἀρχῶσι, καὶ οὐ-
 λίππων χαρίζονται, συστῶντες αὐτοῖς, καὶ πόλιν μαι-
 φονεῖν. καὶ οὐδ' ἐν ταῖς ἐκείνους· ἀλλ' εἰς ἀρχαῖαν εἰσελ-
 θόν, πάντ' αὐτῶν καὶ καὶ τὴν τὴν πεποιήκε. καὶ νῦν ἀρχαῖ-
 δων πολλοί, περὶ τῶν αὐτοῖς ἐπ' ἐλδοῦσθαι μέγιστον φρο-
 νεῖν ὁμοίως ὑμῖν· μέντοι γὰρ ἀπάντων ὑμεῖς αὐτοῖς ἐκεί-
 σε, καὶ ἐκείνοι· οὐλίππων θαυμάζουσι, καὶ χαλκοῦν ἱστῶσι,
 καὶ σεφαιδοῖσι. καὶ τὸ τελευτῶν αὐτοῖς πελοπόννητον ἴη,
 δέχεσθαι τοῖς πόλιν εἰσὶν ἐφ' ὧν ἐκείνοι. ταυτὰ δὲ τοῖς
 ἀρχαῖοι. τοῖς τὴν τὴν δέμειαν, εἰ δὲ μὴ ληρῶν, δὲ λαθείας
 οὐ μὴν δέμειαν· ὡς βαδίζον γε κνῆλῳ, καὶ δέμειαν εἰσε-
 λήλυνθαι, ὃ ἀνδρὶ ἀθηναῖοι, τὸ νόσημα τούτου. ὡς οὖν

Δημοσθένους

ἔσε' αὖ ἀσφαλῆ, φυλάξασθε· καὶ τοῦ πρώτου εἰσαγαγόν-
 τας, ἀπώσατε. εἰδὲ μὴ σκοπεῖτε, ὅπως μὴ θηνικαὶ τα-
 οὐ λέγεσθαι δοξῇ τὰ νῦν εἰρημύα· ὅτε, εἰ δὲ οὐ, πῶς ποιῆν
 ἔξετε. οὐχ ὁρᾶτε ὡς εὐαργεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ σε-
 φεῖς πᾶσι διαγματοὶ ταλαίπωροι γυρῶνασιν ὀλυνθιοί; οἱ
 πρὸ οὐδὲν οὕτως, ὡς τὰ τοιαῦτα ποιῆν, ἀκρωλῶλασιν οἱ διὰ
 λαοί. ἔχετε δὲ αὖ ὕψιστον καθαρόν· ἐκ τῆς συμπεφυκό-
 των αὐτοῖς. ἐκείνοι γάρ, ὡς καὶ μετὰ τὴν ἐκείνων ἐπὶ πᾶσι
 κέκτηντο μόνον, καὶ σύμπαντες οὐδὲν ἕτερον παρ' αὐτοὺς πᾶσι
 κοιλίῳ τὸν ἀειθρὸν, οὐτὶς χαλκίδων πάντων εἰς αὐτοὺς
 νωκισμένων, λακεδαίμονων ἐπ' αὐτοὺς ἐλθόντων καὶ πε-
 ρὴ καὶ ναυτικῇ πρὸς τὴν δυνάμει· ἔσε' γὰρ δὴ πῶς τὸ πρῶτον
 καὶ θαλάττης ἡρῶν, ὡς ἔπος εἰπῆν, λακεδαίμονες κατ'
 ἐκείνους τοὺς χρόνους· ἀλλ' ὅμως θηλικαὶ πρὸς αὐτοὺς ἐλ-
 θούσης δυνάμεως, οἱ τε πᾶσι πόλιν, οὐτὶς φρουρίον οὐδὲν
 ἀπώλεσαν· ἀλλὰ καὶ μάχας πολλὰς ἐκράτησαν· καὶ ἔπειτα
 τῆς πολεμαρχίας ἀπέκτειναν· καὶ τὸ τελευτῶν, ὅπως
 ἡβούλων, οὐτὶς τῆς πολεμίας κατέστη. ἐπειδὴ δὲ δια-
 ροδικεῖν ἡρέσαντο πᾶσι, καὶ δι' αὐτὴν τῆς οἰκίας, μὴ
 λον δὲ δὴ δυστυχίαν, τοῦτο πρὸς τὴν ἀνάγκην τῆς ὑ-
 πόδ' αὐτῶν λεγόντων· καὶ λαοδίνης μετ' ἡρέσαντο πᾶσι οἰκίας τοῖς
 ἐκ μακεδονίας δοθεῖσι ξύλοις· οὐδὲν κράτης δὲ βούς ἔρε-
 φε πρὸς πᾶσι οὐδὲν δούς· ἔπειτα δὲ τις ἔκεν ἔχων περὶ
 βατα· ἄλλος δὲ τις; ἴσασιν οἱ δὲ πολλοὶ καὶ καθ' ὅν ταῦ-
 τα ἐρίοντο, οὐχ ὅπως ὠρρίζοντο, ἡ καὶ λάξιν ἡξίου τοῖς
 τοῖς ποιοῦντας, ἀλλ' ἀπέλεπον, ἐξήλθον, ἐπύκνωσαν, αὐ-
 θρῶς ἡγοῦντο· ἐπειδὴ ταῦθ' οὕτω περὶ ἡμέτερον καὶ τὸ δωρο-
 δοκεῖν ἐκράτησε, χιλίους μετὰ πᾶσι καὶ κτηνῶν, πλείους
 ὅντες ἡ μύριοι, πάντας δὲ τοῖς πρὸς τὴν πόλιν ἔχοντες συμμά-
 χους, μυρίοις δὲ ξυνοῖς, καὶ ὑμῖν περὶ τῆς πόλεως ἐπὶ
 δημοσίων αὐτοῖς, καὶ ἐπὶ τῆς πολιτικῆς τῆς ἀρχαίας, οὐδὲν
 αὐτοῖς

ἀλλ' οὐκ ἔστιν ἡδυνήθη σωσαι· ἀλλὰ πρὶν ὑπελθεῖν ἐν αὐτῷ
τὸν πολέμῳ, τὰς πόλεις ἀπάσας ἀπλωλέκεται τὰς ἐν
τῇ χαλκιδικῇ οἱ περὶ διδόντες· καὶ ὁ ὠλιππος οὐκ ἔτι ἔχει
ὑπακούειν τοῖς περὶ διδόντιν, οὐδ' ἔχει ὁ, ὁ πρῶτον λάβη.
πεντακισίους δ' ἰππέας περὶ διδόντας ὑπ' αὐτῶν τῆς * ἡ-
ρουμνίων, ἔλαβεν αὐτοῖς ὁ πλοῖς ὁ ὠλιππος, ὅσοις οὐ-
δεῖς πῶποτε ἄλλος ἀνθρώπων. καὶ οὐκ ἔστι τὸν ἥλιον ἡ γύ-
ιον οἱ ἔσονται ποιοῦντες, οὐκ ἔστι τὴν γῆν παρ' ἡδὲ οἱ ἔσονται ἐφ' ἧς
ἔσονται, ὅτε ἰδρά, οὐκ ἔστι τάφους, οὐκ ἔστι τὴν μετὰ τῶν γλην-
μνίων αἰχλίνων ὑπὸ τοῖς τοιούτοις ὄρεσι. οὐτως ἐκφρο-
νας, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ πρὸς πλῆθος τὸ δωροδο-
κεῖν ποιεῖ. ὑμᾶς οὖν ὑμᾶς οὐ φρονεῖν δεῖ ὅτι πολλὰς, καὶ
μὴ ὑπὸ τῆς πέντε ταῖς ταῖς ταῖς, ἀλλὰ καλᾶν δημοσίᾳ. καὶ γὰρ
αὐτὰ καὶ ἔσονται, φῦς εἴη, εἰ καὶ τὰ μετὰ τῆς ὁλωνθίου περὶ δι-
δόντων, πολλὰ, καὶ διενά ἐφημίσαντε, ὅτι πρ' ὑμῖν αὐτοῖς
ἀδικοῦντας, μὴ καλᾶντας φαίνοισθε. Δίκα οὖν τὸ φέ-
τωμα τὸ πόλις τῆς ὁλωνθίων.

Υπόμνημα.

ταῦτα ὑμεῖς, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, ὁρῶντες καὶ καλᾶς
πᾶσιν ἐλπίσι, καὶ βαρβαροῖς δοκεῖτε ἐφημίσαντε, κατ'
ἀνδρῶν περὶ διδόντων, καὶ τοῖς ἐχθρῶν. ἐπειδὴ τοίνυν τὸ
δωροδοκεῖν περὶ τοῖς ταῖς ταῖς τοῖς ποιεῖν δεῖ, καὶ δι' ἐκεί-
νο καὶ ταῖς περὶ τῆς τῆς, ὅτι αὐτῶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
δωροδοκοῦντα ἴδοντες, ὅτι καὶ περὶ διδόντων εἶναι νομίζετε.
εἰ δὲ ὁ μετὰ καιροῦς, ὁ πρὸς γῆματα, ὁ δὲ στρατιώτας περ-
δίδωσιν· ὡς αὐτῶν ἑκάστος ὑμῶν, οἱ μὲν, κλέμνος γλῆνται, ταῦ-
τα διαφθείρει. μισεῖν δὲ ὁμοίως ὅτι τοιούτοις ἅπαντας
περὶ σῆκε. ἔστι δ' ὑμῖν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πόλις τοῖς ταῖς
μῆνις πάντων τῶν ἄλλων ἀνθρώπων οἰκείοις χρῆσθαι πα-
ραδείγμασι· καὶ ὅτι περὶ γένους, οὐς ἐπαινεῖτε δικαίως,
ὁ γὰρ μμεῖσθαι, εἰ μὴ τὰς μάχας, μὴ δὲ τὰς στρατείας,

M

Δημοδένους

μὴ δὲ τοὺς κινδύνους, ἐν οἷς ἦσαν ἐκείνοι λαμπροί, συμβά-
νεν καιρὸς, ἀλλ' ἄγετε ἡσυχίαν ὑμεῖς ἐν τῷ πτόνῳ, ἀλ-
λά τότε οὐ φρονεῖν ἀλλὰ μὴ μείδειν: τοῦτο γὰρ πάντῃ χρὴ
χρεῖα: καὶ οὐδὲν ὅστις περὶ γματῶν δίδωκε, οὐδ' ὁ χληρότε-
ρον τὸ καλῶς φρονεῖν τῷ κακῶς, ἀλλ' ἐν τῷ ἴσῳ χρόνῳ νυ-
κτὶ καὶ ἡμέλῃς ὑμῶν ἕκαστος, αὐτὸ μὲν ἄχρη γνώσῃ πόδι
τῆς περὶ γμάτων, καὶ ἡμῶν γὰρ, βελτίω τὰ κοινὰ ποιήσει
τῇ πόλει, καὶ ἀξία τῆς περὶ γμάτων πράξι. αὐτὸ δ' ἂν μὴ δῖαι,
φωλότηρα καὶ ἀνάξια τῆς περὶ γμάτων ποιήσει. τί οὖν ἐκεῖ-
νοι πόδι τῶν ἐφρόνουν; ταῦτ' ἁπλῶς ἀνὰ γνώμῃ γράμ-
ματῶν. δῖαι γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι, ὅτι ὡδὶ τοῖς τοιούτοις ὁρῶν
ἐραθυμῆτε, ὡς θάνατον καὶ γνῶναι οἱ περὶ γνοιοι.
Δίγει τοῦτο.

Γράμματα ἐκλογῆς.

Ἀκούετε, ὦ αὐτοὶ οἱ ἀθηναῖοι, τῆς γράμματος λεγόν-
των, ἀρῶμον τὸν πυθώνακος τὸν ζελεῖτην ἐχθρὸν εἶναι καὶ
πολέμῳ τῷ δήμῳ τῆς ἀθηναίων, καὶ τῆς συμμάχου,
αὐτὸν καὶ γλῶσς ἅπαν. δὲ τί; ὅτι τὸν χρυσὸν ἐκ τῆς βαρ-
βάρων εἰς τοὺς ἑλλήνων ἤγαγεν. οὐκοῦν ἐστὶν ὡς εἰσὶν ἐκ
τοῦτων ἰδεῖν, ὅτι οἱ περὶ γνοιοι μὲν ὑμῶν, ὅπως μὴ δὲ ἄλλος
ἀνθρώπων μὴδὲς ὡδὶ χήμασιν μὴδὲν ὁρῶνται κακῶς
τὴν ἐλλάδα, ἐφρόνιζον. ὑμεῖς δὲ οὐδὲ, τὴν πόλιν αὐτῶν
ὅπως μὴδὲς τῆς περὶ γμάτων ἀδικήσῃ, περὶ γνοιοι. νῆ δ' ἄλ-
λ' ὅπως ἐτυχε, τοῦτο τὰ γράμματα ἐσηκεν; ἀλλ' ὅπως ὁ-
σὴς ἰδρὸς τῆς ἀκροπόλεως ταυτησί καὶ πολλῶν ὀρειχθ-
ρίων ἐχούσης πρὸς τὴν χαλκίῳ τὴν μεγάλῃ ἀθηναίῳ
δεξιὰ ἐσηκεν: ὡς ἀριστῆιον ἡ πόλις τῇ περὶ γνοιοι βαρβαρῶν
πολέμῳ δόντων ἑλλήνων τὰ χήματα τοῦτο ἀνέθηκε.
τότε μὲν τῶν οὐτῶ σεμνὸν ὡς τὸ δίκαιον, καὶ τὸ καλῶ-
ς εἶναι τοὺς τοιαῦτα ποιοῦντας ἀντίμῳ, ὡς τῆς ἀντι-
θέτου τοῦ σέως. τό, περὶ γνοιοι τῆς θεοῦ, καὶ αὐτὸς τῆς

ὁ πόλι τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 90

τὰ τριαυτὰ ἀδικούντων ἡμῶν εἰς νῦν δὲ, γέλωτος, ἀδελφά,
αἰσχύνῃ· εἰ μὴ τὴν ἄραν τῷ ἡμῶν οὐκ οἶσιν ὅτι νῦν ὑμεῖς.
νομίζω τῶν ὑμῶν, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, ὅτι καὶ ἐν τῇ μόνῃ
τοῦ περὶ τῶν μετὰ τὸν πόλιν οὐκ οἶσιν ὅτι νῦν ὡς ἅπαντες
οἱ οἱ δὲ τὸν λόγον ἔχοντες ἀκηκόατε, καὶ λίαν τὸν ἱπ-
πῆνικον τῷ ἡμῶν πᾶντων θρυλουμένῳ εἰρῶν
πρεσβύτην, ἵππου μὲν δρόμον ἡμέρας πρὶν μὴ καὶ
βαίνειν τὴν θάλατταν βασιλείᾳ, ἐν τῷ δὲ χελιδόνων καὶ
κυανέων πλοῖον μακρῶν μὴ πλεῖν· ὅτι δὲ ὅρα λαβεῖν ἔδοξε
πρεσβύτης, μικροῦ μὲν ἀπικτείναν· ἐν δὲ τῷ δὲ θύναται
πεντήκοντα ἐπεξέχοντες τὰ λαντα. καὶ τῷ καλῶ τῷ τῆς
εἰρῶν οὐκ οἶσιν περὶ τὸν πόλιν, οὐδ' ὕδρον οὐδ' εἰπεῖν ἔχει
περὶ ποιημένῳ τὴν πόλιν ἀλλ' ὅτι ἔχοντες ἐσκόπων. τῷ τῆς
γαρ ἡμῶν τὴν ἐαυτῶν ἀρετῇ, καὶ τὴν τῆς πόλεως δόξαν,
αἰπὰ εἶναι. τῷ δὲ περὶ τῆς, ἢ μὴ, τὸν τῶν τῆς πρεσβύ-
της. ἔχοντες οὐκ οἶσιν δίκαιον ἡμίονον πρὶν ἔχειν καὶ ἀδωροδοκῆσαν
τὸν περὶ τὸν πόλιν οὐκ οἶσιν. ἐκείνοι μὲν οὐκ οἶσιν ἔχοντες
ἡγούνην τὸ δωροδοκεῖν καὶ ἀλλοτρίους τῇ πόλει, ὥστε μὴ
ἐν τῇ περὶ τῆς μὴδεμίας, μὴ τε ἐπὶ αἰσχροῖς ἐάν γίγνηται·
ὑμεῖς δὲ, ὡς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, τὴν αὐτὴν εἰρῶν ἐωρακῶ-
τες τὰ μὲν τῶν συμμάχων τῶν ὑμετέρων τείχη καὶ θρηνησάν,
τῶν δὲ τῶν πρεσβύτων οἰκίας οἰκοδομησάν, καὶ τὰ μὲν τῆς
πόλεως κτήματα ἀφρημένῳ, τῷ τῆς διὰ μὴ δὲ ὄναρ
ἡλπίσαν πῶποτε, κτησαμένῳ, οὐκ αἰσχροὶ τῷ τῆς ἀπικτεί-
νατε· ἀλλὰ καὶ τῶν περὶ τῶν καὶ λόγῳ κρίνετε, ὡς
ὁ γὰρ τὰ ἀδικήματα πάντες ὁρῶσιν. Οὐ τῶν τὰ πα-
λαιὰ αὐτῶν ἔχει μόνον εἰπεῖν, καὶ δὲ τῶν τῶν πρῶτον
τῶν ὑμῶν τῶν πρῶτον πρῶτον καλῶ, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν τῶν
νῦν τῶν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων πολλοὶ δίκην δίδωσιν. ὡς
ἐγὼ τοὺς μὲν ἄλλους πρῶτον λέγω, τῶν δὲ ἐν πρεσβείᾳ,

M 11

Δημοθίνους

ἡ πολὺ τῶν ἐλάττω καὶ τὴν πάλιν εἶργασαι, θανάτῳ
ξημωθέντων, εὐὸς ἢ δυοῖν ἐπιμνησθῆμεν. Καὶ μοι λέ-
γε ρυτὶ τὸ ψήψισμα λαβών.

Ψήψισμα.

Κατὰ ρυτὶ τὸ ψήψισμα, ὃ ἀδελφοὶ ἀθηναῖοι, τῶν πρὶς
βεῶν ἐκείνων ὑμεῖς θάνατον κατεργάσασθε: ὧν εἷς ἡ
κράτης, ἀνὴρ, ὡς ἐγὼ τῷ πρεσβυτέρῳ ἀκούω, σπουδαῖος,
καὶ πολλὰ χρησίμους τῇ πόλει, καὶ τῷ ἐκ πειραιῶς κατὰ
γαλάντων τὸν δῆμον, καὶ ἄλλως δημοτικῶς. ἀλλ' ὅμως
οὐδὲν αὐτὸν ὠφέλησε θύτων, δικαίως: οὐ γὰρ ἐφ' ἡμι-
σεῖα χρηστὸν εἶναι διὰ τὸν τὰ τηλικαῦτα διοικεῖν ἀξιούντα:
οὐδὲ τὸ πισθῆναι περὶ λαβόντα πρὶ ὑμῶν, εἰς τὸ μέγιστον
δύνασθαι κακοῦ ρεῖν κατὰ χρῆσθαι: ἀλλ' ἀπλῶς μηδὲν
ὑμῶς ἀδικεῖν ἐκέντα. εἰ τίνω τί θύτων ἀπεκτόνῃσι ρυ-
τῖς, ἐφ' οἷς ἐκείνων θάνατον κατεργάσασθαι, ἐμὲ ἀρεκτεῖνατε
ἢ δὴ σκοπεῖτε γὰρ: ἐπειδὴ πρῶτα τὰ χρέματα, φησὶ,
ἐπὶ ἐσθλῶν ἐκείνοι, καὶ τὸ ψήψισμα: καὶ τῷ τ' ὅτι τῶν ἐγ-
κλημάτων τὸ πρῶτον. οὐτοὶ δὲ οὐ πρῶτα τὰ χρέματα;
οὐ τὸ μὲν ψήψισμα ἀθηναίοις, καὶ τοῖς ἀθηναίων συμμά-
χοις εἶναι κελεύει τὴν εἰρωλίαν, οὐτοὶ δὲ φωκέας ἐκαστὸν
διδῶσ' ἀπέφλωκαν; οὐ τὸ μὲν ψήψισμα ὅς ἀρῶντας ὀρκοῦν
ὅς ἐν τῇ πόλει, οὐτοὶ δὲ οὐδ' ὅς ὀλιγωροῦσιν αὐτοῖς περ-
σέπειρε, τῷ τοῖς ὠρεῖσιν; οὐ τὸ μὲν ψήψισμα οὐδ' ἀμφο-
τέρους ἐντυγχάνειν φιλίππῳ, οὐτοὶ δ' οὐδὲν ἐπαύσαντο
ἰδίᾳ χρηματίζοντες; καὶ ἡλέχθησιν ἑνὸς ἀλῶν ἐν τῇ βου-
λῇ οὐ τὰ ληθῆ ἀπαγγέλλοντες: οὐτοὶ δὲ καὶ ἐν τῷ δῆ-
μῳ, καὶ ἔξω τῷ; ὅς γὰρ ὅτι τὸ λαμπρὸν: ὑπ' ἀλῶν
τῶν περὶ γμάτων. οἷς γὰρ ἀπήγγελλαν οὐτοὶ, πάντα δὴ
πρὶ γέροντι πάναντία: ὅδε ἡλικίαν, φησὶ, τὰ ἀλῶν
οὐκοῦν οὐδ' οὐτοὶ: καὶ κατὰ φησὶ δόμενοι τῶν συμμάχων,

ὁ παρὲς τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος. 91

ἢ δῶρα λαμβάνοντες. ἀντὶ μὲν τίνων ἢ κατὰ φόβον δεῖσθαι,
παντελὲς ἀπελωλέκετε. πολλῶ δὲ δήπου ᾤσθητε τῶ κα-
ταφύσασθαι διεινότρονον. ἀλλὰ μὲν, ὑπὲρ γε τῶ δῶρα εἰ-
ληφέναι, εἰ μὲν ἤρναντο, ἔξελέγχειν τὸ λοιπὸν αὐτῶν. ἐ-
πειδὴ δὲ * ὡμολόγηται, ἀπαρῆναι δήπου πρὸς ἡμᾶς. τί οὖν,
ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, τῶντων οὕτως ἔχοντων, ὑμεῖς ἐκείνων
τῶν ἀνθρώπων ὄντες, οἱ δὲ, καὶ πινύσιν αὐτῶν ἐπιγινώσκοντες ἅπα-
ρμέναι τὸν μὲν δούργεσθαι τῶ δήμῳ καὶ τὸν ἐκ πειραιᾶς
ἐπιγινώσκοντες ἐκπεσεῖν καὶ καταλιπεῖν: καὶ πόλιν πρὸς
θρασύβουλον ἐκείνον τὸν θρασύβουλον τῶ δημοτικῶν ἡν, καὶ
τὸν ἀπὸ φυλῆς κατὰ γένος τὸν δήμον, τὰ λοιπὰ δὲ
καὶ φληκέναι: καὶ τῶν ἀφ' ἀρμόδιου, καὶ ἀριστογέ-
νους, καὶ τῶν τὰ μέγιστα ἀγαθὰ ὑμᾶς δούργεσθαι μένων, οὐ
νόμῳ δὲ τῶν δούργεσθαι, ὥς ὑπὲρ ἡμᾶς εἰς ὑμᾶς, ἐ-
πὶ τοῖς ἰδίοις, ὥς τῶν θυσιῶν, σπονδῶν, καὶ κρατήρων
κοινωνοὺς περικύβητε, καὶ ἄλλοι, καὶ ὑμᾶς ἐξ ἑαυτῶν τοῖς
ἡρώσι, καὶ τοῖς θεοῖς, τῶντων μὲν πάντας τῶν ἐκ τῶ νό-
μων δίκῃ ὑπερχηκέναι, ἢ μήτε συγγνώμῃ, μήτε ἔλεον,
μήτε παιδείᾳ κλάοντα ἀμύνεσθαι τῶ δούργεσθαι, μήτ' ἄλ-
λο μηδὲν αὐτῶν ὠφελικέναι: τὸν δὲ ἀπὸ τῶν τῶ γομφ-
μασιν, καὶ γλαυκῶς θάσος τῆς τοῦ διαβόου σιωπῆς,
ἐφ' οἷς ἐπὶ τῶν ἀθηναίων ἰδέσθαι, ᾤσθητε ὑμεῖς λαβόντες τὸν
τῶν τοιούτων, τὸν οὐδὲ κατὰ χρίσιν τῇ πόλει, οὐκ αὖ-
τὸν, οὐ πατρίδα, οὐκ ἄλλον οὐδένα τῶν τῶν, ἀφήσετε;
ποῖος γὰρ ἵππος, ποῖα ἑλκή, ποῖα τραύματα, ποῖα χρε-
μία, τίς χρεὼς, τίς λειψυργία, τίς εἰσφορά, τίς οὖνοια,
ποῖος κίνδυνος, τί τῶντων ἀπάντων ἐπὶ παντὶ χρόνῳ γίγ-
νεται πρὸς τῶντων τῇ πόλει; καὶ τοῖς, καὶ εἰ τῶντων πάντα ὑ-
πὲρ ἡμᾶς, ἐκείνο δὲ μὴ πρὸς ἡμᾶς, τὸ, δίκαιως, καὶ προῖκα πε-
πρεσβυκέναι, ἀπελωλέσαι δήπου πρὸς ἡμᾶς αὐτῶν. εἰ
δὲ μήτε τῶντων, μήτε ἐκείνων, οὐ τιμωρήσεσθε; οὐκ αἰσ-

M III

Δημοθένους

μνησθήσεσθε, ὧν οὗτος κατηγορῶν ἔλεγε πμάρχην; ὡς
οὐδὲν ἔστιν ὀφελος πόλεως, ἥ τις μὴ νόρα ἢ ὅς ἀδικούντας
ἔχει: οὐδὲ πολιτείας, ἐν ἣ συγγνώμη καὶ πρῶτα φιλία τῆς
νόμων μετρίον ἰσχύουσιν: οὐδὲ ἐλεῖν ὑμᾶς οὐτὲ πλὴν μητί-
ρα δι᾽ ἐν πλὴν ὑμᾶς γράων γυναικα, οὐτὲ τὰ παῖδια,
οὐτὲ ἄλλον οὐδένα: ἀλλ' ἐκείνο ὄρα, ὅτε εἰ περὶ σέθεν τὰ
τῆς νόμων, καὶ τὰ τῆς πολιτείας, οὐχ οὐρήσετε ὅς ὑ-
μᾶς αὐτοὺς ἐλεήοντας, ἀλλ' ὁ μὲν ἑλκείτωρος αὐτῶν
πρὸς ἡτίμωται, ὅπ' ἔστιν εἶδεν ἀδικούντα. ἔν τω δ' ἀθῶν
δώσετε εἶναι; δὲ π; εἰ γὰρ πρῶτα τῆς εἰς ἐκὼν ὑπαμρ-
τάνωντων τηλικαύτην ἡξίωσε δικῶν αἰχίνης λαβεῖν: πα-
ρὰ τῆς εἰς τὰ τῆς πόλεως τηλικαύτην ἡμαρτηκίτων,
ὧν εἰς οὗτος ὧν ὑπελέγχεται, τηλικαύτην ὑμᾶς περὶ σ-
κεῖ λαβεῖν τοὺς ὁμωμγκέτας καὶ δικάζοντας; νῆ δ'. οἱ
νέοι γὰρ * ὑμῶν δὲ ἐκείνον ἔσονται τὸν ἀπῶνα βελπίους. οὐ-
κοῦν καὶ δὲ τόνδε οἱ πολιτὶς ὁμῶν, δι' ὧν τὰ μέγιστα
κινδυνεύεται τῇ πόλει. περὶ σκεῖ δὲ καὶ τοῦτων φροντί-
ζειν. ἵνα τοίνυν εἰδῆτε, ὅπ' καὶ ἐν τῶν ἀπώλεσε τὸν
τίμωρον, οὐ μὰ Διὰ οὐχὶ τῆς ὑμετέρων παίδων, ὅπως ἔ-
σονται σώφρονος περὶ σκεῖν: εἰσὶ γὰρ, ὧ αὐτῶν ἀθηναῖοι,
καὶ νῦν σώφρονος: μὴ γὰρ οἷτω γένοιτο κακῶς τῇ πόλει,
ὥς τε ἀφοβήτου καὶ αἰχίνου σωφρονιστῶν δεηθῆναι τοὺς
νεωτέρους: ἀλλ' ὅπ' βουλομένων ἔρχεσθαι, αὐτῶν ὡς ὡ-
λιπῶν ὅπλα ἀπὸν ἀλά, ἥ σκεῖν ἐκείνη δάνατον εἶναι
πλὴν ζημίαν. σημεῖον δὲ: πόσον γὰρ ἐδημηγόρει χρόνος
τίμωρος; πολλῷ. οὐκοῦν ἔστιν ἐν τῇ αἰχίνης ἀπαντα ἐν τῇ
πόλει, καὶ οὐδὲ πῶποτε ἡγανάκτησεν, οὐδὲ διεινὸν ἡγ-
σασθαι εἶναι τὸ πρῶγμα, εἰ ὁ τοῦτος λέγει, ἕως εἰς μακε-
δονίαν ἐλθὼν, ἐκὼν τὸν ἐμίδωσε. λέγει δὲ μοι τὸ φῆμα
σμα λαβὼν αὐτὸ τὸ τῆς πμάρχης.

ἡρώσιμα.

Ὁ μὲν τοίνυν ἱερεὺς ὑμῶν γράψας, μὴ ἄγειν ἂν τῷ πολέ-
μῳ πρὸς φίλιππον ὁπλὰ, εἰ δὲ μὴ, θανάτῳ ζημιούσθαι,
ἀπόλωλε, καὶ ὑβρίζαι: ὁ δὲ καὶ τὰ τῆς ὑμετέρων συμ-
μάχων ὁπλὰ ἐκείνῳ πρῶτους οὕτως, κατηγορεῖ: καὶ
ποδὶ πρεσβείας ἔλεγεν, ὡς γὰρ καὶ θεοὶ, δυοῖν μὲν κτε-
ρῶν πρῆσιν ἔσθαι, οὐκ ἰδόντες αὖ ὑμεῖς ἀνικητοί τε, νι-
κίοντε τῶν βδελυρῶν, ὅς ἐσσι τὸν ἐμίδωσεν εἰς αἴγυπτον
χαερίαν, καὶ τῶν κατὰ κράτος κερυβιδῶν, ὅς ἐν ταῖς πρῶ-
ταις αἰῶσι τῶν περὶ σωπείου καὶ μάχης. καὶ τί τῶν τῶν: ἀλλὰ
τὸν ἀδελφὸν ὄραν ἀφόβητον. ἀλλὰ δὴ τὰ αἰῶ ποταμῶν
ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ πάντες ὅσοι οἱ ποδὶ πρεσβείας ἐρρύσαντο λό-
γῳ. καὶ μὲν εἰς ὅσων ἀπὸ μίαν πλὴν πόλιν ὑμῶν ἡ τούτου
πονηρία, καὶ φιλοδοξία κατὰ κράτος ἔχει, πάντα τὰ ἀλ-
λα ἀφ᾽ ἑσ, ὁ πάντες ὑμεῖς ἴστε, ὅς ἐσσι. περὶ τὸν μὲν γὰρ, ὡς
αἰσχροὺς ἀθηναῖοι, τί πρὸ ὑμῶν ἐφ᾽ ἡμῶν, ὅσοι ἐπετήρουν
οἱ ἄλλοι πάντες ἑλληνες. νῦν δὲ δὴ ποδὶ δρόμοις ὑμεῖς,
τί δὲ δοκτε τοῖς ἄλλοις σκοποῦντες καὶ ὠτρύνουσιν: τί
τὰ τῆς ἀρχίδων; τί τὰ τῆς ἀμικτυόνων; ποῖ πάρεσι
φίλιππος; ἤ, ἢ τί θηκεν; ὅς τινος ποιούμεν; ὅς δὲ
ἐδίδου, εἰ φίλιππος ἤ: ἀλλὰ εἰ τῆς πόλεως τί θηκε
καὶ τὸ εἶναι ἀδικούντας μισεῖν, καὶ πτωρεῖσθαι. οὐδὲ φο-
βεῖμε φίλιππος, αὖ τὰ πρὸ ὑμῶν ὑγιαίνει: ἀλλὰ εἰ πρὸ ὑμῶν
ἀδελφὰ γνησέτω τοῖς πρὸ ἐκείνου μετὰ ἀρνεῖν βουλομένοις,
καὶ σωρεῖσιν πνέοντες τοῖς τῆς ὑφ' ὑμῶν πεπισδυμένοις,
καὶ πάντα τὸν ἐμπεσόντα χρόνον ἀρνούντες μὴ πρὸς τα-
τεῖν ἱερεὺς φίλιππον, νῦν αἰσθάνονται. τῶν τῶν. φοβεῖμε.
τί γὰρ δὴ ποτε οὐβουλεήγησιν ἡμῶν μὲν κρινόμενῳ, ὅς αἰεὶ
ἡμῶν ὅς ἐστι καὶ θρασυβουλῶν πρῶτον τῷ νικράτῳ θεῷ, ὅς
μὲν τῆς πρώτης ἡμέρας οὐδὲ ὑπακούει καλόν μὲν ὅς ἡ-
θελήσας; εἰς δὲ τὸ τίμημα αἰσθάνεται ποδὶ μὲν ἐκείνῳ οὐδὲ

M 1111

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ὅτι οὖν ἔλεγε, εἰ δέου δὲ τῆς δικαστῶν συγγνώμῃ εἶναι ἔχειν τοῖς
 εἴτα ἡ πόλις μὲν συγγενῶν καὶ ἀναγκαίων ἀνθρώπων οὐκ
 ἀναβαίνει· ἡ πόλις αἰχίνου δὲ αἰαδῆσθαι, ὅς τις ἴσως ἐκείνου
 ἀριστοφάνει φιλάνεικεν, καὶ δὲ ἐκείνου τῆς σοὶ πεπραγμέ-
 νων κατηγόρῃ, συγκατηγόρει μετ' ἐκείνου σοὶ· καὶ τῆς ἐ-
 χθρῶν τῆς σῶν εἰς ὑπὸντάζετο. ἐπειδὴ ὅτι σὺ μὲν τοῦτο σὺ δὲ
 δεξιόμηνος, καὶ φήσας κατὰ βαίνῃν εἰς πειρατῆα δῆν ἡδὴ, καὶ
 χρήματα εἰσφορῆν, καὶ τὰ θεωρητὰ στρατῶν καὶ πρῶτον, ἡ
 χειροτονεῖν ἅπαντα μὲν οὐδὲν, ἐργασθε δὲ ὁ βδελυρὸς φι-
 λοκράτης, ὅτι ὧν ἀντὶ καλῆς αἰσχρῆς σωείβη γλῆνδα πῶ
 εἰρῶν· οὐ τοι δὲ ἐπειδὴ τοῖς μετὰ τῶν ἀδικημάτων πάν-
 τας ἀφελῶναι, τῆνικαὶ τὰ διήλλαξαι, καὶ ἐν μὲν τῶ
 δήμῳ * κατηγορῶν φιλοπῶν καὶ κατὰ τῆς παύδων ὁμ-
 νούσθαι, ἡ μὲν ἀφελῶναι φιλοπῶν, ἀν' βούλησθε· νῦν
 δὲ βοηθεῖσθε τούτῳ; πῶς οὖν ἀφελῶναι, ὅταν οὗ π' ἐ-
 κείνου δωροδοκοῦντας σὺ σώῃς; τί γὰρ δὴ ποτε μυροκλῆα
 μὲν ἐκείνας, εἰ πρὶν τῆς μεταλλάξεως ἐκείνων εἰκοσις
 ὑπέλεξε δραχμῆς παρ' ἐκείνου, καὶ κατηγορῶντα γε-
 φῶν ἰσθῶν χρημάτων ἐδίωκεν, εἰ τῶν ὑποδόντων ἡμῶν
 ἡδὴ πῶς τὰ περὶ ἐθῆκεν ἐπὶ ἀμῶν· οὗ δὲ ἔχοντες ὁ-
 μολογούτας ὑπέλεγε μὲν οὐκ ἐπ' αὐτοφώρῳ ἡδὴ τῶ τῆς
 συμμάχων ὀλέθρῳ τῶν πεποινητόντων, τούτοις οὐ κρι-
 νῶν, ἀλλὰ καὶ σώζειν κελύεις; καὶ μὲν, ὅτι τῶν μὲν
 ὅστις φοβόρῃ, καὶ περνοίαν καὶ φυλακῆς πολλῆς δεόμε-
 να· ἐφ' οἷς δὲ ἐκείνους σὺ ἐκρίνας, γέλωτος· ἐκείθεν δ' ἐ-
 σθαι· ἡ δὲ ἐν ἡλίδι κλέπτοντες τὰ κοινὰ ἡνέες; καὶ μάλα
 εἰκόσθαι· εἰσιν οὖν ὅς τις μετέχον αὐτῶν νῦν τῶν τῆς κα-
 ταλύσει τῆς δῆμον; οὐδὲ εἰς· τί γὰρ, ἡ δὲ ὅτε ἦν ὀλωθός, τοιοῦ-
 τοῖς πῶν ἄλλοι; ἐγὼ μὲν οἶμαι· ἄρ' οὖν δὲ τῶν ἀπὸ τῶν
 ὀλωθῶν, οὐ· τί οὖν; μεγάροις οὐκ οἶεσθαι εἶναι ἡνὰ κλέπτην, καὶ
 πῶν κλέπτην τὰ κοινὰ; ἀνάγκη καὶ πέφνη· τῆς οὖν αἵτιον

ὁ ποδὶ τῆς πρὸς πρεσβείας λόγος. 93

αὐτὸς θινὴν ὑπὸν συμβεβηκότων πεπραγμάτων; οὐδὲ εἰς
ἀλλὰ ποῖοι, καὶ πίνουσιν οἱ τὰ τηλικαῦτα, καὶ τριαῶντα
ἀδικούντες; οἱ νομίζοντες αὐτοὺς ἀξιοχρεῶς εἶναι τῷ φιλίπ-
που ξείνοι, καὶ φίλοι προέχουσιν εὐδοκίᾳ; οἱ στρατηγῶν τε,
καὶ περσασίας ἀξιοίμενοι; οἱ μέγους τῶν πολλῶν οἰόμε-
νοι εἶναι. οὐ πόδιστος ἐκρίνετο ἀναγχεῖς ἐν τοῖς μεγά-
ροις ἐν τοῖς βασιλείαις, ὅτι πρὸς φίλιππον ἀνέκετο, καὶ
πρὸς τῶν ποιοῦντων αὐτὸν ἐξήτησεν καὶ πλούτῳ, καὶ
χρήμει, καὶ δόξῃ πρὸς μεγαρέων, καὶ πάλιν ὡς φίλιππον
ἐξέπεμψε; καὶ μετὰ ταῦτα ὁ μὲν ἦκεν ἄγων ὅς ἐχέουσιν, ὁ δὲ
ἐνδον ἐτύρβη τριαῶντα; οὐ γὰρ ὅστις οὐκ ἔσθ' ὅτι τῆς πᾶν-
των μάλλον οὐλαβήσεται δεῖ, ἢ εἰς μέγαν τινα τῶν πολλῶν
εἶναι γίγνεσθαι. μή μοι σωξέτω, μή δὲ ἀρχαίω μολοίς,
ὅν ἐκὼν ὁ δῆνα βούλεται, ἀλλ' ὅν αὖ τὰ πεπραγμένα σώ-
ζει. καὶ βούαντιον βύτω τῆς περσικῆς ψήφου πρὸς ὑμῶν
ὑπὸ χέτω τυγχάνειν. ὅστις γὰρ ἐστὶ δημοτικόν. ἐπὶ τοίνυν
πολλοὶ πρὸς ὑμῖν ἀπὸ καιρῶν γερῶσιν ἰσχυροὶ, καλλίστρα-
τος ἐκεῖνος, αὐδης ἀεισοφῶν, διόφαντος, τούτων ἑτέροι
πρὸς τὸν. ἀλλὰ πολὺ τούτων ἐκείνους ἐπρώτεον; ἐν τῷ
δῆμῳ. ἐν δὲ τοῖς δικαστηρίοις οὐδεὶς πω μέχρι τῆς τιμῆς
ρονήμορος ὑμῶν, εἰ δὲ τῆς νέμων, εἰ δὲ τῆς ὀρκων κρείττων
γέγονε. μὴ τοίνυν μὴ δὲ νῦν ὅστις ἐάσῃτε. οὐ γὰρ ταῦτα
φυλάττοιτε ἀν' ἐμὸς πᾶλλον ὑμεῖς, ἢ τούτοις πιστεύου-
τε; τῶν θεῶν ὑμῖν μαντεῖαν ἀναγνώσκει, οἱ πόδιστος
ζουσι πῶς πόλιν πολλῶν * τῶν περσικῶν μάλλον.
ἀνέχεσθαι μαντεῖαν.

Μαντεῖαι.

Ἀκούετε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τῆς θεῶν οἱ ὑμῖν προ-
λέγουσιν; εἰ μὲν τοίνυν περσικῶν ὑμῶν ταῦτ' ἀνέρε-
ται, ὅς στρατηγὸς λέγουσι φυλάττειν: πολέμου γὰρ
εἰσιν ἡγεμόνες οἱ στρατηγοί. εἰ δὲ περσικῶν εἰρήνῃ,

[illegible]

μῆνός καὶ πρῶτος ἰδὼν, ὅτε κοινὸς ἐχθρὸς ἐκείνους ἔστιν ἅ-
 πάντων τῆς ἐλλώων, ἠὲ μύλυσε καὶ προῦδωκε καὶ γέ-
 τονεν ὑπαίφνης ἄπορ' ὠλίπῳ, πῶς οὐ πολλαὶς ἔδ-
 οὔτος ἄξιός ἀκρωλύναι; ἀλλὰ μὲν, ὅτε τῶν οὐτως ἐ-
 χει, αὐτὸς οὐχ οἷός τε αἰτεῖ πείν ἔσαι. τίς γὰρ ἔστιν ὁ τὸν
 ἰσχυρόν περσάων ὑμῖν τὸ κατ' ἀρχαίς, ὃν πρῶτ' ἔκ-
 ἀρχαίᾳ ὄλον τῇ πόλει διδύρο ἠκύν' ἔφη; τίς ὁ συσκυλᾶ-
 ζεσθαι τὴν ἐλλάδα καὶ πελοπόννησον ὠλίπῳ βοῶν,
 ὑμῶς δὲ καθύλαεν; τίς ὁ ἔσθ' ἐκλούς καὶ μακροὺς κῆ-
 λους λόγους ἐκείνους δημηγορῶν, καὶ τὸ μιλτιάδου καὶ
 θεμιστοκλέους ἡμῶσιμα ἀναγνώσιων, καὶ τὸν ἐν τῷ τῆς
 ἀγλαῶρου τῆς ἐφῆβων ὅρκον; οὐχ οὔτος; τίς ὁ πείσας ὑ-
 μῶς μόνον ἐκ τῆς δυνθεῖς διὰ λατῆαν πρεσβείας πέμ-
 πειν, ὡς ἰδιβουλὸν σομῆς μὲν ἄπο ὠλίπῳ τῆς ἐλ-
 λάδος, ὑμῖν δὲ περσῆων περσῶν τῶν, καὶ μὴ περσῆ-
 ας τὰ τῆς ἐλλώων; οὐχ ὁ μὲν γράφων τὸ ἡμῶσιμα δὴ
 βουλας τῶν, ὁ δὲ πρεσβύων εἰς πελοπόννητον ἀγῆνης δ-
 ροσί; ἐλθὼν δὲ ἐκείσε ἄτῃ μὲν ποτε διελέχθη καὶ ἐδημη-
 γήρῃσεν, αὐτὸς ἀνείδειν: ἃ δ' ἀπῆλθεν πρὸς ὑμῶς, ὑμεῖς
 εἰδ' ὅτε μέμνησθε πάντες. βαρβαρόν τε γὰρ πολλαὶς καὶ
 ἀλάστορα τὸν ὠλίπῳ ἀκρωλύν, ἐδημηγῇ: καὶ ἔσθ'
 ἀρχαίᾳς ὑμῖν ἀπῆλθεν, ὡς ἔχαιρον, εἰ περσῆς τοῖς
 πρῶτ' ἡμῶσι ἦδ' ἔχειται ἡ τῆς ἀθηναίων πόλις. ὁ δὲ
 πάντων μάλιστα ἀγανακτῆσαι ἔφη: σωτηρεῖν γὰρ ἀπὼν
 ἀρεσίᾳ πρῶτ' ὠλίπῳ περσῶν, καὶ μετ' αὐτὸν γί-
 ναια κῆ παιδαρια ὡς ἔλκεντα βαδίζειν: αὐτὸς δὲ θανμα-
 σας ὀρέσθαι πνῶ τῆς ὁδοιπόρων, τίς ὁ αἰθρῶς ὅστις, καὶ
 τίς ὁ ὄχλος ὁ μετ' αὐτὸν; ἐπειδὴ δὲ ἀνέσται ὅτι ἀρεσί-
 δας πρῶτ' ὠλίπῳ τῆς ὀλυμπίων ἀγῆαλῳτα * δω-
 ρεῖν τῶν ἔχειν ἀπέρχεται: δεινὸν αὐτῷ πιδόξαι, καὶ δα-
 κρύσαι, καὶ ὀδύρεσθαι τὴν ἐλλάδα, ὡς κακῶς διὰ κείνῳ,

Δημοφώνους

ἢ τοιαῦτα παρὰ δὴ παρορᾷ γινόμενα. καὶ σωεβούλουσιν
 ὑμῖν, πέμπειν πινὰς εἰς ἀρχιδίαν, οἱ πινὸς καὶ τηγρήσου-
 σι τῆς τὰ φιλιππου περὶ τόντων. ἀκούειν γὰρ ἔφη τῆς φί-
 λων, ὡς ἐκ ἀνδρῶν φιλῶν ἡ πόλις ποιήσῃ καὶ πρὸς βίαις
 πέμψῃ, δίκῃ ἐκείνοι δώσουσι. τῶν μὲν τίνων τότε καὶ
 μάλα, ὡς αἰσθόου ἀθηναῖοι, καλὰ, καὶ τῆς πόλεως ἀξία
 ἐδημηγόρει. ἐπειδὴ δὲ ἀφ᾽ ἑκαστοῦ εἰς μακεδονίαν, καὶ τὸν ἐ-
 χερὸν εἶδε τὸν ἐαυτῶ καὶ τῆς ἐλλήνων τὸν φιλιππον, ἀρχ-
 γὰ ὁμοία, ἢ πρὸς ἀλήθεια τῶν τοις; πολλοῦ γὰρ καὶ διὰ: ἀλ-
 λά μήτε τῆς περὶ τὸν μεμνηθῆναι, μήτε τῶν πᾶσι λέγειν,
 μήτε βοηθεῖν μηδενί: τῆς τε κελευδόντων μετὰ τῆς ἐλπίων
 πόλιν τῆς περὶ φιλιππον εἰρήνης βουλεύεσθαι, θαυμά-
 ζειν εἰ ποδὶ τῆς ὑμετέρων ἰδίων ἄλλον τινα διὰ πεισθῆναι:
 εἶναι τε τὸν φιλιππον αὐτῶν, ἡράκλειος, ἐλλωκῶτα τὸν αὐ-
 θρώπων, διενότατον λέγειν, φιλαθηναϊότατον: οὕτω δὲ
 ἀτόποις ἡνᾶς ἐκ τῆς πόλεως καὶ δυναστείας ἀνθρώποις εἶναι,
 ὡς τε οὐκ αἰσθίνεσθαι λοιδοροῦμεν αὐτῶ, καὶ βαρβα-
 ρον αὐτῶν ἀρχαλῶντας. ἐστὶν οὖν ὅπως αὐτῶ τὰυτ' ἐκείνῳ
 περὶ τῆς οὐκ αἰσθίνεσθαι μὴ διαφθαρεῖς ἐπὶ τὸν μεν εἰ-
 πῆν; τί δὲ ὅτιν; ὅς τις αὐτῶ τὸν ἀρεσίδαν τότε μισῆς δὲ
 εἶναι τῆς ὀλυμπίων πύδας καὶ τὰ γύναια, ταυτὰ φιλοκρά-
 τει νῦν περὶ τῆς ὑπέμεναι: ὅς γυναικὸς ἐλπίσθαι τῆς
 ὀλυμπίων ἡγάγε διδύρο. ἐφ' ὅβρει, καὶ οὕτως αὐτῶ τῶ βδελυ-
 ρὸς βεβιωκέναι γινώσκετε, ὡς τε μηδὲν ἐμὲ αἰσθίνον εἰπεῖν
 νῦν ποδὶ αὐτῶν διῆν, μὴ δὲ δυναστείας: ἀλλὰ τὸ σὺν εἰ-
 πόντος μόνον, ὅτι φιλοκράτης γυναικὸς ἡγάγε, πάντας
 ὑμᾶς εἰδέναι, καὶ εἶναι ποδὶ τῆς τὰς μετὰ τῶν, καὶ
 ἐλεῖν οὐ οἶδ' ὅτι τὰς ἀτυχεῖς καὶ τὰς παύρους αἰσθί-
 ποῖς, ὅς οὐκ ἠλέησεν αἰσθίνης, οὐδὲ ἐδάκρυσεν ἐπὶ τῶν
 τῶ ἐλπίδας, εἰ πρὸς τοῖς συμμάχοις ἔσθ' ἡ τῆς πρὸς βίαις
 ὑβρίζοντα. ἀλλὰ ἔσθ' αὐτῶ κλαίσει, τὰ τοιαῦτα

ὁ πατρὶς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος .

95

πεπρεσβυκός τις , καὶ τὰ παῖδια ἴσως πρῆξι καὶ ἀνάβι
βάσειται . ὑμεῖς δὲ εἰδυμένοι , ὡς αἰσθόου δικασαί , πρὸς
μὲν τὰ τούτου παῖδια , ὅτε πολλὰν συμμάχων ὑμετέρων
καὶ φίλων παῖδες ἀλάντου , καὶ πτωχοὶ ποδιδόχοντες διδ-
νὰ πεπονθότες δὲ ἔχοντες : οὐς ἐλεῖν πολλῷ μάλλον ὑμῶν
ἀξιόν , ἢ ἔσθ' ὅσων τὰ ἡδονήσας , καὶ περὶ τοῦ πατρὸς : καὶ
ὅτι ἔσθ' ὑμετέρους παῖδας οὐκ ἔστι καὶ τοῖς ἐκγόνοις περὶ ἡμέ-
ραντες τὴν εἰρήνην , καὶ τῶν ἐλπίδων ἀπεσπρήναι . περὶ
δὲ τὰ αὐτοῦ τούτου δάκρυα , ὅτε νῦν ἔχετε ἀνθρώπον , ὅς
εἰς ἀρχαίαν ἐκείνου ἐστὶν ἔσθ' ἡμετέρου περὶ τοῦ
ζόντας πίμπειν ἔσθ' ἡμετέρους ζόντας . νῦν τῶν ὑμῶν οὐκ
εἰς πελοπόννησον δεῖ πρεσβεῖαν πίμπειν , οὐδ' ὁδὸν μα-
κρὰν ἐσθ' οὐδ' ἐφόδια ἀναλίσκειν , ἀλλὰ ἄχρι τῆς βῆ-
ματος ἀπὸ τοῦ περὶ τοῦ ἐκείνου ὑμῶν τὴν ὁσίαν καὶ
δικαίαν τῶν ἡμετέρων ἡμετέρων τῆς πατρίδος δεῖσθαι κατ'
ἀνδρὸς , ὅς , ὡς καὶ θεοὶ , ἐκείνα ἀδιεξήλητον ἀρχὴν δε-
δημηγρηκώς τὸν μῦθον τῶν σαλαμῖνα , τὰς μάχας ,
τὰς τῶν πατρῶν , ὅς ἐστιν ὡς ἐπὶ μακεδονίας , πάντα τὰν αὐ-
τῶν τῶν ἐλπίδων ἐλεγε : μὴ περὶ τῶν μεμνησθαι , μὴ τῶν πατρῶν
λέγειν , μὴ βοηθεῖν μακεδονίᾳ , μὴ κοινῇ μετὰ τῶν ἐλλήνων βου-
λεύεσθαι , μνησθαι καὶ δελεῖν τὰ τείχη . καὶ τοῖς τούτων αἰ-
σθόους λόγοι οὐδὲν οὐδὲν πῶποτε ἐν τῷ παντὶ γένηται χρό-
νῳ πρὸ ὑμῶν . τίς γὰρ ἔστιν ἐλλήνων ἢ βαρβαρῶν ἔτι σκαλὸς
ἢ ἀνέκτος , ἢ σφόδρα μισῶν τὴν πόλιν τὴν ἡμετέραν , ὅς
τις , εἴ τις ὁρῶν : εἴπερ μοι , τῆς νῦν οὔσης ἐλλάδος ταυτησὶ
καὶ οἰκουμένης , ἔσθ' ὅτι τῶν αὐτῶν περὶ τοῦ ἐκείνου εἶχε ,
ἢ ὅτι ἐστὶν ἔσθ' ὅτι νῦν ἔχοντων ἐλλήνων , εἴη τῶν ἀρετῶν
ἔσθ' αὐτῶν ἐκείνων οἱ αὐτοὶ μῦθοι καὶ σαλαμῖναι πρὸς
ἐκείνους ἡμέτεροι περὶ τῶν : οὐδ' αὖτις οὐδ' ὅτι φήσιν :
ἀλλὰ πάντα ταῦτα ἔσθ' ὅτι βαρβαρῶν αὐτῶν ἐλλήνων
εἴθ' οὐς μὴ δὲ τῶν ἐκείνων μετὰ τῶν αὐτῶν τῶν ἐκείνων

ΔΗΜΟΣ ΓΕΝΟΥΣ

[illegible]

αὐτὸν ἡμεῖς οἱ πρεσβείας, ἐμὸν δὲ μὲν ἔστιν οὐδὲν, ὅπως σωθῇ καὶ σωσωνεῖται τῷ μακρῷ θαλάσῳ, καὶ
 τῆς τὰ δίκαια ἐκλογίῳ ἡμεῖς πρὸς τὴν πόλιν εἶσαι. σιωπῇ
 γὰρ δὲ ἐπὶ τὸν ὡς ὑμεῖς, * ἡ μάλιστα αὐτὸς τῆς ἐ-
 ρωῆς τυχεῖν. καὶ δὲ οὐδὲν μάλλον μέγα αὐτῷ καθ' ἡμέραν
 οὐδ' ὅπως περῆσαι, εἰ μὴ φωνέας ἀρετῇ. ἔστι δὲ οὐκ ἔστι
 οὐκ ἔστι. σιωπῇ γὰρ αὐτῷ τὰ περὶ γὰρ ὡς πρὸς ἐκ τῆς
 χῆς εἰς καιρὸν τοῦτον. ὡς τε ἡ μὲν ὦν ἐβούλετο, εἶναι
 διαπερῆσαι, ἡ ἀνὰ πῶς εἶναι φωνέας, ἀπορρηγνύει,
 καὶ μαρτυρεῖται τῆς αὐτῷ κακίας πάντας ἐκ τῆς καὶ
 βαρβαρούς ποιήσασθαι. εἰ μὴ γὰρ περὶ δὲ φωνέας
 συμμάχους, καὶ μὴ ἡμεῖς ὅς ὅρκους αὐτοῖς ἀρετῇ, ὅς
 περὶ δὲ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς καὶ τῆς
 ἀνὰ πῶς ὡς ὡς μὲν τῷ βουλευτῇ σιωπῇ εἶναι ὡς
 μὲν μὲν: τοῖς δὲ τῷ πῶς ἀνὰ πῶς σιωπῇ εἶναι. εἰ δὲ μὴ
 περὶ δὲ τῆς, ὡς πρὸς δὲ περὶ δὲ, οὐκ ἔστιν ὡς πῶς πῶς
 αὐτὸν ἡμεῖς, ἀλλὰ βοηθήσειν εἰς πῶς. ὁ πρὸς εἰ μὴ πῶς
 κρούσῃτε, ἐπιήσασθαι αὐτῷ. εἰ δὲ ἔστι γλῶσσος, ὡς εἶναι πα-
 ρελθὲν ἐκ τῆς. καὶ * ἔστι δὲ πῶς ἀλλὰ αὐτὸν ἐπὶ πῶς
 εἶναι, ἀλλὰ αὐτὸς ὡς πῶς μαρτυρεῖται αὐτῷ τῷ περὶ γὰρ
 ὅτι αὐτὸς πῶς ἐκ τῆς φωνέας ὁ θαλάσῳ, καὶ διέ-
 φθιρε ὅς ὡς αὐτῷ, καὶ τὸν ἡμεῖς μὲν, καὶ τῶς τῶς τῶς
 τα ὡς μαρτυρεῖται, τῶς τῶς ὡς ἀνθρώπων ἀπάντων οὐδε-
 νὸς ὡς ἐκ τῆς, ὡς βάρβαρον βοηθήσειν τῶς φωνέας
 πῶς ὡς, οὐκ ὅπως πῶς ἡμεῖς, ἡ διέπερῆσαι ὡς ἡμεῖς
 λῆσαι πῶς πῶς, ἀλλὰ οὐδὲ περὶ δὲ ἐπὶ δὲ ἡμεῖς
 ἡμεῖς δὲ σαφῶς, οἱ μὲν, ἔστι, ὅτι νῦν ὡς ἐκ τῆς μὲν
 αὐτῷ τὰ διέπερῆσαι, καὶ φωνέας πῶς οὐ σιωπῇ εἶναι
 πῶς, ἐκ τῆς δὲ τῆς, καὶ μάχῃ ἡμεῖς, καὶ τῶς
 πῶς ἀπ' αὐτῷ εἶναι, οὐκ ὡς πῶς, εἰ βοηθήσει
 ὑμεῖς: οὐδὲ αὐτῷ χερὶ τοῖς ὅπως δὲ πῶς, εἰ μὴ πῶς

Δημοδίνους

πέχη προσγλήσεται. πῶς ἔν μήτε ἄδύτομαι φανερῶς,
μήτε ὑδιόρκεν δόξας πᾶνθ' ὅσα βέλομαι, διαπερέσομαι;
πῶς; οὐ πῶς: ἀν' ἀθηναίων ἱνάς οὕτω ὅς ἀθηναίους ὕψα-
πατήσοντας: τῶν δ' οὐκ ἔτ' ἐγὼ τῆς αἰχμῆς κληρονο-
μῶ. ὡς τοῦθ' οἱ μὲν πρ' ἐκείνους πρόσβεις περὶ λειρον ὑμῖν,
ὅτι φωκέας οὐ προσδέχεται ὠλιππος συμμάχως. ὅ-
τοι δ' ἐνδεχόμενοι, τῶν ταῦτα ἐδημηγόρῳ, ὡς φανερῶς
μὲν, οὐκ ἔχων ἔχει τῷ ὠλιππῷ προσδέσθαι ὅς φω-
κέας συμμάχως δὲ ὅς ἀθηναίους καὶ ὅς δετῆλας. ἐὰν
δὲ γλήσεται τῶν προγμάτων κυρίως καὶ τῆς εἰρῆως τύχῃ,
ἂν πορ' ἀν' στωδίδου νῦν ἀξιῶσαι μὲν αὐτὸν, τῶν ταῦτα ποιήσει
τότε. πῶς μὲν κρίνῃ εἰρῆω ὡς τῶν ταῦτα ἐλπίσι καὶ τῶν
πρὸς ἀνδράς καὶ τῶν ἐπαγωγῶν δι' ὅσον πρ' ὑμῖν ἀνδρῶν
φωκέων. πῶς δὲ βοηθεῖαν εἴδει μετὰ τῶν ταῦτα καλῶν πῶς
εἰς τῶν πύλας, ἐφ' ὧν αἱ πενήκοντα τῶν ταῦτα ὁμῶς ἐφώρ-
μου: ἢ εἰ πορ' οὐκ ὦν ὠλιππος, καλῶν τε ὑμῖν. πῶς ἔν;
τίς πέχη πάλιν αὐτὸν γλήσεται πορ' τῶν ταῦτα; ὅς χρόνος ὡς
μὲν ἀφελείδου, καὶ ὑδιόρκεν τὰ προγμῶτα ἀραγνέας
ἀφῶ, ἵνα μὴ δ' αὐτὸν βούληται, δυνήσεται ὕψελθῃ. οὐκοῦν
ταῦθ' οὐτὶ πρόσβεις φαίνονται. ἐγὼ δ' ὡς πορ' ἀνηκέστα
ἦδη πολλάκις, ὅχι δυνήσας προαπελθεῖν, ἀλλὰ καὶ με-
τὰ τῶν ταῦτα πᾶσι καὶ καλῶν ἐν πᾶσι. ἀλλὰ καὶ
πᾶσι τῶν ταῦτα φωκέας εἴδει ὠλιππῷ, καὶ ἐνέοντας ἐαυτὸς ἐκ-
δοῦναι, ἵνα μηδὲς χρόνος ἐγγλήσεται τοῖς προγμῶσι, μὴ δ'
ἐάντιον ἔλθῃ ἀμύσημα πρ' ὑμῖν μηδὲν. οὐκοῦν ὡς μὲν οἱ
φωκέας στωδίσοντα, πρὸς τῶν ἀθηναίων πρόσβειων ἀπαγ-
γελήσεται. ὡς τε καὶ εἴ πορ' ἐμὴ διαπίσει, τῶν ταῦτα πᾶσι
τῶν ἐαυτὸν ἐγχειρεῖ. ὅς δὲ ἀθηναίους αὐτὸν μετὰ πᾶσι
ἄμυθ' ἡμῖν, ἵνα πάντα ὅσα αὐτὸν βούλωνται, νομίζοντες ὡς
πύρχειν σφίσι, μηδὲν ἐάντιον ἀμύσησιν. ὅτοι δὲ τῶν ταῦτα
ταῦτα ἀπαγέλωσι πρ' ὑμῖν καὶ ἄποσχεσθοντα: ὕψων μὴ δ' αὐτὸν
ὅπουν,

ὁ ποδὶ τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 97

οὐ οὐν, ἢ, κινήσονται. ὅσον τὸν ὅρον καὶ τοιαύτως τὰ
χρῆμας ὑπὸ τούτων τῶν κινήσεων ἀπλουνυμένων αὐθρόπων
πάντα τὰ πράγματα ἀπώλειτο. καὶ γὰρ τοὶ πρῆς χρῆμα
ἀντὶ τοῦ τῶν διασπᾶς καὶ πλατύνει οὐκ ἐξομνέας ἰδεῖν, ὅρ
χρυσὸν καὶ κερῶναι καὶ κούσατε λυδραποδισμῶν: ἀν-
τι δὲ τῶ, τῶν δὲ πρῆς ταπεινὰς γινέσθαι, καὶ ποδὶ αὐρεθῆ-
ναι τὴν ὑβριν καὶ τὸ φρόνημα ἀλλῶν, τὰ τῶν συμμάχων
τῶν ὑμετέρων φωνῶν τείχη κατεσκάπτειτο: διὰ τοῦτο οἱ
ἦσαν οἱ κατεσκάπτοντες, οἱ διωκόμενοι ὑπὸ αἰχίνου τῶ
λόγῳ: ἀντὶ δὲ τῶ, τὴν οὐβριν ἀντὶ ἀμφοτέρων ἡμῶν
πρῆς δοθῆναι, ὁρμητικὰ ἐφ' ὑμᾶς ἐν οὐβρίᾳ ὁλιγοστος
πρῆς κατεσκάπτειτο: καὶ γὰρ καὶ μετὰ τοῖς ἀντιβου-
λούων διαπλεῖ: ἀντὶ δὲ τῶ τὸν ὁρῶν ὑμῶν ἀπρῆς δο-
θῆναι, ποδὶ οὐβριν καὶ τῆς πρῆς πανάκτω χεῖρας μετ' ὅ-
των ὁρῶν καὶ τῶν οὐβριν: ὅ, τῶν ὁρῶν καὶ τῶν οὐβριν, οὐδὲ ποτε ἐ-
ποιήσαμεν: ἀντὶ δὲ τῶ, τὰ πᾶσι ἐν τῶ ὁρῶν κατεσκάπτει-
ναι, καὶ τὰ χρῆματα εἰς πρῆς καὶ τῶν οὐβριν, οἱ μὲν ὄντες
ἀμφοτέρων φωνῶν καὶ ὁρῶν καὶ τῶν οὐβριν, καὶ ἀντὶ τῶ
ἀλλῶν ἢ χεῖρας γίνονται: οἱ δὲ οὐδὲ πόποτε ἐν τῶ πρῆς
γινόμενος μακρόνδου βαρβάρων, νῦν ἀμφοτέρων εἶναι
βιάζονται: ἐὰν δὲ ἕως ποδὶ τῶ ὁρῶν χρῆματων μνησθῇ,
κατεσκάπτειτο. ἡ πόλις δὲ, τὴν πρῆς καὶ τῶν οὐβριν ἀφῆρη-
ται, καὶ γίνονται τὰ πράγματα πάντα, ὥς ποδὶ ἀνιγμα
τῇ πόλει. ὁ μὲν, ὅδεν ἐφύλαται, καὶ πάντα ὅσα ἐβουλήθη
διαπύρρειται. ὑμεῖς δὲ ἀπὸρ οὐβριν ἀντὶ τῶν οὐβριν, τὰ-
ναντὶ τῶν οὐβριν ἐφύλαται γινόμενα: καὶ δοκῇτε μὲν εἰρή-
νῃ ἄρῃ, πεπόνθαι δὲ διεινότῳ, ἢ πλεμῶντες. οὐ-
τοι δὲ χρῆματα ἐχρῶνται ὑπὸ τῶν οὐβριν, καὶ μέχρι τῆς τῆμε-
ρον ἡμέρας δικλῶ οὐδὲ δύνανται. ὅπ δὲ ταῦθ' ἀπὸ τῶν δε-
δοσμένων, καὶ πρῆς ἐχρῶνται ἀπάντων τούτων οὐ τοῖ,
πολλὰ γὰρ ὅμοιαι δὴ λαν ὑμῶν εἶναι πάλαι: καὶ δὲ-

N

Δημοθένης
δοικα, μὴ τὸν ἀντίον οὐ βούλομαι, ποιήσω: σφόδρα ἄ-
κριβὲς δεικνύει πειρώμενος, διαχλαί πάλαι ἔδωκε αὐ-
τοὺς ὑμᾶς εἰδότες. ὁμῶς δ' οὖν ἐπὶ τῆς τόδε ἀκρόβου: ἔ-
στιν ὅν πινά ὑμεῖς, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, τῆς πρὸς βίων ὧν ἐ-
πιμύθε φίλιππος, χαλκοῦν σῆσαιτ' αὖ ἐν ἀγορᾷ; τί δέ;
δοιήτ' αὖ ἐν πρυτανείῳ σίτησιν, ἢ ἄλλω ἱναῖ δωρεᾷ, αἷς
ἡμᾶτε ὅς οὐδ' ἔστι; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. δὴ π; ἔτε γὰρ
ὑμεῖς γε ἀχρεῖοί ἐστε, οὐτε ἀδικοὶ ἀνθρώποι, οὐτε κακοί:
ἀλλ' ὅτι πάντ' ἑσθλὸν φίλιππου καὶ οὐδ' οὐδ' ἑσθλὸν ὑμῶν
ἐπεξέειπε, εἴποιτε αὖ καὶ ἀληθῆ καὶ δίκαια. εἴτα οἷός τε ὑ-
μεῖς μὲν οὕτω γιγνώσκον, τὸν δὲ φίλιππον οὐχ οὕτως;
ἀλλὰ τοῖς διδόναι τοσαύτας καὶ τηλικαύτας δωρεάς
διότι ἑσθλὸν ὑμῶν δικάως καὶ καλῶς ἐπὶ σφόδρα; οὐκ
ἔστι τοῖς. τὸν γὰρ ἡγήσιππον ὁρᾷτε καὶ ὅς μετ' αὐτῶ
πρὸς βίους ὅπως ἐδέξατο. τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ: ἀλλὰ ξυνο-
μλείδην τουτονὶ τὸν πικρὸν ἔζηκ' ἐξεν, ὅτε αὐτῶς ὑπεδέ-
ξατο πολίτας ὄντας. τοῖς μὲν γὰρ ἑσθλὸν ὑμῶν λέγουσι
δικαίως ὅσα αὐτῶ φρονέει, ἑσθλὸν τὸν τῶπον προσφύειναι:
τοῖς δὲ πεπερασμένον ἑσθλόν, ὡς τοῖς. ταῦτ' οὖν μῆντι-
σιν, ταῦτ' οὖν ἐλέγχον πινδὸν ἐν δεικνύει μνησίων: πᾶν
ἀφαιρήσειτ' ὑμῶν; εἴπε τοῖς μοι τίς ἀρ' ἔτι περσε-
λῶν περὶ τῆς δικαστικῆς περὶ γὰρ καὶ νότον πάντων:
χάριτος κατηγορεῖν αὐτὸν πρὸς ἀνδράδας, καὶ δὴ τοῖς
τοῦ τῆς τῶπον, καὶ δὴ τοῦ τῶπον τῆς λόγων ἔχοντα τῆς
μᾶς ἐλπίσειν. ἐγὼ δ' ὅτι μὲν πάντα τῶπον κρινόμενος χά-
ρις ἀνέσειται πιστῶς καὶ δυνόικῶς, ὅσον ἡ ἐπὶ κείνῳ,
περὶ τῶν ἑσθλῶν ὑμῶν δὴ δὲ ὅς αὐτῶ χημάσι λυμνομέ-
νους τοῖς περὶ γὰρ πᾶσι ὑστέρον, οὐ πάντ' διαμερίζο-
μαι: ἀλλ' ἑσθλὸν βολῶ ποιήσομαι. ἔστι γὰρ πάντ' ἀλλή-
τῃ λέγειν ὅτι αὐτῶ τουτονί. καὶ οὕτω τῶν καμνῶν χι-
λῶς ὅτι κατηγορεῖν ἐκείνου τουτονί. ἐγὼ γὰρ αἰσχύνω οὐδε-

νὸς αἰτιώμεθα τὸ ὡς τῷ πολέμῳ παρὰ τῶν
 γὰρ εἰσιν οἱ στρατηγοὶ ὑποδύοντες· οὐδὲ τὰς πειρήσασθαι πλὴν
 πόλιν εἰρῶν· ἀλλ' ἄχρι τούτου πάντες ἀφ' ἡμῶν. τί ἔν λέ-
 γω καὶ πόθεν ἀρχόμεθα κατηγορεῖν; τῶν ποιουμένων τῆς πό-
 λεως εἰρῶν. οὐλοκράτει σωειπείν, ἀλλὰ μὴ τοῖς τὰ βέλ-
 τιστα γράφουσι· καὶ τῶν δῶρα εἰληφέναι· τῶν μετὰ τοῦτο
 ὡς τῆς ὑστέρᾳς πρεσβείας ὅς χρόνους κατέλαβον, καὶ
 μηδὲν ὦν περὶ τὰς ἐξ ὑμῶν πρὸς τῶν φωνακίῳ πλὴν
 πόλιν, καὶ πρὸς τὴν ἐλπίδας, ὡς ὅσα βουλώμεθα
 ἡμεῖς, ὡς λιπώσας περὶ ξει, πάντες ἀκρωλεῖν· τῶν μετὰ
 τοῦτο ἐδόντων περὶ τῶν, φυλάττειν τὸν ποσῶν
 ταῖς δικηκῶτα, ὅς τινος ἐκείνῳ σωτηρεῖν· τοῦτο κατηγο-
 ρῶ· τοῦτο μέμνηται. ἐπεὶ δικαίως εἰρῶν καὶ ἴσῃν, καὶ
 μηδὲν περὶ τὴν ἀνθρώπων, μὴ δὲ φουσαμείους ὡς
 ὅσον, ἢ ἐπὶ τὴν, καὶ σεφαινοῦν ἐκείλῳ. στρατηγὸς
 εἰς τῆς δικηκῆς ὑμῶν, οὐχὶ κοινωνεῖ τῶν νῦν ὁ δυνάσας.
 ποῖος γὰρ στρατηγὸς ἄλλῳ, τίς δὲ φωνέας ἀκρωλεῖ;
 τίς δὲ δρεῖσκον; τίς δὲ κερδὲς βλέπει; τίς δὲ ἰδρὸν ὄρος;
 τίς δὲ πύλας; τίς δὲ περὶ τὴν ἀπὸ τῆς οὐδὲς
 δεξιᾶς συμμάχων καὶ ὡς εἶναι ὡς λιπώσας; τίς δὲ κερ-
 νειαν; τίς ὁρῶν μετόν; τίς ὁ βόισιν ἀλλοῦς; τίς μετὰ
 πρὸς τὸν ὁλίγον; τίς θηβαίους ἰσχυροῦς; τῶν γὰρ
 οὐδὲν τῶν τῶν καὶ τῶν τῶν ὄντων δεξιᾶς ὅς στρατηγὸς
 ἀπὸ λείτο. * οὐδὲν τῇ εἰρῶν συγχερῆς πειρῶντων ὡς
 μὴ ἔχει ὡς λιπώσας· ἀλλὰ δεξιᾶς τῶν ἀπὸ λείτο, καὶ πλὴν
 τῶν τῶν δωροδοκίαν· ἀντὶ τῶν τοῦτο μετὰ φούγῃ, πλὴν
 δεξιᾶς, καὶ πάντες μετὰ λείτο ἐκείνους, αὐτὸν δεξιᾶς· οὐ
 στρατηγὸς δικηκῶν· οὐ παρὲς τῶν κείνῃ· μὴ λέγει ἔτι
 αἰτῶν δεξιᾶς καὶ ἄλλως τῶν τῶν φωνέων ὁλίθρου· ἀλλ' ὡς οὐ
 οὐ σωαίπρος εἰ, δεξιᾶς. τί ἔν, εἴτε δημοσίᾳς δικηκῇ, νῦν λέ-
 γεις· ἀλλ' οὐχ, ὅτι τῶν ὁ δυνάσας ἐδίδον, κατηγορεῖς; διὰ τοῦτο

Δημοθένους
ἢ εἰ ἴσῃ ἀρχαλὸς αἰ δίκαιος. μὴ λέγε ὡς, καλὸν εἰ-
ρῶν, μὴ δὲ συμφέρον· οὐδὲ γὰρ αἰτιάται σε τῆς ποιήσε-
σθαι τὴν πόλιν εἰρῶν, ἀλλ' ὡς οὐκ αἰσχρὰ καὶ ἐπινεί-
σαι πλὴν πολλὰ ὕδρον ὕβριπατήμεθα, καὶ πάντα ἀπώλε-
το· τούτω λέγε. τούτων γὰρ ἀπάντων ἡμῶν αἴτιος σὺ δέ δει-
ξαι. καὶ τί δὴ μέχρινω τὸν τὰ τοιαῦτα περνηκῆτα ἐπα-
νεί; ἀλλ' οὐ τῷ φυλάττειν αὐτὸν, οὐκ ἔξει τί λέγειν· ἀλλὰ
τὴν ἀλλοσύναντα ἐπαρῆ τὴν φωνὴν, καὶ πεφώνασθη-
κὼς ἔσται. καί τοι καὶ πόρρ' ἡ φωνῆς ἴσως εἰπεῖν ἀνάγκη·
πάννυ γὰρ μέγα καὶ ἐπὶ τούτῃ φρονεῖν αὐτὸν, ἀκούω, ὡς καὶ
δυποκρινόμενον ὑμῶς. ἐμοὶ δὲ δοκεῖτε ἀρπάζειν τὸν ἀ-
πάντων αὐτὸ ποιῆσαι, εἰ ὅτε μὲν τὰ θινέσου καὶ τῆς ἡδίστου
καὶ ἡ τῶν ἡμετέρων, ὕβρις ἀλλετὲ αὐτὸν, καὶ ὕβρις εἴητε ἐν τῇ
θείῳ, καὶ μονοῦ κατελόμετε οὕτως, ὥστε τελευτῶν-
τα τῶν τελευτῶν εἶναι ἀρσῆναι. ἐπειδὴ δὲ οὐκ ἔστι τῆς σκωῆς,
ἀλλ' ἐν τοῖς κοινοῖς καὶ τοῖς μεγίστοις τῆς πόλεως περὶ γμασι
μυρία εἰργασαί καὶ, τὴν καὶ τὴν ὡς καλὸν φεγγαμῶν
περὶ σέχοιτε· μὴ δὲ ἀβελτῶρον ὑμεῖς πάθῃτε·
ἀλλὰ λαγύρετε ὅτι δεικνύει μὲν αὐτὸν δοκιμάσῃτε, * οὐ-
φωνον ἐποπτεῖν· προσβέβηκεν δὲ καὶ τῆς κοινῆς ἀξιοῦντα π-
περὶ τῆς, δίκαιον καὶ φρόνημα ἔχοντα ἔσθ' ἂν μὲν ὑμῶν
μέγα, περὶ δὲ ὑμῶς ἴσον. ὡς πόρρ' ἔγωγε ὡς λιπῶν μὲν οὐκ
ἐθαύματα, ἔσθ' ἂν αἰχμαλώτῳ θαυμάσιος ἔσῃ, οὐδὲν
δὲ ὑπεριλάμην. οὐ γὰρ δ' ἐκείνου μὲν περὶ κυλινδεῖν, καὶ
ἔσθ' ἂν παικῶν ἡδὲν, ὑμῶν δὲ ἔσθ' ἂν ὡς δρεῶρα. ἐπὶ τοίνυν ὅταν
μὲν ἴδῃτε δεινότητά, ἢ οὐ φωνίαν, ἢ τί τῆς ἀλλων τ' τοιού-
των ἀγαθῶν ἡδὲ χρῆσθαι καὶ φιλοτίμου γελημελίον αὐ-
θρώπου, συγχάριεν καὶ στυγασκῆν ἅπαντας διὰ· κοινὸν ἔ-
ὑμῶν ἅπανσι τοῖς ἄλλοις ἴσῃ τὸ ἀγαθὸν γίνεσθαι. ὅταν δὲ
ἡδὲ δωροδόκου καὶ πνιχοῦ, καὶ παντὸς ἡπτονος λήμματα
ὧς, ἀρχαλὸς καὶ πικρὰς καὶ ἐναντίως ἀκούειν· ὡς π-

ὁ παῖς τῆς πρῆς πρεσβείας λόγος. 99

νηρία δυνάμεως δόξαν δ' ἐρομένη πρὸ ὑμῶν ἀδὲ πλὴν πόλιν
ἔστιν. ὁρᾷτε δ' ἀφ' ὧν οὕτως διδοικεῖ, πηλίκῃ τῇ πόλει πε-
ρείσθηκε πρῶτα : αἱ μὲν οὖν αἱ δυνάμεις ἀδύνατοι
ὡς εἰσιν αὐτάρκεις : ἡ δὲ τῶν λέγειν, αὐτὰ πρὸ ὑμῶν τῶν ἀ-
κούοντων ἀνέστη, διακρίπτει. οὕτως οὖν ἀκούετε τοῦτον,
ὡς κτηνῶν καὶ δωροδότην καὶ οὐδὲ ποῦν δροῦντος ἀληθείας.
ὅτι δ' οὐ μόνον καὶ τὰ ἄλλα, ἀλλὰ καὶ τὰ πρὸς αὐτοῖς
τὸν φιλιπποῦν πρῶτα πανταχοῦ συμφέρει τοῦτον εἰς
λωκύναι, θάσσεσθαι : εἴτε γὰρ ἔξει ποτὲ εἰς ἀνάγκην τῶν
δικαίων τί ποιῆν τῇ πόλει, τὸν τρόπον μεταθήσεσθαι. νῦν
μὲν γὰρ πενήνηται οὗτοι κληροῦς ὑπαρχοῦντες, ὀλίγοις θόρα-
φόνει. αὐτὸς οὖν ἀφ' ὧν ἀφελώτας πύθηται, ὑμῶν τοῖς
πολλοῖς καὶ πάντων κυρίως, τὰ λοιπὰ ποιῆν βουλήσε-
ται. εἴτ' ἀδὲ τῆς αὐτῆς ἡσποδὸν νῦν ὑποσείας καὶ ἀσελγείας
μενέει, οὗ οὐ ποῦν αὐτὴν ἐκείνῳ ποιήσονται ἀληθείας ἐκ τῆς
πόλεως ἔσεσθαι, αὐτὸς οὖν ἀνέληται. εἰ γὰρ οἱ οὐ μὲν οὐκ ἀνέ-
λκω, ὑφ' ἐξουσίᾳ ταῖς ἐπεξεῖν : τοῦτον, εἰ αὐτὰ πρὸ ὑμῶν αὐτοῖς
ἀφ' ἐξουσίᾳ, τί οἰεῖσθαι ποιήσειν ; ποῖον δὲ θυράτην ; ποῖον λαοῦ
νικῶν ; τί οὐκ ἔχοντα βαλεῖσθαι περὶ τὴν ; τίνα δ' ὅτι πάντα
τῶν τῶν ἄλλων χεῖρα κλίπτει ὑπάρξειν ; ὁρᾷτε τοῖς με-
τὰ πάντα πεπερακτοῖς χρήματι, δόξαν, ἀφορμῶν, πλὴν τοῦ
λίππου ξυγῆναι παρὰ τοῦτον : τοῖς δὲ δικαίοις τε παρέχου-
σιν ἐαυτοῖς, καὶ περὶ παντὶ χρήματι, πρῶτα, ἀπὸ τοῦ
ἀπὸ τοῦ, φθόνους παρὰ τοῦτον πρὸ αὐτῶν. μετὰ μὲν οὖν
τε γὰρ πρὸς δόξαν, οὐτε πρὸς δόξαν, οὐτε πρὸς ἀσ-
φάλειαν, οὐτε πρὸς ἄλλο οὐδὲν ὑμῶν συμφέρει, ὅσον ἀ-
φ' ἐξουσίᾳ : ἀλλὰ ὑμῶν σαμῆλους πρὸς ἀφ' ἐξουσίᾳ πᾶ-
σι καὶ τοῖς κληῖται καὶ τοῖς ἄλλοις ἐλπίσιν.

N III

Δημοθένους
ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΓΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
ΠΕΡΙ ΑΤΕΛΕΙΑΣ ΓΡΟΣ
ΛΕΠΤΙΝΗΝ ΛΟΓΟΥ.

Ἡ τῆς ἀθηναίων πόλις ἄλλοις τε ἐπὶ μακρῷ οὐδὲν ἔστιν, καὶ ἀτελείᾳ λειτურγιῶν. πολλὰν οὖν λαμβάνοντων αὐτῷ, πάντες ἐδόκει τῆς λειτურγησόντων εἶναι. ὅτε δὲ τοῦ λεπίνης νόμον εἰσήνεγκεν, εἶναι μηδὲν ἀτελῆ, μήτε τὸ λοιπὸν ἴσον εἶναι τῷ δήμῳ δοῦναι: τὸν δὲ ἀτέλῃαι αἰτήσας, πάσχειν τὰ ἑχάστα. ὅτε δὲ ἐχρήσαντο τὸν νόμον μετ' ἄλλοι, μετ' ὧν καὶ βάρβαρος, καὶ οὐκ ἐπεξήλθεν, ἢ χρήματα λαβάν, ἢ νόσῳ ποδῶν πεσόν: νῦν δὲ φορμίων καὶ κτήσιωπος ὁ χαβείου παῖς, καὶ ἱνὲς μετ' αὐτῶν, οἷς σωήτρος δημοθένης γίνεσθαι. ὁ μὲν οὖν λεπίνης πλεονεχίῃ τῷ συμφέροντι: πῶς γὰρ χρήσασθαι περὶ αὐτοῦ. ὁ δὲ δημοθένης τῷ τὸ εὐδοξῶ καὶ τῷ δικαίῳ: καὶ τῷ δικαίῳ μὲν, ὅτι δίκαιόν ἐστι, ὅς οὖν ποιήσας αὐτὸν πεπονθέναι, καὶ ὅς οὐδὲν αὐτὸν λαβόντας τῆς δαπάνης μὴ ἀφαιρῆσαι: τῷ δὲ εὐδοξῶ διότι τάχα μὲν καὶ ἄλλοις αἰσχρὸν ἀδωκεῖν, ἀφαιρῆσαι: ἀθηναίοις δὲ οὐχ ἥμισυ, οἷς αὐτ' ἄλλου γνωρίσματος τὸ μεγαλόφυλον περσεῖναι δοκεῖ. ὠδῶν δὲ οὐκ καὶ πρᾶν νόμῳ εἰσήνεγκε τὸν νόμον. λέγειν γὰρ ἐχρῆν νόμον τὸν κελύοντα ἀναιρεῖν πρῶτον τὸν ἐναντίον νόμον: καὶ τότε αὐτὸν τιθέναι νόμον, ἵνα μὴ ἀλλήλοις ἐναντίον νόμοι δέξωνται.

Ἀλλως.

Ὁ περὶ λεπίνῳ λόγος ἐπιγραφῶν ἔχει τοιαύτην, ἐπειδὴ πρὸς πρῶτον τῶ χρόνου, ἐφ' ὃν ὑπὸ ἀθηναίων κρείσσει καὶ τιμωρεῖται, γράφειν τίς νόμον ἐφαίνετο λεπίνης ἀκίνδυνος. ὅθεν περὶ αὐτὸν, ἀλλ' οὐ κατ' αὐτὸν ὁ λόγος. ἢ δὲ ὑπόθεσις, οὕτως ἔχει. σωήτρος μὲν τῇ πόλει τῆς ἀθηναίων,

πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς μάλιστα πολλὰ καὶ διαφόροις π-
 μοῖς, καὶ δὴ καὶ ἀτελεία. πολλῶν δὲ εἰληφότων, καὶ ἀσπῶν
 καὶ ξυῶν, ἐπέλειψαν οἱ λήγουρῆται. καὶ διὰ τοῦτο οὐ
 δὲν τῆς λειτουργιᾶν πρὶς αὐτῶν εἰς τοὺς ἀπόρους, λεπί-
 νης τῆς πολιτευομένης ἀνὴρ οὐκ ἀδόκιμος ἔρχεται νόμον
 αὐτοῖς ἐρήμασιν οὕτως ἔχοντα. Ὅπως αὖ οἱ πλουσιώτα-
 τοι λειουρῶσι, μηδένα ἀτελῆ εἶναι πλὴν τῆς ἀφ' ἀρχῆς
 καὶ ἀριστογένητος, καὶ τῆς ἐνέα ἀρχόντων. μὴ δὲ τὸ λοιπὸν
 εἶναι τῶν δὴ μὴ αὐτῶν διδόναι. εἰ δὲ τις ἀλλὰ αἰτῶν, ἅ-
 πμων αὐτῶν εἶναι, καὶ γλῆος, καὶ οἰκίαν, καὶ ἔστω καὶ τῶν γε-
 φῶς καὶ ἐνδείξιν. εἰ δὲ καὶ ἐν τοῖς ἀλλοῖς, ἐν οὐκ εἶναι
 τοῖς αὐτοῖς οἷς πρὸ οἱ διδάσκοντες, ὅταν ὁφείλοντες τῶν δὴ
 μοσίῳ δικάζωσι. τοῦ νόμου οὕτως ἔχοντος ἔρχεται
 ὁ μὲν τὸ πρὸς τοῖς βράδυσσος λεπίνῳ. ὅς ἀπέθανε πρὶς
 εἰσελθεῖν τῶν γεφῶν. καὶ ταῖς διετέλει χρόνος, καὶ γέγονε λε-
 πίνης αἰδούθηνος. νόμος γὰρ τῶν γεφῶντα νόμον, ἡ
 ἀντιστοιχία, μετὰ αὐτῶν τὸν μὴ εἶναι ὑπὸ θύον. ὅμως ἐπει-
 δὴ καὶ οὕτως κατὰ τὸν νόμον εἶναι πεισθαι τοῖς κατῆ-
 πορείας, καὶ οἱ γεφῶντες ἔξω κινδύων ὄσι, μετὰ τὸν
 αὐτῶν τὸν ἐπέση κατῆτορος ἀφελῶν ὑὸς βασιλέως, ὅς
 νηρὲς φορεμίων ὁ ῥήτωρ, καὶ κατῆτορος ὁ ὑὸς χα-
 βείον, ὅς σινηρὲς δημωδένης. τούτων οὕτως κατῆ-
 ρων ἀντιστάντων κατὰ τὸν νόμον πεπύλωται τῶν γεφῶν.
 καὶ δὲ σάσις περὶ γμάλιν ἔγχετος. κεφάλαια δὲ τῶν λό-
 γου, τὸ νόμον, τὸ συμφέρον, τὸ δίκαιον. Ἀναγκαῖον ἢ εἰ-
 πεῖν τοῖς δικαιολογίας ἐκπέρων. καὶ ὁ μὲν λεπίνης ἰσχυρίζεται
 τὸ συμφέρον, διὰ τὸ πρὸς πρὶν λειουρῶν. ἀλλὰ καὶ δι-
 καίῳ. ὅτι καὶ εἰς τοὺς μὲν, ἀδελφὸς πλουτεῖν, ὅς ἢ λήγουρῶν
 τας, αἰετίνεσθαι. ὁ δὲ κατῆτορος ἰσχυρίζεται τὸ νόμῳ,
 διὰ δικαίῳ, καὶ τὸ συμφέρον. καὶ εἰς τὸ νόμον, διὰ πρὶν, πε-
 εἰτε τὸ πρὸς πρὶν, καὶ τὸ πρὸς γμά. καὶ πρὸς μὲν τὸ πρὸς πρὶν,

N IIII

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ἀφ' ὧν αὐτὸν ἐχρῶ ποιῆσαι οὐκ ἐποίησε: πρὶν βῆναι τὸν θεσ-
μὸν. θεσμοὶ δὲ ὅτι νόμος πρῶτα κελεύει πῶς δεῖ νομο-
θετεῖν. εἴδει γὰρ αὐτὸν γράψαντα, ἡ δὲ εἶναι ἐμπεσέν τῷ
ἐπὶ πονύμων, καὶ ἐν νόμοις τὰς κυρεῖσαι, ὅτι οὐκ ἐπὶ
σε. ποδὶ δὲ τὸ πρῶτον, ὅτι πρὶν βῆναι τὸν νόμον οὐδὲ πα-
λαιὸν νόμον τὸν λέγοντα, τὰς τῶ δῆμου δωρεὰς εἶναι βε-
βαίαι. ὑπεναιπὶς οὗτω τῶ νόμων οὗτος ὅστις. ὅτι κε-
λεύει τὸν ἐκείνων ὅστις ὁ δῆμος δίδωκε δωρεὰς κυρεῖσαι
εἶναι, οὐκ ἀφαιρῆσαι τὰς δεδωμένους βιάζεσθαι. τῷ δὲ
δικαίῳ ἰσχυρίζεται: ὅτι οὐδεὶς ἄνδρ' ἔτασ ἀφαιρῆσαι δω-
ρεῶν. τῷ δὲ συμφέροντι, ἔτι μᾶλλον ἰσχυρίζεται: πρῶτον μὲν
ὅτι ἀσύμφορον ὑμῖν γενήσεται, ἐάν τις ἀφαιρῆσαι ἀφαι-
ρῆσαι τὴν δωρεάν. οὐκ ἔτι γὰρ ὁ λαὸς πᾶσι τὸν σι-
τὸν ὑμῖν ἐκ τῆς κοινῆς. δόλον δὲ, ὅτι ἀσύμφορον ὑ-
μῖν ἔσται: ἐκ ἑπὶ γὰρ οὐδὲν γένηται τίς τὴν πόλιν σφοδρῶς
τῆς δωρεᾶς ὅρων ἄλλους. εἴ τόν δὲ, ὅτι ἀδελφεύετε: δό-
ξετε γὰρ ἀγνώμονες εἶναι. ἔτι δὲ ὁ λόγος οὗτος διὰ
τὴν οὐλογίαν. ὁ ἀφαιρῶν γὰρ ὡς προσβύδοντος ἔλαβε τὴν
πρωτολογίαν. ἀκούειν ὁ λεπτίνης περὶ γονυμῶς τῷ συμ-
φέροντι χρῆται, φάσκων ἐπὶ πάντας καθεστῆναι τὴν πόλιν
τῶ λειψυργῶν. διὰ τὸν δὲ τῷ δικαίῳ: ὅτι ἀφαι-
ρῆσαι τὴν δωρεάν. πάντες γὰρ φησι δεινὸν ὅτι, πινὰς
μὲν πλουτεῖν ἀπελείας ἐπειλημμένους, τὴν πόλιν δὲ μὴ
δὲ τῶ λειψυργῶν οὐ πορεῖν. περὶ βλάπτει δὲ ὁ ῥή-
τωρ, τῷ μὲν δοκεῖν τὴν κατηγορίαν τῶ νόμον: συλλαβ-
δύεται δὲ καὶ κατὰ σκευάζει καὶ τὴν σύστασιν τῶ οἰκείου
νόμου. ἐπὶ γὰρ τῷ νομίμῳ κεφαλαίῳ καθεστῆσιν ἀντα-
ναγινώσκων καὶ ἀντιθέας καὶ ἀντιθέτας ἀμφοτέρους τῶ
νόμους, καὶ τὸ διάφορον ὅσον διακνύς. ἵνα δὲ μὴ ὀξείφνης,
μὴ δὲ ἀναρμύτως παρέχεται τῶ νόμων τὴν σύστασιν, ἐκ πρῶ-
του πρὸς κλύασε. καὶ ἡ πρώτη καὶ ἡ δεύτερη τῶ λόγου, ὅτι μὲν

δοκῆν, ἔστι πρὸς λεπίνου, τῇ δι' ἀληθείᾳ, περὶς σύστασι
 τῆς οἰκείου συμφέροντος ὑβρίζεται. ἵνα φαίνεται ὁ ἀντίδι-
 κτος τὸν δημοδένους εἰσάγων νόμον. τί γὰρ ὁ δημοδένους
 βούλεται νόμος; τὰς δωρεάς, ὅσας ὁ δῆμος ἔδωκε, κυ-
 εῖας εἶναι: οὗτοι δὲ ἔχοντες κείνους. ἵν' εἰ μὲν ἄξιοι, ἐ-
 χωσιν: εἰ δὲ ἀξίως ἔχειν δοκῆν, ἐλεγχθῶντες ἀφαι-
 ρεῖσθαι. οὐκοῦν αὐτὸς ὁ λεπίνης τὸν δημοδένους νόμον
 κεκνύωκεν. ἐπὶ γὰρ, αἰτιάται κατ' ἀρχαίς δι' οὗς ὁ πολ-
 λοὶ τῶν εἰληφόρων εἰσὶν ἀάξιοι. οὐκοῦν ἔχει τὸν δημοδέ-
 νους νόμον ὅς αἰάξιοις ἐνκεῖνοντα. καὶ διὰ τοῦτο πάντων
 κατέσπαρται. ὁ γὰρ πολὺς ποδὶ αὐτοῦ λόγος ἐστὶν ὅς
 δικαστὴς περὶ τῶν νόμων μὲν μικρὸν ἀνάγνωσιν. ἱ-
 δὼν δὲ ὅτι λεπίνης ἐκείνον ἔχει τὸν ἰσχυρότατον λόγον,
 ὡς αὐτοὶ πλουσιώτατοι λειτουργῶσι μηδὲν ἀπελθεῖν εἶναι,
 οὐ γὰρ ἴσως ἔθηκε πρὸς γουμύλιον ἀντίθεσιν. ἀλλὰ τὴν λυ-
 σιτελοῦσαν αὐτῷ, καὶ τὴν μάλιστα εἰσφέρειν τὸν παρ'
 αὐτοῦ νόμον. ὅταν γὰρ λέγῃ, καὶ τοῦτω πλείω χρη-
 σέται τῷ λόγῳ, σοφίζεσθαι ὅς ἀκύνοντας. οὐ γὰρ τῷ πε-
 ρὶ τῶν ἀξίων πολλῷ χρησέται τῷ λόγῳ, ἀλλὰ τῷ δη-
 λυνόπῳ σπανάξεν τὴν πόλιν τῶν λειτουργούντων, καὶ τῷ
 συμφέρον μὲν πρὸς τὰς λειτουργίας ἀπὸ τῶν ἀπόρων
 εἰς ὅς ἀπόρους. Ἐπὶ δὲ τὸ μὲν εἶδος τῆς λόγου δικα-
 νικῆς. εἴ γε κείσιν ὅτιν ἀπὸ τὸν νόμον. ἡ δὲ γε ὕλη πᾶσα
 ἐστὶ διπλή. καὶ τῶν ἡ μὲν ὅτι δικανικὴ, ἡ δὲ συμβου-
 λουτικὴ. οὖροις δι' αὐτοῦ δὲ πανηγυρικῆς ἰδέας ἀμοιροῦν-
 τα τὸν λόγον, ὡς πειράται σεμνύνειν ἐκαστον τῶν ἀνδρῶν
 γὰρ τῶν. καὶ γὰρ ἀνταῦθα οὖροις ἄξια τῶν ἀνδρῶν ἐγ-
 κώμας, καὶ λόγους οὐφίμως ἀρμότοντας τῶν ἐκείνων
 πράξεσιν. οἷον, ὡς ὅταν ἐμπομπήσῃ τοῖς κένωνος καὶ χα-
 βείου κατὰ τὴν μάσιν, καὶ τοῖς ὑπὸ τὸν δόσις, καὶ τῶν ἐκείνων
 σπου, καὶ κείνους, καὶ λούκωνος. ἵπτον δὲ ὑπὸ τὴν με-

ΔΗ

πρὸς τὴν
ἀποστολὴν
ἐκείνην
τοῦ τοῦ λό-
γου καὶ τοῦ
καὶ τοῦ ἐξ
ταύτης· ἡ
τὴν ἀλλοίω-
σιν αὐτῆς
διὰ τοῦτο
τὸ διότι
τὴν αὐτῆς
καὶ τοῦ
εἰς τὴν
διὰ τὴν
παρὰ ταῖς
ἐν κοινῇ
καὶ τῇ
διὰ τὴν

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΠΡΟΣ ΤΟΝ
ΛΕΥΤΙΝΗΝ ΛΟΓΟΣ.

Νορβου δικασαί, μάλιστα μὲν εἶνε-
κα τῷ νομίξεν συμφερεῖν τῇ πόλει
λελυθαι τὸ νόμον, εἴτα καὶ τῷ πο-
λὶς εἶνεκα τῷ χαλεπῷ, ὡς λόγος ἔστι
τοῖς αὐτοῖς τε, ὡς σωθῆναι. ἔστι δὲ
οὐκ ἄδηλον, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι,
τῷ δὲ, ὅτι λεπτίνης, καὶ πῶς ἄλλος ὅ-
πως τῷ νόμῳ λέγει, δικαίον μὲν οὐδὲν ὁρεῖ παρὰ αὐτῷ,
φῆσαι δὲ αἰαξίους ἱκανὰς ἀνθρώπων ὁρομένης ἀπέλειαν,
ἐκιδυκέναι τοῖς λειτουργίας: καὶ τούτῳ πλείω χρησέ-
ται τῷ λόγῳ. ἐγὼ δὲ ὅτι μὲν ἱκανῶς τηροῦντας πάντα
τοῖς ἀφαιρεῖσθαι πῶς δωρεὰν τῷ ἀδικούντων ὅτιν, ἐάσω:
καὶ γὰρ εἴρηται τῷ πονηρῷ, καὶ ὅφ' ὅ μὲν ἴσως γινώσκε-
ται: ἀλλ' ἐκείνο αὐτοῖς ὁροίμην * ἡδέως αὐτῶν, τίνας εἶνεκα, εἴ-
τα μάλιστα μὴ πνέις, ἀλλὰ πάντες ἦσαν αἰαξίοι, τῷ αὐτῷ
ἡξίωσεν ὑμᾶς τε καὶ τοῖς τοῖς; ἐν μὲν γὰρ τῷ γράφει μὴ
δύνασθαι ἀτελεῖν, ὡς ἔχοντες ἀφείλετο πῶς ἀπέλειαν: ἐν
δὲ τῷ περὶ γράφει, μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ἵστασθαι δοῦναι ὑμᾶς,
τὸ δοῦναι ὑμῖν ἵστασθαι. οὐ γὰρ ἐκείνο γ' ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς
τὸν αὐτῶν τῷ πονηρῷ ὅτιν ἔχοντες ἀφείλετο πῶς δωρεὰν
αἰαξίους νομίξων, οὐτῶ καὶ τὸν δῆμον αἰαξίον ἡξίωσεν κν-
ειον εἶναι τῷ δοῦναι τὰ εἰρητῶ, ἐαίτω βούληται. ἀλλὰ νῦν
δὴ ἐκείνο αὐτοῖς ἴσως εἴποι περὶ τοῦ τῷ, ὅτι δὴ τὸ ἐαδίως ἵστα
παταῖσαι τὸν δῆμον, δὴ τῷ οὕτως ἔθηκε τὸν νόμον; τί
ἐν κωλυθῆ πάντα ἀφῆρται, καὶ ὅλως πῶς κλητεύει ὑμᾶς
καὶ τῷ τῷ τὸν λόγον; ὅ γὰρ ὅτιν ἐφ' ὅτῳ τῷ τῷ περὶ
στατε τῷ πάντων: ἀλλὰ καὶ ἡ φησὶ σματα πολλὰ πολλὰ

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ἵστασθαι τὴν τε καὶ χειροτονήσασθαι, καὶ συμμάχους ἡδὴ ποναίους ἢ τοὺς αὐτῶν κρηττόνων ἐπείδῃτε ἐλέσθαι: καὶ ὅλως ἐν οἷμα, πολλοὺς οἷς περὶ τῆς καὶ τοῦ τόπῳ συμβαίνειν αἰάκη. ἄρ' οὖν θεοὶ μετὰ νόμον δὲ τῶν μὴ δὲ τῶν λοιπὸν ἵστασθαι τῇ βελῇ μὴ δὲ τῶν δῆμων, μήτε περὶ βελῶν μήτε χειροτονεῖν μηδὲν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. οὐ γὰρ ἐσμέν ἀφαιρεθῆναι δίκαιοι ποδὶ ὧν ἂν ἵστασθαι τῶν μὲν, ἀλλὰ διδάσκειν ὅπως εἴδῃ μὴ πεισόμεθα: καὶ εἴδῃ νόμον, οὐχ ὅς ἀφαιρήσεται τὸ κυρίους ὑμᾶς εἶναι τῆς δωρεᾶς, ἀλλὰ δι' οὗ τὸν ἵστασθαι τῶν τε ὑμῶν μετὰ μετὰ. εἰ τίνων τις εἰσὶν τῶν αὐτῶν καὶ αὐτὸ ἵστασθαι, πότῳ δὲ πῶς λυσιτελεῖσθαι δὲ, κυρίους μὲν ὑμᾶς εἶναι τῆς δωρεᾶς, ἵστασθαι τῶν τε καὶ φάτω ἔνι δοῦναι: ἢ δὲ τὸ παντὸς ἀκέρους γινώσκειν, μὴ δ' αὖ ἀξιόνα ἵνα εἰδῇτε ἵστασθαι πῶς: οὐροίτ' αὖ μάλλον ἐκείνο λισίτελεν. δὲ τί; ὅτι ἐκ μὲν τῆς ἀλλοτρίας, ἢ περὶ σῆκε, ὑμᾶν, πολλοὺς δὲ ποιεῖν περὶ αὐτῶν ὑμᾶς: ἐκ δὲ τῆς μηδενὶ μηδὲν, μὴ δ' αὖ ἀξίος ἢ, διδόναι, πάντας ἀπείρετε τῆς φιλοπρεπείας. περὶ δὲ τῶν τε, καὶ δι' ἐκείνο, ὅτι οἱ μὲν ἀνάξιόν ἵνα πῶς πῶς, οὐκ εἴας ἵνα δὲ ξαν ἔχουσιν αὖ: οἱ δὲ εἴς ἀγαθὸν ποιῶντας εἰς τῶν μὴ τῶν ὁμοίους ἀμειβόμενοι, κακίαν. ὅσῳ δὲ κρηττόν οὐκ εἴδῃ δοκεῖν, ἢ πονηρὸν εἶναι, τῶν τε λυσιτελεῖν τὸν νόμον καὶ λίον, ἢ εἴδῃ. οὐ τίνων ἐμὴ γε οὐδὲ ἐκείνο οὐκ εἴδῃ, ὡς αὐτῶν ἀδυνατοί, σκοπουμένῳ φαίνεσθαι, καὶ μεμφομένον ἵνασθαι τῶν τε ὑπὲρ χύσεως δωρεᾶς, εἴς χρησίμους ὄντας τῶν πῶς ἀπὸ τῶν. εἰ γὰρ ὑπὲρ χύσεως τῶν τε φαῦλοι καὶ ἀνάξιοι πῶς καὶ τὸν τῶν τε λόγον εἰσὶ: πῶς περὶ σδὸκᾶν εἴδῃ τὸτε, ὅταν παντὸς ἀλλοτρίων μὲν μηδὲν εἶναι τῶν τε χρησὶς εἴδῃ; ἐπὶ τίνων ὑμᾶς καὶ ἐκείνο εἴδῃ μετὰ διδῇ, ὅτι ἐκ τῶν τε ὑπὲρ χύσεως νόμων καὶ πάλαι κυρίων, οὐς οὐ δ' αὖτῶς οὐκ εἴδῃ

ποι αὐτῶν, καὶ οὐχὶ καλῶς ἔχειν, ὡς τὸν διαλιπὼν ἐκασ-
 τος λειτούργει: ὥς τε τὸν ἡμισυ εἰς ἀτελὲς τῶ χρόνου. εἴθ'
 ἢς πᾶσι μέγιστον τὸ ἡμισυ καὶ τοῖς μηδὲ πέντε ἀγαθὸν πεποιη-
 κὸς ἡμῶν, τῶν δὲ ποιήσαντας, ὁ περὶς περὶ καμῶν
 αὐτοῖς, ὅσοι ἀφελώμεθα; μηδαμῶς. οὐτε γὰρ ἄλλως
 καλὸν, οὐτε πρὶν ὑμῖν. πῶς γὰρ οὐκ αἰχρὸν, ὡς αὐτοῖς
 ἀθηνᾶιοι, καὶ μὲν τὴν ἀγορὰν * ἀφελώμεν, νόμον γε γρά-
 φθαι, ἐφ' οἷς ἐδύνεον δημοσίᾳ βλάβος, εἴπερ ἀφελώμεν:
 εἰ δὲ τῷ κοινῷ μὴ χρῆσθαι τῷ νόμῳ τούτῳ τὴν πόλιν, τὴν
 αὐτὴν ὡς τὰ ξαλὰν τοῖς ἰδιώταις; ἀλλὰ ὅσοι ἀγαθὸν τι πε-
 ποιήκωτας ὑβρίζοντες, καὶ τῶν οὐ μικρὰν ζημίαν ὀφλή-
 σαι μέλυνται: οὐ γὰρ εἰ μὴ χρῆματα ἀπολύτῳ μόνον σκε-
 πτόν, ἀλλ' εἰ καὶ δόξαν χρηστὴν ποιεῖς μᾶλλον αὐτοῦ δό-
 ξετ' ἢ ποδὶ χρημάτων. καὶ οὐ μόνον ὑμεῖς, ἀλλὰ καὶ οἱ
 περὶ γέννησι. τεκμήριον δὲ: χρῆματα μὲν γὰρ πλεονάζοντες
 κησάμενοι πάντα ἐπὶ φιλοτιμίᾳ ἀνέλωμεν. ἐπὶ δὲ
 δόξης οὐδένα πώποτε κινδυνὸν ὑβρίσμεν: ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ἰδίᾳ οὐσίᾳ περὶ ἀλλοτρίων διετέλου. νυνὶ τοίνυν οὐ-
 ρος ὁ νόμος τῶν αὐτῶν καὶ τῶν καλῶν αἰχρὸν τῇ πόλει ποδὶ ἀ-
 πεί, καὶ οὐτε τῶν περὶ γέννησι, οὐτε ὑμῶν ἀξίαν. εἴα γὰρ
 τὰ μέγιστα ὀνειδίζωμεν, φθονοῦς, ἀπίστοις, ἀχαρί-
 στοις εἶναι δοκεῖν. ὅτι τοίνυν οὐδ' ἐστὶν ὅλως, ὡς αὐτοῖς
 ἀθηνᾶιοι, τῶν ἡτοῖς τῶν ὑμετέρου, κλέον ποιῆσαι τοιοῦτον
 νόμον, καὶ ὅσοι περὶ ἀποδοῖναι δὲ βραχέων, ὡς τῶν
 περὶ τὸν περὶ γέννησι τῇ πόλει διεξελθόντων. λέγονται
 χρῆματα οἱ ὑμῶν τα δανείσασθαι πρὸ λακεδαίμονίων
 τῶν ὅσοι περὶ αἰ. ἐπειδὴ δὲ ἡ πόλις εἰς εὐὴν ἦλθε, καὶ τὰ
 πράγματα ἐκείνα κατέστη, πρὶς βίαις πέμψαντες οἱ λακε-
 δαιμόνιοι τὰ χρῆματα τῶν ἀπὸ τοῦ λόγων δὲ γινο-
 μενῶν καὶ τῶν μὲν, ὅσοι δανείσασθαι ἀρδύοναι κελεύον-
 των ὅσοι ὑβρίσας, τῶν δὲ, ὅσοι περὶ τὸν ὑμῶν ἀρδύει τῆς ὁμο-

Δημοφώνους

νοῖας σήμερον ἀξιούντων, κοινῇ διαλύσει τὰ χρήματα: φά-
σι τὸν δῆμον ἐλέσθαι σωθεσενεκεῖν αὐτὸν, καὶ μετασχεῖν
τῆς δαπάνης, ὥς τε μὴ λύσει τῆς ὀμολογημένων μηδέν.
πῶς οὖν οὐ δεινόν, ὡς αἰσχροῦ ἀθηνᾶσι, εἰ τότε μὲν τοῖς
ἡδονηκόσιν ὑμᾶς ἐσθλὰ τὰ μὴ φύσασθαι τὰ χρήματα
τοῦτο εἰσφύειν ἡδεύεσθαι, νῦν δὲ ὕβρον ὑμῖν αὐτοῖς δαπάνης
τὰ δίκαια ποιῆσαι τοῖς δούρξεσσι λύσαι τὸν νόμον,
φύσει δὲ μάλλον αἰρήσεσθαι; ἐγὼ μὲν οὐκ αἰδέομαι. τὸ μὲν
τοίνυν τῆς πόλεως ἡθους, ὡς αἰσχροῦ ἀθηνᾶσι, καὶ ἐπὶ
ἄλλων πολλῶν, καὶ ἐφ' ὧν εἶπον, ἴδου τίς αὖ τοιοῦτον ἀ-
φύδης καὶ χρηστὸν, οὐ τὸ λίσσεσθαι περὶ ἀργύριον
σκοποῦν, ἀλλὰ πᾶσι καλὸν περᾶν: τὸ δὲ τὸ δεινὸς τὸν
νόμον; τὰ μὲν ἄλλα ἔγωγε οὐκ οἶδα, οὐδὲ λέω φλαῦρον
οὐδέν, οὐδὲ σωφροδῶ: ἐκ δὲ τῶ νόμου σκοπῶν οὐρίσκω πρὸς
αὐτὸ τοῦτο κεχωρισμένον. φημὶ τοίνυν ἐγὼ καὶ ἄλλοι οἱ εἶναι,
εἴτερον ὑμῖν ἀπὸ λυσιτελείας ποδὶ τῆς λύσει τὸν νόμον, ἢ ὑ-
μᾶς τὸν ποδὶ τῆς δέσσειν: καὶ λίσσεσθαι εἶναι καὶ
ὑμῖν καὶ τούτῳ, τὴν πόλιν πεπεικέναι λεπτύνειν ὁμοιον
αὐτῇ γινέσθαι δοκεῖν, ὡς πᾶσι ἐσθλὰ τοῦτο πεπειδαι ὅς
μοίαν εἶναι τούτῳ. οὐδὲ γὰρ εἰ πάντων χρηστὸν ὅστιν, ὥς ἐμὲ
γὰρ ἔγωγε, βελτίων ὅστις τῆς πόλεως τὸ ἡθός. νομίζω
εἶναι ὑμᾶς, ὡς αἰσχροῦ δικασταί, ἀμεινον αὖ ποδὶ τῆς πα-
ρόντος βουλεύεσθαι, εἰ καὶ κένο μάταιον, ὅτι ὡς μὲν μέ-
γλους εἰσὶν αἱ πρὸς τῆς δῆμων δωρεαὶ τῆς πρὸς τῶν ἄλλων
πολιτειῶν διδομένων, καὶ εἴτερον αἰσχροῦται νῦν τῷ νόμῳ.
τῇ μὲν γὰρ χρεῖα τῇ τῆς οὐρεσκομμένων τῶν δωρεῶν οἱ τῶ
ἐκτικοὶ καὶ οἱ τῶν ὀλιγαρχίας ἐχόντες μάλιστα δύναν-
ται πρᾶν, πολλοῦσι γὰρ ὅν αὖ βούλωνται, πρὸς χρήματα
ἐποιῶν: τῇ δὲ τῇ καὶ τῇ βεβαιότητι τῶν πρὸς τῆς δῆ-
μων δωρεῶν ἀρῆσετε οὐσας βελτίους: τὸ γὰρ μὴ μετ'
αἰσχύνῃς ὡς κολακιδόντα λαμβάνειν; ἀλλ' οὐκ ἴσθητε εἰ

δοκούντα ἄξιόν πινος εἶναι πινάσαι, τῷ καλῶν ὄντι· τό, τὸ
 ὡς οὗ τῷ ὁμοίων ἐκόντων θαυμάζεσθαι, τὸ πρὸς τὸ δε-
 σπότην λαμβάνειν ὁποῦν, κρείττον εἶναι δοκεῖ. πρὸς μὲν
 γὰρ ἐκείνοις μείζων ὄντι τὸ μέλλοντος φόβος τῆς πρᾶσις
 ἔχουσι· πρὸς δὲ ὑμῖν ἀδεῶς ἂν λάβῃ τις, ἔχειν ὑπῆρξε
 τὸν χρόνον ἄλλον χρόνον. ὁ τῶν τῶν πῖσι ἀφαιρῶν τῷ
 δωρεῶν νόμος οὗτος, ὃ μόνον κρείττους εἰσὶν αἱ πρὸ ὑμῶν
 δωρεαί, ὅσοι ἀφαιρεῖται. καὶ τοι τῷ ἀπασῶν ἡσπνο-
 σούν πολιτείᾳ τὸ κριμύζεσθαι ὅσοι δύνουσι τοὺς καθεστῶσι
 ἔχον ἂν ἀφείλῃς, οὐ μικρὰ φυλακῶν αὐτῷ τῷ τῷ
 ἀφῆρκεως ἔστι. τάχα τοίνυν ἴσως ἐκεῖνο λέγειν ἂν ἐπι-
 χειρήσειε λεπίνης ἀπασῶν ὑμᾶς ἀπὸ τῶν, ὡς αἱ λει-
 κυργίαι νῦν μὲν εἰς πένητας ἀνθρώπους ὄντων, ἐκ δὲ
 τῶν νόμων λεικυρήσοισιν οἱ πλουσιώτατοι. ἐστὶ δὲ ὅσοι,
 οὐ τῶν μὲν ἀκούει λόγον ἵνα ἔχον· εἰ δὲ τις αὐτῷ ἀκρι-
 βῶς ὀξετάσει, φούδος αὐτὸν φανείη. εἰσι γὰρ δὴ πῶς πρὸ
 ἡμῖν αἱ τῷ μετρίκων λειτουργίαι, καὶ αἱ πολιτικαί-
 ῶν ἐκατόρων ὄντι τοῖς αἰρομένοις ἢ ἀτίλεια, ὡς οὗτος ἀ-
 φαιρεῖται. τῷ γὰρ εἰς τὸν πόλεμον καὶ τῷ σωτηρίαν
 τῆς πόλεως εἰσφορᾶν καὶ ὑπεραρχῶν ὀρθῶς καὶ δι-
 καίως οὐδὲς εἰς ἀτελῆς ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων· οὐδὲ οὗτος
 οὗτος ἔρχεται ὅσοι ἀφ' ἀρμόδιον καὶ ἀρίστον γέρονος. σκε-
 ψάμεθα δὲ πῶς ἡμῖν εἰσποιεῖ χρηματῶν εἰς ἐκείνας τοῖς
 λεικυργίας, καὶ πόσῳ ἐάν μὴ τῷ περὶ σέχωμεν, ἀ-
 φήσει. οἱ μὲν τοίνυν πλουσιώτατοι ὑπεραρχοῦντες αἱ
 τῷ χρημάτων ἀτελῆς ὑπάρχουσιν. οἱ δὲ ἐλάττω τῷ ἱθα-
 νῶν κεκτημένοι τῷ ἀναγκαίᾳ ἀτέλειαν ἔχοντες, ἔξω τῶ
 τέλει εἰσι τῷ. οἱκοῦν τῶν μὲν οὐδετέρων οὐδεὶς
 δὲ τὸν νόμον ἡμῖν περὶ σέσαι χρηματῶν. ἀλλὰ νῦν δὲ εἰς
 τοῖς τῷ μετοίκων λειτουργίας εἰσποιεῖ πολλούς; ἀλλ-
 λ' ἐάν διέξῃ πέντε, ἐγὼ ληρῆν ὁμολογῶ. δήσω τοίνυν

Δημοσθένους

ἐγὼ μὴ τοιοῦτον εἶναι δοῖτο· ἀλλὰ καὶ τῶν μερικών πλείους
 ἴσας ἢ τοσούτω, ἐὰν ὁ νόμος περὶ, ὅς ἐστι λειψυργούν-
 τας ἐσεῖσθαι, καὶ τῶν περὶ τὸ μνηστῆρα ἐκ ἑμμεταρχίας ὑ-
 πάρξειν ἀπληροσφώμεθα δὴ τί τῶν τῶν πόλει, ἐὰν
 ἅπαντες οὗτοι λειψυργῶσι· φανήσεται γὰρ οὐδὲ, περὶ
 δεῖ, τῆς γνησομένης ἀξίον αἰσχύνης. ὁρᾷτε τὸ οὐτως· εἰσὶ
 τῶν ξένων ἀπληρῆς, δύνανται δὲ καὶ μὴ δυνάμεις ὁ πόρ
 εἶπεν ἀρτίως, οὐκ οἴμαι πέντε εἶναι. καὶ μὴν, τῶν γε πε-
 λιτῶν, οὐκ εἰσὶ πέντε ἢ ἑξ. οὐκ οὐν ἀμφοτέρων ἐκκαίδεκα,
 ποιήσωμεν αὐτοὺς εἴκοσι· εἰ δὲ βούλεσθε, ἐλάκυσθε. πό-
 σοι δὴ ποτ' εἰσὶν οἱ κατ' ἐνὶ τὸν πόλιν ἐκκαίδεκα λειψυργίας
 λειψυργούντες ὑμῖν χρηματῶν καὶ γυμνασίων, καὶ ἐπὶ αὐ-
 ρῶν; ἐξήκοντα ἴσως, ἢ μικρὸν πλείους σύμπαντες οὗτοι.
 ἵνα ἐν ἐλάκυσθαι ἀνθρώποι, ἢ πλείους πᾶσι πάντα τὸν χρό-
 νον λειψυργήσωσιν ἡμῖν, ὅς ἅπαντας ἀπίστοις περὶ ἡ-
 μᾶς αὐτοὺς διαδιδόμεν; ἀλλ' ἴσμεν ἐκείνο δὴ πον, ὅτι λει-
 ψυργήσωσι μὲν, αὐτὸς δὲ πόλις ἡ, πολλοὶ, καὶ οὐκ ὠφελεί-
 ας οἶσιν. οὐδὲ ποιεῖν ἡμᾶς οὐδέ τις ἐδίδουσι, ὅς περὶ τὸν
 ποιήσας ἐὰν ἡ δικημελῶς ἴδῃ. εἰ δὲ δὴ τὰ μάλιστα ἐπέ-
 λιπον οἱ χρηματῶν οἱοί τε, περὶ διος πότμον κρείττονι,
 εἰς σωτέλειαν ἀγαγεῖν ὅς χρηματῶν ὡς περὶ τῶν ἑμμεταρ-
 χίας, ἢ ὅς δὲ ὁρμάτας ἀφελείσθαι τὰ δοθέντα; ἐγὼ μὲν
 ἐκείνο οἴμαι. νῦν μὲν γε τὸν χρόνον, ὃν αὐτὸν ἐκείνους
 λειψυργῇ, δίδωσι πῶς ἀνέπαυσιν αὐτοῖς μήνον· μετὰ περὶ
 τὰ δὲ οὐδὲν ἐλάττον ἐκείνους αὐτῶν ἀνάλωσι. τότε δὲ αὐ-
 τῶν μικρὰς σωτέλειαν ἀπὸ τῶν ὑπάρχοντων ἐκείνους γιγνομένης,
 οὐδὲν ἐπαχθεῖσιν οὐδέ τις, οὐδέ τις πάννυ μικρὰ κεκτη-
 μένος ὢν. οὐτὼ δὲ τὴν ἡμέραν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, σφόδ-
 ρα ἐχρυσιν ἀλογίστως, ὡς περὶ αὐτῶν οὐσι λέγειν περὶ με-
 τὰ οὐδὲν, ἀλλὰ δὲ τῶν αὐτῶν· ὡς ἀπὸ δεινόν, εἰ οὐ κοινῶ
 μὲν μηδὲ οὐκ ὑπάρξει τῇ πόλει, ἰδίᾳ δὲ πινούσας πλεονέχουσιν
 σὺν ἀπληρίᾳ

Δημοφώνους

πάντας. ὁμοῦς δὲ καὶ τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν ἀναγνώσκειται.
 Λάβε τὸν πόδ' ἢ τῆς Ξηραρχῶν νόμον, καὶ λέγε τοῖς
 αὐτοῖς. λέγε.

Νόμος.

Ἀτελὴ δὲ μηδὲνα εἶναι Ξηραρχίας, πάλιν τῆς ἀνεία ἀρ-
 χόντων. Ὅρατε ὡς ἀφ' ὧν, ὡς αὐτοῖς ἀδικησάτωι, μηδὲνα
 εἶναι Ξηραρχίας ἀτελὴ διείρηκεν ὁ νόμος, πάλιν τῆς ἐν-
 θεία ἀρχόντων; οὐκοῦν οἱ μὲν ἐλάττω κεκτημένοι τῆς Ξη-
 ραρχίας ἀξία ἔχειν, ἐν ταῖς εἰσφοραῖς σιωπελοῦσιν εἰς
 τὸν πόλεμον; οἱ δὲ ἐπικουμένοι τῆς Ξηραρχείας, εἰς ἀμφο-
 τὲρ αὐμὲν ὑπάρξουσιν χρήσιμοι, καὶ Ξηραρχεῖν, καὶ εἰς
 φόρον. πῶς οὖν ἐκαστὸν τῶν πολλοῖς ὁ σὸς ὡς λεπτήν
 ποιήσει νόμος, εἰ μὴ αἷς, ἢ δυοῖν φυλακῇ ἐνὰ χορηγὸν κα-
 τήσῃ, ὅς ἀνθ' ἐνός ἄλλου τῶν ἄπαξ κτήσας ἀπαλλάξεται;
 ἢ ὡς μὲν οὐχ ὁρᾷ. τῆς δὲ αἰσχύνης ὅλῳ ἀναπίμπλησι
 τὴν πόλιν καὶ τῆς ἀπιστίας. οὐκοῦν ὅτε πολλῶν μείζονα
 βλάβη τῆς ἀφελειῶν ἔχει, περὶ σὴν λελύσθαι πρὸς
 τοὺς αὐτοὺς, ἔγω γὰρ φαίλω. ἔτι δὲ, ὡς αὐτοῖς διμαρτυ-
 ρεῖται τὸ γεγραπθῆαι ἐν τῷ νόμῳ διαρρήδην αὐτοῦ, μηδὲνα
 μήτε τῆς κλιτῶν, μήτε τῆς ἰσοπεδῶν, μήτε τῆς ἐξέως
 εἶναι ἀτελῆ, μὴ διερῆσθαι δὲ ὅθεν ἀτελῆ, χορηγίας, ἢ πρὸς
 ἄλλον τέλος, ἀλλ' ἀπλῶς ἀτελῆ μηδὲνα, πάλιν τῆς
 ἀφ' ἀρχῆς καὶ ἀριστοχείματος; καὶ ἐν μὲν τῷ μηδέ-
 να, πάντας ποδὶ λαμβάνειν ὡς ἄλλους; ἐν δὲ τῷ ἐξέως,
 μὴ διορίζειν τῆς οἰκούντων ἀθήνησιν; ἀφαιρέσει καὶ λυ-
 κῶνα τὸν ἀρχόντα βοσπόρου καὶ τοῦ παιδῆς αὐτῆς πρὸς δω-
 ρεῖν, καὶ ὑμεῖς ἔδοτε αὐτοῖς. ἔτι γὰρ χόει μὲν δήπου ὁ λου-
 κῶν ἐξέως, τῇ δὲ πρὸ ὑμῶν ποιήσει πολίτης; κατ' οὐδέ τι-
 ρον διατῶ πρὸς ἀτέλειαν ἔσ' ἔχειν ἐκ τούτου τῆς νόμου.
 καὶ τοὶ τῆς μὲν ἄλλων ὁ δὲ ὁρῶντων χρόνον πᾶσι καὶ ὑμῖν
 χρήσιμον ἐκ τὸν παρὲς; οὐτος δὲ, ἀν' σκοπῇ τε, φανή-
 σκεται. σιωπῶς ὑμῶς οὐ ποιεῖν. καὶ ταῦτα, ὧν μάλιστα

ὑμῶν ἡ πόλις δαίτω. ἴσε γὰρ δῆπου τῷ θ' ὅτι πλείους τῶν
 πάντων ἀνθρώπων ἡμεῖς ἐπεισάκτω σίτῳ χρώμεθα.
 πρὸς τοίνυν ἅπαντα τὸν ἐκ τῆς ἄλλων ἐμπείων ἀφικνού-
 μενον ὁ ἐκ τῆς πόλεως σίτος ἐσπλείων ἔστιν· εἰκότως· οὐ γὰρ
 μόνον διὰ τὸ τὸν τόπον ἔχειν σίτην ἔχειν πλείους ἔχει γί-
 νεσθαι, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ κνέριον ὄντα τὸν λόφωνα αὐτῷ
 τοῖς ἀποσι τὸν σίτην ἀθήναζε ἀπέλειαν δίδωκεναι, καὶ κη-
 ρύττειν, πρῶτον γε μίξεσθαι ὅς ὥς ὑμᾶς πλείοντας. ἔ-
 χων γὰρ ἐκείνος ἐαυτῷ καὶ τοῖς παισὶ πλὴν ἀπέλειαν, ἅπανσι
 δίδωκεν ὑμῖν. ἔχει γὰρ ἡ λίκον ἔτι θεωρήσατε. ἐκείνος πρὸς
 τεταυ ὅς παρ' αὐτῷ σίτην ἰσάγοντας ἑακιστήν. αἱ τοί-
 νυν πρὸς ἐκείνου διούρο ἀφικνούμεναι σίτην μυριάδες, πε-
 ρὶ πεπαραμέντα εἰσι· καὶ οὗν ἐκ τῆς πρὸς τοῖς σιτοφύ-
 λαξιν ἀργυροφῆς αὐτῶν ἴδιοι. οὐκοῦν πρὸς μὲν τοῖς ἑα-
 κιστά μυριάδας, μυρίους δίδωσι μεδίμνους ἡμῖν· πα-
 ρὰ δὲ τοῖς δέκα, ὡς ὁρᾶν εἰς ἑκαλίους. ὅσοι τὸν τοίνυν δαί-
 τῳ ἡμῶν ἀρξέσθῃσι πλὴν δωρεὰν πλὴν πόλιν, ὥστε περὶ κα-
 τὰ σκευὰς ἐμπόριον θύοισι, ὁ φασὶν οἱ πλείοντες *
 οὐ χεῖρον εἶναι τῷ βοσπόρου οὐδοποῦν· κἀνταῦθα δίδω-
 κε πλὴν ἀπέλειαν ἡμῖν. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, πολλὰ
 αὖ ἔχων εἰπεῖν, ὅσα δι' ὀργήν τε καὶ ὑμᾶς οὐ τοῖς ἀνὴρ καὶ
 αὐτοῖς καὶ οἱ πρὸς γονοὶ· ἀλλὰ περὶ πόλιν σιτοδείας πρὸς
 πᾶσιν ἀνθρώποις γλιτομένης, οὐ μόνον ὑμῖν ἱκανὸν σίτοισι
 ἀπέσειλιν, ἀλλὰ τὸ πόλιν ὥστε πεντεκαίδεκα ἀργυρίου
 τάλαντα, ἀκαμιωένης δαίησε, περὶ σιτογλήνιδας. πῶς
 οἶδε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ἔδειχον, τὸν τοιοῦτον πρὸς ὑμᾶς
 γλητομένην, ἐὰν ἀκούσῃ νόμῳ πλὴν ἀπέλειαν ὑμᾶς ἀφρη-
 μέλους αὐτῶν, καὶ μὴ δ' αὖ μεταδόξῃ ποτὲ ἡμισαμλίξας ἔχειν
 ναυδοῦναι; ἄρ' ἀγνοεῖτε ὅτι ὁ αὐτοῖς νόμος οὕτως ἐκείνόν τε ἀ-
 φαιρήσεται πλὴν ἀπέλειαν κνέριον αὐτῶν γλήττω, καὶ ὑμῶν ὅς
 πρὸς ἐκείνου σιτογούντας; οὐ γὰρ δῆπου ἔδειξεν γὰρ ὑπέληφεν

Δημοσθένους

οὐδ' αὖτε, ὡς ἐκείνος ἔπαυτο, ἐάν τῳ μὲν ἀκέρους εἶναι τὰς
πρὸ ὑμῶν δωρεάς, ὑμῶν δὲ μὲν τὰς πρὸ αὐτῶν. οὐκοῦν
πρὸς πολλοῖς οἷς αὐτὸ νόμος βλάψεν ὑμᾶς φαίνεται, καὶ
περὶ φαιρῶν ἡ τῆς ὑπὸ χόντων ἡ δὲ. εἴθ' ὑμεῖς ἐπὶ σκο-
πεῖτε, εἰ χρὴ εἶσθαι ὑμῶν, καὶ οὐ πάλαι βιβούλου-
δε; ἀνάγκη γὰρ λαβῶν αὐτοῖς ψήφισμα αὐτὰ, τὰ πε-
ρὶ τῶν λούκων.

Ψήφισμα.

ὡς μὲν εἰκότως καὶ δικαίως τετύχηκε τῆς πρὸ ὑμῶν ἀπε-
λείας, ὁ λούκων, ἀκέρους τε ἐκ τῆς ψήφισματων, ὡς αὐ-
τοῖς δικασαί. τούτων δ' ἀπάντων σήλας ἀνὴρ γράφους ἐ-
στὶν αὐτῶν τε καὶ ἐκείνου, τῷ μὲν ἐν βοσπόρῳ, τῷ δ' ἐν
πειραίᾳ, τῷ δ' ἐν ἰδρῳ. σκοπεῖτε δὴ πρὸς ὅσους κακίαν
ἐπαρβολῶν ὑμᾶς ὁ νόμος περὶ αὐτοῦ, ὅς ἀπὸ τῶν τῶν
δῆμον κατὰ τὴν ἐνὸς αὐτοῦ. μὴ γὰρ οἴεσθαι ὑμῶν ἄλλο π
τὰς σήλας ἐστὶν αὐτῶν, ἢ τούτων ἀπάντων ὧν ἔχετε,
συνθήκας: αἷς δὲ μὲν λούκων ἐμμελῶν φαίνεται, καὶ ποιῶν
αὐτῶν περὶ θυμὸν μὲν ὑμᾶς δὲ, ὑμεῖς δ' ἐστὼς ἀκέρους
ἐστὼτε πεποινητότε: ὁ πολὺ δεινότατον τῷ κατελεῖν ὅστιν.
αὐτῶν γὰρ οὕτως τῶν βουλευμένων καὶ τῆς πόλεως
βλασφημῶν τε καὶ ἡμεῖς ὡς ἀληθῆ λέγουσιν, ἐστὶν οὐκ ἐ-
ρε, ἐάν δὲ δὴ πέμψας ὡς ὑμᾶς λούκων ὁρῶν, τί ἐξου-
τός ἐγκρίσει, καὶ τί μεμφομένοι τῷ ἀπέλειαν αὐτῶν
ἀφῆρηται; τί πρὸς θεῶν ὁρῶν; ἢ τί γράφει ποτὲ ὁ τὸ
ψήφισμα ἐπαρ ὑμῶν γράφων; ὅτι νῆ δὴ αὐτῶν πνύς τῆς
δύρμελιν ἀνὰ αἰῶνι; ἐάν εἴσθαι εἴπῃ πρὸς τῶν ἐκείνου:
καὶ γὰρ ἀθηναίων πνύς εἰσι φαῦλοι ἴσως, καὶ οὐ δὲ ταῦ-
τ' ἐγὼ οὐκ χρυσούς ἀφελόμεν, ἀλλὰ τὸν δῆμον νομίζων
χρυσὸν πάντας εἶναι ἐγώ: οὐ δικαιοῦς τὸ πρὸ ὑμῶν ὁρῶν; ἐμοὶ
γὰρ οὐκ ἐστὶν. πρὸς πᾶσι γὰρ ἀνθρώποις μάλλον ὅστιν ἐστὶς
δὲ οὐκ ἐστὶς οὐδὲ γὰρ καὶ ἄλλους πνύς δὲ ποιῶν τὸ μὴ χρυσῶν:

ἡ δὲ τοῖς φάουλους τοῖς * ὁμολογουμένους ἀξίους χρίτους
 τα δοθῆναι αἰφαιρεῖσθαι. καὶ μὲν οὐδ' ὅπως οἱ ἀπιδώ-
 σει τῷ λούκωνί τις, εἰ βούληται, δῶνα μὲν σκοποῦμε-
 νος εὐρεῖν. χρήματα μὲν γὰρ ὅστις αἰεὶ πρὸς ὑμῖν αὐτῷ. καὶ τῷ
 δὲ τὸν νόμον ἔσται, εἰς ἐπ' αὐτὰ ἔλθῃ, ἢ εὐρήσεται τοῖς
 τῶν, ἢ λειπυρεῖν αἰσθησάσθαι. ἔστι δ' οὐ τὸ τῆς δαπά-
 νης μέγεθος ἐκείνῳ, ἀλλ' ὅτι τῷ δωρεῖν αὐτὸν ὑμᾶς ἀφῆ-
 ρῆσθαι νομῆι. Οὐ τοίνυν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, μὴ λού-
 κων ἀδικηθῇ, μένον διὰ σκοπεῖν, ὡς ὠλεσιμίας. ἐνέκα ἢ
 πόδι τῆς δωρεᾶς ἀποδοθῇ γένοιτ' αὐτῷ, οὐ χρεῖας: ἀλλὰ καὶ
 εἴ τις ἄλλος οὐ μὲν ἐποίησεν ὑμᾶς οὐ περὶ τῶν, εἰς δῖον δὲ
 νῦν γέγονεν αὐτῷ τὸ πρὸς ὑμῖν λαβεῖν τό τε τῷ ἀπέλειαν.
 τίς οὖν οὐ τόπος ὅστις; ἑπικέρδης ὁ κυρτωαῖος: ὅς ἐστις τις
 ἄλλος τῷ εἰληφότων, δικαίως ἡξιώσῃ τῶν τῆς τιμῆς:
 οὐ τῷ μεγάλῃ ἢ θανάσιμα ἡλίκα δοῦναι, ἀλλὰ τῷ πρὸς
 τοῖς τοῖς καὶ ὅτις οὐ πεπονητότων ὄντων ἐν δὲ
 εἶναι, εἰ δέ λαντά τινα ὧν οὐδὲν ἔτετο, μεμνησθαι. οὐ γὰρ
 αὐτῷ, ὡς τὸ ἡμεῖς εἶπα δὴ τοῖς τὸ τό τε αὐτῷ γράφειν,
 τοῖς ἀλλοῖσι τό τε ἐν σικελίᾳ τῷ πολιτῶν ἐν τοῖς τῆς συμ-
 φορᾶς θεσπύσιν, ἔδωκε μὲν ἑκατόν, καὶ τῷ μὴ τῷ λι-
 μῷ πάντας αὐτοὺς ἀφῆκεν, αἰπώτατος ἐγένετο. καὶ μετὰ
 τῷ δὲ δοθείσης ἀπελείας αὐτῷ δὲ τῷ πρὸς ὑμῖν, ὅρατις
 ἐν τῷ πολέμῳ ὡς * πρὸς τοῖς τῷ εἰσάγοντα μικρὸν, ἀποκρίνον
 τα τὸν δῆμον χρημάτων, τὰ λαντῶν ἔδωκεν αὐτοῖς ἐπαγ-
 γελάμενος. σκέψασθε δὲ πρὸς τοῖς καὶ θῶν αὐτοὺς ἀφῆ-
 κῶναι, πῶς αὐτῷ ἄλλως μᾶλλον φανερὰς γένοιτο οὐ-
 νους ὧν ὑμῖν, ἢ πῶς ἢ τὸν ἀξίος ἀδικησάναι: ἢ πρὸς τὸν μὲν
 εἰ πρὸν τῷ τῆς πόλεως ἀτυχίματι, μᾶλλον ἐλοιτο τοῖς
 ἀτυχύνουσιν, καὶ τῷ πρὸς τῶν χρίτων, ἢ τῶν ποτ' ἐμελ-
 λαν ἔσεσθαι, ἢ τοῖς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ κεκρατησέας, καὶ
 πρὸς τοῖς ἐν: δούτερον δὲ τὸ αὐτῷ χρεῖαν ἰδὼν, εἰ φαίνοισθαι

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

διλλούς, καὶ μὴ ὅπως ἰδίᾳ τὰ ὄντα σώσει, περνοοῦμενος,
ἀλλ' ὅπως τῷ ὑμετέρων μηδὲν ἐνδεῶς ἔξει τὸ καθ' αὐτόν.
ἔστιν μὲν τοι τὸν τῷ μὲν ὄργῳ παρὶ ὅσων μεγίστοις καιροῖς
ἐπὶ κοινὰ τὰ ὄντα τῷ δήμῳ κεκτημένον, τῷ δὲ ῥήματι καὶ
τῇ πρὸ τῶν ἀτέλειαν ἔχοντα, οὐχὶ τῶν ἀτέλειαν ἀφαιρή-
σας, οὐδὲ γὰρ οὕτω χάρις φαίνεται: ἀλλὰ τὸ πισθύνει
ὑμῖν: οὐ γὰρ γλίστοιτ' ἀν' αἰχλόν; τὸ τῶν ἡρώσιμα ὑμῖν αὐ-
τὸ ἀνὰ γὰρ τὸ, τότε ἡρώσιμα ἐν τῷ αἰσθῆναι: καὶ θεωρεῖ-
τε, ὡς αἰσθῆναι ἀθηνᾶι, ὅσα ἡρώσιμα ἄκουρα ποιῶν νό-
μος, καὶ ὅπως αἰσθῆναι ἀδικεῖ, καὶ ἐν ὁποίοις καιροῖς
χρησίμω ὑμῖν πρὸς ἀχόντας αὐτοῖς: δὴ ῥήσετε γὰρ τῷ
τῷ, οὐδ' ἡκιστα περὶ σῆκεν, ἀδικούντα. Λέγε.

ἡρώσιμα.

τὰς μὲν ὑδραγείας αἰσθῆναι ὅπως τῶν ἀτέλειαν ὁ αἰσ-
κέρδης, ἀκνησάτε ἐν τῷ ἡρώσιματων, ὡς αἰσθῆναι δικασαί.
σκοπεῖτε δὲ μὴ ἔστιν, εἰ μὴ αἰσθῆναι, καὶ πάλιν τὰ λανθόν
ἔδωκεν: οὐδὲ γὰρ ὅσων λαβόντας ἔστω ἡρώσιμα τὸ πλῆ-
θος τῷ χρημάτων θάυματον, ἀλλὰ τῶν περὶ ὑμῖν, καὶ τὸ
αὐτὸν ἐπαρὴν ἡρώσιμον κτείν, καὶ ὅσων καιροῖς ἐν οἷς. πάντες
μὲν γὰρ εἰσὶν ἰσως ἄξιοι ἡρώσιμα ἀνὰ τὰ λαμβάνειν οἱ περὶ
πρὸς ἀχόντας ὡς κτείν ὑμῶν δὴ: μάλιστα δ' οἱ πρὸς τὰς χρείας:
ὡς εἰς οὕτως αἰσθῆναι ὡς φαίνεται. εἴτ' οὐκ αἰσθῆναι μετὰ, ὡς αἰσ-
θῆναι ἀθηνᾶι, ὅσων τῷ τοιούτου παιδὸς, εἰ μὴ δὴ μίαν ποιῶ-
σάμενοι τῶν μνείαν, ἀφῆρη μὲν οἱ φανούμεθα τῶν δω-
ρεάν, μηδὲν ἔχοντες ἐγκρίσεις; οὐ γὰρ εἰ ἔστω μὲν ἡρώσιμα
οἱ τότε σωθέντες ὑπὸ αὐτῶν καὶ δόντες τῶν ἀτέλειαν, ἔπε-
ροι δ' ὑμῖς οἱ νῦν ἀφαιρούμενοι, ἀχλὺν ἔστω τῶν αἰσθῆ-
ναι: ἀλλ' αὐτὸ ἔστω καὶ τὸ δεινόν ὅστιν. εἰ γὰρ οἱ μὲν εἰδὸ-
τες καὶ * παθόντες, ἄξια τῶν ἐνόμιζον δὴ πείσκειν:
ὑμῖς δ' οἱ λόγῳ παρὸν ἀκούοντες, ὡς αἰσθῆναι ἀφαιρησά-

μεθα: πῶς οὐχ ὑπερδαινὸν κηρύσσομεν; αὐτὸς τίνων ἔστι
 μοι λόγος οὗτος καὶ ποδὶ τίς ἔστι πελάγος σίους καὶ αὐτὸν
 των: καὶ ποδὶ τίς ὅτ' ἐφύλαξεν ὁ δῆμος, χρησίμους αὐτὸς
 πρᾶχόντων. πάντας γὰρ αὐτοὺς διενότατ' αὐτὸν ἡγεύμε
 παθεῖν, εἴ τι τίς τότε ἡμετέριον αὐτοῖς λυθεῖν. εἰ τίνων
 τίς ὑμῶν ἐκείνο πέπεισται, πολὺ τῷ δειδῆσθαι πινος τοιούτου
 νῦν ἀπείχων πῶς πόλιν: τοῦτο μὲν οὐχ ἔγωγε τοῖς θεοῖς, καὶ
 σιωδύχου: λογιζέσθω δὲ πρῶτον μὲν, ὅτι ποδὶ νόμον
 μέλει φέρειν πῶς ἡφον, ὃ μὴ λυθῆναι, δεικνύει χρησάμεναι:
 δούτορον δὲ, ὅτι ἐλάττωσιν οἱ πονηροὶ νόμοι καὶ τὰς ἀσ
 φαλᾶς οἰκῆν οἰομένους πόλεις. οἱ γὰρ αὐτὸς μετέπειτα τὰ
 πρᾶγμα ταῖς ἀμφοτέρω, εἰ μὴ ἔστω μὲν ἐν κινδύνῳ καὶ
 σιμύτας καὶ πρᾶξις χρησάμεναι, καὶ νόμοι, καὶ αἰσθῶν χρη
 σοῖ, καὶ πάντας ὑψηλὰ σιμύτας αὐτὸς τὸ ἐλπίον περὶ γὰρ τοῖς
 ἐν πάσῃ καὶ σιμύτας δεικνύοντας οὐ δεικνύοντας πάντας τοῖς
 μελόντων μὲν ὑπερβῆναι καὶ μικρόν. τίς γὰρ αἰσθῶντων οἱ
 πλείστοι κτῶντων μὲν τὰ γὰρ αὐτὸς τῷ καλῶς βουλομένῳ καὶ
 μηδενὸς καὶ φρονεῖν, φυλάττειν δὲ οὐκ ἐθέλουσι τοῖς αὐ
 τοῖς τοῖς τοῖς: ὃ μὴ πᾶσι περὶ νῦν ὑμεῖς: μὴ δὲ οἴεσθαι νόμον τοῖς
 τον θέσθαι δειν, ὅς καλῶς τε πρᾶττονται πῶς πόλιν ὑ
 μῶν πονηρᾶς δεινῆς ἀναπλήσει, εἰ τί τι συμβῇ ποτε, δῆμον
 ἔθ' ἐθελήσαντων ἀγαθόν τι ποιεῖν αὐτῶν καὶ τῶν τοῖς. ἔθ' τίνων
 μόνον, ὃ αἰσθῶν ἀθηναῖοι, τοὺς ἰδίᾳ γόντας οὐ ποιεῖς
 ὑμᾶς, καὶ πρᾶχόντας χρησίμους αὐτοὺς αὐτὸς τῶν τοῖς
 των καὶ τοιούτων καὶ τῶν, οἷων μικρὰ πρᾶττονται φορμίων
 διεξελήλυθε, καὶ νῦν ἐρηκα, ἀξιὸν ἔστιν ἐλθεῖν δεινᾶ ἀ
 δικῆσαι, ἀλλὰ καὶ πλοῦς ἄλλους, οἱ πόλεις ὅλας τὰς
 ἐαυτῶν πατρίδας συμμάχους ἡμῖν αὐτὸς τῷ πρὸς λακεδαίμο
 νους πολέμον πρᾶχον, καὶ λέγοντες ἂν συμφορῇ τῇ πόλιν
 τῇ ὑμετέρᾳ, καὶ πρᾶττοντας: ὃν αἰσθῶν δὲ πῶς πρὸς ὑμᾶς
 οὐνοὶ καὶ δρόνοντα τῆς πατρίδος: ὃν ἐπὶ τῶν τοῖς μοι πρῶτον

Δημοφώνους

ἔξετάσαι, ὅς ἐκ κρείνθου φυγόντας. ἀναγκάζομαι δὲ λέ-
γειν περὶ ὑμῶν ταῦτα, ἃ πρὸ ὑμῶν ἦτορ πρὸς βυττόρων αὐ-
τὸς ἀκήκασα. τὰ μὲν οὖν ἄλλα, ὅσα χρησίμους ἡμῖν ἔαυ-
τὸς ἐκείνοι πρὶ ἔχον, ἔαω: ἀλλ' ὅθ' ἡ μεγάλη μάχη περὶ λα-
κεδαemonίους ἐγένετο ἡ ἐκ κρείνθου, ἦτορ ἐπὶ τῇ πόλει βου-
λυσσάμενων μετὰ τὴν μάχην μὴ δεχέσθαι τῷ τείχει ὅς
στραπώτας, ἀλλὰ περὶ λακεδαemonίους ἐπικηρυκτέ-
σθαι, ὁρῶντες ἡτυχηκῆσαν τὴν πόλιν, καὶ παρόδου κρα-
τοῦ τας λακεδαemonίους, οὐχὶ περὶ ὕδωκαν, οὐδ' ἐβου-
λόμενοι ἰδίᾳ πόδι τῆς αὐτῆς σωτηρίας: ἀλλὰ πολλοῖς
ὄντων μετ' ὅπλον ἅπαντων πελοποννησίων ἀνέωξαν τὰς
πύλας ἡμῖν εἰς τῆς κελῶν: καὶ μάλλον ἔλθον μετ' ὑ-
μῶν ἦτορ τότε στρατοδυσσάμενων, εἴπερ δέοι, πάσῃ, ἢ χωρὶς
ὑμῶν ἀκινδύνως σεσῶσθαι: καὶ εἰσέφρονεν τὸ στρατόμαχον,
καὶ διέσωσαν καὶ ὑμᾶς καὶ ὅς συμμάχους. ἐπειδὴ δὲ περὶ
λακεδαemonίους εἰρήνη μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἡ ἐπὶ ἀνταλκί-
δου, αὐτὴ ἦτορ ὄρων τούτων ἕως λακεδαemonίων ἔξε-
πυσαν. ἕωςδε ξάμενοι δι' ὑμῖς αὐτοῖς, ἐπὶ ἡσάτε ὅροις
ἀνθρώπων καλῶν καὶ κατὰ δυνάμεις: ἐφίμωσάτε γὰρ αὐτοῖς
ἅπανθ' ὧν ἐδύναντο. εἴτε, ταῦτα νῦν εἰς ἡμῶν εἴν, σκο-
πῶμεν: ἀλλ' ὁ λόγος πρῶτον αἰσχροῦς τοῖς σκοποῦμενοις:
εἴπερ ἀκούσειεν ὡς ἀθηναῖοι σκοποῦσιν, εἰς ἡμῶν οὐδ' ὁρ-
γίτας ἐκ τὰ δυνάμεις ἔχειν: πάλαι γὰρ ἐσκέφθαι ταῦτα,
καὶ ἐγνώσθαι περὶ σῆκεν. Ανάγνωσι δέ μοι καὶ ὅτι τὸ
ἐφίμωσμά αὐτοῖς.

ἕκτοισμα.

Ἄμει ἐφίμωσάτε τοῖς φύγοσι δι' ὑμῶν κρείνθου,
ταῦτ' ὅστιν, ὡς αὐτὸς διηγεῖται. ὁρᾶτε δ' εἴ τις, ἐκείνους ὅς
καίρου ἰδὼν ἢ πρῶν, ἢ ἕως εἰδὼς καὶ διεξιόντος ἀκούσας,
ἀκούσας τὸ νόμον τούτου, τὰς τότε δωρεὰς δοθείσας ἀφαιρε-
σάμενος, ὅσων αὐτὸν κακίαν ἦτορ δυνάμεων τὸν νόμον κατέλαβον:

οἱ πρῶτα μὲν τοῖς χεῖρας οὐτω φιλανθρώποι, καὶ πάντα
 ποιούντες· ἐπειδὴ δὲ ἐπεξέλαμνεν πάντα ὅσα αὐτὸς ἐξέκλειμε-
 θα, οὕτως ἀρχῆται, καὶ κακοὶ φανησόμεθα, ὥς τε τοὺς
 τε ἔχοντας ἀφῆρημεθα, καὶ ἔλοιπὸν μηδενὶ δοῦναι ταῦτ'
 ἔξῃναι νόμον τεθέηκαμεν. νῆδία, ἀνάξιοι γὰρ πινόντες τὴν δύρη
 μένων ταῦτ' ἦσαν. τοῦτι γὰρ πρῶτα πάντ' ἔδωκε τὸν λόγον
 αὐτοῖς. ἐπειτ' ἐκείνο ἀγορεύειν φήσομεν, ὅτι πῶς ἀξίαν, ὅ-
 ταν διδῶμεν, διὰ σκοπεῖν, οὐ μὲν ταῦθ' ὕστρον χρόνῳ παμα-
 πλῆθει. τὸ μὲν γὰρ ἔξ ἀρχῆς τίμησθαι, γνῶμη χρησ-
 μένων ὅστις ἀνθρώπων ὅσι· ἔδωκεν ἔχοντας ἀφαιρεῖσθαι,
 φθονούντων. ἔστω δ' οὐχὶ διὰ δοκεῖν ὑμᾶς πεπονθέναι.
 καὶ μὴν, οὐδὲ ἐκεῖνο οὐκ ἔστω πρὸς τῆς ἀξίας αὐτῆς πρὸς
 ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ γὰρ οὐ τὸν αὐτὸν τρόπον νομίζω πρὸς τὸν
 ἀξιὸν ἔξετασέον εἶναι, καὶ ἰδιώτη· οὐδὲ γὰρ πρὸς τῆς αὐ-
 τῆς ἡσυχίας. ἰδίᾳ μὲν γὰρ ἐκαστος ἡμῶν σκοπεῖ, τίς ἀξιόσ-
 ζῃς ἐκαστον κηδεσθῆς, ἢ τῆς τοιούτων τί γίνεσθαι. ταῦτα δὲ
 καὶ νόμοις ποτὶ καὶ δόξαις διώρισε. κοινῇ δ' ἡ πόλις καὶ
 ὁ δῆμος, ὅς τις αὐτὸν εὖ ποιῇ καὶ σώξῃ. ἔστω δ' οὐχὶ γὰρ
 καὶ δόξα κενόμηνον ἰδοῦναις αὐτῶν, ἀλλ' ὀρθῶς. ὅταν μὲν οὕτω
 εὖ πάσχειν δῆς, τὸν βουλόμενον εὖ ποιῆν ἡμᾶς ἐάσομεν·
 ἐπειδὴν δ' εὖ πάσχωμεν, τότε πῶς ἀξίαν τῆς ποιήσαντος
 σκεψόμεθα; οὐκ ἄρ' ὀρθῶς βουλοῦσόμεθα. Ἀλλὰ νῆ-
 δία οὐ τοὶ μύθοι ἔστω πείσονται, καὶ πρὸς τοῦτων μύθων
 ποιούμεν τὸν λόγον; πολλοὺ γὰρ καὶ δέω. ἀλλὰ πάντας
 μὲν οὐδ' αὖ ἐγχειρήσομαι ἐξετάζειν, ὅσοι πεπεικότες ὑ-
 μᾶς εἰ, δὲ τὸν νόμον, εἰ μὴ λυθίσεται, ταῦτα δοθέντα ἀφαι-
 ρεθήσονται. εὖ δὲ ἢ δύο λέξεας ἐπιφωτισματικὰ ἀπαλλάτ-
 τωμεν τὰ πρὸς τούτων λέγειν. ἔστω μὲν τῶν δασίους
 εἶδος μετ' ἐκφαίνου, πῶς οὐκ ἀδικήσετε, ἐὰν ἀφέλῃσθε πῶς
 ἀπέλειαν; οἱ πρῶτα δόντες ὑμῖν θάσον, καὶ πῶς λαμβανέ-
 μονίων φρουρὰς μὴ ὁπλων ἐμβάλλοντες, καὶ θρασύνουσιν.

Δημοθένους

λον εἰσαγαγόντες, καὶ πρᾶχόντες φίλῳ ὑμῖν τὴν ἐα-
 πλὴν παύειν, αἵ ποί τῶν γλῶσσῶν σύμμαχον τὸν ποδὶ θρα-
 κίῳ τόπον ὑμῖν ἐγλίοντο. ἔστι δ' ἀρχιεπίον καὶ ἡρακλεί-
 δῳ, οἱ βυζαντίον πρᾶδόντες θρασυβούλῳ κυρίους ὑμῶν
 ἐποίησαν τῶν ἐλλήνων του: ὥς τε τὴν δεκάτην ἀφ' ἧς ἔστι,
 καὶ χρημάτων δὲ πορίσασθαι, λακεδαίμονιους ἀναισθήσει
 τοιαύτην οἴαν ὑμῖν ἐδοκεῖ, ποιήσασθαι τὴν εἰρήνην. ὦν,
 ὃ ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, μετὰ παύθ' ἐκπεσόντων ἐλπίσας αἱ-
 πόρ οἱ μαι φούργοισιν δὲ δρᾶν δι' ὑμῶν περὶ σῆκε: περ-
 ξυνίαν, δὲ δρᾶν, ἀπ' αἰαν ἀπάντων. ἔτα ἔστι δι' ὑ-
 μῶν φούργοντας, καὶ δικαίως τί πρ' ὑμῶν δὲ δρᾶν, ἐὰ
 σομν ἀφαιρεθῆναι τὰ δοθέντα μηδὲν ἔχοντες ἐκαλέσαι;
 ἀλλ' αἰχρὸν αὐτῶν. μάθοιτε δὲ ἔστι μάλιστα αὐτῶν ἐκείνους. εἰ
 λαγίστα περὶ ὑμῶν αἰσχύς: εἰ πινδὸς τῶν νῶν ἐχόντων
 πύθιναν, ἢ ποτίδαυαν, ἢ τί τῶν ἄλλων χωρίων, ἀφ' ἧς πᾶν
 μελὸς ὑμῶν ἐπὶ πᾶσι, ὑμῖν δὲ ἐχρᾶ, τὸν αὐτὸν τρόπον ὅν πορ ἢ
 θάσος, ὡς τότε καὶ τὸ βυζαντίον, λακεδαίμονιους μελὸς οἱ
 κεία, ὑμῖν δὲ ἀλότης: πρᾶδῶσιν ταύτ' ἐπαγγέλλαντο,
 αὐτῶν τῶν αὐτῶν δῶτε δωρεᾶς, ἃς πορ ἐκφάντω ὃ δῶ-
 σίω, καὶ ἀρχιεπίω τῶ βυζαντίω: καὶ πινδὸς τοῦτων αἰσ-
 χύς, αὐτῶν αἰσχύς ἔστι λέγοντες, ὡς διεινόν, εἰ πινδὸς μένοι
 τῶν ἄλλων μετοίκων μὴ χρηροῖον: πῶς ποτ' αὐτῶν ἔχει
 περὶ ἔστι ἔστι λέγοντες; ἢ δὲ λονόπι φωνῶν οὐκ αὐτῶν
 νάχρως, ὡς συκοφαντούντων; οὐκοῦν αἰχρὸν, εἰ μὴ
 λον πᾶσι δὲ πάσχειν συκοφαντήν αὐτὸν τῶν λέγον-
 τῶν ἡρεῖσθαι, ἔστι τῶν ἀφελείσθαι τῶν τῶν περὶ τῶν δὲ δρ-
 γῶν δωρεᾶς, ἔστι λέγοντων ἀκούσασθαι. φέρει δὲ καὶ
 κείνο ἵζετασόμεν: οἱ περὶ δόντες τὴν πύθιναν, καὶ τὰ ἄλ-
 λα χωρία τῶν πᾶσι, τῶν ποτ' ἐπὶ δόντες ἡμῶν ἡδίστων;
 ἢ πᾶσι περὶ δὲ λον ἔστι, ὃ τῶν παρ' ἐκείνου δωρεᾶς,
 ἃς δὲ τῶν ἐσεῖσθαι σφίσι ἡτοῦντο. πότῳ οὖν δῶν μάλ-

λον ἴδαι σε, ὦ λεπτίνη, ὅς ἐχρούς, εἰ δύναιται, πείσει,
 ὅς ὡδὶ τοῖς πρὸς ὑμᾶς ἀδικήμασι γιγνομένους ἐκείνων
 δι' ὀργήτας μὴ τιμᾶν, ἢ θῆναι νόμον ἡμῖν, ὅς τῆς τοῖς ἡ-
 μετέροισι δι' ὀργήταις ὑπὲρ χουσῶν δωρεῶν ἀφαιρῆται ἡ
 ἐγὼ μὲν ἐκείνο οἶμαι. ἀλλ' ἵνα μὴ πόρρω τῆς πρὸντος γί-
 νωμαι, λάβε τὰ ψήφισματα, ἃ τοῖς θασίοις καὶ βυζαν-
 τίοις ἐχράφη. Λέγε.

ψήφισματα.

ἤκούσατε μὲν τῆς ψήφισμάτων, ὦ αἰσχροὶ δικασταί.
 τοῦτων δὲ ἴσως ἐνίοι τῆς αἰσχροῦ, οὐκ ἔτ' εἰσὶν· ἀλλὰ τὰ
 ὀργὰ τὰ περὶ χροῦτα ὅτιν, ἐπειδὴ πρὸς ἅπασι περὶ χροῦ. περ
 σῆκει τῶν τῶν σήλας τῶν τῶν κυρίως· ἔαν τὸν πάντα χρό-
 νον ἴν' ὥς μὲν αὐτὸν ζῶσι, μηδὲν ὑφ' ὑμῶν ἀδικῶνται·
 ἐπειδὴ δὲ τελευτήσωσιν ἐκείναι τῆς τῆς πόλεως ἡ τοῖς
 μνηστῶν ὥσι, καὶ περὶ χροῦτα ἐστὶ τῶν βουλομένων
 τί ποιῆν ὑμᾶς ἀγαθόν, ὅτι ὅς οὐ ποιῶνται ἡ πόλις αὐ-
 τὸν πεποιήκε. καὶ μὲν, μὴ δὲ ἐκείνῳ γε ὑμᾶς, ὦ αἰσχροὶ ἀ-
 θηναῖοι, λαμβανέτω, ὅτι τῆς αἰσχροῦ ὅσι, πάντας αἰσχροῦ
 ποῖσ' ἴδαι καὶ ἀκούσαι τῶν μὲν συμφορᾶς, αἷς δὲ ὑμᾶς
 ἐχρήσαντο οἱ αἰσχροὶ οὗτοι, πάντα τὸν χρόνον κυρίως αὐ-
 τοῖς γε γνημένως, τῶν δὲ δωρεῶν ἃς ἀντὶ τοῦτων ἔλαβον
 πρὸς ὑμῶν, καὶ δὴ λελημένως. πλὴν γὰρ μάλλον ἡμῶν τῆς
 τὰ δοθέντα ἐδόντας τῆς ἀτυχημάτων ἀφαιρῆν, ἢ τοῦ-
 των μερόντων τῶν δωρεῶν ἀφαιρῆσαι. φέρε γὰρ πρὸς
 διός, τίς ὅστις, ὅς τις οὐ ποιῆν ὑμᾶς βουλήσεται, μὴ
 λων, αὐτὸν μὲν ἀκρίτως, πρὸς χροῦτα δίκην δώσειν τοῖς ἐ-
 χροῖς· αὐτὸν δὲ κατὰ τῶν τῶν χροῦτας παρ' ὑμῶν ἀπί-
 σαι ἔξεν; γὰρ τὸν τῶν ἀχροῖς μὲν αὐτὸν, ὦ αἰσχροὶ δικα-
 σταί, εἰ ὅστις μόνον δόξαμε δίκαιον κατὰ τῶν τῶν νόμου,
 ὅτι πλὸν δι' ὀργήτας ἀφαιρῆται τὴν ἀπίσταν, τῆς
 δὲ πολιτῶν μηδὲν ἄξιον δοκοῦν ἔχει λείπει τῆς δόξης.

Δημοθένους

μελίων τούτων τὴν ἡμετέραν. καὶ γὰρ καὶ τὰ Μακάρα δὲ
 ξαίμεν αὐτῶν πρὸς ἡμῖν εἶναι πλείονα, καὶ αὐτοὺς ἀ-
 εἰσοῖς, καὶ πλείονα δὲ δόξας τῆς πόλεως πολίτας
 εἶναι. πρῶτον μὲν οὖν κένωνά σκεπτεται· εἰς ἄρα ἄξιον,
 καὶ ἀμεμῆτα μέλους ἢ τὸν αὐτοῦ, ἢ τὰ πεπεγμένα αὐ-
 τῷ, ἄκυρόν τι ποιῆσαι τῷ ἐκείνῳ δοθέντων. οὐ γὰρ ἄ-
 νηρ, ὡς ὑμεῖς ἡμετέραν δὲ ἀκούσαι τῷ καὶ τὴν αὐτῶν ἡλι-
 κίαν ὄντων, μετὰ τὴν τῆς δῆμου καὶ πόλεως, τὴν ἐκ τῆς πει-
 ραιᾶς, ἀδυνάτου ὑμεῖς τῆς πόλεως οὐσίας, καὶ ναῦν οὐδε-
 μίαν κεκτημένης, στρατηγῶν βασιλεῖ, πρὸς ὑμεῖς οὐδὲ
 πινούσιν ἀφορμὴν λαβόν, κατεναντάχθησαν λακεδαίμο-
 νίους· καὶ πρὸς τὸν τοῖς ἄλλοις ὑπὸ τῶν πόλεως εἰδισεν ἀ-
 κούειν ὑμεῖς, καὶ οὗτος ἀρμόστῃς ὑμῶν ἔλασεν ἐκ τῆς νήσου. καὶ
 μετὰ τούτῳ διότι ἐλθόντων ἀνέστησε τὰ τείχη. καὶ πρῶτος
 πάλιν πρὸς τῆς ἡγεμονίας ἐποίησε τῇ πόλει τὸν λόγον
 πρὸς λακεδαίμονίους εἶναι. καὶ γὰρ τοὶ μέντοι τῷ πάν-
 των αὐτῷ τῶν ἐν τῇ σῆλῃ γέγραπται, ἐπειδὴ κένων, φη-
 σὶν, ἡμετέραν δὲ οὗτος ἀδυνατίων συμμάχους. ἔστι δὲ οὗτος τὸ
 γράμμα, ὡς αὐτοὺς δικασαί, ἐκείνῳ μὲν φιλοπρῆξαι πρὸς
 ὑμᾶς αὐτοὺς, ὑμῖν δὲ πρὸς ἅπαντας οὗτος ἐλλείπει. οὗτου
 γὰρ αὐτοὺς παρ' ἡμεῖς ἀγαθὸν τοῖς ἄλλοις αἵματος γένεσθαι,
 τούτου τὴν δόξαν τὴν τῆς πόλεως ὄνομα κληροῦσθαι. διό-
 τ' οὐ μόνον αὐτῷ τὴν ἀπέλειπον ἔδωκαν οἱ τότε, ἀλλὰ
 καὶ χαλκῶ εἰκόνα, μετὰ τὸν ἀρμόστιον, καὶ ἀεισοχίτη-
 ναῖς ἐστὶν πρῶτον. ἡμεῖς οὖν γὰρ οὐ μικρὰν τυραννίδα καὶ
 οὗτον, τὴν λακεδαίμονίων ἀρχὴν κατελάμβαντα, πεποι-
 κέναι. ἵν' οὕτω μάλιστα οἷς λίαν προσέχητε, τὰ φησὶ μα-
 τὰ ὑμῖν αὐτὰ αἰσθάνεσθαι, τὰ τότε φησὶ δένειν τῷ κῶ-
 νωνι. Δέγε.

ὑποσηματὰ.

οὐ γὰρ οὐκ ὑμεῖς μόνον οὐ κένων, ὡς αὐτοὺς ἀδυνατίων,

τὸτ' ἐπὶ μὲν περὶ ἑαυτοῦ διέβη λήθων ἐγὼ· ἀλλὰ καὶ ὑπ' ἄλ-
 λων πρὸς μὲν, οἱ δὲ καὶ ὡς ὧν δὴ νῆξέ τινος, ἡ δὲ ὧν δὴ διὰ
 ἀφ' ἑαυτοῦ. οὐκοῦν αἰσχρὸν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, εἰ καὶ μὲν
 πρὸς τοῖς ἄλλοις δωρεὰν βέβαιον μὴ σὺν αὐτῷ, τῆς δὲ
 παρ' ὑμῶν μνηστῶν τῶν ἀφαιρέσειν. καὶ μὲν οὐδ' ἐκείνο
 καλὸν, ζῶντα μὲν αὐτὸν οὕτω ὑμῶν, ὡς περὶ σούτων, ὅ-
 σων ἀκνέσαστε, ἀξιοῦν· ἐπεὶ δὲ δι' ἐτελεύτησε, μηδεμίαν
 ποιησάμενον σούτων μηδεὶς μνηστῶν ἀφελέσσει τί τῆς
 δοθέντων τότ'. πρὸς μὲν γὰρ ἔστιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
 τῆς ὑπ' ἐκείνου περὶ αὐτῶν ἀξία ἐπαίνου, δι' ἃ πάντα περ-
 σήκει μὴ ληθῆναι τῶν αὐτῶν δοθέντων δωρεάς· καὶ μισθον
 δὲ πάντων, ἢ τῆς τειχῶν ἀνάστασις. γνοίη δ' αὖτις εἰ περὶ
 θείη, πῶς θεμιστοκλῆς, ὁ τῆς καθ' αὐτὸν ἀπάντων ἀν-
 δρῶν ἐνδοξότατος, ταυτὸ τῶν ἐποίησε. λέγειται τοίνυν
 ἐκείνος, τειχίζεν εἰπὼν τοῖς περὶ τῆς, καὶ ἀποκινήσει τις ἐκ
 λακεδαίμονος κατέχειν κελεύσας, οἷον δὲ προσβούων
 αὐτὸς ὡς τοῖς λακεδαίμονιους· λόγων δὲ γιγνομένων ἐκεῖ,
 καὶ πινὼν ἀπαπείλόντων, ὡς ἀθηναῖοι τειχίζουσιν, ἀρνεῖ-
 σθαι· καὶ πρὸς βίαις πέμπειν τοῖς σκελετομένους κελεύειν·
 ἐπεὶ δὲ οὐχ ἦκον οὗτοι, πέμπειν ἐτόρους πρὸς αὐτῶν, καὶ
 πάντες ἴσως ἀκνέσαστε, ὅν τ' ὅπον ὑπαπατήσαν λέγειται λα-
 κεδαίμονιους. φημὶ τοίνυν ἐγὼ, καὶ πρὸς διός, ὡς ἀνδρὸς
 ἀθηναῖοι, μηδεὶς φθόνῳ τὸ μέγιστον ἀκνέσσει, ἀλλ' αὖ ἀλη-
 θὲς ἦ, σποπείτω· ὅσῳ τὸ φανερὸς τῶν λαθρα κρείττον, καὶ
 τὸ νικῶντας τῶν πρὸς κρουσάμενους περὶ τὴν ὁποῦν, ἐν-
 ὑμῶν πόρον, ὅσον τῷ καλλίον κύνων τὰ τείχη σῆσαι θε-
 μιτοκλέους· ὁ μὲν γὰρ λαθῶν, ὁ δὲ νικῆσας τοῖς κωλύσον-
 τας ταυτὸ ἐποίησεν. οὐ τοίνυν ἄξιον τὸν τοιοῦτον
 ὑφ' ὑμῶν ἀδικηθῆναι, οὐδ' ἐλαττον σκεῖν τῶν ῥητόρων τῆς
 διδομένων ἡμῶς ὡς ἀφελέσσει τί χρεὶ τῆς ἐκείνῳ δοθέν-
 των· εἴην· ἀλλὰ νῦν διὰ τὸν πόδα τῶν χαλκῶν ἀποδίδωμεν

Δημοθένους

ἀφαιρέθηντα τὴν ἀτέλειαν, ὡς ὁ πατήρ αὐτῶν δικαίως πρὸς
 ὑμῶν λαβὼν κατέλιπεν; ἀλλ' οὐδένα ἀνθρώπων οὐ φρο-
 νοῦντ' ἀν' οἷσιν ἔσται φῆσαι καλῶς ἔχειν. ἴσεται μὲν οὖν ἴ-
 σως καὶ ἀνδρὶ τῷ πρὸς ἐμὸν λόγον, ὅτι ἀποδοῦναι χάρείας
 ὡς ἀνὴρ: οὐ μὲν κωλύει γὰρ οὐδὲν καὶ μετὰ βραχίων ἐπι-
 μνησθῆναι τῷ πεπραγμένῳ αὐτῷ. ὅν μὲν οὖν ἔσπον ὑ-
 μῶς ἔχον, περὶς ἅπαντας πελοποννησίους πῆρετάξατο ἐν
 θήβαις, καὶ ὡς χορηγόπαν ἀπέκτεινεν ἐν αἰγίνῃ, καὶ ὅτε
 ἐν κνίῳ πρῶτον ἔσπον αἰσῆσε, καὶ μετὰ τῷ αἰγίνῃ πῶ, καὶ
 ὅτι πᾶσι ἐπελθὼν ὀλίγου δέω λέγειν χώραν, οὐδαμῶς
 τὸ τῆς πόλεως ὄνομα οὐδ' αὖτὸν κατήχονεν: οὐτε πᾶ-
 νυ ῥάδιον καὶ τὴν ἀξίαν εἰπεῖν, πολλὰ τε αἰσχύνῃ λέγον-
 τος ἐμὸν ἔσπον ἐλάττω φαίνωμαι τῆς ἐν ἐκείνῳ νῦν πε-
 ρὶ αὐτοῦ δόξης ὑπὲρ τοῦτος. ἀλλ' οὐδαμῶς ἀν' εἰπὼν οἷσιν
 μικρὰ ποιῆσαι, ταῦτ' ἄπο μνηστῆρος πειράσομαι. ἐνίκησε
 μὲν τοίνυν λακεδαιμονίους ναυμαχία: καὶ πεντήκοντα
 μῶς δεούσης ἔλαβεν αἰχμαλώτους θύρεις. εἴλε δὲ τῶν
 νηστῶν ὀνύτων τῶν πολλῶν, καὶ πρὸς ἐδωκεν ὑμῖν καὶ ψίλας
 ἐποίησεν ἐχθρῶς ἐχρύτας περὶ τὸν. Τεχίλια δὲ αἰχμά-
 λωται σώματα δι' ὅρῃσθα, καὶ πλεονὴ δέκα καὶ ἑκα-
 τὸν τάλαντα ἀπέφωκεν ἀπὸ τῶν πολεμίων. καὶ τούτων
 πάντων ὑμῶν ἑνὸς οἱ πρεσβυτάτοι μαρτυροῦν εἰσὶ μοι.
 περὶ δὲ τούτοις ἄλλας θύρεις πλεονὴ εἴκισιν εἴλε κα-
 τὰ μίαν καὶ δύο λαμβάνων: ὥς ἅπαντες εἰς τοῦ ὑμετέ-
 ρους λιμένας κατήγαγεν. ἐν δὲ κεφαλαιῷ, μένος τῶν
 πάντων στρατηγῶν, οὐ πόλιν, οὐ φρούριον, οὐ ναῦν, οὐ
 στρατιώτην ἀπώλεσεν οὐδένα ἡγευμένος ὑμῶν. οὐδ' ἔστιν
 οὐδενὶ τῶν ὑμετέρων ἐχθρῶν ἔσπον οὐδὲν ἀφ' ὑμῶν τε
 κακείνου: ὑμῖν δ' αὖτ' ἀπὸ πολλῶν πολλὰ ἐκείνου στρατη-
 γούντος. ἵνα δὲ μὴ λέων πῆλαίπωται τῶν πεπραγμένων
 αὐτῷ, ἀναγνώσεταί γε γραμμένας ὑμῖν τὰς τε ναῦς ὁ.

σας ἔλαβε, καὶ οὐκ ἐκείσθη, καὶ τῆς πόλεως τὸν ἀριθμὸν,
καὶ τῆς χρημάτων τὸ πλῆθος, καὶ τῆς ὑπαίων, οὐκ ἐ-
κασον. Λέγε.

Πράξεις χαβείου.

Δοκεῖ πρὸς ὑμῶν, ὡς ἀνδρὸς δικαστῆς, ἔρσι ὁ ῥαυ-
τας πόλεις λαβὼν, καὶ ὑμῖς τῆς πολέμων ναυμαχίᾳ
νικήτες, καὶ τοσούτων καλῶν αἵματος ὦν, αἰχρὸν δι' οὐδε-
νὸς τῇ πόλει, ἄξιός ἐστιν ἀχρεοθιῆναι τὴν ἀτέλειαν, ὡς
δύρετο πρὸ ὑμῶν, καὶ τῷ ὑμῖν κατέλιπεν; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶ-
σμι. καὶ γὰρ αὐτὸ ἄλογον εἶναι, μίαν μὲν πόλιν εἰ ἀπώλε-
σεν, ἢ ναῦς δέκα μύριας, πόρῃ περδοσίᾳ αὐτὸν εἰσὶν γ-
γελλον οὗτοι: καὶ εἰ ἐάλω, τὸν ἅπαντα αὐτὸν ἀπώλει χρὸ-
νον: ἐπειδὴ δὲ ῥύναν πόν, ἐπὶ ἀκαίᾳ δέκα μὲν πόλεις εἰ-
λεν, ἐβδμήκοντα δὲ ναῦς ἔλαβε, ὑπερλίτους δι' αἰχμα-
λώτοις: δέκα δὲ καὶ ἐκατὸν τάλαντα ἀπέφλυε: το-
σαῦτα δὲ ἔστησε ὑπαίτια: τῆνικαὶ δὲ οὐκ ἔσται κῆρυξ αὐ-
τῷ τὰ δοθέντα ὡς τούτοις. καὶ μὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
καὶ ζῶν πάνθ' ἑαυτὸν ὑμῶν φανήσεσθαι πράξας χαβείας,
καὶ τὴν πελὶ τὴν αὐτὴν τῆς εἰου περὶ ἡμετέρους οὐχ ἑαυτὸν
ἄλλου ἱερός. ὥς τε δικαίως αὐτὸν οὐ μόνον δεῖ τὰ ζῶντα πε-
ραγμένα φαίνοισθαι ἀντιτικῶς διακείμενοι πρὸς τὸν ἵόν
αὐτὸν, ἀλλὰ καὶ δεῖ τούτω. ἄξιον εἶναι, ὡς ἀνδρὸς ἀ-
θηναῖοι, καὶ κείνο σκοπεῖν, ὅπως μὴ φανούμην φανέ-
τοροι χίων πόρῃ τῶν ἀδελφῶν γεγενημένοι. εἰ γὰρ ἐκεῖνοι
μὲν ἐφ' οὓς μὴ ὁ πᾶν ἡλθὼν ἐν ἐχθροῦ τάξει, μηδὲν, αἶν
ἐδοῦν πρὸς τὸν, νῦν ἀφῆλῶται, ἀλλὰ τῶν παλαιῶν χα-
ρίτας μείζους τῆς κοινῶν ἐκλημάτων πεποιῶται: ὑμεῖς
δὲ ἑαυτὸν ὦν ἐπ' ἐκείνους ἐλθὼν ἐτελεύτησεν, αὐτὸν περὶ
δεῖ τούτω ἐπὶ μᾶλλον αὐτὸν ἡμῶν, καὶ τῆς ἐπὶ τούτω περ-
τόραις ἀδελφισίαις: τὴν δὲ δόξιντων ἀφῆρμενοι φανήσεσθαι:
πῶς οὐκ εἰκότως αἰσχύνω ἐξετε; καὶ μὲν κατ' ἐκείνο

Δημοδένους

αἰάξια αὐτῇ περὶ τῆς οὐαῖς, εἰ τῆς δωρεᾶς ἀφαιρεθῆναι,
καθ' ὃ κλακίς ὑμῶν στρατηγῆθ' ἄνθρωπος χαορίου, καὶ οὐδε-
νός πώποτε ἦος ὀρφανός δι' ἐκείνον ἐγλύνει· αὐτὸς δ' αὖ
ὀρφανία τέθραπται δὲ τὴν περὶ ὑμᾶς φιλοτιμίαν τῇ πα-
τρὶ. οὐτὼ γὰρ ὡς ἀληθῶς, ἔμοιγε φαίνεται, βεβαίως
πὺς ἐκείνος ἐγλύνει φιλόκληρις, * ὡς τε δοκῶν καὶ ὦν ἀ-
σφαλέστατος στρατηγός ἀπάντων ἱπποδρόμων ὑμῶν ὁ πότε
ἦτοίτο, ἐχρήσθη τούτῳ· ἱπποδρόμος αὐτοῦ δὲ ἐπειδὴ τὸ καθ' αὐ-
τὸν ἐτάχθη κινδυνεύειν, πῆρθε· καὶ μάλλον εἴλετο μὴ
ξῆν, ἢ καὶ αὐτὸν ἔχειν πρὸ ὑμῶν ὡς πρὸ χυλῶν αὐτῶν ἡμῶν.
εἰτα ἱπποδρόμος ὦν ἐκείνος ὥς δι' ἀκρίθην σκεῖν ἢ νικᾶν, ταῦθ'
ἡμῶν ἀφελώμεθα τὸν ἦον αὐτοῦ, καὶ τί φήσωμεν, ὡς αὐ-
τοῦ ἀθηνᾶιοι, ὅταν τὰ μὲν ἔσται ἐσθλὰ δὴλα πᾶσι
ἀνθρώποις, ἃ ἱπποδρόμος ὑμῶν στρατηγῶν ἐκείνος ἔσπασε· τῆς δ'
ἐπὶ τούτοις δωρεᾶν ἀφρημελίον τί φαίνεται; οὐ σκέψασθε,
ὡς αὐτοῦ ἀθηνᾶιοι, καὶ λογιέσθε, ὅτι νῦν οὐχ ὁ νόμος κρί-
νειται, πότῳ δὲ ἔστιν ὠδὴ τῆς δόξης, ἢ οὐ· ἀλλ' ὑμεῖς δοκιμάζε-
σθε, εἴ τ' ὠδὴ τῆς δόξης πᾶσι χρεῖται ἐς τὸν ἐπίλοιπον χρόνον,
εἴτε μὴ; λάβε δὴ καὶ τὸ χαορία φημισμα φημισμα. ὅρα
δὴ καὶ σκόπει. διὰ γὰρ αὐτὸς αὐτῶν εἶναι τὸν. ἐγὼ δ' ἐπεὶ
τῶν εἰπεῖν ἱπποδρόμος χαορίου βούλομαι· ὑμεῖς, ὡς αὐτοῦ
ἀθηνᾶιοι, τιμῶντες περὶ ἰσχυράτην, οὐ μόνον αὐτὸν ἐπιμή-
ναι, ἀλλὰ καὶ δι' ἐκείνον στραβάκα καὶ * πολυστρατὴν. καὶ
πάλιν τιμῶντες διδόντες τὴν δωρεάν, δι' ἐκείνον ἐδώκατε
καὶ κλεαρχῶ, καὶ ἡσιν ἄλλοις πολιτείας. χαορίας δ'
αὐτὸς ἐμνήθη πρὸ ὑμῶν μόνος. εἰδὴ πότε ὅτε δὲ εἰσελθὼ τὴν
δωρεάν, ἡξίωσεν ὑμᾶς ὡς πρὸ δι' ἰσχυράτην καὶ τιμῶντον
οὐ τιμᾶσ' πεποιήκατε, οὐτὼ καὶ δι' αὐτὸν οὐ ποιῆσαι τι-
τῶν πινᾶς τῆς δὲ ρημελίων τὴν ἀτέλειαν, ὅς νῦν ἔστι μεμφο-
μενοι πάντας ἀφαιρεῖσθαι κελεύουσιν· ὁμοίως οὐκ αὐτὸς
δῶκατε τῷ αὐτῷ τὴν χῆν; ἔγωγε ἡγοῦμαι. εἴθ' οἷς
δι' ἐκείνον

δι' ἐκείνον αὖ τὸτε ἐδύνατο πῶς δωρεὰν, δὲ τούτῳ νῦν αὖ
 τὸν ἐκείνον ἀφαιρήσεσθε πῶς ἀπέλειαν; ἀλλὰ ἄλογον. οὐδὲ
 γὰρ ὑμῖν * ἀρμόζει δοκεῖν πρὸς μὲν τοῖς δι' ὀργισίας οὕτω
 περ χείρως ἔχειν, ὥς τε μὴ μόνον αὐτοῖς τοῖς δι' ὀργισίας ἡ-
 μάιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐκείνων φίλοις: ἐπειδὴν δὲ χρόνος διέλ-
 θη βραχύς, καὶ ὅσα αὐτοῖς δεδύνατο ταῦτα ἀφαιρῆσαι.
 ἡμεῖς οὖν ταῦτα χαβρίου τιμῶμεν.

Οὐς μὲν τίνων ἀδικήσετε εἰ μὴ λήσετε τὸν νόμον, πρὸς
 πολλοῖς ἄλλοις οἷς ἀκηκόατε, εἰσὶν οὗτοι, ὧν ἄνθρωπος δικα-
 σάει. σκοπεῖτε δὴ καὶ λογίσασθε πρὸς ὑμῖν αὐτοῖς, εἰ ἔτι
 των τῶν τετελευτηκέντων λάβοιεν ὑπὸ πῶ καὶ τῶ νυνὶ γιγο-
 μένου περὶ γμαρτῶν αἰ' ἀθῆσιν, * ὥς αὖ ἐκείνους ἀνανακτῆ-
 σαιαν. εἰ γὰρ ὧν ὁ γὰρ πεποίηκεν ἕκαστος αὐτῶν ὑμῶς οὐ,
 τούτων ἐκ λόγου κρίσις γίγνεται, καὶ τὰ καλῶς περ χεῖν
 ὑπ' ἐκείνων, αὖ ὑφ' ὑμῶν μὴ καλῶς ῥηθῇ τῷ λόγῳ, μάτην
 τοῖς πρὸς ἡμῶς εἰργασαί, πᾶσι οὐδὲν ἀπαχουσιν; ἵνα τοί-
 νυν εἰδῇτε, ὧν ἄνθρωπος ἀθῆναῖοι, ὅπως ἀληθῶς ὑπὸ πᾶσι
 δικαίοις ποιούμεθα τοῖς λόγοις πάντας ὅσοις λέγομεν
 πρὸς ὑμῶς, καὶ οὐδὲν ἔσθ' ὅ, τι τῶ πρὸς κρούσασθαι καὶ
 φρονεῖν λέγεται πρὸς ἡμῶς εἶναι, ἀναγνώσεσθαι τὸν νό-
 μον ὑμῖν, ὃν πρὸς ὁδοῦμεν γράψαντες ἀπὸ τῶδε, ὃν οὐκ ἐ-
 πιτίθειον εἶναι ἀφαιρῶμεν. γινώσκετε γὰρ ἐκ τούτου πρὸς νομῶν
 να ἔχοντες ἡμῶς, καὶ ὅπως ὑμεῖς μηδὲν αἰσχρὸν ποιῆσαι
 δόξετε: καὶ ὅπως εἰ πινά τις καλῶς μέμφεται τῶν δι' ὀργισίας
 τοῖς δωρεῖς, αὖ δίκαιον ἢ, κρίνασθαι πρὸς ὑμῖν ἀφαιρήσεσθαι: καὶ
 ὅπως οὐδὲν αὖ ἀντίκει, μὴ οὐδὲν ἔχειν, ἔξουσιν τὰ δω-
 ρῖντα. καὶ τούτων οὐδὲν ἔστι καινόν, οὐδὲ ἡμέτερον ὄρη-
 μα: ἀλλ' ὅ παλαιὸς ὃν οὕτως πρὸς ἐβη, νόμος, οὕτω κελεύει
 νομοθετεῖν: γράφεισθαι μὲν, αὖ πρὸς πινά τῶν ὑπαρχόντων
 νόμων μὴ καλῶς ἔχειν ῥηθῇ, παρὲς ὁδοῦ δὲ αὐτῶν ἀλ-
 λον ὅν αὖ πρὸς, λῶν ἐκείνον: ὑμῶς δὲ ἀκούσαντας ἐλέοις

Δημοφρόνους

τὸν κρείττω· οὐ γὰρ ὤντο δεινὸς ὁ σὺλων, ὃς ἔειχεν τὸν Τρύ-
πον πρὸς ἀξίαν νομοθετεῖν, ὅς μιν θεομοδίτας, ὅς ὡδὶ
ἑὸς νόμῳ κληρουμένους, δις δοκιμασίαντας ἀρχαίς,
εἴτε τῇ βουλῇ καὶ πρὸ ὑμῶν ἐπὶ τῷ δικαστηρίῳ· ὅς δὲ νό-
μῳ αὐτοῦς, καθ' οὓς καὶ τούτοις ἀρχαί, καὶ πᾶσι τοῖς
ἄλλοις πολιτοῦντα περὶ κεν, ὅς κομροῦ τεθέντας ὅπως
ἔτυχε, μὴ δοκιμασίαντας κυρίους εἶναι. καὶ γὰρ τὶ τότε
μὲν πῶς τὸν Τρύπον ἔειχεν ἐνομοθέτου, τοῖς μὲν ὑπάρ-
χουσι νόμοις ἐχθρῶν, κοινούς δ' οὐκ ἐπέθετον· ἐπεὶ δὲ
τῷ πολιτοδουμένῳ πῶς δυνάμεντας, ὡς ἐνὶ πυνδαρί-
σῳ, κατεσκεύαζαν αὐτοῖς ὑμῶν νομοθετεῖν, ὅταν τις
βούληται, καὶ ὅν αὐτὴν τύχη, Τρύπον, τοῦτο μὲν οἱ ἐναν-
τίοι σφίσιν αὐτοῖς εἰσι νόμοι, ὥστε χειροτονεῖτε ὑμεῖς
ἑὸς διαλέγοντας ὅς ἐναντίους ὡδὶ πᾶσι πολλῶν ἥδη χρό-
νον, καὶ τὸ πρῶτον οὐδὲν μάλλον δύνάμεται πόρρωθεν
ἡμερισμάτων δι' οὐδοποῦν διαφύρουσιν οἱ νόμοι· ἀλλὰ
νεώτεροι οἱ νόμοι, καθ' οὓς τὰ ἡμερίσματα διὰ χάρι-
σται, τῷ ἡμερισμάτων αὐτῶν ὑμῶν εἰσιν· ἵν' οὕτω μὴ λό-
γον λέγω μόνον, ἀλλὰ καὶ τὸν νόμον αὐτὸν ὅν φημι, διέ-
ξω, λάβε μοι τὸν νόμον καθ' ὃν ἦσαν οἱ περὶ τὸν νομο-
θετεῖν· λέγε.

Νόμος.

Συνίετε καθ' ὃν Τρύπον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὃ σὺλων ὅς
νόμους ὡς καλῶς κελύει πέναι· πρῶτον μὲν πρὸ ὑμῶν
εἴτε τοῖς ὁμομακέσι, πρὸ οἷς πόδ καὶ πᾶσι ἄλλοις κυροῦται· ἐ-
πειτα λυοντα ὅς ἐναντίους· ἵν' εἰς ἡ πόδ τῶν ὄντων ἐκεί-
νον νόμος, καὶ μὴ ὅς ἰδιώτας αὐτὸς ἔειχε τὰ ἀτάτη, καὶ ποιῶ
καὶ τῷ ἅπαντας εἰδόντων ὅς νόμους ἐλάττον ἔχειν, ἀλλὰ
πᾶσιν ἡ ταῦτ' ἀναγκάσαι καὶ μαθεῖν ἀπλῶ καὶ σαφῶ τὰ
δίκαια. καὶ πρὸ τούτων γὰρ ἐπέταξεν ἐκθεῖναι περὶ τὸν
ἐπὶ πυνδαρίων, καὶ τῷ χρηματεῖ πρᾶξι οὐναί· ἔειχεν δὲ

ἐν τοῖς ἐκκλησίαις ἀναγινώσκειν : ἵνα ἕκαστος ὑμῶν ἀκού-
σας πολλάκις, καὶ κατὰ ὁμιλίαν σκεψάμενος, ἅα ἢ καὶ
δίκαια καὶ συμφέροντα, ἑκείνῃ νομοθετῇ. τοῦτων τοίνυν
τοσούτων δικαίων ὄντων τὸ πλεῖστον, οὐτοσί μιν οὐδοποῦντες
ἐπείθετο λεπτίνης : ἔδὲ γὰρ αὖ ὑμεῖς ποτε ἐπείθετε, ὡς ἐγὼ
νομίζω, δέδοκε τὸν νόμον : ἡμεῖς δ', ὡς ἀνδρὺς ἀθηναῖοι,
πάντα : καὶ παρὰ σφοδρόμεν πολλῷ κρείττω, καὶ δικαιότε-
ρον τοῦτου νόμον : γινώσκετε δὲ ἀκούσαντες. λάβε καὶ λέγε
πρῶτον μὲν, ἃ τοῦτου τοῦ νόμου γεγραμμένα : εἴτα, ἃ φα-
μὲν δεῖν αὐτῇ τούτων τεθεῖναι. λέγε.

Νόμος.

ταῦτα μὲν ἔστιν ἃ τοῦτου τοῦ νόμου διώκομεν, ὡς οὐκ ἐ-
πιτίθεται. τὰ δ' ἐφεξῆς λέγε, ἃ τούτων εἶναι βελτίω φα-
μὲν. περσέχετε, ὡς ἀνδρὺς δικασταί, τοῦτοις ἀναγινωσκο-
μένοις τὸν νοῦν. λέγε.

Νόμος.

Επίχαθ'. ἑῷ μὲν ἔστιν ἐν τοῖς ἑσιν νόμοις κυρίοις ὑπάρ-
χον καλόν, ὡς ἀνδρὺς ἀθηναῖοι, καὶ σαφές : τοῖς δωρεῶς, ἃς
ὁ δῆμος ἔδωκε, κυρίασθ' εἶναι, δίκαιον ὡς ἡ καὶ θεοί. χαλῶ
τοίνυν λεπτίνω μὴ πρὸ τῶν πέναι τὸν ἐαυτοῦ νόμον,
πρὶν τὸν παλαιὸν ἑῷ ἐλυσε γεγραμμένος. νῦν δὲ
μῦρταίαν καθ' ἑαυτῇ κατὰ λέκτων ὅτι πρᾶνομεν, τὸν το-
νὶ τὸν νόμον ὁμῶς ἀνομοθετεῖ, καὶ ἑκείνῃ ἐτῶν κελεύον-
τος νόμου, καὶ κατ' αὐτὴν ἑῷ εἶναι τῇ γράφῃ,
ἐὰν ἐναντίος ἢ τοῖς πρὸ τῶν κεμμένοις νόμοις. λάβε δ' αὖ
τὸν τὸν νόμον.

Νόμος.

Οὐκοῦν ἐναντίον, ὡς ἀνδρὺς ἀθηναῖοι, τῷ κυρίασθ' εἶναι
τοῖς δωρεῶς ἃς ὁ δῆμος ἔδωκε, τὸ μὴ δένα εἶναι τοῦτων ἀπε-
ληοῖς ὁ δῆμος ἔδωκε, σαφῶς γε οὐπωσί : ἀλλ' οὐκ ἐν ᾧ
νῦν ὁδε ἀντισφύρει νόμῳ : ἀλλ' ἄτε δεδωκεται, κείρια,

P 11

Δημοσθένους

καὶ περὶ φασὶς δικαίᾳ κατὰ τῆς ἡ πρὸς κρουσαμμένων, ἡ με-
τὰ τῶν ἀδικούντων, ἡ ὅλως ἀνάξιων δι' αὐτῶν, ὃν ὑμῖν δοκῇ,
κωλύσει τε εἶναι τὴν δωρεάν. λέγε τὸν νόμον.

Νόμος.

Ακούετε, ὦ ἀνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ κατὰ μανθάνετε, ὅτι
ἐν ταῦτα ἐνὶ καὶ τῶν ἀξίους εἶναι τὰ δοθέντα, καὶ τῶν μὴ
τοιοῦτος κρινέντας, ἐὰν ἀδίκως τί λάβωσιν, ἀφαιρεθῇ-
ναι. καὶ τὸ λοιπὸν ἐφ' ὑμῖν εἶναι, πάνθ' ὡς πρὸς δίκαιον,
φιδύναι καὶ μὴ. ὡς μὲν τοίνυν οὐχὶ καλῶς οὗτος εἶχε
καὶ δικαίως ὁ νόμος, οὐτ' ὅτι οἱ μαλεπίνων, οὐτ' ἐὰν
λέγει, δειξάτω δεικνύσει. ἀλλὰ πρὸς τῆς δημοσίου εἰ-
λεγε, ταῦτ' ἴσως λείπων πρὸς γινώσκουσι. ἐφ' ἧς ἐ-
ξέτασεν ἔνεκα πρὸς γεγράφθαι τῶν νόμων. ἐὰν δὲ ὅν
αὐτὸς ἐθέλει, λυθῇ, τῶν οὐ τεθήσεται. ἐγὼ δὲ, ὅτι μὲν,
τῇ ὑμετέρᾳ ἀφ' αὐτοῦ τῶ νόμου λυθέντος τὸν πρὸς
νεχόμενα κέρειον εἶναι σαφὲς ὁ παλαιὸς κελεύει νόμος,
ἡ δὲ ὅν οἱ δημοσίου τῶν οὐ μὲν πρὸς γεγράφθαι, ἐὰν
μὴ πρὸς αὐτοῦ τίς ἀντιλέγει μοι. ἀλλὰ ἐπὶ ἐκείνῳ εἶμι. ὅταν
τῶν λέγει δὴ πον, ὁ μὲν γε μὲν εἶναι βελτίω καὶ δικαίως
τόνδε τὸν νόμον, οὐ τεθήσεται αὐτὸς. ἐπεὶ δὲ τὸ πᾶς
τεθήσεται, ποιῶν τὸν λόγον. πρὸς μὲν τίνων εἰσὶν
αὐτῶν κατὰ τῆς πρὸς ὁρόντος πολλοὶ τῶν, δι' ὧν * αὐ-
τὸν βούληται εἶναι τὸν νόμον, αὐτὸν ἀναγκάσει. ἐπει-
τὲ γινώσκουσι ἡμεῖς, ἐγὼ, φορμίων, ἄλλον εἶναι βούλε-
ται, θέσειν τὸν νόμον. ἐστὶ δὲ δὴ πον νόμος ὑμῖν, ἐάν τις ὅς
πρὸς μὲν π, τὸν δὴ μόνον, ἡ βουλήν, ἡ δικαστήριον ὅς
τατήσῃ, τὰ ἔργα πάσχειν. ἐγινώσκουσι, ὑπάρχοντες,
οἱ δημοσίου τῶν γεγράφθαι, ἀπὸ τῶν τοῦ πρὸς γε-
γράφθαι. μὴ ὑμεῖς ποιήσῃτε μηδὲν ἀνάξιον ὑμῶν αὐτῶν,
μήτ' ἐπὶ φανερὸς ὅτι, τῆς δὲ ἡμετέρων τὴν δωρεάν, ἐχέτω.
ἀλλὰ ἰδίᾳ κατὰ τὸνδε κρινέτω τὸν νόμον. εἰ δὲ τῶν λό-

γοισ καὶ φλυαρίας εἶναι φήσιν, ἐκείνός γε οὐ λόγος: αὐτὰ
 τὸς εἶπω, καὶ μὴ λεγέτω ἄλλος, ὡς δὲ δῆσομεν ἡμεῖς. καλὰ
 λιον δὲ δῆπου τὸ ὑφ' ὑμῶν κριθέντα καλῶς ἔχειν νόμους
 εἰσφορῆν, ἢ οὐκ ἔστιν ἀφ' ἑαυτῶν τίθεισιν. ἐμοὶ δὲ, ὡς ἄνθρωπος
 ἀθηναῖος, δοκεῖ λεπτίνης, καὶ μοι πρὸς διὸς μηδὲν ὀργι-
 σθῆς, εἰ δὲν γὰρ φλαῦρον ὀρώσῃ: ἢ δὲ ἀνεγνωκέναι ἔστι. σό-
 λωνος νόμους, ἢ δὲ σιωπῶναι. εἰ γὰρ ὁ μὲν σόλων ἐθηκε νό-
 μους, ὅθεν εἶναι διδόναι τὰ ἑαυτῶν ὅπως ἂν πρὸς βούληται, ἐάν μὴ
 παῖδες ὥσι. γνήσιοι: ὅχι ἴν' ἀπεσθρήσῃ τοὺς ἐγγύτατα τῷ
 γένει τῆς ἀγχυσείας: ἀλλ' ἵνα εἰς τὸ μέσον κατὰθεῖς τιῶν
 ἀφελείας, ἐφάμιλλον ποιήσῃ τὸ πλεῖν ἄλλους. οὐ δὲ
 τὸν αὐτὸν εἰσεπλήροχας, μὴ ὅθεν εἶναι τῷ δήμῳ τῶν αὐτῶν διου-
 ναι μηδενὶ μηδέν: πῶς σὲ τις φήσιν τοῦ σόλωνος ἀνεγνω-
 κέναι νόμους, ἢ σιωπῶναι; ὅς δὲ ἡμεῖς πλεῖον τὸν δῆμον τῆς
 φιλοζυμυσομενῶν, περὶ λέγων καὶ δεικνύς, ὅτι τοῖς ἀγα-
 θοῖς τοιοῦτον εἶναι εὐδελόν. καὶ μὲν καὶ κείνος τῆς
 καλῶς δοκούντων ἔχειν νόμους σόλωνός ἐστι, μὴ λέγειν κα-
 κῶς τὸν τεθνεῶτα, μὴ δὲ ἂν ἴσῃ τῆς ἐκείνου τίς ἀκὴ παλ-
 δων αὐτός. οὐ δὲ πλεῖς, οὐ λέγεις, κακῶς ἔστι περὶ τοῦ
 κατὰ τῆς διδόναι τῆς, τῷ δεῖνι μεμφομένους, καὶ τὸν διεί-
 να ἀνάξιον εἶναι φάσκων, ὧν οὐδὲν ἐκείνοις προσέκειν. ἄρ'
 εἰ πολὺ τῶ σόλωνος ἀπεσθρήσῃ τῇ γνώμῃ; πάνυ τοίνυν
 σπουδῇ τις ἀπὸ γαίης μοι παρὰ τῶ μηδενὶ δεῖν [μηδὲν διδόν-
 ναι, μὴ δὲ ἂν ὁμοῦν πρᾶξι, τοιοῦτον πλεῖον λέγειν αὐτῶν παρ-
 σκευάσθαι: ὡς ἀρ' αὐτοὶ λακεδαίμονιοι καλῶς περὶ τοῦ
 μενοι καὶ θηβαῖοι εἰδὲν τῆς πρὸ ἑαυτοῦ διδόναι τοιαύτης
 οὐδεμίαν πλεῖον: καὶ τοῖς καὶ πρὸ ἐκείνοις ἴσως ἀ-
 γαθοί. ἐμοὶ δὲ δοκῶσιν, ὡς ἄνθρωπος ἀθηναῖος, πάντες οἱ
 τοιοῦτοι λόγοι πρὸς ἡλικίαν μὲν εἶναι πρὸς τὸ τὰς ἀπὸ λείας
 ὑμᾶς ἀφελείας πείσαι: οὐ μὲν γὰρ δίκαιοί γε οὐδαμῇ. εἰ
 γὰρ ἀγνοῶν τῶν ὅτι θηβαῖοι, καὶ λακεδαίμονιοι, καὶ

Δημοθένους

ἡμεῖς, οὐτ' ἐνόμοις, οὐτ' ἐθεσι χρώμεθα τοῖς αὐτοῖς, οὐτ'
 τε πολιτεία. αὐτὸ γὰρ ὅτι προῶτον, ὃ νῦν οὐτοὶ ποιή-
 σουσιν, ἐὰν ἴδωμεν, οὐκ ἔστι ποιεῖν πρὸς τοῖς λα-
 κεδαίμοσι, τὰ τῶν ἀθηναίων, ἢ ἐπαινεῖν νόμιμα, οὐ-
 δὲ τὰ τῶν δεινῶν: πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ: ἀλλ' ἂν τῇ πρ' ἐκεί-
 νοις πολιτεία συμφέρει, ταῦτ' ἐπαινεῖν ἀνάγκη καὶ ποιεῖν.
 εἴτε καὶ λακεδαίμονιοι τῶν μὲν κριούτων ἐδῶν ἀφιστῶσι,
 ἄλλαι δὲ πινες πρ' ἐκείνοις εἰσὶ τιμαί, ἃς ἀποδέξαιτ' αὐ-
 ᾶπαξ ὁ δῆμος αὐταυτοῖς γινέσθαι. τίνος οὖν εἰσιν αὐ-
 τοῖς; τοῖς μὲν καθ' ἑκάστον, ἐάσω: μίαν δ' ἢ συλλαβοῦσα
 τοῖς ἄλλοις ἔχει, δίδωμι. ἐπειδὴν τις εἰς τὴν καλουμένην
 χρονοσίαν ἐγχειρῇ πρὸς αὐτὸν οἷον χρῆ, δεωπότης ὅστι
 τῶν πολλῶν. ἐκεῖ μὲν γὰρ ὅστις ἀρετῆς ἀθλόν, τῆς πο-
 λιτείας κυρίως γινέσθαι μετὰ τῶν ὁμοίων: πρὸς δ' ὅτι μὲν,
 τῶν μὲν ὁ δῆμος κύριος: καὶ ἀρχαί, καὶ νομοὶ, καὶ φυ-
 λαὶ, ὅπως μηδὲν ἄλλος κύριος γινέσθαι: σεφανοί τε,
 καὶ ἀπείλαι, καὶ σιτήσεις, καὶ τοιαῦτα ὅσα, ὧν αὐτὸς ἀ-
 νὴρ ἀγαθὸς ὧν τύχη. καὶ τῶν αὐτῶν ἀμφοτέρω ὁρθῶς ἔχει,
 καὶ τὰ πρ' ὅτι μὲν. ὅτι τί; ὅτι τοῖς μὲν ὅτι τῶν ὁλίγων πολι-
 τείας τὸ πάντας ἔχειν ἴσον ἀλλήλοις ὅτι τῶν κοινῶν κυ-
 ερίους, ὁμονεῖν ποιεῖ: τὴν δὲ τῶν δῆμων ἐλευθερίαν, ἢ τῶν
 ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἀμύλλαν, ὧν ὅτι τῶν πρὸς τῷ δήμῳ δω-
 ρεῖται πρὸς αὐτοὺς ποιοῦνται, φυλάττει. καὶ μὴν περὶ γε
 τῶν μὴ δὲ θεοαίων μηδὲν πρᾶν, ἐκεῖνο αὐτὸ ἔχειν εἰπεῖν ἀλη-
 θὲς οἷμαι. μέγιστον, ὧν ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, θεοαῖοι φρονοῦσιν
 ἐπ' ὧν μὲν καὶ πονηρία, ἢ ἡμεῖς ὅτι πλεονεξία, καὶ
 τῶν δὲ δίκαια βούλεσθαι. μήτ' οὖν ἐκεῖνοί ποτε παύσαν-
 το, εἰ ἄρα οὐδένα διεί, ὅτι μὲν ἐαυτοὺς ἀγαθόν τι ποιοῦν-
 τας μήτε πρᾶντας, μήτε θαυμάζοντας: ὅτι δὲ συγγενεῖς
 (ἴσμεν γὰρ ὅτι τὸν ὁρχομένους διέθηκεν) ὅτι μετὰ χει-
 ρόμηνιοι: μήτ' ὅτι τὰ νασπία τῶν τοῖς, τοῖς μὲν οὐδ' ἄρ' ἔστι

πρῶντες, πρὶν δὲ τῷ πολιτῶν λόγῳ μετὰ τῶ νόμων τα
 δίκαια λαμβάνοντες. ὅλος δ' οἶμαι τότε δεῖν τοὺς ἐτάρων
 ἐπαινεῖν νόμους καὶ ἔθνη τοὺς ὑμετέροισι ἐπὶ πρῶντας, ὅταν
 ἢ διέξαι βέλτερον ἐκείνους περὶ τὸν νόμον. ὅτι δὲ ὑμεῖς
 καλῶς παιδόντες, καὶ κατὰ τοὺς κοινὰς περὶ ξεις, καὶ κατὰ
 τὴν ὁμόνοιαν, καὶ κατὰ τὰ ἄλλα πάντα ἀμεινον ἐκείνων
 περὶ τῆς: τῆς ἡμετέρας τῆς ὑμετέρας ἀλλοτρίων ὀλιγω-
 ρούντες ἐκείνους διώκοιτε; εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸν λογισμὸν ἐ-
 κείνα φανεῖν βελτίω: τῆς γὰρ τύχης ἕνεκα, ἢ πρὶν τῶν ἀ-
 γαθῶν κέρχουσι, ὥς τοῦτων ἀξιοῦν μέναι. εἰ δὲ διὰ πρὶν πάν-
 τα καὶ τ' εἰπεῖν ὁ δίκαιον ἡ γούμμη, ἐκείνο ἐπὶ γὰρ εἰρι-
 μι. οὐκ ἐστὶ δίκαιον, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, τοὺς λογι-
 στικῶν νόμους ἐδὲ τοὺς συμβαίων λέγειν ὥς τῶ τοὺς ἐν-
 δὲ ἀνυμνεῖσθαι: ἐδὲ δι' ὧν μὲν ἐκείνοι μεγάλοι τῆς ὀλι-
 γαρχίας καὶ δεσποτείας εἰσὶ, καὶ ἀρεκτεῖναι βούλεσθαι
 τὸν πρὶν ἡμῶν τὸν τῶ πρὶν κατὰ ἀγαθὰ, δὲ δ' ὧν ὁ πρὶν ἡμῶν
 δῆμος οὐ δαίμων, πρὶν ὡς αὐτοὺς εἰς λεγόντων πινῶν, ἐ-
 δὲ ἀνυμνεῖν. Ἐστὶν ἴνῳ τίς περὶ χειρὸς λόγος, ὡς ἀρ' α
 καὶ πρὶν ὑμῶν τῶ περὶ γένων πολλὰ ἀγαθὰ εἰργασμένοι
 πνές, οὐδενὸς ἡξιούντο τοῖον τοῦ: ἀλλ' ἀγαπητῶς ὑπερῶν
 μαρς ἐπὶ τοῖς ὁμοῖς ἐτύγχανον. καὶ ἴσως τῶ ὑμῶν αἰα-
 γνώσεται τὸ ἐπὶ γράμμα. ἐγὼ δ' ἡ γούμμη ὅσον τὸν λό-
 γον, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, κατὰ πολλὰ ἀσύμφορον εἶναι τῇ
 πόλει λέγεσθαι, περὶ δὲ, καὶ οὐ δίκαιον. εἰ μὲν γὰρ αἰα-
 ξίους εἶναι ἵς φήσει καὶ κείνους τιμᾶσθαι: τίς ἀξίος, εἰ πᾶ-
 τῶ, εἰ μήτε τ' περὶ τὸν μηδὲς, μήτε τ' ὑδρον. εἰ ἢ μηδὲνα
 φήσει, στωαχρεοκίλῳ αὐτοῖς τῇ πόλει, εἰ μηδὲς ἐπὶ ἅπαν
 πρὶν χρόνῳ γέγονεν ἀξίος οὐ παθεῖν. ἢ μὲν ἔγχε ὁμοιωτῶν
 ἐκείνους εἶναι ἀποδαίσεσθαι τετυχηκότας διείδεσθαι μηδενὸς, τῆς
 πόλεως ὡς ἀχαρίστου δῆπου κατηγορεῖ. ἐστὶ δὲ οὐχ οὕτω
 πρὶν τ' ἔχοντα: ἐδὲ ὀλίγον δεῖν: ἀλλ' ἐπειδὴν ἵς, οἶμαι, καὶ

δημοσθένους

ἡμετέων δὲ μὴ περσέων τε περὶ γὰρ ταῦτα ἔστι λόγος μεταφί-
 ρη, ὅνυχες ἀνάγκη φαίνοσθαι. ὥς δὲ τὰ ληθεις τ' ἔχει, καὶ δι-
 καίον ὅστις λέγειν, ὅτι περὶ ὑμῶν ὁρῶ. ἦσαν, ὡς ἀνδρὸς ἀ-
 θηναῖοι, πολλοὶ τῶν περὶ τὴν ἀποστασίαν: καὶ ἡ πόλις ἡ-
 μῶν ἐπὶ μακάριον τότε ἔσθ' ἀγαθόν. αἱ μὲν τοι μετὰ καὶ τὰ λ-
 γα πάντα, τὰ μὲν τότε, καὶ ὡς τοῖς τότε ἔδει: τὰ δὲ
 νῦν, ὡς τοῖς νῦν. περὶ οὖν τί ἔστιν λέγω; ὅτι φησὶ μὲν
 ἔγωγε ἐκείνους οὐκ, ἔστιν ὅπου πρὸς τῆς πόλεως οὐ τυχεῖν
 ὧν ἐβουλήθησαν: τίνι χρώμενος περὶ τῶν; ὅτι λισίμαχον
 ὠρεῖται καὶ τῶν τότε χρησίων ἐκ τὸν μὲν καὶ οὐλοῖα καὶ
 θραυγῆς πεφυττομένης ἔδοσαν, ἐκ τὸν δὲ φιλήσας: ἐπὶ δὲ
 ἀργυρίου μὲν ἐκ τὸν, καὶ τέτταρα τῆς ἡμετέρας δρα-
 χμῆς. καὶ τοῦτων ψήφισμα ὅστις ἀλκιβιάδου, ἐν ᾧ ὡς
 γέγραπται. τότε μὲν γὰρ ἡ πόλις ἡμῶν καὶ τῆς οὐπό-
 ρει καὶ χρημάτων: νῦν δὲ οὐ πορῆσαι: διὰ γὰρ οὕτω λέ-
 γειν, καὶ μὴ βλασφημεῖν. καὶ τοι, τίνος οὐκ ἀν' οἶσθε νῦν
 τὸ εἶναι μὲν τοῦτον καὶ τῆς ἀπελείας ἐλέσθαι;
 ὅτι τίνων ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι τὸ ψήφισμα
 τοῦτ'. λέγει.

ψήφισμα.

Ὅτι μὲν τοίνυν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ τοῖς περὶ
 νοῖς ὑμῶν ἔστιν ὡς χρυσὸς πᾶν, δηλοῖ τὸ ψήφισμα
 τοῦτ'. εἰ δὲ μὴ τοῖς αὐτοῖς * οἷς περὶ ἡμῶν νῦν, ἔδοκον
 τῶντ' ἀν' εἶναι. εἰ τοίνυν μήτε λισίμαχον, μήτ' ἄλλον μὲν
 μὲν δὲν εἶναι πρὸς τῆς περὶ τῶν ἡμῶν συγχωρήσας
 τί μᾶλλον οἷς ἔδοκον νῦν ἡμεῖς, δὲ ὡς δικαίως ἀν' ἀφαι-
 ρεῖσθαι; οὐ γὰρ οἱ μὲν δόντες ἀμὲν δόκει, διὰ τὸν εἶναι οὐδὲν
 εἰς τὰς αἰτίας: ἀλλ' οἱ δόντες μὲν, πάλιν, ὑπὸ μὲν ἐγχα-
 λούντες, ἀφαιρούμενοι. εἰ μὲν γὰρ τις ἔχει δέξασθαι καὶ
 νοῦς ὧν ἐδοκάντων, τῶντ' ἀφ' ἡμετέρων, συγχωρεῖ καὶ ὑμῶν
 τῶντ' ὡς ποιῆσαι: καὶ τοι τότε αἰσχρὸν, ὁμοίως: εἰ δὲ

μηδὲς εἰς ἅπαντι τῷ χρόνῳ τῷ τ' ἔχει διέξαι κτηνός, πίνος
 εἵνεκα ἐφ' ὑμῶν πρῶτον καὶ διαίτησιν τοιοῦτον ὄργον;
 χρὴ ποίνω, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ κείνο εἰδυμείδαι καὶ
 ὄραν, ὅτι νῦν ὁ μὲν νόμος καὶ τὸ δὲ νόμοις διέξαι ἡκε-
 τε, οὐχὶ τὸς λακεδαίμονιων, οὐδὲ τὸς θεβαίων, οὐδὲ οἷς πε-
 τε ἐχρήσαντο οἱ πρῶτοι τῶν περγάνων, ἀλλ' ἀπὸ οὗτος ἔλα-
 βον τὰς ἀτελείας, οὗς ἀφαιρείται νῦν οὗτος τῷ νόμῳ: καὶ
 ποῦ δὲ ὦν ἀνὸς μὴ ὧσι, γνώμη τῇ δικαιοτάτῃ κρινόν: κα-
 λῶς. τὸ τοίνυν τῆς γνώμης πρὸς ἅπαντα κινεῖται τὸν
 νόμον. ἄρ' οὖν δίκαιον, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸς δὲ ὄργε-
 τας πῶν; δίκαιον. τί δαί; ὅς ἂν δῶ τις ἄπαξ, δίκαιον
 ἔχειν ἔαν; δίκαιον. τῶν τοίνυν αὐτῶν τε ποιῆτε, ἵνα οὐδὲ
 κῆτε: καὶ τὸς περγάνους ὀργίζετε, ἐὰν μὴ τις φῇ ποιῆν: καὶ
 τὸς τὰ τοιαῦτα λέγοντας πρὸς διαίτηματα, ὡς ἄρ' αὖ ἐκείνοι
 μεγάλα οὐ παύονται οὐδένα ἐπὶ μῆτρον, καὶ πονηροὺς καὶ
 ἀπειροδύτους ἡγεῖσθαι εἶναι: πονηροὺς μὲν, διότι καὶ τὰς οὐ-
 δύναι τῶν περγάνων ὑμῶν, ὡς ἀφαιρῶν: ἀμαθῆς δὲ, διό-
 τι ἐκείνο ἀγνοοῦσιν, ὅτι εἰ τὰ μάλιστα ταῦθ' οὕτως εἶχεν,
 ἀρνεῖσθαι μάλλον ἢ λέγειν αὐτοῖς περσῆκεν. οἷμα
 ποίνω καὶ τῶν τὸν λόγον λεπίνω ὄρεν, ὡς τὰς εἰκόνας
 καὶ τὴν σίτησιν οὐκ ἀφαιρείται τῶν εἰληφότων ὁ νόμος, οὐ
 δὲ τῆς πόλεως τὸ πᾶν τὸς ὄντας ἀείους: ἀλλ' ὅτι εἶδαι καὶ
 χαλκούς ἰσάναι, καὶ σίτησιν διδόναι, καὶ ἀλλ' ὅτι αὐτοῖς
 λησθαι, πολλὰ τῶν τῶν. ἐγὼ δὲ ἄπορ' ὦν μὲν τῇ πόλει κα-
 ταλιπείν φήσιν, τοσοῦτον λέγω: ὅτ' αὖ ὦν ἐδώκατέ τω
 πρὸς τὸν ὦν, τῷ τ' ἀφέλησθε, καὶ τὰς ἄπορ' οἱ ποῖς ἀπὶ
 τοῖς ποιήσετε πᾶσας δωρεάς. τί γὰρ ἔσται πρὸς τὸν τὸ
 τῆς εἰκόνας, ἢ τὸ τῆς ἀτελείας, ὡς πρὸς τὸν ὦν τὸν
 ἀφαιρεμένοι φανείσθαι; ἐπὶ δὲ εἰ μὴ δὲν ἐμελλε τῷ τ' ἔσεσθαι
 οὐχέρις, οὐδὲ ἐκείνο καλῶς ἔχειν ἡρώμε: εἰς τοιαύτην
 ἀρεὴν αἰάκω τὴν πόλιν, δι' ἧς ἡ ἀπεντας ἐξ ἴσου τῶν αὐ-

ἥτις ἀξιώσει τοῖς τὰ μέγιστα δόξαι τῶν σιν· ὃ μὴ ἔτι ποιοῦ-
 σα χρεὶν ἡσὶν οὐκ ἀπιδώσει. μεγάλων μὲν οὖν δόξαι-
 σιν οὐδ' ἡμῖν συμφέρει συμβαίνειν πολυάκως καιρὸν· οὐτ'
 ἴσως ῥά διον αἰτίω γινέσθαι· μετρίων δὲ, καὶ ὧν ἐν εἰρή-
 νῃ τις καὶ πολιτεία δύναιτ' αὐτὸ ἐπιτελεῖν, δυνόας, δικαιο-
 συνῆς, ἐπιμελείας, τῆς ποιούτων, καὶ συμφέρειν ἔμοι-
 γε δοκῆναι, καὶ χρεῖναι διδόναι τοῖς πλείστοις. διὰ τὸν μὲν με-
 εἶδαι καὶ τὰ τῆς δωρεᾶν· ἐν ἧς αὐτὸς ἄξιος ὧν ἱκανὸς φέ-
 νηται, τοῖσι μὲν πᾶσι τῶν δῆμον λαμβάνει τὴν δωρεάν. ἀλλὰ
 μὴν ἑαδὲς ὧν γε τοῖς ἀρετῆς τοῖς πλείστοις καὶ λαμπρύνει
 φήσιν, οἱ μὲν ἀπὸ πάντων καὶ δίκαια αὐτὸ εἰποιν, πάνθ' ὅτε
 τῶν αὐτῶν ἀνέκα αὐτοῖς ἔδωκε δόξαι σιν ἀξιούντας ἔχειν·
 οἱ δὲ, φρονεῖν τὸν, ὡς καὶ γὰρ λέγειν τῶν ἡλίων τοῖς ἀνθρώποις.
 ὁ γὰρ ἄξιος τῆς ἀπὸ λείας δὲ πεποιημένη δόξα, καὶ ταύτην
 τὴν ἡμῶν λαβὼν τὴν ἡμῶν μόνον, ἡ ξένος, ἡ καὶ τις το-
 λότης, ἐπειδὴν ἀφαιρῶν τοῖσι μὲν, τὴν ἔχει λοιπὴν δωρεάν
 λεπτίνην· οὐδὲ μίαν δὴ πον. μὴ τοῖσι μὲν δὲ μὲν τῶν δὲ κα-
 τηγορεῖν ὡς φασίλων, ἐκείνους ἀφαιροῦ· δι' αὐτὸ καὶ κα-
 λιπείν ἐκείνοις φήσιν, τοῖς δὲ, ὁ μόνον λαβόντας ἔχουσιν,
 τῶν ἀφελῆ. ὡς δὲ ἀπὸ λείας εἰπεῖν, οὐκ, εἰ τῶν πάντων ἀδι-
 κήσου μὲν πᾶσι, ἢ μέγιστα ἢ ἐλάττωνα, διενόνδων· ἀλλ' εἰ
 τοῖς πλείστοις, αὐτὸς αὐτὸν ποιήσω μὲν ἡνάς, ἀπίστοις κα-
 ταστήσω μὲν. οὐδὲ ὅτι πλείστοις ἔμοιγε λόγος ποδοῖ τῆς ἀπε-
 λείας δὲ, ἀλλ' ἑαδὲς τῶν μὴ πενητὸν ἔσθ' ὅτι τὸν νόμον εἰ-
 σάγειν, καὶ ποιῶν, δι' οὗ πάνθ' ὅσα ὁ δῆμος δίδωσιν ἄ-
 πιστα ἔσται. ὅν τοῖσι καὶ νεώτατον οἶοντα λόγον εὖ ῥη-
 κέναι περὶ τὸ τοῖς ἀπὸ λείας ὑμῶν ἀφελέσθαι πεῖσαι, βέλ-
 ῶν ἔστι περὶ εἰπεῖν, ἵνα μὴ λάθῃτε ὅσα παρ' ἡμῶν εἰναι. ὁρῶ-
 σι γὰρ ὅτι πάνθ' ἰδρὼν ἔστιν ἅπαντα τὰ αἰαλώματα, αἱ
 χρηματῆς, καὶ αἱ γυμνασιαρχίαι. διενόν οὖν εἰ τῶν ἱε-
 ρῶν ἀπὸ λείας τις ἀφελήσεται. ἐγὼ δὲ, τὸ μὲν ἡνάς, οἷς ὁ

δῆμος ἔδωκεν, ἀπελθεῖς εἶναι, ὅτε δίκαιον ἦτο ὕμνησι· ὁ δὲ
 νῦν οὕτω ποιήσονται, ἐὰν ἄρ' αὖτε λείωσι, τοῦτο εἶναι
 δεινὸν νομίζω. εἰ γὰρ ἂν καὶ μὴδ' ἄλλον ἔχουσι τῶν
 πονθῆσαι δίκαιον ὑμᾶς ἀφιέδωκε, ταῦτ' ὡδὶ τῷ τῷ
 θεῶν ὀνόματι ποιῶν ζητήσονται, πῶς οὐκ ἀσεβέσονται δὲ
 γον καὶ δεινότατον πράξουσιν; γὰρ, ὡς πῦν ἐμριγὰ δὲ
 κεῖ, πάνθ' ὅσα τις πράττει τῷ θεῷ ἰδιφθιμύων, τοιαῦ-
 τα φαίνεται, οἷα μὴ δ' ἂν ἐπ' ἀνθρώπου πραχθέντα, π-
 νηρὰ φανείη. ὅτι δ' οὐκ ἔστι ταυτὸ ἰδρὼν ἀπέλειαν ἔχειν
 καὶ λειτουργιών, ἀλλ' οὐ τοι τὸ τῷ λειτουργιών ὄνομα
 ὡδὶ τὸ τῷ ἰδρὼν μεταφύροντες ὑπαπαντᾶν ζητῶσι· λε-
 πίνῳ αὐτὸν ὑμῖν ἐγὼ πρᾶξις μαρτυρά. γὰρ
 φων γὰρ ἀρχὴν τῷ νόμῳ λεπίνης εἶπε, φησιν, ὅπως
 αὐτοὶ πλουσιώτατοι λειτουργῶσιν, μὴδ' ἄπελθ' εἶναι,
 πλουτῶν τῷ ἀφ' ἀρμόδιου καὶ ἀριστοχείρονος. καὶ τοι, εἰ
 ὡς ἰδρὼν ἀπέλειαν ἔχειν ταυτὸ, καὶ λειτουργιών, πῶς
 μαθὼν περὶ σέ γε; οὐδὲ γὰρ τούτοις ἀπέλειαν τῷ
 γὰρ ἰδρὼν ἔστι δεδομένη. ἵνα δὲ εἰδῇτε ὅτι τῷ ὅτε ἔχει
 τὸν τῶν, λάβε μοι πρᾶξον μὲν τῆς σήλης τὰ ἀντίγρ-
 φα· εἶτα πῶς ἀρχὴν τῷ νόμῳ τῷ λεπίνου. λέγε.

ἀντίγραφον σήλης.

ἀκούετε τῷ ἀντίγραφῳ τῆς σήλης, ὡς αὐτοὶ ἀθ-
 ναῖοι, ἀπελθεῖς αὐτοὺς εἶναι κελεύοντων, πλουτῶν ἰδρὼν;
 λέγε δὴ πῶς ἀρχὴν τῷ νόμῳ τῷ λεπίνου.

νόμος.

καλῶς, καὶ ἄλλοι, γὰρ ὅπως αὐτοὶ οἱ πλουσιώτατοι
 λειτουργῶσι, μὴδ' ἄπελθ' εἶναι ἀπελθ', πλουτῶν τῷ
 ἀφ' ἀρμόδιου καὶ ἀριστοχείρονος. πῶς εἴη, εἴ γε τὸ τῷ
 ἰδρὼν πῶς ἔστι λειτουργῶν; αὐτοὺς γὰρ οὐ πῶς πάντα
 τῇ σήλει γὰρ φῶς, αὐτοὺς λείγει, φανήσεται. ἡ δὲ ὡς δὲ
 αὐτοὺς γὰρ ὁρίμενον λεπίνῳ, πῶς αὐτοὺς πῶς ἀπέλειαν

Δημοθένους

ἢ σὺ νῦν καταλιπεῖν φήσεις, ἢ ἐκείνους τότε δοῦναι, τὰς λει-
 τουργίας ὅταν εἶναι φῆς ἰδρῶν: τῷ μὲν γὰρ εἰς τὸν πόλε-
 μον πασῶν εἰσφορῶν καὶ ἑπικρατῶν ἐκ τῶν παλαιῶν νόμων
 οὐκ εἰσὶν ἀτελεῖς: τῷ δὲ καὶ λειτουργῶν εἴ πορ εἰσὶν ἰδρῶν,
 οὐδ' ἐχρῆσθαι. ἀλλὰ μὲν, γέροντες καὶ ἀτελεῖς αὐτοὺς εἶναι.
 πίνος; ἢ τὸ μετοικίον; εἴ πορ γὰρ λοιπὸν. οὐδέ πορ. ἀλλὰ
 τὸ ἐκκυκλίων λειτουργῶν, ὡς ἦτε σῆλη δηλοῖ, καὶ σὺ περὶ
 διώρεας ἐν τῷ νόμῳ: καὶ μὴ τυρεῖ πᾶς ὁ περὶ τὸ χρόνος
 γερωνός: ἐν ᾧ τοσούτω τὸ πλεονέκτημα ὄντι, οὐτε φυλὴ πῶς
 ποτε ἐνέγκειν ἐτόλμησεν οὐδεμία οὐδένα τῶν ἀπ' ἐκείνων
 γερωνόν, οὐτε ἐνέχεσθαι αὐτοῖς ἄλλος οὐδεὶς αὐτοδούναι:
 οἷς οὐκ ἀκούσιον, ἀλλ' ἐν ἀντήνῃ κλημῶ λέγειν. ἐπὶ τοίνυν ἴ-
 σως ἀδίσυροντες ὁρῶσιν, ὡς μεγαρεῖς καὶ μεσσηνιοὶ ἱνδοὶ
 εἶναι φάσκοντες, ἐπειτὰ ἀτελεῖς εἰσὶν ἀθρόοι παμπληθεῖς
 αὐθρόποι: καὶ πινδοὶ ἄλλοι δοῦλοι καὶ μασιγῆαι, λυκί-
 δας, καὶ διονύσιος, καὶ τριούτου πινὰς ὑπελεγεμένοι. ὑ-
 πόδ' ὁ γὰρ τῶν ὁδῶν πρὸς τὴν ἑλπίδα: ὅταν τῶν λέγωσι, κελούε-
 τε εἴ πορ ἀληθὴ λέγουσι περὶ ὑμᾶς τὰ ψευδίσματα ἐν οἷς
 ἀτελεῖς εἰσὶν οὐκί, δεικνύει. οὐ γὰρ εἰς οὐδεὶς ἀπὸ τῆς
 πρὸ ὑμῶν, ὅτ' ἂν μὴ ψευδίσματα ἢ νόμος δέδωκε τῶν ἀτελειῶν.
 πρέξοντες μὲν οὖν πολλοὶ δὲ τῶν πολιτευμένων γερῶνασι
 πρὸ ὑμῶν τοῖς τοῖς, ὧν εἰς ὅτιν ὁ λυκίδας: ἀλλ' ἐπὶ τὸν πρέξε-
 νον εἰς εἶναι, καὶ ἀπὸ τῆς οὐκ ὁρῶνται. μὴ δὲ πρὸς τῶν ὑ-
 μᾶς. μὴ δὲ ὅτι δοῦλος ὦν ὁ λυκίδας, καὶ ὁ διονύσιος, καὶ
 πρὸ ἄλλος ἴσως δὲ τῶν μεθ' αὐτοῦ τὰ καὶ τὰ γράφοντες ἐπὶ
 μῶς πρέξοντες γερῶνασι: δὲ τῶν ἐπὶ τὸν ἀξίους καὶ ἐλδο-
 ῖρους καὶ πολλῶν ἀγαθῶν αἰτίους ὥς ἔλαβον δικαίως
 πρὸ ὑμῶν δωρεάς, ἀφελῆσθαι ζητούντων. πῶς γὰρ καὶ κα-
 τὰ τὸν ὅτι δεινότατ' αὐτὸν πεπονθῶς ὁ χαλεπὸς φανείν,
 εἰ μὴ μόνον ὑπερκεῖται τοῖς τὰ τοιαῦτα πεπολιτευμένοις
 τὸν ἐκείνους δοῦλον λυκίδαν πρέξοντα ὑμέτερον πεποιηκέ-

ναι· ἀλλ' εἰ καὶ δεῖ ἄλλον πάλιν τῆς ἐκείνῃ τι δοθέντων ἀ-
 φέλοιντο, καὶ ταῦτ' αἰτίαν λείποντες ἴδωσιν. οὐ γὰρ ὅστις
 οὐθ' οὐκ ἔστι, οὐτ' ἄλλος οὐδεὶς πρὸς ἑαυτοῦ ὥν ἀπλῆς, ὅτω
 μὴ διαρρήδην ἀτέλειαν ἔδωκεν ὁ δῆμος. τοῦτο δὲ οὐκ ἔ-
 δωκεν, οὐδ' ἐξουσίαν οὐκ ἰδιωκῆναι· λόγῳ δὲ αὐτῶν αἰσχυ-
 ρῶσιν, οὐχὶ καλῶς ποιήσασιν. Ὁ τοίνυν μάλιστα πάν-
 των οἱ μὲν διὲν ὑμᾶς, ὡς αὐτοῖς ἀπηνῶσι, φυλάξασθαι,
 τῶν εἰπεῖν ἐπὶ βούλῳ μὲν. εἰ γὰρ τις πάντας, ὅσα λεπίης
 ὁρᾷ πρὸς τὸ νόμον διδάσκων ὡς καλῶς κῆται, συγχωρή-
 σαι αὐτῶν λέγειν αὐτῶν, ὡς αἰσχυρὸν δὲ αὐτῶν εἶπ' ἑλπί-
 ρ, αἰσχυρὸν δὲ. ὁ συμβήσεται δὲ τὸ νόμον κυρίου γνησί-
 νου τῇ πόλει. τί οὖν τῶνδε; τὸ δοκεῖν ἰσχυρὰ κέναι ἑαυ-
 τῶν ἀγαθόν τι ποιήσαντας. ὅτι μὲν τοίνυν ἑαυτοῦ αὐ-
 τῶν ὅτι, πάντας αὐτῶν ἡγεμονίᾳ φησὶ. ὅσα δ' ὑμῖν τῆς ἄλ-
 λων ἄρχον, αἰσχυρὰ τέ μου. ἔστιν ὑμῖν νόμος ἀρχαῖος τῆς
 καλῶς δοκούντων ἔχειν· ἐάν τις ἄποχρίμενός τι τὸν δῆμον
 ὑπερπατήσῃ, κρίνειν· καὶ ἄλλω, θανάτῳ ζημιῶν. εἰ τ' οὐκ αἰ-
 σχυρὸν, ὡς αὐτοῖς ἀπηνῶσι, εἰ ἐφ' ὧς τοῖς ἄλλοις θάνατον
 πῶς ζημιῶν ἐτάξατε, τῶν αἰσχυρῶν ποιοῦντες φανήσεσθαι; καὶ
 μὴν, πάντα μὲν οὐ λαβεῖσθαι δεῖ ποιεῖν, καὶ τὰ δοκούντα,
 καὶ ὄντα αἰσχυρὰ, μάλιστα δὲ ταῦτα, ἐφ' οἷς τοῖς ἄλλοις χα-
 λῶς τις ἔχων ὁρᾷται. οὐδὲ γὰρ ἀμωσβήθησις ἐν καλῶ-
 λείπειται, τὸ μὴ ταῦτα ποιεῖν, ἀπὸ πονηρίας αὐτῶν ἐκείνων
 εἶναι πρὸς τὸν. ἐπὶ τίνων ὑμᾶς καὶ κῆνο οὐ λαβεῖσθαι, ὅπως
 μηδὲν ὧν ἰδίᾳ φυλάξαι αὐτῶν, ἑαυτοῦ δημοσίᾳ ποιοῦντες φα-
 νήσεσθαι. ὑμῖν τίνων οὐδ' αὐτῶν εἰς ἑαυτῶν ὧν ἰδίᾳ ἡνιδοῖν, τῶν
 ἀφ' ἑλπίου πάλιν, ἀλλ' οὐδ' ἰδιωκῆσθαι αὐτῶν. μὴ τοίνυν μὴ
 δὲ δημοσίᾳ ἑαυτοῦ ποιοῦσθαι· ἀλλὰ κελύετε τοῦτο τοῖς
 ὁρῶντας ἑαυτοῦ τῶν νόμων, εἰ ἡνικα τῶν οὐκ ἐκείνων πῶς δο-
 ρεῖν ἀσάξιον εἶναι φασὶν, ἢ μὴ πεποιηκότα ἐφ' οἷς οὐρετο
 ἔχειν, ἢ ἀλλ' ὅτι ἐκκαλοῦσιν· γὰρ φεοῖται καλῶς τὸν νό-

ΔΗΜΟΚΡΙΤΟΥ

μον ὃν πρὸς τὸ δόξαι μὲν νῦν ἡμεῖς, ἢ θέντων ἡμῶν ὡς πρὸς ἐγ-
 γράμματα, καὶ φαινομένης, ἢ * θέντων αὐτῶν ὅταν πρὸς
 τὸν γλῶσσον νομοθίται. ἔστι δὲ ἐκείνων τις αὐτῶν, ὡς ἔοι-
 κεν, ἐχθρὸς: τῷ μὲν διόφρατος, τῷ δὲ δούλουρος, τῷ δὲ ἴ-
 σως ἄλλος τις. εἰ δὲ εἴτε φρίξοντα καὶ μὴ ἐπιλήσοισι
 ποιεῖν, σιλοπεῖτε, ὡς αὐτοὶς ἀδυνατοῖ, εἰ καλῶς ὑμῖν ἐ-
 ρει, ὁ δὲ τῶν ἐκείνων οὐκ ἔστι ἐχθρὸς ἀφαιρούμενος ὁ φ-
 θίται, ταῦθ' ὑμῶν εἰς οὐδὲν ἔστι ἀφαιρετέον φαινόμενα:
 καὶ εἰς οὗ πῃ πεποινητάς ὑμῶν, οἷς οὐδὲς αὐτῶν ἐπιτρέψαι,
 νόμῳ τὰ δοθέντα ἀκρωλεῖναι δι' ὑμῶν ἀθρόα: παρὸν,
 εἰ τις ἀρὰ ἔστιν ἀνέξις εἰς ἡδύο ἢ πλείους, γράφῃ δὲ τῶν
 τῶν ταυτὸ εἴτε παθεῖν κατ' αὐτοὺς κειθέντας. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οὐχ ἁπλοῦς αἰὶν τῶν καλῶς ἔχειν, οὐδέ γε ἀ-
 ξίως ὑμῶν. σκοπῶ δὲ καὶ εἴτε. καὶ μὲν, οὐδὲ ἐκείνου γε
 ἀκρωλεῖν τὸν λόγον, ὅτι τῆς μὲν ἀξίας τὸ πᾶν ὅτι ἐδώκε-
 μιν, τῶν ὑμῶν δὲ δικαίον λαμβάνειν, ὅτι τῶν οὐ-
 δὲς ἀντίτε: μὲν τῶν δὲ εἰς, εἰ μὴ πεπνυμένα ὑπ'
 αὐτῶν ὑποδρόμον κακόν. εἰ δὲ οὐκ ἔστι φρίξοντα, δείξει μὲν
 γὰρ οὐχ ἔξισι, ἀλλ' ἐκαστοὺς αὐτοὺς πρὸς αὐτὰ τὰ
 δικήματα φαίνεσθαι. εἰ δὲ μηδενὸς ἐν τῷ τοῦ νό-
 μου ποιήσετε κέρειον, δόξετε φρίξοντας, οὐχὶ πονηροὺς
 λαβόντας ἀφαιρετέον. ἔστι δὲ πάντα μὲν ὡς εἰπὴν ὅσα ἔστι
 τὰ οὐκ ἐστὶν, φρίξοντα: εἴτε δὲ πάντων μάλιστα, ὡς αὐτοὶς
 ἀδυνατοῖ. δὲ τί; ὅτι παντὰ πασι * φρίξοντα καὶ ἀσ-
 μεῖον ἔστι ὁ φθόνος: καὶ οὐκ ἔχει πρὸς φρίξοντα, δι' ὧν αὐτῶν
 γὰρ συνήνους ὁ εἴτε πεπνυμένος. εἴτε, καὶ οὐδὲν ἔστι οὐκ ἐ-
 δος, ὅτου πρὸς τὸν ὅτιν ἢ πόλιν ἡμῶν, ἢ τῶν φρίξοντα δο-
 μεῖν εἶναι, πάντων ἀπέχουσα τῶν ἀσμεῖον. τεκμήρια δὲ ἡ-
 λικα τῶν, διωρήσασθαι: πρὸς τὸν μὲν γὰρ μένοι τῶν πάν-
 των αὐτῶν ὡς αὐτῶν τῶν ἀσμεῖον, ἀσμεῖον τῶν ἀσμεῖον
 ποιήσασθαι, καὶ λόγῳ ἀσμεῖον, ἐν οἷς καὶ σμεῖτε τὰ τῶν ἀσμεῖον

Early European Books, Copyright © 2010 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di
Firenze.
Ald.2.1.33

δημοσθένους

ἀπὸ τοῦ ἀκινδύνου. διὰ γὰρ τὸ πελοπῆσαι ἐὰν τι πῶτον
 τὸν τυραννικὸν πατέρα ἀφελώντος, ὃς αὐτὸν ἔτ' ὄντα ὑπὸ
 θυνοῦ ἐργάσατο: ὅς τ' ἦλθον οἱ τῆς κριάως χρόνοι. καὶ νῦν
 πορὶ αὐτοῦ τῶ νόμου πᾶς ὅστις ὁ λόγος: τὸν δ' οὐδεὶς
 ἔστι κίνδυνος. καί τινι καὶ ἑστὶν ἀκινδύνῳ σε λείπειν, ὡς ἀρᾶ
 ῥεῖς πνύοντες ἐργάζονται περὶ πόροι τῶ δε, οὐκ ἐπεὶ ἦλθον.
 εἰ μὲν οὖν ἐπαλὼν αὐτοῖς λέγεις, ὅτι σὲ ἐκείνησαν εἰς
 κίνδυνον, φιλοκινδυνώτατος εἰ πάντων κίθρων: εἰ δὲ
 περὶ μὲν ποιῇ τὰ δίκαια εἰρηκέναι, λίαν δὴ τις πειθεῖς.
 τί γὰρ εἴνεκεν τούτου βελπίων ἔσθ' ὁ νόμος, εἴ τις ἢ πελοπῆ-
 σαι τῆς ἐργασίας πρὶν εἰσελθεῖν, ἢ πειθεῖς ἑστὶν
 σοὶ διεργάσατο, ἢ καὶ ὅλως ἑστὶν σοὶ προσκολλησάμενος; ἀλ-
 λά τῶντα μὲν, οὐδὲ λέγειν καλόν. Ἡρῶνται δὲ τῶ νό-
 μῳ σωδικοί, καὶ μάλιστα οἱ διανοὶ λέγειν ἀνδρῶν, λεωδά-
 μαις ἀχαρνῶν, καὶ ἀριστοφάνῳ ἀξιωνῶν, καὶ κημισσοδόχοις
 ἐκ κεραμείων, καὶ διανίας δ' ἰσχυροῦς. ἀδὴν περὶ τούτου ὅτι
 πολλαὶ ἀνὰ τὴν εἰκότως, ἀκρίβειαν, καὶ σκοπεῖτε ἀν' ὑμῶν
 δίκαια φαίνεται. πρῶτον μὲν, περὶ λεωδάμαντα: οὗτος
 ἐργάσατο πρὶν χαροῖον δωρεάν, ἐν ἧ τῶν ἀνέσθ' τὸ τῆς ἀπὸ
 δέσας τῆς ἐκείνων πῶ δυνάμεως: καὶ περὶ ὑμᾶς εἰσελθόντων,
 ἡ πῆλη. οἱ νόμοι δὲ, οὐκ ἐδῶσι δις περὶ τὸν αὐτὸν * ἑστὶν
 ἡ αὐτὴ, ἔτε δίκας, ἔτε δυνάμεις, ἔτε διαδικασίαν, ἔτε
 ἑλμο τοῖς ἐν ἐνέειναι. χωρὶς δὲ τούτων, ἀπὸ πάντων αὐ-
 τῶντων συμβαίνει, εἰ τότε μὲν τὰ χαροῖα πρὶν ὑμῶν ὄργα με-
 τὰ ἰσχυρῶν λεωδάμαντος λόγων: εἰ περὶ δὲ τῶντα τε ὅτι
 παρέχει καὶ τὰ τῆς ἄλλων δύσχε τῆς προσγίγνε, πηνικαῶ-
 τα σύμπαντα τῶντα ἀδενέσθ' τῆς τούτου λόγων γίγνοι-
 ται. καὶ μὴν περὶ γε ἀριστοφάνητα πολλαὶ καὶ δίκαια αὐτὸν ἔ-
 χειν εἰπεῖν οἶμαι. οὗτος δὲ τοῦ πρὶν δωρεάν παρ' ὑμῶν, ἐν ἧ
 ἑστὶν ἐνέειν, καὶ οὐ τῶν ὑμῶν: δεῖ γὰρ ἐφ' ὑμῶν εἶναι δι-
 σκῆσαι τὰ ὑμῶν τὰ αὐτῶν οἷς ἀνελήθετε: ἀλλ' ἐκείνο γε ὅτι
 δίκαιον

οὐχὶ δίκαιον εἶναι φημι, τὸ, ὅτε μὲν τῶν ἑμῶν ὑπάρ-
 ξειν λαβόντι, μηδὲν ἠρεῖσθαι δεινόν. ἐπειδὴ δὲ ἐτόροις δέ-
 δοται, θηνικαὺς τ' ἀγανακτεῖν καὶ πείθειν ὑμᾶς ἀφελέσθαι.
 καὶ μὲν καὶ γε λαρχῶ πέντε τάλαντα ἀχιδούναι γέγρα-
 φεν οὗτος, ὡς πρῶτον τοῖς ἐν πειραιῇ τῷ δήμῳ: καὶ
 καλῶς ἐποίησεν. μὴ τινῶν ἄλλων ἀμάρτυρα, ταῦτ' ὑπὸ τῇ
 τῷ δήμῳ περφέσει δὲ σοὶ δεδωκεν: ὧν δ' αὖτις ὁ δῆμος
 μῦθον εἰσὶν ἐστὶν ἐν τοῖς ἰσχυροῖς ἀναρχίας, καὶ πάντες
 σωῖσασιν, ταῦτ' ἀφελέσθαι πρᾶναι: μὴ δ' ὁ αὖτις φαίνου
 τά τε ὁφειλόμενα ὡς ἀχιδούναι διὰ γράφων, καὶ ἅς πα-
 ρὰ τῷ δήμῳ κεκόμισται, ταῦτ' ἀφελέσθαι παραίνων. καὶ
 μὲν πρὸς γε κηυσόδοτον τοσοῦτ' ἂν εἴποιμι. οὗτος ἐ-
 σιν οὐδενός, ὡς αἰσχροῦ ἀθηνᾶιοι, τῶν λεγόντων δεινός
 εἶπεν. πολὺ τοίνυν κάλλιον τῇ δεινότητι τῶν χρησθέντων
 ὑπὸ τῷ αὐτοῦ ἀδικούντας ὑμᾶς καλᾶν, ἢ τῶν ἀγαθῶν ἡ-
 νος αἰτίους ἀδικεῖν. εἰ γὰρ ἀπεχθάνεσθαι πσι δὲ, τοῖς ἀ-
 δικοῦσι τὸν δῆμον, οὐ τοῖς ἀγαθῶν τι προσίσιν ἔτι γε νομί-
 ζω εἶναι. πρὸς τοίνυν δεινίαν: οὗτος ἴσως ὀρεῖ τὴν ἀρχίαν
 αὐτῷ καὶ λεθυργίαν. ἐγὼ δ' εἰ πολλοῦ τῇ πόλει δεινίας
 ἄξιον αὐτὸν πείσσειν, ὡς ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ τῶν θεῶν μάλ-
 λον αὐτῷ πρᾶνέσθαι αὐτῷ ἵνα πρὸς ὑμᾶς ἀξιούντων
 ναί, ἢ τῶν ἐτόροις πρὸς τὸν δόθεισας ἀφελέσθαι κελεύειν.
 πολὺ γὰρ βελτίονος ἀνδρός ἐστιν, ἐφ' οἷς αὐτὸς οὐ πεποίη-
 κεν, ἀξιούντων πρᾶνέσθαι, ἢ ἐφ' οἷς ἐτόροι ποιήσαντες ἐπὶ μέθ-
 ρην, φθονεῖν. ὁ δὲ δὴ μέγιστον ἀπάντων καὶ κοινὸν ὑπάρ-
 χει καὶ πάντων τῶν σωδίκων τύπων: πολλὰ κίς εἰς ἑκά-
 στος πρὸς τὸν πσι περφέσει σωδίκας γέροντες. ἐστὶ δὲ καὶ
 μάλα ἔχων νόμος ὑμῖν καλῶς, ἐκ ὑπὸ τῶν περφέσει: ἀλ-
 λ' ἵνα μὴ τὸ περφέσει ὡς πρὸς ὀργασίαν πσὶν ἢ καὶ συνσφαι-
 ρία: μὴ ὑβρίζειν χειροτονήσιν τῶν ὑπὸ τῷ δήμῳ πλεόν, ἢ ἄ-
 παρ σωδικῆς. τῶν δὲ σωδίκων νόμῳ, καὶ διδάξοντες

Δημοσθένους

ὑμᾶς, ὡς ὑπὸ τῆς θεᾶς ὄντων, αὐτοὺς τοὺς ὑπάρχοντες νόμοις διὰ
πειθομένης φαίνεσθαι : εἰ δὲ μὴ, γελῶντες, νόμῳ μὲν σω-
δικεῖν, νόμῳ δὲ αὐτοὺς πρὸς αὐτὸν ἔτρεπον. ἀνάγνωσι λα-
βὼν τὸν νόμον αὐτοῖς, ὃν λέγω.

Νόμος.

Οὐ τοῦτο, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, καὶ παλαιῶς ἔσθ' ὁ νόμος,
καὶ καλῶς ἔχων : ὃν, ἐὰν σωφρονῶσι, φυλάξοντες πρὸς
βαίνειν οὐ τοῖ. ἐγὼ δὲ ἔτι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν, καὶ ἡ
βήσομαι. ἔστι γὰρ, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, πάντας μὲν τοὺς
νόμους ὑμῖν, ὡς ἐγὼ νομίζω, ἀποδασείον ὡς καὶ λίσσα ἔ-
χειν, μάλιστα δὲ τοῖς τοῖς, δι' ὧν ἡ μικρὰ ἢ μεγάλην ἔσθ' ἔ-
ναι πᾶσι πόλιν, εἰσὶ δὲ οὐ τοῖ τίνες ; οἳ τε τοῖς ἀγαθόν τι ποιε-
σι τοῖς τιμὰς διδόντες. καὶ οἳ τοῖς τὰναντία πράττειν τοῖς
τιμωρίαις. εἰ γὰρ ἅπαντες ὡς ἀληθεῶς τοῖς ἐν τοῖς νόμοις
ζημίαις φοβούμενοι τὰ κακὰ πειθεῖν ἀρξάμενοι, καὶ πάν-
τες τοῖς τοῖς δούλοισι δωρεὰς ἐπὶ τῶν τοῖς ἀ-
πράττειν, πειθίοντες : τί καλῶν μεγίστην εἶναι πᾶσι
πόλιν, καὶ πάντας χρηστὺς, καὶ μετρίαν εἶναι τὸν ποταμόν ; ὃ
τοῖς νόμοις οὐ τοῖς ὁλεπίνου οὐ μόνον, ὡς αὐτοὶς ἀθη-
ναῖοι, τὰ τ' ἀδικεῖ, ὅτι τοῖς τιμὰς ἀναιρῶν τῶν δούλων,
ἀχρεῖον πᾶσι ὑπὸ τῆς τοῖς φιλοπρεΐσθαι βουλομένοις
καλίστησιν : ἀλλ' ὅτι καὶ πρὸς αὐτοὺς δόξαν εἰσέσθαι τῇ πόλει
καλῶς λέπει. ἴσεται γὰρ δὴ πᾶσι τῶν, ὅτι τῶν τὰ δεινότατα
ἡμᾶς ἀδικούντων, ἐν ἐκείνῳ τίμημα ὑπάρχει διὰ τὸν νό-
μον, ὃς διαρρήδην λέγει, μηδὲν ὡς χρὴ τίμημα ὑπάρχειν
τοῖς κρίσει πλεόν, ἢ ἐν, ὃ πότμον ἀπὸ τοῦ δικαστηρίου ὑμῶν
ση παθεῖν, ἢ ἀκρίσει : ἀμφότερα δὲ, μηδὲν ἔσθαι. ἀλλ' ὅτι
οὐ τοῖς ἐχρήσθη τοῖς πᾶσι μέγιστον : ἀλλ' ἐὰν τις ἀπειθήσῃ
τῶν ὑμᾶς, ἀπὸ τῶν ἐστὶν, φησὶ, καὶ ἡ οὐσία δημοσία. ἔσθαι,
δύο τίμηματα τοῖς. εἶναι δὲ καὶ ἐν δεινότητι καὶ ἀπαιτή-
ταις. ἐὰν δὲ ἀλά, ἀπὸ τῶν ἐστὶν τῶν νόμων, ὃς καὶ τῶν, ἐὰν τις

ὁφείλων ἀρχὴ τῷ δημοσίῳ· θάνατον λέγει· ὅτι γὰρ
 ἔστι ἐπ' ἐκείνῳ τὸ ὑπὸ τίμῳ. οὐκοῦν εἶα πρὸς ἡμᾶς
 πῶς οὕτω οὐ χεῖρτιον καὶ δεινόν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, εἰ
 χαλεπώτερον εἶναι δόξει πρὸς ὑμῖν, ἥτις οὐ ποιεῖται ἀ-
 παιτεῖν, ἢ τὰ δεινότατα ὁρᾷ γὰρ μένον ληφθῆναι; αἰσχρὸν,
 ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ κακῶς ἔχον νόμος, καὶ ὁμοίως
 φθόνῳ πνὶ καὶ φιλονεικίᾳ· καὶ τὸ λοιπὸν ἐδ'. οὕτως δὲ
 ἡσι προσέοικεν ὁ γράφων χρῆσθαι. ὑμῖν δ' οὐχὶ πρέπει
 τὰ καὶ τα μμεῖδαι· οὐδ' ἀνάξια φαίνεσθαι φρονούν-
 τας ὑμῶν ἀλλῶν. φέρε γὰρ πρὸς διός, τί μάλιστα αὐτῶν
 πλεονέμεθα πάντες, καὶ τί μάλιστα ἐν ἅπασι διεσπού-
 δασαι τοῖς νόμοις; ὅπως μὴ γνησύνται οἱ πόδιν ἀλλή-
 λους φόνου, πόδιν ὧν ὑπερέτερος ἢ βουλὴ φύλαξ ἢ ἐν ἀ-
 ρείῳ πάτω τέτακται. ἐν κρίνω τοῖς πόδιν νόμοις ὁ
 ἀνδρῶν φοβερὸν καὶ σκληρὸν καὶ δεινόν, τὸ, πνὶ αὐ-
 τὸ χεῖρα ἄλλου γίγνεσθαι, καὶ γράφων χερνίβων εἰργεσθαι
 τὸν αἰσροφόνον, ἀπονδῶν, κρατήρων, ἰδρῶν, ἀγροῦ, πέν-
 τα τὰ λα διελεῖσθαι οἷς μάλιστα ἀπὸ πνᾶς ὥς ἐπὶ ἑαυτῶν
 τοιούτων ἡ ποιῆν· ὅμως οὐκ ἀφείλετο τὴν τῆ δικαίου τά-
 ξιν, ἀλλ' ἐθηκεν, ἐφ' οἷς ὑπεῖναι ἀρκύνειν· καὶ οὕτω πρὸς
 ἀνδρῶν, καὶ δαρὸν διώρυσεν εἶναι. εἴτ' ἀρκτεῖναι μὲν δι-
 καίως ἐν γὰρ τοῖς πρὸς ὑμῖν νόμοις ὑπέστα· ἥτις δ' ἀπαι-
 τεῖν οὐτὲ δικαίως, οὐδ' ὡς πνᾶς δὲ τὸν οὕτω νόμον; μη-
 δαμῶς, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι· μὴ βούλεσθε δοκεῖν παλαιοῖς
 πεποιῆσθαι ἀπονδῶν ὅπως μηδενὶ τῆς οὐ π ποιούντων ὑ-
 μῶς ἥτις ὑπέστα κομίσασθαι, ἢ ὅπως μηδὲν φόνος
 ἐν τῇ πόλει γνησύνται. ἀλλ' ἀναμνησθέντες τῆς καὶ
 πρὸ οὗς οὐ πεπονθότες οὐ ποιεῖτε ὅς ἐστιν ὁρμηνύους, καὶ
 τῆς διοφείρου σήλης πόδιν ἥς εἴπε φορμίων, ἐν ἡ γέγρα-
 πται καὶ ὁμῶς, καὶ πρὸς ἀμύλων π πᾶσι τῇ δημοκρατίᾳ,
 τῶς αὐτῶς δώσειν δωρεὰς ὅς πόδιν ἀρμυδιῶ καὶ ἀρίστο γείτονι,

Δημοδίνους

καταφύσσασθε τῷ νόμῳ. οὐ γὰρ εἴς' ὀνομαῖν, εἰ μὴ τῷ-
 ὅ ποιήσετε. πρῶτα πάντα δὲ τῷ νόμῳ, ἐκείνο ἔλαβόν τε μου·
 οὐκ ἐνὶ ὄψεσιν ἔχειν καλῶς τὸν νόμον, ὅς ποδὶ τῷ πῆλη-
 λυτόπων καὶ μελόντων οὐ ταυτὰ λέγει. μηδὲνα εἰναι φη-
 σιν ἄτελῃ, πάλιν τῷ ἀφ' ἁρμόδιου καὶ ἀριστοχείτονος·
 καλῶς. μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ἔξῃ εἶναι δοῦναι. μὴ δ' αὖ τοῦτο πῆ-
 νος γένωνται λεπτίνῃ· εἰ τὰ περὶ τῷ κατεμέμφου, τί μὴ καὶ
 τὰ μελλόντων ἡδίστος; ὅτι νῦν δὲ πόρρω τοῦ τοῦτο ἐλπί-
 ζειν νῦν ἔσμεν. καὶ εἴη μὲν γε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι· ἀλλὰ
 χρὴ γε ἀνθρώπων ὄντας τοιαῦτα καὶ λέγειν καὶ νομοθε-
 τεῖν, οἷς μετέστι ἀνενεμεσθῆναι· καὶ τὰ γὰρ μὲν περὶ σδο-
 κῶν, καὶ τοῖς θεοῖς ὄντας διδόναι, πάντα δ' ἀνθρώπων
 ἡγεῖσθαι. οὐδὲ γὰρ ἀν' ἀκεδαιμόνιοι περὶ ἡλπίσιν εἰς τρια-
 ῖτα περὶ γὰρ ἀφ' ἑξῆς· οὐδέ γε ἴσως συρακούσιοι τὸ
 πάλαι δημοκρατοῦμενοι, καὶ φόρους ὑπερκαθόνους περὶ
 τόμενοι, καὶ πάντων τῷ ποδὶ αὐτοῦ ἀρχόντες, καὶ ναυ-
 μαχίαν ἐκκλησίαν ἡμᾶς, ὑφ' αὐτοῦ στρατηγείας, ὅς ὑπερ-
 ρέτης ὡς, ὡς φασί, τυραννίδι σέσθαι. οὐδέ γε ὁ νῦν ὦν διο-
 νύσιος ἡλπίσεν αὐτῷ τῷ ἴσως πλοῖον στραγγύλῳ, καὶ στρα-
 τῶν οὐλίποις δῶνα ἐλθόντα ἐπ' αὐτὸν ἐκβαλὲν τὸν τῷ
 ρεῖς πλοῖας, καὶ ξείνους, καὶ πόλιν κεκτημένον. ἀλλ', οἷ-
 μαι, τὸ μελλόν ἀδελφὸν πᾶσιν ἀνθρώποις, καὶ μικροῖς καὶ
 ῥοῖς μεγάλων περὶ γὰρ αὐτῶν αἰπὸι γίνονται. διὸ δεῖ μετέ-
 ζειν ἐν τῷ περὶ αἰσῶν, καὶ περὶ αὐτῶν τὸ μελλόν
 φαίνεσθαι. πολλὰ δ' αὖ τις ἔχει λέγειν, καὶ διεξιέναι πε-
 ρὶ τῷ μετὰ μὴ δὲ καὶ ἐν ὄψεσιν ἔχειν καλῶς τὸν νόμον,
 μὴ δὲ συμφέρειν ὑμῖν· ἀλλ' ἵνα ἐν κεφαλαίῳ ὄψῃ μάθη-
 τε, καὶ πᾶσι πᾶσι λέγων, ὡς ποιήσατε· σκέψασθε πρῶτα
 ληλα, καὶ λογίσασθε περὶ ὑμᾶς αὐτοῦ, τί τε συμβήσεται
 κατεφύσμενοις ὑμῖν τῷ νόμῳ, καὶ τί μὴ· εἰ τα φυλάτ-
 τετε καὶ μέμνησθε, ἀλλ' ὑμῖν ἔξῃ τῷ φανῇ, ἵνα ἐλθ-

δε τὰ κρείττω. αὐτὸ μὲν οὖν καὶ ἡμεῖς ὡς ποτὶ ἡμῖν
 κελύομεν· οἱ μὲν ἄξιοι τὰ δίκαια πρὸς ὑμῖν ἔχουσιν· εἰδὲ
 πρὸς ἀνάξιον, ὡς ἔγω, πρὸς τῷ πλὴν δωρεὰν ἀφαιρῆσθαι
 δίκην, ὡς αὐτὸ ὑμῖν δοκῇ, δώσει καὶ τὸν πρὸς ἐνέγκοντα
 νόμον, ἡ δὲ πόλις πιστὴ, δίκαια, πρὸς ἅπαντας ἀφαιρῆσθαι
 φανήσεται. ἐὰν δὲ ἀχρηστίσθαι, ὃ μὴ ποιήσασθε· οἱ μὲν
 χρηστοὶ δὲ ὅς φεύγουσιν ἀδικήσονται, οἱ δὲ ἀάξιοι συμφο-
 ρὰς ἐπὶ τοῖς αἵματι γινώσκονται, δίκην δὲ οὐδὲ λυπνοῦν αὐ-
 τοῖς δώσωσιν· ἡ δὲ πόλις πάντων ὧν εἶπεν ἀρχῆς, δόξει,
 ἅπτορος, φθονοῦ, φάουλῃ πρὸς πᾶσιν εἶναι. οὐκ οὖν ἄξιοι,
 ὡς αὐτοὶ ἀδικῶσι, τῶσδε τὴν ἐλασσημίαν ἀντὶ καλῶς
 καὶ προσκόντων ὑμῖν ἀγαθῶν ἐλπίσται. καὶ γὰρ ἐκείνος
 ὑμῖν ἰδίᾳ μετέδωκε τῆς δόξης τῆς κοινῇ γινώσκονται. οὐ γὰρ
 ἀγνοεῖ γὰρ ὅτι οὐδεὶς οὐτὲ τῆς παρρησιαστικῶν, οὐτὲ τῆς
 ἄλλων, ὅτι αὐτὸ μὲν τῷ δικαστηρίῳ λεπτίνης πρὸς ὑμῖν ἀπο-
 νίξεται, ἐν δὲ τῇ τῆς καθημέριον ὑμῖν εὐδὲς ἐκείνου γινώμη
 ἐλπίσται πρὸς φθόνον, καὶ δικαιοσύνη πρὸς κακίαν,
 καὶ πάντα τὰ χρηστὰ πρὸς τὰ πνηρὰ αὐτὰ τὰ πᾶσι. ὧν τοῖς
 ἐλπίσται πειθόμενοι, καὶ καὶ τῶν ἡμῖν δόμενοι πλὴν
 ἡμεῖς, αὐτοῖς τὰ προσκόνει δόξειτ' ἐγινώσκοναι, καὶ τῇ πόλει
 τὰ καλλίστα ἔσται ἐφ' ἡμεῖς οἱ καὶ ἡμεῖς ἄλλῃ ποτὲ κοι-
 ρός, οὐκ ἀχρηστέα ἔσται ἐκείνου τῶν ὑμῖν κινδυνολύειν.
 ὡς οὖν οὗτοι τῶν ἁπάντων οἱ μὲν δεινὸν ὑμῖν ἀποδοῦναι καὶ
 προσέχειν τὸν νοῦν, ὅπως μὴ εἰσαδῇτε ἀμφοτέρωθεν. καὶ γὰρ
 ὑμεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀδικῶσι, πολλὰς ἐκείνου διδάσκειτε ὡς ἔστι
 δίκαια, ἀλλ' ἀφαιρεῖσθε ὑπὸ τῆς τῆς λεγόντων κραυγῆς,
 καὶ βία, καὶ ἀναισχυντίας· ὃ μὴ πάθοιτε νῦν· οὐ γὰρ ἄ-
 ξιοι· ἀλλ' ἂν δίκαια ἐγινώσκαι, τῶν φυλάττειτε, καὶ μνη-
 μονεύετε ὡς αὐτὸ ἡμεῖς ὡς ἔγω· ἐν δὲ οὐκ ἐκείνου πλὴν ἡμεῖς
 καὶ τῆς τὰ πνηρὰ συμβουλεύοντων. θαυμάζω δ' ἔγωγε,
 εἰ τοῖς μὲν τὸ νόμισμα διαφθείρεται δαίναρος πρὸς ἡμῖν ὅστις

ΔΗΜΟΔΕΝΟΥΣ

ἡ ξημία, τοῖς δ' ὅλῳ πλὴν πόλιν κίβδηλον καὶ ἄπιστον ποιῶ-
σι λόγον δώσετε. οὐ δὲ πρὸς ὧν καὶ θεοὶ, οὐκ οἱ δ' ὅλῳ
διὰ πλείω λέγειν. οἷμα γὰρ ὑμᾶς οὐδὲν ἀγνοεῖν τῶν
εἰρημνίων.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ

κατὰ μεδίου λόγου ὑποδὶ τῆ
κυνδύλου.

Εορτῶν ἡ γὰρ οἱ Ἀθηναῖοι διονύσω, ὡς ἐκείλῳ ἀρχοῦ
θεοῦ διονύσια. ἐν δὲ ταύτῃ ἱερακοὶ, καὶ κωμικοὶ, καὶ αὐ-
λητῶν χοροὶ διηγωνίζονται. καὶ τίς τινος δὲ αὐτῶν χορὸς αἰφύ-
λαι δὲ καὶ τυγχάνουσιν. χορηγὸς δὲ ὡς ἐκείνης φυλῆς ὁ
τὰ αἰσάλωματ' ἔχων τὰ πόδ' ἔχον. ὁ τίνων δὲ δημο-
δένης τῆς αὐτῆς φυλῆς τῆς πανδιονίδος ἐκτελεσθῆς ὑπὲρ
χορηγὸς. ἐχθρὸν δὲ κεχρημένον τῷ μεδίᾳ τῆς πλουσίως
ἐνί, φησὶ μὲν καὶ ἄλλα ὑποδὶ τῶν χορηγῶν αὐτῆς πεπρωδέ-
ναι κακῶς: τὸ δὲ τελευτᾶν ὡς τῆς ὀρεχέως καὶ κυνδύ-
λου ἔλαβεν ἐκείνῳ πάντων τῆς θεατῆς. ὡς πολὺ καὶ
τηγρήσεν ἐν τῷ δήμῳ τῆς μεδίου, ὡς ἡσέβηκετος εἰς πλὴν
εορτῶν, καὶ τὸν διονύχον. ἐκλείψαν δὲ ἡ βλαστή καὶ τηγρία
προβολή. ὁ μὲν οὖν δῆμος κατέγνωκε τῆς μεδίου πλὴν ἁ-
σέβειαν. ἀγωνίζονται δὲ νῦν ἐν δικαστηρίῳ πόδ' τῆς τῆς δῆ-
μου κατὰ χειροτονία. ἔδει γὰρ, κατὰ γνώμης τῆς δῆμου,
δικαστήριον κρίναι δούτῳ. ἔστιν οὖν ὁ αὐτὸν πόδ' ὑποδὶ
μήσας. οὐ γὰρ πόδ' τῆς μηδὲν ἀδικεῖν ὁ μεδίᾳ ἀγωνί-
ται, ἀλλὰ πόδ' τῆς πμῆματος: πότῳ οὖν ὑβρεως, ἡ ἁσέ-
βειας ὁ φείλει δίκῃ. ὁρῶν οὖν ὁ λόγος τῆς σάσει, τῆς με-
μεδίου λείποντος, ὑβρεῖν εἶναι τὸ πρᾶγμ' ἐπειδὴ ἐτυφεν
αὐτὸν ἐλδύτῳ: τῆς δὲ δημοδένος ἀσέβειαν, ἐπειδὴ χο-
ρηγὸς ὡς ὁ τυφθεῖς, καὶ ἐν διονυσίοις, καὶ ἐν τῷ θεάτῳ. δὲ
γὰρ βύτων καὶ ἡσέβηκεναι τὸν μεδίαν φησὶν. ὡς εἶναι δι-

πᾶσι οὖν ὅρον καὶ τὰ σύλληψιν, ὅταν μὴ ἐκβάλλοντες τὸ ἑαυτοῦ
 τῆς αὐτοῦ δίκων εἰσαγγέμενοι ὄνομα, καὶ ἑτοῖον αὐτῷ πρὸς
 πᾶσι μεν. ὥς τὸν αὐτῷ δὲ δημοσίου τῆς μεθ' αὐτοῦ λέγον-
 τος ὑβρίκηναι, οὐκ ἐκβάλλει μὲν οὐδὲ πῶς ὑβρίν, πρὸς τῷ
 δὲ αὐτῷ καὶ πῶς ἀσέβειαν.

ΕΤΕΡΑ ΥΠΟΘΕΣΙΣ.

Διάφοροι πρὸς ἀθηναίοις ἦγοντο ἑορταί: ἐν αἷς αὖτὰ
 παναθηναία, ἀπὸρ αὖτὰ μικρά τε καὶ μεγάλα. καὶ τὰ μὲν
 καὶ πενταετηρίδα ἐτελείτο: τὰ δὲ μικρά, καὶ τὰ πεν-
 ετήρια. ἐν μὲν οὖν τοῖς μεγάλοις γυμνασία ἵνα ἐγίνοντο:
 καὶ περὶ ἑκάστην ἀφ' ἐκείνης φυλῆς εἰς γυμνασίαρχος,
 λαμβανὼν χρημάτων εἰς τὸ γυμνάζειν ὅσους ἠδὲ τελέσοντας
 πῶς ἑορτῶν, καὶ δώσον τῶν δούλων δαπάναν τοῖς τῆς ἐαυ-
 τῆς φυλῆς. ἦγον δὲ πρὸς αὐτῶν, καὶ τὰ διονύσια: καὶ ταῦτα
 τὰ διὰ τῶν, μικρά τε καὶ μεγάλα, δὲ πενταετηρίδος ἐν τοῖς
 αὐτοῖς, ἐν οἷς περὶ ἑκάστην χρονίαν ἀφ' ἐκείνης φυλῆς
 πρὸς τὸ εἶναι χρόνους παίδων: ἐλάμβανε δὲ εἰς ὅσον
 χρημάτων. ὡς τῆς δὲ τῆς ἑορτῆς ἠγωνίζοντο πρὸς ἀλ-
 λήλους οἱ χρονιοὶ, καὶ ἦγον, ὕμνους εἰς τὸν διόνυσον ἄ-
 δοντες: καὶ τῶν νικῶντι δίδοντο τὸ ἀθλον αὐτοῖς: ἐπειδὴ τὸν
 αὐτὸν ἥλιον καὶ ἀπὸ λῶνα, καὶ διόνυσον ὦντο. πανομή-
 νης δὲ τῆς ἑορτῆς, ἐν τῷ πρώτῳ μῶνι περὶ ἑκάστην οἱ χρο-
 νιοὶ τῆς μετὰ τὴν ἑορτῆς. ἐν τῷ δὲ τῷ παρόντι καιρῷ
 περὶ βλήθη οἱ χρονιοὶ ἐκείνης φυλῆς. ἐσπίνε δὲ ἡ
 πανδιονίς ἡ τῆς δημοσίου φυλῆς χρονίου: καὶ ἡ μέλητος
 τὸ πρῶτον ἑξῆς, τὸ δευτέρον, τὸ τρίτον. ἕκτος δὲ αὖτὰ πρὸς
 μὲν οὖν τῆς ἑορτῆς τὸν ἀρχόντα σιωπᾶν τοῖς χρονίοις εἰς
 ἐκείνης φυλῆς εἰς τὸ λαβεῖν πρὸς αὐτῶν. καὶ ἐλθόν-
 των τῶν χρονίων ἐκείνης φυλῆς πᾶσι τῆς πανδιονίδος,
 ἰδὼν ὁ δημοσίους πῶς ἐαυτῶν φυλῶν ἀνιμαζομένην πρὸς

Δημοσθένους

πάντων τῶ μὴ κεκτῆσθαι χρηρῶν, αὐτὴ πᾶν γέγονεν καὶ αὐ-
 τὸ χειροτόνησεν αὐτὸν χρηρῶν τῇ φυλῇ καλίστησι. κἀν-
 τούθεν ἐπὶ νῆϊ πρῶτα πάντων. καὶ λαχόντος αὐτῷ πατρὸς
 τῷ αὐλητῶν, σιωπῶντες αὐτῷ ἡ τύχη τῇ περὶ θυμῷ,
 καὶ ἔλαχεν αὐτῷ ὁ κάλλιστος. τῷ αὐλητῷ ὁ τηλεφάνης.
 δέλων οὖν κοσμήσας τὸν αὐτοῦ χρηρῶν πλέον τῷ ἄλλων,
 ἐποίησεν αὐτὸν φορέσαι χρυσοῦς σεφάλους. μεδίασθαι δὲ
 τῷ κλιτοδομένῳ πρὸς τὸν σφόδρα πλούσιον, καὶ πολ-
 λαδωάμενος, ἐχρὸς τῷ δημοσίνῃ χρηρῶν δὲ τῷ αὐ-
 τῷ ὡς ὅτι μὲν μικρὸν ἐν τῷ λόγῳ, πλεονακίαι καὶ ἄλ-
 λα παρὶν ὀχλεῖ καὶ ἐπὶ πρὸς αὐτῷ, καὶ δὴ καὶ ὁ δημοσίνης
 λέγει, ὅτι ὁ μνηστὴρ τῷ κριτῶν τῷ καλῶς ἄντι διου-
 ναι τὴν νίκην, νύπτων αὐτῷ ὁ μεδίασθαι, ἔλεγε πάλιν δη-
 μοσθένους. ὅθεν ὁ δημοσίνης ἐβόα ἐλέγχων αὐτὸν. καὶ πε-
 λουτῶν εἰς τοιαύτην ἡλθε μακίαν ὁ μεδίασθαι, ὥστε ἐν τῷ
 θεάτρῳ κίνδυνον αὐτῷ πρῶτα εἶναι, καὶ πάλιν ἰδὼν ἐν πόλει
 ῥῆξαι ἐδῆται. καὶ ἰδὼν ὁ δῆμος ἐπισύειπεν, ὅτι πρῶτα
 παλαιῖσι ἡδὲ καὶ ἐλαμβάνετο. ἀπελθὼν δὲ ὁ δη-
 μοσίνης ἐσκέφατο τὸν παρόντα λόγον κατηγορῶν αὐ-
 τῷ δημοσίων ἀδικημάτων. ἐν ᾧ καὶ διαβάλλει τὸν με-
 δία ὡς κλέψαντα τῷ χρυσοῦν σεφάλοι ὄντι πρῶτα τῷ
 χρυσοῦ. ἄρει οὖν αὐτὸν ἡδὲ πάλιν κριτῶν ὁ ῥήτωρ κα-
 ταφορᾷ πλείστη καὶ τόπῳ σφοδρῶ περὶ χρηρῶν. ἡ
 γὰρ τῷ μεδίου ποιότης, καὶ ἡ τῷ πραγμάτων περ-
 πέτεια τῇ κατὰ σοφίαν συμμαχεῖ. ἡ δὲ σάσις ὀρεκτὴ,
 ζητούντων ἡμῶν ἰδιον ὄνομα τῷ ἰγκλήματι. ὁ μὲν γὰρ με-
 διάσθαι ἰδιωτικόν. ὁ δὲ ῥήτωρ δημοσίον εἶναι κατὰ σοφίαν
 ζεῖ. ὅρος γὰρ ὅτιν, οὐ τὸ μὲν πέπρακται, τὸ δὲ λείπει
 πρὸς τὸ τέλειον τῷ ὀνόματι τῷ ἡδὲ περὶ μεδίου τῷ πραγ-
 ματι. ὡς ἡδὲ ἔστιν κενότατον ὀρεκτῶν, καὶ κεινομέ-
 νου τυμβωρυχίας. ἐν ταῦτα ἡ πέπρακται μὲν ὀρεκτῶν.

λείπει δὲ τὸ τάφον ὀρυξαι. λέγει γὰρ ὁ φύλων, ὀρυξαι
 μὲν, οὐ τάφον δὲ: οὐ γὰρ οὐρανὸν νεκρὸν. ὁ δὲ διώκων, ἀν-
 ἱφρότης. ὅτι διορύξαι κενοτάφιον, τυμῶν ἰσχυρὸν καλῶ.
 οὐ γὰρ αὐτὸς ἡδεις, ὅτι κενοτάφιον ὄρνυται, ἀλλ' ὡς τάφον
 ὀρύττων, ἐπεὶ κενοτάφιον ὄρνυται, ἀξιοῖς μὴ δοῦναι δίκην.
 εὐτὼ καὶ ταῦτα, πῖ περκαται μὲν τὸ τυφαι τὸν δημόσιον
 νικῶν: λείπει δὲ, τὸ καλέσαι τὸν αὐτοχειροτόνητον χρη-
 ρῶν. ὁ γὰρ δημόσιος λέγει ὅτι χρηρῶν ἐτυφαι: ὁ δὲ
 μεθίος, ὅτι χρηρῶν οὐκ ἐτυφαι, αὐτοχειροτόνητος γὰρ
 ἦν, ἀλλ' ἰδιώτην. ὅτι οὐκ ἐστὶ δημόσιον ἀδίκημα.
 διὰ τοῦτο δὲ ὅρος εἶδους τῆς κατὰ σύλληψιν. κατὰ σύλ-
 ληψιν δὲ ὄρνυται, ὅταν ὁ διώκων τὴν αὐτοῦ δικαιολογίαν καὶ
 τὴν τῆς φύλων εἰς αὐτὸν σωαίαν. εὐτὼ γὰρ οὐ τὸ μὲν, ἐκ-
 βάλλει τίς, τὸ δὲ δέχεται, ἀλλ' ἄμφω συγκρατεῖ καὶ συλ-
 λαμβάνει: τῶν ὑπάρχοντων τῶν εἶδει. φαίνεται οὖν ὁ ῥή-
 τωρ ὡς πολλοῖς τῶν ποιῶν μὲν, καὶ φάσκων ἄμα αὐ-
 τῶ, καὶ τὴν πόλιν ὑβρίζουσαν. κεφάλαια δὲ, τὰ τῆς πα-
 ραθεσμίας τὰ δὲ τῶ λόγῳ. τὰ δὲ παροίμα, κατὰ φο-
 ραίαν, * ἱσχυρῶς ἐχρῆται πολλῶν, καὶ τῶν πόλιν
 ὑβρίζοντων. τὸ γὰρ, οὐ πρὸς ἅπαντας καὶ οὐ πρὸς ἐ-
 μένην, καὶ τὸ αἰετὶ μελέτην, τῆς ἀρπίας καὶ οὐ
 πρὸς ἅπαντας ἐκ τύχης, ἡμῶν τῆς δεικνύου. κεφάλαια
 δὲ τῆς λόγου, ταῦτα. ὅρος, ἀντιστοιχίαν, γῶμιν νομοθί-
 του, συλλογισμὸς, πηλικύτης, μία τῶν ἀντιθετικῶν,
 μὴ τὸ μεταληπτικόν, καὶ ἀντιληπτικόν. εὐταῦτα
 δὲ πρὸς ὅρων ὅρων ὁ ῥήτωρ ἐμπλέκει τὴν κατηγόριαν δια-
 κρινῶν ὅτι δημόσιον μεθίος ἡδίκησεν. ἐστὶ δὲ ὁ πρῶτος ὁ
 ρος οὗτος, ὅτι οἱ αὐτοὶ ἐορτῇ ἀδικούντες δημόσιον ἀδίκημα
 ποιοῦσι. δεύτερος ὅρος, καὶ μάλιστα οἱ χρηρῶν ἀδικούν-
 ται. τρίτος, ὅτι πάντα ὑβρίζει δημόσιον ὄρνυται ἀδίκημα. τετα-
 λογίξεται δὲ εὐταῦτα ἐκ τῆς ὁμωνυμίας τῆς ὑβρείως.

Δημοδίνους

λέγεται γὰρ ὕβρις, ἡ δὲ αἰσχουργία, καὶ ἡ δὲ λόγων,
καὶ ἡ δὲ πλῆτων. δημόσιον δὲ ἀδίκημα ἡ γούνη πλὴν αἰ-
σχουργίαν. τῇ οὖν ὁμῶνι μία παρελγίστατο. τέταρτος
ὅρος, ὅτι ὁ πάντας αἰεὶ ὑβρίζων δημόσια ἀδικεῖ. εἰ γὰρ τὸ
δημόσιον ἐν πάντων σωίσταται, ἀρὰ δημόσιον τὰ δίκη-
μα. τίθησι δὲ ἀπειρητικῶς ἐν τῷ περὶ μίῳ τοὺς τέττα-
ρα ὅρους. ἐκ τούτων εἰσὶν ὡς τοῖς ἀπῶσι ῥέει. τὸν δὲ τέ-
ταρτον τίθησιν ἐν τῇ πρὸς ἐκβάσει, δικαίως. λέγων γὰρ ὅτι
πάντας ὑβρίζων δημόσια ἀδικεῖ, παρεδράχεται λέγων τὸν
πρῶτον αὐτοῦ βίον. ἔχει δὲ ὁ λόγος οὕτως δύο περὶ-
μα, τὸ πρῶτον ἐκ διαβολῆς εἰλημμένον τῷ ἀντιπῶν, καὶ
ἐκ συστάδως τῷ οἰκείου περὶ σώπου καὶ ἐκ περὶ σοχῆς. ἐστὶ
δὲ ἡ περὶ ταῖς διμορῆς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον μέρος ἀπελά-
σκον: τὸ δὲ δεύτερον καὶ αὐτὸ διμορῆς, καὶ καὶ ταῖς σκελ-
ξαι τούτων ἐκείνους. εἴτα ἀντιφύρει τὸ συμπράσμα, ἐν
ὧ ὅστις ἡ περὶ σοχῆ. Ὅρος καὶ τὰ σύλληψιν. λέγεται δὲ
οὕτως, ὅταν τῶ φεύγοντος ἀντονομάζοντος διώκων καὶ
τὸν τῷ κακείνῳ ὑπὸ δύστηνον αὐτὸν εἶναι λέγει τῷ ὀνόματι.
ὥς τε διπλῶς ὅστις, ἐπεὶ δύο ποδὲς ἡ ἐκλήματα. πα-
ράδειγμα: ὁ στρατηγὸς ὁ βιασάμενος πλὴν πρὸς πεθερῶν
κέρειν ἅπῃ τῶ πρεσβυτέρῳ, καὶ δημόσιων ἀδικημάτων
κρινόμενος, καὶ ἀκρινόμενος μὴ δημόσια ἡδίκηκέναι,
ἀλλὰ βιάσθαι: ὁ δὲ πρεσβυτέρῳ, ἀμφοτέρους αὐτὸν
φάσκων ὑπὸ δύστηνον εἶναι. τὸ περὶ μόνον, ὅτι ἅπῃ ὁ-
λεως ἐκ τῶ κατηγέρου, κατ' αὐτοῦ τῶ τὸ ἐκλήμα ἔχον-
τος. εἴτα φησὶν ὁμογλῆς, ὅτι ποδὲς αὐτῶν ἅπῃ ὁ-
λεως ἡ χρῆσαι σωίσταται, ἡ φαῦλαι. κατηγοροῦντες οὖν τῶ
φύσει φαῦλας περὶ σώτας βεβαιώσομεν, τῶ δὲ χρῆ-
σαι, διαλύσομεν. εἰ ταῦτα οὖν ὁ ῥήτωρ τῶ φαῦλας
βεβαιῶι, τῶ δὲ χρῆστων οὐ μέμνηται. ὥς ὁ μολογούμε-
νοι δὲ πρὸ πάντων θείας ἀφῆκε πλὴν καὶ ταῖς σκελ-
ξαι αἰαγ-

καίως. ἔ γάρ ἡμῶν βαλόν. παθητικὸν δὲ τὸ προδίμνον
 ἀλγούνης ὑπὸ τῆς μεδίου ὑβρι. Ζητήσεται δ' αὖ πρ
 ὅπως δημοσία κρίνων αὐτὸν, ὕβρεως ἐμνημόνευσε. Καὶ
 ῥητέον ὅτι βούλεται πᾶσιν ὑβριν δημοσίαν ὑπιδείξαι, καὶ
 μάλιστα τὴν μεδίον. εἰ γὰρ καθ' αὐτὰ πάντας ὑβρίζει, ἐκ
 δὲ τῆς καθ' αὐτὰ πόλις, δῆλον ὅτι ἀδικεῖ δημοσία. καὶ τὰ
 φανεῖ δὲ κέρχῃ τῇ προτάσει, δὲ τὴν ποιότητα τῆς
 μεδίου: πλούσιος γὰρ καὶ μεγάλῳ φρων. οἱ δὲ τοιοῦτοι,
 μείζους εἰσὶ τῶν πολλῶν, καί ὡς τυραννικῇ διαβέβλῳ
 ται. διὸ δὴ καὶ εἶπεν ὅτι πάντας ὑβρίζει: τὸ τῆς τυρανν
 νων ἴδιον αὐτοῦ κατηγορεῖν. Εἰσφρόντες δὲ πνύσῃ μῖν
 κοινὸν ὄνομα, λέγουσιν ὅτι τὴν ἀσέλγειαν ἐν ταῦτα ἐ
 λαβὼν ἐκ τῆς αἰχρονεργίας. φανερόν δὲ καὶ ὑμεῖς ὅτι ἀ
 σελγῆς λέγεται ὁ μὴ μετέχων μήτε δικαιοσύνης,
 μήτε ἀρετῆς. σέλγη γὰρ ὅτι μία πόλις τῆς
 παμφυλίας, ἐν ᾗ πάντες δίκαιοι
 ἦσαν, καὶ ἀρετῆς ἀνάμεσοι.
 ἀσελγῆς γούν ὁ μὴ με
 τέχων τῆς σέλ
 γης.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ ΜΕΙΔΙΟΥ
ΛΟΓΟΣ ΠΕΡΙ ΚΟΝΔΥΛΟΥ.

ΗΝ μὲν ἀσέλγεια, ὧ ἀνδρὶς δι-
 κασαί, καὶ πῶς ὑβρίζει, ἢ πρὸς ἅπαν-
 τας ἀνὴρ χρηστὸν μειδίαισιν, οὐδένα οὐδ'
 ὑμῶν, οὐτε τῶν ἄλλων πολιτῶν ἀ-
 γνοεῖν οἶομαι. ἐγὼ δ' ὁ πόρ' αὖ ὑμῶν
 δικαστὴς καὶ ὑβριδῆς περιέλετο περ-
 ξαί, ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐποίησε: καὶ περὶ
 βαλόμενος ἀδικεῖν τυραννὶ πόρ' αὖ ἑορτῶν, οὐ μόνον πλεον-
 ραῖς ὑπὸ αὐτοῦ λαβάν τοις διονυσίοις, ἀλλὰ καὶ ἄλλα πολ-
 λα καὶ εἰς αὐτὸν παρὰ τὸν πόρ' αὖ τῶν χρηστῶν. ἐπειδὴ ἡ κα-
 λῶς καὶ τὰ δίκαια ποιεῖν ὁ δῆμος ἅπας οὐτως ὠργίσθη καὶ
 πρὸς ἐξέτασιν, καὶ σφόδρα ἐπαυδῶν ἐφ' οἷς ἡ δίκη μὲν μοι
 σιωπῇ δει, ὥστε πάντες ποιοῦντες ἐπὶ τοῦ, καὶ πῶν ἄλλων
 ἔπειτα αὐτοῦ, οὐκ ἐπείθην οὐδ' ἀπέβλεψεν εἰς τοῖς οὐσίαισιν
 τοῖς τοῦτων οὐδὲ τοῖς ἀποχρίσεως, ἀλλὰ μᾶλλον γνώμη κατε-
 χειροτόνησεν αὐτοῦ: πολλοὶ μοι περισσόντες, ὧ ἀνδρὶς δι-
 κασαί, καὶ τῶν αὖ τῶν δικαστῶν νῦν ὄντων ὑμῶν, καὶ τῶν
 ἄλλων πολιτῶν κρείον καὶ πρὸς ἐκείλους ἐπελθεῖν καὶ
 πρὸς ἀδύναμι ἔπειτα εἰς ὑμᾶς: ὥς μὲν ἐμὲ δοκεῖ, δι' ἀμφό-
 τῶν, ὧ ἀνδρὶς ἀθηναῖοι, νῦν ὅς τις θεοῦ, καὶ διενά περὶ
 εἶναι τομίζοντες ἐμὲ, καὶ δικῶν ἅμα βουλόμενοι λαβεῖν,
 ὧν ἡδὲ τῶν ἄλλων ἐπεθίκατο θρασυῶ ὄντα καὶ βδελυρόν,
 καὶ οὐδὲ κατὰ τὸν ἐμὲ. οὐτω δὲ τοῦτων ἐχόντων, ὅσα μὲν
 πρὸς ἐμὲ περὶ σῆκε φυλαχθῆναι, πάντες δικαίως ἡμῶν πε-
 ρίηται. καὶ κατηγορήσων, ἐπειδὴ τις εἰσάγει, πάρειμι, ὥς
 ὁρᾷτε: πολλὰ μὲν, ὧ ἀνδρὶς ἀθηναῖοι, χρέματ' ἐξόν μοι
 λαβεῖν ὥστε μὴ κατηγορεῖν, οὐ λαβὼν, πολλὰς δὲ δειήσεις
 καὶ χρεῖας καὶ νῦν διὰ ἀπειλῆς ἀπομείναισιν. ἀλλ' ἐν ὑμῶν,

μετὰ τούτῳ ἔστιν ὑπόλοιπα : ὅσω γὰρ πλεονέσιν οὐκ ἔστιν ὡς
 χληκε καὶ πῆλιν ἔστιν : ἑώρων γὰρ αὐτὸν ἀρπὶ περὶ τῆς δι-
 καστηρίων οἷα ἐποίει : ὅσοι τῷ μάλλον ἐλπίσω τὸ δίκαιον
 ἔξεν. οὐ γὰρ αὐτὸν καὶ τῶν οὐδενός, οὐδ' ὡς ποδὶ ὧν
 περὶ ἐμὲ ἐπιδιδάσκατε αὐτοὶ περὶ τὸν, ὅτι τῶν ἀμελή-
 σετε, οὐδ' ὡς ἵνα μεδίον ἀδελφὸς τὸ λοιπὸν ἡβείη, ἡμεῖς
 ταῖς ψυχαῖς, ὡς μωκῶς, ἄλλοι, πάλιν ὅ, ἡμεῖς ἡμεῖς
 δίκαιον. Εἰ μὲν οὖν, ὡς αὐτὸν ἀδελφοί, πῶς ἔστιν, ἡ
 πῶς πρὸς τὴν αἰσῶς, ἡ πῶς ἄλλης τῶν αἰσῶς ἐμελ-
 λον αὐτοῦ καὶ τῶν, οὐδὲν αὐτὸν ἡμεῖς διδάσκατε, νο-
 μίζων τῷ μὲν καὶ τῶν ποδὶ τῆς τῶν περὶ σῶν ὅτι
 λέγειν μόνον, τῷ δὲ φέρων, καὶ πῶς αἰσῶς : ἐπεὶ δὲ
 δὲ τὸν τε καὶ τῶν διαφθέρων τῶν τῶν, καὶ δὲ τῶν
 τῶν φυλῆς ἀδελφῶς ἀφαιρεθείσης τὸν ἑπιδά, καὶ αὐ-
 τὸς πλεονέσιν ἑλπίων ἡμεῖς ὅτι οὐκ οἶδ' εἰς τῶν ἄλ-
 λος πῶς ποτὲ χερσὶν ὑβείδη, ὡς αὐτὸν τῶν ἀναγκη-
 τῶν καὶ σωρῶν καὶ τῶν χειροκινήτων ὁ δὲ ἡμεῖς ἐπιδάσκατε,
 τῶν εἰσέρχων : οὐκ ὀκνήσω καὶ διδάσκατε. εἰ γὰρ οἷον
 τε τῶν εἰσέρχων, ἐγὼ νῦν φέρων : εἰ ποτὲ ὑβείδη τα μὲν
 μετὰ τυχὲν δίκης ἐστὶ τῶν συμφορῶν. δὲ ἡμεῖς ἐν τῶν ἀπὸ
 τῶν, ὡς αὐτὸν δικαστῶν, καὶ ἡμεῖς τῶν, πῶς τῶν μὲν δυνά-
 κως ἀκούσαι μου λέγοντος : ἐπεὶ τῶν αὐτὸν εἰς μεδίον
 τῶν, μὲν μόνον εἰς ἐμὲ, ἀλλὰ καὶ εἰς ὑμᾶς, καὶ εἰς τὸν
 νόμον, καὶ εἰς τῶν ἄλλων ἀπαντῶν ὑβείδη, βοηθῶν
 καὶ ἐμὲ καὶ ὑμῶν αὐτῶν. καὶ γὰρ οὐτὼ πῶς ἔχει, ὡς αὐ-
 τὸν ἀδελφοί : ὑβείδη μὲν ἐγὼ, καὶ περὶ πλεονέ-
 σαι τὸ σῶμα τοῦ μὲν τῶν, ἀγωνιῶν δὲ καὶ κερδίσεται
 τὸ πλεονέσιν νῦν, πῶς τῶν ὅτι τῶν τῶν τῶν ποιῶν
 καὶ εἰς τὸν τυχὲν ὑμῶν ἀδελφῶς ὑβείδη, ἡ μὲν. εἰς τῶν
 ὑμῶν ἀρὰ καὶ τὸν ἐμὲ περὶ τῶν ὅτι τῶν τῶν τῶν
 γίγνεται τὸν αἰῶνα τὸν δὲ ὑπελάμβανον : ἐνθυμηθεὶς νῦν

Δημοφρόνους

ὅτι δημοσίᾳ συμφέρει μηδὲν ἔξῃναι ἑστῶ ποιῆν, ὡς ἡ πόλις
κοινοῦ τῆς πράγματος ὄντος καὶ προσέχων ἀκουσάτω καὶ
τὰ φαινόμενα αὐτῷ δικαιοῦτος εἶναι ἴστω. ἅ-
να γνώσεται δὲ πρῶτον μὲν ὑμῖν τὸν νόμον, καθ' ὃν εἰσὶν αἱ
περβολαί: μετὰ δὲ ἴστω, καὶ πόρῃ τῆς ἄλλων περὰ σ-
μοι διδάσκειν ὑμᾶς. Λέγει τὸν νόμον.

Νόμος.

τοὺς πρῶτα ποιῶν ἐκκλησίαν ἐν διονύσου τῇ ὑπε-
ραίᾳ ἐν πανδίοις. ἐν δὲ ἴστω, χρηματίζειν πρῶτον μὲν
πόρῃ ἰδρῶν: ἔπειτα τοῖς περβολαῖς πρᾶξι δότω τῶν γε-
γνημένων ἐν ἐκείνῃς πομπῇς, ἢ τῆς ἀγῶνων τῆς ἐν τοῖς
διονυσίοις, ὅτε αὐτὸν μὴ ἐκτελισμέναι ὦσιν. Ο μὲν νό-
μος οὕτως ἔστιν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καθ' ὃν αἱ περβολαὶ
γίγονται: λέγων ὡς πόρῃ ἡ ἐκκλησία ποιῶν πᾶν ἐκκλησίαν
ἐν διονύσου μετὰ τὰ πάντα: ἐν δὲ ἴστω ἐπειδὴν χρημα-
τίσωσιν οἱ πρέσβεις πόρῃ ὧν διώκεται ὁ ἀρχὼν, χρημα-
τίζειν κελεύει καὶ πόρῃ ὧν αὐτὸς ἡδίκηκας ἢ, πόρῃ πᾶν
ἐορτῶν, ἢ πρᾶξι νομικῶς. καλῶς, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
καὶ συμφερόντως ἔχων ὁ νόμος, ὃ τὸ πρᾶγμα αὐτῷ
μῦρτυρεῖ. ὅπου γὰρ ἐπὶ πόντος τῆς φόβου τούτου φαίνονται
πινδοὺ οὐδὲν ἢ πόνον ὑβρίζαι: πὶ χρητὴς περσοδοκᾶν ἑστῶ τοιοῦ-
τος αὐτὸν ποιῶν, εἰ μὴ δ' εἴς ἐπὶ τὴν αἰών, μὴ δὲ κίνδυνος;
εὐλόγηται τοῖνυν ὑμῖν καὶ τὸν ἐξῆς ἀναγιγνώσκον νόμον του-
τόν. καὶ γὰρ ἐκ τούτου φανερὰ πᾶσι ὑμῖν ἦτε τῆς ἄλλων
ὑμῶν δὲ λάβειν γνήσιον, καὶ τὸ τούτου θεράσος. Λέ-
γει τὸν νόμον.

Νόμος.

Εὐχάρως εἶπεν ὅταν ἡ πομπὴ ἢ ὃ διονύσω ἐν περικαίᾳ,
καὶ οἱ κωμῶδοι, καὶ οἱ τραγωδοί: καὶ ἰδίᾳ λωαίῳ πομ-
πῇ, καὶ οἱ τραγωδοί, καὶ οἱ κωμῶδοι: καὶ τοῖς ἐν ἅσδε διο-
νυσίοις ἢ πομπῇ, καὶ οἱ παιδὲς καὶ ὁ κῶμος, καὶ οἱ κω-

μωδοὶ, καὶ οἱ Ἰαγωδοὶ, καὶ ὁ θαρρηλιών, τῇ πομπῇ καὶ
 τῷ αἰῶνι μὴ τε ὑβρίζειν, μὴ τε ἐν ἐχρήσσει, μὴ τε λαμβάνειν
 ἐτόνον ἐτόνον, μὴ δὲ τῆς ὑπερβολῆς ἐν ταῖς ταῖς ἡ-
 μέραις. ἐὰν δὲ τις τούτων πᾶσι βλάβη, ὑπόδικος ἔστω τῷ
 παθόντι, καὶ περβολαὶ αὐτοῦ ἔστωσαν τῇ ἐκκλησίᾳ τῇ ἐν
 διονύσου ὡς ἀδικούντος: καθ' ἃ πόρι τῆς ἄλλων τῆς ἀδι-
 κούντων γέγραπται. Ενθυμῶδε, ὡς αὐτοὶ διηγεῖται, ὅ-
 τι ἐν τῷ περτοῦ νόμῳ πορὶ τῆς κατὰ τὴν ἐορτὴν ἀδι-
 κούντων οὐσης τῆς περβολῆς. ἐν τούτῳ καὶ κατὰ τῆς
 ἑκτῆς ὑπερβολῆς εἰς περτοῦ, ἢ καὶ ἀλλ' ὅπου πινος
 λαμβανόντων, ἢ βιαζομένων ἐποίησάν τε τὰς περβολάς. ὅ-
 γ' ὅπως μὴ τὸ σῶμα ὑβρίζεσθαι πινος ἐν ταῖς ταῖς ἡ-
 μέραις, ἢ τὴν πᾶσι καὶ ἡμῶν αὐτῶν ἐκ τῆς ἰδίων πορείας τῷ
 τις εἰς τὴν λειτουργίαν, ὥστε χρωῖαι: ἀλλὰ καὶ τὰ δι-
 κὰ καὶ ἡμῶν τῆς ἐλόντων γιγνόμενα τῆς ἐαλωμένων καὶ
 κεκτημένων ὑβρὶς ἀρχῆς τῇ τῶν ἐορτῇ ἀπεδύναται εἶναι. ὅ-
 μεις μὲν τοίνυν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πάντες εἰς τὸ σῶμα
 ἀφ' ἑαυτῶν φιλανθρωπίαν τε καὶ οὐσεῖαν, ὥστε καὶ τῆς
 περτοῦ γιγνόμενων ἀδικημάτων τὸ λαμβάνειν δικῶν
 ἐπέχεσθαι ταῖς ταῖς ἡμέραις. μεδίαν δ' ἐν αὐτῇ ταῖς ταῖς
 ταῖς ταῖς ἡμέραις ἀξία τῶν δοῦναι τὴν ἐσχάτην δικῶν ποιεῖν
 δειχθήσεται. βούλομαι δ' ἐκαστον ἀπ' ἀρχῆς ὦν πέπνυται,
 ὑποδείξας, ἔτι καὶ πορὶ τῆς πλεονῶν εἰπεῖν, ὅς τὸ περτοῦ
 ταῖς περτοῦ ἐνέτεινέ μοι. ἐν γὰρ μηδὲν ὅστις, ἐφ' ᾧ τῆς πε-
 ρτοῦ γιγνόμενων οὐ δίκαιος ὦν ἀφωλίσαι φανήσεται. ἐ-
 πεὶ γὰρ οὐ κατὰ σπουδὴν χρηγού τῇ πανδιονίδι φυ-
 λῇ εἶναι ἔτος τυτῇ, παρούσης δὲ τῆς ἐκκλησίας, ἐν ἣ τῶν
 ἀρχόντων ὑποκλήρου ὁ νόμος τοῖς χερσὶς τῶν ἀνελίξας κε-
 λούει, λόγων καὶ λοιδορίας γιγνόμενης, καὶ κατηγο-
 ρούντος τῶν μετ' ἀρχόντος τῆς ταῖς ταῖς ταῖς φυλῆς, τῆς
 δι' ὑποκλήρου τῶν ἀρχόντος, παρελθόντων ὑπερχόμενων

Δημοφώνους

ἐγὼ χρηρῆσαι ἐθέλοντής : καὶ κληρουμένων, πρῶτος αἰ-
ρεῖσθαι τὸν ἀνελκὺν ἔλαχον : ὑμεῖς μὲν, ὧς αἰσχροὶ ἀθη-
ναῖοι, πάντες ἀμφοτέρω ὡς οἶόν τε μάλιστα ἀπεδέξαθε
τὴν τ' ἐπαγγελίαν τὴν ἐμὴν, καὶ τὸ συμβαλὲν ἅπλως τῆς τύχης :
καὶ θόρυβον καὶ κρότον τοιούτον, ὡς αὖ ἐπαινοῦντές τε καὶ
συνηθίζοντες ἐποίησατε . μετὰ δὲ αὖ οὐκ ἐμὸς τῶς ἀπάν-
των, ὡς εἴκεν, ἤχρ' ἔδην, καὶ πῆρ' ἡγοῦντο ἡμεῖς πρὸ ὅλων τῶν
λειπυργῶν ἐπιεικῶν ἐμοὶ συνεχῶς, καὶ μικρὰ καὶ μεί-
ζω . ὅσα μὲν οὖν ἡμεῖς χρυσούφους ἐκαπνούμενος ἡμῖν ἀφε-
δῆναι τῆς στρατείας ὡς ὡχλησεν, ἡ περβαλλόμενος καὶ
κελεύων ἐαυτὸν εἰς τὰ διονύσια χειροτονεῖν ὡς ἡμελῆται,
ἡ τὰλλα πάντα ὅσα ἔριοντα, ἔασι : οὐ γὰρ ἀγνοῶν τὴν ὁ-
τι τῶ μὲν ἐπιεικῶς μὲν τότ' ἐμοὶ καὶ ὑβριζομένῳ τῶ αὖ
τῶ ὀργῆν ἐκαστὸν ἑαυτῶν ὡς πρὸς ἄλλ' ὅπου τῶς διανοτάτ'
πῆρ' ἔστι : ὑμῖν δὲ τοῖς ἀλλοῖς τοῖς ἐξωτ' ἐπ' ἐγὼ μακρὸς οὐσιν,
οὐκ αὖ ἴσως ἀξία τοῖς κατὰ αὐτὸν ἀπάντος φανείη : ἀλλ' ἂν
πάντες αὖ ὁμοίως ἀκύνετον ἀνακτῆσαι τε : πεῦθ' ὁρᾷ .
ἔστι δὲ ὑπερβολὴ τῶς μετὰ τοῖς, ἂν μὲν λέγειν . καὶ οὐ
διὰ τὴν ἐπιεικῆ ἔγωγε κατηγορεῖν αὐτοῦ νῦν, εἰ μὴ καὶ τό-
τε ἐπὶ τῷ δήμῳ πρὸς χρῆμα ἰσχυρῆς . τῶ γὰρ ἐδῆται τῶ
ἰδρὺν, ἰδρὺν γὰρ ἐγὼ γε νομίζω πᾶσι ὅσων αὖ τις ἐνεκε τῆς
ἰορτῆς πρὸς ἀσπασίαν τῶς αὖ χρυσῆς, καὶ ὅς σιφανίς
ὅς χρυσοῦς οὗς ἐποίησάν μεν ἐγὼ κόσμον τῷ χορῷ ἐπεβού-
λυσεν, ὧς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, διαφθεῖραί μου, νύκτωρ ἐλ-
θὼν ὡς τῶ οἰκίῳ τῶ γὰρ χρυσοχόου : καὶ διέφθειρεν, οὐ
μὲντοι πάντας γε, οὐ γὰρ ἐδωκῆν . καὶ τοι τοιούτων οὐ-
δὲς πῶποτε οὐδένα φησὶν ἀνικητὴν εἶναι τολμήσαντα, οὐδὲ
ποιήσαντα ἐν τῇ πόλει . οὐκ ἀπέχρησε δὲ αὐτῷ τῷ ἔδωκεν, ἀλ-
λά καὶ τὸν διδάσκαλον, ὧς αἰσχροὶ ἀθηναῖοι, διέφθειρε μέν
τῶ χροῦ . καὶ εἰ μὴ τηλεφάνης ὁ ἀνελκὺς αἰσχροὺς ἐλ-
πίσας πρὸς ἐμὲ τότ' ἐλπίσας, καὶ τὸ πρῶτον αἰσχροῦ
τὸν

καὶ αὖ
καὶ αὖ
καὶ αὖ

τὸν αἰθρῶπον ἀπελάσας αὐτὸς συγκροτεῖν καὶ διδάσκειν
 ὥς το διεῖν τὸν χρόνον : οὐδ' αὖ ἠγωνίσμεθα, ὡς ἀνδρὸς ἀθλη-
 ναῖοι : ἀλλ' ἀδίδακτος ἀδ' εἰσῆλθεν ὁ χρόνος, καὶ πρὸ γμα-
 τα αἰχίστα αὐτὸν ἐπάθουεν. καὶ εἰς ταῦτα ἔστη τῆς ὑβρείως :
 ἀλλὰ τοσούτον αὐτῷ παρῆλθε, ὥς τε τὸν ἐσεφανωμένῳ
 ἀρχόντα διέφθαρει : ὅς χρόνους σιωπῆν ἐπ' ἐμὲ βοῶν,
 ἀπειλῶν, ὁμνῶσι πῆρσηκώς τοῖς κριταῖς, τὰ πρῶτα σκη-
 νια φράττων, περσίων ἰδιώτης ὢν, τὰ δημόσια κακὰ καὶ
 πρὸ γματὰ ἀμύθητά μοι πρὸ χρόνῳ διέτελεσε. καὶ τὸν τῶν
 ὁσων ἐν τῷ δήμῳ γέγονεν, ἢ πρὸς τοῖς κριταῖς ἐν ᾧ θεά-
 ρῳ, ὑμεῖς ἐστέ μοι μάρτυρες πάντες, ὡς ἀνδρὸς δικασαί.
 καὶ τοῖς τῶν λόγων ὅσους χρόνῳ δικαιότατος ἢ γένοιτο οὐδ'
 αὐτοὶ καὶ δέμενοι τὸν λέγοντα μαρτυροῦσιν ἀληθεῖς εἶναι.
 περσὶ διαφθείρεσθαι τῶν κριτῶν τῷ ἀπὸν τῆς ἀνδρείας,
 δύο τῶν ὧν ὡς πρὸ κεφάλαια ἐφ' ἅπασι τοῖς ἐαυτῶν νεανίῳι
 μέντοις ἐπέθηκεν : ἐμὲ μὲν ὑβρίσεν εἰς τὸ σῶμα, τῇ φυλῇ
 δὲ κρᾶντο τὸν ἀπὸν αἰπώτατος τῶ μὴ νικῆσαι κατέστη.
 τὰ μὲν οὖν εἰς ἐμὲ καὶ ὅς φυλῆτας ἠσελημνία, καὶ πε-
 ρὶ τῶν ἐορτῶν ἀδίκηματα τὸν τῶν περσῶν μέγα, ἐφ' οἷς αὐτὸν
 τὸν περὶ βλάβῳ, ταῦτ' ἔστιν, ὡς ἀνδρὸς ἀθληναῖοι, καὶ
 πολλὰ ἑτόρα, ὧν ὅσα αὐτὸς οἶός τε ὦ, διέξιμι πρὸς ὑμᾶς
 ἀλλήλους δὴ μάλα. ἔχω δὲ λέγειν καὶ πονηρίας ἑτόρα παμ-
 πλοῦς αὐτῶν, καὶ ὑβρεῖς εἰς πολλοὺς ὑμῶν, καὶ τὸ λημ-
 ματὰ τῶν μακροῦ χρόνου πολλὰ καὶ θανά : ἐφ' οἷς τῶν πε-
 ρσῶν οἱ μὲν, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, καὶ τὰ δεινὰ : ἐφ' οἷς τῶν πε-
 ρσῶν, καὶ τὸ τῶν θράσος, καὶ ὅς παρὰ αὐτῶν ἑταίρους, καὶ
 παρ' αὐτὸν, καὶ ὑβρίν, καὶ τὰ μὲν δὴ ὅσα πρὸς ἐστὶ τὸν τῶν, ἢ
 συχίαν ἔχον : οἱ δὲ τῶν χειρῶν δίκην λαμβάνειν οὐκ ἔ-
 δυνάμην : εἰσὶ δὲ καὶ οἱ διελευσῶν, ἴσως λωπτελεῖν αὐ-
 τοῖς ἡγούμενοι. πῶν μὲν οὖν ἑταίρων αὐτῶν δίκην ἔχοντες
 οἱ γὰρ πεισίντες, τῆς δὲ ἑταίρων νόμων, οὐδ' ἔτι βλάστος,

R

Δημοδένους

κακείνους ἡδίκηει, καὶ νῦν ἐμὲ καὶ πάντας τοὺς ἄλλους, ὑμεῖς
ἐσὲ κληρονόμοι. πάντων οὖν ἀθρώων ἐν τμήμα ποιήσαντες,
ὅ, πᾶν δίκαιον ἡγήσθε. ὕψι λέγω δὲ, πρῶτον μὲν ὅσα αὐ-
τὸς ὑβρίσθην: ἐπειθ' ὅσα ὑμεῖς ἡδίκησατε: μετὰ ταῦτα δὲ καὶ
τὸν ἄλλον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, βίον πάντα αὐτῷ ὕψι τά-
σσω, καὶ δειξάτω πλεονέκτητον, οὐχ εὐδὲς ὄντα ἄξιον.
Λέγε μοι τὴν τῷ χρυσοχόου πρῶτην λαβὴν μνηστῆρα.

Μνηστῆρα.

Γαμμελίνης παμμελῆους ἐπαρχὸς ἔχων χρυσοχρεῖον ἐν τῇ
ἀγορᾷ, ἐν ᾧ καὶ καλὴ γήνομα καὶ δόξα ἴσχυρι τὴν χρυ-
σοχρεῖαν τέχνην, ἐκδόντος δὲ μοι Δημοδένους ὃ καὶ μνη-
στῆρα, σέφαινον χρυσοῦ ὥστε καλὴ σκευὴ ἀγαθὴ, καὶ ἰμάτιον
διὰ χρυσοῦ ποιῆσαι, ὅπως πομπὴν ἐν αὐτοῖς τὴν τοῦ
διονύσου πομπήν, καὶ ἐμνήστω τελέσαντες αὐτὰ καὶ ἔχον-
τες πρὸ ἐμαυτῶν ἔτοιμα, εἰσπονήσας πρὸς μενικτωρ με-
δίαν ὃ κρινόμενος ὑπὸ Δημοδένους, ἔχων μετ' αὐτῶν καὶ
ἄλλους, ἐπεχείρησε διαφθεῖραι τὸν σέφαινον, καὶ τὸ ἱμά-
τιον: καὶ ἵνα μὲν αὐτῷ ἐλυμηνάτο. οὐ μὲν τοι πάντα γε
ἐδωκὴν δὲ τὸ ἀδίκαιον ἐντα με καλῶναι. πολλὰ μὲν
ζώων, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ πολλοὶ ὧν τοὺς ἄλλους ἡδι-
κικεν ἔχον λέγειν, ὡς ποτὶ εἶπον ἐν ἀρχῇ τῷ λόγῳ, καὶ
συνείλαχα ὑβρεῖς αὐτῷ καὶ πονηρίας τοσαύτας, ὅσας ἀ-
κούσεσθε αὐτίκα θὴ μάλα. ὡς δὲ ἡ συμμοχὴ ῥαδίαν. αὐτῷ
γὰρ οἱ πεπονθότες περσέσαν μοι. βούλομαι δὲ πρὸς ὑ-
μῶν εἰπεῖν, οἷς ἀντιχειρήσειν αὐτῷ ἀκήκεια ὕψι πατῶν ἡμῶν.
τοὺς γὰρ ὑπὸ τῶν λόγων, ἐμοὶ μὲν ἀναγκαῖοι τὰ τοιαῦτα
περσέειν ἡτοῦμαι, ὑμῶν δὲ χρησιμὰ τὰ τοιαῦτα ἀκέραια. δὲ
τί; ὅτι τῷ δικαίῳ καὶ δόξῃν θέσθαι τὴν ἀφρονό καλῶ-
σας ὕψι πατῶν λόγος ὑμῶν, οὐ γὰρ αἶπος ἔσται. πολὺ
θὴ μάλιστα πάντων τούτων τῷ λόγῳ περσέειν ὑμῶν δει-
καὶ μνηστῆρας τοῖς, καὶ πρὸς ἐκείνους ἀπαντᾶν ὅταν

οὐτος λέγει. ἔστι δὲ πρῶτον μὲν ἐκεῖνο οὐκ ἄδηλος ὄρων,
 ὅτι ὦν ἰδίᾳ περὶ Ἰννασ' αὐτῶς διεξιὼν ἀπηγγέλετό μοι, ὡς
 εἴ πορ ἀληθῶς ἐπεπόνθεν Ἰννασ' ἃ λέγω, δίκης ἰδίᾳσ'
 μοι προσήκεν αὐτῷ λαχεῖν: ἥτις μὲν ἰματίων καὶ ἥτις χρυ-
 σῶν σεφάων τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πόρῃ τὸν χρῶν ἁ-
 πάσης ἐπηρεῖσας, ἐλάβης: ὦν δ' εἰς τὸ σῶμα ὑβρίζε-
 σθαι φημι, ὑβρεως: οὐ μὰ δὲ οὐχὶ δημοσίᾳ κείναι αὐ-
 τὸν: καὶ τίμημα ἐπαίνει ὃ, ἵνα χῆ παθεῖν, ἢ ἀκρίσαι. ἐ-
 σὶ δὲ, εὖ μὲν ἐκεῖνο οὐ οἶδα, καὶ ὑμᾶς δὲ εἰδέναι χρῆ, ὅτι
 εἰ μὴ περὶ βλαβῶν αὐτῶν, ἀλλ' ἐδικαζόμεν, οὐνανπίος
 αὐτῷ ἦκεν οὐδὲν μοι λόγος: ὡς εἴ πορ κῶ π τὸν τῶν ἀληθῶς
 περὶ βλαβῶν με εἶδῃ, καὶ πρὸ αὐτὰ τὰ δίκηματα πῶ π-
 μωρίαν ποιῆσαι. ὅτι γὰρ χρὸς κῶ τῆς πόλεως, ἢ, π-
 ῆσθαι τῆς ἐορτῆς εὐεχῆ παῖσα παρεσκευάζετο. ἐπὶ πὲ ὅ πε-
 πονθῶς Ἰννασ' χρῆσθαι κῶ. τῆς αὐτοῦ ἐτόρῃ μᾶλλον εἰ-
 λεο πμωρίαν, ἢ πῶ ἐν τῇ νόμῳ κατὰ τῆς πόρῃ πῶ ἐορ-
 τῶν ἀδικούντων οὐκ ἔστι; ταῦτ' οὐ οἶδ' ὅτι πάντ' αὐτῷ ἔλεγε
 οὐτος τότε. φεύγοντος μὲν γὰρ οἶμα καὶ ἡ δικηφόρος ἐστὶ,
 τὸ τὸν πρὸντα Ἰννασ' τῆς μὴ διοῦναι δίκην διακρουόμενον,
 τὸν οὐκ ὄνθ' ὡς εἶδῃ γινέσθαι λέγειν: δίκης δὲ γε σω-
 φρόνων Ἰννασ' πὲ μὴ προσέχειν, καὶ ὅν αὐτὸν λόβωσιν ἁ-
 σελγάνοντα καλῶν. μὴ δὲ ἴσως λέγειν αὐτὸν εἶπε, ὅτι
 καὶ δίκης ἰδίᾳσ' δίδωσιν ὁ νόμος μοι, καὶ γὰρ κῶ ὑβρεως.
 δίδωσι γὰρ: ἀλλ' ὡς οὐ πεποίηκεν ἁ κατηγόρηκα, ἢ πεποι-
 κώς, οὐ πόρῃ πῶ ἐορτῶν ἀδικεῖ, ἴσως δεικνύτω. ἴσως
 γὰρ αὐτὸν ἐγὼ περὶ βλαβῶν, καὶ πόρῃ Ἰννασ' πῶ ἴσως
 φον οἶσιν ἐν ὑμῖς: εἰ δ' ἐγὼ πῶ ὑπὲρ τῆς ἰδίᾳς δικῶς
 πλεονεξίαν ἀφείς, τῇ πόλει πρὸς χρῶν τῆς πμωρίας,
 καὶ ἴσως ἐλάβω τὸν ἀγῶνα, ἀφ' οὗ μηδὲν ἐστὶ λῆμμα
 λαβεῖν ἐμοί, χρῆν, οὐ βλάβω δὴ πρὸ τῆς αὐτῷ εἰκότως
 ἀνέγκαι με πρὸς ὑμῖς. οἶδα ἴσως ὅτι καὶ τῶν τῶ πμω-

ἀντίρροπος

Δημοδένους

ἔχουσέ ται τῷ λόγῳ, μή με δημοδένει πρῶτον, μὴ δὲ διὰ
δημοδένει με αἰέλην. ὅτι τούτῳ πολέμῳ, διὰ τοῦτο με
αἰετοῦρήσετε; ταῦτα πολλὰ κίς οἱ δὲ ὅτι φθίγγεται ἐξ
λέμενος φόβον πινά ἐμοὶ διὰ τῶν τῆς λέων σπύλαι. ἔχει
δὲ οὐχ οὐτῷ τῶν, οὐδὲ γὰρ. οὐδὲ γὰρ τῆς ἀδι-
κούντων ὑμεῖς οὐδὲ τῆς κατηγάρων ἐκδίδετε. οὐδὲ γὰρ,
ἐπειδὴ ἀδίκηθῃ τις, ὡς αὐτὸς ἡμᾶς ὁ πατρὸν πείσῃ,
πρὶν τὴν πινά, ἀλλὰ τὸν ἀντίον. νόμος ἔσθαι
πρὶν τῆς ἀδικημάτων ἐπὶ ἀδικοῖς μετὰ τοῖς ἀδικήμασιν, ἀ-
δικοῖς δὲ τῆς ἀδικησόμενοις. οὐτοὶ δὲ τί ποιοῦσιν οἱ νό-
μοι; πᾶσιν ὑπάρχουσιν τῆς ἐπὶ τῇ πόλει δίκῃ, αὐτὴ δὲ
ἡμεῖς, ἐσθαι δὲ ἀντίον λαβεῖν. ὅταν τοίνυν τῆς πρῶταις
νόμων πινά τῆς νόμος καλῶν, οὐ τῆς κατηγάρων ἐκδίδετε,
ἀλλὰ τῆς νόμος ὑμῶν ἀντίον βεβαιούτε. ἀλλὰ
μὲν, πρὶν τὸ τοῦτον, ὅτι δημοδένεισθαι, ὑβρίζεται,
δίκαιος καὶ κοινὸς καὶ πᾶσι πάντων ἐπὶ ὁ λόγος: οὐ
γὰρ εἰς δημοδένει ὄντα με ἡσέλθαμε μένον τῶν πινά
ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ εἰς γρηγὸν ὑμέτερον. τοῦτο δὲ ὅτι
πινά, γνοίητ' αὐτὸ ἐκ τῆς δεξιᾶς δὲ πινά τῆς δεξιᾶς
τῶν τῶν, οὐδὲν δεξιᾶς ἐπὶ ὄνομα, ἀλλ' ὅτι πινά
ἐκδίδετε. αὐτὸ μὲν τῶν ἰδιώτην ὄντα πινά ἀντίον ὑβρίσῃ
ἡ κακῶς εἶπῃ, γρηγὸν ὑβρίσῃ καὶ δίκῃ κατηγάρων φού-
ξετ' αὐτὸ: ἐπὶ δεξιᾶς τῆς, ἀπὸς ἐπὶ κατὰ πινά. διὰ τὴν
ἡμῶν νόμους ἡ δὲ ὅτι πινά ποιῶν πρὸς βεβί, καὶ τὸν ὑμέτε-
ρον κοινὸν σέφανον, καὶ τὸ τῆς πόλεως ὄνομα. ὁ γὰρ δε-
ξιᾶς, οὐδὲν ἀνθρώπων ἐπὶ ὄνομα, ἀλλὰ τῆς πό-
λεως. καὶ πάλιν γὰρ τὸν ἀντίον, τῶν τῶν. ἐπὶ μὲν ἐ-
σέφανον μὲν πινά τῆς, ἡ κακῶς εἶπῃ, ἀπὸς: ἐπὶ δὲ
ἰδιώτην, ἰδιῶν ὑπόδικος. καὶ οὐ μόνον πινά τῶν οὐτῶ
ταῦτ' ἔχει, ἀλλὰ πινά πάντων, οἷς αὐτὴ πόλις πινά ἀδίκῃ,
ἡ σέφανον, ἡ πινά ὑμῶν δὲ. οὐτῶ τῶν καὶ ἐμὲ, εἰ

μὲν ἄλλαις ἡμετέροις ἰδίκησέ τι βούτων μεθίας ἰδίῳ τῇ
 οὐτά, ἰδία καὶ δίκῳ περσῆκεν αὐτῷ διδόναι· εἰ δὲ χρηρῶν
 οὐτῷ ὑμέτερον ἰδρομωίασ' οὐσης, πάνθ' ὅσα ἠδίκησεν, ὑ-
 βρίσας φαίνεται, δημοσίᾳσ' ὀργῆς καὶ ἡμωρίας δίκαιός
 ἔστι τυγχάνειν. ἅμα γὰρ τῇ δημοδίνει καὶ ὁ χρηρῶν ὑβρί-
 ζετο· ἔτι δὲ τῆς πόλεως ὄνομα· καὶ τῇ τῶν αἰσ τῶν
 ἡμέραις, αἷς οὐκ ἐώσιν οἱ νόμοι. χρὴ δὲ, ὅταν μὲν πρῆθε
 ἔσ νόμους, ὁ πρῶτος πνέει εἰσι, σκοπεῖν· ἐπειδὴν δὲ πρῆθε,
 φυλάττειν καὶ χρῆσθαι. καὶ γὰρ ὁ ὄρκος ταῦθ' ὑμῖν ἔστι, καὶ
 ἄλλως δίκαια. καὶ ὁ τῆς βλάβης ὑμῖν νόμος πόλαι· καὶ ὁ
 τῆς αἰκίας· καὶ ὁ τῆς ὑβρείως. εἰ κρίνω ἀπέχρη ἔσ τοῖς διο-
 νυσίοις τί ποιοῦντας βούτων κατὰ τῶν νόμων δίκην
 διδόναι, οὐδὲν αὐτῶν περσέδει τῇδε τῇ νόμον· ἀλλ' ἐκ ἀ-
 πέχρη. σημείον δὲ ἔθεθε ἰδρὸν νόμον αὐτῷ τῷ θεῷ παρὰ
 τῆς ἰδρομωίας. εἰ τις οὕτω κακείνοις τοῖς περὶ πάρεργισι
 νόμοις, καὶ τὸν τῷ μετ' ἐκείνους πέντι, καὶ πᾶσι τοῖς
 λοιποῖς ἐς ἄρχης, ὁ τοιοῦτος πότρεα μὴ δῶ δῖα ἔτι δὲ δι-
 κῳ, ἢ μείζω διοῖν δικάως; ἐγὼ μὲν οἶμαι, μείζω. ἀπὸ γὰρ
 ζελε κρίνω τίς μοι ποδιδόντα αὐτὸν, συλίσκει καὶ πυν-
 θάνεσθαι, τίσι πρόποτε συμβέβηκεν ὑβρίσθαι καὶ· καὶ λεί-
 πειν τῶν νόμων καὶ διαχεῖσθαι πρὸς ὑμᾶς μὴ μὲν οἷον, ὡς αὐ-
 θροὺς ἀθηναῖοι, τὸν περὶ εὐρον, ὃν ποτὶ φασιν εἰ ὑμῖν ἄπο
 πολυζήλου πλῆρη· καὶ τὸν θεομοθέτην, ὃς ἀγχοῦ
 ἐπλήρη τῶν αὐτῶν ἀφαιρούμενος· καὶ τοιοῦτος ἡ-
 νάς· ὡς ἐὰν πολλοὺς ἐτάρους πλά καὶ διηνά πεπονθό-
 τας ἀπιδείξῃ, ἢ τὸν ὑμᾶς ἐφ' οἷς ἐγὼ πέπονθα ὀργισμέ-
 νους. ἐμοὶ δὲ αὐτῷ τὸν ἀντίον, ὡς αὐθροὺς ἀθηναῖοι, δεκείγε
 πρὶν αὐτὸν εἰκότως· εἰ πόρ' ἄπο τῇ κοινῇ βελτίστου διὰ μέ-
 λην ὑμῖν. τίς γὰρ οὐκ οἶδεν ὑμῖν, τῇ μὲν πολλὰ τοιαῦτα
 γίνεσθαι, τὸ μὴ καλὸν εἶναι ἔσ ὑμῶν τάνοντας ἀπὸν ὄν·
 τῇ δὲ μεθῆνα ὑβρίζειν τὸ λοιπὸν, τὸ δίκῳ τὸν αἰ λυφθίν-

νόμοι

Δημοσθένους

τα ὡς προσήκει διδόναι, μόνον αἶπὸν αὐτὸν γινόμενον; εἰ μὲν
 κρίνω ἀρετῆς συμφορῆς ὅσους ἄλλους, ὅσους καὶ δι' ἐκείνους
 κωλασίον: καὶ μάλιστα γὰρ ὅσους πῶς αὐτὴν πλείω καὶ μείζων
 εἰ δὲ προσέω, καὶ ὅσους καὶ πάντας ἐάτηον. ἐπὶ τοίνυν
 οὐδὲ ὁμοίαν οὐδὲν τούτῳ καὶ κείνοις συγγνώμην δέξασθαι
 πρῶτον μὲν γὰρ ὁ τὸν Δημοσθένεα πατάξας ῥῆϊς εἶχε
 περφάσεις, μέδην, ἔρωτα, ἀγνοίαν δὲ τὸ σκόριον καὶ νη-
 κτὸς τὸ περὶ γὰρ γινέσθαι. ἐπειθ' ὁ πολὺς ἄνθρωπος ὁρῶν καὶ
 τὸν περὶ τῆς φθισίας τὸν λαγισμόν, ἀμφοτέρων ἐφύσεν.
 οὐ γὰρ ἐχθρὸς γὰρ ὑπῆρχεν ὢν, οὐδὲ ἐφ' ὕβρει τὸ ἐκείνῳ
 ἀλλ' οὐ μετὰ τὸν τῶν οὐδὲν ὅσιν εἰπεῖν. καὶ γὰρ ἐχθρὸς ἦν
 καὶ μετ' ἡμέραν εἰδὼς ὑβρίζει. καὶ οὐκ ἂν τὸν μόνον,
 ἀλλ' ὅς πάντων φαίνεται περὶ τῆς μετὰ τὸν ὑβρίζειν. καὶ μὲν,
 οὐδὲ τῶν περὶ τῶν ἐμοὶ καὶ τῶν οὐδὲν ὁμοίων ὁ-
 ρῶν. πρῶτον μὲν γὰρ ὁ Δημοσθένης οὐχ ἔσθ' ὑμῶν, οὐδὲ
 τῶν νόμων φροντίδας, οὐδὲ ἀνακλήσεις φανήσεται: ἀλλ'
 ἰδίᾳ παιδείας, ὅπως δὴ ποτε ἀργυρίῳ καὶ θυφῆς τὸν
 αἰῶνα. ἐπειθ' ὁ πλεονέκτης ἐκείνους ἔσθ' ὅσους πολὺν ἄνθρωπον
 τὸν ὅσους ἰδίᾳ διαλυτάμενος, ἐρῶν πολλὰ τῶν νόμοις
 εἰπὼν καὶ ὑμῖν, οὐδὲ εἰσῆγαγε τὸν πολὺν ἄνθρωπον. εἰ μὲν
 νῦν ἐκείνων καὶ τῶν οὐδὲν ὅσιν εἰπεῖν. καὶ τῶν πρὸν, διὰ λέ-
 γειν τῶν. εἰ δὲ ἔσθ' ὢν ἐμὸν τῶν καὶ τῶν ἄλλων, ἀρετῆς
 γαίῳ, πᾶσι ταῖς μάλιστα ἢ τῶν λεκτέων: πᾶν γὰρ τῶν οὐδὲν
 πῶν ἐκείνοις. αὐτὸς μὲν ὅτι λαβὼν οὐδὲν, οὐτ' ἐπιχειρή-
 σας λαβεῖν φανήσεται: πᾶν δὲ ἔσθ' ὅσους νόμων, καὶ πᾶν
 ἔσθ' ὅσους θεοῦ, καὶ πᾶν ἔσθ' ὑμῶν ὑμῶν δικαίως φυ-
 λάξας καὶ νῦν ἀρετῆς ὡς ὑμῖν. μὴ κρίνω ἐὰν ταῦτα
 τὸν λέγειν. μὴ δὲ αὐτὸν εἰσῆγαγε, περὶ θεοῦ ὡς δίκαιόν πλεονέ-
 κτη. αὐτὸς γὰρ ταῦτα ὅπως ἐγνωσμένα ὑπάρχει πρὸ ὑμῶν, δὲ ἐνέ-
 σται αὐτῶν λόγος ὅτι εἰς. πῶς γὰρ περὶ φασίς τις ἀνθρώ-
 πῳ καὶ μετὰ σκῆψις φανήσεται τῶν περὶ τῶν οὐδὲν

ὁρῶν τὴν δίκην καὶ γὰρ ὅστις τυχὸν λείπει· ἀλλ' αὖ μὲν αὖ πρὸς
 ἀφ' ὧν τὸν λογιζομένον φθάσας ὑβρίζῃ π' περὶ αὐτοῦ, καὶ ὑβρι-
 στικῶς ὅστις ποιῶσιν, δι' ὁρῶν γ' αὖτε φησὶ πεποινηκέναι. αὖ
 δ' αὖ ἐκ πολλοῦ σιωπῶντος ὡς πάλαις ἡμῶν αὖ πρὸς ὅσον
 μὲν πρὸς τῶν τίς φωρᾶται, ὅ μόνον δὴ πρὸς τὴν μὴ μετ' ὁρ-
 γῆς ἀπέχει, ἀλλὰ καὶ βιβουλα μὲν οὗτος οὗτος ὑβρίζων
 ὅστις ἡδὴ φανόρος. ἀλλὰ μὲν ὁ πηνίκα καὶ πεποινηκὼς αὖ
 κατηγορεῖ, καὶ * ὑβρίζει πεποινηκῶς φαίνεται: ὅς νόμους
 ἡδὴ διείσκησεν, ὡς αὖτε διέσκει: καὶ γὰρ τούτοις
 διέσκειν ὁ μὲν μέγα: καὶ διατρέφει, ὅς μὲν μέγιστος ὁρῶν
 καὶ ζημίαν ἀξιοῦσι ὅς ἐκουσίως καὶ δι' ὑβρίν πλημμε-
 λούντας, τίς ἄλλως πρὸς ὑβρισματικῶν. πρῶτον μὲν
 τῶν οὖτοις τῆς βλάβης ὅσον νόμοι πάντες, ἵνα ἐκ τούτων
 ἀρξώμεθα, αὖ μὲν ἐκὼν βλάψῃ, δι' αὐτοῦ: αὖ δ' ἄκων, ἀ-
 πλοῦν τὸ βλάβος κελεύουσιν ἐκτίθεν: ἐκόντως. ὁ μὲν γὰρ
 παθὼν πανταχρὺ βοηθείας δίκαιος ὅστις τυγχάνειν. τῷ δ' ἄρ' *ἐκὼν/ἄκων*
 ὅσον π' αὖτε ἵσκη τὴν ὁρῶν αὖτε ἐκὼν αὖτε ἄκων, ἔταξεν ὁ *νόμος*
 νόμος. ἔπειθ' οἱ φονικοί, ὅς μὲν ἐκ περνοίαν ἀρχικρινύ-
 τας θανάτῳ, καὶ ἀεφυγία, καὶ δημόσει τῷ ὑπαρχόντων
 ζημιῶσι. ὅς δ' ἄκων αὖτε ἀνέδωκε καὶ πληθυνθῶσι πολ-
 λῆς ἡξιώσαν. οὐ μόνον δ' αὖτε τούτων τῶν ἐκ περνοίαν
 ὑβριστικῶς χαλεποὺς ὄντας ἰδεῖν ὅστις ὅς νόμους, ἀλλὰ καὶ
 ἐφ' ἅπαντων. τί γὰρ δὴ πρὸς αὖτε ὅφλων δίκην μὴ ἐκ-
 πίση, οὐκ ἐποίησεν ὁ νόμος τὴν ὑβρίδους ἰδίαν, ἀλλὰ
 περσπμᾶν ἐπέταξε τῷ δημοσίῳ; καὶ πάλιν, τί δηποτε
 αὖ μὲν ἐκὼν παρ' ἐκόντος τίς λάβη τάλαντον αὖ, ἢ δύν, ἢ
 καὶ δίκη, καὶ τῶν ἀρεσθῆσι, οὐδὲν αὖτε πρὸς τὴν πό- *λεος δευ*
 λιν ὅστις: αὖ δὲ μικροῦ πάνυ ζημίαν ἀξίον πρὸς λάβη, βία
 δὲ ὅστις ἀφ' ἑλπίαν, τὸ ἴδον τῷ δημοσίῳ περσπμᾶν οἱ νό-
 μοι κελεύουσιν, ὅσον πρὸς τῷ ἰδιώτῃ; δὲ τίς ὅτι πάνθ' ὅσοι
 πρὸς διαζόμενος πρὸς τῇ, κοινὰ ἀδικήματα, καὶ καὶ τῶν ἑξωτ.

Δημοσθένους

πράγματ' ὄντων ἡ γὰρ ὁ νομοθέτης. πῶς μὲν γὰρ ἰσχύς,
ὀλίγων: ὅς δὲ νόμους, ἀπάντων εἶναι, καὶ τὸν μὲν πεισθέν-
τα ἰδίᾳ, τὸν δὲ βιασθέντα, δημοσίᾳ δεῖσθαι βοηθείας.
διόπερ καὶ τῆς ὑβρεως αὐτῆς τῶν μὲν γράφας ἔδωκεν ἅ-
παντι τῷ βουλομένῳ: τὸ δὲ τίμημα ἐποίησεν ὅλον δημό-
σιον. πῶς γὰρ πόλιν ἡ γαίη ἀδικεῖν, οὐχὶ τὸν παθόντα μόνον,
τὸν ὑβρίζειν ὡς χειροῦντα: καὶ δίκῃ ἰκανῶς πῶς τι-
μωρεῖσθαι εἶναι τῷ παθόντι: χρήματα δὲ οὐ προσήκειν τῷ
τῶν ἐφ' αὐτῷ λαμβάνειν. καὶ τῶν αὐτῶν γὰρ χρήματα ὑ-
ποβολῇ, ὥστε καὶ εἰς διούλῳ ὑβρίξει τις, ὁμοίως ἔδω-
κεν ἡμῶν τῷ βουλομένῳ γράφῳ. οὐ γὰρ ὅστις ὁ πάχων ὥς τοῦ
σκοπεῖν. ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα ὁποῖον πὶ τὸ γινώμενον. ἐπει-
δὴ ὁ δὲ οὐκ ἀδίκησιν, μήτε πρὸς δούλῳ, μήτε ὅλως
ἐξ εἶναι πρᾶτ' ἐν ἐπέταξεν. οὐ γὰρ ὅστις οὐκ ἔστιν, ὡς αὐτοῦ
ἀθηναῖοι, ὅτι πάντων οὐδὲν ὑβρεως ἀφορᾷ τὸ τόπον: οὐδ' ἐφ'
ὅτ' ἂν μᾶλλον ὑμῖν ὀργίζεσθαι προσήκει. ἀνάγκη δ' αὖ-
τόν μοι λαβὼν τὸν τῆς ὑβρεως νόμον: οὐδὲν γὰρ, οἷον ἀκούειν
αὐτοῦ τῆς νόμου.

νεφέλη

Νόμος.

Εἰς ὑβρίξει τινὰ, ἢ παῖδα, ἢ γυναῖκα, ἢ αὐδρα τῶν
ἐλευθέρων, ἢ τῶν δούλων, ἢ πρᾶνομόν τι ποιήσῃ εἰς
τοῦτων πινά, γράφεισθαι πρὸς ὅς δημοθέτης ὁ βουλό-
μενος ἀθηναίων οἷον ἔξεστιν. οἱ δὲ δημοθέται εἰσαγόντων
εἰς πῶς ἡλιαίου τιμωρὶν ἡμῶν ἀφ' ἧς αὐτὴ ἡ γράφη,
εἰ μὴ τι δημόσιον κωλύῃ. εἰ δὲ μὴ, ὅταν πρῶτον οἷος
τε. ὅτ' αὐτὸν καὶ ἡλιαίου τιμῶν πρᾶτ' αὐτοῦ
πρᾶχῃμα, ὅτου αὐτὸν δέξῃ ἄξιον εἶναι παθεῖν, ἢ ἀκρί-
βη. ὅσοι δ' αὐτὸν γράφονται γράφας ἰδίᾳ καὶ τὸν νό-
μον εἰς μὴ ἐπέξελθῃ, ἢ ἐπεξιών μὴ μεταλάβῃ τὸ πέ-
πτον μόρος τῆς ἀφ' ἧς ἀκρίβης χιλίας δραχμῶν τῷ δη-
μοσίῳ. εἰ δὲ ἀρῇ γαίῳ πρᾶτ' ἡ τῆς ὑβρεως, δεδωκὼς εἰς

ἐλθὺς δὲ ὑβρίσῃ, μέχρι αὐτὴ ἐκπίσῃ. ἀκούετε, ὦ ἀνθρώποι
 Ἀθηναῖοι, τὸν νόμον τῆς φιλανθρωπίας, ὃς οὐδὲ ἔσθ' δού-
 λω ὑβρίζεσθαι ἀξιοί; τί οὖν περὶ θεῶν, εἴ τις εἰς ἑὸς ἑα-
 ράτους ἐνέγκων τὸν νόμον ἔδωκεν, ἢ ὅν τὰ ἀνθρώπων πο-
 ῶν εἰς ἑὸς ἑλλενασθαι μέλει, ἐπαινοῦν ὑμᾶς καὶ διεξιῶν, *long legis*
 ποδὶ τῆς πόλεως εἴποι περὶ αὐτοῦ ὅτι, εἰσὶ πινυτοὶ ἐλθ-
 νοὶ ἀνθρώποι οὕτως ἡμῶροι καὶ φιλανθρώποι ἔσθ' ὅποιος,
 ὥστε πρὸς ὑμᾶς ἡ δὴ κημελίαι, καὶ φύσει τῆς περὶ ὑ-
 μᾶς ἐχθρὰς αὐτοῖς ὑπὲρ χάριτος παύειν, ὅμως οὐδ' ὅσων
 αὐτὴ μὴν καὶ τὸν δούλω κτήσωνται, οὐδὲ τούτων ὑ-
 βρίζειν ἀξιοῦσιν: ἀλλὰ νόμον δημοσίαν τὸν καὶ τὸν καλῶ-
 σοντα τίθενται τουτοῦ: καὶ πολλοὺς ἡδὴ πρὸς βαλάντας τὸν
 νόμον ἔδωκεν ἐξημεύειν θανάτῳ: εἰ ταῦτ' ἀκούσταιν καὶ
 σωθῆναι οἱ βαρβάροι, οὐκ ἂν οἶεσθε δημοσίαν πάντας ἡ-
 μάς περὶ αὐτῆς ποιήσασθαι; τὸν τοίνυν οὐ πρὸς τὸ
 τοῖς ἑλλήσι μόνον δὲ δεικνύμεντα νόμον ἀλλὰ καὶ πρὸς τοῖς
 βαρβάροις δὲ δέξασθαι εἶναι, σκοπεῖσθαι ὅτι πρὸς ἑαυ-
 τῶν δούλων δίκην ἀξίαν εἶναι δεδωκώς. εἰ μὲν γὰρ, ὦ ἀν-
 θρώποι Ἀθηναῖοι, μὴ χρηρῆς ὢν ταῦτ' ἐπεπόνθειν ἕως με-
 δίον, ὑβρίν αὐτὴς κατέγνω μόνον τῆς περὶ ἡμετέρων αὐ-
 τῶν: νῦν δὲ μοι δοκεῖ, καὶ ἀσέβειαν εἰ καὶ τὴν γινώσκει τις, τὰ
 περὶ σῆκοντα ποιεῖν. ἴσα γὰρ δὴ πού τις ἔδωκεν, ὅτι ἑὸς ἑαυτοῦ ὑ-
 μᾶς ἀπαντὰς τούτων, καὶ ὑμῶν τῶν θεῶν πειθεσθαι, ὅτι μόν-
 ον καὶ τὸν νόμον ἔδωκεν ποδὶ τῆς διονυσίων, ἀλλὰ καὶ
 καὶ τὸν μαντείαν, ἐν αἷς ἀπάρεσσιν ἀνθρωπείων δὲ ῥήσε-
 τε τῇ πόλει: ὁμοίως ἐκ δελφῶν, καὶ ἐκ δωδώνης, χερσὶν
 ἰσάναι καὶ τὰ πάτρια: καὶ κινεῖσθαι ἀγῶνας, καὶ σεφάλη-
 φορεῖν. Ἀνάγνωτε δὲ μνηστῶν αὐτοῖς τῶν μαντείαν.

Μαντεῖαι.

Αὐτῶν δὲ ἔχουσιν ὅσοι πανδίωνος ἄν
 Νάετε, καὶ παύοισι νόμος ἰσχύει ἑορταῖς,

Δημόδωτος

Μεμνήσθαι βέλχεο, καὶ δούροχόρους κατ' ἀγυῖα
 ἰσάναι ὠραίῳ βρομίῳ χλιν ἄμμιχα πάντας
 Καὶ κνισθῆναι βωμοῖσι καὶ σεφάλοις πυλάσιν.

Πρὶ ὑμῶν δύνει, καὶ δύχεται δι' ὑπέρτω, καὶ ἥρα
 κλεῖ, ἀπόλωνι περσάθειω: πόρ' ἔτι χεῖρας ἀγασσάσθαι ἀπόλ
 λωνι ἀγυῖα, λατοῖ, ἀρτέμει, καὶ κατ' ἀγυῖα κρατῆ
 ρας ἰσάμεν καὶ χροῦς, καὶ σεφανηφορεῖν κατὰ τὰ πά
 ρια τοῖς ὀλυμπίοις πάντες καὶ πόλεις, ἰδίᾳ δεξιᾷ καὶ
 ἀριστερᾷ ἀνίσχοντες, καὶ μνασιδωρεῖν.

Εὐδώρα.

Εὐδωδῶντος μαντεῖαι τῷ δήμῳ τῆς ἀθηναίων. Ο τοῦ
 διὸς σημεῖναι, ὅτι τὰς ὅρας πᾶσι κατε τῆς θυσίας. καὶ
 τῆς θεωρίας αἰρεῖται πᾶσι καλὰ θεῶν εὐνεία, καὶ
 τῶν τοῦ δὲ ταχίων τῷ δι' τῷ δωδωναίῳ ἀρτοφῆς βούς,
 καὶ πρὸς ἐκείνῳ δύο βόσσεις. τῇ δὲ διῶν βούν, καὶ ἄλλα
 ἰορῆα, καὶ τὰ πᾶσι καλῶν. καὶ πρὸς, τὸ ἀνὰ θεῖον, ὅ
 ἀνέθηκεν ὁ δῆμος ὁ ἀθηναίων.

Εὐδώρα.

Ο τῆς διὸς σημεῖναι ἐν δωδωνῇ διονύσω δημῶν τελεῖ ἰορῆον
 τέλειον, καὶ κρατῆρα κατὰ θεῖον, καὶ χροῦς ἰσάναι: ἀπόλ
 λωνι ἀρτοφῆς βούν θυσιᾷ, καὶ σεφανηφορεῖν ἐλδῶ θ
 ρους καὶ δούλοισ, καὶ ἐλεῖν: δύνει μίαν ἡμέραν δι' κτη
 σίῳ βούν λαβόν. Εἰπὶν, ὅτι ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ αὐ
 τῶν καὶ ἄλλαι πολλὰ μαντεῖαι ἐν τῇ πόλει καλὰ καὶ
 χαθαί. πᾶσι ἐν τῶν ὑμῶν ἐν θυμῷ δαδῆι; ὅτι τὰς
 μετὰ ἄλλας θυσίας τῆς ἐκείνης μαντείας περφαίνο
 μένοις θεοῖς περσάπθουσι δύνει. ἰσάναι δὲ χροῦς καὶ σε
 φανηφορεῖν κατὰ τὰ πάγια, πρὸς ἀπᾶσι τῶν ἀφικ
 μέναις μαντείας περφαίρουσιν ὑμῖν. οἱ τοίνυν χροῖ
 γηγόμενοι καὶ οἱ χροῖ, δῆλον ὅτι τὰς μετὰ ἡμῶν ἐκεί
 νας ἄς στωδρόμεθα εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὰς μαντείας

τῶν αὖτε, ὑποδ' ὑμῶν αὐτῶν ἐσεφανούμεθα, ὁμοίως δ',
 πρὸς μέγαν νικᾶν, καὶ ὁ πάντων ὑστατος γλῆσσεσθαι. πῶς δὲ
 τῶν αὐτῶν κίων ὑποδ' αὐτῶν τότ' ἤδη σεφανούμεθα ὁ νικῶν.
 τὸν οὖν εἰς ἕνα τῶν τῶν χερσὶν τῶν, ἢ τῶν χερσὶν ὑβρί-
 ζοντα ἐπ' ἔχθρα, καὶ παῦτ' αὐτῶν τῶν ἀπὸν καὶ ἐν τῶν τῶν
 θεοῦ ἱανῶν εἴχον ἀλλοῦ πᾶσι ἀσεβεῖν φήσομεν, καὶ μὴν
 ἰσέ γε εἴχο, ὅτι βουλόμενοι μηδὲν ἀπὸν ἵζεσθαι ξείνον, οὐκ
 ἐδώκατε ἀπὸ τῶν χερσὶν οὐδενί, περὶ καλῆς (ἢ) πῶς
 χερσὶν σκοπεῖν, ἀλλ' ἐὰν μὲν καλῆς, πεντήκοντα δραχ-
 μὰς. ἐὰν δὲ καλῆς καὶ κελύσῃ, χιλίας ἀρχίνον ἐτά-
 ξατε. πῶς αἶνετε; ὅπως μὴ τὸν ἐσεφανούμενον καὶ λει-
 τουργῶν τῶν θεῶν τῶν αὖτε πῶς ἡμέραν καλῇ, μὴ δ' ἐπι-
 ριάζῃ, μὴ δ' ὑβρίζῃ, μηδὲν ὅτι πῶς. εἴτα τὸν μὲν χερσὶν
 πῶς οὐδ' ὁ περὶ καλῆς καὶ τῶν νόμων ἀγῆμος εἶσαι.
 τὸν δὲ χερσὶν αὐτὸν οὐδ' ὁ συγκρίσας πᾶσι πάντας εἴς
 νόμους οὐτῶν φανέρως, οὐδ' ὁ δώπει δίκην; ἀλλὰ μὴν, οὐ-
 δὲν εἰς ὅφελος καλῶς καὶ ὑπερβαλὼν πῶς τοὺς νόμους
 ὑποδ' πολλῶν κείσθαι, εἰς τοὺς ἀπειθοῦσι καὶ διαχομένους
 αὐτοῦς, ἢ πρὸς ὑμῶν ὀργῇ τ' αἰεὶ κυρίων μὴ γλῆσσεσθαι. φόρε
 δὴ πρὸς θεῶν καὶ κείνο σκέψασθε. παραιτήσομαι δ' ὑμᾶς
 μηδὲν ἀχρεοθῆναί μοι, ἐὰν ἐπὶ συμφοραῖς ἑνῶν γεγονό-
 των ὀνόματι μνησθῶ. οὐ γὰρ ὀνειδίται μὰ θεῶν θεοῦς οὐδε-
 νὶ δυσχερεῖς οὐδὲν βουλόμενος εἴχο ποιήσω, ἀλλὰ δεῖξαι
 τὸ βιάζεσθαι καὶ ὑβρίζειν καὶ τὰ τριαῦτα ποιεῖν, ὡς ἅπαν-
 τες ὑμεῖς οἱ ἄλλοι φέρετε. (ἢ) νῦν ἐστὶ δὴ πῶς. τίς ὁ τοῦς
 ἑταίρους διδάσκων; οὐτὸς ἀσφατεῖας ἐάτω, καὶ κέ-
 χρηται συμφορᾷ. εἴχο μὲν πῶς ἀτυχίαν τῶν αὖτε, ἐμ-
 δώτε τὸν ἑταίρων χερσὶν ἑταίρων, οἷμα, θεοσ-
 δοπίδης. τὸ μὲν οὖν πρὸς τὸν ἡγανάκτω οἱ αὐτῶν χερσὶν
 καὶ κωλύσιν ἐφασαν. ὡς δ' ἐπληρώθη τὸ θάλασσον, καὶ
 τὸν ὄχλον συνεληγμένον εἶδον ἀπὸ τὸν ἀγῶνα, ὥκνησαν,

Δημοσθένους

εἶαθ' ἡμεῖς ἡμεῖς. ἀλλὰ τοσοῦτον τῆς δούσεως ὡς
 κἄν, πρὸς ἡμῶν ἰδίῳ συγκεχωρηκός, ὥστε πάντα τὸν
 μὲν ταῦτα χρόνον διδάσκει τὸν χρόνον: καὶ οὐδὲ τῶν ἰδίων
 ἐχθρῶν οὐδὲς κωλύει: τοσοῦτ' ἀπέχει τῶν χρημάτων πινος
 ἀφαισθαι. Ἄλλος ὅστις ἀριστεύει οἰνίδος φυλῆς. ἡ τυ-
 χηκῶς πὶ καὶ ὅπως τοιοῦτον. ὅς νῦν μὲν καὶ γέρων ὅστις ἦδη,
 καὶ ὥστε ἡτῶν χρημάτων, ὡς δὲ πρὸς ἡμεῶν τῆς φυλῆς κυ-
 ρυφαῖος. ἴσῃ δὲ πῶς τῶν ὅτι τὸν ἡγεμόνα αὐτὸν ἀφέλῃ πρὸς,
 οἷον οἷον πρὸς χρόνος. ἀλλ' ὅμως πολλὰν χρημάτων φιλο-
 νεκροῦντων, οὐδὲς πῶποτε τῶν εἶδε τὸ ἐλεονέκτημα:
 οὐδὲ τὸ λυσιτελεῖν ὕψι γὰρ, οὐδὲ κωλύει. δὲ γὰρ
 τὸ δὲ αὐτὸν ὑπερβόρμενον τῇ χειρὶ ὅτι ποιῆσαι, καὶ μὴ
 περὶ αἰετῶν περὶ τὸν ἀρχὴντα ὑπερβαίνει, ὥς πρὸς αὐτὸν εἰ-
 ξένον πρὸς ὑπερβαίνει ἡβοῦλετο, ἅπας τις ὥκει τῆς ἀσελ-
 γείας ὅτι αὐτὸς αὐτὸς οὐ φθάνει γλῶσσος. οὐκοῦν δὴνόν,
 ὡς αὐτὸς δικασαί, καὶ χέτλιον, τῶν μὲν νικῶν αὐτὸν τὸν
 πρὸς τῶν οἰομένων χρημάτων, τῶν ἀνελωκῶτων πολλὰς
 πάντα τὰ ὄντα εἰς τὰς λειτουργίας, μηδὲν ἔλμῃ πῶ-
 πτε, μὴ δὲ ὡς οἱ νόμοι διδάσιν ἀφαισθαι: ἀλλ' οὕτως δὲ
 λαβῶς, οὕτως δούσεως, οὕτω μετρίως διακείσθαι, ὥστε
 αἰαλίσκοντας, ἀγωνιῶντας, ὅμως ἀπέχεσθαι, καὶ περὶ
 ῥᾶτα τὰς ὑμετέρων βουλήσεις, καὶ πῶς πῶς τῶν ἐορ-
 τῶν ἀπουδῆν: μετρίαν δὲ ἰδιώτην ὄντα, μηδὲν ἀνελωκῶτα,
 ὅτι τῶν περὶ σέκουσε, καὶ ἐχθρὸς ὑπερβαίνει, ὅτι αὐτὸν ἀναλί-
 σκοντα, χρηματίζοντα, ἐπί τῶν ὄντα περὶ πλεονέχειν καὶ
 τύπῃ, καὶ μὴ ἐορτῆς μίτη τῶν νόμων, μήτε ἡ ὑμῶν ἐορ-
 τῆς, μήτε τῶν θεῶν φροντίζειν. πολλὰν τοίνυν, ὡς αὐτὸς
 ἀθηναῖοι, γλῶσσος ἐχθρῶν ἀλλήλοις, οὐ μόνον ὑπερ-
 βῶν ἀλλὰ καὶ ἐκ κοινῶν παραγμάτων, οὐδὲς πῶποτε εἰς
 τοσοῦτ' ἀναιδείας ἀφίκετο, ὥστε τοιοῦτός τι ἔλμῃ
 ποιεῖν. καὶ τοι φασὶν ἰσχυράτην ποτὲ ἐκείνον διοκλεῖ τῶ

πιτθῇ τὰ μάλιστα ἐλθεῖν εἰς ἔχθραν· καὶ ἐπὶ περὶς τοῦτω
 συμβῶαι ποῖαν τὸν ἰσικράτους ἀδελφὸν ἀνέχρησεν
 τῷ διοκλεῖ. ἀλλ' ὅμως πολλοὺς μὲν ἔχων φίλους ἰσικρά-
 τος, πολλὰ δὲ χηρίματα κεκλιμένος, φρονῶν δ' ἐφ' ἑαυτῷ
 τηλικύτην, ἡλικίαν εἰκὲς ἀνδρα καὶ δέξης καὶ τιμῶν πετυ-
 χηκότα, ὧν ἐκεῖνος ἐξίωτο πρὸ ὕμνων, οὐκ ἐβόηεν ἡδὲ τῶν
 τῷ χρυθρόν οἰκίσαν ὑπὸ τῶν, οὐδὲ κατεργήσινε τὰ πα-
 ρασκευάζόμενα ἰμάτια εἰς πλὴν ἑορτῶν, οὐδὲ διέφθειρε δι-
 δάσκαλον, οὐδὲ χερὸν μαθητῶν ἐκώλυνεν, οὐδὲ τῷ ἄλ-
 λων οὐδέν, ὧν οὐτὸς διεπράττειτο, ἐποιεῖ· ἀλλὰ τοῖς νόμοις
 καὶ τῇ τῷ ἄλλων βολήσῃ συγχωρῶν ὑπέχειτο καὶ νικῶν-
 τα κησεφαινούμενον τὸν ἐχθρὸν ὁρῶν, εἰκότως. ἐν ἧ γὰρ αὖ-
 τὸς οὐδ' αἰμῶν ἡδ' αἰγερονώσ' πολιτείᾳ, τῷ τῷ συγχωρεῖν
 τὰ τοιαῦτα ἡξίου. πάλιν φιλόστοργον ἄπαντες ἴσμεν τὸν
 κελωνῆδεν, χαβρίου κατηγοροῦντα, ὅτ' ἐκρίνετο πλὴν πατρὸς
 ὡρῶν πύκριν θανάτου καὶ πάντων τῶν κατηγόρων πι-
 κρότατον γιγνόμενον, καὶ μετὰ τῷ τῷ χορηγοῦντα παισὶ διο-
 νύσια, καὶ νικῶντα, καὶ χαερίαν οὐτε τύπτοντα, οὐτε ἀ-
 φαρπάλλοντα τὸν σέφαινον, οὐθ' ὅλως περσιόντα ὅποι μὴ
 περσῆκεν αὐτῷ. πολλοὺς δ' αὖ ἔχεν εἰπεῖν ἐπὶ, καὶ δὲ πολ-
 λὰς περφάσεις ἐχθροὺς γεληνημένους ἀλλήλοισι, οὐδέναι
 πώποτε οὐτε ἀκήκοα οὐτε εἰώρακα, ὅς τις εἰς τοσούτον ἐλ-
 λυθεν ὕβριως, ὥς τε τοιοῦτον ποιῶν. οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνο οὐ-
 δείς ὕμνων οἰδ' ὅ τι μνησκονόει περὶ τόρον τῷ ἢ τοῖς ἰδίοις,
 ἢ καὶ τοῖς κοινοῖς ἐχθρῶν ἀλλήλοισι γενομένων οὐδέναι, ὅτε
 καλῶν τῶν κριτῶν πρῆσιν ἔπειτα, εἰδ' ὅταν ὁ μὲν ὡσιν ὕπερ
 κύντα, οὐθ' ὅλως ἐπ' οὐδενὶ τῷ τῷ τοιούτων ἐχθρὸν ὕπερτα-
 μένον. τῷ τῷ γὰρ πάντα καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἀφ' ὅσων ἀν-
 ναῖοι, φιλονεικίᾳ μὲν ὑπαχθὲν ὄντα χορηγὸν ποιῶν, ἔχει
 ἱναὶ συληώμεν· ἐχθρὰ δὲ ἐλαύνοντά τινα ἐκ περσείας
 ἐφ' ἅπασι καὶ πλὴν ἰδίαν δύνανται κρεῖττω καὶ βίαν τῷ νό-

Δημοδένους

μεων οὐδ' αὖ ἐν δεικνύμενον, ἡράκλεις, βαρὺ καὶ οὐχὶ δι-
καιόν ἔστιν, οὐδὲ συμφέρον ὑμῶν. εἰ γὰρ ἐκείτω τῆς χρη-
στύντων ἑστῶτος περὶ δὴλον γένοιτο, ὅτι αὐτὸ δεινὰ ἐχέρος ἢ
μυι μεδίᾳς, ἢ πρὸς ἄλλος θρασὺς καὶ οὕτω ἀπ' οὐσίος,
πρῶτον μὲν ἀφαιρεθίστο μὲν νίκῃ, καὶ ἄρ' αἰνον ἀπο-
νίσωμαι πνος: ἔπειτ' ἐφ' ἅπασι ἐλαττωθίστο μὲν, καὶ
περὶ πηλοκρόμενος διατελέσω: τίς οὕτως ἀλόγιστος; ἢ
τίς οὕτως ἀθλιός ἔστιν, ὅς τις ἐκὼν αὐτὸν μίαν θραχυλὴν ἐ-
θλίψειν ἀναλίσκει; οὐδὲς δὲ ποῦ: ἀλλ' οἷμαι, τὸ πᾶν
τας ποιοῦν καὶ φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἀναλίσκειν ἐθέλειν, ἐ-
κείνός ἔστιν, ὅτε τῶ ἴσων καὶ τῶ δικαίων ἐκείτος ἢ καὶ
ἐαυτῷ μετεῖναι ἐν δημοκρατίᾳ. ἐγὼ εἶνω, ὡς αὐτοὶς ἀ-
θηναῖοι, τῶντων οὐκ ἔτυχον δὲ ἑστῶτος: ἀλλὰ χεῖρ ὦν ὑ-
βρίσθην, καὶ τῆς νίκης περὶ ἀπεσθῆσθην. καὶ τοῖς πᾶσι ὑμῶν
ἑστῶτος δεινὰς σφῶς εἶτω γὰρ ὅτι μηδὲν ἀσελγὲς ἐβλήν ποιεῖν
πρὸς μεδίᾳ, μὴ δὲ ὑβρίσοντι, μὴ δὲ τύπῃοντι καὶ λυπεῖν ἐμὲ
καὶ κατὰ τῶ νόμου αὐτῷ φιλοτιμεῖσθαι περὶ ὑμῶν,
καὶ μὴ δὲ διαρῇ τὸ σῶμα ποδὶ αὐτῶν νῦν ἔχειν ἐμὲ. ἐ-
γὼ γὰρ αὐτῶν, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, ὅτ' ἐγὼ τῆς πανδο-
νίδος χρηστὸς ὑπέστην ἐν τῷ δῆμῳ, τότε τῆς δρεχονίδος ἀ-
ναστάντα τῆς ἐαυτῷ φυλῆς ἀνθυποστῆναι: καὶ κατὰ τῶ
θ' ἐαυτὸν ὕψιστον, καὶ τὰ ὄντα ἀναλίσκοντα ὡς τῶ ἐγὼ,
οὕτω με ἀφαιρεῖσθαι τῶ νίκῃ: ὑβρίξειν δὲ τῶντων καὶ
τύπῃον, οὐδὲ τότε. νῦν δὲ ἑστῶτος μὲν ἐκ ἐποίησεν, ἐν ᾧ τὸν
ἐγὼ μὲν ἐπῆρσεν αὐτὸν, οὐδὲ ἀναιδὲς ἔβη τοιοῦτον οὐδέν: ἐμοὶ
δὲ ὅς, εἴτε τις, ὡς αὐτοὶς ἀθηναῖοι, βούλεται νομίσαι μα-
νίαν, μακρία γὰρ ἴσως ἔστιν, ἔσθ' ὅπως δύναιμι πρὸς ποιεῖν: ἢ τε,
καὶ φιλοτιμῶμαι, χρηστὸς ὑπέστην: οὕτω φανερὸς καὶ μα-
ρὸς ἐπὶ πρεσβίων ἐπὶ κελουθῆσθην, ὡς τε μὴ δὲ τῶ ἴσων
ἱματίων, μὴ δὲ τῶ χροῦ, καὶ δὲ τῶ σώματος τῷ χεῖρι τε-
λατῶ ἀπ' ἀχιδά μου. εἰ εἰνὼ τίς ὑμῶν, ὡς αὐτοὶς ἀ-

Ἀθηναῖοι, ἄλλως πῶς ἔχει τὴν ὀργὴν ὑπὲρ μείδιον, ἢ ὡς οὐ
 δῖον αὐτὸν τιθῆναι: ἔκ ὀργῆς ἔχει. ἔργον δὲ δίκαιον ἔ-
 δε προσηκόν, τὴν τῆ παθόντος οὐλαίαν τῷ μηδὲν ἕπο-
 σαι μελὶν πρὸς ὑβριν μόριδα εἰς σωτηρίαν ὑπάρχειν. ἀλ-
 λά τὸν μὲν, οἷς ἅπαντων τῆς ἀνικέστων αἵτιον καλῶς περ-
 σήκει: τῷ δὲ τῷ ἐσθλῷ ἀρετῇ δίδναι τὴν ἡμίαν. οὐδὲ γὰρ
 αὐτὸς τῆς ἐστὶν εἰπεῖν, ὡς οὐ γὰρ κληροῦ πῶς τ' οὐδενὸς ἐκ
 τῆς βιούτων δεινῶν, τῷ λόγῳ τὸ πρῶτον ἐκείνῳ αἶρω καὶ
 φοβερὸν ποιῶ: πολλοὺ γὰρ καὶ δει: ἀλλ' ἴσασιν ἅπαντες,
 εἰδὲ μὴ, πολλοὶ γὰρ οὐθινον τὸν παλαιστῆρα ποτε ἐκείνον
 ἤνεκιστον, καὶ σώσωλον τὸν παγκρατῆρα: ἰσχυρὸς τις ἦν,
 μέγας δὲ οἷον ὅτι γινώσκουσιν πινυ ὑμῶν ὅν λέγω: ὅτι
 ἐν σάμῳ ἐν στανουσίᾳ ἔνι καὶ διαβίῃ οὕτως ἰδίᾳ, ὅτι ὁ
 τύπῳ αὐτὸν ὑβρίζειν ὥς, ἀμυνάμενον οὕτως, ὡς τε
 καὶ ἀρετῆναι. ἴσασιν δὲ αἰῶνα πολλοὶ τὸν λεωδάμαν-
 τος ἀδελφὸν ἀρετῆναι ταῖς βιοτῶν ἐν δειπνῶ καὶ στανό-
 δῳ κοινῇ δὲ πλεονῶν μίαν. οὐ γὰρ ἡ πλεονῶν παρέστη τὴν
 ὀργὴν, ἀλλ' ἡ ἀπ' αἰτίας. οὐδὲ τὸ τύπῳ αὐτὸς τῶν ἐλδ' αἰσῶν
 ἔστι δεινόν, καὶ πρὸς δὲ δεινόν, ἀλλὰ ἔξ' ὑβρεί. πολλὰ γὰρ
 αὐτὸν ποιήσειεν ὁ τύπῳ, ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, ὡν ὁ παρὼν
 εἴς ἐστιν ἀπ' αἰτίας δύναιθ' ἐτόλῳ, ὡς ὁρῶμεν, τῷ βλίμ-
 ματι, τῷ φωνῇ: ὅταν ὡς ὑβρίζων, ὅταν ὡς ἐχθρὸς ὑπάρ-
 χων, ὅταν κενδύλοις, ὅταν ἐπὶ κέρους τῶν κινῶν, τῶν ὑβ-
 σιν αἰθρῶ ποιοῦ αὐτῶν ἀνδρῶν ὄντας τῷ περὶ πλεονῶντα,
 οὐδεὶς αὐτὸν, ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, ταῦτ' ἀπ' αἰτίας δύναιθ'
 τὸ δεινόν πρῶτον τῶν ἀνδρῶν ὄντας, ὡς ὑπὲρ τῆς ἀ-
 ληθείας καὶ τῆς πράγματος τῷ πάχοντι καὶ τῶν ὀργῶν
 ἐκ ἀρετῆς ἢ ὑβρεί φαίνεται. σκέψασθε δὲ πρὸς διὸς καὶ θεῶν,
 ὡς ἀνδρῶν ἀθηναῖοι, καὶ λογίσασθε πρὸς ὑμῶν αὐτοῖς, ὅτι
 πλεονῶν ὀργὴν ἐμοὶ προσήκει πρῶτον πάχοντι τῶν
 ταῦτ' αἰτίας, ἢ τὸ τε ἐκείνῳ τῷ αἰῶνι ὡς τὸν βιοτῶν

Δημοδένους

ἀφ' ἡκτείναντι. ὁ μὲν γὰρ ἑσπέρηνον κὺ τούτου μεθύοντες
 εὐακτίον ἐξ, ἢ ἐπὶ ἀνθρώπων ἐσλήρη, κὺ τούτῳ γωρί-
 μων, οἱ τὸν μὲν κακίῃ οἷς ἐπεξέει, τὸν δὲ ἐπαυέσεως μετὰ
 ταῦτα ἀναχόμενον, καὶ κατὰ χρόνῳ ἐκείνῳ ἐμελλον: καὶ
 ταῦτ' εἰς οἰκίαν ἐλθὼν ἀπὸ διὰ πνον, οἱ μὴ δὲ βαδίζεν ἐ-
 ξὺν αὐτῷ. ἐγὼ δ' ὑπὲρ ἐχθροῦ νήφοντος, ἐωθεῖν, ὑβρεὶ κὺ οὐκ
 οἴνω ἔσχω πρὶντος, εὐακτίον πολλῶν καὶ ἐξων καὶ περὶ
 τῆς, ὑβριζόμεν, καὶ ταῦτ' ἐν ἰδρῷ, καὶ οἱ πολλοί μοι ὡς
 αἰάκη βαδίζεν χορηγούντι. καὶ ἐμὲν τὸν μὲν γὰρ, ὡς αὐ-
 θροῦ ἀθηνᾶοι, σωφρόνως, μάλλον δὲ οὐ τυχεῖς, οἱ μοι κὺ
 βιβουλῶνται ἀναχόμενον τότε, καὶ μηδὲν ἀνέκασον ὕδα-
 ρη νῦντα περὶ. τῷ δὲ οὐκίῳ καὶ πᾶσι ἐπὶ αὐτῷ ἐ-
 βοήθηκεν ἄλμαζόμενῳ, πολλῶν συνώμην ἐχῶ: δοκεῖσι
 δέ μοι κὺ τῆς δικασάντων τότε πολλοί. ἀνέω γὰρ αὐτὸν ἐπὶ
 γὰρ μὲν μόνων ἀλῶναι ἡμῶν, καὶ ταῦτα ὅτε κλαύσαντα,
 οὐτὲ δεηθέντα τῆς δικαστῶν ἐδενός, ὅτε φιλαέθρων, ὅτε
 μικρόν, οὐτὲ μέγα οὐδ' οὐκ οὐν περὶ ὅς δικαστῶν ποιήσαν-
 τα. ἰσόμεν τῶν οὐ πῶσι, ὅς μὲν κατὰ γόντας αὐτῶν μὴ
 δεῖ ἡμῖν αὖ, δεῖ ἔσχω κατὰ φησὶν αὖ: ἀλλ' ὅτι ἔσχω
 τὸν τῶν, ὡς τε καὶ ἀφ' ἡκτείναν: ὅς δ' ἀφ' ἡκτείναν κὺ ταῦ
 τὴν ἑσπέρηνον τῆς ἡμῶν αὖ τῷ γὰρ τὸ σῶμα ὑβριζόμε-
 νῳ δεδωκέναι. τί οὖν; ἐμοὶ τῷ τῶν αὖτε κεχρημένῳ περ-
 νοῖα τῆ μηδὲν ἀνέκασον γνέσθαι, ὡς τε μὴ δ' ἀμύνεσθαι,
 πρὸς τὸν τῶν πρὸς αὐτῶν ὡς πένοντα ἀφ' ἡκτείναν περὶ
 καὶ; ἐγὼ μὲν οἱ μοι πρὸ ὑμῶν κὺ τῆς νόμων: καὶ πρὸς αὖτε
 μα γὰρ πᾶσι γνέσθαι τοῖς ἄλλοις, ὅτι ὅς ὑβρίζοντας ἀ-
 παντας καὶ ὅς ἀσέλγεις οὐκ αὐτῶν ἀμύνεσθαι μετὰ τῆς ὀρ-
 ρῆς, ἀλλ' ἐφ' ὑμᾶς ἀρεῖν δεῖ, ὡς βιβαισύντων ὑμῶν καὶ φι-
 λαπόντων τῶν αὖ τοῖς νόμοις κατὰ τῆς ἀδικούντων τοῖς πα-
 θούσι βοηθεῖας. οἱ μοι πένοντι τινὰς ὑμῶν, ὡς αὐθροῦ
 δικαστῶν, πρὸς ἀκρίβει τῷ ἐχθρῶν ἢ πρὸς ἡμῖν περὶ ἀλ-
 λήλως:

λήλωσ'· νομίζειν γὰρ οὐδὲν αὐτῷ ἀνθρώπων οὕτως ἀσελ-
 γῶς καὶ βιάως οὐδὲν τῆς πολιτῶν χήκεσθαι μὴ μεγάλῃ
 πνός ὄντος ὁ αὐτῷ προφείλετο· βούλομαι δὲ καὶ πρὸς
 τῶν υἱῶν ἀρχῆς εἰπεῖν, καὶ διηγήσασθαι, ἵν' εἰδῆτε ὅτι
 καὶ τούτων ὀφείλων δοῦναι δίκην φανήσεται. ἔσται δὲ
 πρὸς ἀλλήλων βραχυς ὁ λόγος καὶν χίωθεν ἀρχέσθαι δοκῶ.
 ἦν ἡμεῖς τῶν δικῶν ἐλαχρὴν τῆς παρ' ὧν τῶν ἐπιτόποις με-
 ρακὺ λιον ὦν κομίδῃ, καὶ ᾧ οὐδὲν εἰ γέγονεν, εἰδὼς, οὐ-
 δὲ γινώσκων, ὥς μὴ δὲ νῦν ὠφελον, τότε μοι μνημονεύ-
 εῖσιν αὖτε τῶν δικῶν εἰς ἡμῶν ὥς πρὸς τετάρτην, ἢ πέμ-
 πτω, εἰσεπήδησαν ἀδελφὸς ὁ Τύττος καὶ οὗτος εἰς τὴν οἰ-
 κίαν αὐτὸν διδόντες Τηραρχίαν· κύννομα μὲν δὲ παρέχον
 ἐκείνοσ, καὶ ὡς ἀντιπιδιδόντες θρασυλόγους· τὰ δὲ ὄντα πάν-
 τα ὡς καὶ τὰ προηρόμενα ἔπειτα Τύττου· καὶ πρῶτον μὲν
 κατέχοντες τῶν θυράων τῆς οἰκημάτων ὥς αὐτῶν ἡδὴ γινο-
 μένως κατὰ τὴν ἀντίδοσιν· εἴτα τῆς ἀδελφῆς ἔτ' ἐνδοκ-
 οῦσης τότε, καὶ παιδὸς οὔσης κόρης, ἐκείνους ἐφθέγγοντο
 αἰσχρὰ καὶ τοιαῦτα, οἷα αὐτῷ ἀνθρώποι κιοῦτο φθέγγειν-
 το· οὐ γὰρ ἔγωγε προαχθείω αὐτῷ εἰπεῖν πρὸς ὑμᾶς τῆς τό-
 τε ῥηθέντων οὐδὲν· καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐμὲ, καὶ πάντας
 ἡμᾶς ῥητὰ καὶ ἄρρητα κακὰ ὑβρίπων· ὁ δ' οὖν δεινότα-
 τος, καὶ οὐ λόγος ἀλλ' ὄντων ἡδὴ· τῶν δικῶν ὥς ἀλλήλων ἔσας
 ἡμεῖς τῶν ἀδελφῶν. καὶ ταῦτ' ἐστὶν μὲν παλαιὰ, ὁμῶς
 δὲ πινασ ὑμῶν μνημονεύειν οἶμαι· ὅλη γὰρ ἡ πόλις τὴν
 ἀντίδοσιν καὶ τὴν ἀντιβουλίαν τότε τῶν καὶ τὴν ἀσέλγειαν
 ἤθετο· κατὰ τὴν παντὶ πασιν ὄντος ἄν καὶ νέος κομι-
 δῆς, ἵνα μὴ τῶν πρὸς τῶν ἀδελφῶν ἀχρησθείω οὐχ ὅσα
 ἐδωκέν ἡμῖν ἀνὰ κομίσασθαι προδοκῶν εἰς πρῶτον, ἀλλ' ὅ-
 σων ἐμαυτῷ σωθήσιν ἀπεδομημένως· δίδωμι εἰς σιμῶς
 Τύττῳ ὅσον τὴν Τηραρχίαν ἦσαν μεμνημένους· * τὰ
 μὲν δὲ τότε ὑβρίσματα Τύττων εἰς ἐμὲ, ταῦτ' ὅτι· δίκην

S

Δημόθενους

δὲ τούτων λαχὼν ὕδρον τῆς κακηγορίας, εἶλον δὴ μὲν.
οὐ γὰρ ἀπίντα. λαβὼν δὲ ἑσθέρημερον καὶ ἔχον, οὐδε-
νός ἡ φάμιλιν πώποτε τῆς τούτου. ἀλλὰ λαχὼν ὕδουλης πάλιν
οὐδὲ πω καὶ τῆμερον εἰσελθεῖν δεδωήμησι: τσαύ-
τας πῆλας καὶ σκήψαις οὕτως δειρίσκων ἐκρούει. καὶ τῶ
μὲν οὕτως δὲ λαβὼς τῇ δίκῃ, τοῖς νόμοις, ἀπαντα περὶ τ-
τειν ἀξιά: ὁ δὲ ὡς ὑμεῖς ἀκούετε, ἀσελτῶς οὐ μόνον εἰς ἐμέ
καὶ τοὺς ἐμους ὥς το δειν ὑβρίζειν, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς φυλέ-
τας δι' ἐμέ. ὡς οὖν παῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ λει μσι τῶ
των τοὺς μάρτυρας, ἵν' εἰδῶθ' ὅτι πρὶν κατὰ τοὺς νόμους δι-
κίω ὦν περὶ τὸν ἡδονήθην, λαβεῖν, πάλιν τῶ αὐτὰ οἶα
ἀκνέατε, ὑβρισμαί.

Μάρτυρος.

Καλλιθένης σφῆπος, δόγνητος θεωρίσκος, μνησίθεος
ἄλω πεκῆθεν, οἰδαμὲν δημοθένην ὥς μάρτυροῦ μιν, κρίσιν
λελογχότα μεδίκα ὕδουλης, τῶ καὶ νῦν ὑπ' αὐτῷ κεινομέ-
νω δημοσίᾳ, καὶ ἥδη τῇ κρίσει ἐκείνῃ διαγεγονότα ἐπὶ ὀκτώ,
καὶ τῶ χρόνου γελημελίον παντὸς αἵτιον μεδίκα αἰεὶ περ
φασιζόμενον καὶ ἀναβαλλόμενον. Οἱ τοίνυν πεποίηκε
κακὴν, ὥς αὐτοῖς ἀθηνάιοι, πᾶσι τῆς δίκης ἀκούσατε, καὶ
θεωρεῖτε ἐφ' ἐκείνου πῶς ὑβρίν καὶ πῶς ἑσθέρη φανία αὐ-
τῷ. τῆς γὰρ δίκης τῶ αὐτοῦ, λέγω ἥς εἶλον αὐτὸν, γίγνεται
μοι διαίτητος σφάτων φαληρὸς αἰθρῶπος πένης μὲν τις
καὶ ἀπερῶμων, ἄλλως δὲ οὐ πνηρὸς, ἀλλὰ καὶ πάλ-
ιν χρηστός: ὁ πόρ τὸν τῶ αὐτοῦ ἐκ ὀρξῶς ἀλλὰ καὶ πάντι
αἰσχύως οὐδὲ δικαίως ἀπλῶς λεκεν. οὐτὸς διαίτητος ἡμῖς
ὁ σφάτων, ἐπειδὴ πᾶσι ἥκεν ἡ κυρία, πάντα δὲ ἥδη διεξελη-
λυθῆναι ἐκ τῶ νόμων, ὑπωμοσίαι, καὶ πῶς γε φαι, καὶ
οὐδὲν ἔτι ὑπόλοιπον: τὸ μὲν πρῶτον ὑποχρεῖν ἐδιδό-
μην πῶς διαίταν: ἐπειδὴ εἰς πῶς ὑποχρεῖν ἀναβαλέσθαι:
τὸ περὶ τῶ αὐτοῦ δὲ ὡς οὐτ' ἐγὼ σιωπώρον, οὐδ' οὕτως αἰ-

πῖντα, τῆς δ' ὥρας ἐγίγνετο ὅτε, κατεδήθησεν. ἦδη δὲ
 ἐσπέρμοσ οὐσης καὶ σκοτίω, ὄρχετο μεθίαισ οὐτωσὶ πρὸς
 τὸ τῆς ἀρχόντων οἰκημα καὶ κατὰ λαμβάνει ὅς ἀρχοντας
 ἔχοντες, καὶ τὸν σφάτωνα ἀπὸντα ἦδη πλὴν ὄρημον δε-
 δωκότα, ὡς ἐγὼ τῆς πρὸ γνομείων τινὸς ἐπυνθανόμενος.
 τὸ μὲν οὖν πρῶτον οἶος τ' ἐγὼ πείθην αὐτὸν πλὴν δίκην, ὡς
 κατὰ δεδιητήκει, τῶν αὖτε ἀπὸ δεδιητημένῳ * ἀπὸ φαίνεις,
 καὶ ὅς ἀρχοντας μετατρέφειν: καὶ πενήκοντα δρα-
 χμὰς αὐτοῖς ἐδίδου. ὡς δ' ἐδυχεράινον οὐτὶ τὸ πρῶγμα,
 καὶ οὐδετῶρους ἐπειθεν, ἀπειλήσας καὶ διαλοιδορηθεὶς
 ἀπελθὼν, τί ποιῇ; καὶ διάσκαδε πλὴν κακοήθειαν: πλὴν
 μὲν δίκαιαν ἀντιλαχὼν, οὐκ ὤμωσεν: ἀλλ' εἶαγε καθ' ἑαυ-
 τὸν κυρίαν γνέσθαι: καὶ αὐτόμορος ἀπηνέχθη. βουλῶ-
 μένος δὲ τὸ μῆλον λαθεῖν φυλάξας πλὴν τελευτῶν ἡμέ-
 ραν τῆς διατητῆς, πλὴν τῆς διατριβῆς ἢ τῆς σκυροφοριᾶ-
 νος γιγνομένη, εἰς ὡς μὲν, ἦλθε τῆς διατητῆς, ὅδ' ὅκ
 ἦλθε, πείθας τὸν πρυντανόοντα δοῦναι πλὴν ἡφον πα-
 ρὰ πάντας ὅς νόμοις, κλητῆρα οὐδ' ὀνπνοῦν ὡς γράφα-
 μένος, κατηγέρων ὄρημον, οὐδενὸς παρόντος, ἐκβάλλει
 καὶ αὐτοῖς τὸν διατητῆν. καὶ νῦν εἰς ἀθηναίων, ὅτε μεθίαισ
 ὄρημον ὡφλε δίκην, ἀπάντων ἀπεσφῆται τῆς ἐν τῇ πό-
 λει, καὶ κατὰ παξ ἀπὸς γέγονε. καὶ οὐτε λαχεῖν δίκην
 ἀδικηθέντα, οὐτε διατητῶν γνέσθαι μεθία, οὐθ' ὅλως
 πλὴν αὐτὴν ὁδὸν βαδίζειν, ὡς εἰοικεν ἐς ἀσφαλὲς. διὰ δὲ
 ἔδοξεν τὸ πρῶγμα ὑμᾶς οὐτωσὶ σκέψασθαι, καὶ λογι-
 σάσθαι τί πρὸς τὸν ὁ παθὼν μεθίασ οὐτως ὡμὸν τηλι-
 καὶ τὴν ἐπεβούλευσε λαθεῖν τῆς πεπραγμένων πρὸς αὐ-
 τὸς πελίου δίκην. καὶ μὲν ἢ πεινὸν ὡς ἀληθῶς καὶ
 ἐσφῆφες, συγγνώμην ἔχειν: εἰ δὲ μὴδὲν, διάσκαδε πλὴν
 ἀσέλγειαν καὶ πλὴν ὡμότητα, ἢ καθ' ἀπάντων χρῆται τῆς
 οὐτὶ γαλόντων. τί ἔν' ἐστ' ὅτι πυνθε; μὲν γὰρ νῦν δι' ὡφλε

ΔΗΜΟΦΩΝΟΥΣ

δίκην, καὶ τῷ αὐτῇ, ὥς τε ἀποδοῦναι τῆς ὄντων; ἀλλὰ
 χιλίων ἢ δίκη μόνον ὡς δραχμῶν. πάνυ γε· ἀλλὰ δίκην,
 καὶ τῷ φαίη τις αὖ, ὅταν ἐκπίνην ἀδίκως δέη. σιωπῇ δὲ
 ἡ πόρνη μὲν γινώσκουσα λαθεῖν αὐτῷ δὲ τὸ ἀδικηθῆναι.
 ἀλλ' αὖθις μερὸν μὲν ἤθετο, ὃ καὶ μέγιστον ὅστις περὶ τοῦ
 τῆς μηδὲν ἡδίκηκεναι τὸν ἀνθρώπον. δραχμῶν δ' οὐδέπω
 μίαν ἐκτέλλεν. ἀλλὰ μὴ πῶς τῷ. ἀλλὰ πῶς μὴ οὐδὲν
 ἀντιλαχεῖν ὕψω αὐτῷ δέην, καὶ πρὸς ἐμὲ τὸ πρᾶγμα
 καὶ τῷ σαδαι, πρὸς ὃν πρὸς ἡ ἀρχῆς ὡς ἡ δίκη: ἀλλ' οὐκ
 ἐβούλετο. ἀλλ' ἵνα μὴ μεδίαισ' ἀπὸ μὴτον ἀπονόσῃται δὲ
 καὶ μὴ δίκην, πρὸς ὡς οὐκ ἀπὸντα, δέον. καὶ εἰ μὲν
 ἡδίκηκε, δίκην δῶ: εἰ δὲ μὴ, ἀποφυγῇ ἀπὸ μὴτον ἀπονόσῃται
 εἶναι εἴα δέη, καὶ μὴτε συγγνώμης, μὴτε του λόγου, μὴ-
 τε ὑπερβίαισ' τυχεῖν μηδεμιᾶς, ἀ καὶ τῷ ὄντως ἀδικου-
 σιν ἀπαντᾷ ὑπάρχει. ἀλλ' ἐπειδὴ γε ἡτίμωσεν ὃν ἐβουλή-
 θη, καὶ τῷ τ' ἐχάρισατο αὐτῷ, καὶ πῶς ἀντιδῇ γνώμην,
 ἢ τῷ τῷ περὶ αὐτοῦ ποιῇν, ὡς πρὸς αὐτῷ, ἐκείνο ἐ-
 πίησε, πῶς καὶ δίκην ἐκτέλλει, δι' ἧς τὸν ἀνθρώπον ἀ-
 πώλεσεν: ἀλλ' οὐδὲ χαλκὸν οὐδέπω καὶ τῷ μόνον: ἀλλὰ
 δίκην ὕψους ἡ πόρνη φέρειν: οὐκοῦν ὃ μὲν ἡτίμωσεν
 καὶ πρὸς πόλιν: ὃ δ' οὐδ' οὐδὲ ποῦν πέπονθεν: ἀλλ' ἄ-
 να καὶ καὶ τῷ νόμῳ, ὅς δὲ διαιτητῆς, πάνθ' ὅσα ἀνβού-
 ληται, σφίσει. καὶ πῶς μὲν καὶ τῷ διαιτητῇ γνώσιν,
 ὡς ἀπεσκήλητον καὶ περὶ αὐτοῦ, αὐτὸς κυρεῖν αὐτῷ πε-
 ριήκεν. ὡς δ' αὖτ' ὡφλεν ἐμοί, περὶ αὐτοῦ εἰδὼς,
 οὐκ ἀπαντῶ, ἀκυρον ποιεῖ. καὶ τοι, εἰ πρὸς τῆς ὁρήμους
 καὶ διαιτησάντων αὐτῷ τηλικαύτην δίκην οὗτος ἀξιοῖ
 λαμβάνειν: τίνα ὑμῖν περὶ αὐτοῦ πρὸς τῷ λαβεῖν τῷ φα-
 νερώς οὕτως ὡς ὑμετέρους νόμους: ἐφ' ὧς πρὸς βαίνοντος;
 εἰ γὰρ ἀπὸ μίαν, καὶ νόμων, καὶ δικῶν καὶ πάντων σφίσις
 ἐκείνου τ' ἀδικήματος περὶ αὐτοῦ ὅστις δίκη: τῆς γε ὑβρεως

μικρὰ θάνατος ἔμοιγε φαίνεται. Ἀλλὰ μὲν ὡς ἀληθῆ
λέγω, καὶ μοι τούτων οὗτος μάρτυρας καὶ τὸν τῆς διαι-
τητῶν αἰάγων δινόμον.

Μάρτυρος.

Νικέστας μυρρινούπος, φακίας ἀφνιδάιος, οἶδα-
μεν δημοσίνῳ, ὃ μάρτυρ ἐμὲν, καὶ μεδίον τὸν κρινόμε-
νον ὑπὸ δημοσίνους, ὅτ' αὐτῷ δημοσίνης ἔλαχε πῶς
τῷ κακῆς οὐδὲν δίκῳ, ἐλαμνόνους διαιτητὴν σφάτωνα:
καὶ ἐπεὶ ἦκεν ἡ κυρία τῶ νόμου, ἔκ' ἀπαντήσαντα μεδίον
τοῦ πῶς δίκαιον, ἀλλὰ κατὰ λιπόντα. γνομένους δὲ ὁρῶ-
μεν κατὰ μεδίον ὑδισάμεθα μεδίον πείθοντα τόντα
σφάτωνα τὸν διαιτητὴν καὶ ὑμᾶς, ὄντας ἐκείνοις τοῖς χρό-
νοις ἀρχόντας, ὅπως πῶς δίκαιον αὐτῷ ἀφ' ἀφ' αὐτῶν
καὶ διδόντα σφάτωνα πειθόντα: καὶ ἐπεὶ δὲ ἔχ' ὑπεμεί-
ναμεν, περὶ πειθόντα ἡμῖν, καὶ ἔτις ἀπαλαγνόντα.
καὶ ἔτις τῶν πῶς αἰτίαν ὑδισάμεθα σφάτωνα ὑπὸ με-
δίον κατὰ βραβύδιντα, καὶ πῶς πάντα τὰ δίκαια ἀπ-
μωσίντα. Λέγε δὴ καὶ τὸν τῆς διαιτητῶν νόμον.

Νόμος.

Εκὼ δὲ ἴνους πῶς συμβολαίων ἰδίῳν περὶ ἀλλήλους
ἀμφισβητῶσι, καὶ βόλωντα διαιτητῶν ἐλίδαι ὅν πνέσι:
ἔξιστο αὐτοῖς αἰρεῖσθαι, ὅν αὐτῶν βόλωντα, διαιτητὴν. ἐ-
πειδὴν βούλωντα κατὰ κοινόν, μενέτωσαν αὐτοῖς ὑπὸ
τοῦτο διαγνωθεῖσι: καὶ μηκέτ' κατὰ φέρωσαν ἀφ' αὐ-
τοῦ ἐφ' ἑτέρον δικαστήριον ταυτὰ ἐγκλήματα. ἀλλ' ἔστω τὰ
κρηθόντα ὑπὸ τῆς διαιτητῆς νύρεα. Καλὴ δὲ καὶ τὸς
σφάτωνα αὐτῶν τὸν τὰ τοιαῦτα περὶ τῶντα. ἐσάναι γὰρ
ἔξιστοι δὴ κρηθῶν αὐτῶν. ἔτις, ὃ αὐτῶν ἀθηνάσι, πένης
μὲν ἴσως ὅτιν: ἔπειθ' οὐδὲν δὲ γε. οὐ γὰρ μὲν τοῖς πολίτης ὄν,
ἐστὶν αὐτῶν ἀπάσας τοῖς ἐπὶ ἡλικίας στρατείας, καὶ διαι-
τῶν οὐδὲν εἰργασμενός, ἔσθικε ναὶ σιωπῇ, οὐ μένον τῶ

Δημοσθένους

ἄλλων ἀγαθῶν τῆς κοινῆς ἀπεδρημένος, ἀλλὰ καὶ τοῦ
φθίγγεσθαι, ἢ ὀλιγρεῖσθαι: καὶ οὐδ' εἰ δίκαια, ἢ ἀδικα
πέπονθεν, οὐδὲ ταῦτ' ἐξέστιν αὐτῷ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. καὶ
τοῦτο πέπονθεν ὑπὸ μεδίῳ καὶ τῷ μεδίῳ πλούτου καὶ
τῆς ὑποδρηφαιίας, πρὶν πλεῖον πενίαν, καὶ δρημίαν, καὶ
τὸ τῆς πολλῶν εἶναι. καὶ εἰ μὲν πρῶτα ὅς νόμος ἐ-
λαβε τοὺς πενήτους δραχμὰς παρ' αὐτῶν, καὶ πλεῖον δίκης
ὡς κατεδήθησεν, ἀρθεδρημένους ἀπέφηνεν, ἐπίτηδες
αὐτῷ, καὶ οὐδὲν ἔχων κακὸν τῆς ἴσων μετῴχου τοῖς ἄλ-
λοις ἡμῖν: ἐπειδὴ δὲ παρῆδε πρὸς τὰ δίκαια μεδίαις,
καὶ ὅς νόμους μᾶλλον ἐδίδεκε τῆς ἀπειλῶν τῆς τούτου,
τηνικαῦτα τηλικαῦτη καὶ τοιαύτη συμφορὰ ποδὲ πᾶ-
σι πῶκεν ὑπὸ τούτου. εἴθ' ὑμεῖς τὸν οὐτως ὦμην, τὸν οὐ-
τως ἀγνώμονα, τὸν τηλικαύτας δίκας λαμβάνοντα, ὥς
αὐτὸς ἡδίκησθαι φησι μένον: οὐ γὰρ ἡδίκητό γε: ἔδειχον ὑ-
βεῖν ὅτι λαβόντες εἰς πῖνα τῆς πολιτῶν, ἀφῆσέ τε; καὶ
μήθ' ἑορτῆς, μήτε ἰδρῶν, μήτε νόμου, μήτ' ἄλλου μηδε-
νὸς πρὸνοιαν ποιούμενον, οὐ κατελάληται; οὐ πρῶτα
διαγματοποιήσεται; καὶ τί φήσεται, ὡς αὐτοῦ δικασταί; καὶ
τίνα ὦ πρὸς τῆς θεῶν ἐξετε εἰπεῖν πρὸς φασιν δικαίαν, ἢ
καλῶν; ὅτι νῦν δὲ ἀσελγῆς ὅτι καὶ βδελυρὸς, τοῦτο γὰρ
ὅτι τάληθῃ; ἀλλὰ μυστρίν οὐ φείλετε, ὡς αὐτοῦ δικασταί,
δῆπου ὅς τι οὐ τοῖς μᾶλλον ἢ σῶζεν. ἀλλ' ὅτι πλοισι σὸς
ὅτι; ἀλλὰ ἔδειχον γὰρ τῆς ὑβρεως αὐτῶν ἔχον αἴτιον εὐρήσε-
τε ὅν: ὥστ' ἀφελθὲν πλεῖον ἀφορμὴν δι' ἡμῶν ὑβεῖν, πρὸς
κε μᾶλλον, ἢ σῶσαι διὰ τούτων. τὸ γὰρ χρημάτων πολ-
λῶν, θρασυῶ καὶ βδελυρῶν, καὶ τοιούτων αἰθρῶν ἐξ
εἶναι κύριον, ἀφορμὴν ὅτιν ἐφ' ὑμᾶς αὐτοῖς δεδοκέναι. τί ἔν
ὑπόλοιπον; ἐλεῆσαι νῦν δὲ, παιδία γὰρ πρῶτα σήσεται, καὶ
κλαίησιν, καὶ τούτοις αὐτὸν ἐβήτησέ τε: ἔδειχον γὰρ λοι-
πὸν. ἀλλ' ἴσεται δῆπου τῶν ὅτι ὅς ἀδίκως πικρὸν πάθος

τας, ὁ μὴ δυνήσονται φέρειν, ἐλεῖν προσήκει· οὐ γὰρ ὧν
 πεπρήκασι, διειδὼν δίκην διδόντας. καὶ τίς αὖ ταῦτ' ἐλεή-
 σαι δικάως, ὁρῶν τὰ τῶνδε οὐκ ἐλεηθέντα ὑπὸ τύτῳ;
 ἂν τῇ τῆ πατρὸς συμφορᾷ, χωρὶς τῆς ἄλλων κακῶν οὐδ' ἐ-
 πικουρίαν εἰσὶν ὁρᾷ. οὐ γὰρ ὅστις ὄφλημα ὁ, τι χρεῖ
 καὶ τὸ θέντα ἐπὶ πμον γνέσθαι ἔδειχον, ἀλλ' ἀπλῶς οὕτως
 ἡτίμωται τῇ ἐν μὴ τῆς ὀργῆς καὶ τῆς ὑβρεως τῆς τῆ με-
 δίου. τίς οὖν ὑβρίζων παύσεται; καὶ δι' ἅ τ' αὖτε ποιῇ χη-
 ματα ἀφαιρεθήσεται; εἰ ἔδειχον μὲν ὥσπερ διδόναι πάχον-
 τα ἐλεήσει· εἰ δὲ τις μὴ δὲν δίκην καὶ τῶς ἐλάττω συμφο-
 ραῖς ἀδίκως ὑπὸ τύτῳ παρὰ πέπλωκε, τύτῳ δὲ μὴ
 σιωρηγίσει· μὴ δαμῶς. οὐδὲ γὰρ ὅστις δίκαιος τυγ-
 χάνειν ἐλεῖν τῆς μὴ δὲν ἐλεονύτων· οὐδὲ συγγνώμης, τῆς
 ἀσυγγνώμων. ἐγὼ γὰρ οἶμαι πάντας ἀνθρώπων φέ-
 ρειν ἀξιόβητον πρὸς αὐτῶν εἰς τὸν βίον αὐτοῖς ὁρᾶν πρὸς πάν-
 θ' ὅσα περὶ τούτου· οὐ γὰρ μόνον ὃν συλλέγοι καὶ οὐ
 πληρωτὴ γίγνεται πινού, ἀλλὰ καὶ ἄλλον· οἷον ἐγώ, τίς
 οὐ τοσὶ, μέλιος πρὸς ἅπαντας εἰμι, ἐλεήμων, οὐ ποιῶν
 πολλούς· ἅπανσι προσήκει τῷ τοιούτῳ τῶνδε εἰσφύειν, ἐὰν
 πρὸς καὶ ῥοσ, ἢ χρεῖα πρὸς ἡ. ἔδοξεν οὐ γὰρ τίς εἰς αὐτοῖς οὐ-
 δὲνα οὐτ' ἐλεῶν, οὐθ' ὅλως ἡγούμενος ἀνθρώπων· τοῦτ' αὖ
 τῶς αὐτοῖς φορὰς παρ' ἐκείνου δίκαιον ὑπάρχειν, οὐδὲ πλη-
 ρωτῆς τῆ τοιούτου γερνώσ ὁρᾶν, σεαυτῷ ἔδειχον δίκ-
 καιος εἰ συλλέξασθαι. ἡγούμην τοίνυν, ὃ ἀνθρώπος ἀθ-
 ναῖος, καὶ εἰ μὴ δὲν ἐτ' ἄλλο εἶχεν κατηγορεῖν μέδιον, μὴ δὲ
 διδόντορα ἦν ἂν μέγιστον λέγειν ὧν εἴρηκα, δικάως αὖ ὑμᾶς ἐκ
 τῆ εἰρημνίας καὶ καὶ τῆ φημι καὶ τῆ καὶ τῆ καὶ τῆ καὶ τῆ καὶ τῆ
 τῶν· οὐ μὲν ἐν ταῦτ' ἐσηκε τὸ περὶ γμα, οὐδ' ἀχρήσειν μοι
 δοκῶ τῆς μετὰ τῶνδε· τοσάυτην ἀφ' ὅσον οὐτὸς πεπρήκε
 κατηγορεῶν. ὅπ μὲν δὲ λειποταξίς γε φησὶ καὶ πεσοῦσθε
 κατ' ἐμὸν, καὶ τὸν ἔδειχον ποιήσαντα ἐμὸν τὸ τ' μακρόν,

Δημοδένους

καὶ λίαν δύστην, τὸν κενιορτὸν δύστηνον, ἐάσω. καὶ γὰρ
οὐτ' αὖ ἐκείνους ἴσχυον ὁ συκοφάντης ἐκείνος, οὐθ' οὐτος
οὐδένος ἔνεκα αὐτὸν ἐμὸς πάτερ, πᾶσι γὰρ ἐκείνους περ
τῶν ἐπὶ πονύμων, καὶ πάντες ὁρῶν, δύστηνων λουσιῶν
ἐργάζεσθαι δημοδένων παιανίαν λειποταξίου. καὶ μοι δο-
κεῖ καὶ περ ἐργάζεσθαι τῶν ἡδέως εἰπὼς ἀνὴρ, ὅτι με-
δίῳ μὲν παμμένον γέγραπται. ἀλλ' ἐγὼ ἴδω. εἴη γὰρ
ἐκείνος ἡπίμωνεν αὐτὸν οὐκ ἐπελθὼν, οὐδε μᾶς εἴπω-
γ' ἔτι περ σέο μοι δίκης, ἀλλ' ἱκανῶς ἔχω. ἀλλ' ὁ καὶ δε-
νόν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ χέτλιον, καὶ κοινὸν ἐμοὶ γ'
ἀσέβημα οὐκ ἀδίκημα μόνον, ἴδω περ ἐλάττω δοκεῖ:
τῶν δ' ὅτι. τῶ γὰρ ἀθλίῳ καὶ ταλαιπώρῳ κακῆς καὶ χα-
λεπῆς συμφορῆς αἰτίαν ἀριστερῶν τῶ μέγιστον, ὃ μὲν πρῶ-
τον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ τῶ ἀγορῆς πόδων ἀσε-
βῆς καὶ δεινὸς λόγους ἐτόλμα πόδιν ἐμοὶ λέγειν: ὡς
ἐγὼ τὸ πρῶτον εἰμι δεσποκῶς ἴδω: ὡς δ' οὐδὲν ἴδω
τύττοις, περ ἐλάττω τῶν ἐπ' ἐκείνον ἀποσι τῶ αἰτίαν τοῦ
φόνου, τῶν τῶ πελαγονικῆς οἰκείας χρημάτων ὑπαχθέντων
δώσειν, εἰ τὸ πρῶτον αἰτίαν ἐμὴ: καὶ οὐτε θεοὺς,
οὐθ' ὅσιν, οὐτ' ἄλλο οὐδὲν ἐποίησα τοῖς μετὰ τῶν τριού-
των λόγων: οὐδ' ὥκνησεν: ἀλλ' οὐδὲ πρὸς οὓς ἔλεγεν αὐτὸς
ἡγήνηται. εἰ τοῦ το κακὸν καὶ τηλικούτων ἀδίκως ἐπαίρει
τῶ: ἀλλ' ὅτι ὅρον θέμενος παντὶ τῶ με αἰετῶν, οὐδέ τις
ἐλείπειν ἔπειτα δειν. ὡς δὲ εἰς ὑβριδίας ἔπειτα τῶ
δίκης ἀξιοὶ τυχεῖν, καὶ μὴ σωπαῖ, ἴδω τῶν ὑβριδίων ἀνῆρ-
δοι, καὶ μὴ δαμῆ παρὲς θῆναι, ἀλλὰ καὶ λειποταξίου γραφῶν
ἡλώκεναι, καὶ εἴη αἱματι φεύγειν, καὶ μοι τοῦ περ ἐλάττω
καὶ τῶ τῶ ὅταν ἐβλέγεται ποιεῖν περὶ οἷς ὑβριδίας με-
τρηγοῦντα, πῶς συνώμης, πῶς ἐλέου δικαίως τούτων
ταῦτα πρὸς ὑμῶν; ἐγὼ μὲν γὰρ αὐτὸν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, νομίζω
αὐτὸν χεῖρά μου γέληναι τῶν τῶν ὁργῶν. καὶ τὸ μὲν τῶν

διονυσίοις πλὴν πῶς ἀλλὰ καὶ τὸ σῶμα, καὶ τὰ ἀναλώ-
μαθ' ὑβρίζειν: νῦν δὲ τούτοις οἷς ἐποίησεν, καὶ διεπράττει,
ἐκείνῃ τε, καὶ τὰ λοιπὰ πάντα, πλὴν πόλιν, τὸ γένος, πλὴν
ἡδὴ τιμῆς, τῶν ἐλπίδας. εἰ γὰρ εἴ ὧν ἐπεβούλευσε, καὶ
τῶν θάψαν, ἀπάντων ἀν' ἀπεδρήμην ἐγὼ, καὶ μηδὲ τα-
φῶμαι περὶ σπῆρχον οἴκοι μου. διὰ τί, ἀνδρὸς δικασαί; εἰ
γὰρ ἐάν τις πῶς ἀπάντας ἔσθ' νόμους ὑβρίζοντες ἕως μετ'
δίου βοηθεῖν αὐτῷ περὶ τῶν, τῶν καὶ τοιαῦτα ἐτὶ δὲ αὐ-
τῷ παθεῖν ὑπάρξει: περὶ αὐτοῦ ἔσθ' ὑβρίζοντες ὥσπερ αὐ-
τοῖς βαρβαροῖς, οὐκ ἀμυνάσθαι κράτιστον ἔσται. ΑΛ-
λά μιν, ὥς ἀληθῆς λέγω, καὶ περὶ ἐξείργασθαι τῶν τῶ
βελυγῶ τούτῳ καὶ αἰαδιῇ, κάλει μοι τούτων τοὺς
μαρτυράσθαι.

μαρτυροῦ.

Διονύσιος ἀφνειοῦς, αὐτῷ λόγῳ παλαιῶν διαφθα-
ρῶν σκηνωθῆναι τῶν οἰκείων ἡμῶν βιάσθαι θανάτῳ ἕως ἀ-
ριστάρχου τῆς μάχης, ἐπεξῆμην τῆς φόνου τὸν ἀριστάρχον.
αἰσθόμενος δὲ τῶν μεθ' αὐτοῦ ὁ νῦν κεινόμενος ἕως δὴ
μεθ' αὐτοῦ ὡς μαρτυροῦμεν, ἐπειθὴν ἡμᾶς διδοῦσιν ὁρμα-
τα, τὸν μὲν ἀριστάρχον ἀθῶν ἀφῆναι, δὴ μεθ' αὐτοῦ δὲ πλὴν
χρησθῶ τῆς φόνου πᾶν ἡρώδης. Λάβε δὲ μοι καὶ τὸν
πᾶν τῆς δωρεῶν νόμον. Εἰ ὅσῳ δὲ τὸν νόμον, ὡς ἀνδρὸς
ἀθηναῖοι, λομβάσει, ἐξέλεγμα μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν,
δεηθεὶς ὑμῶν ἀπάντων πρὸς δὲ καὶ θεῶν, ὡς ἀνδρὸς δι-
κασαί, πᾶν τῶν ὧν αὐτοὶ οἶον, τῶν ἕως ἀθῶν ἀ-
κονετέ τῇ γνώμῃ: τί αὖτις ἐπαχέ τῶν ὑμῶν, ἐποίησεν;
καὶ τίνα αὖτις ὅρην ἕως ἀθῶν αὐτοῦ πρὸς τὸν ποιῶντα;
ἐγὼ γὰρ ἐν τῇ μάχῃ χαλεπῶς ἐφ' οἷς πᾶν λειψυργίαν
ὑβρίσθην: ἐπὶ πολλῶν χαλεπῶν τῶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
τούτοις τοῖς μετ' αὐτοῦ ἐν τῇ μάχῃ. καὶ μάλλον ἡ γὰρ ἀκτῆ-
κα: τί γὰρ ὡς ἀληθῆς πᾶν αὐτῷ φήσιν εἶναι κακίαν;

Δημοσθένους

ἢ καὶ πῖνα ὑποδουλώσας ἀναιδέας, καὶ ὠμότητος, καὶ
 ὑβρείως, ἀνθρώπου, εἰπιήσας διδύκην δία καὶ πολλὰ ἀδίκως
 ἡνὰ, ἀπὶ τῆς ταύτης ἀναλαμβάνει καὶ μεταγνώσκων,
 εἰς τὴν πλῆθιν δεινότερα ὑστρον ἄλλα προσεξοράζοντο, καὶ χροῶ-
 ρ τῷ πλουτεῖν μὴ ὑπὸ τῶν, ἐν οἷς μηδὲν βλάπτων αὐ-
 τὸς ἀμεινόν τι τῆς ιδίαν θήσεται: ἀλλ' ὑπὸ πάντων τῶν, ἐν οἷς
 ἀδίκως ἐκβαλὼν ἡνὰ καὶ προσηλακίνας, αὐτὸς οὐδὲν
 μόνον τῆς δουλείας. τῶν τοίνυν, ὧν αὐτοὶ ἀθηναῖοι,
 πάντα τὰ τῷ πέπρωται κατ' ἐμὴν. καὶ γὰρ αὐτὸν εἰπέ-
 ρα γέ μιν φόνου φλυδῆ, καὶ οὐδὲν ἐμὴν προσήκουσαν, ὡς εἰ
 πρῶτον αὐτὸς ἐδήλωσε. καὶ γὰρ φησὶ λειποταξίου με εἰ-
 γράφατο, ὅς τις αὐτὸς τάξας λειοπώσ. καὶ τῶν ἐν οὐβόια
 πραγμάτων, τουτὶ γὰρ * αὐτὸ μικροῦ πῆλθ' μοι εἰπὲν:
 ὁ πλουτάρχος ὁ τούτου ἐξέως καὶ πῶς διεπράξατο, ὡς
 ἐγὼ αἰεὶ οὗτος εἰμι κατεσπιδάξει, περὶ τῆς τοῦ πρῶτου γλῆ-
 φας πᾶσι φαιδρὸν δὲ πλουτάρχου γεγονότος. καὶ τελευ-
 τῶς βουλόμενος μὲν λαχόντος δοκιμαζομένου, κατηγόρει:
 καὶ τὸ πρῶτον εἰς ὑποδουλόν μοι πορεύσει. ἀπὶ γὰρ
 τῆς δίκης ὧν ἐπεπόνθεν, λαβεῖν, δοῦναι πραγμάτων, ὧν
 οὐδὲν ἐμοὶ προσήκειν, ἐκινδύνου. καὶ τῶν πύχων ἐγὼ,
 καὶ τῶν τὸν τόπον ὃν διεξέρχουμένων πρὸς ὑμᾶς ἐλα-
 νόμενος, οὐκ ὧν οὐτὲ τῶν ὀρημοτάτων, ὅτε τῶν ἀπὸρων κα-
 μιῇ, οὐκ ἔχω, ὧν αὐτοὶ ἀθηναῖοι, ὅ, τι χρὴ ποιῆσαι. εἰ
 γὰρ εἰπὲν τι καὶ ποῦ τῶν ἡδὴ δειν, οὐ μέγα τῶν ἴσων
 οὐδὲ τῶν ὁμοίων, ὧν αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πρὸς τοῦ πλουτοῦ
 τοῖς πολλοῖς ἡμῶν: οὐ μέγα, οὐ: ἀλλὰ καὶ χρόνοι τῶν
 τοῖς τῆς δίκης ὑποσχέιν, οὗς αὐτὸς ἐβούλωνται, δίδον-
 ται: καὶ τὰ δίκη ματαῖα ἔωλα τὰ τῶν ὧν ὑμᾶς, καὶ ἡμ-
 κρὰ ἀπικνεῖται. τῶν δ' ἄλλων ἡμῶν ἐκαστος αὐτὸ συμβῆ,
 πρὸς παρὰ κρίνεται. καὶ μαρτυρεῖς εἰσιν ἐγὼ μοι τούτοις,
 καὶ σωτήρες πάντες οὐδὲ πεῖς καὶ ἡμῶν. ἐμὴν δὲ οὐδὲ

πάλιν δὲ μὲν τυρεῖν ἐδέλονται ὁρᾶτε αἷος. Τῶν μὲν οὖν
εἴη τις αὖ, οἶμαι, θρωάν. τὸν δὲ νόμον μοι λέγε ἐφε-
ξῆς ὡς πῶρ ἡξάμην. Λέγε.

Νόμος.

Εἰς αἰσθηαίων λαμβάνη πρῶτος, ἡ αὖτις διδῶ
τὸν δὲ, ἡ διαφθεῖρη ἕνας ἐπαγγελλόμενος, ἐπὶ βλάβῃ τῇ δὲ
μὲν καὶ διὰ πινος τῆς πολιτείας, τὸ πρῶτον ἡ μηχανὴ ἡ πινούσ,
ἀπὸ μὲς ἔσω καὶ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. Οὕτω τοίνυν ὁ-
τός ὅστις ἀσεβῆς ἀνθρώπος, καὶ μαρὸς, καὶ πᾶν αὖ ἄπο-
σταῖς εἰπεῖν καὶ διαπράξει. εἰ δὲ ἀληθὲς, ἡ ψυδὸς, ἡ περὶ
ἐχθρόν, ἡ φίλον, ἡ τὰ τοιαῦτα, ἀλλ' οὐδὲ πούν διορίζων·
ὥς τ' ἐπαπατάμενός με φόνου, καὶ τοιοῦτο πρᾶγμα ἐ-
παγατῶν, εἴασε μὲν με εἰσιτήρια ἕως τῆς βουλῆς ἰδο-
ποιῆσαι καὶ διῶμι καὶ κατὰ ῥᾶσιν τῆς ἰδῶν ἕως ὑμῶν
καὶ ὅλης τῆς πόλεως· εἴασε δὲ ἀρχὴ θεωροῦντα ἀγαγεῖν
τῶν δὲ τῶν ἐμῶν τῶν κοινῶν ἕως τῆς πόλεως θεωρεῖαν·
ποδὶ δὲ δὲ τῶν σεμνῶν θεῶν ἰδοποιὸν αἰρεθίντα ὅς
ἀσθηαίων ἀπάντων ἔχον αὐτὸν, καὶ κατὰ ῥᾶσιν τῆς ἰε-
ρῶν. ἄρ' αὖ, εἴ' εἴχεσι γυνὴν ἢ σκιάοντων ὧν κατὰ σκούρα
ξεκατ' ἐμὸν, ταῦτ' αὖ εἴασεν· ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. οὐκοῦν
ὕψι λέγεται τούτοις ἀναρῶς, ὑβρὸς τῆς με ἐκβαλῆν ἐκ
τῆς πατρίδος. ἐπειδὴ τοίνυν ἔστι τὸ πρᾶγμα οὐδὲ καθ'
ἐν πανταχὴ σφέδων οἷός τ' ἐγὼ ἀγαγεῖν ἐπ' ἐμὲ φανερῶς
ἦδη * δι' ἐμὲ τὸν ἀρίσταρχον ἐσκευάζετε. καὶ τὰ μὲν ἄλ-
λα σιωπῶ· τῆς δὲ βουλῆς πρὸς τοῦτων καὶ ἀσθηαίων, καὶ
σκοποῦν τῆς πρὸς τῶν οὐτῶν, ἀγορεύει, ἔφη τὸ πρᾶγμα
ὡς βουλὴν, καὶ τὸν αὐτὸς χεῖρα ἔχοντες λέγων τὸν ἀρίσταρ-
χον, μέγετε καὶ ζητεῖτε, καὶ τετύφωθε· οὐκ ἀρχητε
νεῖτε· οὐκ αὖτις τῶν οἰκίαν βαδιῶθε· οὐχὶ συλλήψα-
θε; καὶ ταῦτ' ἐλέγην ἡ μακρὰ καὶ αἰαδὴς αὐτῇ κε-
φαλῇ, ὕψι ληλυθῶς τῇ περὶ τὸν αὐτὸν πρᾶ ἀρίσταρχον,

Δημοφώνους

καὶ χρώμενος ὡς πρὸς αὐτὸν ἄλλος ἕως αὐτῷ τὰ περὶ τοῦτον.
καὶ ὅτ' οὐ τύχει, πλείστα πρὸς ἑαυτὸν πάντων ἐκείνους πρᾶγ-
ματὰ μοι ποδὶ τῆς πρὸς ἑαυτὸν διαλλατῶν. εἰ μὲν οὖν εἰρ-
γάζομαι πρὸς ὑμῶν ἐφ' οἷς ἀπόλωλον, ἡ γούμενος τὸν ἀεί-
σαρχον, καὶ πεπιδυκῶς τοῖς τῆς αἰτίας ταμελίων λόγους ταῦ-
τ' ἔλεγε, χροῦ μὲν οὐδ' οὐτῶ, μετὰ γὰρ δίκη πρὸς τῆς θί-
λων ὅτιν, αὐτὸν δὲ καὶ πεποιθέναι διενόν, μηκέτι τῆς λοι-
πῆς φιλίας κοινωνεῖν. τὸ δὲ πτωρεῖσθαι καὶ ἐπεξίαι, τοῖς
πεπονημένοι καὶ τοῖς ἐχθροῖς καὶ ἐλπίσιν. ὅμως δ' ἐ-
στὼ ὑμῶν γε σὺν ἡμῶν. εἰ δὲ λαλῶν, μετὰ καὶ ὁμοφροῦς
γινόμενος ὡς οὐδὲν εἰργασμένη φαίνεται: λίτων δὲ καὶ
κατὰ πάμενος ταῦτ' ἀνέκα τῆς συσκευαστέων ἐμὲ, πῶς οὐ
δικαίως, μάλλον δὲ μυριάκις, ἐς ἀρχαλὴν αἰεὶ δικαίως;
ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθὴ λέγω, καὶ τῇ περὶ τὸ αἰεὶ ὅτι ταῦτ' ἐ-
λεγειν εἰσεληλυθὲν καὶ διέλεκτο ἐκείνῳ, τῇ δ' ὑποδαίει πάλ-
ιν: ὅτι γὰρ ὅτι οὐκ ἔχον ὅτιν ἀποβροχὴν ἀκρεθαρ-
σία, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, εἰσελθὼν οἴκαδε ὡς ἐκείνους,
καὶ ἐφεξῆς οὐ τῶσι καὶ διόμενος πῶς δεξιὰ ἐμβαλὼν πα-
ρόντων πολλῶν, μετὰ ὅτιν ἐν τῇ βουλῇ τοῦτοισι λόγοις, ἐν
οἷς αὐτῶν καὶ τὰ διενότατα εἰρήκει τὸν ἀρίσταρχον,
ὥμνε μὲν κατ' ἐξωλείας μηδὲν εἰρηκέναι πρὸς αὐτοῦ
φλαῦρον: καὶ οὐδὲν ἐφρόνιζεν αὐτοῦ καὶ, καὶ τοῦτο πα-
ρόντων τῆς συνεδότητων. ἡξίου δὲ καὶ πρὸς ἐμὲ αὐτῷ δι' ἐ-
κείνου γίνεσθαι τοῖς διαλύσεις, καὶ τοῦτον ὅτι πηρόντας
ὑμῖν καλὰ μαρτυράς.

Μαρτυρὰς.

καί τοι πῶς οὐ διενόν, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, μάλλον
δὲ ἀσεβὲς, λίσσιν ὡς φονεὶ καὶ πάλιν ὡς οὐκ εἰρήκει ταῦ-
τ' ἀρχιμνῆαι; καὶ φόνον μὲν οὐκ εἰδεν, ὑμῶν δ' ὁμοφρο-
ῦς γίνεσθαι; καὶ μὲν ἀφ' ὅτιν ἐγὼ, καὶ περὶ τῶν πῶ-
ν μετόρεν καὶ χειροτονίαν, οὐδὲν, ὡς εἰσιν, ἀδικῶ. αὐ-

δι' ἐπεξίω, λέλοιπα τὴν τάξιν, φόνος κοινῶν δὲ με ἀνὴρ
παῖδας. ἐγὼ δ' αὖ τὸν ἀντίον οἶμαι. εἰ γὰρ ἄφῃκα,
λελοιπέναι μὲν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὴν τῆς δικαίου τά-
ξιν, φόνου δ' αὖ εἰκότως ἐμαυτῷ λαχεῖν. οὐ γὰρ ὡς μοι δὴ
ποῦ βιωτὸν ἔδοξε ποιήσασθαι. ὅτι τίνω καὶ παῦτ' ἀληθῆ
λείπω, καὶ λείπει μοι καὶ τῶν τῶν μαρτύρων.

Μαρτύρους.

Δυσίμαχος ἀλωπεκῆθεν, δημέας σσιωιδῆς, χάρις τοῦ
εἰκότος, φιλήμων σφήπτος, μέγας παιανιδῆς, καθ' οὓς κα-
ρούς ἡ εἰσαγγελία ἐδόθη ἡ εἰς τὴν βουλὴν ὑποδὲ ἀριστάρ-
χου τῆς μέγας, ὅτι εἴη νικηδὴ μὴν ἀπεκθονῶς, οἷδα μὲν με-
δίαν τὸν κεινόμενον ὑπὸ δημοσίνους ὡς μάρτυροῦ μὲν, ἐλ-
θόντα πρὸς τὴν βουλὴν καὶ λέγοντα μηδέναι ἔδορον εἶναι
τὸν νικηδὴ μὴν φονέα, ἀλλ' ἀριστάρχου, καὶ ἔδορον αὐτοῦ γε-
γονέναι αὐτόχειρα: καὶ συμβουλεύοντα τῇ βουλῇ βαδίζειν
ὑπὲρ τὴν οἰκίαν τὴν ἀριστάρχου, καὶ συλλαμβάνειν αὐτόν.
ὧς δὲ ἔλαχε πρὸς τὴν βουλὴν τῇ περὶ τὸ αἶμα μετ' ἀρι-
στάρχου καὶ μὴτ' ἡμεῖς σιωδῆς πηκῶς. οἷδα μὲν δὲ καὶ με-
δίαν ὡς ἀπὸ λῆθεν ἀπὸ τῆς βουλῆς ὑποδὲ λόγους εἰ-
ρηκῶς, εἰσεληλυθότα πάλιν ὡς ἀριστάρχου: καὶ τὴν δε-
ξιάν ὡς ἐμβεβηκῶτα, καὶ ὁμνύοντα κατ' ὕψους ἀσ-
μένον καὶ αὐτῶς πρὸς τὴν βουλὴν εἰρηκέναι φάλλον: καὶ ἀ-
ξιοῦντα ἀριστάρχου ὅπως αὐτὸς διαλλάξῃ αὐτῷ δημοσίνων.

Τίς γὰρ ὑποδὲ βολῆς; τίς ὁμοία τῇ ὑποδὲ γέγονεν, ἡ γλῶσσῃ
αὐτῶν πηκῶς, ὅς αὐτὸς ἀτυχεῖν οὐδὲν αὐτὸν ἡ δικηκῶτα,
ἐὼ γὰρ εἰ φίλον, ἅμα συκκοφαντεῖν ὡς δὲ δῖον, καὶ πρὸς ἐμὲ
αὐτὸν διαλύνειν ἡμίον: καὶ ταῦτ' ἐπεσπῆ, καὶ χημάτ' ἀ-
νελίσκων, ὧς τῷ μετ' ἐκείνου καὶ μετ' ἀριστάρχου ἀδίκως.
ἔδοξε μὲν τοῖς τοιοῦτον ἔσθαι καὶ τὸ καὶ τὸ σιωδῆσθαι, ὡς αὐ-
τῶν ἀθηναῖοι, ὅτις ὑποδὲ αὐτῶν ἐπεξιοῦσι δικαίως ἐπὶ
πλεῖον παρὰ δίκην καὶ, ὅτι ἐμοὶ μὲν ἀξιόνης ἀρνακτεῖν

Δημοδίνους

καὶ βαρέως φέρειν, ὑμῶν δὲ τοῖς ἄλλοις παρὶδέν: κλα-
 δού γε καὶ λεί: ἀλλὰ πᾶσιν ὁμοίως ὀργισέον ἐκλογίσο-
 μένοις καὶ θεωρήσιν, ὅτι τῷ μὲν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ῥα-
 δίως κακῶς παθεῖν ἐπύτατα ὑμῶν εἰσιν οἱ πένεσσι καὶ
 ἀδενέσασσι: τῷ δὲ ὑβρίσσει, καὶ τῷ ποιήσας μὴ δοῦναι δῖ-
 κῶν, ἀλλὰ τοῦ ἀντιπρὸς ἐχόντας πρῶτα μισώσασθαι,
 οἱ βδελυροὶ καὶ χρήματα ἔχοντες εἰσιν ἐπύτατα. οὐδὲν δὲ
 πρὸς τὰ τοιαῦτα: οὐδὲ τὸν ὑβρίζοντα δέει καὶ φόβῳ τὸ
 δίκῳ ὦν ἀνὴρ ἡμῶν ἀδικηθῇ πρὸ λαμβάνειν πρὸ αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι
 χρεὶ νομίζειν ποιεῖν, ἢ τοῖς τῆς ἰσχυρείας καὶ τοῖς τῆς ἐλευ-
 θέριας ἡμῶν μεθύσιος ἀφαιρεῖσθαι; ἐγὼ μὲν γὰρ ἴσως
 διωσάμην, καὶ ἄλλος ἴσως ἀφ' αὐτοῦ λόγον καὶ συκκοφαν-
 τίαν, καὶ οὐκ ἀνέρεπασμαι. οἱ δὲ πολλοὶ τί κινήσετε, ἀλλ' ἢ
 δημοσίᾳ πᾶσι φοβερὸν καὶ τῇσιν τὸ εἰς τῶν ἀρχῶν
 ὅσα τῷ πλεονεξίᾳ; δόντα λόγον καὶ ὑποχέντα κρίσιν, πε-
 ρὶ ὧν αὐτὸς ἐκαλή, τὸ τ' ἀμύνεσθαι τοῦ ἀδίκου ἐφ' αὐτὸν ἐλ-
 θόντας χρεὶ: καὶ τότε καὶ ἀδικούντας ὀρεῖ πρὸς: οὐ περα-
 τὰρ πάγειν, οὐδὲ ἐπ' αὐτὸν αἰτίας ἀφ' αὐτοῦ ἀκρίβειαν
 ἀρξάμεναι: οὐδὲ τῷ δίδοναι δίκῳ ἀρχή μιν: ἀλλὰ
 μὴ ποιεῖν ὑβρίσας ἀσελγῆς μηδέν. ὅσα μὲν τοῖνυν εἰς τε-
 λὸς λειτουργίαν καὶ τὸ σωμαυβρίσθην, καὶ πάντα ὑβρίσ-
 ατομέλως ἵσταναι, καὶ πᾶσιν κακῶς ἐκπέφθισα: ἀκηνέ-
 τε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι. καὶ πρὸς αὐτὸν δὲ κλά: οὐ γὰρ
 ἴσως ῥαδίον πάντ' εἰπεῖν. ἔχει δὲ οὕτως: οὐκ ἔστι ἐφ' ὅτ' αὐ-
 τῷ πεπραγμένων ἐγὼ μόνος ἠδίκημαι: ἀλλ' ὅτι μὲν τοῖς
 εἰς τῶν χειρὸν γενημένων ἀδικήμασιν, ἡ φυλὴ τὸ δέκατον
 μέρος ὑμῶν στυγερῶν: τοῖς δὲ οἷς ἐμὲ ὑβρίσετε καὶ ἐπεδύ-
 λασεν, οἱ νόμοι, δι' οὓς ἐκαστος ὑμῶν σὺν ὅσιν: ἐφ' ἅπασι
 δὲ τοῖς τοῖς ὁ θεὸς ὡς χρηστὸς ἐγὼ καθεσθῆκεν, καὶ τὸ τῆς ὁ-
 σίας ὅτι δὴ ποτ' ἔστι τὸ σεμνόν, καὶ τὸ δαιμόνιον στυγερῶ-
 ν. λείπει δὲ τοὺς γε βδελυμένους ὀρεῖσθαι, τὸν κατ' ἀξίαν

ἥτις πεπεσμένῳ παρὶ Τύτῳ δίκην λαβεῖν, οὐχ ὡς ὅ-
 παρὶ ἡμῶν ὄντος μόνον τὸ λόγῳ τὴν ὁρμὴν ἔχειν· ἀλλ' ὡς ὅ-
 ταν τῷ τῆς νόμων, τῷ θεοῦ, τῆς πόλεως, ἐμῶν, πάντων
 ἡδικομένων, οὕτω ποιῆσαι τὴν ἡμετέραν. καὶ οὗτος βοή-
 θος ἵστας καὶ οὗτος σωφροσύνης μέτρον, μὴ σωφρο-
 σύνης μόνον, ἀλλὰ καὶ δικαιοσύνης τῆς τοῦ τῷ πεπεσ-
 μένῳ ἡσυχαστικῆς εἶναι. εἰ μὲν τοίνυν, ὡς αὐτὸς ἀ-
 θηνῶσι, σὺ φρονεῖ καὶ μέτρον πρὸς τὰλλα παρειακῶς
 αὐτὸν μεθίστασθαι, καὶ μηδὲν τῆς ἄλλων πολιτικῆς μηδὲν ἡ-
 δικηκῶς, εἰς ἐμὴ μόνον ἀσελγῆς οὕτω καὶ εἰς αὐτὸς ἐγχε-
 ναι, πρὸς τὸν μὲν ἔγωγ' ἀτύχημα ἔμελλεν εἶναι ἡρῶ-
 μῶν· ἐπεὶ ἐφοβούμενος αὐτὸν, μὴ τὸν ἄλλον ἐμὸς τῶν οὐ-
 τῶν μέτρον δεικνύων καὶ φιλανθρώπων, τῷ τῷ τὸ δίκην
 ὧν ἐμὸς εἶναι, δοῦναι διακρούσθαι. ναὶ δὲ τοσαῦτα ἔστι
 δὴ τὰλλα ἃ πολλοὺς ὑμῶν ἡδίκηκε, καὶ τοσαῦτα, ὥς τε
 Τύτῳ μὲν τῶν θεῶν ἀπὸ λαγῶν· φοβοῦμαι δὲ πάλιν
 τοῦτον αὐτόν, μὴ ἐπειδὴν πολλὰ καὶ δεινὰ ἐτόρους ἀκού-
 σῃτε ὑπ' αὐτοῦ πεπονθότας, τοιοῦτός τις ὑμῶν λογισμὸς
 ἐμπίσῃ. τί οὖν σὺ δεινότατος ἢ τῆς ἄλλων εἰς ἐκείνους πε-
 πονθῶς ἀγανακτεῖς; πάντα μὲν δὴ τὰ τῷ τῷ πεπεσμέ-
 νῳ οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ γε δυνάμει πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, οὐτ' αὐτὸς ὑ-
 μῖς ἡσυχάζοντες αὐτὸν ἀκούειν. οὐδ' εἰ τὸ παρ' ἀμφοτέρων
 ὑμῶν ὕδωρ ὑπάρξει, πρὸς τὸ λοιπὸν πᾶν, τὸ, τε ἐμὸν καὶ
 τὸ Τύτῳ περὶ τὸν, οὐκ αὐτὸς ὑμῶν κέρσειν. ἃ δ' ἔστι μέ-
 τρα καὶ φανερῶτατα, ταῦτ' ὅρα. μάλλον δ' ἐκείνο ποιή-
 σω· ἀναγκάσω μὲν ὑμῖν, ὥς ἐμὸς τῷ γέγραμμεν
 πάντα τὰ ἡσυχαστικὰ. λέξω δ' ὅ, ὡς αὐτὸς πρὸς τὸν ἀκούειν
 βουλευμένοις ὑμῖν ἢ ἔγωγε πρὸς τὸν· εἴθ' ἐτόρον, καὶ τὰλλα
 τὸν αὐτὸν τρόπον, ἕως αὐτὸς ἀκούειν βούληται, ἐστὶ δὲ τῷ τῷ
 παντοδαπὰ, καὶ ὑβρίδας πολλὰ, καὶ παρὶ οὗτοι οἰκείους καὶ
 ἀσχημάτα, καὶ παρὶ οὗτοι θεοὺς ἀσεβήματα. καὶ τοσοῦτος

οὐδείς ὄσιν, ἐν ᾧ ὄσιν οὐ θανάτου ποιοῦντα ἄξια πολ-
λὰ δύναιται.

ὑπομνήματα τῆς μεθίου ἀδικημάτων.

Ὅσα μὲν γίνω, ὧ ἀνδρὶ ἀθηναῖοι, τὸν αἰετὸν περὶ
χρῆμα αὐτῷ ποιοῦντα, ταῦτ' ὄσιν * καὶ πολλὰ ἔτδρα πρᾶ-
λίστοι πα. οὐ γὰρ αὐτῶν οὐδὲν εἰσάπαξ εἰπεῖν, ἀ' πο-
λὴν χρόνον οὐδὲν ὑβρίζων συνεχῶς ἅπαντα τὸν βίον ἔργα-
σαι. ἄξιον δ' ἰδεῖν ἐφ' ὅσον φρονήματος ἦδη περὶ λήλυθε,
τῷ τῶν δικῶν μηδενὸς δεδωκέναι. οὐ γὰρ ἡγεῖσθ' ὡς ἐ-
μοὶ δοκεῖ, λαμπρὸν, οὐδὲ νεανικὸν, οὐδὲ ἄξιον εἶναι θανά-
του, ὅ, π' αὐτὸς περὶ εἰς διαπράττειν. Ἄλλ' εἰ μὴ φυ-
λῶ οὐλῶ καὶ βελῶ καὶ ἔθνος περὶ λήλυθε, καὶ πολ-
λοὺς ἀθρόους ὑμῶν ἅμα ἔλα, ἀβίωτον ὡς ἔσθαι τ' βίον
αὐτῷ. καὶ τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ, μυρία αὖ ἔχον εἰπεῖν. πε-
ρὶ δὲ τῆς συστρατιᾶς ἀσχυλίων ἰππέων εἰς ἀρχαῖον, ἴσθ' ἡ-
που πάντες οἱ ἀδικησάντες πρὶ ὑμῖν, ὅθ' ἦκεν ἐκ χαλκί-
δος, κατηγόρου καὶ φάσκων ὄνειδος ὑβρίζειν τῷ στρατῷ
ταῦτ' ἰδὼ τῇ πόλει. καὶ τῷ λοιδορεῖν ἡμῶν ἐλοιδορήθη * κρᾶ-
τίνω πρὶ τῶν τῶν ὡς ἐγὼ πυνδανομομὴ μὴ γοντι βου-
θεῖν αὐτῷ, μέμνησθε. τὸν δὲ βούλοισι ἀθρόοις τῶν κλι-
τῶν ἔχραον ἐπ' ὅθεν τῆς καὶ τὴν ἀρχαῖον πῶς πονηρία
κῆθρα σὺ τῆς ταῦτα χρῆ νομίζειν περὶ τῆς, καὶ τὸ πότ-
εἰσιν ὧ μεθίου ὄνειδος τῇ πόλει, οἱ διαβούτες ἐν τάξει καὶ
τῷ σκυλῶ ἔχοντες ὡς περὶ σῆκε τῶν ἀπὸ τοῦ πολεμίου ἐ-
ξιόντας, καὶ συμβαλλομένους τοῖς συμμάχοις, ἢ σὺ, ὁ μὴ
δὲ λαχεῖν δούλοισι, τῶν ἐξιόντων ὅτε ἐκλήρου, τὸν θάνα-
τον οὐδὲ πῶποτε ἐν δού, ἐπ' ἀσάβης δὲ ὁχλύμενος ὑβ-
αρχοῦντας τῆς βούλοιας, χλανίδας, καὶ κυμβία καὶ κα-
δοῖς ἔχον, ὧν ἐπελαμβαίνοντο οἱ πεντηκιστολόγοι, ταῦτα
γὰρ εἰς τὸν ὁπλίτας ἡμῶν ἀπητέμετο. οὐ γὰρ εἰς ταῦτα
ἡμῶς

ἡμεῖς τούτοις διέβημεν, εἴτε εἴτε τούτοις ἐσκώψεν ἀρ-
 χείων, εἴτε ἄλλος, πάντας ἡλωνόσ. εἰ μὲν γὰρ ἐποιεῖς
 τούτοις ὡς μετὰ ἀσέβειαν οἱ σωτηριῶτες, καὶ κατηγόρεις ὡς
 λέγοιεν ποδὶ τοῦ, δικαίως κακῶν ἥκοντος. καὶ γὰρ ἐκεί-
 νους, καὶ τούτους, καὶ ὅλως πᾶσι πόλιν ἡδίκησιν καὶ κατή-
 γοντος: εἰ δὲ μὴ ποιῶντος σου κατεσκόψον πινός καὶ τὰ
 φερόμενοί σου: οἱ δὲ λοιποὶ τῶν στρατιωτῶν οὐκ ἐκείνοις
 ἐπετίμων, ἀλλὰ τοῖς ἐπὶ χεῖρον: δὴ λανθόντες ἐκ τῆς ἄλλως
 ὧν ἔχης ἀξίως αὐτοῖς ἐδόκει εἶναι τῶν τριακῶν ἀκούειν. σω-
 τὸν οὖν μετὰ τὸν ἐχθρὸν πᾶσι, ὅς ἐκείνους διαβάλλ-
 λειν. σὺ δ' ἀπειλεῖς πᾶσι, ἐλαύνεις πάντας, ὅς ἄλλως
 ἀξίως, ὅ, τι σὺ βούλει, σκοπεῖν, οὐκ αὐτὸς σκοπεῖς ὅ, τι μὴ
 λυπήσῃς τῶν ἄλλων ποιῶν. καὶ τὸ δὴ σχετλιότατον καὶ
 μέγιστον ἐμοὶ δοκοῦν ὑβριεῶς εἶναι σημεῖον: τοσούτων ἀν-
 θρώπων ὡς μαρὰ κεφαλὴ σὺ πᾶσι τῶν ἀθρόων κατηγό-
 ρεις. ὅς τις οὐκ ἀνέφειξε ποιῶν τῶν ἄλλων; τίς μὲν τῶν
 νῦν ἄλλοις ἀπάσιν ἀνθρώποις ὁρᾷ τοῖς κεινομενίοις, ὡς ἀν-
 θρώποις δικαιοῦσι, εἰ μὲν ἢ δὴ οὐδὲν ταῦτα δικήματα ἀκατηγό-
 ροῦνται: λόγους δὲ ἀφ' ὁσίων τοιοῦτος ὑπάρχειντας: τίς
 ὑμῶν ἐμοὶ ἔσσωσθαι τοιοῦτον; τίς ὑμῶν ἐμὲ ταῦτ' ἐώρακε
 ποιῶντα; οὐκ ἔστιν: ἀλλ' οὐτοὶ δι' ἐχθρὰ καὶ φερόμενοί μου:
 καὶ τὰ φερόμενα τῶν τριακῶν. τὸν τῶν δ' αὖ
 πάντων τῶν ἄλλων. πάντας γὰρ ὑμᾶς εἰδέναι νομίζω τὸν
 τρόπον τὸν τούτου καὶ πᾶσι ἀσέλγειν, καὶ πᾶσι ἐπὶ τῇ φε-
 ροῇ πᾶσι τῶν βίου: καὶ πᾶσι θανατοῦν οἷον οἶον, ὧν
 αὐτοὶ μὲν ἴσασιν, οὐκ ἀκηκόασι δὲ νῦν ἐμοῦ: πολλοὺς δὲ
 τῶν πεπονητότων, οὐδὲ πᾶσι ὅς ἡδίκησιν, μᾶρτυρεῖν ἐθέ-
 λοντες ὁρᾷ, πᾶσι εἶναι καὶ πᾶσι φιλοπεσυσσώλῳ ὁρᾷ-
 τας πᾶσι τούτου καὶ πᾶσι ἀφορμῇ, ἢ πᾶσι ἰσχυρὸν καὶ φοβε-
 ρὸν ποιῇ τὸν κατὰ πᾶσι τῶν τῶν. τὸ γὰρ ἐπ' ὑβριεῶς
 καὶ πᾶσι τῶν πονηρὸν εἶναι καὶ ὑβριεῖν, τῶν δὲ περὶ τῶν

Δημοσθένους

μηδὲν αὐτὸν ὑπερβαίνει παθῆν. ἐπεὶ ποδωρεθεὶς οὐ-
 τος τὰ ὄντα, ἴσως μὲν οὐκ αὐτὸν βροχίται. εἰ δ' ἄρα, ἐλάτ-
 τοιός τις ἄξιός ἐστι τῷ μικροτάτῳ πρὸς ὑμῖν. μάτην γὰρ λοι-
 δερήσεσθαι, καὶ βοῦσέσθαι: δίκην δ' αὐτὸν ἀσελγασίῃ τι, τοῖς
 ἄλλοις ἡμῖν ὑγίστου δώσει. νῦν δ' οἶμαι, τοῦτο περὶ
 βλάττει πολυδύκος, τιμωράτης, οὐκ ἔτι μὲν ὁ κενός
 τός. τοιοῦτοί τινες εἰσι μεθοφόροι ποδὶ αὐτῶν. καὶ περὶ
 ἐπὶ τοῖς, ἑτέρω μὲν τῶν σωκράτους ἐταίρια φανερώς
 μὲν οὐκ ἐνοχλοῦντων ἡμῖν, σιγῇ δὲ τὰ φερόμενα ἔχοντα ὑπὲρ
 νόοντων. οὐς μάττω θεοὺς, οὐδὲν ὠφελῆσαι νομίζω
 πρὸς τοῦτο. ἀλλὰ διανοί τινες εἰσιν, ὧν αὐτοὶ ἀθηναῖοι,
 φθίρειται * περὶ τοῦ πλουσίους καὶ πρὶν καὶ μαρτυ-
 ρεῖν. πάντες δὲ τοῦτο, οἶμαι, φοβόρα ἐστὶ τὸ ἄλλων ὑμῖν
 ἐκείτω. καθ' ἑαυτὸν ὅπως δύναιτο ζῶντι. οὐ ποδὶ αὐτοῦ
 συλλέγεσθαι ὑμεῖς: ἵνα αὐτὸν καθ' ἑαυτὸν ἐκείτω ὑμῖν ἐλάτ-
 των, ἢ φίλοις, ἢ τοῖς οὖσιν, ἢ τῶν ἄλλων ὑπὲρ ὄντων συλ-
 λεγόμενος ἐκείτω κρείττους τε γίγνηται, καὶ πάντες πλε-
 ονέω. τὰ γὰρ τοῖν καὶ τοῖν τὸς ἡμεῖς περὶ ὑμῶν λό-
 γος: τί δὲ τα, καὶ τὰ περὶ τῶν ὁ δὲ τα, οὐκ ἐλάμβανε
 δίκην πρὸς ἑαυτὸν; ἢ τί δὲ πάλιν, ἄλλον ἢ τὸς πινὰ τῶν ἡδικη-
 μένων ὀνομαζέων. ἐγὼ δὲ διὰ τὸ περὶ τῶν ἐκείτω ἀνίστα-
 ται τὸ βοηθεῖν αὐτῷ, πάντας ὑμῶν εἰδέναι νομίζω. καὶ
 γὰρ ἀχολία, καὶ ἀπεργασίῃ, καὶ τὸ μὴ δύναιτο λέ-
 γειν, καὶ ἀκρία, καὶ μυρὶ δὲν αἶψα. περὶ τὸν μὲν ὁ
 πόντος μὴ τοῦτο λέγειν ἡτοίμασθαι, ἀλλ' ὡς οὐ περὶ τῶν
 κέλευστων, ὧν αὐτοῦ κατηγήρηται διδάσκειν. ἐὰν δὲ μὴ
 δύναιτο, δὲ τὰ αὐτὸ ἀκρία λέναι πολὺ μάλλον ἐστὶ δι-
 κάος. εἰ γὰρ τιλικούτος τις ἐστίν, ὥστε τοιαῦτα ποιεῖν,
 δύναιτο καθ' ἑαυτὸν ἡμῖν ἐκείτω ἀκρία εἶναι τὰ δὲ πρὸς αὐ-
 τῷ τυχεῖν, κοινῇ νῦν, ἐπεὶ δὲ ποδὶ ἔλκεται, πᾶσι τοῖς
 ἀπάντων ἐστὶ τιμωρητός, ὡς κοινὸς ἐχθρὸς τῇ πολιτείᾳ.

Λίγεται γίνω ποτὲ ἐν τῇ πόλει κατὰ τὴν παλαιὰν ἐκεί-
 νην οὐδαμηνίαν ἀλκιβιάδης γινώσκει: ὃ σκέψασθε, πίνων
 οὐδ' ὄρεσι δὴν ὑπερχουσὼν, καὶ ποίων πινῶν περὶ τὸν δῆ-
 μον, πῶς ἐχρήσανθ' ὑμῶν οἱ πύργοι, ἐπειδὴ βδελυρὸς
 καὶ ὑβριστὴς ὥς το δεινὸν εἶναι. καὶ οὐκ ἀπεικρίσσει δῆπου
 μεθίαν ἀλκιβιάδην βουλόμενος τούτου μέμνημαι τὸ λό-
 γον: οὐχ οὕτως εἰμὶ ἄφρων, οὐδ' ἀπὸ πολλοῦ σέσω: ἀλλ'
 ἂν εἰδῆτε ὑμεῖς, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ γινώθ', ὅτι οὐκ
 δὲν οὐτ' ἔσται, οὐ γλῶσ, οὐ πλοῦτος, οὐ δύνάμεις, ὃ τοῖς
 πολλοῖς ὑμῶν καὶ ὑβρις περὶ, περὶ σέκει φέρειν. ἐκείνως
 γὰρ, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, λίγεται περὶ πατρὸς μετ' ἀλκιμῶν
 νιδῶν εἶναι: τούτοις δὲ φασιν ἕως τῆς τυρκίνων ἕως τῆς
 δῆμου σασιάντας ἐκπεσεῖν: καὶ δανεισάμενους χρήμα-
 τα ἐκ δειλῶν ἐλθὼν δόσασαι τὴν πόλιν, καὶ ὅς περὶ σέ-
 του παῖδας ἐκβαλεῖν: περὶ δὲ μετ' ὅς, ἰσπανίκοι: καὶ
 τῶν τῆς οἰκίας, ἥς ὑπερχοῖσι πρὸς καὶ μεγάλα
 περὶ τὸν δῆμον οὐδ' ὄρεσι. οὐ μόνον δὲ ταῦτ' ὑπερχοῖς
 αὐτῷ, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἕως τῆς δῆμου δέμενος τὰ ὅπλα,
 δὲς μὲν ἐν σάμῳ, ἔπειτα δὲ ἐν αὐτῇ τῇ πόλει τῷ σόματι τὴν
 οὐνοῖαν, οὐ χρήμασιν οὐδὲ λόγῳ ἐνδείξασθαι τῇ πατρίδι.
 ἐπὶ δὲ ἰππέων ὀλυμπιάσιν ἀπὸνδρ' ὑπερχοῖν αὐτῷ, καὶ νί-
 και, καὶ σίφαι: καὶ στρατηγὸς ἀριστος, καὶ λέγειν ἐ-
 δόκει πάντων, ὃς φασιν, εἶναι δεινότατος: ἀλλ' ὅμως οἱ
 κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον ἡμέτεροι πύργοι, οὐδενὸς τού-
 των αὐτῷ συγχωρήσαν ὑβρίζειν αὐτούς: ἀλλὰ πρὶν ἂν τις
 φυγάδα ὑβρίζαν. καὶ λακεδαίμωνιων ἰσχυρὰν ὄντων τότε,
 καὶ δεικέλειαν αὐτοῖς ὑπὸ τειχεσκόποι, καὶ τοῖς ναῦς ἀλῶναι,
 καὶ πάντα ὑπέμεναν ὅτι οὐκ ἄν τις παθεῖν: καλλίον εἶναι
 νομίζοντες, ἢ ἐκείνους ὑβρίζουσιν συγχωρήσαι. καί τι τί τοῦ
 τιν ἐκείνος ὑβρισεῖν, ἢ λίκον οὕτως νῦν ὑβρίσκειν; ταυ-
 ρίαν ἐπ' αὐτῇ χορηγοῦντα τῷ κέρει. ἔστω τῶν: ἀλλὰ

ΔΗΜΟΓΟΓΕΥΟΥΣ

χρητῶν γε χρητῶν γούντα τῶτ' ἐποίησεν, οὐ πῶ τόνδε τὸν
 νόμον πρᾶττειν οὐ γὰρ ἔκειτό πω. εἴρετο ἀγὰρ τοῦ
 τὸν χρητῶν, καὶ γὰρ τῶνδε λέγουσι, λαβὼν γέ π' ὅλην
 μελοῦντα, ὡς φασι: ὁ πόρ οὐδὲ δυνάμειν ἀξίον. ὅς
 μᾶς ποδὲς πῆεν. ἅπαντα μὲν οἱ μὲν τὰ σεβήματα, τῆς
 αὐτῆς ὁρῆς δίκαιον ἀξιοῦν. τὸ δ' ὅλως ἀφαιρῆεν ἰδὲ
 αὐτὰ ἐπ' ὅτι τῶ ποδὲς πῆεν ὅς δ' ὁ μᾶς διαφῶρι. οὐκοῦν
 οὐχ ὅς ἐλὼν λείπειται. ὅς ποδὲς. αὐτῶν μὲν δὲ τῆς
 καὶ τίσι ταῦτ' ἐνδίκην μελνός. μὴ θύνειν ὑμῖν περὶ τὸ
 καλόν, μὴ δὲ θεμετὸν ἐν μίξετε αὐτῶν δίκης καὶ μὴ δι' ὅ
 σιον εἶναι τριούτων αὐτῶν οὐσιν, ἀλλ' ὅς ποδὲς, πονηρὸν καὶ
 βίαιον καὶ ὑβριστην λαβούσιν αὐτῶν, καὶ μὴδὲν μὴδ' ὅ
 μῦθεν, συγγνώμης, ἢ φιλανθρωπίας, ἢ ἄλλ' ὅς ποδὲς
 ξιδῶν. τίς γὰρ εἴκει τῆς στρατηγῶν; ἀλλ' οὐδὲ καθ'
 αὐτὸν στρατῶν οὐτος οὐδὲν ὅς ποδὲς, μὴ π' γε τῆς
 ἄλλων ἡγεμῶν. ἀλλὰ τῆς λόγων; εἰ οἱ κοινῇ μὲν οὐδὲν
 πῶ ποτ' εἶπεν ἀγὰρ, κακῶς δὲ ἰδίᾳ πάντας αὐτῶν ποδὲς
 λέγει. γλῶσσος εἴκει τῆς δία; καὶ τίς οὐκ οἶδεν ὑμῶν ὅς ποδὲς
 ῥήτωρ ὡς ποδὲς ἐν τῶνδε λόγων; ὡς δὲ οὐκ οἶδεν
 ναυπῶτα συμβέβηκεν εἶναι. ἢ μὲν γὰρ ὡς ἀληθῶς μὴ
 τῆς ἢ περὶ αὐτὸν πᾶσι τῶν ἀπάντων αὐτῶν ποδὲς
 ἢ δὲ δοκοῦσα καὶ ὑποβαλλομένη πασῶν ὑμῶν αὐτῶν
 γυναικῶν. σημεῖον δὲ: ἢ μὲν γὰρ, ἀπέδοτο δὲ τῶν
 μελνόν, ἢ δὲ τῶν αὐτῶν βελτίω πρῶτα τῆς ἰσῆς πρῶτης, τῆς
 τῶν ἡγεμῶν. καὶ γὰρ τοῖς δὲ οὐκ οἶδεν οὐ περὶ σκόντων ἀγὰρ
 τῶν κνείας γετονῶς, καὶ παρὰ τοῦ τετυχηκῶς, ἢ νόμοις
 τῶν ἀπάντων πόλεων μάλιστα οἰκῆσαι δοκεῖ, οὐδὲν οἱ μὲν,
 τῶν ποδὲς, οὐδὲ χρῆσθαι τῶνδε δυνάμει: ἀλλὰ τὸ
 τῆς φύσεως ὡς ἀληθῶς βαρβαρον καὶ θεοῖς ἐχέρων, ἐλκὲ
 καὶ βιάξιν, καὶ φανερὸν ποιεῖ, τοῖς πρῶτον, ὡς ποδὲς
 λαβούσιν, ὁ πόρ ὅς ποδὲς, αὐτὸν χρώμενον. τοσούτων θύνειν

καὶ τοιούτων ὄντων, ἂν τῷ βδελυρῶ ἑνὶ τῷ καὶ αἰαδιεῖ,
 μάλα βιβιώται, οἱ τοί μοι περισόντες, ὧς αἰσθῆναι δικασαί,
 τῆς χρωμίων αὐτῶ πεισινόντες ἀπαλλαγῆναι καὶ κατὰ
 φῆναι τὸν αἰῶνα εἶπον, ἐπειδὴ με μὴ πείθοιεν, ὥς μεν ὁ
 πρὶν ἀκαὶ δεινὰ πεποίηκεν ἑσσι, καὶ δὴ κεν ὡς τινδρὸν αἰ δι-
 καίως δοίη τῆς πεπεσχυμίων, οὐκ ἐτόλμων λέγειν. ὅτι
 τῶν δὲ ἀπὸ πίντων, ὡς ἡλῶκεν ἡδὴ καὶ κατελήθησεν. ἡ-
 γος τιμίσεν αὐτῷ περὶ δεινῆς τὸ δικαστήριον; οὐχ ὅρας
 ὅτι πλουτεῖ, καὶ ἑμπερχίασ' ὁρᾷ καὶ λειτουργίασ'; σκό-
 πει δὲ καὶ τῶν αὐτῶν ὕψις κτήσεται, καὶ ἐλπίσιν πολὺ τῇ
 πύλῃ κατὰ θεῖς, ἢ ὅσα σοι δίδωσι, κατὰ γὰρ λόγῳ. ἐγὼ δὲ,
 περὶ τὸν μεν οὐδὲν ἀγλὴν οὐ μὲν κατὰ πηγῶσιν. οὐδ' ἔτι πο-
 λαμβάνω τιμίσεν οὐδὲν ὅς ἐλπίσινος ἑνὶ τῷ, ἢ ὅσον κατὰ
 θεῖς οὐτὸς παύσεται τῆς ὑβρείως. εἶπον δὲ ὅτι μάλιστα μεν
 θάνατος: εἰ δὲ μὴ, πάντα τὰ ὄντα ἀφελίθαι: ἐπειθ' ἔπειτα
 τῆς τῶν λειτουργίων καὶ ἑμπερχίων, καὶ τῆς τοιού-
 των λόγον ὡς ἡ γινώσκω: εἰ μεν ὅστιν, ὡς αἰσθῆναι ἀθηνᾶοι,
 τὸ λειτουργεῖν εἶπον, τὸ αὐτὸ μὲν λέγειν αὐτὰς πᾶσι τῶν ἐν
 κλησίαις καὶ παντὶ ἑνὶ, ἡμεῖς οἱ λειτουργῶντες, ἡμεῖς οἱ
 περὶ εὐδὸντες ὑμῖν, ἡμεῖς οἱ πλουτοῖσι ὅσιν: εἰ τὸ τὰ
 τοιούτῳ λέγειν τῆς τ' ὅτι τὸ λειτουργεῖν, ὁ κατὰ μεθίου
 ἀπάντων τῶν αὐτῶ τῇ πόλῃ λαμπρότατον γένηται. ἀφ' ἧς
 κινεῖται ὅτι ἀνδρῶν δὴ καὶ αἰαδιθῶν καὶ ἐκείνην ἐκκλη-
 σίαν τῶν λείων. εἰ μεν τοῖς τί ποτ' ὅστιν ἀλειτουργεῖ τῇ
 ἀληθείᾳ, δεισσοπῆν, ἐγὼ πρὸς ἡμᾶς ὁρᾷ. καὶ διὰ τοῦτο
 ὡς δικαίως αὐτῶν ὕψις κτήσεται, περὶ ἐμαυτὸν κρινῶν: οἷος,
 ὧς αἰσθῆναι ἀθηνᾶοι, γινώσκω ἐπὶ τῶν πεντήκοντα ἴσως,
 ἢ μικρὸν ἐλπίσιν, οὐδὲν ἐμοὶ πλείους λειτουργίασ' ὑμῖν
 λειτουργῆκεν, ὅς δύο καὶ ἑκατὸν τὰ τῇ γέγονα. καὶ τὸ μεν
 κατ' ἐκείνους εἶναι χρόνους: ἑμπερχῶν διδύς ἐν παίδεσι
 ὅτι λείων ὅτε σιῶντο. ἡμεῖς οἱ ἑμπερχῶν, καὶ τὸ ἀναλῶ

ΔΗΜΟΣΩΝΟΥΣ

ματα πάντα ἐκ τῶν ἰδίων οἴκων, καὶ τὰς ναῦς ἐπληροῦμεν
αὐτοί: ὅτος δὲ ὅτε μὲν καὶ τὰς ναῦς τῶν ἡλικίων ἡμῶν, καὶ
τῶν ἐχόντων, οὐδέ πω λειτουργεῖν ἤρχετο: τῆνικαὶ δὲ τῶ
πράγματι ἡ πῆλαι, ὅτε πρῶτον μὲν διακρίσεις καὶ χι-
λίους περὶ ἡμέρας τε σωτελεῖς ὑμῖν, πρὶν ὧν εἰσπραττόμε-
νοι τὰ λανθόν, τὰ λανθόν μισθοῦσι τὰς εἰσπραττίας οὐρι.
εἴτα τὰ πληρώματα ἡ πόλις πᾶσι, καὶ σκάνδι δίδωσιν.
ὥστ' αὐτῶν ἡμῖν τῇ ἀληθείᾳ τὸ μηδὲν ἀνάλωμα, καὶ δὲ
κεῖν λειτουργηκέναι, καὶ τῶν ἄλλων λειτουργῶν ἀπε-
λίσσι γελῆσαι, πόριεσιν. ἀλλὰ μὲν, τί ἄλλο, τὰ τῶν
δοῖς κεχρηγμένους οὐτος, ἐγὼ δὲ αὐτῶν ἀνδράσι.
καὶ ὅτε τῶν τὸ ἀνάλωμα ἐκείνης τῆς δαπάνης πομῶ
πλεόνειν, οὐδεὶς ἀγνοῖ δὴκεν. καὶ μὲν ἐπὶ τῇ
νῦν, οὐκ ἐπὶ τῇ καὶ τῇ ἀνδράσι τῶν τῶν: οὐ, ἔχον οὐδε-
μίαν αὐτῶν δὴκεν δικαίως αὐτῶν ἐχῆ. τί ἐπὶ; εἰς ἅκα
τῶν φυλῶν ἐγὼ, καὶ παναθηναίοις κεχρηγμένοι. οὐκ ἐπὶ
οὐδέ τῶν. ἡ γὰρ μὲν συμμείας ὑμῖν ἐχόντων ἐγὼ ἐπὶ
κα, ἴσον φορμῶν, καὶ λισθῶν, καὶ καλῶν, καὶ
τῶν πλουσιωτάτοις, εἰσπραττίας οὐκ ἀπὸ ὑπερβολῆς οὐ-
σίαν, ἔπειτα γὰρ τῶν ἡμῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν ἀπὸ τῶν
δὲ τῶν ὧν ὁ πατήρ μοι κατέλιπε, καὶ ὧν δίκαιον ἡμῖν
κεμαίνεσθαι κομίσασθαι. ἐγὼ μὲν οὐτως ὑμῖν περ-
σενῶν γεμῆ: μεδίαν δὲ πῶς; οὐδέ πω καὶ τίμωρον συμ-
μείας ἡ γὰρ μὲν γέγονεν οὐδὲν τῶν πατρῶων ἀπὸ τῶν
ὑπὸ οὐδενός, ἀλλὰ πᾶσι τῶν πατρῶων πομῶν οὐσίαν πᾶ-
λαβῶν. τίς οὐκ ἔστιν ἡ λαμπρότης, ἡ πίνον αἰσθητοῦς
καὶ τὰ σεμνὰ ἀνάλωματα τῶν, ἐγὼ μὲν γὰρ οὐκ ὀρέω:
πλὴν εἰ τῶν τῶν θεωρεῖ: οἰκίαν ἀνδρόμικεν ἐλδῶ-
σιν ὁσαύτην, ὥς τε πᾶσιν ἐπισκοτεῖν τῶν ἐν τῶ τόπῳ. καὶ
εἰς μυστήρια τῶν γυναικῶν ἄγει, καὶ ἄλλοσέ τι βούλη-
ται, ὅς τῶν λαοῦ ἐξούσιος τῶν ἐκ σικυωνος: καὶ εἰς ἀκρό-

θοισί, ἢ τί τιναρὰς αὐτοῖς ἔχοντες τῆς ἀγορᾶς σοβῆ, κυμ-
 βία, καὶ ῥηταί, καὶ θιάζας ὀνομάζων οὕτως, ὥς τε αὐτοὶ *
 πρὶόντες ἀκόνειν. ἐγὼ δ' ὅσα μὲν τῆς ἰδίας ῥυφῆς εἵνεκα
 μεδίῳ καὶ παρουσίᾳς κτάσμαι, οὐκ οἶδ' ὅ, πῶς πρὸς
 πολλοὺς ὑμῶν ὠφελεῖ. ἀλλ' ἐπαρμόμενος τοῖς τοῖς ὑβρίζει, ἀδὴ
 πολλοὺς καὶ αὐτοὺς τυχόντας ὑμῶν ἀποκινούμενα ὀρώ. οὐδὲ
 διὰ τὰ τοιαῦτα ἐκείσοτε τμᾶν, οὐδὲ θουμάζειν ὑμᾶς, οὐ-
 δὲ πῶς πελοπμίαν ἐκ τούτων κρίνειν, εἰ ἕς οἴκεδ' ὀμείλοισι
 πρῶς, ἢ θοραπαῖνας κέντηται πολλὰς, ἢ σκόνη πολλ-
 λὰ, ἀλλ' ὅς αὖ ἐν τοῖς τοῖς λομπέας καὶ πελοπμιος ἦ, ὡς
 ἀπασι μέτεσι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν: ὧν οὐδὲν δέρεσθε τοῦ-
 τω περὶ σὺν. ἀλλὰ νῆ δία ἑλῆρη λῶ ἐπίδωκε, ἑλῆρω γὰρ
 αὐτοῖς δὲ ὅ περὶ λήσει, καὶ φήσει, ἐγὼ ὑμῶν ἑλῆρη ἐπίδω-
 κα. οὐ τοῖς δὲ πρὶόντα: εἰ μὲν, ὡς ἀλλοτρίοι ἀποκινῶσι, πε-
 λοπμίᾳς εἵνεκα ἑλῆρω ἐπίδωκεν. λῶ περὶ σὺν τῆς τοῖς
 τῶν ἔχον ἑλῆρω, ἑλῆρω ἔχεται αὐτῶ, καὶ ἀπόδοτε: ὑβρί-
 ζειν δὲ, μὴ δότε. οὐδενὸς γὰρ πρῶγμαρ, οὐδὲ ὀρῶν
 ἑλῆρω συγχερτέον. εἰ δὲ δὴ καὶ διδλῆας καὶ αἰαιδρίας
 εἵνεκα διὰ χόρσεται ἑλῆρω πεπικκῶς, μὴ πρὶόντα ὀρῶτε.
 πῶς οὕτω εἴσεσθε; ἐγὼ καὶ ἑλῆρω διδάξω, αὐτῶν δὲ: βρα-
 χύς γ' ἔσθ' ὁ λόγος ὃν λείξω, καὶ αὐτῶν δὲ ἀρχοῦμαι δοκῆ.
 ἐλῆρων εἰς ὀρῶν αὐτῶν δὲ πρὶόντα πρὶόντα πρὶόντα. τούτων
 δὲ οὐκ ἑλῆρω μεδίῳ, ἀλλ' ἐγὼ: καὶ σωλῆραρχος λῶ μοι πε-
 λῆρος ὁ νικηστῶν. ἑλῆρω δὲ τούτων μετὰ ἑλῆρω εἰς ὀρῶ-
 ν. οὐδὲ τούτων λῶ μεδίῳ: καὶ τοῖς τὸν γε δὴ πελοπ-
 μιον πανταχοῦ περὶ σὺν ὑβρίσσειν. ἑλῆρω νῶ αὐτῶ γὰρ
 νασιν αὐτῶν δὲ. αὐτῶν δὲ ἐπίδωκε, πῶς ἐν τῇ βουλή γι-
 γνομελίων ἑλῆρω δὲ πρὶόντα οὐκ ἐπελίδου τό τε: ἐπειδὴ δὲ πε-
 λορκεῖται αὐτῶν ταμνῶν στραπῶντας ὑβρίσσειν, καὶ
 πάντας ὑβρίσσει αὐτῶν ἑλῆρω ἑλῆρω ἑλῆρω, ὧν εἰς οὕτως λῶ,
 περὶ βλῶν δὲ ἑλῆρω: πηλικῶντα φοβηθεῖς πῶς στρατεῖας

Δημοφώνους

τῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ἐκκλησίαν πρὶν καὶ πρὸς ὅρους
 καὶ ἰδέσθαι παρελθὼν ἐπιδώκε. τῷ, δηλοῖ, ὅσπερ μὴ
 διατίθειν αὐτὸν ἔχειν, ὅτι τὴν στρατείαν φεύγων, οὐ
 λαβὴν μὲν τῷ τ' ἐποίησε, τοῖς μὲν τῶν περὶ αὐτὸν ὑπὸ
 τῷ. τὸ μὲν γὰρ πρῶτον, ὡς οὐκ ἐδόκει περὶ οὐσίας τῆς ἐκ
 κλησίας, καὶ λόγων γιγνομένων τῆς τῆς ἱππέων βοηθείας
 ἡδὴ διέναι: ἀλλὰ ἀναπεπνύει τὰ τῆς ὑπόθεσης, οὐκ ἀλλὰ
 βαίνειν ὑπὸ τὴν ναὺν, ὡς ἐπιδώκεν: ἀλλὰ τὸν μέντοι ἐ-
 ξέπεμψε τὸν αἰγυπῆιον πᾶμωλον: αὐτὸς δὲ μένων ἐπὶ τῇ
 δεξιᾷ τοῖς διονυσίοις διεπράττει τῶν τῶν, ἐφ' οἷς νῦν κρινε-
 ται. ἐπειδὴ δὲ ὁ στρατηγὸς Φωκίων μετεπέμπετο ὅς τις
 ἀρχὴν ἱππέας ὑπὸ τὴν διαδοχὴν, καὶ κατέληπτο ὁ
 θυρόμενος τότε ὁ δειλὸς καὶ κατ' ἄρα οὐκ ὄντων λιπῶν τὴν
 τάξιν τῶν, ὑπὸ τὴν ναὺν ὥχεται: καὶ ὡς ἱππάρχῃ ἡξίω-
 σε πρὸ ὑμῶν ἱππέων, τούτοις οὐ σπυγνέειν: εἰδὲν τῇ θά-
 λατῇ κίνδυνος τις ἴσως, εἰς τὴν γῆν δηλονότι ὥχεται αὐτὸν. οὐ
 μὲν νικητὸς γε οὗτος ὁ τῷ νικίου, ὁ ἀρα πᾶσι, ὁ ἅπας,
 ὁ πάντας πασιν ἀδελφὸς τῷ σώματι: οὐδὲ δυνάμειν ὁ τῷ
 αἰσίωνος, οὐχ οὐτως οὐδὲ δύστηνος ὁ τῷ στρατοκλέους:
 ἀλλ' αὐτῶν ἕκαστος ἑκὼν ἐπιδόουσι τῶν οὐκ ἀπὸ στρα-
 τῆς τὴν τὴν στρατείαν: ἀλλὰ τὴν μὲν ἐπιδόσιν ἐν ἡμέτρῳ μέ-
 ρει καὶ δωρεὰς παρῆλθεν πλεονέκτην τῇ πόλει. οὐδὲ νόμος
 προσέταττεν, ἐν ταῦτα τοῖς σώμασιν αὐτῶν λειονεργεῖν
 ἡξίου. ἀλλ' οὐχ ὁ ἱππάρχης μεδίει: ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς
 νόμων τάξιν λιπῶν, οὐδὲν ὁ φείλει τῇ πύλει δοῦ-
 ναι, τῷ τ' ἐν δόρυ καὶ σίαι ἀριθμῆσαι μὲν καὶ τοῖς, τὴν
 τῶν τῶν ἱππάρχῃ, ὡς πρὸς θάλασσαν, πότον πλεονέκτην,
 καὶ πεντηκστήν, καὶ λεπτοτάξιν, καὶ στρατείαν ἀπὸ
 στρατῶν, καὶ πάντας τὰς τοιαύτας ἀρμύρας καλεῖν, ἡ δὲ
 πύλη; οὐδένα γὰρ τῶν ἄλλων ἐν τοῖς ἱπποσὺν αὐτὸν ἀ-
 πὸ τῆς τῆς στρατείας δωάμενος, τῶν οὐκ ἔφη μεδίει

καὶ ἐν τῇ ἰσοπληθείᾳ τῶν πεντηκοντῶν. καὶ γὰρ αὐτὸ τότε τῆς ἀλλο-
λων ἀπάντων τῆς ἐκιδόντων ἑκταρχῶν πρὸς πεμπόντων
ὑμᾶς ὅτε δεῦρ' ἀπεπλήθει ἐν σύρων, μένος οὐτος οὐ πῆ-
πεμπιν· ἀλλ' ἀμελήσας ὑμῶν χάριτας, καὶ βοσκήματα,
καὶ θυρώματα ὡς αὐτὸν, καὶ ξύλα εἰς τὰ ὄρκα τὰ ἀργύ-
ρεια ἐκόμιζε· καὶ χρηματισμὸς, οὐ λειτουργία γέγονεν ἡ
ἑκταρχία τῷ καὶ τῶν πεμπόντων. Ἀλλὰ μὴν ὡς ἀληθ-
ῆ λέγω, σωίσει μετὰ τὰ πολλὰ πνύτων. ὁμοῦς δὲ καὶ μαρ-
τυρεῖς ὑμῖν καὶ ἐγώ.

Μαρτυρεῖς.

Κλέων σοῦνιδῆς, ἀρίστοκλῆς παιανιδῆς, πάριλλος, νι-
κήρατος ἀχρεδύσιος, δὴκτῆμων σφήπος, καθ' ὃν καιρὸν ἐκ
σύρων ἀπεπλήθει δεῦρο τῷ σόλῳ παντί, ἐτύχε μὲν ἑκ-
ταρχεῖν τε καὶ αὐτοῖ, καὶ μεθ' αὐτῶν ὁ νῦν κρινόμενος ἑκ-
τομοθένης, ὃ μάρτυροῦ μὲν παντὸς δὲ τῶν σόλων πλεόν-
των ἐν τάξει, καὶ τῆς ἑκταρχῶν ἐχόντων πρὸς ἑλμαμὴ
χωρίζεσθαι ἕως αὐτοῦ δεῦρο καὶ πλεόντων, μεθ' αὐτῶν ὑπὲρ
λειφθεῖς τῶν σόλων, καὶ γέμισας τῶν ναῶν ξύλων, καὶ χα-
ράκων, καὶ βοσκημάτων, καὶ ἄλλων πνύων κατέπλουσεν
εἰς πειραιᾶ μένος μὲν ἡμῶν δὲ δύο· καὶ οὐ συγκατέστησε τὸν
σόλον μετὰ τῆς ἄλλων ἑκταρχῶν.

Εἰ τοίνυν ὡς ἀληθῶς, ὡς αὐτοὶ αὐθιγαῖοι, ἀπορρή-
σει καὶ καὶ λαχόντες περὶ ὑμᾶς, αὐτῶν δὲ μάλα
πικρῶς αὐτῷ, καὶ τὰ λειτουργημῶν καὶ πεπραγ-
μῶν, καὶ μεθ' αὐτῶν οἷα ἐγὼ διακινῶ· οὐδ' ἔγωγε δὴ πού πο-
τε δοῦναι δύνω ὧν ἐμὲ ὑβρίζει, ἐκφύγειν τῶν λειτουρ-
γίας δίκαιος αὐτῷ. ἐγὼ γὰρ οἶδ' ὅτι πολλοὶ πολλὰ καὶ χα-
ρὰ ὑμᾶς εἰσιν εἰργασμένοι, οὐ καὶ τῶν μεθ' αὐτοῦ λειτουρ-
γίας· οἱ μὲν, ναυμαχίας νενικηότες, οἱ δὲ, πόλεις ἐ-
ληφότες, οἱ δὲ, πολλὰ καὶ καλὰ ἑκτὰ τῆς πόλεως σῆ-
σαντες ἑσπεία· ἀλλ' ὁμοῦς οὐδενὶ τούτων πώποτε ἐδώκα-

Δημοδίνους

τε πλὴν δωρεὰν τῶνδε, οὐδ' αὖ δαίνε, ὕμναι δὲ ἰδίους
 ἰχθῦς ὑβρίσιν αὐτῶν ἐκείνων ὅπῃ τ' αὖ βούληται, καὶ ὅν
 αὖ δύνῃται τῶνδε. οὐδὲ γὰρ ἀρμυρίων καὶ ἀεισοφίῃν,
 τούτοις γὰρ δὴ μέγιστοι δίδονται δωρεὰν πρὸ ὑμῶν, καὶ ὑ-
 πόδ' μεγίστων· ἐδὲ αὖ ἐλάττω εἰς περὶ σέθεν ἴε' περ καὶ τῇ
 σήλῃ, ὕμναι δὲ καὶ ὑβρίσιν αὐτῶν ὅν αὖ βούληται. ἔπειτα
 γὰρ αὐτῶν τούτων τῶνδε ἄλλοις ἐλάττω δωρεὰς, ὅπ' αὖ ὑ-
 βρίζοντες ἐπαυθῇ. ὅπ' τοῖναυ καὶ κατέμετρε χῆλιν, ὅπ' αὖ
 ὁρῶν ἀθηνᾶοι, πρὸ ὑμῶν, οὐ μέντοι αὐτῶν λειψυφί-
 ρηκε, λειψυφίαν ἀξίαν, μικρὰ γὰρ αὐτῇ γέ τις ἐστὶν· ἀλ-
 λά καὶ τῶν μεγίστων, καὶ τῶνδε βούλομαι δείξαι· ἵνα μὴ
 δι' ὀφείλῃν οἴησθαι τῷ κατὰ πῶν τῶνδε. ὑμῶν γὰρ,
 ὅπ' αὖ ὁρῶν ἀθηνᾶοι, ἐχειροκνήσασθε τῶνδε τῆς πρῶτου
 ταμίαν, ὅντα ριούριον οἶος ὅστις καὶ πάλιν ἱππαρχεν, ὁ χεῖ-
 ρος δὲ τῆς ἀγορᾶς τῶνδε πομπῆς οὐδὲν ἀμείνον· καὶ μυ-
 σθῆναι ὑμῶν μετὰ τῶνδε, καὶ ἰσοποιόν ποτε, καὶ βουάντω, καὶ
 τῇ ριούριαν δὲ. ὅπ' αὖ περὶ τῶνδε διδόν τὸ πλὴν τῆς φιλοφρο-
 νίας, καὶ ἀντιφροσύνης, καὶ πρηνείας τῶνδε πρὸ ὑμῶν ἀρ-
 χῆς καὶ ὑμῶν καὶ χειροκνήσας ἱππαρχοῦσθαι, μικρὰ
 ἔπειτα λαμβάνετε εἶναι δωρεὰν καὶ χῆλιν; καὶ μὴν εἴ τις αὖ
 τῶνδε ἀντιφροσύνη, ἱππαρχικῆς, τῆς πρῶτου ταμίαν
 γάρηνα, πῶς εἰς ἄλλου ἀξίος ὅστις; ἀλλὰ μὴν, καὶ κεῖνός γε
 ἐπίσταται· ὅπ' αὖ τῆς μὲν πρῶτου ταμίαν κυνηγετῶν ἥρ-
 πασε πλείον, ἢ πέντε τάλαντα· ἔπειτα ὅν ἵνα μὴ δῶ δι-
 νῶν, πάντα τῶνδε πρὸν δωρεὰν, καὶ ἐλαύνων τῶνδε ἀνθρώ-
 ποις, καὶ τὰ σύμβολα συγγίαν, τὴν μὲν πόλιν ἰχθῦς τῇ
 πόλιν πεποίηκε, τὰ χήματα δὲ αὐτῶν ἔχει· ἱππαρχος δὲ
 χειροκνήσας λελύμασθαι τὸ ἱππαρχεῖ ὑμῶν, ριούριος θείας
 νόμοις, οὐς πάλιν αὐτῶν ἐξαρνῶν μὴ τεθαικέναι. καὶ
 τῆς μὲν πρῶτου ταμίαν τὸνδε, ὅπ' αὖ τῶνδε δωρεὰν
 ἐξοδὸν εἰς δόλοισιν ἐποιεῖσθε ὑμῶν, δώδεκα τῆς πόλεως.

τάλας τα ἀνάλισκιν ταχέως, ἀξιούντων ὑμῶν πλεῖν καὶ
 πρὸς ἀνέμιν ὅς σ' ἀπώλεις, οὐκ ἐβοήθησεν· ἀλλ' ἦδη τῆς
 ὤμων γαρονυγνῶν, ἃς διοκλῆς ἐπέσχετο θεοαίοις, ἦ-
 κε· καὶ τότε ἡπ' αὐτὸν πλέων τῆς ἰδιωτικῶν ψήρων μᾶς.
 οὕτως δὲ πλὴν ἰσραὴλ ψήρην πρὸς ἀνέμιν· ἰππαρχῶν θείων,
 τί σ' αἶδε τάλα; ἀλλ' ἴσῃσιν οὐκ ἐτόλμησεν ὁ λαμπρὸς
 καὶ πλούσιος οὗτος πρίασθαι· ἀλλ' ἐπ' ἀμοιβῆς τῆς πομπῆς
 ἡρεῖται τῶν πελοποννήσου τ' παλαιῶν ἴσῃσιν, καὶ ταῦ
 τ' ὀφείοντων πάντες ἴσῃσιν οἱ ἱππῆες, καὶ ὅτι τῶν αὐτῶν ἀλ-
 λή δὴ λέω, καὶ λαίμοι καὶ θύτων ὅς μερ' τυράσθαι.

μαρτυρεῖται.

Βούλομαι θείων ὑμῶν, ὧν ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ ὅσων
 ἦδη καὶ χειροτονήσαντες τῶν δήμου παρὰ πλὴν ἰσραὴλ ἀδι-
 κῆν ὑμεῖς κατεργάσασθε, εἰπεῖν καὶ δεῖξαι, τί πεποιηκός
 τις αὐτῶν εἴη· τίς οὐκ ὀργῆς τετυγχάνει πρὸς ὑμῶν; ἴν' αὖτε
 τὰ πρὸς τὰ νῦν πεπραγμένα ἀνέστητε. πρῶτον μὲν
 τοίνυν, ἵνα πρῶτης τελευτῆς γαρονυγνῶν μνηστῶν καὶ
 γυναικῶν, παρὰ τὰ μυσηρία ἀδικῶν οὐκ ἀνδρῶν κατεχειροτό-
 νησεν ὁ δῆμος τῶν θεαπείων περὶ ἀλλομελίου αὐτῶν μὲν π-
 παυ κῆρος ἵνος ἀνέστη πον· ἐστὶ δὲ ὁ αὐτὸς νόμος τῶν δὲ τῶ
 παρὰ τῆς διονυσίων, ὁ παρὰ τῆς μυσηρίων· κακῆτος ὕσε-
 ρος ὅσον ἐπὶ θεῶν. τί οὖν ποιήσαντες, ὧν ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
 κατεχειροτονήσαντες τῶν οὐκ ἀνδρῶν, τῆς ἀνέστατε. ὅτι δίκῃ
 ἐμπροκλήν καὶ δικαστήριος τῶν μνηστῶν, οὐκ ἔχοντες
 τῶν λαβεῖν αὐτῶν, ὡς ἔφη, τῶν μυσηρίων ὡς δὲ δημοῦντος
 ἐπελάβετο. κατεχειροτονήσαντες μὲν δὲ τῶν αὐτῶν, καὶ ὁδοιού-
 ῃ αὐτοῖς περὶ τῶν εἰσελθόντων δὲ εἰς τὸ δικαστήριον· ἐβούλετο
 μὲν θανάτῳ ζημιώσθαι· τῶν δὲ περὶ ἀλλομελίου περὶ τῶν
 πλὴν δίκῃς τε πᾶσαν ἀφείναι, ὡς ἀγαθόν τε αὐτῶν καὶ ἡρήκει
 περὶ τῶν, ὡς δὲ ἀνδρῶν ἀντιπαλόντων· καὶ περὶ τῶν
 μέσων τῶν βλαβῶν, ὡς ὡς τῇ κατεχειροτονίᾳ μὲν αὐ-

Δημοθένους

ἐλαγχέτω αὐτῷ μετὰ τῆς περὶ ὑμᾶς. αὐθροὺς εἰς μὲν
οὕτως ὑπὸ ἰδίου περὶ γμαῖς οὐδὲ μᾶς ὑβριως περὶ σὺν ὑμᾶς
πρὸς αὐτοῦ τῷ πρὸς αὐτῶν τὸν νόμον, καὶ τὴν ἰδὴ κε δι.
κῶν : εἰκότως. ὅτι γὰρ ἔστι ὁ φυλάττειν ὑμᾶς διὰ, ὅτι νό-
μου, τὸν ὅρκον : ταῦτ' ἔχει ὑμεῖς οἱ δικάζοντες αἰεὶ πρὸς
τῷ ἁλῶν, ὡς πρὸς πρὸς αὐτῶν δικῶν, ὡς ἅπαντες, ὅσοι
μετὰ τῷ δικαίου περὶ ὑμᾶς ὁρῶνται, σὺν ὑμᾶς ἀρχεῖν δι.
Εὐδὸς ἀδικεῖν ποτ' ἔδωκε ὑμῖν ποτὲ τὰ διονύσια : καὶ
κατεχειροκνήσας αὐτοῦ πρὸς ὁρῶντας ἀρχὸν πρὸς ὑμᾶς, ὁ-
πτιοῦν ἡνὸς καὶ λαμβάνοντες ἡλῶν, ὑβριων ἐκ τῷ διὰ
φρον. ὡς δὲ οὕτως, ὁ τῷ βελπίσου πατὴρ χειροκλήδου τῷ
ἀρχεῖν. καὶ μέγα γὰρ ὑμῖν ἔδωκε, καὶ δικαίον ἔχει
ὁ περὶ λαμβάνοντες ἀδικεῖν ἀνθρώπων διὰν,
εἰ μὴ τῷ κηρύγμασιν ὡς σύμμεφης ἐπειθόμεν. τίνος ἐκ
τῷ νόμων ἐκείνος, καὶ ὁ ἀρχὸν αὐτῶν : τοῖς ὑπὲρ τῶν
ὑβριων εἰπεῖν, οὐκ αὐτῶν τυπτεῖν. οὐδὲ οὕτω περὶ σὺν ὑμᾶς.
ὡς βολῶν ὡς βάλαν : πάντα μάλλον, πᾶσι αὐτῶν ἁλῶν
ἀδικεῖν. καὶ μὲν γὰρ περὶ τὸ μὴ τὸ σὺν ὑμᾶς ἐκείνους ὑβρί-
ζεσθαι, περὶ ποιεῖσιν οἱ νόμοι. ταῦτ' ἔλεγε μὲν ἐκείνος, κα-
τεχειροκνήσας δὲ ὑμεῖς. οὐ μὴν εἰσὶν ἁλῶν εἰς τὸ δικαίον
εἰον οὕτως : ἀλλ' ἐκλυήθησε περὶ τὸν.

Εὐδὸς τοίνυν ὁ, τε δὴ μὲν ἅπας κατεχειροκνήσας ἀδικεῖν
καὶν ποτὲ τῷ ὁρῶν, καὶ ὑμεῖς εἰσελθόντες ἀπεκτείνετε,
καὶ τῷ κηρύγμασιν. διὰ τί δὲ ὅτι ἀδικεῖν ἀπεκτείνετε ; ὅτι σκῆψας
ἔχον ἐπὶ μὲν, καὶ τὸν τῷ μετὰ ὑμῶν ἐπὶ τῷ ἁλῶν ἐκείνους
ὑπὲρ τῶν αὐτῶν. ἔδωκε γὰρ ὑβρί, καὶ οὐκ οἶνω τυπτεῖν :
ἀλλὰ τῷ ὡς τῷ πομπῆς καὶ τῷ μετὰ ὑμῶν περὶ φασιν λα-
βῶν ἀδικεῖν, ὡς δούλοισι χρώμενος τοῖς ἐλθὼν φέροις. ἅπαν-
των τοίνυν, ὡς αὐτῶν ἀδικεῖν, καὶ τῶν, ὡς ὁ μὲν, ἔλεγε
ἀδικεῖν, ὁ δὲ, καὶ τὸν ἀτῶ ζημιωθείς φαίνεται, πομπῶ
ἀδικεῖν ὡς οἱ δὲ ὅτι πάντες αὐτοὶ εἶναι φησὶν τὰ μετὰ ὑμᾶς

πεπεργυλῖα. οὐτε γὰρ πομπύων, οὐτε δίκλων ἡρηκῶς,
 οὐτε πρεσβύων, οὐτ' ἄλλω σκῆψιν ἔχων εὐδεμίαν πλὴν
 ὑβριν θιαῶτα πεποίηκεν, οἷα οὐδεις ἐκείνων. καὶ τούτω
 μὲν δὴ ἐδμεν· ἀλλὰ πύρρον, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸν ἐ-
 ποβουτάδην ἐνδιχθέντα δικάζειν οφείλυντα τῷ δημο-
 σίῳ, θανάτῳ ζημωσάμενος ὑμῶν ὄντο χρωῶαι. καὶ τε-
 θνηκεν ἄλγους πρ' ὑμῖν. καὶ τοι εἴτις ἐλήμματα δι' ἐπιδαν,
 οὐδ' ὑβριν λαμβάνειν ἐπεχείρησεν ἐκείνος. καὶ πολλὰς αὖ
 ἐτόρους ἔχειμυ λέγειν, ὧν οἱ μὲν, πεθῶσιν, οἱ δ' ἡπρωμέ-
 νοι δὲ πολλῶν τούτων εἰσὶν ἐλάττω πείγματα. ὑμεῖς δέ,
 ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, σμίκρυναι δένα ταλάντων ἐνμήθε-
 τε, καὶ σκίπτωσι τσοῦτων ἐτόρων, δόξαν τι πρᾶνομα γρά-
 φειν· καὶ οὐτε παιδίᾳ, οὐτε ψύλλῳ, οὐτε συτῶναι, εἴθ' ὄν-
 πνοῦν ἠλέειτε τῆς πρὸντων ἐκείνοις. μὴ τοίνυν αὖ μὲν εἰ-
 πη πρᾶνομα, οὕτως ὀργιζόμενοι φαίνεσθαι· αὖ δὲ
 ποιῆ, μὴ λέγει, πρᾶως διακείσθαι. οὐδὲν γὰρ ῥῆμα οὐδ' ὁ-
 νομα οὕτως εἴτις πολλοῖς ὑμῶν χαλεπὸν, ὡς ὅσα ὑβρί-
 ζων τις τὸν ἀτυχόντα ὑμῶν διαπεσέτω. μὴ τοίνυν αὖ τοι
 καθ' ὑμῶν αὐτῆς δειγμάτων τοιούτων ὕψιν ἐκίχητε, ὡς ἀνδρὸς
 ἀθηναῖοι, ὡς ἀρ' αὖ ὑμεῖς, αὖ μὲν τῆς μετῶν πινά καὶ δη-
 μοπκῶν λάβητε οὐλοῦν ἀδικεῦντα, οὐτ' ἐλέησετε οὐτ' ἀ-
 φήσετε ἀμ' ἀρεκτύνειν, ἢ ἀτμώσετε· αὖ δὲ πλούσιος
 ὧν πρὸς ὑβρίξει, συτῶν μὲν ἔξετε. μὴ δὴ τα· οὐ γὰρ δίκαιον·
 ἀλλ' ἐπὶ πάντων ὁμοίως ὀργιζόμενοι φαίνεσθαι. Ἄ τοίνυν
 οὐδενὸς τῆς εἰρημνῶν ἢ ποναία καὶ οὐκ εἶναι νομίζω πρὸς
 ὑμᾶς εἰπεῖν, περὶ εἰπῶν, ἐπὶ καὶ βραχία περὶ τούτων δια-
 λεχέας, κατὰ βῆσσομα. ἐστὶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μεγά-
 λη τῆς ἀδικεῦσιν ἅπασι μόρις καὶ πλεονεξία, ἢ τῆς ὑμε-
 τῶν τούτων πρᾶοτης. οὐδὲν γὰρ τῆς εἰδοῦν ὑμῖν με-
 τὰ δύναι περὶ σὴν μαιδίᾳ, τῆς ἀκούσατέ μου. ἐγὼ νομίζω
 πάντας ἀνθρώπους ὀργάνους φέρειν πρὸς τὸν εἶον αὐτοῖς,

Δημοφώνους

οὐχὶ τοὺςδε μόνους οὐς συλλέγουσιν πνέουσι, καὶ ὧν πληρω-
 ται γίγνεται, ἀλλὰ καὶ ἄλλους. οἷον, ἐστὶ τις μέλιτος καὶ πε-
 λάνθραιος ἡμῶν, καὶ ἐλεῶν πολλούς; τοῦτω περὶ τὸ δι-
 καίον ὑπάρχειν πρὸς πάντων, καὶ ποτ' εἰς χρεῖαν καὶ ἀπο-
 να ἀφικνῆται. ἄλλος οὐδὲς τις ἀνιδής, καὶ πολλὰς ὑβρί-
 ζων, καὶ τοῦ μὲν, καὶ θάρματα, τοῦ δὲ, πῶς τοῦ, τοῦ δὲ οὐ-
 δὲν ἡπολαμβάνειν εἶναι; τοῦτω τοῖς αὐτοῖς δικαίον ὑπάρ-
 χειν φορέας, ὅς περ αὐτοῖς εἰσενένοχε τοῖς ἄλλοις. καὶ τί-
 νη ὑμῖν ὁρθῶς ἐπὶ ἐνοπτεῖν, τοῦτου πληρωτὴν δύρεται
 τὰ μετὰ τὸν ὄντα τὸ δὲ αἰὶν, οὐκ ἐκείνου. οἷον τῶν οὐ
 τὰ παιδία ἔχον ὁδουρεῖται καὶ πολλούς λόγους καὶ τοῦ πε-
 νούς ὁρεῖ, θαυμάσιον καὶ ὡς ἐλεῶν τὰ περὶ ἐκείνου.
 ἐστὶ δ' ὅσῳ περ αὐτὸν νῦν τὰ περὶ τὸν ποιεῖ, τοσούτω
 μάλλον ἄξιον μετεῖν αὐτοῖς, ὡς αἰδοῖτο ἀθηναῖοι. δὲ τί;
 ὅτι εἰ μὲν μηδαμῶς δυνάμεις γινώσκουσι τὰ περὶ τὸν, ἔτι
 σεληνῆς καὶ βίαιος ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν ἐλεῶν τὸ βίου: τῇ φε-
 σει καὶ τῇ τύχῃ δι' ὅτι τοῦτο ἐλπίς, ἄξιον ὡς αὐτὸ τῆς
 ὁρθῆς αἰεῖναι: εἰ δ' ἀδισταμένως μὲν πᾶν ἐλπίς ἐκείνου
 τὰν ἐλεῶν, τὸν ἀνάντιον, ἢ ὅτι τὸν τὸν ἐλεῶν ἐλπίς
 εὐδελον δὲ περὶ τὸ ὅτι καὶ νῦν αὐτὸ διακρίνεται, πάλιν
 αὐτὸς ἐκείνος ὁν ὑμεῖς ἴτε, γινώσκουσι. οὐ δὲ διὰ περὶ
 χεῖν, ὅτι τὸν πᾶν τὰ καίρον ὁν οὐτὸς ὅτι πᾶν τῆς
 τὰ, κυριώτερον οὐδὲ πᾶν τὸν τὸν πᾶν τὸν ὁν αὐτοῖς
 σε χρόνου περὶ τὰ. ἐμὲ παιδία οὐκ ἐστὶν: οὐδ' αὖ ἐ-
 χοιμῶν τὰ πᾶν τὰ μὲν καὶ αἰεὶ καὶ διακρίνεται ἐφ' οἷς ὑ-
 βρίζουσι. δὲ τοῦτ' αὖ τὰ περὶ τὸν τὸν ὅτι περὶ τὸν
 τὸν ἐξω πᾶν ὑμῖν; μὴ δὲ τὰ: ἀλλ' ὅταν ὅτι ἔχον τὰ
 τὸν τὸν ἀξιοῖ δυνάμει τὸν τὸν ὑμῶν τὸν τὸν νόμοις
 ἔχον τὰ μετὰ τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
 μὴ μὴ κατε, τὸν τὸν ἀξιοῦνται καὶ αὐτὸν τὸν τὸν
 ὑμῶν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν τὸν
 οἷς ὑμεῖς καὶ τὰ πολλὰ δικαιοῦτον

πρὸς αὐτὸν, αὐτὸς δὲ τὸν τῶν καὶ γὰρ ὁμοῦ μόνον, ὡς αὐτὸς αὐτὸς
 ἀνθρώποι, τοῖς νόμοις πείθεσθαι, καὶ τῶν ἰσῶν μέτεσιν ὑμῖν
 δεῖ εἶναι νόμους, καὶ πάνθ' ὅσα δεῖν ἀγαθὰ ὑμῖν, δεῖ τοὺς
 νόμους δεῖν, οὐ δεῖ μεθ' αὐτοῦ, οὐδὲ δεῖ εἶναι μεθ' αὐτοῦ παῖδας.
 καὶ ῥήτωρ δεῖν οὐδὲν, ἴσως ἐμὲ φήσει λέγων. ἐγὼ δὲ, εἰ
 μὲν ὁ συμβουλεύων ὁ, πᾶσι συμφέρειν ὑμῖν ἡγήσεται, καὶ
 τὰ τ' ἄλλα τὰ μεθ' αὐτοῦ ἀνθρώπων μὴ δεῖ βιάζεσθαι, ῥήτωρ
 δεῖν: οὐτε φύρομαι αὐτὸν, οὐτε ἀπ' αὐτοῦ νομίζω τοῦ νόμου. εἰ μὲν
 τοῖς ῥήτορ δεῖν, οἷους αὐτοῦ τῶν λεγόντων ἐγὼ, καὶ ὑμεῖς δὲ
 ὁράτε, ἀναδιδῶν, καὶ ὅτι ὑμῖν πεπλουτηκότες: οὐκ ἂν
 εἴλω οὐκ εἴλω. εἰληφα μὲν γὰρ οὐδὲ ὁ ποῦν ὅτι ὑμῖν: τὰ δὲ
 ὄντα εἰς ὑμᾶς πάλιν πάντες μικροὶ, ἅπαντ' ἀνήλωκα. καὶ
 τοῖς, καὶ εἰ τὸν τῶν πονηρότατος, καὶ τὰ εἶναι νόμους εἶδαι
 πρὸς ἐμὴν δίκην λαμβάνειν, οὐκ ἐφ' οἷς εἰσέλθω ῥήτορ ὑβρί-
 ζειν. εἰ τῶν οὐδεὶς δεῖν, ὅς τις ἐμὴν τῶν λεγόντων σιω-
 πῶν ἔσται. καὶ οὐδὲν μέφομαι: οὐδὲ γὰρ αὐτὸς οὐδὲν ὅς
 εἴη τῶν οὐδὲν αὐτὸν ὑμῖν πῶς τ' εἴπον: ἀλλ' ἅπλως
 κατ' ἐμὴν τὸν ἐγὼ καὶ λέγειν καὶ πρὸς ἔπειν, ὅ, ἢ ἂν συμ-
 φέρῃ ὑμῖν ἡσυχίαν. ἀλλὰ τὸν τῶν πάντας αὐτὸς δὲ
 μάλα σπουδαίους τοῖς ῥήτορ ὅς ἔμελλε εἰσελθῆναι. καὶ
 τοῖς πῶς δεῖ δίκαιον νόμον μὲν εἶναι ὡς ὄντως περὶ
 ῥήτορ ἐμὴν, δεῖ τὸν τῶν ἀνθρώπων ἀξιούσων εἶναι;
 τὰχα τῶν ἴσως καὶ τὰς τῶν ὁρᾷ, ὡς ἐσκεμμένια
 καὶ παρεκδοκασμῶν πάντα λέγω νῦν. ἐγὼ δὲ ἐσκέφθαι
 μέν, ὡς αὐτὸς ἀνθρώποι, φημι, καὶ οὐκ ἂν ἀρνηθεῖω:
 καὶ μεμελετηκέναι γε ὡς αὐτὸν μάλιστα ἐμὴν: καὶ γὰρ
 ἂν ἀθλίον, ὡς εἰ τοιαῦτα παθῶν καὶ πάσχων, ἡμῶν
 ὦν πᾶσι τῶν ὁρᾷ ἐμελλεν περὶ ὑμᾶς: καὶ γὰρ
 ναι μὲν τοῖς τὸν λόγον μεθ' αὐτοῦ. ὁ γὰρ τὰ ὁρᾷ πα-
 ρεχικῶς πᾶσι ὦν εἰσὶν οἱ λόγοι, δικαιοτάτ' ἂν εἴπω ἐ-
 γὼ πῶς αἰτίαν, οὐχ ὁ ἐσκεμμένος, οὐδὲ ὁ μεμνημένος

τὰ δίκαια λέγειν νῦν. ἐγὼ μὲν οὖν ἔδοξα ποιῶν, ὡς αἰσχροὶ
 ἄθνηται, καὶ αἰεὶς ὁμολοῦν. μεδίαν μὲν τι μηδὲν ἐσκέ
 φθαι πώποτε ἐν ἅπαντι τῷ βίῳ δίκαιον, εἰς ὅσον. εἰ γὰρ
 καὶ κατὰ μικρὸν: ἐπεί τὰ τριακῶντα αὐτῷ σκοπεῖν, οὐκ
 αὐτοσφύρον διημερῆτανε τὴν πράγματι. οἱ μοι κρίναντες
 τὸν οὐδὲ τῷ δήμου κατηγόρεον ὀκνησέν, οὐδὲ τῆς ἐκκλη-
 σίας: ἀλλ' ἅπασι τότε ἐτολμα λέγειν, ὅτι ἡ περβολή,
 τῶν καὶ νῦν ὄρεται: ὡς ὅσοι θεὸν ὕψιμα, κατέμενον, καὶ
 ὅσοι τὰ φρονέειαν ἔχον ὀρθῶς λαλοῦντες, ὕψι ἐκκλησίαν,
 καὶ χοροὺς, καὶ ξυνοί, καὶ βουλευτῶν ἔχον, οἱ κατεχει-
 ροτοῦνται αὐτοῦ. εἰς γὰρ ἔδοξα θράσους καὶ αἰσχροσύνης τὸ
 τ' ἀπὸ κεῖ, ὡς αἰσχροὶ δικασταί, ὡς ἴσασιν ἔσοι πῆν ἔχον ὕ-
 μῳ, ὡς τε κακῶς λέγων καὶ ἀπειλῶν καὶ βλέπων οὐρανὸν
 εἰς τὸν αἰθέρα θορυβῶντα τόπον τῆς ἐκκλησίας, κατὰ πᾶν ἔχον
 ἕρπον τὸν δῆμον ἅπαντα: ἡ καὶ γὰρ εἶναι τὰ νῦν οἱ μοι
 ἀκρυα εἰς τὴν αὐτοῦ δουρίαν. τί λέγεις ὡς μακρὰ κε-
 φαλή; ἐν τῷ πᾶσι τῷ παιδὶ ἀξιώσεις ἐλεῖν, ἡ σὲ τὸν δεῖ,
 ἡ σπουδαζέιν εἰς τὰ σὰ ἑαυτοῦ σὺ δὲ δημοσίᾳ περὶ πηλὰς
 κισμῶν; συ μόνος τῷ ὄντων ἀνθρώπων ἡδὲ μὲν τῷ βίῳ
 ὅσῳ τῆς ἑαυτοῦ φανίας καὶ ἑαυτοῦ φανίας πάντων ἀνθρώ-
 πων μετὰ ὧν ἔση φανώμενος, ὡς τε καὶ περὶ οὐ μὴ
 δύνῃ σοι πράγμα, λυπεῖσθαι πᾶσι θρασυτέτα καὶ φω-
 νήν καὶ τὸ σὺν ἡμῶν, καὶ ὅς σὺς ἀνελοντοῖς, καὶ πᾶσι
 τῶν, καὶ ὕβριν ἑαυτοῦ ἔχων, ἐν δὲ τῷ κρίνεσθαι πᾶσι ἡμῶν
 ἐλεῖν θέσθαι; μεγάλῳ μὲν τ' αὐτῶν ἀρχήν, μάλλον δὲ τέχνη
 εἶναι αὐτῶν ἀρχήν, εἰ δὴ οὐ τὰ ἐαυτοῦ ἑαυτοῦ ἐν οὐτῷ
 βραχεὶ χρόνῳ πᾶσι τὸν δῆμον ποιῆσαι δοῦναι: φθόνον
 ὕψι ἔχων, καὶ ἐφ' οἷς ὕψι πᾶσι, ἔλκον. οὐκ ἔστι οὐδ' ἀμύ-
 θην σοι περὶ σῶν ἐλεῶν, οὐδὲ κατ' αὐτῶν: ἀλλὰ τὸν ἀντίον,
 μίσος, καὶ φθόνος, καὶ ὀργή: ὅντων γὰρ ἄξια ποιῆσαι. ἀλλ'
 λ' ἐπ' ἐκείνῳ ἐπείναιμι, ὅτι τῷ δήμῳ κατηγόρησαι καὶ τῆς
 ἐκκλησίας,

ἐκκλησίᾳ. ὅταν οὖν ἴδω ποιῇ, ἀνθυμῶδε πρὸ ὑμῖν αὖ-
 ρις, ἀνδρὸς δικῶσαι, ὅτι οὕτως ἦν μεθ' ἐαυτῶν στρατοῦ
 μέλων ἱππέων, ὅτε εἰς ὄλυνθον διέβησαν, ἐλθὼν πρὸς ὑ-
 μῶς εἰς τὴν ἐκκλησίαν κατηγόρει. νῦν πάλιν μέινας πρὸς
 τοῦ ὕβριστην νότου τῶ δὴ μῶν κατηγόρησι. πότμον οὖν
 ὑμεῖς αὐτὲς μέντε, αὐτὲς ὕβριστε, ὁμολογήσετε εἶναι τριού-
 ται, οἷους μεδίᾳ ὑμᾶς ἀρφαίνει, ἢ τούναρ πόν, ἴδωρ
 αἰ καὶ πανταχοῦ θεοῖς ἐχθρόν καὶ βδελυρόν; ἐγὼ μὲν, οἴ-
 μω, ἴδωρ τριούρην. ὃν γὰρ οὐχ ἱππεῖς, οὐ σωμαρχον-
 τες, οὐ ὧλοι δύνανται φέρειν, τί ἴδωρ αὐτοῖς; ἐμοὶ
 μὲν ἡ τὸν δία, καὶ τὸν ἀπόλλω, καὶ τὴν Ἀθηνᾶν, εἰρήσε-
 ται γὰρ εἴτ' ἄμενον εἴτε μὴ, ὅθ' οὗτος ὡς ἀπὸ λαγμοῦ,
 ποδῶν ἐλθοποιεῖ, ἐν δὲ λοί πινδὺ ἦσαν ἀχρόμενοι τῆς
 πάνυ τούτῳ λαλόντων ἡδέως, καὶ ἡ δία αὐτοῖς πολλὴ
 συγγνώμη: οὐ γὰρ ὅτι φορητὸς αἰθρῶπος: ἀλλὰ καὶ πλου-
 τεῖ μῆνος, καὶ λέγειν δύνανται μῆνος, καὶ πάντες εἰσὶ
 τούτῳ κατὰ μέγα καὶ πῶρ καὶ οὐδὲ αἰθρῶποι. τὸν δὲ
 ὠδὶ τῶν τῆς ἑσπερίαν ἀνίστασθαι ὄντα νῦν, αὐτὸν ἀρφύρην, τί
 ποιῇσιν οἶεσθε: ὕβρις δὲ τῶν αὐτῶν εἰδείητε, ἐγὼ φράσω, εἰ
 τοῖς μετὰ τὴν κατὰ χειροτονίαν τεκμηρίοις θεωρήσετε. τίς
 γὰρ ὅστις, ὅς τις κατὰ χειροτονήσας αὐτῶν, καὶ τῶν αὐ-
 σεβῶν πᾶσι τὴν ἑορτήν, εἰ καὶ μηδεὶς ἄλλος ἐπὶ τὴν κίνδυ-
 νος, μὴ δὲ ἀπὸν, οὐκ αὐτὸν ἐπ' αὐτῶν τούτῳ κατέδυ, καὶ μέ-
 τιον πρὸ ἑαυτὸν, τὸν γὰρ δὴ μέχρι τῆς κρείστος χρόνον,
 εἰ καὶ μὴ πάντα, οὐδέ τις, ὅς τις οὐκ αὐτῶν. ἀλλ' οὐ μεδίᾳ:
 ἀλλ' ἀπὸ τῶν τῆς ἡμέρας λέγει, λοιδορεῖται, βοᾷ. χει-
 ροτονεῖται τίς; μεδίᾳ ἀναγνώσιος περβεβλήται: πλῆ-
 τάρχου περξενεῖ: τὰ ἀπὸ ῥήτα οἶδεν: ἡ πόλις αὐτὸν οὐ
 χωρεῖ. καὶ τῶν πάντα ποιῇ, δηλονότι οὐδὲν ἄλλο οὐδέ
 κινύμενος, ἢ ὅτι ἐγὼ οὐδὲν πέποιθα ἑσπερίαν κατὰ χειρο-
 νίαν, οὐδὲ δίδωμι, οὐδὲ φοβοῦμαι τὸν μέγιστον ἀπὸν.

Δημοσθένους

ὅς οὖν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὸ μὲν ὑμᾶς δεδιέναι δοκέει
 αἰσχρὸν ἡγεῖται, τὸ δὲ μηδὲν φροντίζειν ὑμῶν νεανικόν, τῷ
 οὐκ ἀκρωλύνει δεκάκις προσήκει; εἰ δὲ γὰρ ἔξεν ὑμᾶς
 ὁ, τι χρῆσθε αὐτῷ, νομίζει πλούσιος, θρασὺς, μέγα
 φρονῶν, μέγα φθιγγόμενος, βίαιος, ἀναιδής: πού λη-
 φθῆσεται, νῦν αὖ διακρούσεται; ἀλλ' ἔγωγε εἰ μηδενὸς εὐε-
 κα τῷ ἄλλων, τίς γε δημοκρατῶν ὧν ἐκείν' ἐδημηγό-
 ρει, καὶ αὐτοῖς καιροῖς, τῷ μεγίστῳ αὐτῶν δικαίως οἴ-
 μου δίκην δοῦναι. ἴσε γὰρ δὴ πού τ' ἔθ' ὅτε αὐτὸν πῶς
 διόντων ἀπαπέλθῃ τῇ πόλει, καὶ τοῦτον οἷ' εὐφραίνει
 πάντας, οὐδαμῶς πῶς ποτε μάλιστα τῷ σινοδρομίων, οὐ-
 δὲ τῷ συγχαιρόντων ἔξηται δὴ τῷ δήμῳ. αὐτὸς δὲ τι φλαῶ-
 ρον, ὁ μηδὲς αὐτοῦ λοιπὸν, τίς ἄλλων προῶτος ἀνέστηκεν
 εὐθείως καὶ δημηγορεῖ, ἐπιμβάινων τῷ καιρῷ, καὶ τῆς σιω-
 πῆς ἀκρωλύνων, ὡς τῷ πάλαι τῷ συμβεβηκότων ἀχρε-
 ῖαι προέειπε ὑμῖς. τοῦτο γὰρ ἐστὶ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι.
 οὐδὲ γὰρ ὑβρίζετε, οὐδ' οἶεσθε εἶναι χρήματα εἰσπόρευσ-
 εῖτα θαυμάζετ' εἰ κακῶς ὑμῖν τὰ πράγματα ἔχει; ἐμὲ
 οἶεσθ' ὑμῖν οἰσίοισιν, ὑμεῖς δὲ νεμεῖσθαι; ἐμὲ οἶεσθε εὐφρα-
 χίσειν, ὑμεῖς δ' οὐκ ἐμύθεσθαι; τοιαῦθ' ὑβρίζων, καὶ τῷ
 ἀπὸ τῆς ψυχῆς πικρίαν καὶ κακόνοιαν, ὡς καὶ τῷ πολ-
 λῶν ὑμῶν ἔχων ἀφανῆ πρ' ἑαυτῷ πονηδόν γε, φαίδρα
 ὡς τῷ καιροῦ καλίστας. διὰ τίνην, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ
 ὑμᾶς οὐ πῶ νῦν, ὅταν οὕτως ἴδωπα τῶν καὶ φωνακίζων ὁδύ-
 ρηται, καὶ κλαίῃ, καὶ διηται, ταῦθ' ἔσποδάλλειν αὐτῷ.
 τοιοῦτος γὰρ εἰ μέδεια: ὑβρείσης γὰρ εἶ, καὶ οὐκ ἐθέλεις
 εἶναι πρὸς παντὶ τῷ χεῖρι. εἴτα θαυμάζεις εἰ κακῶς κα-
 κῶς ἀκρῆ; ἀλλὰ νομίζεις ἡμᾶς μὲν ἀνέξεισθαι σὺν αὐτοῖς
 δὲ τυπήσειν; καὶ ἡμᾶς ἀκρῆσι θάλασσαν, σὲ δὲ οὐ παύ-
 σεσθαι; καὶ βοηθήσοισιν οἱ λέγοντες ἔσθ' αὐτῷ, οὐχ
 ἔσθ' αὐτῷ χαρίζεσθαι μὰ τοὺς θεοὺς βουλόμενοι, ὡς ἐπὶ

ρεάζειν ἐμοὶ δὲ πλὴν ἰδίαν ἔχραυ, ὡς οὗτος περὶ ἐμὲ, ἀνὰ
 ἐγὼ φῶ, ἀνὰ πρὸς μὴ φῶ, φησὶν εἶναι, καὶ βιάζεται ἴδιον ἔκ
 ὁρῶς. ἀλλὰ κινδυνεύει τὸ λίαν οὐ τυχεῖν, εἴ ποτε ἐπα-
 χθεὶς ποιῇν. ὅπου γὰρ ἐγὼ μὲν οὐδὲ πεπνυγῶς κακῶς, ἐ-
 χθρὸν εἶναι μοι ἴδιον ὁμολογῶ. οὗτος δὲ οὐδ' ἀπολύτῃ ἀ-
 φησιν. ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῖς ἀλλοτρίοις ἀπῶσιν ἅπαντ' αἰ, καὶ
 νῦν ἀναβήσεται, μὴ δὲ τῆς κοινῆς τῆς νόμων ἐπικουρίας
 ἀξίων ἐμοὶ μετῆναι. πῶς οὐχ οὗτος ἐπαχθεὶς ὅστις ἦδη καὶ
 μετῶν, ἢ καὶ ὅσον ἡμεῖς ἐκείνῳ συμφέρει; ἐπὶ τίνῃ πρῆν,
 ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ ἐκείνῳ τὸ οὐδὲν λῶς ἐπὶ τῷ θεῷ,
 ὅτε ὁ δῆμος κατεχειροτόνησε μεδίον καὶ καλοῦ μενος ὄνο-
 μασι, ἀντιβολοῦντος ὅτις καὶ λιπαροῦντος ὡς ὑμεῖς ἴ-
 σε, οὐκ ἀέση. καὶ μὲν εἰ μὲν μηδὲν ἡδικηκός ἦν ἤγειτο πλὴν
 περὶ ὅλῳ γε γνησθαι, τότε ἴδιον τὸν γε θεῶν δῆπου συν-
 ειπεῖν, καὶ βοηθῆσαι. εἰ δὲ κατὰ γούρας ἀδικεῖν τότε δὲ
 ταῦτ' οὐχ ὑπάκουσε, νῦν δ' ὅτε περὶ σκέκρουκεν ἐμοὶ δὲ
 τῷ τῷ ἴδιον ὕψις τίς τε, ὑμῖν οὐχὶ καλῶς ἔχει χεῖρας
 εἶναι. μὴ γὰρ ἔστω μηδὲς ἐν δημοκρατίᾳ τηλικούτος, ὡς
 τε σωματῶν, τὸν μὲν, ὑβρίσθαι, τὸν δὲ, μὴ δοῦναι δίκην
 ποιῆσαι. ἀλλ' εἰ κακῶς ἐμέ βούλει ποιῇν οὐδὲν λῶ, ὡς ἐ-
 σω γὰρ μὰ θεοὺς οὐκ οἶδα ἀπὸ τοῦ, δύνῃσαι μὲν καὶ πο-
 λιτὸν. κατὰ τῶν νόμων δὲ ὡς πῶς βούλει πρὸ ἐμῶν δι-
 κῶς λῶ βανέ. ὡς δ' ἐγὼ πρὸς τῶν νόμων ὑβρίσθην, μὴ με
 ἀφαιρῶ πῶς τιμωρίαν. εἰ δ' ἀφρεὶς ἐκείνως με κακῶς
 ποιῆσαι, εἴη ἀνὰ καὶ ἴδιον σημεῖον τῆς ἐμῆς ἐπιεικείας,
 εἰ τῶν ἀλλοῦς ἐκείνως κρίνων, ἐμὲ μηδὲν ἔχεις ἐφ' ὅτῳ τῷ
 το γνήσεις. Γέπυσμαι τίνῃ καὶ φιλιππίδην καὶ μνη-
 σαρχίδην καὶ διότρισον τὸν δῶνον μεία, καὶ τῶν οὐκ ἴσας
 πλουσίους, καὶ τῶν ἀρχῶν ὕψις τίς τε καὶ λιπαρῶ-
 σιν πρὸ ὑμῶν αἰτῶν, αἰτῶν ἀξιούντας δοθῆναι πῶς ἴδιον
 τῷ τῷ: ποδὶ ὡς οὐδὲν ἀνὰ εἰποιμὲ περὶ ὑμῶν φλαύρους

Δημοθέτους

εἰπὼ. καὶ γὰρ αὐτὸς μνησθῆναι. ἀλλ' ἂν θεωρῶν ὑμᾶς ὅταν ἔσ-
τοι δύνῃτε, διὰ καὶ λογίζεσθαι, ταῦτ' ὁρᾷ. εὐθυμείετε,
ὥς αὐτοὺς δικασαί, εἰ γλίσσονται ὁ μὴ γλίσσεται, οὐδ' ἔστι, νῦν
οὗτοι κριτοὶ τῆς πολιτείας μετὰ μεδίον καὶ τῷ ὁμοίως
κρίτω, καὶ πῶς ὑμῶν τῷ πολλῶν καὶ δημοτικῶν ἀνθρώ-
πων ἀμφοτέρων εἰς ἕνα κρίτων μὴ τοιαυτὸ οἷα μεδίον εἰς ἐ-
μέ: ἀλλ' ὅλου ἄλλο, εἰς δικαστήριον εἰσίοι πεπληρωμέ-
νον ἐκ κρίτων, τίνος συγγνώμης ἢ τίνος ἐλέου τυχεῖν αὐτοῖς
οἴεσθε; ταχὺ γὰρ χαρίζεσθαι. οὐδὲ γὰρ δεκτέον τῷ τῷ κρι-
τῶν περὶ αὐτοῦ: ἀλλ' οὐκ αὐτὸς θεῶς εἴποιεν, τόνδε βάσκα-
νον, τὸν δὲ ὀλεθρὸν, ὅστις δὲ ὑβρίζειν; ἀναπνεῖν δὲ, ὃν εἴ-
τες ἐᾶσθαι, ἀγὰρ πάντες εἰδὲ; μὴ τοίνυν, ὥς αὐτοὺς ἀθηνᾶϊοι,
τύττοις τοῖς οὕτω χρησταμένοις αὐτοῖς μὴ, ἀλλ' ὡς πῶς ἔχει
ὑμεῖς μὴ τὸν πλοῦτον, μὴ δὲ πῶς δέξασθαι πῶς κρίτων δικα-
μάζετε ἀλλ' ὑμᾶς αὐτοῖς. πολλὰ τύττοις ἀγαθὰ ἔστι, ἀλλ'
ποῖα οὐδ' εἰς κῶλιν κεκτῆσθαι. μὴ τοίνυν μὴ δ' οὗτοι πῶς
ἀδελφῶν, ὡς ὑμῖν κοινῶν οὐσίαν οἱ νόμοι πᾶσι χρῶνται, καὶ λυόν-
των κεκτῆσθαι. οὐδὲν δὲ φρόνως οὐδ' ἐλεεινὸν μεδίον πείσεσθαι,
αὐτοῖς μὲν κτήσασθαι τοῖς πολλοῖς ὑμῶν, οὗς νῦν ὑβρίζει καὶ
πῶς χρῶνται ἀφ' ἑαυτῶν: ἀλλ' ὅτι νῦν παρὶς τῷ ὑμῶν εἰσι δίκαιοι
διείδουσι: μὴ καὶ τοῖς νόμοις δικαιοσύνη, ὥς αὐτοὺς δικα-
σαί, μὴ βουθήσῃτε τῷ πεπονθότι δεινῷ, μὴ δ' ὀρυκτῇτε
ἡμῖν δόξα πῶς χρῶνται τῷ. τῷ γὰρ, αὐτὸς δύνῃτε, πῶς
τύττου δύνῃτε, καὶ μὴ ταυτὰ λέγωσι τὰ ῥήματα. ἀλλ'
εἰ πόρ' εἰσι φίλοι, καὶ δεινὸν εἰ μὴ πλοῦτήσῃ μεδίον, ἢ
γοῦνται, εἰσὶ μὲν εἰς τὰ μάλιστα αὐτοῖς πλοῦστοι, καὶ κα-
λῶς πρὸς: χρήματα δ' αὐτῶν πᾶσι τῷ δύνῃτε, ἢ ὑ-
μεῖς μὲν ἐφ' οἷς εἰσεληλυθᾶτε ὁμομονέτε, δικαίως ἡ-
ρώσητε: οὗτοι δὲ πᾶσι τῷ χρῶνται μὴ μετὰ τῆς ὑμετέ-
ρας αἰχμῆς κρινόμενοι. εἰ δ' οὗτοι χρήματα ἔχοντες μὴ

περὶ οὖν τ' αὖ, πῶς ὑμῖν καλὸν τὸν ὄρκον περὶ εἶδαι; πολλοὶ
 σοι πολλοὶ στυγερῶς, ὡς αὖθροσ ἀθηναῖοι, τὸ δοκεῖν π-
 νος εἶναι δι' οὐκ εἰς περὶ σελήφους, ὑμῖν παρὰσι δεη-
 σόμενοι. τοῦτων μὲν με, ὡς αὖθροσ ἀθηναῖοι, περὶ καθε-
 ἀλλ' ὥς περὶ ἐκαστος τούτων ἑσθὶς τῆς ἰδίᾳ συμφερόντων
 καὶ ἑσθὶς τούτου ἀποδύσασθαι, οὕτως ὑμεῖς ἑσθὶς ὑμῖν
 αὐτῶν καὶ τῆς νόμων καὶ ἐμοῦ τῆς ἐφ' ὑμᾶς καὶ περὶ φ-
 τος, ἀποδύσασθε, καὶ τηρήσατε τὴν γνώμην τῶν αὐτῶν, ἐφ'
 ἧς νῦν εἰσέ. καὶ γὰρ εἰ μὲν, ὡς αὖθροσ ἀθηναῖοι, τόθ', ὅτ' ἦν
 ἡ περὶ οὐκ εἰς περὶ σελήφους ὁ δῆμος ἀκύνετος ἀπεχειρο-
 τόνησε μεδίον, οὐκ αὖ οὐκ οὕτως ὡς δεινόν. καὶ γὰρ μὴ γεγε-
 νῆσθαι, καὶ μὴ περὶ τὴν ἐορτὴν ἀδικήματα ταῦτ' εἶναι,
 καὶ πολλὰ αὖ εἰς περὶ σελήφους ἀμυνθῆσθαι. νῦν δὲ τῆς
 τοῦ καὶ πάντων αὖ μοι δεινόντα τον συμβαίη, εἰ περὶ αὐτῶν με-
 τὰ δίκηματα οὕτως ὁργίλως καὶ πικρῶς καὶ χαλεπῶς ἀ-
 πκνυται ἔχοντες ἐφαινεσθαι, ὥς τε νεοπτόλεμος, καὶ μνηστῆρ
 χίδου, καὶ περὶ πίδου, καὶ τινων τῆς σφόδρα τούτω
 πολλοῦσι διαμύλων καὶ ἐμοῦ καὶ ὑμῖν, ἐξοῦτε μὴ ἀφαι-
 ναι: καὶ περὶ σελήφους μοι βλεπαίου τῆς τῆς περὶ τούτου τηλι-
 κούτ' ἀνεκράχτε, ὥς τῆς τ' ἐκείνο χήματα μου ληφομέ-
 νου: ὥς τέ με, ὡς αὖθροσ ἀθηναῖοι, φοβηθέντα τὸν ὑμέτε-
 ρον θόρυβον θοιμάτων περὶ εἶδαι, καὶ μικροῦ θυμὸν ἐν τῷ
 χιτωνίσκῳ γινέσθαι φέροντα ἐκείνον ἐλκοντά με. καὶ με-
 τὰ τῶν ἀπαντῶντες, ὅπως ἐπέξῃ τῷ μαρῶ καὶ μὴ δια-
 λύσῃ, θεάσονται σε τί πρὶς αἱ ἀθηναῖοι, τριαῦτε λέγον-
 τες. ἐπεὶ δὲ κεχειροτόνηται μὲν, ὕβρις τὸ περὶ σελήφους εἶναι,
 εἰ δὲ οὐκ αὖ τῶν κρινόντες καὶ θεομέλιοι διέγνωσαν, διέ-
 μνηνα δὲ καὶ οὐ περὶ σελήφους οὐδ' ὑμᾶς οὐτ' ἐμαυτοῖς,
 τῆς καὶ τ' ἀκύνετος ὑμεῖς μὲν καὶ μὲν. πάντα γὰρ τὰ
 αἵματα εἰσιν ἐν τῷ περὶ σελήφους. εἰμὶ δὲ οὐ τούτων ὑμῖν ἄξιος.
 πῶς γὰρ, ὡς αὖθροσ ἀθηναῖοι, κρίνων ἀνθρώπων δοκούντα

Δημοδίνους

καὶ ὄντα βίαιον καὶ ὑβριστήν, ἡμῶν τῆς ἀσελῶς ἐν πα-
νηγύρι, μάρτυρας τῆς ὑβρεως τῆς αὐτῆς πεπινημένον οὐ
μόνον ὑμᾶς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἀδικησάντας ἀπαντας τῆς
ἐλλώων. ἤκουσεν ὁ δῆμος τὰ πεπενημένα τοῦτω. τί
οὕτως ὑμῖν καὶ χειροτονήσας πᾶν ἔδωκεν. οὐκ ἴκνω οἶόν τε
ἀφανῆ τὴν γνώσιν ὑμῶν γινώσκει, οὐδὲ λαθεῖν, οὐδὲ αἰε-
ξέτασιν εἶναι, τί ποθ' ὡς ὑμᾶς τῷ πρῶτῳ ἐλθόντες
ἔγνωτε. ἀλλ' ἐὰν μὲν κολάσῃτε, δόξετε σώφρονες εἶναι, καὶ
καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ καὶ μισοπόνηροι· ἀν' δ' ἀφῆτε, ἄλλου π-
νός ἢ τῆσθαι. οὐ γὰρ ἐκ πολιτικῆς αἰτίας, οὐδ' ὁσὸν ἀ-
ριστοφάνης ἀφ' ὧν σεφάινους ἔλυσεν τὴν περὶ βολῶν· ἀλλ'
λ' ὡς ὑβρεως, καὶ ἐκ τῆς μηδὲν ἀν' ὧν πεποίηκεν, ἀναλίσσει
δύνασθαι κρίνεσθαι. πότῳ οὕτως τῷ τῷ γινόμενον κρεῖτ-
τον ἢ οὐδὲν, ἢ νῦν κολάσῃ; ἐγὼ μὲν οἶμαι νῦν. κοινὴ γὰρ
ἡ κρίσις, καὶ τὰ δίκῃ ματα πάντα ἐφ' οἷς κρίνεσθαι, κοινά. ἔτι
δὲ οὐκ ἐμὲ ἐτυπῆν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, μήνον οὐδὲς, ὅ-
τε ὑβρίζετῃ διακοίᾳ τότε, ποιῶν οἷα ἐποῖδ', ἀλλ' ἀπαντας
ὁμοῦ πᾶν ἀν' οἷον τῆς ἡπτόν ἐμὸν δύνασθαι δύναιτο ὑπὸ
αὐτῆς λαθεῖν. εἰ δὲ μὴ πάντες ἐπαίεσθε, μὴ δὲ πάντες ἐ-
πηρεάζεσθε χρηγούντες, ἵστε δὴ ποῦ τῆς ὁπ, οὐδὲ χρηγείθ'
ἅμα πάντες, οὐδὲ δύναται ἀν' οὐδὲ ποθ' ὑμᾶς ἅμα πᾶν-
τας μὲν χειρὶ οὐδὲ πᾶσι περὶ λακίσαι. ἀλλ' ὅταν εἰς ὁ πα-
σὼν μὴ λάβῃ δύναιτο, τότε ἕκαστον αὐτὸν χρὴ περὶ δοκῆναι,
τὸν πρῶτον μετὰ ταῦτ' ἀδικησόμενον γινώσκειν· καὶ μὴ
πᾶσαν τὰ τῶν τα, μὴ δ' ἐφ' αὐτὸν ἐλθεῖν πᾶσι μὲν, ὡς
ἀλλ' ὡς ἐκ πᾶσι εἶπον φυλάττειν μὲν μετὰ μετὰ τῆς ἴσως ἐμὲ,
ὑμῶν δ' ἕκαστον ἄλλος τις. ἀρ' οὕτως συγχωρήσεται ἀν' ὅσον
ὅς τις ἔστιν ἕκαστος ὁ μισῶν, νῦν γινώσκει τῆς ταῦθ' ἀπὸ
οὐδὲς ἐμὲ, ὑμῶν ἕκαστον κρίνῃ; ἐγὼ μὲν οὐκ οἶμαι. μὴ
τοῖν μὴ δ' ἐμὲ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, πρὸς τῷ τῷ. ὅρ' ἔ-
τι δὲ αὐτῶν δὴ μάλα ἐπειδὴν ἀνάσῃ τὸ δικαστήριον, εἰς

ἕκαστος ὑμῶν, ὁ μὲν, θάπρον ἴσως, ὁ δὲ, χαλκὶ τὸν οἶκον ἀφ' αὐ-
 πεισιν, οὐδὲν γὰρ φροντίζων· οὐδὲ μέγας φοβόμενος, οὐδὲ φο-
 βούμενος, ὅτ' εἰ θύλος, ὅτ' εἰ μὴ θύλος αὐτῷ σωτὴρ εὔξειται
 ἡς· οὐδὲ γὰρ εἰ μέγας, ἢ μικρός, ἢ ἰσχυρός, ἢ ἀδυνάτης, οὐδὲ τῷ
 ὄχιούτων οὐδὲν. τί δὴ ποτε, ὅππῃ ψυχὴ τῶν οὐδὲ καὶ θάρ-
 ρει καὶ πεπίσθηκε τῇ πελιτεία, μηδὲνα αὐτὸν ἔλξεν, μὴ δὲ
 ὑβρίζειν, μὴ δὲ τυπῆσιν. εἴτ' ἐφ' ἑὸν ἀδελφὸν αὐτοῖς προσέ-
 αδε, τῶνδε οὐ βεβαιώσαντες ἐμοὶ βαδίσαι; καὶ τίνι χάρις με-
 λοισμῷ ποδῶν ἐναι τῶνδε παθόντων καὶ ζῆν, εἰ ποδῶν ἡ-
 δέ μενῶ ὑμεῖς; θάρρει νῆ διαφῆσαι πρὸς ἄν, οὐ γὰρ ἐτ'
 οὐδὲν ὑβριζήσῃ. εἰάν δὲ, τότε ὀργεῖσθαι νῦν ἀφ' αὐτοῦ; μη-
 δαμῶς, ὡς ἄνδρὸς ἀθηναίου, μὴ προσδῶτε μὴτ' ἐμὲ, μὴδ' ὑ-
 μῶς αὐτοῦς, μήτε ἄν νόμους. καὶ γὰρ αὐτοῖς ἑστῶς εἰ δέ-
 λαιτε σκοπεῖν καὶ ζητεῖν, ὅτῳ ποτ' εἰσὶν ὑμῶν οἱ ἀεὶ δικά-
 ζοντες ἰσχυροὶ καὶ κρείοι τῶν ἐν τῇ πόλει πάντων, ἄν τε
 διακρίσεις, ἄν τε χαλῖους, ἄνθ' ὅ πόσις ἂν ἢ πόλις καλῶ-
 σῃ· οὐτε τῷ μετ' ὁπλῶν εἶναι σωτῆρα γυμνοὶ μόναι τῶν
 ἄλλων πολιτῶν οὐροῖτ' ἄν, οὐτε τῷ τὰ σώματα ἀρῖστα εἶ-
 χεν καὶ μάστιγα ἰχύνειν ἑστῶς δικάζοντας, οὐτε τὸ πλῶν ἢ
 λιγύαν εἶναι νεώτατοι, οὐτε τῶν κριούτων οὐδενί, ἀλλὰ
 τῷ ὅτι νόμοις ἰσχύειν. ἢ δὲ τῶν νόμων ἰσχύς, τίς ἔστι; ἄρ'
 εἰάν ἡς ὑμῶν ἀδικοῦμενος ἀνακράγῃ, προσφραμονῶνται
 καὶ πρὶ ἐόντων βοηθοῦντες; οὐ· γράμματα γὰρ γεγραμ-
 μένα ἔστι, καὶ οὐχὶ δύναιτ' ἄν ἑστῶς ποιῆσαι. τίς οὖν αὖ-
 τῶν ἢ δύναιμὲς ἔστι; ὑμεῖς εἰάν βεβαιώτε αὐτοῦς, καὶ πρὶ ἐ-
 χε τε κρείους ἀεὶ τῷ δεομένῳ. οὐκοῦν οἱ νόμοι τε ὑμῖν εἰσις
 ἰσχυροὶ, καὶ ὑμεῖς τοῖς νόμοις. εἰς τῶνδε τῶνδε βοηθῶν ὅ-
 μοιως, ὡς ὅτ' ἂν αὐτῷ πρὸς ἀδικοῦμεν, καὶ τὰ τῶν νόμων
 ἀδικήματα κοινὰ νομίζῃν, ἐφ' ὅτου ποδῶν ἂν λαμβάνηται· καὶ
 μήτε λαισυργίᾳ, μήτε ἀνδρῶν μηδὲνα, μήτε πέχων μηδε-
 μίαν δὲρεῖσθαι, μήτ' ἄλλο μηδὲν, δι' ὅτου πρὸς ἑαυτῶν πρὸς

Δημοσθένους

νόμους οὐ δώσει δίκην. ὅμως οἱ θεώμενοι τοῖς διονυσίοις
εἰσπύοντα εἰς τὸ θιάζον ᾄδον ἐσείπτε, * καὶ ἐκεκρά-
γατε, καὶ πάντα ἅμισοις ὅτι σημεῖα ἐπιείπε, οὐδὲν ἀκ-
κρότερος πῶ ποδὶ αὐτῶ παρ' ἐμοῦ. ἔτα πρὶν μὲν ἐλεγχθῆναι
τὸ πρῶγμα, ὠρῶντες, περὶ καλεῖσθαι ὑμῶν τὸν
παθόντα, ἐκροτέθ' ὅτε περὶ ἐαλόμην αὐτὸν ἐν τῷ δῆ-
μῳ: ἐπειδὴ δ' ὕβελήλεγκται, καὶ περὶ κτέγωνεν ὁ δῆμος
τοῦτον εἰς ἰδρόν καὶ θρόνον καὶ τὰλλα περὶ ἐξήτασαι τὰ
περὶ γμῖν τῷ μαρῶ τῷ τῷ, καὶ διηκόντες εἰλήχατε,
καὶ πάντ' ὅτι ἐν ὑμῖν μὲν ἡμῶν διαπερῆσθαι, νῦν ὁκνή-
σετε ἐμοὶ βοηθῆσαι, τῷ δῆμῳ χαίρεισθαι, ὅς ἄλλους σω-
φρονίῳ, μετὰ * πολλῶν αὐτοῖς τὸ λοιπὸν ἀσφαλείας διὰ-
γειν, πρῶτον πρὶν πρὶν πρὶν πρὶν τοῖς ἄλλοις; Πάν-
των οὖν ἡμῶν τῶν εἰρημίων, καὶ μάλιστα τῶ θεοῦ χρίν
ποδὶ οὐ πῶ ἐορτῶν ἀσεβῶν οὐτὶς ἤλωκε πῶ ὅτιαν καὶ πῶ
δικαίαν θεῶμενοι ἡμῶν πμωρήσαδε ᾄδον.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ, ΤΟΥ
κατὰ ἀνδροπίωνος πρῶτον
μὲν λόγον.

Δυσκοῦν ἐν ἀθήναις βουλαὶ, ἡ μὲν διωκεῖς ἡ ἐν ἀρεῇ
πᾶν πρὶν τὴν φόνων ἐκουσίων καὶ περὶ γμάτων καὶ τοι-
σῶν πινῶν διηκόντες: ἐτόρα δὲ ἡ τὰ πολιτικὰ περὶ τῶν
σῶν. αὐτὴ δὲ κατ' ἐν αὐτὸν ἡμῶν ἐκ πεντακσίτων ἀ-
σῶν τῶ πῶ βουλευτικὴν ἡλικίαν ἀγόντων σωιστὰ μέ-
νη. νόμος δὲ πῶ ἀπὸ τῶν τῶ βουλή τῶν ποιῶναι ἐμ-
ρεῖς καὶ νῶ. ἐν δὲ μὴ ποιῶνται, καλὴν αὐτῶν αἰ-
τεῖν πρὶν τῶ δῆμου δωρεάν. νῦν τοίνυν ἡ μὲν βουλή
τῶν ἐμῶν οὐκ ἐποιῶνται, ἀνδροπίων δὲ γέγραπεν ἐν
τῷ δῆμῳ ἡμῶν σεφασαί πῶ βουλή. ἀπὸ τῶ
τῶ πρῶτον μὲν κείνεται. κατὰ γορύντων γὰρ αὐτῶ δύο

ἐχερῶν δὲ κτήμενος καὶ διοδῶρος, περὶ ἑκάστης μὲν τῆς οὐκ κτήμενος, διοδῶρος δὲ ὁ διοδῶρος ἐπαγωνίζετο τὴν τῶν λόγων φασὶν δὲ οἱ κατὰ τοὺς, πρῶτον μὲν, ἀπεθεοῦ λαλῶν εἶναι τὸ ψήφισμα. νόμον γὰρ κελεύοντος μὴ πρὸς τὸν εἰς τὸν δῆμον ψήφισμα ἐκφέρειν πρὶν εὖ τῇ βουλῇ δοκιμασθῇ, τὸν ἀνδροπίωνα πρῶτον τὸν νόμον ἀπεθεοῦ λαλῶν εἰσενεγκῆν τὴν γνώμην. διοδῶρον δὲ ὑπεναγνίσκον ἐκείνῳ τῷ νόμῳ τῷ κελεύοντι, μὴ ποιησαμένῳ τὴν βουλῇ τῶν εὐεργετῶν καὶ τῶν ἀνδρῶν. εἰ γὰρ αἰτεῖν οὐκ ἔξει, δῆλον ὡς οὐδὲ τὸ δοῦναι σκεχρήσθαι. τούτῳ μὲν εἰς τὸ πρῶτον τῶν νόμων. πρὶν εἶναι δὲ καὶ κατὰ τῆς πρῶτης, δύο, τὸν τῆς ἐλευθερίας, καὶ τὸν τῆς ὁφελάντων τῷ δημοσίῳ· καὶ φασὶν τὸν ἀνδροπίωνα κατὰ ἀμφοτέρους ἀπὸ μὲν εἶναι. καὶ πρὸς πρῶτον, καὶ χρόνος παρῶν ὁφείλει τῇ πόλει.

Εὐδὲς ὑπὸ θεοῖς.

Διαφοροὶ πρὸς ἀθηναίους ὑπῆρχον ἀρχαί, ὧν αἱ μὲν κληρονομήσιν, αἱ δὲ, χειροκνήσιν, αἱ δὲ αἰρεταί. καὶ κληρονομήσιν, αἱ κατὰ κληρὸν γινόμεναι, ὡς αἱ τῶν δικαστῶν. χειροκνήσιν δὲ, αἱ κατὰ χειροκνήσιν τῶν δῆμον γινόμεναι, ὡς αἱ τῶν στρατηγῶν. αἰρεταί δὲ, αἱ κατὰ αἵρεσιν, ὡς αἱ τῶν χρημάτων. τούτων μίαν ἢ τῶν κληρῶν ἢ βουλῇ τῶν πεντακυσίων. τῶν πεντακυσίων δὲ εἰπομένῳ πρὸς ἀντιδιαστολῇ τῆς ἐν ἀρχῇ πάγῳ. εἰσὶ δὲ τούτων διαφοραὶ ὅσες. καὶ πρῶτον ἡ δὲ, τὸ πᾶν τῶν πεντακυσίων, τὰ δημόσια πρῶτον διοικεῖν· τὴν δὲ ἐν ἀρχῇ πάγῳ τὰ φονικά. μένον, εἰ δὲ τις εἰποιότι καὶ αὐτῇ δημόσια δώκει· λέγεται ὅτι ἡ δὲ μετὰ αἰάκην ἐγίγνετο, τότε πᾶσι δημοσίων σωτήρη. διοδῶρος διαφορὰ, ὅτι ἡ μὲν τῶν πεντακυσίων ἀριθμῶν ὑποπίπτει ὡρισμένῳ, ἡ δὲ ἀορίστῳ. ὡς γὰρ τινὸς τῆς ἐκ τούτων λέγουσι, κατ' ἑκαστοῦ ἀνέκα ἀρχόντος αὐτῇ πρὸς ἐπὶ

Δημοθένους

δὲν. ὡς δὲ πινυτο ὅτι καὶ ἐξ ἄλλων Δημοθέτει. ἦσαν γὰρ
 ἐξ Δημοθέτει, οἱ ποδὶ ἐταρτάως δικάζοντες. ἦσαν δὲ καὶ
 ἄλλοι βῆς, εἰς ἐπώνυμος, ὅς οὐ καὶ ὁ εὐκλειδὸς ἐπώνυμος
 ὠνομάζετο. δολιχόροτος, ὁ βασιλὴς, ὁ τὰ τῶν ὀρφανῶν καὶ
 ἀσιβδῶν διοικῶν. Εἰρης, ὁ πολέμωρχος, ὁ τῶν πολεμικῶν
 ἐπιμεληνέμενος. οἱ Δημοθέτει εὐκλειδὸν μόνον ἤρχον,
 περὶ τῆς ἀρχῆς κεινόμενοι ποδὶ τῶ περὶ λαοῦ παντὸς
 γίου. καὶ ἐμὲν οὐδὲν ἦσαν ἐν πασι δίκαιοι, ἤρχον τὸν εὐκλει-
 δόν. εἴτα πάλιν μετὰ τὸν εὐκλειδὸν ἐκρίνοντο, ἐκ καλῶς ἐν
 αὐτῷ ἤρχον. καὶ εἰ δικαίως ὥφθησαν ἀρχαί, περὶ σε-
 πτήν τε βουλῇ τῶ ἀρεοπαρεῖται. καὶ δὲ τῶ οὐχ ὑ-
 πίπτεον ἀριθμῶ. εἰ δὲ μὴ, ὅτι βῆς. Εἴτη διαφορά,
 ὅτι ἡ μὲν τῶ πεντακισίων κατ' εὐκλειδὸν διεδίδετο, ἡ δὲ τῶ
 ἀρεοπαρεῖται ὡς ἀδιάδοχος. εἰ μὴ γὰρ τις ἤμωρ τε μεγά-
 λως, οὐκ ὅτι βῆς. ἐπειδὴ δὲ οὐ περὶ κατὰ μὲν ποδὶ τῶ
 ἐν ἀρχῇ πάγω βουλῆς, ἀλλὰ ποδὶ τῶ πεντακισίων, ἀ-
 ρακτικὸν μαθεῖν ἡμᾶς πῶς ἤρχον. Ἰστέον ὅτι, οὐκ ἐφ' ἡμῶν
 ἦσαν οἱ Ἀθηναῖοι τῶ μῆνασ' κατὰ τὸν ἡλιακὸν ὁρόμον ὡς
 ἡμεῖς, ἀλλὰ κατὰ τὸν σελωιακόν. κατὰ γὰρ τὸν ἡλια-
 κὸν ἔχει ὁ εὐκλειδὸς ἡμέρας τετρακισίασ' ἐξήκοντα πέντε·
 ὡς τε συμβαίνει ἔχειν τὸν μῆνα ἡμῶν τετρακισίασ' καὶ ἑξ-
 ἑκόντα. δεκάκις γὰρ τετράκοντα, τετράκοντα. δις τετράκοντα, ἐξή-
 κοντα. λοιπὰ πέντε. τὸ εἶναι τῶ δώδεκα, τέσσαρα. λοι-
 πὴ μία. δώδεκα τὸν δὲ τῆς μᾶς, δώδεκα ὅτι. κατὰ δὲ τὸν
 σελωιακὸν ὁρόμον ὁ εὐκλειδὸς ἔχει τετρακισίασ' πενή-
 κοντα τέσσαρας. ὡς τε συμβαίνει τὸν μῆνα ἔχειν ἡμῶν
 εἰκοσιανεῖα ἡμῶν. δεκάκις γὰρ εἰκοσι, δεκάκις. δις εἰ-
 κοσι, τεσσαράκοντα. δεκάκις εὐνεία, εὐνείκοντα. δις εὐ-
 νεία, δεκαοκτώ. καὶ τὸ ἡμῶν τῶ δώδεκα, ἔξ. ὡς τε ὁ μῆν
 εἶναι ἡμῶν, τετρακισίασ' πενήκοντα τέσσαρας. ὥστε
 λέγειν κατὰ τὸν ἡλιακὸν ὁρόμον, ἡμῶν εὐνεία.

αἱ ἀθηναῖοι κατὰ μετρίαν συνάροντες, ἐποιοῦν τὸν ἐμ-
βόλιμον μῆνα διακόντα διὰν ἡμόρῳ. ἔχει γὰρ ὁ αἰαν-
τὸς κατὰ τὸν σελλωϊανὲν δρόμον, διακοσίῳ πεντή-
κοντα τέσσαρα ἡμόρασ. καὶ τὰς μὲν δύο ἡμόρας ἐκά-
λουν οἱ ἀθηναῖοι ἀρχαιρεσίῳ, ἐν αἷς ἀρχαῖος ἢ ἀπικη-
λῶ. ἐν ταύταις περιβάλλοντο οὗτοι ἀρχόντες. ἤρχοντο οἱ
πεντακῆσοι τὰς διακοσίας πεντήκοντα ἡμόρας. ἀλλ' ἐ-
πειδὴ πολλοὶ ἦσαν, καὶ δυακράς ὡνὸν τὰ πρέγματα,
διέδον ἑαυτοὺς εἰς δέκα μοῖδας, κατὰ τὰς φυλαῖς, καὶ
πεντήκοντα. οὗτοι γὰρ ἐκάστη φυλὴ περιβάλλετο ὥστε
συνέβαινε οὗτοι πεντήκοντα ἀρχεῖν πᾶσι ἁμῶν, καὶ διακόν-
τα πέντε ἡμόρας. αὐτοὶ γὰρ αἱ διακόντα πέντε ἡμόρας
εἰσι τὸ δέκατον μέρος τῆς αἰαντῆς. δεκάκις γὰρ διακόντα
διακοσίῳ πεντάκις δέκα, πεντήκοντα. ἀλλ' ἐπειδὴ πάλιν
οἱ πεντήκοντα πολλοὶ ἦσαν εἰς τὸ ἀρχεῖν ἅμα, οἱ δέκα
κατὰ κληρὸν μὲν ἡμόρας πᾶσι ἐπέα, ὁμοίως δὲ ἑκάστος
πᾶσι ἁμῶν ἀπὸ κληρὸν ἤρχετο ἑαυτῶν ἡμόραν, ἄχρις οὗ
πληρωθῶσιν αἱ ἐπὶ ἡμόραι. καὶ συνέβαινε τοῖς ἀρ-
χαῖσι, ὅτις μὴ ἀρχεῖν. ἑκάστος δὲ ἀρχὼν ἐπὶ μιᾷ ἡμόρᾳ, ἐκ
καλῆτο ἡδιστάτης. διὰ τὴν δὲ μίαν μόνω ἤρχεν, ἐπειδὴ
αὐτὸς τὰς κλῆρας τῆς ἀκροπόλεως ἡδυσόμετο, καὶ πάντα
τὰ χρήματα τῆς πόλεως. ἐν οὗτοι μὴ ἀρχομένη τυραννίδος,
διὰ τὴν μίαν ἡμόραν ἐποιοῦν νύκτον ἀρχεῖν. ἴσθιον δ' ὁ-
πι, οἱ μὲν πεντήκοντα, ἑκαταχόντο πηντάνεις: οἱ δὲ δέκα,
πεντῆσοι: ὁ δὲ εἷς, ἡδιστάτης. μετρίον δὲ οὗτοι πᾶσι ὑπὸ
θεσιν τῶν περικειμένων λόγων. ἴσθιος ὡς πᾶσι βουλῶν πᾶσι
πεντακῶν λαμβάνουσιν χρήματα ἀπὸ τῆς δήμης κοινὰς
ἐκέρως ποιῆν: νόμος δὲ ὡς, πᾶσι βουλῶν πᾶσι δόξα ἔμ τῶ
δήμῳ καλῶς βουλευομέναι, σιφανοῦ θάει. αὐτῇ οὗτοι
ἡβουλή πᾶσι ὁ λόγος, λαβοῦσιν τὰ χρήματα ἐκ τῆς
δήμου τὰς εἴρεις οὐκ ἐποίησεν. ἐδόκει δ' εἰς τὰ ἄλλα

Δημοθένους

πάντα καλῶς βεβηλυνέναι. ὁποῦν ἀνδροτίων ὁ ῥήτωρ,
 περὶ τῆς ὧν τῶν τῆς βουλῆς ἐρχομένης ἀμύσημα σε-
 φρωθῆναι πῶς βουλή. τῶν ἐλάσσοντος τῆς ἀμύσημα
 ὡς πρὸ νόμος γραφῶντος δυνάμεων καὶ δόδωρος ἐχέροι
 ὄντες τῶ ἀνδροτίω. ἔστιν οὖν ἡ σάσις πραγματικὴ ἐγ-
 γραφῶς, ἐπίσκεψις μέλλοντος χρόνου, εἰ δὲ τὸδε ποιῆται,
 ἢ εἰ δὲ τὸδε δοῦναι, ἢ μὴ. καὶ ἐπειδὴ περὶ τῶν σάσις τῶ
 λόγου συμβάλλεται ὑμῖν τὸ μαθεῖν τὰς δικαιολογίας, φέ-
 ρει πρὸς τὸν τῶν κατηγμένων ὅτι τὰ σωμην. δυνάμεων οὖν
 καὶ δόδωρος ἐπὶ λαμβανόντων καὶ τὰ πᾶσα καὶ νόμους τῶ
 ἀμύσημα. ὧν πρὸ τῶν ὅσιν, ἃ περὶ βούλῳ ἀμύσημα
 μὴ εἰσάγει ἐν τῷ δήμῳ. ἐπειδὴ γὰρ πρὸς τῶν ὁ δῆμος, καὶ
 πολλαὶς πρὸς ἐκρούει μὴ νοῶν εἰ ἔχει ἐμφωλδύνοντα καὶ
 καρχίαν, πρὸς τὸν πρὸς ἐπέμπετο εἰς τῶν βουλῆν τῶν πεντα-
 κησίων· καὶ αὐτὴ ἡ βούλη εἰ ἔχει βλάβην ἡνὰ, ἢ καὶ καυ-
 ρίαν· καὶ οὕτως εἰσάγει εἰς τὸν δῆμον. ἔδει οὖν αὐτῶν
 πρὸς τὸν εἰσενέγκαι τὸ ἀμύσημα εἰς τῶν βουλῆν· οὐκ εἰσά-
 γει δὲ, ἐπειδὴ νεωστὶ ἀρξάσα ἡνὰ βουλῆ, καὶ ἐφοβεῖται μὴ
 διαφορῇ. ἔκαστος γὰρ τὸν περὶ αὐτῶν θέλει διῆσαι κακῶς
 περὶ τῶν. δυνάμεων νόμος, πῶς βουλῆν πῶς ποιῆσαι τῶν
 ἐκείνης αἰτεῖν πῶς δωρεά. ἔκαστος νόμος, τὸν ἡ τῶν ῥηκῶν μὴ
 πολιτεύεται. ἀνδροτίων ἀρὰ ἡ τῶν ῥηκῶν, ἐκ αὐφειλε πρὸς
 λιτεύεται. πῶς τῶν νόμος, τὸν ἐπὶ φείλονται τῶ δῆμο-
 σίῳ μὴ πρὸς λιτεύεται. σὺ δὲ, ὡς ἀνδροτίων ὁ φείλεις, ἐκ ἀρὰ
 διῆσε πολιτεύεται. Εἰπωμεν δὲ καὶ τῶν τῶ φούρνους
 δικαιολογίας. ὁποῦν ἀνδροτίων περὶ τὸν πρὸς τὸν νό-
 μον ἔδει ἀγωνίζεσθαι. λέγει γὰρ ὁ ἔθνος ἐκράτησεν ἀπερὶ
 βούλῳ ἀμύσημα εἰσάγει εἰς τὸν δῆμον. περὶ τὸν διδύ-
 τρον ἀνδροτικῶς. πρὸς τῶν καὶ αὐτῶς ἐπὶ τὸν νό-
 μον λέγονται, πῶς βουλῆν ἐκ δόξης καλῶς βεβηλυνέναι,
 εἰ δὲ δῆμον σεφρωθῆ. περὶ δὲ τῶν ἄλλων δύο, πρὸς τῶν

δικῶς ἀγωνίζεσθαι λέγων, ὅτι ἀρ' ἔτι οὐκ ὦφειλε κρίνεσθαι πε-
 ρὶ τούτων. Ἰνὲς δ' ἐπεχείρησαν ᾤδον τὸν λόγον περὶ γμα-
 τικὴν περὶ ἀντινομίαν, λέγοντες ὅτι ἰδοὺ καὶ ἐν ταῦτα δύο
 νόμοι μάχονται ἀλλήλοις, ἐκ πόριστατος. ὧν ὁ εἷς πρὸς
 βέβαιον διὰ τὸ κυρωθῆναι τὸν ἐτόρον. ἀλλὰ λέγομεν ὅτι
 ἐν τῇ περὶ γματικῇ τῇ περὶ ἀντινομίαν, οὐδέ τοιός τις πρὸς
 βαίνειται. ἀλλὰ σκοποῦμεν ποῖον διὰ πρὸς βαθύναι. ἐν δὲ
 τῷ πρὸντι λόγῳ, οὐχ οὕτως. ὁ εἷς γὰρ τῶν νόμων πρὸς βέ-
 βαιον, ὁ λέγων, τὴν βελὴν τὴν μὴ ποιήσασθαι τὰς ἐκείνης,
 μὴ αἰτεῖν δωρεάν. ἔστι δὲ οὐκ ἴδιον περὶ γματικῆς περὶ
 ἀντινομίαν, ἀλλὰ μῆνις ἀντινομία. ἴσον δὲ ὅτι, ἡνί-
 κα δύο ὥσι κατηγόροι, ὧν ὁ μὲν εἷς πρὸς βελόντος, οὗτος
 λαμβάνει τὴν πρῶτον λόγῳ καὶ ἡμῖν. ὡς πρὸς καὶ ἐν ταῦ-
 τα ὁ δυνάμεων ἐλαβε τὴν πρῶτον λόγῳ, ὡς πρὸς βελόν-
 τος, καὶ εἶπε τὰ περὶ ὁμῶς, καὶ τὴν καὶ τὰς καὶ μὲν
 ἡ τῶν ἀπάντων. ὁ δὲ διδοὺς ἰδιώτης ὧν, ἐλαβεν ἀπὸ τῆς
 μοδίνης τὸν πρὸντα λόγον. καὶ ἐστὶ διδοὺς λόγῳ. ἔχει
 ἂν πρὸς ἐλπιεν ὁ δυνάμεων. Οὗτος ὁ λόγος μὲν ἔστι περὶ
 πικρὺς, περὶ τὸς ἐστὶ τῶν δημοσίων. ὁμολογεῖ τὴν ἐχθρὴν
 ὁ κατηγόρων, ὡς περὶ δικηδὲς τὴν κατηγορίαν ἀμυνόμε-
 νος. ἵνα δὲ μὴ δόξῃ μῆνις ὡς περὶ γματικῶν κατηγορίαν,
 δείκνυσθαι ὡς καὶ ἄλλου ἡδίκηκε. περὶ ἔρηκε γὰρ δυνάμεων. καὶ
 ἐστὶ διδοὺς λόγῳ τῆς διδοῦς ὁ λόγος. ὅθεν καὶ ἡ καὶ τὰς
 σασις ὡς ἡλέλοιπεν. εἰδέναι δὲ χρὴ ὅτι ἐν οἷς μὲν ἐγχαρῆ-
 λαν θάνατον, ἀρνησόμεθα τὸ δι' ἐχθρὴν κατηγορίαν. ἐν οἷς
 ἐπὶ δολῆς ἡ δυσμενείας, ὅς μὲν λαβεῖν περὶ τὸν τόρον, ἵνα μὴ
 ἀλλὰ μὲν ἐν τῇ φανερῇ οὕτω φανερῶμεν. λέγει οὖν, νο-
 μῶς δὲ τῶν μοι γέγονεν δυνάμεων, περὶ τοῦ τῇ γνώμῃ, ἡλὼ-
 τὸν διδάσκαλον. μετὰ τὸν ἡ τοῦ τῇ περὶ τὰς φαίνεται. διὰ
 ἐὰν ἀρ' αὖ οἷός τε ὦ. οὐ γὰρ εἶπε διὰ τὸ πᾶν τῶς δίκῃ αὖ
 τὸν εἰς περὶ ἀποδῆ, ἀλλὰ περὶ ἀποδῆ, ἐὰν ἀρ' αὖ οἷός τε ὦ.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ ΑΝ-
ΔΡΟΤΙΩΝΟΣ ΛΟΓΟΣ.

ΠΕΡ ΔΥΚΗΜΩΝ, ὦ ἀνδρὸς δικα-
σαι, πατρῶν ὑπ' ἀνδροτίωνος κα-
κῶς, ἅμα τῇ τε πέλει βοηθῆν οἰεῖται
δαιν, καὶ δίκῃ ἑωδῆς αὐτῷ λαβεῖν,
ἑωδῆς καὶ πειράσσομαι ποιῆν, ἐὰν
αὐτὰ οἷός τε ὦ. συμβέβηκε δὲ πολλὰ
καὶ δαινὰ, καὶ πρῶτα πάντα τῶν νόμων
ἀνκτιμωρὸς ὑβρισιμίου, ἐλάττω ταῦτ' εἶναι τῷ ἐμῷ γε-
νημένῳ δι' ἀνδροτίωνος προγμάτων. οὐδὲ μὲν γε εἰς
χρήματα καὶ τὸ πρὸ ὑμῶν ἀδίκως ἐκπσεῖν, ἐπιβουλό-
μαι. ἐμὲ δὲ, οὐδ' αὖ ἐδέξατο τῷ ὄντων αἰθρῶ πιν οὐδὲ εἶς,
εἰ τὰ κατὰ σκευάσματα ἑωδῆς ἑωδῆς παρ' ὑμῶν ἡδίστη. ἡ
ἀντιδόμῃος γὰρ με, ἃ καὶ λείπειν αὐτῷ οὐκ ἔστι, εἰ μὴ
τύχῃ περὶ σόμοις ὧν πούτω, τὸν πατρός ὡς ἀπέκτονα
ἑγὼ τὸν ἐμῶν τῶν, καὶ κατὰ σκευάσματα ἀσεβείας γρηφῶ
οὐκ ἐπ' ἐμὲ ἀλλ' ἐπὶ τὸν θεὸν μου, γράψας ἀσεβῆν ἐμοί
σωσιόνταίς ταυτὸ ὡς πεποιηκῶς ἑωδῆς, εἰς ἀπάντα κα-
τίσῃσιν: ὃν εἰ σιωβῇ τό τε ἀλῶναι, τίς αὖ ἀθλιότῳ εἰς
μοῖ πεπονθῶς ἑωδῆς ἑωδῆς; τίς γὰρ αὖ ἢ ὦλος, ἢ
ξένος εἰς ταυτὸ κατ' ἐλθῆν ἡδέλησεν ἐμοί; τίς δ' αὖ εἰ-
σε πόλιν που παρ' αὐτῇ γένεσθαι τὸν τοιοῦτον ἀσεβήμα
δοκῶντα εἰργάσθαι; οὐκ ἔστι οὐδέ μιν. ἐγὼ τοίνυν ταῦ-
τα μὲν οὐ πρῶτα μικρὸν ἀπαιτιόμην, παρ' ὑμῶν ἀπαι-
τούμεν: ἀλλ' ὥστε τὸ πέμπτον μέρος μὴ λαβεῖν ἑωδῆς
ἡφῶν. ἑωδῆς δὲ μὴ ὑμῶν πειράσσομαι καὶ νῦν, καὶ τὸν
ἄλλον ἅπαντα χρόνον ἀμύνεσθαι. καὶ πᾶσι μὲν τῷ ἰδίῳ
ἔχων ἐπὶ πολλὰ λείπειν, ἐάσω. πᾶσι δ' ὧν οἴσεται πᾶσι
φονίῳ, καὶ πᾶσι ὧν οὗτος δημῶσις πεπολιτομένης,

οὐκ ὀλίγα ὑμᾶς ἐβλάψεν, ἃ μοι πρᾶλιπὲν δὴ κτήμων ἐ-
 δοκεῖ, βέλποιν δὲ ὑμᾶς ἀκινύει, ταῦτα διεξιθέειν ἐν βρα-
 χύσι πειράσομαι. ἐγὼ γὰρ εἰ μὲν ἰώρων πινά ἀπλῶ πν-
 τω ποδὶ ὧν φύγει πρὸς ὑμᾶς οὕτω ἀπλοῖαν, οὐκ αὖ
 ἐπιούριον ποδὶ αὐτῆς μείων οὐδεμίαν. νῦν δὲ οἶδα βε-
 φῶς ὅτι οὐ πρὸς ἀπλοῦν μὲν οὐδὲ δίκαιον οὐδὲν αὖ εἶπεν
 ἐγὼ· ὕστατα τῶν δὲ ὑμᾶς πειράσεται ἀπλάτων, καὶ πρῶ-
 των πρὸς ἑκάστα τούτων, κακίστην γὰρ λόγῳ. ἔστι γὰρ, ὡς
 ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τεχνίτης τῷ λέγειν, καὶ πάντα τὴν βίον
 ἐχόλακε ἐν τούτῳ. ποδὶ οὖν τῷ μὴ πρᾶκρουδέντας
 ὑμᾶς, εἰς ἀπὸ μὲν τοῖς ὁμωμοσμένοις πειθῆναι ἡμῶς
 σαδαι, ἀφέναι δὲ ἄλλων ὅν ὑμῖν κληδὸν εἵνεκα ἀξίους
 λάσαι, προσέχετε τὸν νοῦν οἷς ὁρᾷ· ἵνα ἀκινύειν τις ἐμοῦ
 πρὸς ἑκάστον τῶν ἑπο- τῶν ἐρητισσόμενων, ἔχητε ἑπο-
 λαμβάνειν ἃ δεῖ. ἔστι γὰρ εἰς μὲν ὃν οἶεταί τεχνικῶς
 ἔχειν αὐτῷ λόγῳ, ποδὶ τῷ ἀπεβουλεύτου νόμος ὅστις
 φησιν, ἐὰν ἀξίως ἡ βουλή δοκῇ βουλεύειν δωρεᾶς, διδύ-
 ναι τὸν δῆμον πλὴν δωρεᾶς αὐτῷ. ταῦτ' ἐπὶ πλείονος, φησιν, ὅ-
 ὅτις αὐτῆς· διεχειροτόνησεν ὁ δῆμος· ἔδωκεν. οὐδὲν δεῖ,
 φησι, περ βουλεύματός ἐν ταῦτα. καὶ γὰρ νόμον ἑὸν
 τὰ γινόμενα. ἐγὼ δ' αὖτ' ὅσον ἀπὸ νόμου οἶμαι. νομίζω δὲ καὶ
 ὑμῖν σιωδῆεν, ποδὶ τούτων τὰ περ βουλεύματα ἐκφέ-
 ρειν μόνων, ποδὶ ὧν κελύουσιν οἱ νόμοι. εἰπεὶ ποδὶ ὧν γὰρ
 μὴ κελύουσιν νόμοι, οὐδὲ γὰρ φησιν πλὴν ἀρχὴν προσήκοι, οὐ-
 δὲ ἐν δῆπου. φήσιν γὰρ ἀπὸ πάντων ὅτις τὸν ἔχον εἰ-
 ληφέναι τῶν βουλῶν, * ὅσοι πῶποτ' ἔχουσιν παρ' ὑμῶν
 δωρεᾶν, καὶ οὐδεμὶα γένηντα περ βουλεύματα πῶπο-
 τε. ἐγὼ δὲ, οἶμαι μὲν οὐχὶ λέγειν αὐτὸν ἀλήθειαν· μάλ-
 λον δὲ οἶδα σαφῶς· οὐ μὲν, ἀλλ' εἰ ὅτις τοιοῦτος ἔστι τὰ
 μάλιστα, ὁ νόμος δὲ λέγει πάντα τὰ· οὐχ ὅτι κληδόνες
 ἡμᾶρ τῷ δῆπου πρὸ τούτων, δεῖ τὰ τ' ἐπεξαιρῆς τῆς πόντος

Δημοδίνους

καὶ νῦν, ἀλλὰ τούνανπον ἀρκτέον ὡς ὁ νόμος κελεύει τὰ
 τοιαῦτα ποιεῖν ἀναγκάζειν ἀπὸ σου πρῶτον. σὺ δὲ μὴ λέ-
 γῃς ὡς γέγονε εἴπω πολλὰς, ἀλλ' ὡς οὕτω περὶ σφῆς γί-
 γνεται. οὐ γὰρ εἴη πῶποτε μὴ κεῖται ὅς νόμους ἐπέ-
 χων, σὺ δὲ τὸ τ' ἐμμεῖσω, δὲ τὸ τ' ἀπὸ φύσεως αὐτῶν δικαίως·
 ἀλλὰ πρὸς μᾶλλον ἀλίσκοιο. ὡς πρὸς γὰρ εἴ τις ἐκείνων
 περὶ ἡλῶ, σὺ τὰ δ' οὐκ αὐτῶν γράφεις· οὕτως αὐτῶν σὺ νῦν δίκην
 δίδως, ἄλλος οὐ γράφει. πῶς δὲ τοίνυν τὸ νόμου τῆ διαρρή-
 δην οὐκ ἐάν τις ἔστιν αὐτῶν μὴ ποιησάμεν τῆ βουλῆς τῆς ἐμῆς
 αὐτῆς πῶς δωρεὰν, ἀξιοῦσιν ἀκούσαι πῶς ἀρχαίαν,
 ἢν ποιήσῃ, καὶ δωρεῇ πῶς ἀκούσῃ τῆς τῶν, δι-
 ὡν ἐγχειρῆσαι λέγει· ὁ νόμος, φησὶν, οὐκ ἐὰν πῶς βουλὴν
 αὐτῆς πῶς δωρεὰν, ἐὰν μὴ ποιήσῃ τῆς ἐμῆς, ὁμο-
 λογῶ. δοῦναι δὲ οὐδ' ἀμφοτέρω καλὴν τὸν δῆμον. ἐγὼ
 δὲ εἰ μὲν ἔδωκα αὐτῶν, πρὸς τὸν νόμον εἰρήνη, εἰ δὲ μὴ
 ποιήσῃ μὴ εἶναι πῶς νεὼν αὐτῶν πῶς φησὶν, ἀλλ' ἔτι
 τὸν νόμον εἰρήνη, εἰ δὲ πρὸς τῶν, οὐ γὰρ ἐπὶ τὰ δι-
 καία ὑμῖν αἰτεῖται, ὅτι πρὸς τὸν μὲν οἱ περὶ δρόνους τῆ
 βουλῆς, καὶ ὁ ταύτ' ἡγεμονίαν ἐπὶ τῆς, ἡρώτων καὶ
 διαχειρονομίαν ἐδίδου, ὅτι δοκῇ δωρεὰς ἀξίως ἢ βουλὴ
 βεβουλόκεναι, καὶ ὅτι μὴ. καὶ τοι, τοὺς γὰρ μὴ αἰτῶν-
 τας, μὴ δὲ ἀξιούντας λαβεῖν πῶς ἀρχὴν, οὐδ' ἐπὶ τῶν
 περὶ σφῆς. πρὸς τοίνυν τῶν, εἰς τὸν ἀμφοτέρω κατηγορῶν-
 τος τῆς βουλῆς καὶ ἄλλων ἀνδρῶν, αἰατῶν οἱ βουλο-
 ῦναι ἐδίδοντο μὴ σφῶν ἀφελέσθαι πῶς δωρεὰν· καὶ τῶν οὐ
 πρὸς μὲν δὲ πῶς πῶς εἶναι ὡς δικαίοντας ὑμᾶς, ἀλλ' αὐτοὶ
 πῶν οἱ εἰς τὰ ἐν τῶν δῆμον γινόμενα· ὡς δ' ὅταν μὲν μὴ
 φῇ πῶς βουλὴν αἰτεῖν, ταύτ' ἔτι λαμβάνετε. ὅτι δὲ οὐ-
 δ' τὸν δῆμον ἐὰν δίδοναι μὴ ποιησάμεν οἱς τῶν νεὼν ὁ νόμος,
 καὶ τὸ τ' ἡγεμονίαν. δὲ τῶν γὰρ, ὡς αἰσθῶν ἀθηναῖοι,
 εἴπω

ἔδωκεν ἔχει τὸν ἔργον ὁ νόμος, μὴ ὑβρίναι τῇ βουλῇ μὴ
 ποιησέμεν τὰς ἐμῆρας αἰτήσαι τὴν δωρεάν, ἵνα μὴ δὲ πει-
 σθῆναι, μὴ δὲ ἴσταται τῇ δυνάμει γλῶσσῃ τῷ δήμῳ. οὐ γὰρ
 ὥστε δὴν ὁ πῶς τὸν νόμον, ὡς τῇ τῆς λεγόντων δυνάμει
 τὸ πρῶτον κατὰ τῆς αἰτίας: ἀλλ' ὁ δίκαιον ἡ δυνάμει ἅμα καὶ
 συμφέρει τῷ δήμῳ, νόμῳ πετάχεται, τὰς ἐμῆρας οὐ ποιή-
 σαι, μὴ κρίνω αἰτίας τὴν δωρεάν. ὅταν δὲ αἰτεῖν οὐκ ἔα,
 πῶς οὐ σφόδρα δοῦναι καὶ καλῶς, ἄξιον κρίνω, ὡς ἀν-
 δρῶν ἀθηναῖοι, καὶ κείνο ὑπετάσσεται: τί δὲ πρὸς αὐτὰ μὲν
 πάντα ἡ βούλη καλῶς βουλεύσῃ, καὶ μηδὲν ἔχει μηδὲν
 ἐγκλείσαι, τὰς δὲ ἐμῆρας μὴ ποιήσῃ, τὴν δωρεάν οὐκ
 ἔξεστιν αἰτεῖν: οὐ γὰρ αὐτὴν αἰτεῖν, ὡς οὐκ ὁ θε-
 μου κείμενον. οἱ μὲν γὰρ αὐτὴν αἰτεῖν, ὡς οὐκ ὁ θε-
 πῶς τῇ πόλει γέγονεν, ἢ νῦν ὅτι ἀγαθὰ, ἢ δαίτῳ,
 ἵνα μηδὲν εἴπω φλαῦρον, ἐκ τῆς τῆς ἐμῆρας, τὰ μὲν, κτή-
 ατος, τὰ δὲ ἀχρυσία γέγονεν. οἱ πολλὰ μὲν αὐτὴν ἔχει
 λέγειν καὶ παλαιὰ καὶ καινὰ. ἀλλ' ὅταν πᾶσι μάλιστα ἀκρίβως
 γνώριμα, ἔδωκε μὲν εἰ βούλεσθε, οἱ τὰ περὶ παλαιὰ καὶ τῆς
 πρὸ θεῶν οἰκοδομήσαντες ἐκείνοι, καὶ τὰ μὲν πάντα ἀπὸ
 τῆς βαρβαρῶν ἰδρὰ κτισθέντες, ἐφ' οἷς ἐπιπορεύμεθα
 πάντες: εἰκότως. ἴσμεν γὰρ δὴ πρὸς ἀκρίβειαν, ὅτι τὴν πόλιν
 ἐκλιπόντες καὶ κατὰ κλεισθέντες εἰς σελάμιν ἐκ τῆς ἐμ-
 ρεις ἔχειν, πάντα μὲν τὰ σφέτερά αὐτῶν καὶ τὴν πόλιν
 τῇ καὶ μαχίᾳ νικῆσαντες ἔσωσαν. πρὸς δὲ καὶ μεγάλων
 ἀγαθῶν ἥτις ἄλλοις ἔλθῃσι κατέστησαν αὐτοῖς, ὧν οὐδὲ ὁ
 χρόνος τὴν μνήμην ἀφελέσθαι δύναται. εἴεν. ἀλλ' ἐκεῖ-
 να μὲν ἀρχαῖα καὶ παλαιά: ἀλλ' ὅτι πάντες ἐωράκαμεν, ἴδμεν
 ὅτι πρὸς οὐ βροτῶν ἡμῶν ἐμῶν ἐβουλόμασθε, καὶ θε-
 βάτους ἡσυχαστῶν ἀπὸ πέμψατε. ὅτι οὕτως ταῦτ' ἐπεί-
 ξατ' ἂν οὕτως ὁ γὰρ, εἰ μὴ ναῦς εἴχῃτε καινὰς ἐν αἷς ἐβου-
 λόμασθε: ἀλλ' οὐκ αὐτὴν δύνανται. ἀλλὰ πρὸς ἔχει πρὸς αὐ-

Δημοθένους

εἰπεῖν, ἃ τῇ πόλει γέγονεν ἐκ τῆς τραυλίας κατεσκευάσθαι
καλῶς, ἀγαθὰ. εἰεν. ἐκ δὲ τῆς κακῶς, πόσα θεινά; τὰ
μεν πολλὰ εἴσω: ἀλλ' ὡς τῇ δεκελευσὶ πολέμου: τῆς
γὰρ ἀρχαίων ἐν, ὃ πάντες ἐμὸν μάλλον ἐπίστασι, ὑπο-
μνήσω: κηλῶν τε καὶ θεινῶν ἀτυχημάτων συμβαδόντων
τῇ πόλει, οὐ περὶ τὸν πόλεμον παρέστη, πρὶν, ἢ τὸ
ναυτικὸν ἀλῶν ἀπώλετο. καὶ τί θεί τὰ παλαιὰ λέγεις;
τὸν τελευτῶν γὰρ ἴσε τὸν περὶ λακεδαίμονιους πόλε-
μον, ὅτε μὲν ναῦς οὐκ ἐδοκίμει ἀρρεῖλαι δυνήσεσθαι,
πῶς διέκειτο ἡ πόλις ἴσε ὁρόβους ὄντας ὠνίους: ἐπειδὴ
δι' ἀπεδείλατε εἰρήνης ἐτύχετε ὁποῖος πινος ἐβούλετο.
ὥς τε δικαίως, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, τηλικαύτην ἐχρ-
σῶν ῥοπήν ἐφ' ἐκείνους τῆς ἑμῶν, ὅρον ἔειπον τεθείσθαι
τῇ βουλῇ, πότῳ αὐτῶν διὰ λαβὴν πῶς δωρεὰν, ἢ οὐ. εἰ
γὰρ πάντα τὰλλα διοικῆσαι καλῶς, δι' ὧν δὲ τότ' ἔξαρ-
χῆς ταῦτ' ἐκτελέμεθα καὶ νῦν σώζομεν, πάντας μὴ ποιῆ-
σαι, τοῖς ἑμῶν λέγω: οὐδὲν ἐκείνων ὀφελος. πῶς γὰρ τῆς
ὅλων σωτηρίας περὶ τὸν ὑπάρχον δι' ἐκείνων ἀσμεν τῶ
δῆμῳ. οὐτος τοίνυν εἰς ἔκδοσιν ἐλήλυθε τῆ νομίζεν αὐτῶ
καὶ λέγειν καὶ γράφειν ἔξιναι πᾶν, ὃ, πᾶν βούληται, ὡς
τε βουλομένης μὲν τὰλλα ὅν τῶν ὑμῶν ἀκρίβειαν τῆς
βουλῆς, οὐ περιμελῆς δὲ τοῖς ἑμῶν, γέγραφε δοῦναι
πῶς δωρεὰν. καὶ τῶν μὲν * ὡς οὐ πρὶν τὸν νόμον ἔστιν,
οὐτ' αὖ αὐτῶς ἐχρὶ λέγειν, οὐθ' ὑμῶν πεποιθήτε αὐ.
ἀκούω δ' αὖτε, τοιοῦτον ὄρεῖν πῶς αὐτῶν λόγον, ὡς
οὐχ ἡ βουλὴ γέγονεν αὐτῶς τῆ μὴ πεποιθῆσαι τοῖς ναῦς,
ἀλλ' ὅτι τῆς ἐμῶν ταμίαν ἀρρεῖας ὥς το ἔχων πέν-
τε ἡμιτάλαντα: καὶ τὸ περὶ γμαστίχημα συμβέβηκεν.
ἐγὼ δὲ περὶ τὸν μὲν αὐτῶ ἔκδοσιν θουμάζω, εἰς ἐφ' αὐτῶν ὡς
ὅτις ἡ τυχηρῶς ἡξίου πῶς βουλή: τῆς κατὰ θουμῶν
γὰρ ἔστιν ἡ τοῦ μὲν ὄρεῖν τοῖς τοιαύτας ὡρεῖσαι ὑμῶν.

ἔπειτα καὶ ἐκείνο ἐπ' βούλομαι φράσαι περὶ ὑμῶν: οὐ φη-
 μι δίκαιον εἶναι ποδὶ ἀμφοῖν λίσσιν, * ὥς οὐ πρὶ τὸν νό-
 μον ἢ δωρεὰ διδοῖται, καὶ ὥς οὐδεὶς πλὴν βουλῇ οὐκ εἰσὶν
 αἱ ἑταίρει. εἰ μὲν γὰρ διδοῖται καὶ μὴ πεισμένη περὶ σῆκε,
 τί ἄρα διὰ λίσσιν, δι' ὃν ἵνα δῆποτε οὐ πεποιώται; εἰ
 δ' οὐκ ἔστι, τί μάλλον αὐτὸν δεῖνα ἢ τὸν δεῖνα ὡς διεί-
 ξη μὴ πεποιημένος, ἐκείνη περὶ σῆκε λαβεῖν; χωρὶς δὲ βου-
 λων ἔμοιγε δοκοῦσιν αἵρεσιν ὑμῶν οἱ τοιοῦτοι λόγοι διδο-
 ναι, πότῃ οἷον περὶ φάσεις καὶ λόγους δεῖν αἰσιν
 τῶν ἀδικούντων ὑμῶν, ἢ ναὺς κεκτῆσθαι: εἰ μὲν γὰρ τοῦ-
 του καὶ τ' ἄρα διείξαι, ἔσται δῆλον ἅπασιν τῶν βου-
 λαῖς, ὅτι διὰ περὶ φάσιν πιθανῶς ὑβρίζειν περὶ ὑμῶν, οὐ-
 χὶ ἑταίρει ποιήσασθαι, ἐκ δὲ τούτου καὶ μὴ χήματα ἀ-
 ναλωθῆσθαι, ναὺς δὲ οὐχ ἔξεσθαι ὑμῶν. εἰ δὲ ὥς ὁ νό-
 μος λίσσιν, καὶ διὰ τῶν ὁμομηκότας, πικρὰς καὶ ἀπλῶς
 τῶν μὲν περὶ φάσεις ἀνέλητε, φανήτε δὲ ἀφρημεῖοι τῶν
 δωρεῶν, ὅτι τῶν ναῦς οὐ πεποιώται, πάντες, ὡς ἀνδρὶ
 ἀθηναῖοι, πεποιημένους ὑμῶν πρὶ δώποσι τῶν ἑταίρει,
 πάντες τὰλλα πρὶ ὑμῶν ἑωρακότες ἀδινέσθαι τῶν νόμων γε-
 γνημεῖα. ὅτι κρίνουν οὐδ' αἶπος ἄλλος ὅστις οὐδὲς ἀνθρώ-
 πων τῶν μὴ πεποιήσθαι τῶν ναῦς, καὶ ἄρα σαφῶς ὑμῶν ἐ-
 πιδείξω: ἀνελούσα γὰρ ἡ βουλὴ τὸν νομον, ἄρα ἐχει-
 ροτόνησεν αὐτῇ. ἐπιτοίω ἐπειχεῖται λίσσιν ποδὶ τοῦ
 τῶν ἐταίρει νόμου, ὡς ὑβρίζομεν ἡμεῖς, καὶ βλαστη-
 μίας οὐχὶ περὶ σῆκε κατ' αὐτοῦ ποιούμεθα. καὶ φη-
 σὶ δεῖν ἡμῶν, εἰ ποδὶ τῶν νόμων εἶναι τῶν ἀληθῶν, περὶ
 τοῦς θεσμοθέτας ἅπαντῶν, ἵνα καὶ ποδὶ χιλίων ἐκινδύ-
 νούομεν, εἰ καὶ τὰ ἀδύνατοι ταῦτ' ἐφανομεθα. νῦν δὲ
 φρακίζαν φησὶν, αἰτίας καὶ λοιδορίας κενὰς ποιου-
 μένους, καὶ ἀνοχλεῖν οὐ δικασαῖς * τοῖς οὖν ὑμῶν.
 ἐγὼ δ' οἶμαι δεῖν ὑμῶς πρὶ τὸν μὲν ἐκείνο λογιζέσθαι

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

πρὸς τοὺς αὐτοὺς, ὅτε πώμπαν λοιδορία τε καὶ αἰτία κε-
χωρισμένον ὄσιν ἐλέγχου. αἰτία μὲν γὰρ ὄσιν, ὅταν
πῶς ψιλῶ χρησάμενος λόγῳ, μὴ πρᾶχῃται πίστιν ὧν λέ-
γει. ἐλέγχος δὲ, ὅταν οἷς ἀνείπη τις, καὶ τὰ ληθεῖς ὁμοῦ
διείη. ἐστὶ τοίνυν ἀνάγκη ὅς ἐλέγχοντας ἢ πεκιμερία διε-
κινῶναι δι' ὧν ἐμφανιοῦσι τὸ πσόν ὑμῶν, ἢ τὰ εἰκότα φρά-
ζειν, ἢ μάρτυρας παρέχειν. οὐ γὰρ οἷοντ' αἰών αὐτό-
πρασ ὑμᾶς ὄσι καὶ τὰς ἡμέρας. ἀλλ' ὅταν τις ὑπὸ δεικνύῃ τι
πῶν, ἱκανὸν νομίζετε ἐλέγχον ἔχειν ὑμῖς εἰκότως τῆς ἀλη-
θείας ἐκείνου. ἡμεῖς τοίνυν οὐκ ἐκ λόγων εἰκότων οὐδὲ
πεκιμερίων, ἀλλὰ πρὸς μάλιστα δίκῃ ἐστὶ λαβεῖν, τούτω
πῶς ὑπὸ δεικνύμεν, αἰδῶρα παρεχόμενα γραμματεῖσι,
ὡς τὰ τούτω βιβιωμένα εἶναι: ὃν αὐτὸν ὑπὸ δεικνύοντι
σας μάρτυρά τινες. ὡς ὅταν μὲν λοιδορία τινος καὶ
αἰτία εἶναι φη, ὑπολαμβάνετε ὡς τινος μὲν ὄσιν ἐλέγ-
χος: ἀλλ' οὐ τὸς ποιεῖ τινος, λοιδορία καὶ αἰτία. ὅταν δὲ
ὅτι πρὸς τοὺς θεομοθέτας προσήκειν ἐπαγγέλλειν ἡμῖν, ἐ-
κείνο ὑπολαμβάνετε. ὅτε καὶ τῶν ποιησόμεν, καὶ νῦν
προσηκόντως πῶς τῶ νόμου λέγομεν. εἰ μὲν γὰρ ἄλλον ἢ
να ἁπάντα ἀγωνίζομεν ὅτι τινος καὶ τῆς αἰτίας, δικαίως
ἀν' ἡμετέρας: εἰ δὲ ὁ μὲν νῦν ἀνέστηκα ἁπάντων ὄσι πρᾶνό-
μων, οἱ νόμοι δὲ οὐκ ἐδίδου λέγειν οὐδὲ τὰ ἔννομα ὅς οὐ
βεβιωκότας, ἡμεῖς δὲ ὑπὸ δεικνύμεν οὐ μόνον εἰρηκότα αὐ-
τὸν πρᾶνομα, ἀλλὰ καὶ βεβιωκότα πρᾶνόμως: πῶς οὐ-
χὶ προσήκει λέγειν πῶς τούτου τῶ νόμου, δι' οὗ τινος ἐ-
λέγχεται, καὶ μὲν καὶ ἐκείνο γὰρ διὰ μαθεῖν ὑμᾶς, ὅτι ὅς νό-
μος ὁ πρὸς τούτῳ σὺ λων, καὶ τῶ ἄλλων ὅς πολλούς,
οὐδὲν ὁμοίος ὧν τούτῳ νομοθέτης, οὐχὶ ἀνὶ δίδωκε τῶ
πῶ πῶς τῶ ἀδικημάτων ἐκαστον λαβεῖν δίκῃ τῶς βυλο-
μέοις πρᾶ τῶ ἀδικούντων, ἀλλὰ πῶ μαχῶς. ἡ δὲ γὰρ
οἱ μὲν τῶ ὅτι ὅς ἀνὰ τῇ πόλει γινέσθαι πάντας ὁμοίους,

ἢ δίδου, ἢ θρασεί, ἢ μελίοις, οὐκ αὖ ἐῖ. εἰ μὲν οὖν ὡς
 τοῖς μελίοις δίκῃ ὑπερκέσει λαβεῖν, οὐ πῶς ἔστι νόμος δέ-
 σαι, μὲν ἀδείας εἶσε δὲ πολλοὺς πονηροὺς ἡγεῖτο· εἰ δ' ὡς
 τοῖς θρασέσι καὶ δυνάτοισι λείπειν, ἔστι ἰδιώτης οὐ δυνάστη-
 σαι τὸν αὐτὸν τοῖς τοῖς ἴσπον λαμβάνειν δίκῃ. δεινὸν δ' ὦ-
 τε μηδὲν ἀπερρεῖσαι τῇ δίκῃ τυχεῖν, ὡς ἐκείνος δύνά-
 ται. πῶς οὖν ἔσαι ἔστι, ἐὰν πολλὰς ὁδοὺς διαδῇ τῇ
 νόμων· ἔστι ἡ δίκῃ τῆς κλοπῆς, ἔρεωσαι κησαν-
 τῶ πιστοῖς; ἀπαχε· ἐν χιλίαις δὲ ὁ κίνδυνος. ἀδενέει-
 ρος εἰ; τοῖς ἀρχιστῆν ἐφηνεῖτο· ἔστι ποιήσωσιν ἐκείνοι. φο-
 βῆ καὶ ἔστι; γράφου. καὶ μέμνησε αὐτὸν, καὶ πένης
 ὦν οὐκ αἰετῆς χιλίας ἐκτίσαι, δικάζου κλοπῆς πρὸς
 διαιτητὴν, καὶ οὐ κινδυνώσεις. οὐδέ τὸν βούλει τοῦτων;
 γράφου. καὶ κνέεις καὶ ἔστι; ἐφηνεῖτο. τοῦτων οὐδὲν ἔστι
 τὸ αὐτὸ. τῆς ἀσεβείας καὶ τὰ ἔστιν, ἀπαχεῖν, γρά-
 φεται, δικάζεται πρὸς δὲ μὲν λήδας, φράζειν πρὸς τοῖς
 βασιλῆα. πῶς τῇ ἄλλων ἀπάντων τὸν αὐτὸν ἴσπον γε-
 δόν. εἰ δὴ πρὸς μὲν οὐκ ἡκανονεργὸς ἔστι, μὴ λείπει, ἢ ὡς
 οὐκ ἀσεβής, ἢ ὅτι δὴ πρὸς εἶναι διὸ κείναιτο, δὲ τῇ δὲ
 φεύγειν ἀξιοῖν, εἰ μὲν ἀπηγμελὶος εἶναι, διότι πρὸς διαιτη-
 τὴν ἴστω αὐτῷ λαχεῖν καὶ γράφεται χιλῶ· εἰ δὲ πρὸς
 διαιτητὴν φεύγει, ὅτι χιλῶ σε ἀπαχεῖν ἐν κινδυνώδους πε-
 ρὶ χιλίων· γέλωτος αὖ ἐῖναι δὴ πονεῖν. οὐ γὰρ τὸν γε μηδὲν
 πεπαιγμένον δεῖ πῶς τὸν ἴσπον ὅν πῶς χιλῶ δίδοναι δίκῃ
 αὐτῷ λείπειν, ἀλλ' ὡς οὐ πεπαιγμένον ἀπεκιννύει. τὸν αὐτὸν
 δὲ ἴσπον αἰσχροπίων καὶ σὺ μὴ δὲ τῇ δὲ τοῖς σοι περὶ σῆ-
 κειν μὴ δυνάει δίκῃ, εἰ γράφεις ἡττορῶς, ὅτι καὶ πρὸς
 ἔστι δεσμοδότης εἶδ' ἡμῖν ἐπαγγελία· ἀλλ' ἢ δεῖξον ἔπε-
 ποιηκότα τῇ δὲ σῶν τὸν, ἢ δίκῃ ὑπεχεῖ, εἰ γέγραπας π,
 τοῖς ὡν· οὐ γὰρ ἔξεστί σοι. εἰ δὲ σε μὴ πάντας ὅσοις οἱ
 νόμοι διδάσκει τῇ δὲ ὑμῶν μετὰ· ἔστιν ἡμῖν ὡν πῶς.

Δημοφώνους

λείπομεν ἐκείνων ἔχει, μὴ δὲ τῶν αἰτίων μὴ δὲ καθ' αὐτὰ
 ἵσταναι δύναιτο δίκην αἰτίων, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ τοὺς
 δύντα τὸν νόμον ὑπετάττει σόλων, καὶ θεάσασθαι ὅσους
 πένθοιαν ἐποίησε ἐν ἅπασιν οἷς ἐπὶ νόμοις τῆς πολι-
 τείας, καὶ ὅσω πᾶσι τούτου μάλλον ἐσπουδαίεν, ἢ πε-
 ρὶ τῆς πράγματος αὐτοῦ οὐ πθείη τὸν νόμον. πολλαχό-
 θεν μὲν οὖν καὶ ἴσθαι ἔστι, οὐχ ἥκιστα δ' ἐκ τούτου τῆς
 νόμου, μήτε λέγειν μήτε γράφειν ὑπερβαίνει τῶς ἡμετέρας
 σιν. ἴσθαι γὰρ ἐκείνο, ὅτι, τοῖς πολλοῖς ὑμῶν ὑβὸν λέγειν,
 οὐ λέγετε. ὥστε ἔστι γε οὐδὲν ἡγεῖσθαι κρῖν. καὶ τριπλ-
 λὰ καὶ ἔστι, ἔστι καὶ ἡγεῖσθαι ἐσπουδαίειν τούτου, χαλεπώτε-
 ρα δεῖναι: ἀλλ' οὐ τῆς ἐσπουδαίειν, ἀλλὰ τῶν αἰτίων
 ὑπερβαίνει, καὶ τῆς πολιτείας. ἡ δὲ γὰρ, ἡ δὲ τοῖς αἰ-
 τήσιν βεβιωκόσιν ἀπασῶν ἔστι ἐν αὐτῶν τὰ τὴν πολιτείαν,
 ἐν ἧ ἅπασιν ἔστι λέγειν τὰ ἐκείνων ὀνειδῆ. ἐστὶ δὲ αὐτῇ τις
 δημοκρατία. οὐκ οὐν ἐν ὁμοίᾳ ἀσφαλείς. εἴποτε συμβῇ
 τῶν γινέσθαι συχνούς ἀνθρώπους καὶ τῶν αὐτῶν χρόνους
 εἶπεν μὲν Δεινους καὶ θρασυῖς, τοῖσι δὲ ὀνειδίζον καὶ κα-
 κῶν μετῴν. πρὸς αὐτὸν δὲ τὸν δῆμον ὑπὲρ αὐτῶν ὑπαρχόν-
 τα ὑπερβαίνει: καὶ ἐκείνους ἡ τοὶ καὶ τῶν αἰτίων γὰρ πειράσθαι.
 τὸ πρῶτον τὸν δῆμον: ἐν γὰρ τῶν ὀλιγαρχίας οὐδ' αἶψα
 ὥς ἐστὶ ἀνδροπίωός πινδὸς αἰχλὸν βεβιωκότας, οὐκ ἔστι λέ-
 γειν κακῶς ὅς ἀρχοντας: ἢ περὶ αὐτῶν ὡς κτηροτάτοις
 εἶναι, ἢ ὡς ὁμοίότατοι σφίσι. πῶς οὖν ἀρχὴν τοῖς
 πολλοῖς ἀπείπει μὴ μετέχειν τῆς συμβουλῆς, ἵνα μὴ φε-
 νακιδεῖς ὁ δῆμος ὑπερβαίνει μὴδὲν. ὡς ὀλιγαρχίας ὁ κα-
 λὸς καὶ τῶν οὐτῶν οὐ μόνον ὥς δεῖν λέγειν, καὶ γρά-
 φειν, οὐκ ὑβὸν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τῶν νόμοις τῶν αἰτίων
 πρὸς μὲν τοῖν αὐτῶν νόμον, καθ' ὃν ὡφελκότος αὐτοῦ τού-
 τῳ παρὰ τὸν δημοσίῳ χρήματα καὶ οὐκ ἐκτετικῶς, οὐκ ἔξε-
 σι λέγειν οὐδὲ γράφειν τούτω, τῶν αἰτίων δίκαια λέγειν αἶψα

ἔχρητ' εἰκότως. εἰ καὶ φησὶν ὑμᾶς αὐτὸν ἀδικοῦναι. τότε
 γὰρ ἔστω ποιήσομεν, οὐ μὰ δ' οὐχὶ νῦν, ἡνίκα δεῖ σε ἐπὶ τῶν
 ὧν ἀδικεῖς, δρῆναι λόγον: ἀλλ' ὅταν ἢ περσῆκον ἐκ τῆς νό-
 μου. καὶ νῦν δὲ δείκνυμεν οὐκ ἐδύναι γράφειν σε, εἰ δ' ἄρ' οἷς
 ἄλλοις ἔξει, τὸν νόμον. ὡς οὖν οὐκ ὦφλυν ὁ πατήρ σου,
 τὰ τ' ἐπίδειξον, ἢ ὡς οὐκ ἀχρὸς ἀς ὑγῆλθιν ἐκ τῆς δις μω-
 πθείου, ἀλλὰ τὰ χρήματα ἐκτίσας. εἰ δὲ μὴ ταῦθ' ἔξεις
 δεικνύειν, οὐκ ὑξὸν γ' ἔγραψας: κληρονόμου γὰρ σε καθε-
 σην ὁ νόμος τῆς ἀπρίας τῆς τῶ πατρὸς. ὅντι δ' ἀπρίω
 τοι λίσσιν οὐ περσῆκεν, οὐδὲ γράφειν. καὶ πάλιν μὲν
 τῶ νόμων οὐς πῆρε γράψαμεθα, οἷμα δὲ ἵν' ὑμᾶς ἀπὸ
 φωνῆς ἐγχειρῇ καὶ πρᾶγην οὕτως, ταῦθ' ἄπο λαμ-
 βαίνοντα διεξελήλυθα ἐγώ. εἰσι δὲ καὶ πάλιν τῶ ἄλλων
 αὐτῷ λόγοι περὶ τὸ φωνῆς ὑμᾶς δι' ἀμνηστῆροι:
 πάλιν ὧν βέλτον ὑμᾶς περσῆσαι. ἐστὶ γὰρ εἰς αὐτὸς
 τοιοῦτος, μὴ πεντακσίους ὑμῶν αὐτῶ ἀφελέσθαι πλὴν
 δωρεάν, μὴ δὲ οἰείδει πάλιν βαλεῖν. ἐκείνων ὁ αὐτῶν, οὐκ ἐ-
 μῆς. ἐγὼ δ' εἰ μὲν ἐμῆς τε ἀφωρήσεσθαι τοῦτο μόνον,
 ἄλλο δὲ μηδὲν ὠφελήσιν πλὴν πόλιν, οὐδὲν αὐτῶ σφό-
 δρα πονδᾶξεν ἡξίουν. εἰ δὲ τῷ ἔστω ποιῆσαι πλείους, ἢ
 μυρίους ὥς ἄλλους πολίτας βελτίους εἶναι περσῆσαι τε:
 πόσω καὶ ἄλλιον πονδῆσαι πρᾶγμα δάσαι χρῆσθους, ἢ πεντα-
 κσίους ἀδίκως χαλεπῶσαι. ὡς δ' οὐκ ἐστὶν ἀπίστης περὶ γ-
 ματῆς βουλῆς, ἀλλὰ ἱνὼν οἱ πόρ' εἰσὶν αὐτοὶ τῶ κακῶν,
 καὶ ἀνδροπίωνος, ἔχω λέγειν. ὅ γὰρ ὅστις οἰείδῃ, εἰσι πᾶν
 τὸ αὐτῶ καὶ μηδὲν γράφοντος, ἴσως δὲ εἰ δὲ τὰ πολλὰ εἰς
 τὸ βελλὺ τῆρον εἰσίωντες, μὴ λάβῃ ἡ βουλὴ τὸν σέφανον;
 οὐδὲν δὴ πονθῆναι. ἀλλὰ τῶ γράφοντες καὶ πολιτοδομῆσαι
 καὶ πείθοντες ἀβούλοις πλὴν βουλή. δὲ γὰρ τοῦτο ἀ-
 νάξια τῶ σεφανωθῆναι βεβούλδκεν. οὐ μὲν ἄλλ' εἰ καὶ τὰ
 μάλιστα πάσης ἐστὶ ὁ αὐτῶν τ' ἐβλήσ, ὅσω συμφέρει μάλλον

Δημοσθένους

ὕμιν καὶ γνοῖσιν, ἢ μὴ, θεάσασθε. εἰ μὲν ἀργώσεσθε,
 ὥτ' τοῖς λέγοις τὸ βουλευτήριον ἔσται: εἰ δὲ καὶ γνοῖ-
 τε, ὥτ' τοῖς ἰδιώταις. ἑώρακότες γὰρ οἱ πολλοὶ ὅτ' τῷ τῆς
 λεγόντων κινήσει τὴν δι' ἀφρημελίαν τῷ βουλευτῶν τὸν σέ-
 φανον, οὐχὶ πενήσονται τοῦτοῖς τὰς πράξεις: ἀλλὰ τὰ
 βέλπιδ' ὀρούσιν αὐτοί. εἰ δὲ γνῶσεσθε ὅτι, καὶ τῆς ἐπα-
 δων καὶ * σωτηριώτων ἐν τούτοις ἀπαλλαγίσεσθε: ὁφείδε-
 ῖν ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, πάνθ' ἃ προσήκει γινώμενα. ὥστ' εἰ
 μηδενὸς ἄλλου εὐεχέα, διὰ γὰρ ταῦτα καὶ ἀφρημελίαν. Ὁ τοῖ-
 νυν ἔδωκεν δὲ μὴ λαθεῖν ὑμᾶς, ἀκούετε. ἴσως ἀναβή-
 σεσθε, καὶ σωδρῆ τῇ βουλῇ φίλιππος, καὶ ἀντιγόνης,
 καὶ ὁ ἀντιφραφίδης, καὶ πινύς ἄλλοι, οἳ πρὸς ἐκείνους δι' ἐκείνους
 εἰσὶν μετὰ τοῦτο τοῦ βουλευτήριον, καὶ τοῦτων τῆς κα-
 κῶν εἰσιν αἱ ποί. Δεῖ δὲ πάντας ὑμᾶς γινώσκειν, ὅτι τοῖ-
 τοις ὅτι μὲν ἡ πρόσφατος τῆς σωτηρίας, τῇ βουλῇ βο-
 θεῖν: τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ὑποδὸν ἀπαιτοῦνται καὶ τῆς δι-
 στυλῶν, ἃς αὐτοὺς προσήκει δοῦναι τῆς πεπραγμένων. ἔ-
 χει γὰρ οὕτως. εἰ μὲν ἀργώτε τῷ φραφίδῳ τῷ τῷ,
 ἅπαντες εἰσιν ἀπὸ φραφίδῳ, καὶ δίκῳ οὐδὲς οὐδεμίαν
 μὴ δῶ. τίς γὰρ ἔτ' ἂν καὶ ἀφρημελίαν τοῖς ἐκείνων, τῷ βουλευτῶν
 ὑμῶν ἐσεφαιώκων, οἷς οὗτοι προσέτατον; εἰ δὲ καὶ γνοῖ-
 τε, πρῶτον μὲν τὰ δούρα ἔσεσθ' ἐφρημελίαν: εἰτ' ὥτ'
 τοῖς δούρα ἐκείνων ἐκείνων τοῦτων λομέωντες, ὅς μὲν ἂν ὑμῶν
 ἀδικεῖν δοκῇ, καλᾶσθε, ὅς δὲ ἂν μὴ, τότε ἀφίσετε. μὴ οὖν
 ὥς ὑποδὸν τῆς βουλῆς λεγόντων καὶ τῆς πολλῶν ἀκούετε:
 ἀλλ' ὥς ὑποδὸν ἀπὸ φραφίδῳ πρὸς ἀφρημελίαν ὀργίζετε. ἔπ' τοῖ-
 νυν ἀρχίαν οἶμαι * τὸν φραφίαν, καὶ γὰρ οὕτως ἐβου-
 λυε παρὶσιν, ὅς ὡς ἀφρημελίαν καὶ σωδρῆν αὐτοῖς. ἐγὼ
 δὲ οἶμαι δεῖν ὡς δὲ πρὸς ἀφρημελίαν ἀρχίαν. ὅσοι τὸν αὐτὸν τῷ τῷ
 κατηγόρηται τῇ βουλῇ, πρὸ τούτου αὐτῷ δοκεῖ καλῶς ἔχειν, ἢ
 κακῶς: καὶ μὲν φηὶ καλῶς, μετὰ τὸν νῦν ὡς ὡς ἀφρημελίαν προσέ-

χεῖν. ἐὰν ὁ κακῶς, τί δὴ ταῦτ' εἶα φάσκων ἰδιόκτες εἶναι; πα-
 λιν αὐτὸν ὁρῶτα τε. καὶ μὲν αὐτὸν λέγειν φησὶ, μηδὲν δὲ αὐ-
 τῷ πείθεσθαι, ἄρ' ἔτι δὴ πονεῖν λέγειν ὑποδὶ τῆς τὰ βέλ-
 πσα οὐχὶ πειθομένης αὐτῷ βουλή; ἐὰν δὲ σιωπᾶν, πῶς
 οὐκ ἀδικεῖ, εἰ πῶν ὑβριζέται μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ πῶν
 καὶ οὐκ ἐπὶ ποιῇ, νῦν δὲ λέγειν καὶ μὴ ὡς οὐδὲ ἔτι καὶ
 τα κακὰ εἰργασμένους σεφαιδίζου. Οἷμαι τοίνυν αὐ-
 τὸν οὐδ' ἐκείνων ἀφ' ἐξέδαι τῶν λόγων, ὅτι τῶν πάντων
 αὐτῷ δὲ τῶν εἰσπορευόμενων γίνεσθαι, ὡς ὑποδὶ ὑμῶν ὀλίγους
 εἰσπεράξει φησὶ, πολλὰ χρημάτων αὐαδῶς οὐ πείνεται.
 καὶ κατηγορήσει τούτων, περὶ γὰρ ἑαυτοῦ οἷμαι διαπερα-
 ξάμενος, τῶν μὴ πείντων τῶν εἰσπορέας. καὶ φησὶ παρὰ
 αὐτοῦ εἰσεσθαι τῶν μὴ πείντων τῶν εἰσπορέας, εἰ καὶ αὐτῷ
 αὐτοῦ. ὑμεῖς δὲ, ὡς αὐτοῦ ἀθηναῖοι, πρῶτον μὲν ἐκεί-
 νοι εἰσμεν, ὅτι οὐ πόρῃ καὶ τῶν δικαστῶν ὁ μὲν μέγατε,
 ἀλλ' εἰ καὶ αὐτῶν νόμος τὸ φησὶ σμα εἶπεν: εἴθ' ὅτι πάντες
 νόμον κατηγορεύουσι, ὡς ἀδικούσιν πινδοῦ τὴν πό-
 λιν, αὐτὸν ἀξιούντων ἀδικεῖν μέγιστον ὄντων μὴ δοῦναι δίκην.
 πολὺ γὰρ δὴ πονεῖν εἰς ἀδικήματα γράφειν πρὸς τοὺς νό-
 μους, ἢ τὴν εἰσπορικὴν μὴ μείναι. ὅτι καὶ οὐδὲ εἰ φανε-
 ρῶς ἐμμελὲς ἀλόντος τούτου μηδὲ εἰσπίσειν, μὴ δὲ ἐξελί-
 σθαι εἰσπεράξειν, οὐδὲ οὐτως ἀκαταστάτως, ἐκ τῶνδε γνώ-
 σεσθαι. ὑμῖν πρὸς τῶν εἰσπορέας τῶν ἀκαταστάτως πρὶς
 τὰ λαοτὰ βλαψαῖα, ἢ μικρῶν πλείων, ἐμμελὲς τε ἦτα
 καὶ δίκαιον τὰ λαοτὰ: ὡς ἐπὶ αὐτῶν εἰσπεράξειν: ὅτι
 δὲ τίθεται ἅπαντα. καὶ μὲν δὲ αὐτῶν ἐκείνων πείντας εἰ-
 δεῖν αὐτοῦ λόγος: καὶ δὲ αὐτῶν ἐκείνων πείντας. οὐ τοίνυν ὑμῖν
 νῦν σκεπτεῖσθαι, εἰ καὶ σὺν τῷ πλείων, καὶ αὐτῶν
 κεμελῶς νόμος, καὶ τὸ διορκεῖν. εἰ γὰρ ἀκαταστάτως
 τούτου φανερῶς οὕτως πρὸς αὐτῶν νόμους εἰρηκῶς, δόξετε
 πᾶσι τὰ χρημάτων τῶν αὐτῶν νόμων καὶ τῆς διορκίας

Δημοδίνους

ἡρῆσαι. ἃ οὐδ' αὖ ἐπὶ ἑαυτῇ δοίη τις ὑμῖν, λαβεῖν ἄξιον,
μή τι γὰρ ἐφ' ᾧ ἐτόρουσ' εἰσπερέπειν. ὥςθ' ὅταν τούτῳ λέγῃ,
μνησθε τῆς ὀρκων, καὶ πῶς γράφω ἐν θυμῷ, ὅτι νῦν
οὐ πόρρ' ἐπεξέως εἰσφορὰν ἔστιν, ἀλλ' εἰδέει κυρίους εἶναι
τοὺς νόμους. καὶ πόρρ' ἐμὲ τούτων, ὃν ἔσπονήμας ἀπαγα-
γὰς ἀπὸ τῆς νόμου πρᾶκτοῦ εἰσαγγεῖται, ἢ ἂν περὶ ταύ-
τα ὑμᾶς μνημονοῦντας μὴ ἀδιδέειν περὶ σῆκει: πολλὰ
λέγειν ἔχων ἔτι καὶ ταυθ' ἰσχυρὰ εἶναι νομίζων, ἰάσω. Βού-
λομαι δὲ καὶ τὰ πολιτοδύματα ἰδετάμεν τῷ καλῷ κα-
γαθῷ τούτῳ, δι' ὧν οὐδὲν ἔσθ' ὅ, τι τῆς διανοίας τῶν ἐλπί-
στων φανήσεται. καὶ γὰρ αἰκιδῆ, καὶ θρασυῶ, καὶ κλέ-
πτῳ, καὶ ὑπερήφανον, καὶ πάντα μάλλον, ἢ ἐν δὴ μθ-
κρητῶν πολιτοδύματα ὑπὸ τῇ διανοίᾳ ὄντ' αὐτὸν ἐπὶ λείψω. καὶ
πρῶτον μὲν ἐφ' ᾧ μέγιστον φρονεῖ, πῶς τῆς χρημάτων εἰσα-
πραξίν ἰδετάμεν αὐτοῦ, μὴ τῇ τούτῳ προσέχοντες ἀ-
λαζονείᾳ τὸν νόμον, ἀλλὰ τὸ πρᾶγμα δι' ἡγήσων, τῇ ἀληθείᾳ
σκοποῦντες. οὐ γὰρ οὐκ ἐκτὸς φήσας τοῖς ὑμετέροισι ἔχειν
εἰσφοράς, καὶ ἔσθ' ὅ, τι ἰδετέον, ἢ πᾶσι τῇ κατὰ δέξιν
ὑποχρέωσις, καὶ τούτῳ ἀπὸ τῆς ἀποστολῆς κληρωτῶν ἀρχῶν
ἐπὶ τῇ περὶ ἀσπίδος τούτῳ ὑπὸ πῶς εἰσπραξίν παρέδωκε. δι-
μνηστέον δὲ ὑπὸ τῇ τούτῳ ποιούμενος, ὥς ἐστι τῶν αἰρεσις
ὑμῖν, ἢ τὰ πομπῆα καὶ τὰ κλέπτειν, ἢ πάλιν εἰσφέρειν, ἢ
τοὺς ὀφείλοντας εἰσπερέπειν, αἰρουμένων εἰκότως ὑμῖν
καὶ δὲ τὸν καιρὸν ὅσῃν τότε ἔχων ἰδουσίαν, τοῖς μὲν κα-
μύνοις νόμοις πόρρ' ἐν τούτῳ, οὐκ ὥςθ' εἶναι χρῆσθαι, οὐδ'
εἰ μὴ τούτῳ ἐν ὁμοίᾳ ἰσχυρῶς, ἐτόρουσ' ἰδουσίαν: ἀπὸ
σμάτα δὲ εἶπεν ἐν ὑμῖν διδόναι καὶ πρᾶκτομα, δι' ὧν ἡρ-
σάσθαι, καὶ πολλὰ τῆς ὑμετέρων κέκλοφε, ὥς ἐν δὴ κα-
γὰρ ἀπολαύειν μὴ ἑαυτῇ: εἴτ' ἔχων τούτῳ ἡγῶ
ἐπὶ τοῖς τῆς πολιτικῆς οἰκίας. καὶ τὸν μὲν οὐκ ἐκτὸς, ὃν

ἐνδεκα

Δημοδίνους

λαμβάνειν ἢ τὰ περὶ γυμνάσια καὶ βιβλιοθήκας, μή τι γὰρ
 ἐκ τῆς πόλεως; καὶ τοῖς ἑσπέραις αὐτοῖς, τοῖς ἐσπο-
 ραῖς πόττον τὰ κτήματα, ἢ τὰ σώματα ὀφείλει; τὰ κτή-
 ματα φησὶν αὐτῷ, εἰ ποτὶ ἀλλοτρίῳ λείψει βούλοιο: ἀλλ' ὅτι
 τοῦτων ἐσφοδρόμεν. τίνας οὖν ἀνέκα ἀφείας τὸ τὰ χεῖρα
 δημόνως καὶ τοῖς οἰκίαις, καὶ ταῦτ' ἀπὸ γράφειν, εἴδεις καὶ
 ὑβρίζοντες πολίτας αἰθρώπους καὶ τοὺς ταλαιπώρους με-
 τὰ τοῖς οἰκίαις ὑβρίζοντες πόττον, ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς αὐτοῖς κέ-
 χηται; καὶ μὴν εἰ θέλετε σκέψασθαι τί δύνανται, ἢ ἐλδύ-
 σον εἶναι διαφόροι, ὅσοι μέγιστον αὐτοῖς οὖν τε: οὐ τοῖς
 μετὰ δυνάμεις τὸ σῶμα τῆς ἀδικημάτων ἀπάντων ὑπὸ δυν-
 αμὸν δέ: τοῖς δὲ ἐλδύσιν καὶ τὰ μέγιστα τύχων ἀδικούν-
 τες, ὅσοι γὰρ εἰσι σώσαι: εἰς χρήματα γὰρ τὴν δίκην πε-
 ραίει τῆς πλείων πρὸς τοῦτων προσήκει λαμβάνειν. ὁ δὲ,
 τούτων τῶν εἰς τὰ σώματα, ὥς ποτὶ αἰσχροπόδοις ἐποιή-
 σαι τοῖς τιμωρίαις. οὐ τὰ δ' αἰσχροῦ καὶ πλεονεκτικῶς
 ἔχει πρὸς ὑμᾶς, ὥς τε τὸν μετὰ αὐτὸ πατὴρ ὡς δημο-
 σία δὲ δύνανται ἀδικήματα ἐν τῷ δημοσίων τῶν ἀδικούν-
 τας τῶν μετὰ, μή τι κερδίζοντα ἀπὸ δόξης. τῆς δ' ἄλλων κλι-
 τῆς τὸν μετὰ δύναντον τὰ ἐαυτῶν θάνατον οἴκεται εἰς τὸ δε-
 σμωτήριον ἔλκεται. εἴτ' ἐπὶ τοῖς ὡς οὐκ οὖν ἐξόν ἐαυ-
 τῶν ποιεῖν, σινώπην προσενεχέτω καὶ φανερὰ τὴν αἰ-
 θρώπους πόρνας, οὐ μὲν τοι γὰρ ὀφείλεις ἐσποράς. καὶ
 τοῖς εἰσιν ἀρὰ δοκίμους ἀδικήματα ἐκείναι παθεῖν, ἀλλὰ
 τὸ περὶ γυμνάσια οὐκ ἐπὶ τῶν δύναντον γίνεσθαι: τηλικούτων π-
 νας φρονεῖν δεῖ καὶ τὸν, ὥς τι βαδίζειν ἐπὶ οἰκίαις καὶ σιδη-
 ροῖν μηδὲν ὀφειλόντων αἰθρώπων. πολλὰ γὰρ αὐτοῖς ἰ-
 δοὶ πολλὰς ἐπὶ τῶν δύναντων ὄντας πόρνας, καὶ πεπονθέναι:
 ἀλλ' οὐ τῶν λείπονται οἱ νόμοι, οὐδὲ τὰ τῆς πολιτείας
 εἶδη, ἀφ' ὧν κτείνον ὑμῖν. ἀλλ' οὐκ ἐστὶν ἔλεος, συγγνώμη, πάντα
 ὅσα προσήκει τοῖς ἐλδύσιν, ἂν οὐ τοῖς ἀπάντων εἰκό-

πως οὐ μετέχει τῇ φύσει, ὁ δὲ τῇ παιδείᾳ: ποτὶ γὰρ ὅ
 ρεσαι, καὶ περὶ πηλάκισαι σιωπῶν οὐκ ἀγαπῶσιν αὐτῶν
 κῆθρῳ ποιεῖς, ἀλλὰ δοῦναι μετὸν δυνάμειν. ὦν περὶ κῆ
 σοι τὴν ὀργὴν, οὐκ εἰς τῆς κλιτῆς τὸν τυχόντα ἀφαιεῖται,
 εὐδὲ εἰς τὰς ὁμοτέχνους σοι πόρνας, ἀλλ' εἰς τὴν ἑστῶσαν
 ἑστῶσαν θρέψαντά σε πατὴρα. ταῦτα τοίνυν ὡς μετὰ οὐ
 δεινὰ καὶ πρὸ πάντας ἄνθρωποις, οὐχ ἔξειλέγειν οὔτως.
 οὐτὼ δὲ ζῆν ἀναιδής, ὥστ' ἐν τῷ δήμῳ περὶ αὐτῶν ἀεὶ κα
 τακυδάλων ἐαυτῷ τῆςδε τῆς γραφῆς, ἐτόλμα λέγειν,
 ὡς ἑστῶς ὑμῶν καὶ δι' ὑμῶν ἐχθροὺς ἐφ' ἐαυτὸν ἐλκυε,
 καὶ νῦν ἐν τοῖς ἐχθροῖς ζῆν κινδύνους. ἐγὼ δὲ ὑμῖν, ὡς ἀν
 δροπύκων ἀναιδοί, βούλομαι δι᾿ ἐμοῦ ἑστῶσαν οὐτὼ περὶ τὸ
 οὐδὲ ὅπου κακόν, οὐτὼ μὲν ὅντα πάσχειν οὐδέν, δι' ὧν ὅ
 ποδ' ὑμῶν ἐπεξε. δὲ μὲν τοι τὴν αὐτὴν βδελυρίαν καὶ
 θεοὺς ἐχθροὺς αἰσχροκέρδιαν περὶ τὸν μέγιστον τῆςδε
 τῆς ἡμέρας οὐδέν, πεισόμενον δὲ, αὐτὰ δίκαια ποιῆτε
 ὑμῖν. σκέψασθε γὰρ ὡς. τί ποδ' ὑμῖν οὐτὼ ὑπέχετο, καὶ
 τί ποιῆν αὐτῶν ἐχειροκνήσατε ὑμῖν; χρήματα εἰσπράτ
 τειν, ἄλλο δὲ περὶ τῷ τί ποιῆν οὐδέν. φέρε δὲ καὶ ἑ
 καστον ἑσπομένησω τὴν εἰσπραξίν ὑμῶν. οὐτὼ εἰσέπραξε
 λεπίνην τὸν ἐκ κοίτης τέτταρα καὶ ἑκατὸν δραχ
 μὰς: καὶ θεόξενον τὸν ἀλωπεκῆθεν δραχμὰς ἐβδομήκον
 τα, καὶ μικρόν τι περὶ: καὶ τὸν οὐφῆμον καλίστραν,
 καὶ τὸν τελεσπύνακτον, οὐκ ἔχω γὰρ ῥῆνομα εἰπεῖν.
 ἄλλο δὲ πάντας οὐς εἰσέπραξε, ἵνα μὴ καὶ ἑκαστον λείπῃ,
 οὐκ οἶδα εἴ τινα ἑστῶς μὲν ὀφείλονται. πότῳ δ' αὖ οἶδα
 τῶν ἐκαστον μετεῖν καὶ κλειμέναι αὐτῷ δὲ τὴν εἰσφορὰν
 ταῦτα, ἢ τὸν μετὰ αὐτῶν, ὅτι πάντων ἀκινδύνων ὑμῶν ἐν
 τῷ δήμῳ δοῦλον ἔφη καὶ ἐκ δούλων εἶναι, καὶ περὶ κῆ
 αὐτῷ τὸ ἐκ τῶν μέσων εἰσφορὰν μετὰ τῶν μετρίων: τῷ δ' ὅ
 τι παῖδας ἐκ πόρνης εἶναι: τῷ δὲ, τὸν πατὴρα ἡγουμέναι:

Δημοδίνους

τῷ δὲ, πλὴν μηδ' ἄρα πεπονημένον δαί : τὸν δὲ, ἀπὸ γὰρ φέρον-
σα ὑφείλετο ὑβ' ἀρχῆς : τὸν δὲ, πόδι εἶναι : τὸν δὲ, ὁ μὲν ἔρ-
τὰ καὶ ἄρρητα καὶ ἐξ ἧς ἅπαντας . ἐγὼ μὲν γὰρ οἶδ' ὅπ-
πάντες εἰς οὓς ἐπ' ὤνησεν οὐρανός, πλὴν μὲν εἰσφορὰν ἐκεί-
αὐτοῦ καὶ ἀνάλωμα ὑπελάμβανεν εἶναι : τοιαῦτα δ' ἄλ-
μασθεῖς καὶ περὶ πλοκιδεῖς χαλεπὸς ἐνὶ ὄχῳ . καὶ ἐκεί-
οἶδα, ὅτι χρήματα εἰσπράττειν ἔχοντες ἐχειροτονήσατε ὑ-
μεῖς, ὅχι τοῖς ἰδίᾳ συμφορὰς ὀνειδίζεν, καὶ περὶ φέρειν ἐ-
κείτω . εἴτε γὰρ ἡμεῖς ἀληθεῖς, οὐ σὸι ῥητέα : πολλὰ γὰρ ἡ-
μῶν ἐκείτω ὅχι ὡς ἐβόλετο, πρὸς τῷ : εἴτε μὴ περὶ σπουδῆς
κατεσκεύαζον, πῶς ὅχι ὅτι ἐν αὐτῷ πάλαι δικαίως ; εἴτε τοί-
ων ἐκ τῶνδε ἀνελθόντων γινώσκοντες, ὅτι μὲν ἔχοντες ἐκείτω
οὐδ' ἔτι πλὴν εἰσπράττειν, ἀλλ' ἔτι ὡς ὑβ' ἔδωκε καὶ ἐπ' ὤνη-
ση . σάτυρος γὰρ ὁ τῶν νεαρέων ἀδελφεὶς οὐχ ἐπ' ἅπα-
λάντα εἰσέπραξεν ὑμῖν, ἀλλὰ τέτταρα καὶ ἑλκόντα ὥς
αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις, ὅτι ὡς πρὸς τῷ καὶ σκόνη τῶν
ἐκ τῶνδε σάτους ναυσί . καὶ οὐτ' ἐκείνος δὲ τῶνδε οὐδένα ἐ-
χέρον ἐκ τῶνδε φησὶν εἶναι, εἴτε τῶνδε εἰσπραχθέντων οὐδὲς
ἐκείτω πολιμεῖ . ὁ μὲν γὰρ τὸ περὶ σπουδῆς, οἱ μὲν, διε-
πράττειν . οὐδὲ τῶνδε περὶ πείρα καὶ θρασυτήτι λα-
βὼν ὑβ' οὐσίαν, πολλὰ ἀνάλωκός τις εἰς πλὴν πόλιν ἀνθρώ-
ποις, καὶ σὺ βελτίους καὶ ἐκ βελτιόνων ἄνδρες καὶ χα-
λεποὺς ὀνειδίζουσιν ὅσον διὰ πλοκιδεῖς . εἴτα ταῦθ' ἔτι πε-
ρὶ τῶνδε ἔτι ὡς ποιῶν, καὶ τὰ τῆς σῆς ἀναισχυντίας
καὶ πονηρίας ὅρα ἐφ' ἑαυτῶν ἀναδέχονται ; ἀλλὰ μὲν
δικαιότροπον δὲ τῶνδε ὅτι οὐδέ λουσιν, ἢ σώζεν . τὸν γὰρ
ἔτι πόλιν πρὸς τῶνδε τῶνδε, διὰ τῆς πόλιν ἡμῶν με-
μείδω : καὶ σώζεν ὑμῖν ὅτι τοῖςδε, ὡς αὐτοῖς ἀπαινοῖ,
περὶ σῆς, καὶ μὲν ἔτι, οἷός τις οὐρανός . ὡς ἐκείνός γε εἰ-
δὲσθαι μὲν ἴσως, ὅμως δὲ ὅρα : ὁποῖος ἡμῶν ἀφ' αἰνῶν ἀ-
γαπῶντες καὶ σώζοντες, τοῖςδε ὅμοιοι δέξετε εἶναι . ὅτι τοί-

νῦν ὅλως, εἰ δὲ τὴν εἰσπραξίν αὐτῶν ἔσθ' ὑμῶν πεποίηται, καὶ εἴπω, αὐτίκα δὴ μάλα δῆλον ὑμῖν ποιήσω. εἰ γὰρ ἡς ὅσοι αὐτὸν, πότῃ οἱ αὐτῷ δοκῶσιν ἀδικεῖν μάλλον τῶν πόλιν; οἱ γεωργοὶ καὶ φειδόμενοι, εἰς παιδοφύλακα δὲ καὶ οἰκίαν αἰαλώματα, καὶ λειτουργίας ἐτόρας ἐμελοῖ πότες τὰς εἰσφοράς; ἢ οἱ τὰ τῆς ἐδελησάντων εἰσενεκεῖν χρήματα, καὶ τὰ πρὸς τῆς συμμάχων κλέπτοντες καὶ ἀφ' ἑλπίων; εἰ καὶ εἰς εἴπω τόλμης δῆπου, καὶ πῶρ ὦν ἀναιδής ἔλθοι, ὥστε φῆσαι εἴς τὰ ἐαυτῆς μὴ εἰσφέρειν τὰς μάλλον ἀδικεῖν, ἢ εἴς τὰ κοινὰ ὑφαιρουμένους. τίς οὖν οὕτως ὡς ἐδελυρὲ ἰσῶν ὄντων πλειόνων ἢ ἑκάστων τὰ ἀφ' οὗ σὺ πολιτεύῃ, καὶ ἐν τούτῳ τῷ χρόνῳ πολλῶν μετ' ἐρατῶν ἡδικοῦσιν τῶν πόλιν, πολλῶν δὲ ῥητόρων, οἱ πρὸς τοῖς κέρεινται, ὦν, οἱ μὲν περὶ ἅσιν ἐφ' οἷς ἡδικοῦσιν, οἱ δ' ἀφ' ἑλπίων φεύγουσιν: οὐδενὸς πώποτε ὑψητάδην κατήγορος, οὐδ' ἀνανακτῆς ὡφθῆς ἔσθ' ὦν ἡ πόλις πάσχει, οὕτως ὦν θρασὺς καὶ λέγειν διενὸς, ἀλλ' ἐν ταῦτα ἐφάκεις κηδεμένων ὦν. οὐ σὲ πολλοὺς εἶδει καὶ κῶς ποιῆσαι; βούλεσθε, ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, τὸ τούτων αἶπον ἐγὼ ὑμῖν εἶπω; ὅτι τούτων μὲν μετέχουσιν, ὦν ἀδικῶσιν ὑμῶς πνύς: ἀφ' οὗ δὲ τῆς εἰσπραξίῳ μὲν ὑφαιρῶνται. δι' ἀπλησίαν δὲ τῶν διχόθεν κέρποιται τῶν πόλιν. οὐτ' ἐγὼ ῥᾶον πολλοῖς, καὶ τὰ μικρὰ ἀδικῶσιν ἀπεχέσθαι, ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλα: οὐτ' ἐγὼ δὴ μὲν ἑκάστων δῆπου τὰ τῆς πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾶν, ἢ τὰ τῆς ὀλίγων. ἀλλὰ * τῶν αἶπον, ὅ ἐγὼ λέγω. τῆς μὲν, οἱ δὲν εἴα αὐτὸν ὄντα τῆς ἀδικούντων: ὑμῶς δ' οὐδενὸς ἀξιόους ἡγήσασθε. διὸ τῶν ἐχρήσασθε τὸν ἔργον ὑμῖν. εἰ γὰρ ἀνδραπόδων πόλις, ἀλλὰ μὴ τῆς ἀρᾶν ἐτόρων ἀξιούντων ὡς λεγέτο εἶναι, οὐκ αὖ, ὦ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, τὰς ὑβρεὺς ἐπέχεσθε τὰς τούτων ἄς καὶ τῶν ἀγρῶν ὑβρίζον, ὁμοῦ μετοίκισα,

Δημοθένους

ἀθηναίους δέων, ἀπρίτων, βοῶν ἐν ταῖς ἐκκλησίαις, ἐπὶ τῇ
 βήματος δούλων ἐκ δούλων καλῶν ἐκ τῶν βελτίους καὶ
 ἐκ βελτόνων: ὁρῶ τῶν εἰ μάλιστα τὸ δεσμιωτήριον ὡς δομῆς
 ἴκη; καὶ φαίλω αὐτῶν, εἴ γε ὁ πατὴρ ὁ σὸς ὥχεται αὐτῶν
 θέν αὐτῶν πίδασις ὑπορχησάμενος διονυσίων τῇ πομπῇ.
 ἄλλα δὲ ὅσα ὑβρίζει, οὐδὲ αὐτὸς εἰπεῖν, ὅσα ὑπὸ τὸ
 πᾶσι τοῖς ὄσιν: ὦν ἀθρόων ἄξιον λαβόντας δικὴν τῆς δόξης πα
 ρά διαιγμα ποιῆσαι τοῖς ἄλλοις, ἵν' ὥσι μετὰ τῶν τοι. ΑΛ
 λὰ νῦν δὲ αὐτῶν μετὰ τοῦ τὸς ὄσιν ἀπὸ τοῖς πεπολίτῳ τοι: ἄλ
 λα δὲ ὅσα καλῶς διώκῃκεν; ἄλλα καὶ τὰ μα οὐτὼ περ
 σελήλυθεν ἀπαντὰ πρὸς ὑμᾶς, ὥς τε ἡμεῖς ἐν οἷς ἀκηκῶ
 τε, ἀξίος ὅστις μισεῖται. τί γὰρ βούλεσθε εἰπεῖν; τὰ πρ
 πεία ὡς ἐπεσκύλασε, καὶ τῶν τῶν σεφαίων καθάρεσιν, ἢ
 τῶν τῶν διαλῶν ποίησιν τῶν καλῶν; ἀλλ' ἐπὶ ταῖς ταῖς, εἰ
 καὶ μηδὲν ἄλλο ἀδικῶν ἐτυχε τῶν πόλιν, εἰς οὐχ ἀπαξ
 πεθναῖαι δίκαιος ὦν φανείτω. καὶ γὰρ ἰδρυσίλια, καὶ ἀ
 σεβεία, καὶ κλοπῇ, καὶ πᾶσι τοῖς διαινοτάτοις ἐς ἀόχως.
 τὰ μετὰ τῶν πρὸς τῶν λῶν λῶν ὑμᾶς ἐφωκίλει, πρὸς λαίω:
 φήσας δὲ ἀπὸ τῶν τῶν φιλῶν τῶν σεφαίων, καὶ ἄλλους
 εἶναι δὲ τὸν χρόνον, ὥς ποτὶ ἴων, ἢ ῥόδων ὄντας, ἀλλ' ὁ χρυ
 σίου, συγχωνδύην ἐπεισε κατ' ἰδίῳ μετὰ ταῖς εἰσφοραῖς τὸν
 δημόσιον πρὸς εἶναι περὶ σεφῶν, ὥς δὴ δίκαιος ὦν, ὦν ἐκ
 σὸς ἀπὸ τῶν σεφῶν ἐμελέων ἴσεται τῶν εἰσενεκόντων: ὡδὲ
 τοῖς σεφαίοις δὲ οὐκ ἐκ τῶν πῶν, οὐχὶ περὶ σεφῶν ταυτὸ
 δίκαιον ἴσται: ἀλλ' αὐτῶν ἐκ τῶν, χρυσοχόος, ταμίης, ἀπ
 οτῶν σεφῶν γέγονε. καὶ μὴν, εἰ μετὰ ἀπαντὰ ἡμεῖς ὅσα περὶ τ
 τῶν τῇ πόλει, σαυτῶν πιστεύειν, οὐκ ἂν ὁμοίως κλέπτῃς ὦν
 ἐφωρεῖ. νῦν δὲ ὡδὲ ταῖς εἰσφοραῖς ὁ δίκαιος ἐκ τῶν οἰκίαν μὴ
 σοὶ πιστεύειν, ἀλλὰ τοῖς ἐκ τῶν δούλοις τῶν πόλιν, ὁ ποτε
 ἄλλοι περὶ τῶν καὶ χρήματα κινῶν ἰδρῶν, ὦν ἀπὸ οἰκίαν ὡδὲ
 τῆς ἡμετέρας γυναικὸς ἀνέπεσθαι, μὴ περὶ σεφῶν ἀμέλιος τῶν
 αὐτῶν

αὐτὸν φυλακὴν ὡς πρὸς τὸ εἰσφορᾶν φαίνη, οὐκ οὐ-
 δηλὸν δὲ ὅτ' ἐποίησας; ἐγὼ μὲν οἶμι καὶ μὲν, ὡς αὖ-
 ἄρ' ἐστὶν ἀθηναῖοι, καὶ καὶ πάντες τῷ χρόνῳ σκέψασθε,
 ὡς καὶ καὶ ζηλωτὰ ἐπὶ γράμματα τῆς πόλεως ἀνέλων,
 ὡς ἀσεβὴ καὶ δεινὰ ἀντεπὶ γράφον. οἶμι γὰρ ὑμᾶς ἅ-
 παντας ὁρᾶν ἅπασαν τῶν σεφάων τῶν χρινικίσιν καὶ τῶν γε-
 γραμμένα, οἱ σύμμαχοι τὸν δῆμον ἀνδραγαθίᾳς εὐεχε-
 καὶ δικαιοσύνης: ἢ οἱ σύμμαχοι ἀρίστειν τῇ ἀθηνᾷ. ἢ
 καὶ πόλεις οἱ δεινὸς τὸν δῆμον σωθέντες ἅπασαν τῇ δῆ-
 μου: οἱ δὲ οὐκ εἰς ἐλπίδι σωθέντες ἐσεφάων τὸν δῆμον.
 ἐπὶ γὰρ πρὸς πῶς πάλιν, κόνων ἀπὸ τῆς ναυμαχίας τῆς
 περὶ λακεδαιμονίους, τοιαῦτα γὰρ ὡς τὰ τῶν σεφάων
 ἐπὶ γράμματα. τῶν μὲν τῶν ἀζηλὸν πλὴν εἶχε καὶ
 φιλοπρίαν ἡμῖν, ἡφανίσαι καθαιρεθέντων τῶν σεφα-
 νων. ἢ τῶν φιλάων δὲ ἅς ἀντ' ἐκείνων ἐποίησαντο ὑμῖν ὁ
 πόρος οὗτος, ἀνδροπίωνος ὑπὸ μελονμένου ἐποίησεν,
 ὑπὸ γὰρ πᾶσι. καὶ οὐ τὸ σῶμα ἡττηθέντος οὐκ ἐδῶκεν οἱ
 νόμοι εἰς τὰ ἰδρὰ εἰσελθεῖν, τῶν τῶν νόμοι καὶ τῶν ἰδρῶν
 τῶν φιλάων γεγραμμένοι οὗτοι: ὁμοίον γὰρ: οὐ γὰρ τῶν
 τῶν περὶ τοῖς ὑπὸ γράμματα, ἢ φιλοπρίαν ἴσκηθ' ὑ-
 μῖν. ἢ τὰ τοῖν καὶ τῶν τῶν δεινότερα αὐτῶν ἴδοι πε-
 περγμένα αὐτοῖς. τὸ μὲν γὰρ θεὸν εὖ σεφάους σεσυ-
 λήκασι: τῆς πόλεως δὲ τὸν ζηλὸν ἡφανίσαι τὸν ἐκ τῆς
 ὁρᾶν, ὡς ἅπασαν τῶν ὄντων οἱ σεφάοι: εὖ δ' αὖτε
 θέντας δόξαν οὐ μικρὰν ἀφῆλυνται, τὸ δοκεῖν ὡς αὐτῶν
 πᾶσι τῶν, ἐδέλιν μεμνηθῆναι. καὶ τοιαῦτα καὶ τῶν
 καὶ τὸ πλῆθος ἐργασμένοι εἰς τῶν ἅμα ἀναισθησίᾳς
 καὶ τὸ λῆθος περὶ ληλυθᾶσιν, ὥστε μέμνηται τῶν τῶν
 ὡς καλῶς αἰτῶν διωκμένων. ὡς θ' ὁ μὲν, οἶμαι δὲ ἐκεί-
 νων ὑφ' ὑμῶν σωθήσεσθαι, ὁ δὲ, πρὸς καὶ τῶν καὶ οὐ κα-
 τὰ δύνει τοῖς πεπεργμένοις. οὕτω δ' οὐ μόνον εἰς χρε-

Δημοδίνους

ματα ἀναιδής, ἀλλὰ καὶ σκαιὸς ὄσιν: ὥστε οὐκ οἶδεν ἐκεί-
 νο, οἷε σέφανοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς σημεῖον: πάλαι δὲ καὶ
 τὰ βιαῶτα, πλούτου: καὶ σέφανοι μὲν ἅπας κἄν μικρὸς
 ἦ, πλῆσιν φιλοπρίαν ἔχει τῷ μεγάλῳ: ἐκτώματα δὲ ἢ
 θυμωπρία, αὐτὸ μὲν ὑπερβάλλει τῷ πλῆθει, πλούτου
 ἵνα δόξαν περσεύετατο τοῖς κεκτημένοις: ἐὰν δὲ ἐπὶ μι-
 κροῖς τις σεμνύνῃται, ὅσοι τ' ἀπέχει τῆς πρὸς πνοῆς δόξας
 ἱούτα τυχεῖν, ὥστε ἀπειρόκαλος περσεύεσθαι εἶναι. ὅς τις
 τοίνυν ἀνελὼν τὰ τῆς δόξης κτήματα, τὰ τῆς πλούτου πε-
 ρεῖναι μικρὰ, καὶ οὐχ ὑψηλὰ ἄξια. καὶ οὐδ' ἐκείνο οἶδεν,
 οἷε πρὸς μὲν χρημάτων κτήσιν, οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐ-
 σπονδασέ: πρὸς δὲ δόξης, ὡς οὐδὲ πρὸς αὐτῷ ἄλλως.
 τεκμήριον δὲ χρήματα μὲν γὰρ πλείστα τῆς ἐμύλων πο-
 τέρων, τὰ πάνθ' ὑπερβύει φιλοπρίαν ἀνιήλυσεν. εἰσφέ-
 ρων δ' ἐκ τῆς ἰδίας οὐδένα κίνδυνον ὑπερβύει δόξης ὕψιστον. ἀφ'
 ὧν κτήματα ἀθάνατα αὐτῷ πόριεσι, τὰ μὲν, τῶν ὄρων ἢ
 μνήμη, τὰ δὲ, τῶν ἀνάστων τῶν ἐπ' ἐκείνοις * σαθέν-
 των τὸ κάλλος, περπύλαια ἱούτα, ὁ πρὸς θεῶν, σοφίαν, νεώ-
 στικοι: οὐκ ἀμφοτέρωθεν δύο, οὐδὲ χρυσίδες τέτταρες ἢ
 ῥέεις, ἄρυστα ἐκείνη μνησθῆναι, ἄς, ὅταν σοι δοκῇ, σὺ πάλιν
 γράφεις καὶ ἡγενομένην. οὐ γὰρ αὐτοὺς δεκταδίοντες: οὐ-
 δὲ ἀκαταστάτα αὐτοὶ ἐχθροὶ, ποιοῦντες, διπλάς πλάτ-
 τοντες τῶν εἰσφορῶν, ἱούτα ἀνέτετα: οὐδ' οἷσις περ σὺ
 χρώμενοι συμβούλοις ἐπολιτεύοντο: ἀλλὰ ὅς ἐχθροὺς
 κρατοῦντες, καὶ ἅπας τις αὐτῷ φρονῶν ὕψιστον, πλὴν πό-
 λιν εἰς ὁμόνοιαν ἄγοντες ἀθάναντες κλῆρος αὐτῶν λελοίπα-
 σι: ὅς δὲ ὑπὸ τῇ δυνάμει οἷα σοὶ βεβίωται, τῆς ἀγορᾶς εἰρ-
 σοντες. ὑμεῖς δ' εἰς ὅσον, ὡς ἀνδρὸς ἀθηνᾶιοι, περὶ χρη-
 στέα καὶ ῥαθυμίας, ὡς τ' οὐδὲ τοιαῦτα ἔχοντες πα-
 ραδείγματα, ἱούτα μιμήσασθαι: ἀλλ' ἀνδρότιον ὑμῖν πομ-
 πείων ἀδίσκωσθαι, ἀνδρότιον ὡς γὰρ καὶ θεοί. καὶ ὅσον τὸ

ὁ καὶ τὰ ἀνδροπίωνος λόγος.

170

ἀσέβημα ἔλαττον πινος ἢ χεῖρα. ἐγὼ μὲν γὰρ οἱ μοι δαίης
τὸν εἰς ἰδρὰ εἰσιόντα καὶ χερνίβων καὶ κανῶν ἀφόμενον, καὶ
τῆς περὶ αὐτὸν θεῶς ἰωήμους λείας περὶ τὴν ἐσόμενον, οὐχὶ
περὶ τῶν ἡμερῶν ἀριθμὸν ἀγνόνει μόνον, ἀλλὰ τὸν
εἶον ὅλον ἡγνόνει καὶ τοῦτων ἰωήμους μάτων, οἷα βύττω
βιβίωται.

ΛΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ

καὶ τὰ ἀρίστοκράτους λόγου.

Χαρίδημον τὸν ὠρεῖτην ἡγνόμενον ξενικῶν, καὶ στρατη-
γὸν τὰ πρὸ κερσοβλέπῃ ὁ θράκης βασιλεῖ, πλείτην σφῶν
αὐτῶν ἀθηναῖοι ἐποιήσαντο, τὰ μὲν, γαρονότα χρησμοῦς
αὐτοῖς: τὰ δὲ, περὶ δυνάμεις ἐν μάλῳ γνήσιον. πε-
ρὶ τούτου ψήφισμα ἔρχεται ἀρίστοκράτης ἐν τῇ βουλῇ
ποιοῦν: ἐάν τις ἀρεκτεῖν χαρίδημον, ἀπώγματος ἔστω ὁ
πάσης τῆς ἀθηναίων συμμαχίδος. ἐάν τις τὸν ἀγόμενον
ἀφελῇ ἢ πολίτης, ἢ ἰδιώτης, ἐκασπονδῶς ἔστω. τούτου κα-
τηγορεῖ τὸ ψήφισμα τὸ δυνάμεις τῶν δημοσίων λόγῳ
χρησάμενος: καὶ φησὶ περὶ τὸν μὲν εἶναι τὸ ψήφισμα πρὸς
νόμον: ὅτι κρίσιν αἰσιρεῖ, καὶ δικαστήρια, καὶ τὴν ἡμω-
εἶαν ἀπὸ τῆς αἰτίας γαλαμνίω ἔχει. δυνάμεις δὲ μὴ
συμφέρειν τοῖς ἀθηναίοις καὶ τὴν χαρίδημον δοῦναι δω-
ρεάν. ἀπὸ τούτου γὰρ ὁ τῶν χαρίδημον: τὸ δὲ ὅπως, ὁ
λόγος δείξει. ὅτι τὰς δὲ καὶ τὴν τῶν περὶ τὸν ποιοῦντα,
λείπων οὐκ εἶναι δωρεάν ἀξίον τὸν χαρίδημον, καὶ τούτω
ποιοῦντα.

ΕΤΕΡΑ ὑπόθεσις.

Διπλοῦς ὁ λόγος καὶ τὰ πρὸ καὶ ὁ καὶ τὰ πρὸ κερσάτω.
ἔχει γὰρ τὴν τῶν πρὸ κερσάτω διπλῶν ὑπόθεσιν τὴν κερσά-
μνῳ, ἔχει δὲ καὶ ἑτέραν ἐπεισιν γαλαμνίω, τὴν καὶ τῶν
τὴν χερσάτω. ἔστι δὲ ὡς αὐτὸς εἶποι τις καὶ τὴν ὁμοίωται
τὰ ἀνταγωνισμα ὁ πρὸν λόγος τῶν πρὸν σεφάνου λόγῳ.

Υ II

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ἀλλ' ἐκεῖ μὲν ὅτι ἄξιός ἐστι δωρεῶς, ἀγωνίζεσθαι κτησιφάγους·
 ἐνταῦθα δὲ οὐδὲν κληῖς ἀριστοκράτην ἐχρήσατο, φάσκων
 πρῶτον μὲν εἶναι τὸ ψήφισμα, καὶ ὅτι ἐκ ἄξιός ἐστι τῆς δω-
 ρεῶς ὁ χερειδῆμος. δηλοῦται δὲ ἡ σάσις ὅτι περὶ γμαπ-
 κή ἐστιν ἐπὶ ἄφροτος, εἰ δὲ κερωθῆναι τὸ ψήφισμα, ἢ μή.
 Εἰσὶ δὲ τῶν λόγων κεφάλαια τρία, τὸ δίκαιον, τὸ νόμιμον,
 καὶ τὸ συμφέρον. καὶ τὸ μὲν δίκαιον, καὶ νόμιμον ἐνέπε-
 σε κυρίως ἐκ τῆς ὕλης τῆς περὶ γμάτων· τὸ δὲ συμφέρον,
 ἐκ παρρησίας τῆς ῥήτορος. καὶ κατηγορεῖ τῶν μὲν νομίμων κα-
 τὰ τῶν τὸν ἔργον· ὅτι δίκαιον νομοῖς πῆρεβη· ὡς οἱ μὲν ἐ-
 πὶ ἀ, φονικοί· οἱ δὲ ῥεῖς, πολιτικοί. τῶν δὲ δικαίων, ὅτι πρὸ
 λακίς ὁ χερειδῆμος ἠδίκησε τὴν πόλιν, καὶ οὐδὲν δίκαιον δι-
 ναίει αὐτῷ τὴν τοιαύτην δωρεάν. τίθησι δὲ καὶ τὸ συμφέ-
 ρον ἐκ παρρησίας τῆς ῥήτορος, οὕτως· ὅτι σκοπήσατε ποίω
 ἔργῳ πῆρεβη, καὶ ποίω ἐδόθη ἡ χερειδῆμος. δηλοῦται
 δὲ ὅτι ἐλήφθη τῆς κόττος μὲν βασιλεύοντος, ἐδόθη δὲ
 μεριθείσης τῆς βασιλείας εἰς ῥεῖς. νῦν οὖν ὅτι μὴ πῆ-
 ρόντων τῶν χερειδῆμων τὴν τοιαύτην δωρεάν, ἐὰν βουληθῇ
 ὁ κερσοβλέπης τοῖς ἄλλοις πολεμεῖν βασιλεύσιν, ὅχι ἐξεί-
 τον ἐν αὐτοῦ μὲν. ὁ γὰρ ἀθηνόδωρος ἀθηνάϊος ὡς οὐκ ἐ-
 θελήσει φονεῦσαι τὸν χερειδῆμον δὲ τῶν ἀθηνάϊων. πάλ-
 λιν, ὁ σίμων καὶ ὁ βικίωρ σύμμαχοι ὄντες ἢ τοι πολίται,
 οὐδὲ αὐτοὶ ἐθελήσαντο χερειδῆμον διαχρήσασθαι. εἰ δὲ οὐ τοι
 μὴ ἐν αὐτοῦ τῶν τῶν χερειδῆμων στρατηγόντος τῶν κερσο-
 βλέπῃ, ὁρῶμεν δέντων τῶν ἄλλων βασιλείων, καὶ φονεῖν
 μὲν, γλῆσσεσθαι μονοκράτωρ ὁ κερσοβλέπης, καὶ οὐ-
 δὲν αὐτῶν κωλύσει λαβεῖν τὴν χερειδῆμον, οὐκ ἐστὶν οὖν
 ἔργον τὸ κεφάλαιον ἐκ τῆς ὕλης τῆς περὶ γμάτων κυρίως·
 ἀλλὰ τῶν φερόντων ἐστὶ, λέγοντος, ὅτι συμφέρει ὑμῖν τὸ
 λαβεῖν τὴν ἀμύγαν, καὶ πολλὰ τοιαῦτα. ὅτι δὲ ἐκ πε-
 ριόργιστος τῶν ῥήτορος ἐνέπεσε τὸ κεφάλαιον, δηλον ἐκ τῶν

371

Y 438

κατατίθησι τὸν ἀκροατὴν, οἰκίαν ἑπολαμβάνειν τῷ
 ἀπὸν τὴν μνήμην τῆς χερρόνησου, ὅλον τὸν ἀπὸνα διὰ
 τῆς διαβάλλων, καὶ ὑπὲρ τὸν καλίστας. καὶ ἐστὶν ὡς πρὸς περ-
 κατασκευὴ τῶν συμφόρων. ἢ κατὰ τὰς δὲ λαμβάνει-
 ται, κατὰ μὲν ἐκ γῶμης, ποτὲ δὲ, ἐκ διηγήσεως. ἐπειδὴ
 διέμελλεν ἀκούσας ὁ ἀκροατὴς πρὸς τῆς χερρόνησου ὑπὸ
 ζητεῖν διὰ τῆς ἀντελεσθῶντος ἀφαιρέσεις, δὲ ὅτι φέρ-
 ται, εἴτα μὴ περὶ τοῦ μὲν φέρειν δίδωσιν αἵρεσιν, πρὸς
 τὸν τὸ νόμιμον ἀκούσαι βούλονται πρὸς τὸν, ἢ δὲ δίκαιον,
 ἢ τὸ συμφόρον. ἐπειδὴ γὰρ ὡς ἀπὸ τῶν χερρόνων τὸ νόμιμον καὶ
 οἰκίαν τὸν μᾶλλον τῇ γραφῇ, δὲ ὅτι καὶ ἀναγκαῖον
 ἡγήσατο τὸν τῷ πρώτῳ χερρόνα. ἀγγέλλειτο ὡς οὐκ
 ἀντεπὸντος τῶ ἀκροατῇ, ἢ ὑπὸ τῆς χερρόνης κατατίθω
 παγγελίαν τῆς γραφῆς, εἴπε πρὸς τῶ νομίμου βούλεσθε
 πρὸς τὸν ὅτι δρῶντες, καὶ ἐπειδὴ ἐμελλεν ἀντιπύπεις
 ἐκ τῶ νόμου ὁ πρὸς χερρόνης, καὶ δὲ ὅτι ἐχέρησι
 μή τις ἀπὸ τῶ ἰδία ἀπὸ τῶ ψήφισμα. ὁ γὰρ τῶ φο-
 νικῶν θεσμός κατὰ τῶν κλιτῶν ἐδόκη καί-
 σθαι, δὲ ὅτι ἐδεήθη πρὸς τὴν λύσιν
 τῶ ἀντικειμένων περὶ κατασκευῆς,
 σωεθίζων τὸν ἀκροατὴν
 ὅτι πολίτης, καὶ
 ὑπὲρ κλιτῶν
 ὁ λόγος.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ, Ο ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟ-
ΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΣ.

Ἡδεῖς ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι,
νομίσῃ, μήτε ἰδίᾳς ἐχέρασ' ἐμὲ μὴ
δεμῶς ἐνέχ' ἥκειν ἀριστοκράτους κα-
τηγορήσοντά τοι, μήτε μικροῦ
ὀρεδντά τι καὶ φαύλον ἀμάρτημα,
ἐπίμωσ' οὕτως ὅς τοι τῷ περᾶν
ἐμαυτὸν εἰς ἀπέχθειαν. ἀλλ' εἴ πορ

ἀρᾷ οὐδὲν ἐγὼ λογιζομαι καὶ σκοπῶ, ἵνα τῇ χερ-
ρόνησον ἔχειν ὑμᾶς ἀσφαλῶς, καὶ μὴ πρὸς ἀκρουαίνεσθαι
ἀπερρηθῆναι πάλιν αὐτῆς, πορὶ τοῦτο μοι εἶναι ἅπα-
σα ἡ ἀπονομή. Δεῖ δὴ πάντας ὑμᾶς, εἰ βούλεσθε ὀρεδῶς
πορὶ τούτων μαθεῖν, καὶ κατὰ τοὺς νόμους δικαίως κρι-
ναὶ τῷ γεφύῳ, μὴ μόνον τοῖς γεγενημένοις ἐν τῷ ψή-
φισματι ῥήμασι περσέχειν τὸν νοῦν, ἀλλὰ καὶ τὰ συμ-
βησόμενα ἕξ αὐτῶν σκοπεῖν. εἰ μὲν γὰρ ἡ ἀκροασις
οὕτως εἰδέναι * τὰ κεναιουρεγμένα, τῷ ἀρχὴν ἴσως αὐ-
τοῦ ἐξηπάτησε. ἐπειδὴ δὲ τῶν εἰρησίων ἀδινημάτων,
τὸ εἶπον τὸν ἔργον καὶ λέγειν καὶ γράφειν εἰσους, οὐ
αὐτὸ ἥμισυ ὑμεῖς ὑπιδιοῦτε τι καὶ φυλάττεισθε, περσῃκει
μὴ πάνυ θαυμάζειν, εἰ καὶ εἶπον τὸ ψήφισμα ἡμεῖς οὐ-
τω γεγενημένον ἀπιδείξωμεν, ὥς τε δοκεῖν μὲν χει-
ρὶ μὴ φυλακῇ πῶς τῶ σώματος διδόναι, τῷ ὡς ἀλη-
θῶς δὲ δικαίαν καὶ βεβαίαν φυλακῇ χερρὸν ὀνῆσον τῆς πό-
λεως ἀπερρεῖν. Εἰκότως δ' αὖ, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, καὶ
περσέχει τί μοι τὸν νοῦν, καὶ μετ' ἐννοίᾳ ἀκροῦσά τε ἀλε-
πω. ἐπειδὴ γὰρ ὅχι τ' ἐνοχλάντων ὑμᾶς, ὅδε τ' πολιτῶν
μελῶν καὶ πεισομένων πρὸ ὑμῶν ὡς περὶ γὰρ τῶν πηλικῶν τὸν φημι
Δεῖξεν πεπεγμένον, εἰ αὖ ὅσον εἶναι ἐν ὑμῶν, σιωπῶν ἵσθησθαι

Υ IIII

Δημοθένους

μοι, καὶ περὶ τούτων ἀκούετε ἄλλοι τε σώσετε, καὶ ποιή-
 σετε μὴ κατ'οικεῖν, αὐτὸς καὶ ἡμῶς οἴηται δύνανταί τι ποιῆ-
 σαι τὴν πόλιν ἀγαθόν. οἴησεται δὲ, εἰ μὴ χαλεπὸν εἶναι
 νομίσῃ τὸ πρὸς ὑμῖν λόγου τυχεῖν. νῦν δὲ πολλοὶς ἄλλοις φε-
 ρουμένοις, λέγειν μὲν ἴσως οὐ δύναται, βελτίοσι δὲ ἀνθρώ-
 ποις ἢ τοῖς θηράων, οὐδὲ σκοπεῖν ἐπέρχεται τῶν κοινῶν οὐδὲν.
 ἔγω γ' οὕτω ὁμνῶ ὅτι θεοὺς ἅπαντας, ἀπάνκηνσ' αὐτὸν ἴσῃ,
 καὶ αὐτὸς τὴν γραφὴν τῶν πενεγκέν, εἰ μὴ πάντις
 αἰσθάνων ἐνόμιζον εἶναι, νῦν μὲν ἡσυχίαν ἄγειν καὶ σιω-
 πῆσαι περὶ γὰρ ἀλλοτρίων τῇ πόλει κατὰ σκοδῶντας
 ὁρῶν πινασ' ἀνθρώπων: περὶ τὸν δὲ, ὅτ' ἐπὶ τῇ πόλει
 ἀρχῶν εἰς ἐλπίσιν, εἰπεῖν καὶ κατηγορήσας πινῶν
 οὐς ἀδικεῖν ὑμῶς ἡγούμεθα. Οὐκ ἀγνοῶ μὲν οὖν, ὅτι
 τὸν χαρίδημον οὐδὲν ἐπὶ τῇ πόλει οἶοντα:
 ἐγὼ δὲ, αὐτὸς ἀκούσας καὶ οἶδα πεπεσγμένα ἐ-
 κείνῳ δαυηθῶ περὶ ὑμῶς εἰπεῖν, οἷμαι δειξέειν, οὐ μένον
 οὐκ οὐδὲν ἐπὶ τῇ πόλει, ἀλλὰ καὶ κακοῦντα τὸν ἀνθρώπων ἅπαν-
 των, καὶ πολὺ τάναντία, ἢ προσήκειν, ὑπερμελῶν: εἰ
 μὲν οὖν, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖος, ἄλλοις μέγιστον ἀριστοκρά-
 τῃς ἡδίκη, τὸ τοιοῦτον οἷς ἐπὶ φημι δειξέειν τὸν χαρίδημον
 ὄντα βουλομένην περὶ τῇ πόλει περὶ τοῖς ἐπὶ τῇ πόλει, ὡς
 τὴν πόλιν πρὸς τοὺς νόμους ἐάν τι πάθῃ, ὑμῶν ἐάν τι πάθῃ
 δωκέναι, ταῦτ' αὖ ἡδὴ λέγειν περὶ ὑμῶς ἐπιχειροῦν:
 ἵν' εἰδῇτε πολλοὺς δὲν ἄξιον ὄντα τυχεῖν τῇ πόλει
 αὐτὸν τυχεῖν. νῦν δὲ ἐπὶ τὸν πόλιν μέγιστον δὲ τῇ πόλει
 σμαρτος ἐς ἀδικημα, ὃ δὲ περὶ τὸν πόλιν καὶ μὴ ἐπὶ ὑμῶς καὶ
 φυλάττειν. ἀλλ' ἔγω δὲ περὶ τὸν πόλιν ἀπάντων εἰπεῖν καὶ
 δειξέειν, τί ποτ' ὅτι τὸν πόλιν ὑμῶς ἀσφαλῶς ἔχειν
 πεποιθὸς: δὲ γὰρ τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει, καὶ τὸ ἀδικημα
 ὁ φημι, ὅφρα σαφῶς. Ἐστὶν οὖν, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖος,
 ἄλλοις, τὸν πόλιν τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει καὶ τῇ πόλει

κερσεבלέπην, ὅς τις αἰθ' εὖος γλνέσαι θράκης βασιλείας.
 συμβέβηκε γὰρ ἐν τούτῳ αὐτοῖς μὲν αὐτοπάλοισ' εἶναι
 τούτῳ, ὑμᾶς δὲ ὑποδέχεται καὶ θόρα πόλιν. ἔτι τοι
 νῦν, ὦ αἰθ' ὁρῶν ἀθηναῖοι, βουλόμενοί τινος, παύσαι, καὶ
 κερσεβλῆσαι μὲν εὖς ἐτόρους βασιλείας, πρὸς δὲ νῦν δι' ἐν
 τῷ κερσεβλέπῃ τῷ ἀρχὴν ἀπαύσαι, διαπερὶ πάντων σφίσι
 ἔτι γλνέσαι τὸ περβεύλειμα: τῷ μὲν ἀκρίβησαι, κεχω-
 ρισμένοι τῇ πύθιου δόκῃ διαπερὶ ξάσαι: τῷ δ' ὀργῶ
 πάντων μάλιστα ἔτι περβαίνοντες, ὡς ἐγὼ διδάξω. ἐπει-
 δὴ γὰρ εὖος τελευτήσας τῆς βασιλείας βουλεύσας πρὸς
 βας εὖς ὁρῶν καὶ τῆς στυγνῆς ἀσμενὸς ἐποίησατο
 κερσεβλέπης, ὅς τις πόλεμον περὶ τοὺς βουλεύσας
 παύσαι, καὶ περὶ ἀμαδῶν: ὅς τις πόλεμον περὶ τοὺς βου-
 λεύσας παύσαι ἀθηνόδωρος βοηθήσει, τῷ δ' ἀμαδῶν σί-
 μων καὶ βικῶν. ὁ μὲν γὰρ, βουλεύσας κηδεύει, οἱ δὲ, ἀ-
 μαδῶν γεγόναν. ἐσκόπων οὖν τὴν αὐτὴν ἔργον ἡσυχίαν
 μὲν ἔχειν ἀναγκαῖον οὐκ ἔστι: ὁρῶν δὲ ὄντων ἐκείνων, ὁ
 τῷ κερσεβλέπῃ πρὸς τῶν ἀρχὴν χαλεπὸς ἀσφα-
 λῶς πάντα κερσεβλέπειν: εἰ περὶ τὸν μὲν αὐτὸν αὐτὸν
 ἀρχεῖν, ἡμῶν ὑμέτερον γλνέσαι, ἀπώγειν εἶναι:
 ὁ δὲ τὸν δὲ, εἰ χειροκνηθεὶς στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶν χαλεπὸς
 μος: οὐτὲ γὰρ ὑμέτερον στρατηγὸν περὶ χεῖρας ἀναπεί-
 θήσειται τὰ ὅσα ἐμελλεν ὁ σίμων οὐδ' ὁ βικῶν, προ-
 λίσαι γε γλνέσαι, καὶ ἄλλως ἐσπουδακότες περὶ ὑμᾶς:
 ὁ δὲ δὴ γλνέσαι πολίτης ἀθηνόδωρος οὐδὲ βουλεύσας, οὐ-
 δὲ τῷ δὲ τῷ ἡμῶν αἰτίαν ἀποδύσειται, ἢ περὶ
 δηλῶς ὡς ἐπ' ἐκείνους ἡξουσα, εἰ πρὸς τῶν χαλεπῶν. ἐν
 δὲ τούτῳ τῇ ἔργῳ, τῇ μὲν, ὁρῶν ὄντων βοηθῶν, αὐ-
 τῶν δὲ ἀδελφῶν δευτέρῃ, ἔσθ' ὡς ἐκβαλεῖν ἐκείνους καὶ
 κερσεβλέπειν τῷ ἀρχὴν καὶ ὅτι τῶν οὐτως ὄντων, καὶ
 τῇ τῷ τῷ κερσεβλέπειν αὐτοῖς, τὰ περὶ τὰ αὐτὰ

ΔΗΜΟΓΟΡΟΥ

κατηγόρει. ἄμα γὰρ τῷ πολέμῳ τ' ἐνέχειρουν αὐτοὶ, καὶ
 πρὸς ὑμᾶς ἦκεν ἀειδόμαχος πρὸς βουλῆς πρ' αὐτῶν ὁ ἄ-
 λω πεκῆθεν οὐβόσι· ὃς ἄλλα τε ἐδημηγῶρει πρ' ὑμῖν ἐπαί-
 νων καὶ διεξιὼν τόν τε κερσοβλέπῳ καὶ τὸν χαεῖδημον,
 ὡς φιλανθρώπως ἐχρῆσθαι πρὸς ὑμᾶς, καὶ μόνον ἀνθρώ-
 πων ἀνέφη χαεῖδημην ἀμφοτέρωθεν χαεῖσαι δαί τῇ πόλει
 δύναιτο, καὶ πρὶν εἰσέλθῃν χειροτονῆσαι. ἡ τοίμασο
 δ' αὐτοῖς ἔδωκε τὸ περσούλαμα, καὶ περδιώμηρ, ἵνα εἰ
 πεισθῇτε ἐκ τῆς ἀποσχάδων καὶ τῆς ἐλπίδων, ὥς ὑπέτει-
 νον ὁ ἀειδόμαχος, δι' οὗς ἀντικυρώσειεν ὁ δῆμος, καὶ μη-
 δὲν ἐμπεδῶν εἴη. καὶ τοῖ, πῶς αὖτε χυκώτορον, ἡ κακου-
 ρότορον συμπτῆσθαι δόσαν ἀνθρώπων, ὅπως οἱ μὲν, ἐκπε-
 σσύντο τῆς βασιλείων, εἰς δ' ὃν αὐτοὶ βούλοντο, πῶς αὖ
 ὑφ' αὐτῷ ποιήσαι τὴν ἀρχὴν, ἡ δὲ μὲν τῶν δυοῖν βασιλῶν
 βασιλεὺς αὖ εἰς φόβον συκκοκωπίασ' ἀντιβείων καὶ δις τῶν
 τῶν ἀμφοτέρωθεν του τοῦ, εἴπ' ἀντι χαεῖδημος, τῷ δ' αὖ
 πρὸς τὸν τὴν ἀρχὴν, καὶ πάντας τὰν κατὰ τοῖς ὑμῖν συμ-
 φέρουσι καὶ βασιλῶν ἀλλοτρίων τῶν τῶν ἐξουσίαν διδόντες τοῦ
 τῶν ἀδελφῶν πρὸς τῶν; οὐ τῶν μόνον ἐκ τῶν δὲ βασιλῶν
 εἰδ' ὅτι τῶν ἀντι ἐξουσίαν τὸ περσούλαμα ὦν λέγω,
 ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν ἀμφοτέρωθεν αὐτοῦ μὲν τῶν εἰς τῶν δὲ με-
 γέθης. αὖ γὰρ ἀκρυτεῖν τῶν χαεῖδημην γράφας καὶ πα-
 ραβὰς, τὸ, τί πρὸς τὸν τῶν εἰπεῖν, πότῳ ἡμῖν συμφέρον-
 τα, ἡ οὐ, γέγραφε δι' οὗς ἀντιμον ἐκ τῶν συμμάχων
 εἶναι. οὐκ οὐν τῶν μὲν ἐχθρῶν ὁμοίως ἡμῖν τε καὶ κείνῳ οὐδὲ
 πρὸς εἰς τῶν ἡμετέρων ἡξει συμμάχους οὐδὲς, οὐτ' ἀκ-
 ρυτεῖας ἐκείνων οὐτε μὴ. ὥς τ' οὐ καὶ τῶν γέγραφε
 τῶν τὴν πτωρίαν· τῶν δὲ ἡμετέρων μὲν τῶν, ἐκεί-
 νου δ' ὅταν ἐγχειρῇ πρὸς τῶν ἀντι τῶν ὑμῖν, ἐχθρῶν, τῶν
 τῶν αὖ πρὸς εἴη ὁ τῶν τὸ ἀμφοτέρωθεν φοβηθεῖς, καὶ φυλαξά-

μηνος μὴ δι' αἰσάνκω ἡμῖν εἰς ἔχραυν ἐλθεῖν. ἐστὶ κρίνω οὐ
 τος ἀθηνόδωρος, σίμων, βιάνωρ, οἱ θράκης βασιλῆς: ἄλ-
 λος, ὅς τις αὐτὸν ὀργισίαν μορὸς καὶ τὰ θεῶν βούλοιτο
 περὶ τὴν ὑπεναγμένα ἐκείνων ἐγχειροῦν ὃ ὑμῖν ἐπίσχεῖν. ὦν
 μὲν τῶν αὐτῶν ἐρρήθη τὸ περὶ βούλουμα, ἵνα κυρώσῃ οὗ
 δὴ μορὸς ὑβρισταίη, καὶ δι' αὐτὴν γράφω ἐποιήσαμεθα
 ἡμεῖς τῶν βουλόμενοι καλῶν, καὶ τ' ἔστιν, ὡς ἄνθρωπος
 ἀθηνῶν. δίκαιον δ' ἔστιν ἴσως, ἐμὲ ὑπερχημεῖον ἵνα ὡς
 διέξεν, ὡς μὲν, ὡς πρὸς τὸ νόμισμα τὸ φημι σιμα εἰρηται:
 δούτορον δὲ, ὡς ἀσύμφορόν ἐστι τῇ πόλει: εἴπον δὲ, ὡς αἰσ-
 ξίος ἐστὶ τυχεῖν τούτων ὧν γὰρ γράφω, ἀπάντων τούτων αἰ-
 ρεσιν ὑμῖν δοῦναι τοῖς ἀνευσομένοις, τί πρῶτον, ἢ τί δού-
 τορον, ἢ τί περὶ τῶν βουλομένων ὑμῖν ἔστιν ἀνέλεον. ὃ,
 πρὸς βούλει, ὁρᾶτε, ἵνα ἔστω λέγω πρῶτον ὑμῖν. πρὸς
 τῶν πρῶτον βούλει πρῶτον; ἔστω κρίνω δούτορον. ἂν
 δὴ δέομαι τε καὶ ἀξίω πρὸς ἀπάντων ὑμῶν τυχεῖν, δίκαιον
 ὡς ἐμαυτὸν πείθω. μηδεὶς ὑμῶν, ὡς ἄνθρωπος ἀθηνῶν, ὅς
 διεφύλακε τῶν χειρῶν καὶ νομίζειν ὀργισίαν εἶναι τοῖς
 λονεκῶν, δυσχερὲς τὸν ἔστω πρὸς τῶν νόμων λόγος ἡμῶν
 ἀνελεσι: μὴ δὲ ἀχρησθήσῃ δὲ ἔστω μὴ αὐτὸν τῶν θεῶν
 τῶν φημι δούτορον, μὴ τε ἐμὲ τ' διδάξει πρὸς ἀπάντων ὑ-
 μῶν ὡς βούλομαι: ἀλλὰ ποιήσω τῶν ἀκρόασις ὡς, καὶ
 σκοπεῖτω ὡς δίκαια, ἂν ὅς. ὅταν μὲν λέγω πρὸς τῶν νό-
 μων, ἀφελῶν ὅτῳ τὸ φημι σιμα, εἰρηται, καὶ ποίω πνίσκο
 πείν: πρὸς τῶν πότορον πρὸς τῶν νόμοις, ἢ καὶ τῶν νόμοις
 εἰρηται, σκοπεῖτω, καὶ μηδὲν ἄλλο. ὅταν δὲ λέγω τὰ
 περὶ γρημῶν, καὶ διεξίω τὸν ἔστω πρὸς ἀνέλεον ὑπ' αὐ-
 τῶν, τῶν πρῶτον σκοπεῖτω, πότορον γρημῶν, ἢ φημι
 δέος ὅς. ὅταν δὲ ὑβρισταίη πρὸς τῶν συμφορῶν, ἢ μὴ τῇ πό-
 λει τῶν φημι σιμα, πάντα τὰ λααφείας, ὅς λοπεμῶς
 ὁρᾶτω ὅς πρὸς τούτων, πότορα ὀρθῶς ἔχοντας ποιῶμαι,

προκαταβή
 ενκ. εγμ.

ἢ οὐ. εἰ γὰρ ὅτιον ἔχοντες τὸν νόπον ἀκροαθεῖμεν, αὐ-
τοί τε ἄριστα ἀπενοίσομεν, σωθήσετε χωρὶς ἐκείνων σκοπούν-
τες, καὶ οὐχ ἅμα πάντα ἀθρόα ὑβρίζοντες, κατὰ ῥᾶστα αὖ
βούλομαι διωκόμεν διδάξαι. ἔσονται δὲ βραχεῖς ποδὶ
πάντων οἱ λόγοι. λάβε δὴ ὅς νόμους αὐτοὺς καὶ λέγε,
ἐν ᾧ αὐτῶν ὡς δεικνύω βούτων τὸ πρᾶντομον. Εκ τῶ φο-
νικῶν νόμων τῶν ἑξ ἀρείου πάγου.

Νόμος.

Διτάζειν δὲ τῶ βουλῶ τῶ ἐν ἀρείῳ πάγῳ φόνου, καὶ
ταύμας ἐκ πενοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμάκων,
εἰ μὴς ἀρκτεῖνη δούς. Επίσης ἡκούσατε μὲν τῶ τε νό-
μου καὶ τῶ ψήφισμας, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι. ὡς δ' αὖ μοι
δοκῇ τε ὅς ποδὶ τῶ πρᾶντομου λόγους αὐτοὺς ῥᾶστα μαθεῖν,
τῶ ὑμῖν φράσω: εἰ σκέψαιθ' ἐν τίνι τάξῃ πότ' ὅστιν ἑστῶς
οὐ τὸ ψήφισμα εἴρηται, πότ' ὁραξένος, ἢ μέτοιικας, ἢ πολί-
της ὅστιν. εἰ μὲν δὴ μέτοιικον φήσωμεν, οὐκ ὁρῶμεν ἀλη-
θῆ: εἰ δ' αὖ ξένον, οὐχὶ δίκαια ποιήσομεν: τῶ τῶ δῆμου
δωρεάν, ἐν ἢ πολίτης γένηται, κυρίαν αὐτῶ δίκαιόν ὅστιν
εἶναι. ὡς ἑστῶς πολίτην τῶν ὡς ἔοικε, ποιητέον ὅς λό-
γος, θεάσανθαι δὴ πρὸς διός ὡς ἀπλῶς καὶ δικαίως χρῆ-
σομαι τῶ λόγῳ. ὅς εἰς μὲν τῶν πῆσι μὲν τῶν τῶν αὐ-
τὸν, ἐν ἢ πλείους αὐτῶν τυγχάνοι πμῆς. ἀδ' οὐδ' ἡμῖν τοῖς
γλῆει κλίτῳς ὅστιν, οὐδ' ἐκείνῳ δέιν οἷμαι γλῆεισθαι πρᾶ-
τῶ νόμῳ. τίν' οὖν ὅστιν τῶν τῶν; ἀννὶ γέγραφε οὐρσί; γέ-
γραπται γὰρ ἐν μὲν τῶ νόμῳ, τῶ βουλῶ διτάζειν φόνου
καὶ ταύμας ἐκ πενοίας, καὶ πυρκαϊᾶς, καὶ φαρμά-
κων, εἰ μὴς ἀρκτεῖνη δούς. καὶ περσεπὼν ὁ θεὸς τὸν νό-
μον, εἰ μὴς ἀρκτεῖνη, κρίσιν πεποιήκεν ὅμως, οὐ πρὸ τῶν
πὶ χρῆ πάσχειν τὸν δεσφρακτὰ εἴρηκε. καλῶς, ὡς αὐτοὺς
ἀθηναῖοι, τῶ ἑστῶς δούσεβείας ὅλης τῆς πόλεως περ-
δών. * πῶς οὐκ ἐστὶν ἅπαντας ἡμᾶς εἰδέναι τίς ποτ' ὅστιν ὁ

ὁ καὶ τὰ ἀριστοκράτους λόγος.

175

αἰσχροφόνος. τὸ μὲν δὴ τὰ τοιαῦτα αὐτὸν κρίαζὼς πιστεύειν,
αὐτὸς πᾶσι παιδείαν δίδον ἡγεῖται. δίδει δὲ ὑπελάμβανεν,
ἐπειδὴ πᾶσι ἡμεῖς πτωρὶσσομεν τῷ πεπονητόπῃ, πεισθῆναι,
καὶ μαθεῖν ὑμᾶς διδασκομενούς, ὡς δὲ ὁρακε: τῆνικαὶ τῷ
ἄρ' οὐδεὶς ἤδη καλῶς εἰδὸς ἐῖναι: περὶ τὸν δὲ οὐ. καὶ
ἐν περὶ τοῦ τῷ διελυγίετο, ὅτι πάντα τὰ τοιαῦτα ὀνό-
ματα, οἷς ἐὰν τις ἀρχκτεῖνῃ, ἐὰν τις ἰδρυσλήσῃ, ἐὰν τις
περὶ δῶ, καὶ τὰ τοιαῦτα πάντα περὶ τῷ μὲν τῷ κρίσιν γε-
νέσθαι, αἰνῶν ὀνόματά ἐστιν: ἐπειδὴ δὲ κριθεὶς τις ὀξέλεγ
χῆ, τῆνικαὶ τὰ ἀδικήματα γίγνεται. οὐ δὴ δίδει ὡς τῷ τῆς
αἰτίας ὀνόματι πτωρῶν περὶ γράφειν, ἀλλὰ κρίσιν. καὶ
δὲ τῷ αὐτῷ αὐτὸς ἀρχκτεῖνῃ ἵνα, τῷ βουλῶν δικάζειν ἐ-
γχαίει, καὶ οὐχ ἄλλῳ αὐτὸς ἀλά, παθεῖν εἶπεν. ὁ μὲν δὴ τῷ
νόμον ἵθεὶς οὕτως, ὁ δὲ τὸ φῶσιμα γράφων πῶς; Εἰ
τις ἀρχκτεῖνῃ, φησὶ, χαλεπὸν μὲν. τῷ μὲν δὴ περὶ γράφειν
τῷ πάθῳ τῷ αὐτῷ ἐποίησεν, αὐτὸς ἀρχκτεῖνῃ, γρά-
φας, καὶ πᾶσι τὸν νόμον ἵθεὶς: μετὰ τῷ δὲ οὐκ ἐν ταῖς
τά, ἀλλ' αἰνῶν τῷ δίκῳ ὑπέχειν, ἀπὸ γὰρ οὐδὲς ἐποίη-
σε: καὶ πᾶσι τῷ διωρισμένον ἐκ τῷ νόμου δικαστήριον, ἀ-
κριτον τοῖς ἐπιπαισθημένοις πᾶσι δῶκεν, ὅτι, αὐτὸς οὐ λωντα
χῆσθαι, τὸν οὐδ' εἰ πεποίηκε πῶ φανερὸν: καὶ λαβοῦσιν
ἐκείνοις ὀξέσαι σφίβλου, αἰκίσασθαι, χῆματα πράξα-
σαι. καὶ τοῖς τῷ πάντα ἀπείρηκεν αὐτὸν κρισὶ καὶ σαφῶς
ὁ καὶ πᾶσι νόμος, μὴ εἶς ἐλαφρότερος καὶ δεδιγμένος αὐ-
τοφρόνους ὀξέσαι ποιῆν. λέγει δὲ αὐτῷ αὐτὸν τὸν νόμον
τὸν μετὰ τῷ.

νόμος.

τοὺς δὲ αἰσχροφόνους ὀξέσαι ἀρχκτεῖνῃ ἐν τῇ ἡμετέ-
ρῃ, καὶ ἀπαιτεῖν, ὡς ἐν τῷ ἄξονι ἀποδύει: λυμμένεσθαι
δὲ μὴ, μὴ δὲ ἀπαιτεῖν: ἢ διωλοῦν ὀφείλῃ ὅσον αὐτὸν καὶ λα-
βῆ. εἰσφύει δὲ εἶς ἀρχκτεῖνῃ, ὡς ἐκαστοὶ δικασταὶ εἰσι τῷ

Δημοφώνους

βουλομένης πῶς δὴ ἡλιαίου διαγνώσκειν. ἠκούσατε μὲν
τῶ νόμον. σκέψασθε δὲ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, καὶ θεωρή-
σατε ὡς καλῶς καὶ σφόδρα δὲ σεβῶς ἔθηκεν ὁ πθεὶς τὸν
νόμον. οὗτοι αἰσροφόνους, φησί. πρῶτον μὲν δὴ οὗτον αἰ-
σροφόνον λέγει, τὸν ἐαλωκένον ἢ δὴ τῇ ψήφῳ: οὐ γὰρ ἔσ-
θ' οἱ οὗτοι ἄλλοι τῇ περὶ σοφείᾳ, πρὶν αὖ ὑπελεγθεῖς ἀ-
λά. πρὶν οὗτον δηλοῖ; ὡς τε τῷ περὶ νόμῳ καὶ ἐν τοῦ
τῷ. ὡς μὲν γὰρ ἐκείνῳ γράμματα ἐκείνῳ ἀρχτείνῃ, τὴν ἐκ-
κλήναι εἶπεν. ὡς δὲ οὗτον τὸν αἰσροφόνον περὶ
πῶν, ὅς τις πᾶσαι εἴρηκεν. οὐ μὲν γὰρ ὡς αἰτία τῶ περὶ
μα, τὴν κρίσιν εἴρηκεν. ὅτι ὁ ἀλυσὶς αὐτοῦ τῷ περὶ ῥήμα-
τι οὗτον καὶ εἰσέειπε, τὴν ὑμῶν ἐργαίε. πρὶν μὲν δὴ
τῷ ἐαλωκένων αὐτὸν λέγει: λέγει δὲ τί; ὑπελκεῖν
καὶ ἀπαρῆν. ὅς τις αὐτὸν; ἢ ὡς αὐτοὶ ἡγήσαντο; πολ-
λὸν γὰρ καὶ διὰ: ἀλλὰ πῶς; ὡς ἐν τῷ ἄξονι εἴρηται, φησί.
οὗτον δὲ ἐπὶ τί; ὁ πάντας ἐπίδοθ' ὑμῖν. οἱ θεομοδίτου οὗτοι
οὗτον φόνῳ φόνοντες κλέροι θανάτῳ ζημιώσαι εἰσι. καὶ
τὸν ἐκ τῆς ἐκκλησίας πρὶν πᾶντες ἐώρατε ἐπὶ ἐκείνους
ἀπαρῆντα. ὡς οὗτον οὗτον ἀπαρῆν λέγει. διαφῶς δὲ π
οὗτον, τῷ ὡς αὐτὸν ἀρῆν; ὅτι ὁ μὲν ἀπαρῆν, ὡς αὐτοὶ ἀ-
θηναῖοι, ὡς οὗτοι θεομοδίτας οὗτον νόμῳ κλέρους ποιῶν τῷ
θεομοδίτου: ὁ ὅς αὐτὸν ἀρῆν, ἐκείνους. ἐπὶ δὲ ἐκείνους μὲν,
ὡς ὁ νόμος τάττει δοῦναι δίκην: οὐ τῷ δὲ, ὡς ὁ λαβὼν βού-
λειται. πλείστον δὲ δὴ πρὶν διαφῶς τὸν νόμον κλέριον τῆς π-
μῶν ἐκείνῳ, ἢ τὸν ἐκείνῳ γίνεσθαι. λυμῶν δὲ φησί, μή:
μὴ δὲ ἀποιναῖν. τῷ δὲ ἐκείνῳ τί; τὸ μὲν δὴ μὴ λυμῶν δὲ
γινώσκοντες οἱ δὲ πᾶσι: μὴ μαστοῦν, μὴ δὲ πρὶν, μὴ τὰ πρὶν
τα πρὶν λέγει. τὸ δὲ μὴ δὲ ἀποιναῖν, μὴ χρέματα περὶ τ-
τα εἶναι. τὰ γὰρ ἀποινα, χρέματα αἰνόμαζον οἱ παλαιοί. ὁ
μὲν δὴ νόμος οὕτως τὸν αἰσροφόνον καὶ τὸν ἐαλωκένον
ἢ δὴ διώρισεν, ὡς καλῶς ἔον, καὶ οὐ, τὴν τῷ περὶ νόμῳ

εἰπὼν παύειν. καὶ πάλιν τὴν μηδὲν ἄλλον ἔχον, ἢ τὴν
 ζῶν, μὴ δ' ἄλλο τι πάλιν εἰταῦθα, αὐτὸς κρᾶν. ὁ
 δὲ τὸ φῦσιμα γράφον, πολλοὺ γὰρ καὶ δεῖ, διώκεισιν·
 ὅς γε πάντα τούτοις πάναντία εἴρηκε. γράφας γὰρ, ἐκὺς
 ἀρκτεῖνη χαρὶς δὴ μὲν, ἀπώγιμος ἔστω, φησί, πάντα χρόν.
 τί λέγεις; τίς νόμων οὐδὲ πῶς ἐαλωκότας διδόντων ἀπᾶ-
 ρειν, πάλιν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ, σὺ γράφεις αὐτοὺς κρᾶν ὡς
 νὰ ἀπώγιμην ἐκ τῆς συμμαχίδος πάσης; καὶ οὐδὲ ἐν τῇ ἡ-
 μεδαπῇ ἄρειν κελεύοντων τίς νόμων, σὺ δίδως πάντα
 χρόν ἄρειν; καὶ μὲν εἴ γε τῷ ποιεῖν ἀπώγιμον, πῶς ὅσα
 ἀπείρηκεν ὁ νόμος, δίδωκας; καὶ ἡμᾶς πρᾶξαδαι, ζῶν-
 τα λυμᾶναι, κακῶν, ἔχοντα αὐτὸν ἀρκτεῖν νῦναι.
 πῶς οὖν αὐτὸς μᾶλλον ἐλεγχθεῖν πρᾶνομα εἰρηκώς; ἢ
 πῶς δεινὸν τὸν αὐτὸν γράφον, ἢ εἴτερον τὸν ἔχον, ὅς δυοῖν ὡς
 ποικιλοῖν ὀνομάσθην, καὶ μὲν τῷ ἐν αἰτίᾳ, ἐκὺς ἄ-
 ποκτεῖνη, καὶ δὲ τῷ ἐαλωκότων, ἐκὺς πῶς ἀνδροφόνος
 ἢ; ἐν μὲν τῇ περὶ συγχοῖα, τὸ τῷ αἰτίᾳ ἔχοντος ὀνο-
 μα ἔλαδαι; τῷ δὲ πμωρίαν, ὡς οὐ καὶ τῷ ἔχοντος ἔλεγε
 μέλων διδῶσιν οἱ νόμοι, τῷ δὲ καὶ τῷ ἀκρίτων ἔχον-
 τας, καὶ τὸ μέσον τούτων ἔχειν δὲ; μέσον γὰρ ὅτιν αἰ-
 τία καὶ ἐλέγχου κρίσις, ὡς οὐδαμῶς γέγραφε οὐκ
 ἐν τῷ φῦσιμα π. λέγει πῶς ἐφεξῆς νόμους.

νόμος.

Εκὺς δὲ πῶς τὸν ἀνδροφόνον κτεῖνη, ἢ αἴτιος ἢ φόνος, ἀπὲ
 χόμενον ἀγορᾶς ἐφορίας, καὶ ἀθλων, καὶ ἰσθμίων ἀμω-
 κτυονικῶν, ὡς πρὸς τὸν ἀθηναῖον κτεῖναι, ἐν τοῖς αὐτοῖς
 ἐνέχεσθαι; διαγινώσκων δὲ πῶς ἐφίεσται. τὸν γὰρ δεῖ μα-
 θεῖν ὡς αὐτὸς ἀθηναῖος, τὸν νόμον πᾶσι τῷ ἐχούλει
 τοῦ θῆτος. ὁ γὰρ ὡς ἅπαντες οὐ λαβὼς διώκεισιν καὶ νομί-
 μως. ἐκὺς ἄρκτεῖνη τὸν ἀνδροφόνον, φησὶν, ἢ αἴτιος
 ἢ φόνος, ἀπὲ χόμενον ἀγορᾶς ἐφορίας, καὶ ἀθλων, καὶ

Δημοσθένους

ἰδρῶν ἀμωκτυονικῶν, ὡς πρὸς τὸν ἀθηναῖον κτείναντα, ἐν
 τοῖς αὐτοῖς αἰέχουσαι. διαγινώσκουσιν δὲ οὗτος ἐφέτας. τί δὴ
 τοῦτο ὄντι; ἐκείνοσ' ὥς τὸν πεφουρῶτα ἐπαίτια φόνος καὶ
 ἐκλωκῶτα, ἐκὼς πρὸς ἀπαξ ἐκφυγῆ καὶ σωθῆ, εἴρχειν μὲν τ'
 τῷ παθόντι παρὶδός δικαίον εἶναι: κτείνειν δὲ οὐχ ὅσιον
 ἀπανταχοῦ: τί σκοπῶν; ὅτι καὶ οὗτος διούρο πεφουρῶτας,
 ἐὰν ἡμεῖς οὗτος ἐτόρῳσε ἀγκυτείνων μὲν, ἀγκυτείνουσιν, ἐ-
 τῶροι. εἰ δὲ τῷ τ' ἔσται, ἡ μὲν ἡλοιπὴ τοῖς ἀτυχεῖσιν ἀπασι
 σωθεῖα διαφθαρήσεται. ἔστι δ' αὖτε τίς; ἐκ τῆς τῆς περὶ
 τῶν μετὰσάντα εἰς τὴν τῆς μηδὲν ἡδίκημένων ἀδελφῶς με-
 τοικεῖν. ἵνα δὴ μὴ οὗτος ἦ, μὴ δ' ἀπὸρῶντι τῆς ἀτυχημά-
 των αἰτιμωρεῖαι γίγνωνται, ἔρχεται ἐκὼς τὸν αἰσχρο-
 φόνον κτείνει, ἀπεχόμενον φησὶν ἀγορᾶς ἐφορείας. τί οὗτος
 λέγων; τῆς οὐρίων τῆς χώρας. αὐτῶτα γὰρ, ὡς γε μοι δο-
 κεῖ, τὰρχαία σωθήσεται οἱ περὶ χωροὶ πρὸς τὴν ὑμῶν καὶ τῆς
 ἀσυρχειτόνων. ὅθεν νόμακεν ἀγορᾶν ἐφορείαν. καὶ πάλιν
 ἰδρῶν ἀμωκτυονικῶν. τί δὴ ποτε καὶ τοῦτων ἀπέκλεισε τ'
 ἀνδροφόνον; ὅτων τῷ παθόντι ξάδιν μετῆν, τοῦτων εἴρχει
 τὸν δεσρακῆτα: περὶ τὴν μὲν τῆς παρὶδός, καὶ τῆς αὐτῶ
 τῇ πάντων καὶ ὁσίων καὶ ἰδρῶν τὴν ἐφορείαν ἀγορᾶν, ὅρον
 περὶ σφάλας, ἥς εἴρηκε φησὶν. εἴτα τῆς ἰδρῶν τῆς αὐ-
 τῶν ἀμωκτυόπ: καὶ γὰρ τοῦτων εἴπρ' ὡς ἐλλω ὁ παθὼν, με-
 τῆν αὐτῶ καὶ ἄλλων. δὲ τί; ὅτι κοινοὶ πασίνοι εἰσιν οἱ καὶ τῶ
 τὴν ἐμάδα ἀγῶνός. καὶ τῶ δὲ τῶ πάντων μετουσίαν με-
 τῆν καὶ τοῦτων τῷ παθόντι. καὶ τοῦτων οὖν ἀπεχόμεν. τοῦ-
 των μὲν δὴ τὸν εἰργασμῶν εἴρχει. ἐὰν δ' ἐξω τοῦτων κτεί-
 νῃ τίς αὐτῶν, ἡ ἀλλοθί πῶν, τὴν αὐτῶν ἰσχυρῶς αὐτῶ δίκην
 δέδωκεν, ὡς πρὸς τὸν ἀθηναῖον κτείνει. τὸν γὰρ φυγάδα,
 τὸ τῆς πόλεως οὐ περὶ σέπεν ὄνομα, ἥς οὐκ ἐστὶ μερυσία
 αὐτῶ, ἀλλὰ τὸ τῶ πράγματός ὡς κατέστησεν αὐτὸν ἐκείνος
 εὐόχον. καὶ δὲ οὗτος ἂν πρὸς ἀγκυτείνει, φησὶ, τὸν ἀνδρο-
 φόνον:

φόνον· εἴτ' εἰπὼν ὧν εἰργόμενον, ὡδὶ τῷ πλὴν πτωχείαν νο-
μίμως ἐπιθεῖναι, τὸ τῆς πόλεως ὀνομαζόμενασε, τοῖς αὐ-
τοῖς ἀνέχιδω, καὶ δὴ πρὸς ἅν τὸν ἀθηναῖον ἀγκτεῖναι, γρά-
ψας * αἰομοίως, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, τῷ τυπὶ τὸ ψήφια
σμεῖν ἐκτί. καὶ τοῖς πῶς οὐχὶ διενόν, εἰ οἷς ὁ νόμος δίδω-
κεν, ἐὰν ὧν εἰπεν, εἰργόμεναι, μετ' ἀσφαλείας ἔξιν φυγού-
σι, τοῦτο ἐκδοῦσι τίς εἶναι γράφει, καὶ ἀφαιρεῖται τὸ
τῆς συνηώμης ὠφέλιμον, ὃ τοῖς ἀτυχεύουσιν ὑπάρχειν εἰς
πρὸς τῆς ἐξω τῆς ἐγκλημάτων ὄντων, ὅτ' ὡς ποτὶ τῆς ἀπάν-
των ἀπόκειται ἀδελφὸν ὄν, μὴ περὶ δὴλου τῆς ἀδικοῦσης τί-
χης οὐσης ἐκτί. καὶ νῦν τὸν ἀγκτεῖναι τα χεῖρα μιν,
ὄντως αὐτὰς ἀρὰς εἶχε γλῆται, ἐὰν αὐτὰς ἀγκτεῖναι σὶ πνός,
λαβόντες ἐκδοτὸν πεφολυγμένον καὶ τῆς νομίμων εἰργόμε-
νον, εἰ ὅχι γὰρ αὐτὰς τοῖς φονικαῖς δίκαις ἐσόντων· ὡς ὅχι
δὲ σύ; καὶ μὲν αὐτὰς αἰτίας ἢ, γίγρεται, ἐστὶ δὲ αἰτία,
τῷ δὲ τῷ ψήφιας αἰτίαν διδωκώς. οὐκοῦν εἰ μὲν
ἐάσωμεν ὑμᾶς τοῦτων συμβαίων, οὐ κατὰ τοῖς οὐσιν ὅ-
μοι διαβίβημεν. εἰ δὲ ἐπέμμεν, οἷς ἐγνώκαμεν, αὐτοῖς τὰ
ναντία πράττειν ἀναγκασθῶμεθα. ἀράγε μικρόν, ἢ τυ-
χούδιν, ἐπὶ οὐ δεῖ λυγρὸν τὸ ψήφια ὑμᾶς; λέγε
δὴ τὸν μετὰ τοῦτο νόμον.

νόμος.

Εὰν τις πνὰ τῆς αἰθοροφόνων τῆς ὑπερληλυθότων, ὧν τὰ
χρήματα ἐπί τιμα, πέρα ὅρων ἐλαύνῃ, ἢ φέρῃ, ἢ ἄλλῃ, τὰ
ἴσα ὀφείλει, ὅσα πρὸς αὐτὸν καὶ ἐν τῇ ἡμεδαπῇ δράσῃ. Αλ-
λος οὗτος, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, νόμος αἰθροπίνως καὶ
καλῶς κείμενος· ὃν πρὸς βίας οὗτος ὁμοίως φανήσεται. εἰ
τις πνὰ τῆς αἰθοροφόνων, φησὶ, τῆς ὑπερληλυθότων, ὧς
τὰ χρήματα ἐπί τιμα. τῆς ἐπ' αἰθροσίῳ φόνῳ λέγει μεθε-
σινέων. τῷ, εἶχε δὴ λον; τῷ τε ὑπερληλυθότων εἰπεῖν,
ἀλλὰ μὴ πεφολυγμένων· καὶ τῷ διορίζεν, ὧν τὰ χρήματα

Z

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ἐπὶ ὑμᾶς. τίς γὰρ ἐκ περνοίας· δεδμήνυται τὰ ὄντα. πε-
 ρὲ μὲν δὴ τίς ἀκουσίων αὐτῶν λέγει. λέγει δὲ τίς; ἐὰν πέραι ὅρα
 φησὶν ἐλαύνει, ἢ φέρει, ἢ ἄγει. ὅρα δὲ ὅτι τὸ πέραι ὅρα;
 ἐστὶ πάντων ὅρος τοῖς ἀνδροφόνους τῆς τῆς παθόντος εἰργα-
 ζομένου παρὲς. ἐκ μὲν δὴ τούτης δίδωσιν ἐλαύνειν καὶ ἄγειν·
 πέραι δὲ οὐκ ἐξ τούτων οὐδέ τινος ποιεῖν. ἐὰν δὲ τις πέραι
 τούτου ποιῇ, πῶς αὖ πῶς ἔδωκεν ἑαυτῷ αἰτέον δίκην, πῶς πέραι
 αὐτῷ εἰ μὲν ὄντα ἡδίκηται οἶκοι, γράψας τούτου ὀφείλῃ, ἅπαντα
 αὐτῷ οἶκοι δράσῃ. εἰ δὲ τις ὅροις ἀριστοκράτην τυραννί, ἢ μὴ
 νομίσητε δύναιτο τὸ δρώτημα, πότῃρον μὲν αὐτῷ εἶδεν εἰς
 ἀρχαίαν χάριν δὴ μὲν, ἢ καὶ ἄλλως πως πελάτῃσει; οὐκ
 αὐτῷ οἶμαι, φαίη. διὰ μὲν τίνων ἀρχαίαν εἶναι; πάλιν οἱ ὀφεί-
 λων, ἢ ἄκων, καὶ ξένος, ἢ πολίτης ὁ ὅρα πρὸς ἑαυτὸν
 οὐκ ἔστι εἰπεῖν ὡς οἶδα. οὐκοῦν, τούτου γὰρ δὴ περὶ περὶ
 γράψας, ἐὰν τις ἀρχαίαν, γράψοντα, ἄκων, ἢ ἐκὼν, ἀδίκως
 ἢ δικαίως, ξένος, ἢ πολίτης; ἵν' ὅτω περὶ τούτου ἐ-
 πράξῃ, τούτω τὰ ἐκ τῶν νόμων ὑπάρχει δίκαια; μὴ, μὰ
 δεῦτε τὸ τῆς αἰτίας ὀνομαζόμενα εἰπόντα, ἀντιστοιχίαν ἔστω,
 περὶ γράψας. τίνα γὰρ συλλέλοιπας ὅρον τῶν γράψας
 τούτω, τῶν νόμων σαφὲς οἴωσι λείποντος, μὴ πέραι ὅρων
 ἐλαύνειν, ὅς πάντας ἔχειν δίδως ἄγειν, ὁ νόμος δὲ, οὐ μὲν
 ἴσον οὐκ ἐλαύνειν τίς ὅρων πέραι, ἀλλ' οὐδ' ἄγειν ἐξ. ἐκ δὲ τῶν
 σοφῶν φιλοσόφων ὁ βουλόμενος ἄξιον τὸν ἀκούοντα ἀπεκτενέ-
 ρει, ἐκδοῦν λαβὼν εἰς πῶς τῆς παθόντος βίαν παρὲς. ἄρ' ὅ
 πάντα συγχεῖς τὰ ἀνθρώπινα καὶ ἀφαιρῇ πῶς περὶ φασιν,
 μεθ' ἧς, ἢ καλὸν ὅτι τῶν ὀφείλων ἐκαστον, ἢ αἰσχρὸν; ὅρατε ἢ ὡς
 πάντων, καὶ τῶν φονικῶν μόνων, ὅτω τῶν τῶν. αὐτῶν τις τῶν
 πῶς πῶς, φησὶν, ἀρχὸν χειρὶν ἀδίκων, ὡς εἶγε ἡμῶν, καὶ
 ἀδίκῃ. αὐτῶν τις κακῶς ἀγορεύει, τὰ φερόντα περὶ δὴ κεν, ὡς
 εἶγε, πάλιν δὲ, περὶ φασιν. αὐτῶν τις ἀρχαίαν ἐκ περνοίας; ὡς
 εἶγε ἄκων, ὅταν τὸν αὐτῶν καὶ τῶν βλάψῃ πῶς ἐκὼν ἀδίκως

πανταχοῦ τῷ πείρασιν βεβαιῶσαι περὶ γμαδὺς ὁ μὲν.
ἀλλ' οὐ πρὶς σοί, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸς ἀρχαίων χειρὶ δέκμον,
ἀγέτω, καὶ ἄκων, καὶ δικαίως, καὶ ἀμυνόμενος, καὶ ἐφ' οἷς
διδόσιν οἱ νόμοι, καὶ ὁ πῶς ὁ δύν. λέγει τὸν τῶν νόμων.

Νόμος.

φόνου δὲ δίλως μὴ εἶναι οὐδαμῶς καὶ τῶν φόνου
τας ἀδικημάτων, ἐάν τις κατὰ ὅποι μὴ ἔξειν. Ο μὲν νό-
μος ἐστὶν οὗτος ἀρχαίων, ὡς ἀπὸς ἀθηναῖοι, καὶ οἱ ἄλ-
λοι οὕτως ἐκ τῶν φονικῶν νόμων πρὸς ἀρχαίω. Δεῖ δὲ ἂν
λέγει σκέψασθαι. καὶ τῶν ἀδικημάτων φησὶ τὸ καὶ ὅν
τας ἀνδροφόνους ὅπου μὴ ἔξει, δίλως φόνου μὴ εἶναι. ἐν-
ταυτοῖς δύο δηλοῖ δίκαια, ἃ πρὸς ἀμφοτέρω οὗτος εἴρηκε
τὸ ψήφισμα. ὅτι περὶ ἀδικημάτων δίδωσι τὸν ἀνδροφόνους,
καὶ οὐκ ἀπὸς ἀρχαίων οἷον λαβόντα: καὶ ὅτι ἐάν τις κα-
τὰ ὅποι μὴ ἔξει, καὶ ἀπὸς τῶν δίδωσιν οὐχ ὅτι βού-
λεται τις. οὐκ ἔξει δὲ ποῖ; ὅτι καὶ φόνου τις πόλεως
πῶς. καὶ σφόδρα σαφὲς τῶν δηλοῖ, ἐάν τις κατὰ, φη-
σί: τῶν δὲ οὐκ ἔστι ἐπενεγκεῖν ἄλλῃ πόλει, πῶς ὡς αὐ-
φόνου τις. ὅθεν καὶ μὴ δὲ ὑπέπεσε τις τῷ ἀρχῇ, οὐκ
εἴη δὴ περὶ κατὰ τῶν εἰς τῶν νόμων. ὁ μὲν τοίνυν νόμος, ἐν-
δείξει δίδωκε καὶ τῶν νόμων κατὰ, ὅτι μὴ ἔξει. ὁ δὲ,
ἀπὸς ἀρχαίων ἐστὶν ἀρχαίω, καὶ τῶν νόμων, ὅτι φόνου, οὐ-
δίλως ἄλλων καλὸν νόμος. λέγει νόμος.

Νόμος.

Εάν τις ἀρχαίων ἐν ἀθλοῖς ἄκων, ἢ ἐν ὁδῷ καὶ δελῶς,
ἢ ἐν πολέμῳ ἀγνοήσας, ἢ ἀπὸ δάμνη, ἢ ἐπὶ μὴ, ἢ ἐπὶ ἀ-
δελφῇ, ἢ ἐπὶ θυγατρὶ, ἢ ἀπὸ παλαιᾷ, ἢ ἢν αὐτὸς ἐπὶ ἐλθὺς
ροῖς παισὶν ἔχη: τῶν νόμων ἐνταῦθα μὴ φόνου κτείνοντα.
Γομῶν, ὡς ἀπὸς ἀθηναῖοι, νόμων ὄντων πρὸς οὓς εἴρηται
τὸ ψήφισμα, πρὸς δὲ ἄλλων μᾶλλον, ἢ πρὸς τῶν νόμων τὸν ἀνέγνω-
σμένον νῦν εἴρηται. δίδόντες γὰρ τῶν νόμων ἀφ' οὗσι, καὶ

Δημοθένους

λέγοντος ἐφ' οἷς ὑξῆναι κτείνειν, οὐτος ἅπαντα πρῆδε
 τῶντα. καὶ γὰρ φωνεῖν ὑπειπὼν ὅπως αὐτὸς ἀρχικτείνῃ,
 πῶς ἡμῶν. καὶ τὸ σκέλεσθαι ὡς ὁπίως καὶ καλῶς
 ἐκαστὰ διείλετο ὁ τῶντα ὑξάρχης διελθὼν. αὐτὸς ἐν ἀθλοῖς
 ἀρχικτείνῃ πινά, ἔχον ὥρῃσεν οὐκ ἀδικεῖν. διὰ τί, οὐ τὸ συμ-
 βαλὲν ἐσκέλετο; ἀλλὰ πῶς τῆς δεσρανέτος διακρίαν. ἐστὶ δὲ
 αὐτὸς τίς; ἔχοντα νικῆσαι, οὐκ ἀρχικτείνειν. εἰ δὲ ἐκείνος ἀ-
 δυνέσθρος ὡς τὸν ἑσθρὸς τῆς νίκης ἀνιγνέει πόνον, αὐτὸν ἐάν
 τῶ τῆς πύθου αὐτοῦ ἡγήσεται. διὸ ἡμῶν οὐκ ἔδωκεν
 ἑσθρὸν αὐτῷ. πάλιν, αὐτὸς πλεῖον, φησὶν, ἀγνοήσας,
 καὶ ἔχον εἶναι κατὰ τὸν: καλῶς. εἰ γὰρ ἐπὶ πινά τῆς εἰαν
 τίων οἰκθεῖς εἶναι διέφθερα, οὐ δίκην ὑπέχειν, ἀλλὰ συγ-
 γνώμης τυχεῖν δίκαιός εἰμι. ἢ αὐτὸς δαμῆρι, φησὶν, ἢ αὐτὸς
 ἀδελφῇ, ἢ τῷ θυγατρὶ, ἢ αὐτὸς παλλακῇ, ἢ ὡς αὐτὸς ἐπὶ ἐλθὼν
 τοῖς παισὶν ἔχη: καὶ τὸν τῶν τοῦτων ἵνα κτείναντα ἀθῶον
 ποιῇ, πάντων γὰρ ὁρδότητα, ὡς ἀδούτοις ἀθηνῶσι, ἔχοντες
 ἀθῶν. τί δὴ ποτε, ὅπ' ἑσθρὸς ὦν τοῖς πλεμίοις μαχόμε-
 θα, ἵνα μὴ πάσῃσιν ὑβρίζον, μὴ δὲ ἀσελγῆς μηδὲν, ὑπὸ
 τῶν καὶ τῶν φίλων, ἐάν πρὸς τὸν νόμον εἰς αὐτὸν ὑβρί-
 ζωσι, καὶ διαφθερώσιν, ἔδωκεν ἀρχικτείνειν. ἐπεὶ δὲ γὰρ ὁ
 γένος ὅσι φίλων καὶ πλεμίων, ἀλλὰ τὰ πρὸς τὸν νόμον ὑξάρ-
 γάζετο τῶν ἐκείνων, ὅς ἐχθρὰ ποιοῦντας ἐν ἐχθροῦ μέ-
 ρει κολλάζειν ἀπέδωκεν ὁ νόμος. οὐκοῦν διενόν, εἰ τοσού-
 των ὄντων ἐφ' οἷς ὅς ἄλλους ἔξεστιν ἀρχικτείναναι, μόνον
 αἰθρώπων ἐκείνον μὴ δὲ τῶν τοῦτων ὑξῆσαι ἀρχικτείνειν. φέρει.
 αὐτὸς δὲ πὶ συμβῇ τοιοῦτον οἷον ἴσως ἢ δὴ τῶ καὶ ἄλλῳ, ἀπαλ-
 λαγῇ μὲν ἐκ θράκης, ἐλθὼν δὲ εἰς πόλιν οἰκῆπον, τῆς μὲν
 ὑξουσίας μὲν ἐκείνου ὡς δι' ἡς πολλὰ ποιῇ τῶ ἀπειρη-
 μένων ὑπὸ τῶ νόμων, τοῖς δὲ ἐξέσι καὶ τῶς αὐτῶν μίαις
 ταῦτ' αὐτῶν περὶ τῆς: ἄλλο ἢ, ἢ σιγῶντα δεικνύει χαίρει
 δημῶν ἐάν αὐτὸν ὑβρίξιν, οὐ γὰρ ἀρχικτείνει καὶ ἀσφαλῆς,

ὁ καὶ τὸ ἀριστοκράτους λόγος.

179

οὐδὲ πτωχεύει λαβὼν, ὡς δίδωσιν ὁ νόμος, διὰ τὸ ψή-
φισμα τυντουί. καὶ μὲν εἴ τις ἐκείνο ἕπολασβεαίει, πρὶν
γλήσοιτο αὐτῷ, τί καὶ λυθεὶ καὶ μὲν λέγειν, τίς δὲ ἂν ἀγκυτεῖ
ναὶ χαίρει δῆμον· ἀλλὰ μὴ οὕτως σκοπῶμεν· ἀλλ' ἐπειδή πορ-
εῖται τὸ φθόρον ψήφισμα, οὐκ ὡς ἡ δὴ γλῆνη μὲν πρὶν πρὸς γ-
μαί, ἀλλ' ὡς τοιούτῳ, ὃ μὴ δὲ γλῆσειται, μὴ δὲ οἶδε·
τὸ μὲν τῷ μὲν ὄντος ἐστὶν αἰσῶν, κοινὸν ἀμφοῖν ὑπαρχέτω·
πρὸς δὲ τῷ τῷ ἕπολιν ἀνθρώπινως τῶς ἐλπίδας, οὐ-
τως σὶ σκοπῶμεν, ὥς τὰ χ' ἂν εἴ τι γὰρ καὶ τοῦτων καὶ κείνων
συμβαίνων. λυσεσὶ μὲν ποίνων τὸ ψήφισμα, ἂν ἄρα συμ-
βῇ τε παθεῖν ἐκείνῳ, εἰσὶν αἱ καὶ τῶς νόμοις ἕπολιν αὐτοῦ
πρωεῖαι· εἰσὶ δὲ, ἂν ἄρα ἐκείνος ζῶν ἀδικῇ ἕνα, ἀνὴρ
ῥῆται τῶς ὑβριζομένοις ἢ μετὰ τῶς νόμων δίκῃ. ὥς τε παν-
τα χ' ἢ καὶ ἕπολιν οὐδὲ τῶς νόμοις τὸ ψήφισμα, καὶ λυσεσὶ
συμφῶν. λέγει τὸν μετὰ τῷ νόμον.

Νόμος.

καὶ ἂν φθόροντα ἢ ἄροντα βία ἀδίκως δι' αὐτὸς ἀμωμό-
μενος κτείνει νηποινεῖ τε θανάτου καὶ λυεῖ. ἀλλὰ τῷ τῷ ἐφ' οἷς
εἴξει κτείνει, ἂν ἄροντα, ἢ φθόροντα εἴα ἀδίκων δι' αὐτὸς
ἀμωμόμενος κτείνει, νηποινεῖ τε θανάτου καὶ λυεῖ. θεάσασθε
πρὸς διὸς ὡς οὗ. τῷ μὲν ὑπειπὼν ἐφ' οἷς ὑξίνει κτείνει
πρὸς γράφει τὸ δι' αὐτὸς, ἀφῆλε τὸν τῷ βουλῶσαται ἢ
κακὸν χρόνον· τῷ δὲ, ἀμωμόμενος γράφει, δηλοῖ, τῷ πά-
χοντι διδοὺς τῷ ὑξουσίᾳ οὐκ ἄλλῳ πρὶν. ὁ μὲν δὲ νόμος
διὰ τῷ τῷ δι' αὐτὸς ἀμωμόμενῳ, δίδωκεν δι' αὐτὸς ἀγκυτείνυ-
ναι. οὐδ' οὐδὲν εἴρηκεν· ἀλλ' ἀπλῶς αὐτὸς ἀγκυτείνει, καὶ
δικαίως, καὶ ὡς οἱ νόμοι δίδωσιν. ἀλλὰ νῦν διὰ συγκεφαν-
τῷ μὲν τὸ πρῶτον, τίνα γὰρ οἶσει ἢ ἄξει βία ἀδίκως χα-
ρίσθαι; πάντας ἀνθρώπων. ἴτε γὰρ δὴ που τῷ θ' ὅτι πάν-
τες οἱ στρατῶμα ἔχοντες, οὗτοι ὧν ἂν οἶωνται κρείττους
εἶσθαι, αἰτοῖσι καὶ φθόρουσι, χήματ' αἰτεῦντες. εἴτ' οὐ

Z III

Δημοδένους

δαινόν ὧ γῆ καὶ θεοί, καὶ φανερὸς πρῶτομον, οὐ μόνον πα-
ρὰ τὸν γεγραμμένον νόμον, ἀλλὰ καὶ πρῶτ' τὸν κοινὸν ἀπάν-
των αἰθρώπων νόμον, τὸν ἄγοντα, ἢ φέροντα βία· τὰ μὲν ἐν
πολεμίου μοίρᾳ, μὴ ὑβρίσκει μοι ἀμυνάσθαι; εἴ γε μὴ δὲ τῶ-
τον τὸν ἔσπονδόν ἔξαι χαρίδημον ἀκρετεῖναι, ἀλλ' ἐὰν ἀδι-
κῶν ἄγῃ καὶ φέρῃ βία τὰ πινὸς ληϊζόμενος, ἀπώγιμος ὁ
κτείνασ' ἔσται: τῶ νόμου διδόντες, ἐὰν πῶς ἴδωταις, ἀβῶναι
εἶναι. Λέγε τὸν μετὰ τούτῳ νόμον.

Νόμος.

Ὅς αὖ ἀρχων, ἢ ἰδιώτης αἵτιος ἢ τὸν θεσμόν συγχυθῆ-
ναι τόνδε, ἢ μεταποιήσῃ αὐτὸν, ἄτιμον εἶναι καὶ παῖδας ἀ-
τίμους, καὶ τὰ ἐκείνου. Ἡκούσατε μὲν τῶ νόμου αὐτοῦ κρι-
σῶν, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, λέγοντες, ὅς ἀρχων, ἢ ἰδιώτης αἵτιος
ἢ τὸν θεσμόν συγχυθῆναι τόνδε, ἢ μεταποιήσῃ αὐτὸν, αἵ-
τιος ἔστω, καὶ οἱ παῖδες καὶ τὰ ἐκείνου. Ἄρ' οὐ μὲν κρῖναι, ἢ
φάσιν περὶ νομῶν ἢ μὴν ἔχειν ὁ θεὸς τὸν νόμον δοκεῖ, ὅπως
κρίναι ἔσται καὶ μήτε συγχυθῆσεται. μήτ' αὖ μεταποι-
θῆσεται; ἀλλ' ἀριστοκράτης οὐκ ἔστι μὲν φροντίσας αὐ-
τῷ μεταποιεῖν καὶ συχεῖν. τί γὰρ ἄλλο ἔσται τὸ μεταποιεῖν,
ἢ ὅταν ἔξω τῶς τεταγμένων δικαστηρίων καὶ ὄρων ὧν εἶργε-
σθαι δεῖ, διδῶν τῶς ὑμωρίας, καὶ τὸ, τῶ λόγου τυ-
χεῖν ἀναρᾶν, ἐκδοκίαν ποιῇ. τί δ' ἄλλο τὸ συχεῖν, ἢ ὅταν
οὐκ ὦσι πάντα τὰ νομῶν τὰ ἐν τῶ νόμῳ ἔξαι τῶς γεγραμ-
μένον γράφῃ; οὐκ οἶμαι μόνον τούτῳ ὅς νόμους, ὡς ἂν
ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, πρῶτον βέβηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλους πολλούς,
οὓς δ' ἔπειτα γεγραμμένα δὴ δ' ἀπὸ τοῦ ἀλλ' ἐκ κεφαλῆς
λέγει, ὅποσοι νόμοι περὶ τῶν φονικῶν δικαστηρίων εἰσὶ, καὶ
λείπει λέγοντες, ἢ μὴ τυχεῖν, ἢ δόμνυθαι ὅς ἀπὸ νομῶν
νομῶν, ἢ ἄλλ' οὐκ ἐν περὶ τῶν νομῶν, πάντα ἔπειτα βέβηκε τὸν-
τοῖς, καὶ πάντων ἀνακρίων εἶρηκε τὸ ἡγεμονία τουτί. οὐ γὰρ
οὐκ ἀλλοίσις, δ' κείσις, οὐ μὴ τυχεῖσιν αἰσθητός, οὐκ ἀπὸ νομῶν,

ἀλλ' ἀπ' αἰτίας οὐδ' οὐκ ἔστιν ἡμῶν ἡ γέγραπται, καὶ αὐτὴ ἡ
 ἀπαγορεύσιν οἱ νόμοι, τί ἄν' ἄλλοις εἴποι; καὶ τὴν αὐτὴν
 πάντα ὡς πέντε δικαστήρις γίνεται περὶ τῶν γυναικῶν
 νόμοις. νῆ δ' ἴσως εἴποι τις ἄν', ἀλλὰ τῶν αὐτῶν οὐδ' ἐνός ἐς
 ἄξια, οὐδ' ἐν δικαίως οὐκ ἔστιν ἡμῶν; ἀλλ' ἔγραψεν οὗτος δίκαια
 καὶ καλὰ; ἀλλὰ βούνατιον τούτου μὲν τῶν ψήφισματός, καὶ
 οἱ δ' εἴη διαιτῶν γέροντες πώποτε ἐν ὑμῖν. βούτων ὅτι
 πάντων, ὅπως ἐστὶ δικαστήρια ἐν ἀνθρώποις, οὐδ' ἐν οὐτέ
 μιν ὁ δὲ δικαιοῦτον φαίνεται. βούλομαι δ' εἰ-
 πέναι διὰ βραχίων ἀκαὶ ἡλόν ἴνα, καὶ πρὸς φέρει τῇ πόλει
 ἔχθρῶν, καὶ ἡδίας ἐσέθε ἀνούσματος. ἀρξομαι ὅτι οὐδ' ἐν
 ὅταν μάλιστα μαθήσεαι, ὡς τὴν δωρεάν ἐπαγγελῶν ἡ δὲ χα-
 ριδήμω διδοῖ. ἡμεῖς, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, χαρίδην ἐπὶ
 σάμεθα πολίτην: καὶ διὰ τῆς δωρεᾶς τούτης μετὰ δώκα μὲν
 αὐτῶν καὶ ἰδρῶν, καὶ ὁσίων, καὶ νομίμων, καὶ πάντων ὅσων πρὸς
 αὐτοῖς μέτεστιν ἡμῖν. καὶ λαμβάνει δὲ πρὸς ἡμῖν ἐστὶ τῶν αὐτῶν, οἷα
 οὐχ ἐτέρωθεν: ἐν δ' οὕτω ἰδιαιτάτον, πάντων καὶ σιμῶ-
 τάτον, τὸ ἐν ἀρξίῳ πάγῳ δικαστήριον ἔσθ' οὐ τοσαῦ-
 τὰ ἔστιν εἰπεῖν καλὰ πρὸς δεδομένα καὶ μυθώδη, καὶ ὧν αὐ-
 τοῖς μάρτυρες ἐσμεν, ὅσα παρὲς οὐδ' ἐνός ἄλλου δικαστήριου
 ὧν ὡς αὐτοῖς λείγματος ἔνεκεν, ἄξιόν ἐστιν ἐν ἡμῖν δύο ἀνού-
 σαι. ὅτι μὲν τίνων τὰ παλαιά, ὡς ἡμῖν ἀνούσαι πρὸς δι-
 δοῖ, ἐν μένῳ τῷ τῷ δικαστήριῳ θεοὶ δίκας φέρει, καὶ
 διούνα καὶ λαβεῖν ἡξίωσαν, καὶ δικασαὶ γυναικῶν διενεχθεῖσιν
 ἀλλήλοισι, ὡς λόγος: λαβεῖν μὲν ποσειδῶν ἔσθ' ἀλιεῖον
 θίου τῶν ἡδ' πρὸς ἀρξίως: δικασαὶ δὲ οὐ μὲνισι καὶ ὁρῶ-
 σι οἱ δώδεκα θεοὶ. καὶ τὰ μὲν δὲ παλαιά, τοιαῦτα: τὰ δ' ὅ-
 σον, ὅτι μόνον ἐδικαστήριον οὐχί τύραννος, οὐκ ὀλιγαρ-
 χία, οὐ δημοκρατία τὰς φονικὰς δίκας ἀφελῆσαι περὶ λ-
 μνηκεν: ἀλλὰ πάντες ἀδινέσθον ἀπὸ δίκαιον διρεῖν ἡγοῦ-
 οὗ παρὲς βούτων αὐτοῖ, τῶν πρὸς τούτοις διρεμνίου δικαίου

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

περὶ δὲ τοῖσι τοιούτοις οὐσιν, ἐνταυθοὶ μόνον οὐδὲς
 πώποτε οὐτε φόνων ἀλούς, οὐτε διώκων ἠπληθεὶς ἕξη
 λεγέτω ὡς ἀδίκως ἐδικάθη τὰ κριθέντα. τῷδε γὰρ τίνῃ
 τῷ φυλακῇ, καὶ τῷ ἐν τῷδε νομίμοις ἱμερίᾳ, πα-
 ραβὰς ὁ γράφων τὸ ψήφισμα τυτὴ, ξένῃ μὲν ἰδουσίᾳ
 γέγραφε τῷ χειρὶ μὴ ποιῆν, ὃ, τι ἂν βούληται: παρὸν-
 τος δὲ τῷ οἰκείοις συκοφαντίαν δίδωκε. σκέψασθε γὰρ
 ἕξωσι. ἴσε δὴ που τῶν ἅπαντες, ὅτι ἐν ἀρεῇ πάγω οὐ
 δίδωσιν ὁ νόμος καὶ κελεύει φόνου δικάζεσθαι, πρῶτον
 μὲν διεξιμένῳ κατ' ἰδωλείας αὐτῶ, καὶ γλῆους, καὶ
 οἰκίας ὅτι ἀνὰ αὐτὸν εἰργάσθαι τὴν τοῦτον: εἴτ' οὐδὲ
 τὸν τυχόντα πν' ὅρκον ἔχω ποιήσει: ἀλλ' ὃν οὐδὲς ὁμνυ-
 σιν ἑστῶς οὐδενὸς ἄλλου: σὰς ὑπὲρ τῶν οἰκίων καί πρην,
 καὶ κριοῦ, καὶ ταύρου, καὶ τούτων ἐσφαγμένων ὑφ'
 ὧν δὲ καὶ ἐν αἷσι ἡμέραις * προσήκει. ὡς τε καὶ ἐκ τῶ
 χρόνου, καὶ ἐκ τῶ μεταχειρισμένων ἅπαν ὅσον ἐστ' ὁ-
 σιον, πεπεσῆσθαι. καὶ μετὰ τῷδε ὁ τὸν τοιούτον ὅρκον ὁ-
 μωμοκῶς, ὅπως πεπίσθαι. ἀλλ' ἐὰν ἰδωλεγχθῇ μὴ λεί-
 πων ἀληθῆ, τῷ ὑπορκίᾳ ἐπενεγμένους τοῖς ἐκαστῶ
 παισὶ καὶ τῷ γλῆι, πλεόν οὐδ' ὁποῦν ἔξει. ἐὰν δὲ δόξηται
 δίκαια ἐγκαλεῖν, καὶ ἔλθῃ τὸν δεσποκότα τῆς φόνου, εἰδὶ
 οὐτω κρείος γίγνεται τῆς ἀλόντης: ἀλλ' ἐκείνου μὲν οἱ νό-
 μοι κρείοι καλέσθαι, καὶ οἱς προστίταται τῷδε, τῷ δὲ,
 ὑπὸ δὲ διδόντα δίκην ἔξουσιν, καὶ ἔταξεν ὁ νόμος τὸν ἀ-
 λόντα: πόρ' αὖ οὐδὲν τυτὴν. καὶ τῷ μὲν διώκοντι ὑπάρχει
 τῷδε. ὅς δὲ φάσιν, τὰ μὲν τ' διωμοσίας, τῷδε τὸν περὶ
 τῶν ὧν ἔξουσιν εἰπόντα λόγον μετὰ σῆναι. καὶ εἴθ' ὁ διώκων, εἴθ'
 οἱ δικάζοντες, εἴθ' ἄλλων ἀνθρώπων εἰδὲς κύριος κωλύσαι.
 τί δὴ ποτ', ὧ ἀνδρες ἀθηναῖοι, τῶν εἴπως ἔχει; ὅτι οἱ τῶν τ' ἐξ
 ἀρχῆς τὰ νόμιμα διαδίνουσιν, οἱ πνὲς ποτ' ἔχον, εἴθ' ἡρώες,
 εἴτε θεοὶ, εἴτε πνὲς τοῖς ἀτυχήμασιν: ἀλλ' ἀνθρωπίνως

ἐπεκυνθῆναι εἰς ὅσον εἶχε καλῶς τοῖς συμφοράς. ταῦτα μὲν
 πῶς πάντα, οὕτω καλῶς καὶ νομίμως ἔχοντα, ὁ γράφων
 τὸ ψήφισμα κυπὶ πρᾶβεδικῶς φαίνεται. ἐν γὰρ οὐδ' ὁ-
 πῆν ἐνὶ κύτων ἐν τῷ ψήφισματι τούτῳ. καὶ πρῶτον
 μὲν πρὸ ἐν τῷ τῷ δικαστήριον, καὶ πρᾶ' ὅς γε γράμμε-
 νους νόμους καὶ ἄρχα νόμους, τὸ ψήφισμα εἶναι·
 δεύτερον δὲ τῶν δικαστήριον, τὸ πρὸ ἀκουσίων φόνων
 φανήσεται συγχών, τὸ ὑπὸ παλαιῶν, καὶ ὅς πρᾶ' τοῦ
 τῷ νόμῳ πρᾶβάνων. καὶ γὰρ ἐν ταῦθ' ὑπόκειται πρᾶ-
 ρον μὲν διωμοσία· δεύτερον δὲ λόγος· εἶτον δὲ γὰρ τῷ
 δικαστήριον. ὧν οὐδὲν ἔστιν ἐν τῷ τούτῳ ψήφισματι. αὐτὸ
 ἀλλὰ καὶ δοκῇ τούτῳ εἰργάζεσθαι, οὐθ' ὁ διακων τῷ δεσφᾶ
 κῶς κυρίως, οὐτ' ἄλλος εὐδὲς πᾶσι ὁ νόμος. πᾶσι ὁ
 νόμος κελεύει· τὸν ἄλλοντα ἐπ' ἀκουσίῳ φόνῳ, ἐν ἔσιν *
 ὡς ἐμὲ οἱ χρόνοι ἀπὸ λῆθιν τακτικῶ ὁδόν, καὶ φεύγειν
 ἕως αὐτὸ αἰδέσθαι πρὸς τῷ ἐν γλῆει πεπονητότος· τῇ καὶ πᾶσι
 δὴ κεν δέδωκεν ἔστιν ὅσον τῷ, οὐχ ὅσον αὐτῇ τύχῃ· ἀλλὰ καὶ
 εἶναι, καὶ καθαρῶς εἶναι, καὶ ἀλλ' ἄτῃ * διείρηκεν ἄρχῃ
 πρᾶβῃ· ὅρῳ, ὡς αὐτὸς ἀπὸ τῶν, ταῦτα πάντα λεί-
 πων ὁ νόμος. καὶ γὰρ τὸ πρὸ ἀκουσίων ἐλάττω τῷ τιμῶ-
 σθῶν, ἢ τῷ ἐκαστῶν τάξει δίκαιον· καὶ τὸ πρᾶχόντ' ἄ-
 σφάλειαν ἀπὸ λῆθιν, καὶ τὸ πρᾶβῃ φεύγειν, ὅρῳ
 ἔχον ἔστι· καὶ τὸ πρὸ καπὸν ὁσὶν καὶ καθαρῶς νομί-
 μοις πρᾶ, καὶ τὸ πρὸ νόμῳ κυρίως ἀπὸ πάντων εἶναι, καὶ
 ταῦτα πάντα ἔχει καλῶς. ταῦτα πᾶσι ἅπαντα δικαίως
 ἔστω διοριζόμενα ὑπὸ τῷ ἐν ἀρχῇ νομοθετησάντων πα-
 ρέβη γράφων τὸ ψήφισμα οὐκ οἶ. ταῦτα μὲν διὰ δύο τηλῆ
 καὶ ταῦτα τῶν δικαστῶν καὶ νόμους ἐκ παντὸς τῷ
 χρόνου πρᾶδεδομένα οὐκ οἶ αἰδέσθαι ὑπὸ πεπῆδκε.
 τῷ δὲ τῶν πρὸς τούτοις δικαστήριον, ὁ πάντων ἀ-
 γῶντα κύτων ἔχει καὶ φεικνύσκει, αὐτὸς ὁ μὲν λόγος

Δημοσθένους

μὲν κτείνειν, ἐνόμως δὲ φηδὲ βρακύνειν: ἑστὶν δὲ ἔστιν τὸ
 ἐπὶ δολοφονίᾳ. δοκεῖσι γὰρ μοι, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, ζη-
 τῆσαι ἑστὶν πρῶτον ἀπάντων οἱ παρὶ τούτων ἐν ἀρχῇ τὰ
 δίκαια ὀρίσασθαι: πότῳ οὐδὲνα χρὴ φόνον ὅσον εἶναι νο-
 μίζειν, ἢ ἵνα γ' ἔσθ' ὅσον νομισέον. λογιζόμενοι δ' ὅτι μὴ
 τὸν ὀρίσας ἀπεκρυνῶς, ὁμοιωτῶν θανάτῳ δικαστῶν τυχεῶν
 ἀφ' αὐτῶν νομίζου δίκαιόν πιναι εἶναι φόνον: οὐ γὰρ αὐ-
 τὰ γε μὴ δίκαια θιγούσιν ἀφίστασθαι. ὥς δὲ ἑστὶν ἐνόμι-
 ζον, γράφουσιν ἢ δὴ καὶ διορίζουσι σαφῶς ἐφ' οἷς ὀφθαλμοῖς
 ἀφ' αὐτῶν κτείνωται. ἄλλ' οὐχ οὐτοσ οὐδὲν ἀφ' αὐτῶν: ἀλλ' ἀ-
 πλῶς ἐάν τις ἀφ' αὐτῶν κτείνῃ, φησὶ, χαρίδμημον, καὶ δίκαιως,
 καὶ ὡς οἱ νόμοι διδῶσιν, ἐκδοτὴν ποιεῖ. καὶ τοὶ πάντες εἰσὶ
 περὶ γὰρ καὶ λόγους δύο περὶ δικαίου, ἢ τε τὸ δίκαιον καὶ
 ἀδίκον: ἅς ἅμα μὲν τὸ αὐτὸ περὶ γὰρ οὐδὲν αὐτῶν δύναιτο
 σχεῖν, οὐδὲ λόγους ὁμοίους: πῶς γὰρ αὐτῶν δίκαια ἅμα ταῦτα
 καὶ μὴ, γινώσκω; πῶς ἐπὶ τῶν δὲ ἑκάστων αἰτίαν ἔχον δοκιμά-
 ζεται. καὶ μὲν πῶς ἀδικον φασὶν, πονηρὸν κρίνεται: ἐάν δὲ
 πῶς δίκαιον, χρηστὸν καὶ καλόν. οὐ τοίνυν οὐδὲ ἐπὶ τῶν περὶ
 δικαίου τούτων, αὐτῶς ἀφ' αὐτῶν γράφω: ἀλλ' ἀφ' αὐτῶν αὐ-
 τῶν εἰπὴν πῶς αἰτία, καὶ μετὰ ταῦτ' αὐτῶν περὶ γὰρ
 φασὶν αἰτιολογίαν εἶναι, εἶναι τοῦτ' ἀδικήσιμον καὶ τὸ τοῦτ'
 τοῦ νόμου πρὸς βέλτερος φαίνει. τίς γὰρ τὸν τοίνυν ἄλλο
 περὶ γὰρ τούτοις, τὸ ἐπὶ πρυτανείᾳ ἑστὶν δὲ τί; ἐάν λι-
 θος, ἢ ξύλον, ἢ σίδηρος, ἢ τί τιούτων ἐμπεσὼν πατάξῃ,
 καὶ τὸν μὲν βαλόντα ἀγνοῇ τις, αὐτῶς δὲ εἰδὼς καὶ ἔχῃ τὸ
 τὸν φόνον εἰργασμέον: τούτοις ἐπὶ ταῦτα λαγχάνεται. εἰ
 τοίνυν τίς ἀφ' αὐτῶν καὶ μὴ μεπλύνων τῶν φρονεῖν οὐδὲν ἔσθ'
 ὅσον βρακύνειν ἔχον αἰτίαν ἔαν ἀκρίβως: ἢ πῶς τὸν γε ἀδ-
 ικούντα μὲν οὐδὲν ἐάν τύχῃ, θήσω δὲ ἀδικούντα, ἀλλ' ἀ-
 θρωπὸν γε ὄντα καὶ μετεληφότα τῇ τύχῃ τῆς αὐτῆς ἡ-
 μῶν φράσας, ἀνὸς οἷον καὶ δεινὸν αὐτῶν λόγον καὶ φῆφας ποιεῖν

ἐκδοτὸν ἐπ' αἰτία θανάτου. Ἐπ' τοίνυν πέμπτου δικαστή-
ριον ἄλλο θάσσεται, οἷς ὑπερβέβηκε, τὸ ἐν φρεσὶ τοῦ
ἐνταῦθα γὰρ, ὡς αἰσθέρους ἀθηναῖοι, καλὸν εἶδός ἐστιν ὑπέχειν
ὁ νόμος, ἐὰν ἴσῃ ἐπ' ἀκουσίῳ πεφιδώσῃ, μὴ πῶς τῷ ἐκ-
βαλλόντων αὐτὸν ἡδεσμένῳ, αἰτίαν ἔχει ἐτόρου φόνου
ἐκουσίῳ. καὶ οὐχ ὅτι δούρο οὐχ οἷόν τε εἰλθεῖν αὐτῷ, πα-
ρεῖδεν αὐτὸν ὁ τῶν ἐκαστα δῆπον τάξας: οὐδ' ὅτι καὶ
πρὸ τῶν ἐκαστα ἐποίησε, καὶ δὴ τῷ ὁμοίαν ἐποίησε
πιστὴν αἰτίαν κατ' αὐτοῦ: ἀλλὰ τότε * δούρο. δούρον ὁ-
πως ἔσται, καὶ κείνον ἔκ' ἀπεσθῆσε λόγου καὶ κριάως. τί ἔν
ἐποίησεν; ἢ γὰρ τῷ δικάζοντα ἐκείσε, οἷς περσελθὲν οἷόν
τε τῷ ἐκείνῳ, τῆς χώρας ἀφ' ἧς τὸ πῶς ἴνα ἐν φρεσὶ
τοῦ καλὸν μὲν * ἢ θάλατταν. ἔθ' ὁ μὲν, ἐν πλοίῳ περσε-
λθὲν ὡς λέγει τῆς γῆς οὐχ ἀπὸ μὲνος: οἷς ἀκροαίνονται
καὶ δικάζουσιν ἐν τῇ γῇ. καὶ μὲν ἀλά, τῷ ὑπὲρ τοῖς ἐκαστοῖς
φόνους δίκην ἔδωκε: δικαίως. ἐκὼν δὲ ἀφ' ἧς, τῶν μὲν
ἀθῶος ἀφίεται: τῷ δ' ὑπὲρ τῷ περ τῶν φόνων φυγὴν ὑπέ-
χει. πίνος οὗτω ποτε ἐκείσε ταῦθ' οὐ πῶς διεσπύδαται; ἴσον
ἢ γὰρ ἀσέβημα ὁ τῶν διακρίν τόντε ἀδικούντα εἶναι, καὶ
τὸν αἰαίπον ἐκδοτὸν περ δίκης. καί τι εἰ πρὸς τῇ ἀν-
δροφόνων τῷ ἡδὴ κεκρυμμένων, τῶν αὐτῶν ἐπιδόξῃ γίνεσθαι,
ὅπως λόγου καὶ κριάως, καὶ πάντων ὁ πόσα ἔστι δίκαια, τὸ
ἐξωντὸς πρὸς τὸ ὑδρον αἰπῶν: ἢ πῶς πρὸς τὸ μὴ ἔαλω
καὶ μὴ ἐγνωσμένον, πρὸ τῶν δὲ ἀφ' ἧς, ἢ οὐ, καὶ πρὸ τῶν ἀ-
κων, ἢ ἐκὼν, πάνθ' ἵκνον γραφὴν ὡς ἐκδοτὸν τοῖς ἐκαστοῖς
σιν αὐτοῖς περ δίκης. Ἐπ' οὖν ἐκ τῆς πτωχίας περ ἀπά-
σας τῶν αἰσθέρους, ἢ ὁμοίως πρὸς τὰς γὰρ φρεσὶς ἀφ' ἧς οὐ
τοῖς εἰ πάντ' ἐκαστα πρὸς ἡγούμεν, ἢ πρὸς ἡλληθασιν οἱ χρόνοι
ἐν οἷς ἔδει τῶν ἐκαστα ποιεῖν, ἢ δι' ἄλλοις οὐχ ἰσχυροῦς
τοῦ τῶν αἰσθέρους ἐπεξείναι: τὸ ἀνδροφόνον δι' ὅρα πρὸς τοῦ
τῶν αἰσθέρους ἰσοῖς, καὶ καὶ τῷ ἀγοραῖ: ἀπ' αἰσθέρους εἰς τὸ

Δημοδένους

δεσμωτήριον, ἔκ οἷα δε. οὐδ' ὅποιον λέγεται, ὡς περ οὐ
δέδωκε. καὶ ταῦτα ἀπαχθεῖς, οὐδ' ὅποιον πρὶν αὐτὸν κριθῆ
πείσει: ἀλλ' ἐὰν μὲν ἄλλω, θανάτῳ ζημιωθήσεται: ἐὰν
δὲ μὴ μετὰ λάβῃ τὸ πέμπτον μέρος τῆς ψήφου ἀπαχα-
πὼν, χειλίας περσφλήσει. ἀλλ' ἔχ' ὅς ἐρχεται τῶντα:
ἀλλὰ τὸν μὲν ἀθῶον αἰτιάσασθαι, τὸν δὲ ἀκρίτον, πρῶ-
τον μακρόδουλον: ἐὰν δὲ τις αἰθρώπων, ἢ καὶ ὅλην πό-
λιν ὅσον τοῖς νομίμοις ἀνακερμενίοις ὅτε ἐγὼ διεξιλήλυ-
θα, καὶ ἡ πόλις δικαστηρίοις καὶ ταλυνόμενοις ὅσοις ἔρηκε,
ἀθροὶ κατέδικαν, καὶ μετὰ τῶντα ἀνθρωποκτόνται, πάν-
τα τὸν χρόνον βουθήσει, καὶ τὸν ὑβριζόμενον καὶ πρῶτο-
ν μὲν ἀφελήσεται: ἐκαστον δὲ ἐρχεται εἶναι: καὶ οὐδὲ
τόντῳ λόγον οὐδὲ κρίσιν πεποίηκεν, ἀλλὰ καὶ ἄλλον δι-
κῆς αὐτὸν κριάσας καλέσθαι. πῶς αὖ, ἢ θανάτου γλίσσῃ,
ἢ πρῶτο μὲν τὸν τῶν ψήφου ψήφισμα; ἀρ' αὖ τίς ἡμῶν ἐπ' αὐ-
τὸς ὅτι νόμος; δείξον οὐτσί. λέγει τουτοῦ.

Νόμος.

Εἰς τις βιαίῳ θανάτῳ ἀχθάνῃ, ἡ πόλις τῶν τῶν περ
σήμερον εἶναι τῶν ἀνδροληφίας, ἕως αὖ ἢ δίκας τῶν φό-
νου ὑπόχουσιν, ἢ ὅς ἀρκτείναντας ἐκδῶσι. πῶς δὲ ἀνδρο-
ληφίας εἶναι μέχρι τῶν, πλεόνων δὲ μή. πολλῶν, ὡς αὖ
δρὸς ἀθηνᾶοι, καλῶς ἐχόντων νόμων, ἔκ οἷα εἴ τινος ἢ τ-
τον καλῶς οὐδὲς ἔχει καὶ δικαίως ὁ νόμος. σκέψασθε γὰρ
ὡς νομίμως, καὶ σφόδρα ἀνθρωπίνως καίτοι. ἐὰν τις βιαίῳ
θανάτῳ ἀχθάνῃ, φησί. πρῶτον μὲν δὲ ἄλλο περσφλή-
σας τὸ, βιαίῳ, σύμβολον πεποίηκεν, ὡς γινώσκοντες ὅτι
αὐτὸς ἀδικῶς λέγει. ἡ πόλις τῶν τῶν περσφλήσας εἶναι
τῶν ἀνδροληφίας, ἕως αὖ ἢ δίκας τῶν φόνου ὑπόχουσιν, ἢ
ὅς ἀρκτείναντας ἐκδῶσι. σκοπεῖτε ὡς καλῶς. περσφ-
ρον μὲν ὑποσχέιν δίκας ἀξιοῖ: μετὰ τῶντα δὲ, αὖ ἄλλο μὴ
βουλωντα, περσφλήσας ἐκδῶσι. ἐὰν δὲ μηδὲ τὸν τῶν

των ἐξέλωσι, τὸ αἰσχρολήμιον, φησὶν, εἶναι μέχρι Ἰωάν, πλείον δὲ μὴ. πρῶτον οὖν ὅλον ᾧ τὸν νόμον εἴρηται ἡ φημισμα. πρῶτον μὲν γὰρ εἰς αὐτὸς ἀρχικτείνῃ γράφων, οὐ περὶ σέ γράφειν ἀδίκως, οὐδὲ βιάίως, οὐδὲ ὁλως οὐδὲν: εἴτα περὶ τῶ δίκῃ ἀξιῶσαι λαβεῖν, οὐδὲ τὸς ἐργαζέμεν αὐτῷ μὲν εἶναι. περὶ δὲ τούτοις, ὁ μὲν νόμος, αὐτὸς μὴ τε δίκας ὑπόχωσι πρὸς οἷς αὐτὸ πάθος γλῆνται, μὴ τε ἄν δεκτικὸς τὰς ἐκδιδῶσι, κελεύει καὶ τὸν τῶν εἶναι αἰσχρολήμιον μέχρι Ἰωάν. ὁ δὲ, τούτοις μὲν ἀθῶος πρῆκε, καὶ οὐδὲ λόγον πεποιήται πρὸς αὐτῷ οὐδὲν: ἄν δὲ τὸν ἡδὴ πεφύργε, φήσω γὰρ οὐτὼ καὶ τὸν κοινὸν ἀπάντων ἀνθρώπων νόμον, ὃν κεῖται τὸν φύλλοντα δέχεσθαι, ἡ ποδοδεξαμενίσσιν ἐκ πόνδου εἶναι γράφει, εἰάν μὴ τὸν ἐκείνην ἐκδοῦν διδῶσιν. οὐκ οὖν καὶ τὸ μὴ περὶ εἶναι πῶς, εἰάν ἀρχικτείνῃ, καὶ τὸ μηδεμίαν κρίσιν εἶπείν, καὶ τὸ μὴ δίκας αἰτεῖν, καὶ τὸ πανταρχῶς διδόναι λαβεῖν, καὶ τὸ ἄν ἡ ποδοδεξαμενίσσιν, ἀλλὰ μὴ παρ' οἷς ἂν τὸ πάθος γλῆνται, καλῶς εἶναι, καὶ πᾶσι οὐτῶς φανερῶς καὶ πρῶτον ᾧ τὸν εἴρηκε τὸν νόμον. λέγει δὲ τὸν ἐφεξῆς.

Νόμος.

Μὴ δὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ ὕβριναι θεῖναι, εἰάν μὴ τὸν αὐτὸν ἐφ' ἅπασιν ἀθηναίοις. ἔστι μὲν οὐκ ἐν τῷ φονικῶν ὁδε νῦν ἀνεγνωσμένους νόμος, ὃ αὐτὸς δικασαί, οὐδὲ οὐλοῦν δι' ἡττον ἔχει καλῶς, εἴ ποδὲ καὶ ἄλλος τις. ὡς ποδὲ γὰρ τῆς ἄλλης πολιτείας ἴσον μέγεθος ἐκείνῳ, οὐτῶς ὡς διὰ τὸν καὶ τῶ νόμων ἴσον μέγεθος ὁ θεὸς αὐτὸν: καὶ δὲ ταῦτ' ἐργαζέμεν, οὐδὲ νόμον ἐπ' ἀνδρὶ ὕβριναι θεῖναι, εἰάν μὴ τὸν αὐτὸν ἐφ' ἅπασιν ἀθηναίοις. ὁ πότε τοίνυν τὰ φημισματα διείν καὶ τὰ νόμους ὁμολογεῖται γράφειν, ὁ γράφων ἰδίᾳ χειρὶ δῆμῳ τοιοῦτον, ὁ μὴ πᾶσι, καὶ ὑμῖν εἶσαι, ὡς φῶς πρῶτον ᾧ εἴρηκας εἶναι τὸν νόμον. οὐ γὰρ

Δημοδίου

δῆπου ἂν μὴ δὲ νομοθετεῖν ἔξει, τῶν ἐν ἀντισημῶν γρα-
φῶν πρὸς τὸν νόμον αὐτὸν εἰρηκώς εἴη. λέγει τὸν μετὰ τῶν νό-
μων, ἢ οὐ τοὶ πάντες εἰσὶν.

Νόμος.

γνώστω δὲ μηδὲν μήτε βουλῆς μήτε δῆμον κυριώτερον
εἶναι. κατὰ θού. γαῖν μικρὸν ὑπέληφα μοι τὸν λόγον,
ὡς αὐτοὺς δικασαί, καὶ ῥαδίον εἶναι, πῶς τοῦ καὶ πρὸς
ἐκείνους εἰρηθεῖ τὸν νόμον τὸ ἀντισημῶν. ὅς γὰρ ὑπὸ χρόνων
τοσούτων νόμων πάντας ἱσχυρῶς ἱσχυρῶς γράφει πῶς
κατέκλεισεν ἰδίον πρὸς γὰρ ἀντισημῶν, ἐκείνους πῶς ἄλλο
ποιεῖν φήσει, πάλιν ἀντισημῶν νόμου κυριώτερον ἀξιού-
ειν; βούλομαι θύω ὑμῖν καὶ ἐν, ἢ δύο ἀντισημῶν δια-
ξαι τῶς γὰρ γεγραμμένων τῶς ὡς ἀληθῶς διδράχμης τῆς πό-
λεως: ἵν' εἴδῃτε ὅτι ῥαδίον ὅτι γράφειν τὰ δίκαια, ὅταν αὐ-
τῶς ἐν τῶν τῶν γράφει τῶν ὑμῶν σάπια, καὶ μεταδοῦ-
ναι τῶς ὑμῖν ὑπὸ χρόνων, καὶ μὴ δὲ τῶν τῶν δοκῶν ποιεῖν
βούληται κακουργεῖν καὶ πρὸς ἀκροῦ εἶναι. λέγει τὸ ἀντι-
σημῶν ταῦτα. ἀλλ' ἵνα μὴ μακρὸν ἀκούειν ὑμῖν ἢ ὅς ἐκεί-
νου τῶς ἀντισημῶν αὐτῶς ἐκείνους εἰληκεῖται, πῶς οὐ τοῦ-
του καὶ πρὸς. λέγει.

Εκ τῶν ἀντισημῶν.

Οἰάτε ὅτι πάντες, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, τὸν αὐτὸν τῶν
πονητῶν γράφουσιν, ἔσω, φησὶν, ἱσχυρῶς αὐτοῦ ἢ αὐτὴ πρὸς
εἶα, καὶ πρὸς αὐτὸν τὸν ἀθηναῖον ἀρχαῖος: κυρίους μὲν
εἰδότες τῶς πρὸς τῶν ὑπὸ χρόνων ὑμῖν νόμοις, σεμνὸς
δὲ ἀρχαῖος, οἱ γὰρ ἐν δωρεῶς ἐποιήσαντο τάξει τὸ τῶν
πονητῶν μεταδοῦναι πνί. ἀλλ' οὐκ ἀεισοκράτης: ἀλλὰ πρὸς
λακίζει μὲν * καὶ ὅν δάωαυ τῶν τῶν τῶν. ὡς τοῦ οὐδε
νὸς ὄντων ἀξίων ἰδίον πῶς γράφει ἐπὶ χειρὶσε: μικρὸν διὰ
πρὸς αἰνέει καὶ κείνῳ πῶς δωρεῶν, ἐν ἢ πῶς πολιτείας δεδω-
κατε τῶ χειρὶ μῶ. ὅς γὰρ ὡς ἀγαπώντων τῶν ὑμῶν καὶ

περὶ σφαιλόντων ἔχιν αὐτῷ γέγραφε, καὶ περὶ ἐπιφυ-
 λάττειν ὑμᾶς ἐκείνο ὅπως ἀδεῶς ὁ, π' αὐβούληται, ποιῇ.
 πῶς οὐ τῆθ' ὁ λέγει διαπερὶ τίεται; οὐκ ἀγνοῶ τῶν, ὡ αὐ-
 θροὺς ἀθηνᾶοι, ὅτι ὡς μὲν οὐ πρὶν τῶς νόμοις φανερῶς
 γέγραφε τὸ ψήφισμα τι ἀριστοκράτης, οὐχ ἔφη διέξαι: ὁ δὲ
 δεινότατον πάντων ὄντι, τὸ μηδεμίαν κρίσιν ἐν παντί ποιῇ-
 ται τῷ ψήφισματι αὐτῶς τῆς αἰτίας, τῆθ' ὑφαιρῆσαι περὶ
 σεῖται. ἐγὼ δὲ ποδὶ αὐτοῦ τούτου πολλὰ μὲν λέγειν οὐκ
 οἶομαι διέν: ἐκ δὲ τῷ ψήφισματι αὐτοῦ διέξω ὡς οὐ-
 δὲ αὐτὸν ἑστῶτον ἡ γούμειον εἶν κρίσιν οὐδεμίαν τῷ πῶ αἰ-
 τῶν ἔχοντι. γέγραφε γάρ, ἐὰν τις ἀρχικτεῖν χαρίδμον,
 ἀπογίμους ἔσω. ἐὰν τις ἀφέληται, ἢ πρὸς τῆς ἡ ιδιώτης,
 ἑκατονδὸς ἔσω: οὐκ ἐὰν μὴ πρὶν ἀρχὴς κρίσιν τὸν ἀφ' ὅρου
 δένται: ἀλλ' ὅλως οὐθὺς. καὶ τοι, εἴ γε εἰδίδου κρίσιν, ἢ καὶ
 μὴ ἀφῆρη, τὸ τ' αὐτὸ περὶ γέγραφε καὶ τὰ τῶς ἀφελόμενων
 πῶ πρὸς αὐτὸν, ὅποτε εἰς πῶ κρίσιν μὴ πρὶν ὄν, ὅν ἀφεί-
 λοντο. οἶμοι τῶν αὐτῶν καὶ κείνον ὄν τὸν λόγον, καὶ
 σφόδρα ταυτὴ ζητήσιν ὕδα πατῶν ὑμᾶς, ὡς ἀκυρόν ὄντι τὸ
 ψήφισμα: περὶ βούλημα γὰρ ὄντι. ὁ νόμος δὲ ἐπέτεια κε-
 λούει τὰ τῆς βουλῆς εἶν ψήφισματα. ὡς τε καὶ αὐτοῦ νῦν
 ἀρχὴ ψήφισμα, ἢ γε πόλις φλαῦρον οὐδὲν πείσεται καὶ τὰ
 τὸ ψήφισμα ἑστῶ. ἐγὼ δὲ περὶ τῶν οἶμοι διέν ὑμᾶς ἐ-
 κείνο ἡπολαμβάνειν, ὅτι τὸ ψήφισμα τῆθ' οὐτὸς ἔγραψεν,
 οὐχ ἵνα ὄντος ἀκίρεα μηδὲν ἀκίρεα ὑμῶν συμβῇ, ὡς γὰρ αὐ-
 τῷ πῶ ἀρχὴν μὴ γράφειν, εἴ γε τὸ εἰλῆσον τῇ πόλει σφο-
 δρῶν ἐβούλετο: ἀλλ' ἵνα ὕδα πατῶν τῶν ὑμῶν διαπερὶ ξαν-
 τό πινδὸς τὰν αὐτῶν τοῖς ὑμῶν συμφέρουσιν. οἱ δὲ γέγραφα
 μένοι καὶ χρόνους ἐμπόησαντες, καὶ δι' οὓς ἀκυρόν ὄντι τὸ
 ψήφισμα, ἡμῶς ἐσμὲν. ἀποπον δὲ γίνοιτ' αὐτῶν, εἰ ὡν ἡ
 μῶν ἔχιν εἰκὸς ὑπάρχειν, τῶν τῶν τῶν εἰς σωτῆραν ὑ-
 πάρχειν. ἐν τίνων, οὐδὲ ἀπολύν τῆθ' οὐτως ὄντι, ὡς ἔσ

Δημοσθένους

οἶέτω. εἰ μὲν γὰρ μηδεὶς ἄλλος ὥς τις ἔμελλεν ὁμοίως
 τοῦτω τῷ συμφερόντων ὑμῖν ὀλιγωρήσας γραφὴν, ἴσως
 ἂν ἡ πόνω διενὸν ᾔδειτο. νῦν δὲ ὄντων ἐκ ολίγων, ἡ καὶ αὖτε
 ἔχει μὴ λύσει τὸ ψήφισμα ὑμῖν. τίς γὰρ ἔγραψε καὶ παρὰ
 ῥῶν παλιν, ὡς ἂν ἡ δόξα ἀχρηστωμένη; τίς δὲ οὐκ ἐ-
 πψήφισεν; τίς δὲ γράψεν; ἡ τῶν δόξα σκεπτόμενος, εἰ τῷ
 τῶν ἀνδρῶν τίς χρόνοις, ἀλλ' ἐκείνο ὁρᾶν, ὅτι τῇ παρὰ τοῦ
 τοῦ ψήφου ἡ ἐκείνου ἀχρηστωμένη, τοῖς ἀδικῶν βουλομένοις
 αὐτοῖς ὑμῶς, ἀδίκῃ δώσετε. οὐ γὰρ οὐδὲ ἐκείνο με-
 λειθεῖν, ὡς ἀνδρῶν ἀδικησάντων, ὅτι ἀπὸ τῶν μὲν οὐδὲ δι-
 καίαν οὐδὲ λῆναι ἀχρηστωμένη ἀρεσκράτης ἐξελίγειν,
 πρὸς τὰς δὲ πᾶσι τοῖς ἀδικῶν ὁρᾶν: ὡς ἂν πᾶσι τοῖς
 τῶν ἀδικῶν ψήφισματα πᾶσι τοῖς ἐστὶ δὲ, ὡς ἀνδρῶν ἀδικη-
 σάντων, οὐδὲν δόξα σημείον, τῷ δὲ δόξαν ἐννομα εἰρηκέναι.
 πολλοὶ γὰρ περὶ τὰς εἰσι, δι' ἃς πᾶσι τοῖς ὑμῖν ὅσον πα-
 τήσκει. οἳ εἰ τι τῶν ἐκ τῶν ψήφισματων πᾶσι ὑμῖν μὴ ἐ-
 γράφη, κρείον ἂν ὡς δηπουθῇ. καὶ μὲν πρὸς τοῦ νόμου
 γὰρ εἴρητο, καὶ εἴτε γὰρ γραφὴν, ἡ καὶ συφύτων τῶν κατη-
 γόρων, ἡ μὴ δυνάμειν οὐδὲν διδάξει, ἀπέφυγε: καὶ δόξα
 οὐδὲν καλὴν πρὸς τὸ μὲν εἶναι. οὐ γὰρ ἀδίκῃ οὐδὲν οἱ δι-
 καίαν τις αὐτῷ; καὶ πῶς; ἐγὼ διδάξω. γνώμη τῇ δικαιο-
 τᾷ τῇ δικαιοσύνῃ ὁμομήκασιν. ἡ δὲ τῆς γνώμης δόξα, ἀφ' ὧν
 ἂν ἀκρίβως, πᾶσι τοῖς. ὅτι τῶν κατὰ τῶν ἡμετέρων πᾶσι
 ψήφον, οὐδεβούσι. πᾶς γὰρ ὁ μὴτε δι' ἑαυτὸν, μὴτε δι' ὅ-
 νομα, μὴτε δι' ἄλλῳ ἀδικῶν περὶ τὰς μὴδεμίαν πᾶσι ἂν
 γνώσκει, δέμενος πᾶσι ψήφον, οὐδεβούσι. εἰ γὰρ ἡ γνώμη τῇ δι-
 δικασκόμενος, τῷ μὴ σωεῖναι δίκῃ οὐκ ὀφείλει δοῦναι.
 ἀλλ' εἰ τις εἰδὼς ἐκείνο περὶ δώκεν, ἡ ὅσον πατῶ, ἡ ὅσον δ-
 τὸς ὅτι τῇ ἀρᾷ. διότι πᾶσι κατὰ τῶν κατὰ τῶν ἐκκλησίας
 ὁ κήρυξ, οὐκ εἴ τινας ὅσον πατῶ τῇ δόξῃ, ἀλλ' εἰ τις ὅσον πατῶ λέ-
 πων, ἡ βουλήν, ἡ δόξαν, ἡ πᾶσι ἡλικίαν. μὴ δὲ τῷ ὑμῖν
 εἶτα

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος.

185

εἰς τὴν λέγειν ὡς γέγονεν, ἀλλ' ὡς ἐστὶ δίκαιον γινώσκειν: μὴ
δ' ὡς ἐπὶ τοῖσι δικασταῖσι ἐκτελεσθῆναι, ἀλλ' ὑμῶν αὐ-
τῶν ἀξιούτε διδάσκειν, ὡς δίκαιόν τ' ἐστ' ἢ μὴ πρὸς τὴν δέ λεί-
γισιν. εἰ δὲ τῶν μὴ δυνάμενται, οὐχὶ καλῶς ἔχειν ἡτοί-
μα, πλὴν ἐπὶ τῶν ἀπὸ τὴν κυριότητος ποιήσασθαι τῆς ὑ-
μετέρης αὐτῆς γνώμης. ἐπὶ τίνων ἔμοιγε δοκεῖ, καὶ σφό-
δρα αἰσιδῆς εἶναι ὁ τοιοῦτος λόγος, ὡς γέγονε καὶ πέ-
ρον πρὸς ἄλλοις τριαῦτα ἡμεσίματι. οὐ γὰρ εἴη πῶποτε
μὴ κατὰ νόμους ἐπελάττειν, σὺ δὲ τῶν ἐμμήσω: διὰ τῶν
ἀρετῶν γινώσκουσι περὶ σέθεν: ἀλλὰ τὸν αὐτὸν πολὺ μᾶλλον
ἀλλοτρίως διὰ ταῦτα. ὥς περὶ γὰρ εἴ τις ἐκείνων εἰδὼς,
σὺ τὰ δ' οὐκ αὖ ἐργάζεαι: οὕτως αὖ σὺν νῦν ἀλῶς, ἄλλος
οὐ γράφει. ὡς μὲν τοίνυν οὐ πρὸ πάντας τοὺς νόμους
φαιδρῶς γέγραφε τὸ ἡμεσίμα ἀριστοκράτης, οὐκοί μιν
λέγειν αὐτῶν ἔξεν. ἡ δὲ πρὶν εἶδον, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι,
γρῶν ἀγωνιζόμενον πρὸς νόμοις, τοῖς νόμοις μὲν ἀλλοτρίως
μὲν, ὡς δὲ συμφέρον ὑμῖν γέγραφε λέγειν ὑπὸ χειρὸς
ταῖς, καὶ τῶν βιαζόμενον, διήδη μὲν τοῖς ἀπασιν αἰμαί,
μᾶλλον δὲ αὐαίδη λόγον. εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὰλλα πάντα
συμφέρει τὰ εἰρημνία, εἴ γε ὁ μωροκότας κατὰ τοὺς νό-
μους δικάζειν ὑμῶν ἀξιότι κυροῦν, ἀλλ' αὐτὸς ἔχει διὰ
δικαίως γέγραμμένα: ἀσύμφορα αὖ εἴη: εἴπερ τὸ διο-
κεῖν πρὸς πλείους πάντων πρὶν πρὶν: οὐ μὲν, ἀλλ' ἔχει πρὸς
να ὅμως ἡ αἰαίδη αὐτῇ λόγον. τὸν τῶν πρὶν * οὐ δ' οὐ-
τως εἰς τὴν πρὸς ὑμῶν ὁ λόγος. οὕτω γὰρ σφόδρα εὐα-
πτόν ὃν τοῖς νόμοις τὸ ἡμεσίμα, μᾶλλον ἀσύμφορόν ἐστιν
ἢ πρὸς νόμους. βούλομαι δ' ὑμῖν καὶ τῶν ἡμετέρων πρὶν
δὲ ὡς διὰ βραχυτάτου λόγου δηλῶν ὅ βούλομαι πρὶν
πρὸς διὰ γὰρ ἡ γνώμην πάντων ὑμῖν ὁρῶ. ἵνα οὕτως συμφέ-
ρει τῇ πόλει μήτε θηλαίους, μήτε λακεδαίμονας ἰσχύειν:
ἀλλὰ τοῖς μὲν, φωκέας ἀντιπάλους, τοῖς δὲ πρὶν ἄλλος

aa

εἶναι. ἐν γὰρ τῷ ταῦθ' οὕτως ἔχειν, ὑμῖν ὑπάρξει μεγίστοις
 οὐσιν ἀσφαλὲς οἰκῆν. ταυτὸ κρίνω νομίζετε ἴσως, καὶ τοῖς
 χερρόνησον οἰκοῦσι τῷ πολιτῶν συμφέρον, μηδένα εἶναι
 τῷ θρακῶν ἰσχυρόν. ἡ γὰρ ἐκείνων πρὸς ἀλλήλους παρε-
 χή καὶ ἕποψα φρουρὰ χερρόνησου μέγιστη τῷ πασῶν
 ὅτι καὶ βεβαιότατη. τὸ κρίνω ψήψομαι. οὐ γὰρ μὲν ἡ
 κοινότης τῷ κερσοβλέπτου παραγμάτων ἀσφάλειαν δι-
 δοῦν, τοῖς δὲ τῷ ἐτόρων βασιλείων στρατητοῖς φόβον καὶ
 δέος μὴ πῖνα αἰτίαν ἔχουσι, πρὶς τὴν, ὅς μὲν ἀδυνεῖς, τοῖς
 δ' ἄνα ὄντα ἰσχυρόν καὶ τίς τῶν. ἵνα δὲ μὴ πάντες θαυμάζου-
 τε, εἰ τὰ πρὸ ὑμῖν ψήψομαι ταῖς περὶ τὴν ἐξέλιξιν, ἀδυνα-
 μενός οὐ καὶ πάντες ἐπιστάσι περὶ γὰρ, ὑμᾶς ἕπομαι
 σω. ὅτε μελκκλίδης ἀπέστη κόπτος, συχνὸν ἤδη χρόνον ὄν-
 τος τῷ πολέμου, καὶ ἀπὸ πηλαγμῶν μετὰ ὀρθόλου,
 μέλλοντος δὲ αὐτοκλείους ἐκπλεῖν στρατητοῦ, ἐρεχθὲν πρὸ
 πρὸ ὑμῖν ψήψομαι τοιοῦτον, διὸ οὐ μελκκλίδης μὲν ἀπὸ πη-
 λαι φοβηθεῖς, καὶ νομίσας ὑμᾶς οὐ προσέχειν αὐτῷ, κό-
 πτος δὲ ἐγκρατὴς τῷ, τε ὅρους τῷ ἰσχυρὸν καὶ τῷ θυσαυραῶν
 ἐγένετο. καὶ γὰρ τοι μετὰ τῷ, ὡς αὐτοῖς ἀδυνατοῖς, αὐ-
 τοκλείης μὲν ἐκρίνετο ὡς ἀπὸ πηλαγμῶν μελκκλίδην. οἱ δὲ
 χρόνοι, καὶ τῷ τὸ ψήψομαι ἐπὶ πόντος τῷ στρατητοῦ ἐξελι-
 γνῆται: τὰ δὲ περὶ γὰρ ἀπὸ πηλαγμῶν τῷ πόλει. οὐ κρί-
 νω ἵνα ὅτι καὶ νῦν εἰ μὴ λυσετε τὸ ψήψομαι τοιοῦτον: καὶ τοῖς
 βασιλοῖσι θαυμαστὴ γλῆσέται διὸ αὐτὸ ἀδυναμία, καὶ τοῖς
 στρατητοῖς αὐτῶν: ὅλως γὰρ ἡγήσονται παρεωρεῖσθαι μετὰ
 αὐτοῖς, πρὸς κερσοβλέπτῳ δὲ ἀπὸ πηλαγμῶν ὑμᾶς. εἰ δὲ ἐκ τῷ
 τῷ γινώσκαι πρὸς χωρήσονται τῷ ἀρχῆς ὑπὸ καιροῦ πι-
 νος, αὐτοῖς ὑπὸ μετὰ τῷ κερσοβλέπτῳ: πάλιν ὁρᾷτε
 τί συμβήσεται. φέρε γὰρ πρὸς τῷ αὐτῷ ὑμᾶς ἀδυναμία κερ-
 σοβλέπτῳ, * ὁ μᾶλλον εἰκὸς ἐλπίσεται, ἢ μὴ δυνάμει-
 τα πρὶς τῷ: οὐκ ἐπὶ ἐκείνου ἵμεν, καὶ διὸ ἐκείνων πάλιν

ὁ καὶ τὰ ἀριστοκράτους λόγος.

ἀδελφὴν πρὶν αὐτὸν ἐπιχειρήσωμεν; αὐτὸν εἴπωσιν ὑμεῖς
 πρὸς τοὺς ἐκείνοι, ὑμεῖς, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, οὐ μένον
 ἡμῖν ἀδικουμένοις οὐκ ἐβοηθήσατε, ἀλλὰ καὶ φόβον, αὐ
 τῶν ὑμῶν αὐτῶν ἀμυνώμεθα, θάυμαστον πρᾶξιόν τε,
 ἡμῶσι ποιησάμενοι τὸν ἀνὰ τὰς ὑμῖν συμφόρουσι,
 καὶ περὶ τὸντα ἡμῖν, αὐτὸς ἀρκτεῖν, ἀπώγμην εἶναι.
 οὐκοῦν ἐς δίκαιοι βοήθους καλεῖν ἡμᾶς, ἐφ' οἷς καὶ πρὸς
 ὑμᾶς αὐτοὺς καὶ πρὸς ἡμᾶς κακῶς ἐβουλεύεσθε: εἰπέ
 μοι πῶς τ' ἐὰν λέγῃσιν, οὐ δικαιοῦσιν ἡμῶν ὁρῶσιν, ἐπε
 γ' οἶμα: καὶ μὴ οὐδ' ἐκείνῳ γ' αὖτις εἰπὲν, ὅτι νῦν δὲ εἰ
 κῶς ἐφενάκηθη καὶ πρὸς ἐκρούσθη. εἰ γὰρ μηδὲν εἶχε
 τῆς ἄλλων λογίσασθαι, μὴ δὲ ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν οἰοί τε ἡτε
 τοῖς σιωπῇ, ὡς ἰδεῖν πρὸς διαιγμά οὐλοῦσιν τοῦτο
 σι, οἱ τὶ πεποιθὲς αὐτοῖς φιλιππου, πῶς αὐτῶν κέ
 χρωτο; ἐκείνους ἐκείνοις ποτίσας οὐχὶ τὴν καὶ τὰ ἀπεί
 δωκεν, ὡς ἡ ἀρετὴ οὐκ ἐβ' οἷός τ' ἐστίν, ὡς πρὸς ὑμῖν ὁ
 κερδὲς ἐπὶ χερσὶν οὐκ ἐβ' οἷός τ' ἐστίν, ὡς πρὸς ὑμῖν ὁ
 χρεῖμα πολλὰ ἀναλώσας, ἐλὼν καὶ διωκθεὶς αὐτῶν
 τὸς εἶχει, εἰ πρὸς ἐβουλήθη, παρέδωκε. καὶ οὐδ' ἐπεχί
 ρησεν ἄλλο ποιεῖν οὐδέν. ἀλλ' ὅμως ἐκείνοι, ἕως μὲν ἐώ
 ρων πηλικυτὸν αὐτὸν, ἡλικιωτῶν πρὸς ὑπῆρχε, σύμμα
 χροί τε ἦσαν, καὶ δὲ ἐκείνον ἡμῖν ἐπρίμουν: ἐπειδὴ δὲ εἰ
 σὺν μείζονος πρὸς αὐτοὺς πίστεως γινόμενον, τοσοῦτ' ἀπεί
 χροί τε ἡμῶν σάδαι, αὐτὸς ἀρκτεῖν πνὰ τῆς ἐκείνῳ
 συγκρατεσίου ἀνὸ τῶν τῶν ἀρχῇ ἐκ τῆς ἐαυτῆς συμμάχων
 ἀπώγμην εἶναι, ὡς θ' ἡμᾶς οὐς ἴσασιν ἀπάντων ἀνθρώπων
 ἡ δὲ αὐτὸ καὶ τὸς ἐκείνου φίλους καὶ αὐτὸν φίλιππον ἀρ
 κτεῖν αὐτὸς, φίλους πεποιλωται: φασὶ δὲ καὶ συμμάχους
 ποιήσεσθαι. εἴτ' ὁ λόγος μὲν ἵστασι τὸ μῆλον περὶ οὐρανόν: ὑμεῖς
 δὲ ὄντες ἀθηναῖοι ταυτὸ τῆς ἀπὸ πρὸς πρὸς; * ἀλλ' οὐκ αἶχρον
 εἶς πρὸς πρὸς ἐπίστασθαι βουλεύεσθαι δοκῶντας

Νόμος.

περὶ χεῖν, ἢ ἴσον ὀλῳδίῳ τὸ συμφέρον εἰδὼτας ὀφθαί-
 ναι; Αἰκούω τοίνυν αὐτὸν καὶ τοιοῦτόν τινα ὁρᾶν λόγον,
 οἷον καὶ πρὸ τέρων ποτε ἀριστομάχης πρὶν μὲν ἐδημηγόρει,
 ὥς οὐκ ἔστιν ὅπως ποτὲ κερσοδότης αἰρήσεταί γε ἑρρόνη-
 ὄν ἀφροδρεῖν ὡς χειρὶν ἐχθρὸς ὑμῖν εἶναι. οὐδὲ γὰρ εἰ λά-
 βοι καὶ καὶ ἑλπίσας, λισσάμενος αὐτῷ. ἐκ μὲν γε ἐκείνης,
 οὐκ ἔστιν ἑσθλὸν ἑλπίσασθαι τὰ λανθάνοντα ἢ πρὸς ὁδοῦ, μὴ πλε-
 μουμένης: εἰ πολεμήσετε δὲ, οὐδὲν: ἐκ δὲ τῆς ἐμπορείων,
 ἢ τὸ τ' αὖ κλειδεῖν, πλείον, ἢ διακρίσας τὰ λανθάνοντα ἔσθ' ἢ
 πρὸς ὁδοῦ. ὥστ' εἰ βουλόμενος μικρὰ λαμβάνειν, καὶ π-
 λεμῖν αὐτῷ ἑλπίσας, ἴσον τὰ πλείω καὶ ὀλίγος εἶναι, θου-
 μάξεν φησὶν. ἐγὼ δὲ οὐκ ἀφροδὲ μὲν εἰπεῖν πολλά, ἄμφι-
 δοκεῖ μάλλον αὐτὸς ἰδὼν ἀπὸ τῆς εἰκότως, ἢ τῶν τοῖς πι-
 σδύων ἐκείνων ἐὰν μέγαν γίγνεσθαι: οὐ μὲν ἄλλ' ὁ μάλιστα
 πρὸς χεῖρον ἔχω, ὅτ' οὐκ ὁρᾶν. ἴσε δὲ ἴσον ὀλίγων, ὡς αὐ-
 θροῦ ἀθηναῖοι, τοῦτο τοῖς τὸν μακεδόνα, ὡς πολὺ δὲ ἴσον μάλ-
 λαν ἐλπίσας τῶν ἰσχυρῶν ἀπὸ τῆς μακεδονίας πρὸς ὁδοῦ αὐ-
 τοῦ λαμβάνειν, ἢ μὲν κινδύνων τῶν ἰσχυρῶν πλείωνος: καὶ
 χρῆσθαι ὀλίγοις ἀρετῶν τὸν ὡς αὐτῷ τῶν πλείωνος ὑμῖν,
 ἢ θεπταλοῖς, οἱ τὸν πατρίδα αὐτῶν ἰσχυρὰν. αὐτοὶ γὰρ
 τῶν τοῖς, καὶ κείνους ὅτιν' ἰδὼν: ὑμεῖς μὲν, ὡς αὐθροῦ ἀθηναῖοι,
 οὐδένα πρὸς ὁδοῦ πώποτε τῶν ὀλίγων: θεπταλοὶ δὲ οὐ-
 δὲνα πώποτε ὄν τινα, οὐκ ἄλλ' ὁμοῦς τῶν οὕτως ἐχόντων
 μικρὰ λαμβάνειν, καὶ τῶν ἀπίστων ὀλίγος, καὶ τὸ κιν-
 δυνάειν αὐτῶν τῶν μὲν ἀσφαλείας ἔχον ὁρᾶν πρὸς ἡμετέροις
 αὐτῶν. τί δὲ ποτε τὸ αἶμα; οὐ γὰρ δὴ λόγον γε τὸ πρὸς γ-
 μα οὕτως πρὸς χεῖρον ἔχει: ὅτι, ὡς αὐθροῦ ἀθηναῖοι, δυοῖν
 ἀγαθοῖν ὄντων πᾶσιν ἀνθρώποις, τῶν μὲν ἡγεμονίου καὶ με-
 γιστοῦ πάντων τῶν δύτ' ἔχειν, τῶν δὲ ἐλάττωτος μὲν τῶν τοῖς,
 τῶν δὲ ἄλλων μεγιστοῦ, τῶν καλῶς βουλομένων, οὐχ ἅμα
 ἢ κτῆσις πρὸς ἀνθρώποις. οὐδ' ἔχει τ' οὐ πρὸς τ-

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος.

187

τὸν τῶν οὐδὲν ὅρον, οὐδὲ τελευτῶν τῆς τῆς ἀπονεκτεῖν ἐπιθυμίασ'. διότι πολλοὶ πολλὰς μεζόνων ὠδισμοῦν. τὰς τὰ παρόντα ἀπόλεσον. καὶ τί διὰ τῶν λιπῶν λέγειν, ἢ τιν' ἄλλον; ἀλλ' ὁ πατήρ αὐτὸς ὁ κερσὺν βλῆπτον κῆτος, ἢ νίκα μὲν στασιάσοι πρὸς τινας, πρὸς βίαις πέμπων πρὸς ἡμᾶς, ἅπαντα ποιῶν ἔτοιμος ὡς καὶ τότε ἡδύνατο, ὡς ἀλλοτρίως τὸ τῆς πέλει πολεμῶν. ἐπεὶ δὲ δι' ὑφ' ἑαυτῶν τῶν θράκων ἔλθῃ, κατελάμβανεν τὰς πόλεις, ἡδύνατο μὲν οὖν, ἐπερὶ νει μάλιστα μὲν εἰς ἑαυτὸν, ἐπειτα δὲ καὶ εἰς ἡμᾶς, τῶν χωρῶν ἐπιβὰς ὑφ' ἑαυτῶν: τὸ πρῶτον ἀμύχανον ὡς. τῆς γὰρ ἑαυτῶν τῆς ἀπονεκτεῖν ἐπιχειρούντων οἷς οὐκ ἔστι, οὐκ εἴωθε τὰ δυσχερέστατα ἐκαστος ἀρχίεσθαι: ἀλλ' ἂν κατὰ πρῶτον διαπερῆται. ἐγὼ δὲ διὰ τὴν ὑμῶν οἴμην ἑαυτὸν τὸν ἑσπέρην βίβου λούσθαι: ὅπως αὖ μὲν ἂν χρεὶν ἰμῶν γινώσκῃ κερσὺν βλῆπης, μὴ δὲν ὑφ' ἡμῶν ἀδικηθῆσθαι: ἐὰν δὲ ἀλόγως ἀδικεῖν ἐπιχειρῇ, μὴ μεζόνων ἔσται τῶν δυνάμει διέναι. ἀναγνώσκει δι' ὑμῶν τῶν ὠδιστολῶν, ὡς ὅτι ἀφαισῆκει μιλτοσύνης, κῆτος ἐπέμπε: καὶ ὡς ὅτι πᾶσαι τῶν ἀρχῶν ἔχον πέμψασ' πμο μάχῃ τὰ χωρία ὑμῶν ὑβρίσας.

Επιστολή.

Τούτῳ, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι, τὸ πρῶτον ἀγαθὸν ἐωρακέναι, αὐτοῖς περὶ τῆς κακίας εἰδότες ὅτι τῶν λιπῶν ὅτι μὲν ἐπολιόρκει ἀμφὶ πόλιν, ἢ ὑμῶν πρῶτον, πολιορκεῖν ἔφη: ἐπεὶ δὲ ἔλθοι, καὶ ποτιόρκει πρὸς αὐτοὺς, ἐκείνῳ τῶν πίσιν βουλήσεσθαι ἔχειν, ὡς πρὸς φασὶ πρὸς λαοὺς κεδαίμενους ποτὲ εἰπεῖν * ἰσχυράτην ἐπὶ ἄλτου. καὶ γὰρ ἐκείνους φασιν, ἵνα πατῶν τῶν τῆς λακεδαίμονων, καὶ περὶ τῶν πίσιν ὡς πῶν βούλεται λαμβάνειν, εἰπεῖν, ὅτι πίσιν αὐτοῖς γινέσθαι μόνον, εἰ δέξαιεν, ὅπως αὐτοῖς ἀδικεῖν ἐδύνατο, μὴ δυνάσθαι: ἐπεὶ ὅτι γε ἐδύνατο,

aa iii

Δημοθένης

οὐ εἰδέναι : ἕως αὐτοῦ δύνωνται, πίσιν οὐκ εἶναι ἴσους.
 αὐτοὶ μοι χρῆσθαι συμβέλει, φυλάξετε τὴν πίσιν πρὸς τοὺς
 τοῖσι τὸν θρόνον : καὶ μὴ βουλήσεσθαι εἰδέναι τίνα αὐτῶν, εἰ πο-
 σὴς ἀρξέει τῆς θράνης, πρὸς ὑμᾶς χάριν γνώμην. Οὐδὲ γὰρ
 νῦν ὅλως ἐδὲ ὑγιαίνοντων αἰθρώπων ὅσι τριακὸν τα χεῖρ φάν-
 ημι σίματα, καὶ διδόναι πσι τοιαύτας δωρεάς, καὶ τὰ τ'
 ἐκ πολλοῦ ἔχοντες γινώσκω. ἴσα γὰρ δὴ πρὸς πάντας, ὡς
 αὐτοὶ αὐτοὶ αἰσθάνονται, ὁμοίως μοι, ὅτε τὸν κῆτον πότ' ἐκείνον
 ἐποίησάτε πολίτην : δῆλον ὡς κατ' ἐκείνον τὸν χρόνον
 οὐκ οὐκ ἦσαν μὲν καὶ φίλον. καὶ μὲν καὶ χρυσὸς σεφά-
 νοις ἐσεφαινόταν, οὐκ αὖτε ἔχει ἐχθρόν ἢ χεῖρα. ἀλλ' ὅμως
 ἐπειδὴ πονηρὸς καὶ θεοῖς ἐχθρὸς ὢν, καὶ μέγαλα ὑμᾶς ἠ-
 δίνει, ὅς ἀρκτεῖναι τας ἐκείνον πύθωνα καὶ Ἡρακλείδην
 ὅς αἰνίους πολιτὰς ἐποίησάν τε, ὡς οὐδ' ἔτας, καὶ χρυσοῖς
 σεφάνοις ἐσεφαινώσασθε. εἰ δὴ τότε, ὅθ' ὑμῖν οἰκείως ἔχει
 ὁ νότος ἐδίδκει, ἔρχεσθαι πρὸς αὐτὸς ἀρκτεῖναι κῆτον ἐκεί-
 νον εἶναι, πότ' οὐκ ἔδιδκε αὐτὸν πύθωνα καὶ τὸν ἀδελ-
 φόν, ἢ πρὸς τὸ σίμα ὅσον πολίτας ἐποίησάν τε, καὶ ὡς
 οὐδ' ἔτας ἐπὶ μᾶλλον, τί δ' ἀλέξανδρον ἐκείνον τὸν θε-
 λόν, ἢ νῦν ἔχει μὲν αἰχμάλωτον δῆσας πλωπιδαν, ἐχθρὸς
 δ' ὡς ἐπὶ θεοῖς αἰσθάνεται, ὑμῖν δ' οἰκείως δίδκει το οὕτως,
 ὡς τε πρὸ ὑμῶν στρατηγὸν αἰτεῖν, ἐβοηθῆτε δὲ αὐτῷ, καὶ
 πάντας ὑμῶν ἀλέξανδρος : πρὸς διὸς ἢ πρὸς ἔρχεσθαι, εἰ πρὸς
 ἀρκτεῖναι ἀλέξανδρον, ἀπὸ πᾶσι εἶναι : ἀρ' ὦν μὲν πρὸς ὅ-
 βρισε καὶ πρὸς πλάκισεν, ἀσφαλὲς αὐτῷ τὸ πρὸ αὐτοῦ
 δίκην περᾶσθαι λαβεῖν; τί δὲ τὰ μαλ' ἔροι πρὸς ἄν; ἀλλ' ὅ-
 μαλιστα δοκῶν νῦν ὑμῖν ἐχθρὸς εἶναι ὅλιγος ἔρσι, εἰ
 τὸ δ' ὅτ' ἀργαλέον καὶ ὄντας λαβὼν τῷ ἡμετέρων πνῶν
 πολιτῶν ἀφῆκε μὲν αὐτοῦς, ἀπέδωκε δὲ πάντα ὅσα ἀπώ-
 λισεν αὐτοῖς. πῆμα δὲ χεῖρματα ἐπὶ γείλας ἐριμος
 εἶναι συμμαχίαν ποιῶν, καὶ τὴν παλαιὰν φιλικὴν αἰα-

ὁ καὶ τὰ ἀριστοκράτους λόγους.

188

νεέδου: εἰ τότε ἡξίωσε τυχεῖν τούτων, καὶ ἵς ἐρχετο τῆς
ἀφειδντων ὑπ' αὐτῶ, εἴαν τις ἀρχαίῃσι φιλοπονοῖ, αἰώ-
γιμον εἶναι, καλῶ γε ὑβριν ἡμεῖς καὶ ὑβρισμένοι. ἀρὰ γε
ὁρᾷτε καὶ κατὰ μανθάνετε, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ἐφ' ἡμέ-
σου τούτων, ἡλίηλω ἀν' ὠφληκότες πρὸς ἡμεῖς ἦτε, εἰ μὴ τῆς
τοῦ τυγχάνετε ἐπισημασίῃ; ἐστὶ γὰρ οὐχ ὑγκαιρόντων
ἀνδρῶν οἶμα, οὐδ' ὅταν ἕνα ὑπελήφωσι φίλον, οὕτω
πισθύνει, ὥς τε ἀν' ἀδικεῖν ἀδύνατον, τὸ ἀμύνεσθαι σφῶν
αὐτῶς ἀφελείδου: οὐδ' ὅταν ἕχρον τινα ἡκῶνται, οὕτως
αὐτῶς μισεῖν, ὥς τε ἀν' παυσάμενος βούληται φίλος εἶναι, τὸ
ποιεῖν ἔστι: ταῦτα κωλύσαι, ἀλλ' ἄρ' ἵτου καὶ φιλεῖν,
οἶμα καὶ μισεῖν, μὴ δ' ἐτόρουν τῆς καιρῶν ἔσθ' ἔβα-
λόντας. οὐδ' ἔτιν' ἔγωγε οὐδ' ἐκείνο ἰδίῃ δύνάμει,
ὥς οὐχὶ πάντες ἀνθρώποι τούτων ἀξιώσωσι τυχεῖν, ὅπό-
τε ποδὶ καὶ ἡῖσιν ὑδρὸς ἰσάσ' ἐπέφασκε πρὸς ὑ-
μῶς, εἰ χειρὶ μὲν δώσετε: οἷ' εἰ βούλεσθε, σίμων, βιαι-
νῶρ, ἀθηνῶν δαίμων, ἄλλοι μυεῖοι. εἰ μὲν τοίνυν πᾶσι φι-
λοῦμεθα ταῦτα, λήθμεν ὥς ἔοικε μεθοφόρων δῖους
ἀνθρώπων ποῖοντες, πῶς ἐκείνου σωτηρίᾳ τούτων δόρυ-
φοροῦντες. εἰ δὲ τίς μὲν, τίς δ' ἐδ' ἀδικαίως ἐγκαλέσωσιν *
οἱ μὴ μετέχοντες. φέρε, εἴαν δὴ καὶ μενέστρατος ἡμῶς ὁ δρε-
εἰδὲς ἀξίῃ ταῦτα καὶ αὐτῶ φιλοσοφῶν, ἢ φάυλος ὁ φω-
κὸς, ἢ τις ἄλλος δυνάστης: πολλοὶ δὲ δῆπον δὲ καιροὺς
ἕνασ' πολλὰς φίλῃ γινόμεθα: πότῃρον φιλοῦμεθα
πᾶσιν, ἢ οὐ; φιλοῦμεθα νῆδία. καὶ τί δὴ φησὶ μὲν, ὡς ἀν-
δρὸς ἀθηναῖοι, καλὸν, εἰ τῆς ἐλλώων ἐπ' ἐλπίδι θορία περὶ
σῶσαι φάσκοντες, τὸς ἰδίᾳ δυνάμεις τῶς πλῆθις κεκτη-
μένους δόρυφοροῦντες φανούμεθα; ἐγὼ μὲν οὐχ ὁρῶ. εἰ
γὰρ ὅτι τῶ δαίμονι τί τοιοῦτον, ὥς ἔγωγε οὐ φημι: πρῶτον
μὲν τῶ μὴδὲν ἡδονή πώποτε, δούτορον δὲ, μὴ δ' ἀν' ἀδι-
κῇ βούλῃ, δυνάμει, ἐπειθ' ὡς ἀληθῶς ὅς ἵς ἄπασι,

α α ι ι ι

Δημοθένης

αὐθρόησις ἔσται φαιδρός ἑσθὺς ἢ μὴ παθεῖν τῶνδε οὐκ
 κέμενος, καὶ οὐκ ἂν τῷ πρὶν μετ' ἀδελφῶν ἐτόλμων κα-
 κῶς, τοῦτω δὲ πτόν. ὅτι μὲν τοῖνυν ὁ χαλεπὸς οὐτε τίς
 ἀναμάρτηται δὲ πρὸς ὑμᾶς, οὐτε τίς ἵνα μὴ τι πάθῃ ταῦ-
 τα οὐρετομέλων, ἔασω· ἀλλ' ὥς οὐδὲ πρὸς εἰς τὸν ἔπει-
 τα χρόνον, ἀποβλαπόμενος, καὶ σκοπεῖτε αὐτὸν ὅπως ὑμῖν
 ὄψεταί τινος δόκω. ἐγὼ νομίζω, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι, ὅσοι μὲν
 τίς ἡμετέρων ἐδῶν καὶ νόμων ἀντισυνήτοι γινόμενοι κα-
 λίστην γινέσθαι ἐσπουδαίον, ἅμα τ' αὐτοὺς αὐτὴν γυμνασ-
 τῶν, καὶ πρὸ ἡμῖν οἰκῆν καὶ μετέχειν ὧν ἐπιδύμηται,
 ὅσοι δὲ τούτων μὲν μηδενὸς μήτ' ἀντισυνήτοι μήτε γυμνα-
 σίας ἔσται, πῶς πλεονεξίᾳ δι' ἀγαπῶσιν, ὡς δὲ τῶν δο-
 κῶν ὑφ' ἡμῶν ὑμᾶς καὶ ποῦνται· τούτοις οἱ μὲν, μάλ-
 λον δὲ οἱ δασαφῶς, ὅταν ποτε μέζονος πλεονεξίᾳ ἐλ-
 πίδα ἐτόλμων ἰδῶσιν, οὐδ' ὁμοῦν ὑμῶν σφροντίσαντας ἐ-
 κείνων θοράκον ἐν. οἱ, ἵν' εἰδῆτε καὶ ὑμᾶς πρὸς ἀβλί-
 πων ἐγὼ τῶνδε λέγω· πύθων οὐ τοσὶ, ὅτε μὲν κέ τινος οὐ-
 ρὸς ἀπικτονῶς οὐκ ἀσφαλὲς ἡγεῖται ἀπλῶς ὅτι τύχῃ,
 ἡλθεν ὡς ὑμᾶς, καὶ πολιτείαν ἡγήσε, καὶ πάντων ἐπιή-
 σατο πρῶτος ὑμᾶς. ἐπειδὴ δὲ οἱέται τὰ περὶ τῶν
 πρῶτα συμφορὰν ἰσχυρῶς μάλλον, οὐδ' ὁμοῦν ὑμῶν
 φροντίσας, τὰ ἐκείνου φρονεῖ. οὐ γὰρ ὅστις, οὐκ ἔστιν, ὡς αὐ-
 τοὺς ἀθηναῖοι, πρὸς τούτοις, καὶ ὡς τῶνδε πλεονεκτεῖν
 περὶ αἰρέσει ζῶσιν, οὐδὲν οὐτε βέβαιον οὐθ' ὅσιον· ἀλλὰ διὰ
 τούτων ὅς τις οὐ φρονεῖ, φυλαττόμενον παρῆναι, μὴ περ-
 πρὸς τὰ κατὰ γορεῖν. εἰ τίς γινώσκῃ, ὡς αὐτὸς ἀθηναῖοι, τὸν
 καπνόν, ἢ τὸ ἀληθὲς ἔχει, θεῖν μὲν τὸν χαλεπὸν αὐτὸν, καὶ
 γινώσκῃ παρῆναι ἡμᾶς σπουδαῖον, καὶ εἶναι καὶ ἐσεῖναι,
 καὶ μὴ δὲ περὶ ἄλλων γνώμην, ἢ τῶνδε γινώσκῃ, οὐδὲν μάλ-
 λον ἔχει καλὰς παῦται τῶνδε φημισματῶν. εἰ μὲν γὰρ ἐπ' ἄλλο
 πρὸς τῶνδε πῶς ἀδελφῶν ἐλαμβάνει πῶς ἐκ τῶνδε φημισματῶν, ἢ

ὁ καὶ τὰ ἀεισηκράτω λόγος.

189

τὰ κερσοβλέπῃου πρῶτα, ἢ τὸν αὐτὸν δεινόν. νῦν δὲ
ἡ πόλις οὐ καὶ χρίσεται τῇ δὲ τῇ φιλοσοφίας πλεονεξία,
οὐκ ἀξιοῦσιν οὐδ' ὑμῖν οὐτ' ἐκείνῳ λογιζόμενος αὐτὸν
οὐδεὶς οὐκ ἀφαιρῶν δὲ ὡς δικαίως ἐκείνῳ ἀφαιρῶ καὶ σφό
δρα γε εἰκότως διδίδως. ἐγὼ σκοπῶ κέ τιν, ὅτι κηδεσὺς ὡ
ἰσηκράτει, τὸν αὐτὸν ἴσῃ, ὃν πρὸς χειρὶ μὲν κερσοβλέ
πῃς. καὶ τὰ πεπραγμένα ὁρᾷ πρὸς μὲν μέγιστα, καὶ χρί
εἰς πλεονεξίας ἀφαιρῶν κέ τινος ἰσηκράτει, ἢ ἡ πόλις κερ
σοβλέπῃου χειρὶ μὲν. σκεψάμεθα δὲ οὐτως ἵστα δῆπου
τὸ τ' αὐτὸν ἀφαιρῶν, ὅτι χαλκῆς εἰκότος οὐ σὺ παρ' ἡμῖν
ἰσηκράτει, καὶ σιτήδως ἐν πρυτανείῳ, καὶ δωρεῶν, καὶ
ἡμῶν ἁλίων, δι' αὐτὸν δαίμων ἐκείνους ὡς ὁ μὲν ἐτόλμη
σεν ἡ πόλις κέ τινος πρῶτα γμάτων ἐάν τι αὐτοῖς ὑμετέροισ
στρατηγῶν ναυμαχεῖν, καὶ πόλις πλεονεξίας ἐποίησεν τοῦ
ἐκείνου σωτηρίας, ἢ τοῖς ὑποχρυσάσας αὐτῷ πρ' ὑμῖν ἡ
μῖς: καὶ ἡ μὲν μετὰ τὸν αὐτὸν ἔχει τὴν ὀργὴν ὑμῖς τῆς ἐ
κείνου περὶ πειθείας, οὐδὲν αὐτὸν αὐτὸν ἐκάλυπεν ἀθλιότητα
αὐθρόπῃν ἀπάντων εἶναι. ἀλλ' ὅμως ὁ κέ τινος ὑπ' ἐκείνου
τότε σωθεῖς, καὶ λαβὼν ὄργῃ τῆς ἐκείνου φιλοσοφίας πείραν,
ἐπειδὴ εἰς αὐτὸν ἡγήσατο σὺς εἶναι, οὐχ ὅπως ἀφαιρῶσαι
ἔστιν ἐκείνῳ αὐτῷ, καὶ περὶ ὑμῶν δι' ἐκείνον τί τι
λαόνθρωπον ἐπράξεν, ἵνα συνώμῃς αὐτῷ τοῖς πεπραγμέ
νοισι τύχη: ἀλλὰ πᾶν τὸν ἀντίον, ἡμίον μὲν αὐτὸν συμπο
λιοῦν τὰ λοιπὰ τῶν ὑμετέρων χωρίων: οὐκ ἐδέχοντο
δι' ἐκείνου, λαβὼν αὐτὸς τὴν τε βαρβαρικὴν δύνανται, καὶ
τὴν ὑπ' ἐκείνου σιδηρομυλῶν, καὶ τὸν χειρὶ μὲν ὅσον
περὶ σιδηρομύλων, περὶ βάλαντος ὑμῶν τοῖς χωρίοις,
ἢ εἰς ὅσον κατέστησε τὸν ἰσηκράτην ἀφαιρῶν, ὥς τε ἀπὸ
δύναται εἰς αὐτὴν οἰκῆν, καὶ πάλιν εἰς δυνάμει, ἢ γούμνον
ὡς μὲν ὑμῶν οὐχὶ χαλὰς ἔχειν ἐλθεῖν, οὐς ὑδρὸς ἐπι
ποίησεν τὴν θρακὴς καὶ τὴν βαρβαρὰ. πρ' ἐκείνῳ δὲ οὐκ ἀσφα

Δημοσίους

λῆς εἶναι μέν ἐστιν, ὃν οὕτως ὀλιγοῦνται ἰσώρα τῆς ἐαυτοῦ
 σωτηρίας. ἐὰν οὖν, ὡς ἀποδοῦναι αὐτοῖς, καὶ ὁ κερσελέ-
 πης ἐκ τῆς τοῦ χειρὸς νῦν ἀφείκω κατεσκευασμένης
 αὐξήσεις, ὀλιγοῦνται μὲν ἐκείνη, νεοτορίη δὲ καὶ κινῆ πρὸς
 ἡμᾶς: ὕδαρ κὶ τῶν ὑμῶν, ἐὰν χειρὸς ὕδαρ πατήσῃ, τὸν
 θρῶνα ἰσχυρὸν ἐφ' ὑμᾶς αὐτοῦς κατεσκευασμέναι; ἐγὼ μὲν
 οὐκ ἀξιά. καὶ γὰρ ἐκεῖνο νομίζω δίκαιον, εἰ μὲν αἰσθάνεται
 τοῦτο καὶ πεσοῦναι χειρὸς ὕδαρ, εἴθ' ὅπως τοιούτων ἀμει-
 σμάτων τούτων, διαπερὶ πτεῖναι, ὡς ὠτίβου λυθόντα μὴ
 ὠτίβου πτεῖναι αὐτῶν: εἰ δὲ λείπεται αὐτῶν, ὅσω μάλλον οὐ-
 νουν πρὸ αὐτῶν ὑπέλαβον εἶναι, ὅσοι τῶ μάλλον περὶ δέ-
 δου καὶ ὑποδὲ αὐτοῦ καὶ ὑποδὲ ἐκείνου. ἐπὶ γὰρ οὐλῶν
 ἀγαθῶν, οὐ τὰ πικρὰ ταῦτα χερσὶν εἶναι τοῖς οὐνοῖς, ὕδαρ καὶ
 κείνοις καὶ σφίσι αὐτοῖς ἔσται τις βλάβη: ἀλλ' ὁ μὲν αὖ
 μὴ σιωοῖσιν ἀμφοῖν, συμπέρι πτεῖναι: ὁ δ' αὖ αὐτοῖς ἀμει-
 νον ἐκείνου πεσοῦναι, πρὸς τὸ καλῶς ἔχειν πείθεσθαι: καὶ
 μὴ τῶν ἡδὴ χερσὶν ἢ μετὰ τοῦτο χρόνος παντὸς παρὲρ πλείους
 νος ἡρεῖσθαι. οὐ τίνων οὐδὲ ἐκείνο λογιζόμενος δύνανται
 κατελεῖν, ὡς εἰ κὶ βαρβαρος καὶ ἄπιστος, ὁ κερσελέπης,
 ὁμῶς περνοῦναι γὰρ, μὴ τὰ τηλικαῦτα ἀδικῆσαι χερσὶν
 ὡς ὅταν γὰρ πάλιν ὕδαρ τῶν ἡλικῶν κτύπος ἰσχυράτην
 ἀφαιρῇσιν μὴ ἡλικῶν οὐδὲν ἐφρόνισσε, παντελῶς τούτῳ
 καὶ οὐδὲν αὖ ἡλικῶν μὴ ἡλικῶν τῶ ἀφαιρῇσιν χερσὶν
 μὴ. ὁ μὲν γὰρ ἐκείνον, πρῶτος, σίπησιν, εἰκόνασ', παρὲρ
 δὲ ἡλικῶν τὸν αὐτὸν ἐποίησεν, ὀλίγου δὲ λέγειν πάνθ', ὡν
 αὐτὸς ἦν οὐκ ἀξίον ὡς ἰσχυράται, νομίζων ἀφαιρῇσιν, ἐκ
 ἐπιστάφῃ. οὐ γὰρ δὴ ὡς ἀλκιδῶς, τίνος αὖ καὶ λόγον χοῖν
 μὴ τίνος χερσὶν ἀφαιρῇσιν; οὐδὲ οὐλοῦν, ἐπὶ γὰρ παρ'
 ὑμῶν αὐτῶν, οὐ παῖδες, οὐκ ἐκείνους, οὐ συγγενεῖς, οὐκ ἄλλο
 οὐδὲν. καὶ μὴν, εἰ μὴτε φύσει πρὸς ὁ κερσελέπης, ἐκ
 τε τῶν γλῆσσιν περὶ τῶν, δίκαιως ἄπιστος, μηδὲν τε

τοιοῦτον ὑπάρχει τοῖς πράγμασιν, δι' ὃ καὶ πρὸ γνώμης
καὶ φύσιν περνομένη ἔχει χαλεπήματα: πῶς εὐκαίᾳ πλάσ-
σας, συλλάβωμεν αὐτῶ καὶ τοῖς ἐφ' ἡμῶν ὄντα; ἐγὼ μὲν
οὐχ ὀρώ. Οἱ πρὶν αὖτε τοῖς πράγμασι μη συμ-
φορεῖν τὸ ψήσιμα, οὐδὲ πρὸς δόξαν συμφέρει τῇ πόλει
τοιοῦτον ἔδεν ἐψήσιμα φαινέσθαι. καὶ οὗτος δὲ μα-
θὲν ὑμᾶς. εἰ μὲν γάρ, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι, πόλιν οἰκοῦντι
καὶ νόμοις πολιτομενέω τὸ ψήσιμα ἐχέτω πρὸ δεινόν
ὄν, ἢ τὸν αὐτὸν αἰχρὸν: νῦν δὲ ἐχέτω πᾶσι χαλεπῶ τῶ
πόλιν μὲν οὐδ' αὖτε οἰκοῦντι, θρακὴ δὲ αὐτῶν πᾶσι
λατρεῖται τῇ πόλει, καὶ οὗτος τῆς ἐκείνου βασιλείας κρατὺς
ἀδικεῖν. ἴσως γὰρ δὴ πού τις ὅτι πάντες οἱ ἐναρχοῦντες
ἐρεῖ, πόλεις καὶ λαμβάνοντες ἐλλυμένους ἀρχεῖν ἐρεῖ-
σι. καὶ πάντων ὅσοι πρὸ νόμοις οἰκῶν βούλονται πᾶσι
τῶν ὄντες ἐλαττοῦντες, κοινοὶ ποδιδόχοντες καὶ πᾶσι
χώρην, εἰ δὲ πάλαι εἰπεῖν, ἐχέτω. ἄρ' οὖν, ὡς αὐτοὶ
ἀθηναῖοι, καλὸν ἢ πρὸς πόνον, τῇ μὲν αἰετῇ τῆς ἐαυτοῦ
πλεονεξίας ἐπιβουλεύοντες οἷς αὐτῶν, καὶ τὴν φυ-
λακὴν ἐψήσιμα φαινέσθαι: πῶς δ' ἐπὶ τῆς ἐαυ-
τοῦ ἐλαττοῦντος ἀμυνόμενοις ἐργάζεσθαι πῶς ὑμετέρους
συμμαχίας περὶ κέναι; ἐγὼ μὲν οὐχ ἔπολαμβάνω
οὗτος αὐτὸ καλῶς εἶναι, οὐδ' ὑμῶν ἀξίως. πῶς γὰρ οὐκ αἰ-
σχρὸν λακεῖται μεγάλῃς μὲν ἐγκαλῆναι, οἱ δὲ μὲν πᾶσι
οἰκοῦντες ἐλλυμένους ἐργάζεσθαι φανίσκειν δράσαι πᾶν ὅ, τι
αὐτῶν ἐθέλει βασιλεὺς: αὐτοὺς δ' ἐκδιδόναι καὶ οὗτος πᾶσι
τῶν οἰκοῦντας κοροσβελέτην, καὶ πάντας, ὅσων πρὸ αὐ-
τοῦ κρήτων χαλεπήματα ἐστὶν. οὐ γὰρ ἄλλο τι ποιεῖ
τὸ ψήσιμα, ἢ τὸν πόνον τῶ μὲν ἐκείνου στρατηγῶν οὐ διεί-
ρηται τί περὶ κέναι, ἢ μὴ: πᾶσι δ' αὖτε ἀμύνειν, τοσού-
τος ἐπὶ τῇ φόβος. καὶ μὲν, ὡς αὐτοὶ ἀθηναῖοι,

Δημοθένους

ἡ γὰρ γένος τι περὶ γμαφράσαι περὶ ὑμᾶς βούλομαι, δι-
 οὔ μᾶλλον ἐθ' ὑμῖν γνήσιόν τι δῆλον, ὥς σφόδρα διέλυσται
 τὸ ψήφισμα τουτί. ὑμεῖς ἐποίησατε ἐν πσι καιροῖς καὶ
 χρόνοις ἀειδοῦν ἀνὴρ καλὴν. καὶ δι' ἐκείνον φιλόσκον,
 ὡς πῶρ νῦν δὲ κερδοῦν ἐπὶ τῷ χαρίδημον. ὦν δ' ὁμοιος ἐκεί-
 νος τούτῳ τῇ περὶ αἰρεῖται τῷ εἶναι δὲ τῆς ἀειδοῦν ἀνὴρ
 δὲ αἰμασὶ πόλεις κατελάμβανεν ἐλλείποντας: εἰς αὐτὴν εἰ-
 σιῶν, πολλὰ καὶ δεινὰ δὲ γὰρ ἐποίησεν, παύσας ἐλδοθῆναι
 ἀδικῶν, καὶ γυναικῶν ὑβρίζων, καὶ πάντα ποιῶν ὅσα καὶ
 ἄνθρωπος ποιήσειεν, ἀλλ' οὐ νόμων καὶ τῶν ἐν πολιτείᾳ κα-
 λῶν περὶ αἰμασὶ εἰς ὑβρίσιν ἐλδοθῶν. ἐν δὲ λαμβάνει π-
 νες ἄνθρωποι γίγνεται δύο, σφόδρα ὄνομα αὐτῶν βα-
 τέρων, τῷ δ' ὑβρίσας. οἱ πρὶν ἀπὸ τῶν πρὶν ὑμῖν γιγ-
 νεται πῶρ τὸν τυραννικὸν ἀρχὴν ἐκείνῳ τῷ φιλόσκον δικαίως,
 τῷ αὐτῷ παύσας οἰόμενοι διὰ ἐλδοθῶν. εἰ δὲ τῶν
 τότε ἑσθλῶν φιλόσκον λεγόντων, ὅτε ἐμὸς δόξει μὲν τοῖς
 ἐν πῶρ νῦν ἐκείνῳ, εἶχε δ' ὅλον τὸν ἐλλείποντα, μέγιστος
 δ' αὖ τῶν ὑπάρχων, ἐρχεται πρὸς ὡς πῶρ οὐ βεβαιῶν, ἐὰν πρὸς
 ἀρχὴν ἐκείνην φιλόσκον, ἀνὰ γὰρ αὐτὸν ἐκ τῶν συμμάχων εἶναι
 περὶ διὸς θεῶν εἰς ὅσων αὐτὸν αἰσχύνην ἢ πόλιν ὑμῶν ἐ-
 λλήνθῃ. ἡ κε μὲν γὰρ ὁ σφόδρα ὄνομα καὶ ὁ ὑβρίσας εἰς λεί-
 σθου, καὶ ὡς οὐκ ἐκεῖ: εἰ δὲ ἐφ' ἡμῶν τὸ ὡς τῶν φιλόσκον
 παίδων ἢ φίλων, ὑβρίδουτ' αὐτῶν ὅτι ἡμετέρους ψήφισμα-
 ρος. πῶς οὖν οὐκ αἰσχύνην καὶ δεινὸν αὐτῶν περὶ πικρότε-
 ρον αὐτῶν ἀθανάτοι, εἰ δὲ μὲν πρὶν ὑμῖν τοῦτο τι περὶ αἰμα-
 σὶ χαλκῶς ἰσάντες, καὶ τῶν μεγίστων δαρεῖς τιμῶν
 πρὸς ἐφάινεσθε: οὐ δὲ ἐπὶ τῶν θί πρὶν τῷ αὐτῷ τούτῳ διά-
 νοικον ἑσθλῶν τῆς αὐτῶν παύσας ἔχοντας, ἐκδοθῶν εἶναι *
 κατεψήφισατε; ἔπειτα τοίνυν ἐπ' ἐκείνου μὲν οὐ ποιοῦν οὐ
 σωέβη φονακισθῆσιν ὑμῖν αἰσχύνην ὅφλιν: ἐπὶ τούτῳ
 δὲ, ἐάν ἐμῶν πεισθῆτε, φυλάξασθε. μὴ γὰρ ὡς ἐμῶν μὴ

δενός, ἀλλ' ἀπλῶς ἀπὸ πρὸς ἀρεκτείνῃ χερσὶ δὴ μὲν γέγραμ-
 μένῳ, τάχ' αὖ εἰ τύχῃ, καὶ τοιοῦτό τι συμβαίη. βούλο-
 μαι τοίνυν ἡδὴ καὶ τὰ πεπραγμένα ἀνέξαι τῷ χερσὶ δὴ-
 μῳ διὰ βραχίων, καὶ διὰ τὴν τὴν ἀποδοχὴν τῆς αἰαι-
 δίας τῆς ἐπαινούντων αὐτὸν. αὐτὸ δ' ὑμῶν ἐκείνο ὑπαχνοῦ-
 μεν, καὶ μὲν μηδὲν ἀρεκτείνῃ τῇ ἀποδοχῇ. οὐ μόνον γὰρ
 ὑμῶν ἐκείνῳ τῆς φυλακῆς οὐκ ἄξιον αὐτὸν καὶ γέγρα-
 φεν οὕτως, ἀλλὰ καὶ δίκῃ δόντ' αὐτὸν δικάως τὴν μερίσιν,
 εἴπερ οἱ κακόνιοι καὶ φανακίζοντες ὑμᾶς, καὶ διὰ παντὸς
 * ἐναντία περὶ πόντες, καὶ λαλοῦντ' αὐτὸν δικάως. ἴσως δὲ ὑ-
 σι λογιζομένοις ὑμῶν, ὅτι περὶ τὸν μετὰ πελίκης γέγονεν αὐ-
 θρώπος, εἴτα πάλιν χρυσοῖς σεφαίροις ὡς οὐδὲ γένηται ἐσε-
 φαίωται, θαυμάζειν ἐπελήλυθεν: εἴτα τηλικαῦτά οὐ-
 πως ὑμῶν πάθητε ἐξ ἑαυτῶν. οὐ τοίνυν ἴση, ὡς αὐτοῖς ἀθην-
 αῖοι, ὅτι ὑμῶν πάθητε. καὶ δι' ἃ γε εἰς τὴν εὐδαιμονίαν πεπὸν-
 θατε, ἐγὼ φράσω περὶ ὑμᾶς, ὅτι, ὡς αὐτοῖς ἀθηνᾶιοι,
 περὶ αὐτὸν γινώσκοντες ὁρῶσιν ὑμῶν οὐ διὰ τέλει χρεώ-
 αὐτοῖς. οἱ γὰρ λέγω, εἴ τις ὑμᾶς ὁρῶ, τί πονηρότατον νομί-
 ζετε ἢ τὸ ἐπὶ τῇ πόλει πάντων ἐνδόν, οὐτε τὸς γεωργούς,
 οὐτε τὸς ἐμπόρους, οὐτε τὸς ἐν τῇ ἀργυρείῳ, οὐτε τῶν
 τοιούτων οὐδὲν αὐτὸν εἴποιτε: ἀλλ' εἰς τὸν μετὰ λέγειν καὶ
 γραφεῖν εἰς τὴν αἰσθησὶν, ὅτι οἱ δὲ ὅτι συμφέρονται αὐτῷ
 πάντες. μέγα μὲν δὴ τούτου, καλῶς ἐγνώκατε: εἴπειτα
 δὲ, οὐκ ἐπὶ ὁρῶσιν τὸ λοιπόν. οὐ γὰρ αὐτοῖς πονηρότατον
 νομίζετε πάντων, τούτοις πρὸς τὸ ὁποῖόν πνέουσαν καὶ
 νομίζετε πεπιστεύκατε: οἱ δὲ ὅτι αὐτοῖς λίσσεται, καὶ κα-
 ρὸν καὶ πονηρὸν εἶναι φασιν, οὐχ ὅτι αὐτὴ δίκαιον καὶ ἀλη-
 θές. ὁ περὶ πεποιθήσας τὸν χερσὶ δὴ μὲν εὐδαιμονίαν οἱ ἑήτορες
 πάντες τὸν χρόνον, αἷς καὶ ὑμῶν ὁμολογήσεται, ἐπειδὴν
 ἀνεύστη μὲν τὰ πεπραγμένα αὐτῶ. ὅσα μὲν δὴ στρα-
 τῶν τῶν ἐν σφαιροδονίῳ καὶ ψαλῶν μὲν τὸ ἀπ' ἀρχῆς

Δημοδίνους

ἐναντία ἐστράτευται τῇ πόλει, οὐ τίθεται ἐν ἀδικήματι
 μόρι, οὐδ' ὅπλησιν ὅτι πλοῖον ἔχων ἐλκίετο ἔξ ὑ-
 μετέρους συμμαχίᾳ, ἀλλ' ἐὼς ταῦτα. ὅτ' ἐπὶ ὅπ, ὡς αὖ-
 θροὺς ἀθηνῶν, αἰ κἀνακίαι χρεῖται, ἔξ τῶς τῇ περικτίον ἡ-
 μῇ, λογισμέας ἀναιρουσιν ἀπαντας. ὥστ' οὐ πᾶν ταῦτα
 ἀκριβολεγεῖσθαι διὰ τὸν δικαίως ὑπετάσσοντα. ἀλλ' ὅθεν
 ἀρξάμενος ἐνασπῶν ἡδὴ, καὶ Ἰωνων ἀρχῶν στρατωτῆς κα-
 κῶς ὑμᾶς ἐποίησεν, ταῦτα ἀκούσατε με. οὐ γὰρ ἐν μὲν ἀπάν-
 των πρῶτον μεθεθεῖς ὑπὸ Ἰωκράτῳ, καὶ παλῶν, ἡ ἴα
 ἔειπεν μεθεφορέας πρὸς ἐκείνῳ, ἐπειδὴ τὸν μὲν Ἰωκράτην
 ἀρξάτηρον ἐποίησατε, πρῶτον δ' ἐπ' ἀμφοῖν πάλιν καὶ
 χερρόνησον ὑπεπύματε στρατηγόν: πρῶτον μὲν ἔξ ἀμφο-
 πολιτῶν ὁμήρους, ἔξ πρὸς ἀρπάζου λαβὼν Ἰωκράτης ἐ-
 δωκε φουλάτῃν αὐτῷ, ἡμεῖς αὖτε μὲν ὑμῶν ὡς ὑμᾶς κομί-
 ζαι, πρὸς ἐδωκε ἀμφοπολίτας: καὶ τῶς μὴ λαβεῖν ἀμφοπο-
 λιν, τῶς ἐμποδὼν κατέστη. δευτέρον δὲ, μεθουμένου γε-
 μοῦ πάλιν αὐτῶν καὶ τὸ ἐστράτευμα, τούτῳ μὲν ὁ με-
 τοῖ, πρὸς δὲ κέτιν παλῶν ὥχετο, ἔχων τῶς ὑμετέρους
 Ἰακύνθους: ὃν ἀκριβῶς ἡδὴ τῶς ὄντων ἀπάντων αἰ-
 θρώπων ἐχρότατα ὑμῖν διακέμενον. καὶ μετὰ ταῦτα ἔ-
 πειδὴ τὸν πρὸς ἀμφοπολιν πελεμεν πρὸς τὸν πολεμῆν
 εἰλετο γεμόσιος τῶς πρὸς χερρόνησον, καὶ οὐδὲν ἔχει ποιεῖν
 ὑμᾶς ἐκεῖ κακόν, μετοῖ πάλιν αὐτῶν ὁλῶσιν οἷς οἷς ὑμε-
 τέρους ἐχέρῃς, καὶ οἷς ἐχρυσίν ἀμφοπολιν κατ' ἐκείνον τ'
 χρόνον: καὶ παλῶν ἐκείσε ἐκ κηρύσσας ἀναχθεῖς ἵνα τὰ ναυ-
 τία τῇ πόλει πολεμῇ, ὑπὸ τῶς ἡμετέρων ἑλίων ἐλάω.
 ὅτ' ἐπὶ τὸν πῶντα δὲ καιρὸν, καὶ τὸ διεῖδαι ἐξ ὧν ταῦτα τὸν
 πολεμεν τὸν ἐπ' ἀμφοπολιν αὐτῇ τῇ δίκῃ δοῖναι, ὅτι οὐκ
 ἀφ' ἐδωκε ἔξ ὁμήρους, καὶ διότι πρὸς κέτιν ἐχρόν ὄνθ
 ὑμῖν καὶ μέλησιν ἔχων ταῦτα Ἰακύνθους, πίσις δεῦς καὶ
 λαβὼν, ἐστράτευσε μετ' ὑμῶν. ὡς δ' ἐκείνον δικαίον ἔχει

εἰν ὑμῖν ἔχειν, ἐκ ἀπρωλότα, τὸ παθόντ' αὐτὸν δικαίως
αὐτὸν ποῦτων ὡς οὐ φείδεται ἡ πόλις αὐτῷ σεφάτους καὶ π
λιτείαν καὶ ἅ πάντες ἐπίσταδε, δίδωκε. Καὶ οὗ ταῦτ'
ἀλβὴν λέγω, τότε ψήφισμα ἀνάγνωθι μοι τὸ πρὸς τῶν
οἰκιστῶν, καὶ τῶν ἰσχυροτέρων ὑποδολῶν, καὶ τῶν πικρῶν,
καὶ μετὰ τούτων τῶν μὴ τυτείαν τῶν τῆνι: ὅφρα οὐ λό
γος, ὅδε αἰτίας, ἀλλὰ ἀλήθειαν ὅσον ὧν λέγω. Λέγε
τῶν ὑποδολῶν.

Επιστολή, ψήφισμα, μαρτυρία.

Ὁ πρὸς τὴν καὶ τὸ πρῶτον οὐ πολεμῖν ὑμῖν ὥστε
καὶ ἐμὶδωσεν αὐτὸν, πολλαχόσε ἄλλοτε μετὰ τῶν πα
ρόν: καὶ μετὰ τούτων ὡς οὐδὲν ἐκὲν κακὸν εἶχε ποιῆν ὑμᾶς,
ἐπὶ τῇ πόλει, οὐ τὰν κακὰ ἐμελλε περὶ τῆ πό
λει: καὶ τῇ μὴ λαβεῖν ἀμνηστίν πάντων οὗτος αἰπὴν τα
τός οὖν, ἀκηκέατε ἐκ τῆς ὑποδολῆς, καὶ τῆς ψήφισματος,
καὶ τῆς μὴ τυτείαν. καὶ τὰ μὲν πρῶτα ριπὴν τῶν ὁρ
γῶν τῶν χειρῶν. μετὰ τούτων δὲ ἄλλα διασάου: χρὸ
νου γὰρ διελθὺν τὸς βραχέως, καὶ τῇ πολέμου πρὸς
κέρτην ὄντος ἡδὴ, πέμπει πρὸς ὑμᾶς ὑποδολῶν. μάλλον
δὲ ὅτι πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς κημιστόδοτον, οὐτὼ σφόδρα
ὑπὸ αὐτοῦ γὰρ οὐδὲ αὐτὸς ἐξέπαυθη τὴν πόλιν ἡγεῖτο,
συνειδὼς ἅ πεποίηκεν αὐτὸν ἡ χερρόνησον ὑπὲρ τῆ πό
λει καὶ μετὰ, πάντα τούτοις τὰν κακὰ διενωκὼς ποιῆν.
Διὰ δὲ ὑμᾶς τὸ πρῶτον διὰ τὸ πρὸς τῶν ὑποδολῶν ἀ
κούσαι: καὶ γὰρ ὅτι βραχὺ: καὶ θεωρήσει τὸν τῶν ποντ
ἀνδρώπῳ, ὡς ὑμῖν ἀπ' ἀρχῆς κέχρηται. ἐκείνος ὡς ἀ
πόμειδος γίγνεται πρὸς τῇ πικρῶν, τότε ἀπ' ἀμνηστο
λέως αἰσχυρῶν διαδῶς εἰς τὴν αἰάν, διὰ τῶν σύλληψιν
τῶν ἀρταβάζων συμβᾶσθαι τότε ὑπὸ αὐτοφραδάτου, με
θοῖ τὸ στρατόμα καὶ ἐκ τὸν τοῖς ἀρταβάζων κηδε
σαι. λαβὼν δὲ πίστις καὶ δούσ, ὀλιγορήσας τῶν ὅρων, καὶ

Δημοδίνους

πῆξας αὐτοὺς, ἀφυλάκτων ὄντων ὡς αὐτὸς πρὸς ὅλον
 τῆς ἐν τῇ χώρᾳ, καὶ λαμβάνει σκῆψιν, καὶ κέδριον, καὶ
 ἴλιον αὐτῷ, ἐκρεατὴς δὲ γλυόμενος κρύπτει τῆς χερείων,
 πρῶτα γὰρ ἐπαθε τοιοῦτον, οἷον οὐχ ὅτι στρατηγὸς αὐτῷ ἡγήσας
 σέ τις εἶναι φάσκων, ἀλλ' οὐδ' ὁ τυχὼν αὐτῷ πρὸς οὐδ' ὅτι
 πρὸς γὰρ χερίον ἔχων ἐπὶ θαλάττῃ, οὐδ' ὅτι αὐτὸς σιτητῆρ
 πῶς δὲ πορῆσθαι οἷς στρατῶν, εἰδὼς σιτητῆρ ἔχων αὐτῷ
 χερίοις ὑπέμενον αὐτῷ τῷ τείχεσι: καὶ οὐ διαρπάσας ὥς
 τῷ, ἐπειδὴ γὰρ ἀδικεῖν ἔγνω. ὡς δὲ συλλέξας δύναιτο πα-
 ρῶν ὁ ἀρταβάζος ἀφαιμῖος πῆξας τῆς αὐτοφραδῆτον, τῷ
 μετ' ὑπὸρχεν ὡδισίμῃς ἐκ τῆς αὐτῷ φρυγίας καὶ λυ-
 δίας καὶ παφλαγονίας οἰκείας οὐσης: τῷ δ' ὅπου ἄλ-
 λος, πάλιν πολιορκία πύρισις. αἰσθόμενος δ' οὐκ ὡς κα-
 κῶν, καὶ λογισμὸν λαβὼν ὅτι ληφθῆσέ τῳ, καὶ μηδὲν τῆς
 ἄλλων, τῷ γὰρ λιμῶ οἷον εἴτε πινὸς εἰπόντες, εἴτ' αὐτῷ συ-
 νείας ὅτι σωτηρία μὲν γλυοίτ' αὐτῷ τῷ, ἢ πρὸς ἀπαντας ἀν-
 θρώποις σώξει. εἴπ' αὐτῷ τῷ, ἢ ἡμετέρας, ὡς αὐτῷ ἀν-
 θῶποι, εἴτε γὰρ πρὸς ἀνθρώπων ἀνείκειν, εἴτ' ὅτι δὴ ποτε. γνὼς
 δὲ, ὅτι πρὸς πῶν ὡδισίμῃς ὑμῖν, ἢς ἀξιὸν εἶναι ἀνείκειν,
 βουλόμενος δὲ τῆς ἀποχάσεως τῷ κερμεῖναι χαρρόνησον
 ὑμῖν, καὶ δὲ τῷ, τὸν νηυσὶ δόκον δοκῶν ἐχθρὸν ὄντα τῷ κό-
 τυρος καὶ τῷ ἰοικράτῳ τῷ βούλειται, τῷ δὲ πρὸς ἀν-
 ρήσας * τῷ ἡμῶν ἀσφαλῆς ἐκ τῆς ἀσίας ἀφαιμῖος. τί
 δὲ συμβαίνει πρὸς τῷ, ὅτι δὲ γὰρ φαιδρὸς πρῶτα
 μα, ἐπ' αὐτοφώρῳ; ὁ μένων καὶ ὁ μένων οἱ κηδεύει τῷ
 ἀρταβάζος, ἀνθρώποι νέοι, καὶ κεχημενῶι ἀπερσοδὴ τῷ
 οὐ τυχίᾳ τῷ ἀρταβάζος κηδεύει, βουλόμενος τῆς χώρας
 ἀρῶν οὐδὲς αὐτῷ εἰρῶν, καὶ πρῶτα καὶ μὴ πολεμῶν μὴ
 δὲ κινδυνεύειν, πείθοισιν ἀρτάβαζον, τῷ μετ' ὑμῶν
 δὲ χαρίσθην, ἀφαιμῖος, καὶ μὴ πολεμῶν, ἀφαιμῖος
 εἰδὼς πρὸς οὐδὲν: διδάσκοντες ὡς ὑμεῖς, καὶ ἐκείνος μὴ δέλη,
 διαβίᾳτε,

ὁ καὶ τὰ ἀρίστοι καὶ τὰ λεία.

193

διαβίᾳ τε, καὶ οὐ διωκόμεθα καλῶς. ὡς δὲ τυγχάνει
τῶν τῆς ἀλότητος καὶ ἀπεροδοκίτου σωτηρίας ὁ χαί-
ρουμενος, διαβίᾳ εἰς τὴν χεῖρόνησον ἐφ' αὐτῇ δὲ τῇ ἀπον-
δῶ, τῶν δὲ ἐδίδου ἐπὶ λῆν τῶν κτύ, καὶ φῶς ὅπ
οὐχ ἔσπομεν κτύς αὐτὸν ὑδρόντα, ἢ τὴν χεῖρόνησον
ὅπως κοιμήσθαι ὑμεῖς συμπεῖσαι, ὡς τε πάλιν μιᾶς
σας αὐτὸν τῶν κτύ, τὰ ὑπόλοιπα τῆς ὑμετέρων χα-
ρίων, κριθῶν τὴν, καὶ ἐλεῶντα ἐπὶ λῶν. καὶ ὅπ
τῶν, καὶ ἡνίκά ἐτ' ἡν τῇ ἀσῆα, καὶ τὴν ὑδρόντα
πυμπε πρὸς ὑμᾶς, τὰν αὐτῇ ἐγνωκὼς ποιῆν ἐφ' αὐ-
κὺς ὑμᾶς, ἀπὸ τῆς διαβίᾳς γνώσεσθαι, ἡν ἐπὶ ἡσῶ.
ἐκ γὰρ ἀβύδου τῆς τὸν ἅπαντα χρόνον ὑμῖν ἐχθρᾶς, καὶ
ὅθεν ἡμεῖς οἱ σῶν καὶ λαβόντες, εἰς σῶν διέβαινον, ἡν
εἶχε κτύς. καὶ οἱ μὴ νομίζετε μὴ τ' αὐτὸς ἀβύδου
αὐτὸν ἔσπομεν, μὴ τ' αὐτὸς αὐτὸν τῶν σῶν, τῆς ὑδ-
ρολῆς ὑμῖν ἐκείνης πεμφθείσης, εἰ μὴ σωηθῆναι φωνᾶ-
κίοντι αὐτῶν τότε, καὶ σωηθῆναι τῶν αὐτῶν, βουλόμενοι
τῶν μὲν διαβίᾳ τὸ σῶν, ὑμᾶς πρὸς τὴν αὐ-
σφάλειαν. διαβίᾳ δ', ὅπρ' σωῖν, δόντος ἀρ-
βᾶν τὴν αὐτῶν αὐτῶν ὑπὲρ τῶν χεῖων. ὅτι τοῖς
νῦν ταῦθ' οὕτως ἔχει, λέγει τῶν ὑδρόντα, ἡν τ' ἐπὶ
φεν ἐκείνοσ, καὶ τῶν πρὸς τῶν ἀρχόντων τῶν ἐκ χεῖρόνη-
σου. γνώσεσθαι γὰρ ἐκ τούτων, ὅτι ταῦθ' οὕτως ἔχει. λέγει.

Επιστολαί.

Εἰς ὑμᾶς οὐκ ἐδίδου εἰς σῶν. ἀρ' ἔν' οἶδ'
αὐτὸν ἔσπομεν αὐτῶν ἀβύδου αὐτῶν, ἢ αὐτῶν σῶν, εἰ
μὴ σωηθῆναι τῶν, ὅτι τὴν πρὸς ὑμᾶς ἐπὶ πᾶσι
λῶν; λέγει δ' αὐτῶν τὴν ὑδρόντα αὐτῶν. καὶ θεωρεῖτε,
ὡς αὐτῶν ἀβύδου, τῶν ἀβύδου, ὡς αὐτῶν τῶν
αὐτῶν πρὸς ὑμᾶς ἐχθρᾶν ἐπὶ πᾶσι, καὶ τὰ μὲν ὡς πε-
ποίηκε λέγων, τὰ δ' ὑπὸ χεῖρων μὲν πρὸς τῶν. λέγει.

bb

Δημοσθένους

Επιστολή.

* Καλέγε. οὐ γὰρ, ὡς ἄνθρωποι ἀθηναῖοι, τὰ γεγραμμένα καὶ ἔχουσιν πολλὰς ἀξίας, εἴ γ' ὡς ἀληθῆ. νῦν δὲ ὅτε μὲν τῷ πονηρῷ οὐκ ἔστι τὸ εὖ εἶδαι, τῷ δὲ ἔγραψεν ἕξασπατων ὑμῶν. ἐπειδὴ δὲ ἔτυχεν, λέγε οἷα ἐπίνευν.

Μαρτυρία δρῶν.

Οὐκοῦν τῷ κομῆσαι τὰ ἀκρωλύτα χεῖρα ὑποχόμενου χειρὸς διὰ τὴν φωνὴν ὁ ἀρχὴν κρινῶν τῆς, περὶ τῶν ὑπαρχόντων γεληνῶσαι μέλους τῷ πρὸς τὸν οὐκ κινδύνους. λέγε δὲ ὅς ἐτόρῃσθε τοῖς ἀξίως.

Επιστολή.

Οἷα τε ὅτι πανταχόθεν τὸ πρᾶγμα μάρτυρεται, ὅτι διαβάς οὐκ ἔστι τὸν κόντιν, ἀλλ' ἐφ' ὑμῶν μετ' ἐκείνου ἐπερὶ τὸ. ἔτι τίνων τῶν μόνων ἀνάγκη μετὰ τὴν ὑπόστασιν, τῶν δ' ἄλλων ἕα. δὴλον γὰρ πού ὑμῖν γέγονεν, ὡς πεφειστικὸν ὑμῶν. λέγε.

Επιστολή.

Επίχαρ. ὡς θυμῷ οὐ γὰρ ἔστι μὲν ὡς ἀφ' ὧν χεῖρα ῥόνησον, τὰ λοιπὰ ἀφελῆσαι μετὰ τὰς αὐτὸν τοῖς ὑμέτεροις ἐχθροῖς ἐπεχίρει. γράφας δὲ ὡς ἀλεξάνδρου πρεσβυτάτου περὶ αὐτὸν οὐχ ὑπέδεξατο, τοῖς λησταῖς φαίνεται τῷ πρὸς ἐκείνου ταυτὰ περὶ τῶν. οὐνοὺς γε, οὐ γὰρ ἀπὸ τῶν ὑμῶν καὶ οὐδὲν αὐτὸν ὑποδείξας φερόμενος, οὐδ' ἕξασπατῆρας. οὐ τοίνυν ἐκ τούτων πω δὴλον ἐστὶ οὐτω σαφὲς δὴλον ὅν, οὐδὲν πιστὸν ἐστὶ ὡς ἐκείνός φησι, καὶ περὶ τοῖς τῇ πόλει προσέχειν: ἀλλὰ καὶ ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβαλόντων ἔστι φανερὸν τὸν. τὸν μὲν γὰρ κόντιν οὐκ ἔστιν ὅτι γὰρ ἐχθρὸν ὑμῶν καὶ πονηρὸν, ἀρκύνουσιν ὁ πύριον. ὁ δὲ κερδὸς ἐκ τῆς ὁ ναυὶ βασιλεύων μετὰ κινδύνου, καὶ πάντες οἱ τῶν κόντιος παῖδες. τῷ δὲ πρᾶγμα τῶν κύριος δὲ τῶν παρὸν σίαν καὶ τὸ δυνάμειν ἔχειν, ἀλλὰ

ὁ καὶ τὰ ἀριστοκράτους λόγος.

194

δημῶς ἐχρήσθαι. ἥκε δὲ κηλοσόδοτος στρατηγῶν, πρὸς οἷς
αὐτὸς ἐπέμπε πλὴν ὠδισολῶν ἐκείνων. καὶ αἱ ὑμέρις, αἱ
ὅτε ἦν ἁθροῦς τὰ τῆς σωτηρίας αὐτῶν, καὶ μὴ συγχωρῶν
τοὺς ἀρταβάζου, σώζον ἐμελλον αὐτῶν. τὴ δὲ περὶ σῆκον ἦν,
ὡς ἀνδρῶν ἀθροῦς, τὸν ὡς ἀληθῶς ἀπλοῦν καὶ ὅλων
πρὶν παρόντος μὲν στρατηγῶν, οὐχ ὃν ἐκείνος ἐφιστά
αὐτῶν φθονεῖν οὐδενός, ἀλλ' ὃν αὐτὸς ἐκείνῳ ὅλων περὶ
λετο τῆς πρὸ ὑμῶν, καὶ πρὸς ὃν πλὴν ὠδισολῶν ἐπέπομφε,
τετελευτηκότος δὲ κούτος, κνείον δι' ὃν τῆς περὶ γμά
των, ἐκ ἀρδουῖναι μὲν πλὴν χώρων οὐδέως ὑμῶν, κοινῇ δὲ
μεθ' ὑμῶν καὶ διασῶναι τὸν βασιλεία τῆς θράκης; δηλώσαι
δι' ὡς εἶχεν ὀνομασῶς ὑμῶν, καὶ ῥοιού του λαβόμενον; *
εἰ γὰρ φαίλω. ἀρ' οὐκ ἐποίησεν τὸν τῶν; πολλὰ γὰρ καὶ
διε. ἀλλὰ τὸν μὲν ἄλλον ἅπαντα χρόνον μῆνας ἐπὶ ἀδῆ
γαγεν ἡμᾶς περὶ τῶν ἐκ περὶ φανῶς ἐχθρὸς ὢν, καὶ οὐδὲ
λόγον ὠλάνθρων πον διδοῦς, καὶ κατ' ἀρχαίς μὲν ἡμῶν δέ
καὶ ναυσι μῆνας εἰς πᾶν τὸν ὄρμιζαμένων, ἀκκηότων ὅπ
πλησίον ὅσιν ἐκείνος, ὅπως συμμίξαμεν αὐτῶν, καὶ πᾶσι
τῶν τῶν εἰς λόγους ἔλθοιμεν, ἀριστοποιουμένης φυλάξας
ὅς στραπώτας, ἐπεχίρηνσε μὲν ἡμῶν τὰ σκάφη λαβῶν,
πρὸς δι' ἀπὸ κτείνει τῶν αὐτῶν. κατ' ἑρῶξε δι' εἰς πλὴν δα
λατῶν ἅπαντας, ἰππείας ἔχων καὶ φελοῦς ἵνας. μετὰ
τῶν δὲ πλοῦσάντων ἡμῶν οὐκ ἔστι τῆς θράκης τόπον οὐδέ
να οὐδὲ χωρίον. οὐδὲ γὰρ τῶν αὐτῶν εἰποις νῆ δια: ἀμνό
μενος δ' ἐπὶ τῶν μὴ παθεῖν ἐπὶ τῶν πᾶσι, ἐκ ἐστὶ ὅσων: οὐδὲ
ἡλθον μὲν οὐδ' αὖτ' ἐπὶ θράκης: ἀλλ' ἐπ' αἰὶν περὶ νηὶν, ἡ χερ
ρονήτου μὲν ἐστὶ καὶ ὡς ἡμετέρῳ, ἀκρωτήριον δι' αἰὶν πρὸς
πλὴν ἡμῶν ἀπὸ τῶν τῶν θράκης, ληστῶν δι' ὡς μετὰ καὶ κατὰ
πρὸς τῶν: αὐτὰ θὰ ἐλθόντων ἡμῶν καὶ πολιορκούντων τῶν
πρὸς, περὶ θὰς δὲ χερρὸν ἡμῶν πᾶσις τῶν ὑμετέρῳ, ἡμῶν μὲν
περὶ βάλαν, ἐβόηθ' δὲ τῶν ληστῶν, καὶ κατὰ ποντισαίς,
bb 11

Δημοσθένους

καὶ πρὸ τῶν περὶ τὴν ἀντιμεταβολὴν τὸν ὑμέτερον στρατηγὸν
ἐπεισε καὶ ἠνάγκασε, ἢ τὰ εἰληπὰ ἑαυτῷ ὑμῶν πρᾶτ-
τειν, ἢ αὐτὸς ὑπὸ τούτου ἐπειδὴ, ὡς ὁμολογῆκε καὶ ὑ-
πέχετό ὑμᾶς πρᾶξαι. καὶ γράφει δὴ τοῖς σωδῆκεσι τούτοις
τοῖς πρὸς κημιστόντον, ἐφ' αἷς ὑμῶν οὕτως ἡρῶνακτῆσα-
τε καὶ χαλεπῶς ἠνέγκατε, ὥστε ἀπεχειροτονήσατε μὲν τὸν
στρατηγόν, πέντε τελευτῶντες δ' ἐξημερώσατε. ἄλλοι δὲ μέντοι
ἡφαιδίω ἐγκρατοῦ, ἢ θανάτου ὑμῶν. καὶ οἱ περὶ τὴν
πινὰ χρὴ νομίζειν, ὡς αὐτοὶ ἀθηνῶσι, τούτω τῷ ἀλα-
γίαν, ὅταν τίσι δὴ δὴ τοῖς αὐτοῖς πρᾶξεις, τὸν μὲν, ὡς ἀδι-
κούντα, καταδύντα περὶ οὕτω, τὸν δὲ ὡς διδρῆγῃ
ἐν καὶ νῦν ὑμῶν μενον, ὅτι τῶν τούτω ἀληθῆ λέγω, τῶν
μὲν τῷ στρατηγῷ συμβαλόντων δὴ πον, μάρτυροὺς ὑμῶν εἰ-
μοι. καὶ γὰρ ἐκρίνεθ' ὑμεῖς, καὶ ἀπεχειροτονήσατε, καὶ ὠρ-
γήσατε: καὶ τούτω πάντα σωσίω ὑμῶν. τῶν δὲ ἐν πε-
ρίθω καὶ τῶν ἐν ἀλωπεκονήσῳ θέλει μοι τοῦ ὑμῶν
χρὶς μάρτυρος.

Τελεράρχη μαρτυροῦ.

Μετὰ τούτω τοίνυν ἐπειδὴ κημιστόντος μὲν ἀπὸ τῆς
τῆς στρατηγείας, ὑμῶν δὲ οὐκ ἐδόκουν καλῶς εἶχειν, οὐδὲ δι-
καίως αἰετὸς ἐκείνον γράφειν σωδῆκεσι, τὸν μὲν μὲν
τοῦ τῆς, τὸν διαπαντὸς δύνουν, ὑμῶν τῆς χρόνου περὶ τῆς
τα λαβὼν ὑπὸ τῆς σμικυθίωνος ὁ χρόνος οὕτως χαλεπῶς
μῆς, οὐκ οὐδὲ νομίζουσι τοῖς θραξίν ἀληθῶς ἀπὸ τῆς
ναι, γινούσιν ὅτι σωδῆκεσι πρὸς κερσοβλέπῳ αὐτῶν
πρὸς δίδωσι κερσοβλέπῳ τοῖς ὑμετέροις ἐχθροῖς. καὶ οἱ
λαβόντες αὐτὸν καὶ τὸν ἵον, καὶ ἀναγκάζοντες εἰς τὸ πέ-
λατος ἐν πλοῖω, τὸν μὲν ἵον ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ αὐτοῦ
τα τὸν ἵον ἀπὸ τῆς ἀπὸ τῆς ἀφ᾽ αὐτοῦ κατεπόντισαν. τῶν δὲ θρακῶν
ἀπὸ τῶν χαλεπῶς ἐν γινόντων αὐτῶν τούτοις, καὶ συστρα-
φῶντων, τῶν τε θρακῶν καὶ τῶν ἀμαθῶν, ἰδὼν τὸν καί-

ὁ κατὰ ἀριστοκράτους λόγος.

195

ρὸν δῶρον ἀθηνόδωρος, συμμαχίαν ποιησάμενος πρὸς τοὺς οἷός τ' ὡς πολέμειν. ἐν φόβῳ δὲ καλῶς ἀνέχων τὴν κερ-
σοβλήπῳ, γράφει ὁ ἀθηνόδωρος σιωδήκας, καθ' ἃς αἰαγ-
κάζει τὸν κερσοβλήπῳ ὁ μύθος: πρὸς τε ὑμῶς καὶ ἔως
ἐκσιλέας εἶναι μὲν τὴν ἀρχὴν κοινῶς τῆς θράκης εἰς ἑῶς
διηρημένῳ, πάντας δ' ὑμῖν ἀποδοῦναι τὴν χώραν. ὥς
δ' ἐν ἀρχαιρείαις ὑμῶς χαβείαν ἢ τὸν πόλεμον δῶρον
κατεσίσατε, καὶ τῷ μὲν ἀθηνόδωρῳ σιωδὴν διαφέρειν τὴν
δύαμιν, χρήματα οὐκ ἔχοντι πρὸς ὑμῶς, οὐδ' ἀφορμῶν οὐ-
δεμίαν τῷ πολέμῳ, τῷ χαβείᾳ δὲ μίαν ναῦν ἔχοντι μῶ-
νον ἐκπλεῖν, τί ποιεῖ πάλιν οὗτος ὁ χερσίδημος; ἃς μὲν
ῶμοσε πρὸς τὸν ἀθηνόδωρον σιωδήκας, ἑξαρνος γίγνε-
ται. καὶ τὸν κερσοβλήπῳ ἀρνέσθαι πείθει: γράφει δ' ἐ-
τόδ' αὖ πρὸς τὸν χαβείαν, ἐπ' ἧς πρὸς κηροσόδοτον διε-
νοτόδ' αὖ. οὐκ ἔχων δ' ἐκείνος, οἱ μὲν, δύαμιν σφύρειν ἡ-
ναγκάζει τὸν τοῦτο. ἀκούσαντες δ' ὑμῶς ταῦτ' ἐν τῷ δή-
μῳ, λόγων ῥηθέντων πολλῶν, καὶ τῆς σιωδικῶν πρᾶνα-
γνωσιστῶν, οὐτε τὴν χαβείαν δόξαν αἰσυνθέντες, ὅτε τῆς
συναγορεύοντων οὐδένα, ἀπεχειροτονήσατε καὶ τῶν αὖ
πάλιν τῶς σιωδικῶς, καὶ ἐψηφίσαντε ψήφισμα γλαύ-
κωνος ἐπόντος, ἐλέειναι πρὸς ἑῶς δόξαν ἀνδράσ' ὅς ὑμῶς
αὐτῆς. τοῦτο δ' αὖ ἐμμελὴς τῶς πρὸς ἀθηνόδωρον σιω-
δικῶς ὁ κερσοβλήπης, ὀρκίσει πάλιν αὐτόν: εἰ δὲ μὴ,
πρᾶ μὲν τοῖν δυοῖν βασιλείοι ἀπολαβεῖν ἔως ὀρκισθῶ, πρὸς
δὲ ἐκείνον ὁ πως πολέμισετε, βουλεύσασθαι. ἐκπεπλη-
κῶτων δὲ τῆς πρὸς ἑῶν συμβαίει τῶς χρόνοις εἰς τῶν ὑπὲρ
γμνῶν τὰ περὶ γμνῶν, ἢ δὴ τῶν ὑπὲρ τῶν γμνῶν, καὶ οὐδὲν
ἀπολλοῦν οὐδὲ δίκαιον ὑμῖν ἐδελόντων περὶ εἶναι, ὥς τε ἐβου-
δοῦναι εἰς ἀβόειαν. καὶ χάρις ἦκεν ἔχων ἔως ἐξέως, καὶ
στρατηγὸς ὑφ' ὑμῶς αὐτοκράτωρ εἰς χερρόνησον ἐξέπελ-
οὔτω γράφει πάλιν σιωδικῶς πρὸς τὸν χαβείαν, πρᾶχι-

bb iii

Δημοθένους

νομήνουν ἀθηνοδώρου καὶ τῶ βασιλέων, τῶν αἰπὸν εἰ-
σὶν ἀρῖσαι καὶ δικαιοῦνται. καὶ ὁ γὰρ ἐαυτὸν ὑψίλειγεν,
ὁ πικροφυλακῆτι πῶ πολὺν ἡμῶν, καὶ οὐδὲν ἀπολοῦν ἐγνώ-
κε ποιεῖν, οὐδὲ ἴσον. εἴθ' ὅν ὀρεῖτε ἐκ περσικῶν ὄνθ' ὑμῶν
ὅλγον, καὶ ὅπως αὐτὸς ὑμῶν δύναιται νομίσει οὕτω περὶς ὑ-
μῶν δυνόισι ἐχρῆντα, ἔχον οἶεσθε δεῖν ἰσομερόν ποτ' ἐάσαι
γινέσθαι, καὶ τῶν δι' ὑμῶν: οὐκ ἄρ' ὀρεῖται ἐγνώκετε.
ἵνα κρίνω εἰδῆτε ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, λάβε μοι πῶ ὡς
σολῶν, ἢ μετὰ τῶν πρώτων σωθῆκαίς ἡλθεν: εἴτα πρὸς βη-
ριστάδου. μάλιστα γὰρ οὕτω γνώσεσθε διδασκόμενοι.

Επισολή.

πείλει γε καὶ πῶ ὡς σολῶν, πῶ πρὸς τῶ βηριστάδου.

Επισολή.

Ἡ μὲν θῶν συμμάχια θῶν δυοῖν βασιλείων, ἔχον τὸν
τόπον μετὰ πῶ πρὸς κρουσιν πῶ δὲ τῶ περὶς κημισσόδο-
τον σωθῆκαίς σωσάσθαι, ἡ δὲ μετὰ κνῆτον μὲν αἰνησιμέ-
νου, χειρὶ δὲ ὁ γὰρ φαίδρου γελημελίου, ὅτι τῆς πό-
λεως ἐχρὸς ἔστιν. ὅς γὰρ ὅν ἡδαι δὲ παντὸς τῆ χρόνου
πάντων τῶ θρακῶν δυνούσας τὸν ὄνθ' ὑμῶν ἔχον ἔπει-
ριον ἡξίωσε λαβῶν, τοῖς ὑμετέρους ἐχρὸς κρηθιανοῖς ἐγ-
χειρῆσαι, πῶς οὐ μεγάλης ἐχρῆται δειγμά περὶς ὑμῶν
ὑψίφρον; ἄσθ' ὅν δὲ διώσας τὸν περὶς τῶ θρακῆς πόλεμον, καὶ
περὶς ἀθηνοδώρον ἐποίησας σωθῆκαίς, καὶ μετὰ τῶν ὁ
κερσοβλέπης, λέγει.

Σωθῆκαίς.

Ὁ τῶν θῶν γεγῆσας καὶ σωθῆκαίς, καὶ τὸν ὄρεν
ὅν ὑμῶν ἡκούσατε ὁμῶς, ἐπειδὴ πῶ μὲν ἀθηνοδώρου
δύναμιν διαφειμένῳ εἶδε, μετὰ δὲ μόνῃ τῇ χειρὶ χαβεῖαν
ἡκνῶντα, οὕτω τὸν ἰωιάδου πρὸς δὲ ὑμῶν, οὕτω ἄλλο
οὐδὲν ὧν ὥμοσεν ἐποίησεν, ἀλλὰ καὶ πῶ τῶ ἄλλῳ
τῶ γεγενημένων ἐν τῶ σωθῆκαίς, ἐξαρτος γινέσθαι

ὁ καὶ τὸ ἀριστοκράτους λόγος. 196
καὶ γράφει τῷ αὐτῷ τῷ σωτήρι: λάβε μοι καὶ λέγε
ταυτάσι.

Σωτήρι.

Εὐθυμῆσαι ὅτι καὶ τέλη καὶ δευτέρας ἡμέρας λαμβάνειν,
καὶ πάλιν ὡς αὐτοῦ τῆς χώρας οὔσης τῶς λόγους ἐποιεί-
το, τῶν δευτέρας τῶν αἰώνων τῶν αὐτῶν τῶν πελῶν κυρίους
εἶναι: καὶ τὸν ὁμηρον τὸν ἰόν τῶν ἰωάννου, ὃν ἔπειθ' σπου-
δῶν ὡς περὶ τὸν ἀσκηνοδωρον πρὸς δώσιν, οὐδ' ὑπὸ
χρῆται πρὸς δώσιν ἐλ. Λάβε μοι τὸ ψήφισμα, ὁ περὶ
ταῦθ' ὑμεῖς ἐψηφίσασθε. Λέγε.

Ψήφισμα.

Εὐθυμῶν τῶν ἐν τῷ μεγάλῳ τῷ πρὸς τῶν εἰς θεράνων, ὁ
μὲν κερσοβλάτης ἡμῖν ὑπὸς ἐλμει ταυτί, καὶ οὐδ' οὐλοῖται
ὡς λόγους δίκαιον: οἱ δ' ἐπὶ τοῖς ταυτί. Λέγε αὐτῷ.

Επιστολή.

Λέγε δὴ τῷ πρὸς τῶν ἐπιστολῶν ὑπὸς τῶν καὶ σκοπεῖ-
τε εἰ ἀρὰ ὑμῖν δοκῶσι μηδὲν ἐγκαλεῖν.

Επιστολή.

Αρά γε ὁρᾷτε καὶ σιωπεῖτε, ὡς ἀνδρὶς ἀθλῶν αἰοί, τῷ πο-
νηρίῳ καὶ τῷ ἀπίστῳ, ὡς αὐτῷ καὶ κατὰ τὸ πρὸς τὸν ἡδῆ-
κει κηροδότον, καὶ πάλιν φοβηθεὶς ἀθλῶν ὁδωρον ἐπαύσα-
το; καὶ αὐτῶς ἡδῆκει χαβείαν: πάλιν ὡς λόγους χρίσιν;
πάντ' αὐτῷ καὶ κατὰ τὸ πρὸς τῶν καὶ οὐδὲν ἀπλῶς οὐδὲ δι-
καίως ἐπεσσε, μεγάλῳ τῷ τῶν ὅσον μὲν χρόνον ἡ ὑμετέ-
ρα δυνάμεις πρὸν εἰς ἐλλησπόντῳ, κερσοβλῶν καὶ φονακί-
ζων ὑμῶς διαγίγονεν. ἐπεὶ δὲ εἶδε τάχιστα τὸν ἐλλησπον-
τῶν ὁρῶν δυνάμεις, οὐδὲν εἰς χεῖρας κατέλαβεν, καὶ ἀ-
παλλάξαι τῶν δυνάμεις ἀρχῆς, καὶ πᾶσι ὑφ' αὐτῷ τῶν κρή-
σασθαι τῷ ἀρχῇ, ὅτ' ἔγωγε πείραν ἔχων ὅτι τῶν περὶ ὑμῶς
οὐδὲν μὴ δυνάμει περὶ τὸν λῆσαι, πρὶν αὐτὸν ἐκβάλλῃ τῶν
τῶν. ἵνα δὲ ὡς ἔσται τῶν ποταμῶν, ψήφισμα τοιῶν π

bb iii

Δημοθένους

πρὸς ὑμῶν ἀρετῇ, ἵνα κερωθέντες αὐτῷ, εἰ μὴ δὴ ἡμᾶς καὶ ταύ-
την τὴν γραφὴν, ἡδὲ κὼτὸς μετὰ Φαυδρῶς οἱ δύο τῶν βασι-
λέων, ἡσυχίαν διὰ τὴν ἡρόν οἱ στρατηγῶντες αὐτοῖς, ὁ βιά-
νωρ, ὁ σίμων, ὁ ἀθῶν ὁδωρος, φοβούμενοι τὴν δὲ τῆς ψυ-
φίσματος συνεφαντίαν. ὁ δὲ, τῶν τῆς ἰζουσίαν ἀρ-
λαύσας, καὶ παρὰ τὴν ὑφ' αὐτῶν λαβὼν τὴν ἀρχὴν, ἰσχυρὸς
αὐτῷ ἐχθρὸς ὑπῆρχεν ὑμῖν. ἔχει δὲ ὁρμητήριον πρὸς πάντα
τὸν χρόνον αὐτῶν πετηνημένον, τὴν κρηδισμῶν πόλιν, ἣν αὐ-
τὸς ἀπάσαις μετὰ τῶν σιωπῆταις ἰσχυρῶς αὐτῶν χεῖρα φερε, τὸ
τελευτῶν δὲ καὶ Φαυδρῶς αὐτῶν ἀφείλετο πρὸς ὑμῶν.
καὶ τοὶ τῶν ἀπὸ μαγαληνῶν μετὰ τῶν ποδῶν ἡμῶν τί φρονεῖν
ἀδικοῦν: μετὰ πάσης δὲ ἀληθείας ἀπὸ τῶν δυνάμεων ὑμῶν περὶ
ρημῶν, τί περὶ τῶν αὐτοῖς ὁρμητήριον καὶ ἀλιπτεῖν χρῆ-
σιμον τῶν περὶ ἡμᾶς κλέμου. ἴσῃ γὰρ δὴ πᾶσι τῶν οἱ μετὰ
ἀπὸ μαγαληνῶν, ἀφῶς, οἱ δ' ἄλλοι τῶν ἀνελόντες, ὅτι τῆς
κρηδισμῶν πόλεως ἐχρῆσθε ὡς ἔχει, εἰ γλῆσσεται τὰ περὶ
τῶν θράκων δὲ πᾶσι τῶν κερσβλέπτῃ, πρὸς ἡμέραν ἔξεσιν αὐ-
τῶν βαλῆναι ἵνα χερρὸν ὀνησὸν ἀσφαλῶς, ὡς πρὸς γὰρ χαλκῆς
τῶν τῶν τῆς δουλείας περὶ τῆς βιοωτίας καὶ τῶν, ὅτι τῶν
ἐκ τῶν καὶ τῶν περὶ τῆς θράκων ἡ κρηδισμῶν πόλις: ὡς ὅν ἔ-
χει τόπον, ὅς τις οἶδεν ὑμῶν, οὐδὲ ἐκείνῳ ἀγροεῖ. πίνος εἴνε-
κα καιροῦ ποιεῖται καὶ διαπορεύσασθαι μὴ λαβῆναι ὑ-
μᾶς, ὅν ὑμῶν οὐ συμπερὶ σκεδῆσαι καὶ ὑμῶν αὐτῶν οὐ φεί-
λετε: ἀλλὰ κωλύει καὶ ὅσον δυνάτῃ, καὶ σκοπεῖν ὅπως
μὴ γλῆσσεται: ἐπεὶ ὅτι γε οὐδὲ αὐτὸν πνοῦν καιρὸν παρῆν,
δεδῆλωκε. οὐλίπῃ γὰρ εἰς μὲν ὀνείαν ἐλθόντος, ἐπεμ-
ψα περὶ αὐτῶν ἀπὸ μαγαληνῶν, πῆσις τοῖς ἐκείνῳ, καὶ παμ-
μῆναι. καὶ εἰ μὴ κρατῶν τῆς χώρας ἀμείδους ἀπεῖπε οὐ-
λίπῃ μὴ ὑπὸ βίαιαν, οὐδὲν αὐτῶν ἐν μέσῳ κλεμῆν ὑ-
μᾶς περὶ κρηδισμῶν ἡδὲ, καὶ περὶ κερσβλέπτῃ. Καὶ
ὅτι ταῦτ' ἀληθῆς λέγω, λάβε μοι τὴν χάριν αὐτῶν.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ταῦτα μὲν τοι δεῖ σκοπουμένους, ἀπιστεῖν, καὶ μὴ τε-
 τυφώσθαι, μὴ δὲ ὡς οὐδ' ἔτι περσείχων τὸν νοῦν. οὐ γὰρ
 ὧν αἰσθητὸς ὁ μόνος ὧς εἶναι φησι φανακίζων ὑμᾶς, χάρι-
 ειν ὅτι δίκαιον ὁφείλουν κερδοβλέπῃ· οὐ δ' ὧν μικρὰ αἰα-
 λίσκων ἰδίᾳ καὶ τοῖς στρατηγοῖς καὶ τοῖς ῥήτορσι χαρίσθη-
 μος διαπερσέσθαι περὶ ὑμᾶς, ἐπαίνους αὐτοῦ γράφε-
 σθαι. ἀλλ' ὧν ὁ σακεὺς κλέος γέγωνε τῷ περσέσθαι ὁ, τι βού-
 λεται, πανταχοῦ κακῶς ἀπὸ χειρῶν ὑμᾶς ποιεῖν φαίνεται,
 τοῦτων πολὺ μάλλον ὀργίζεσθαι προσήκει. οἱ μὲν τοίνυν
 ἄλλοι πάντες, ὅσοι πρὸ ὑμῶν ὀρρωσκόμενοι, ἐφ' οἷς
 οὐ πεποινησιν ὑμᾶς, τετίμηνται· οὗτος δὲ εἰς ἀπάντων
 ἢ ἢ ἄλλων μόνος ἐφ' οἷς ἐγχειρῶν οὐ διδύμῃ κακῶς
 ποιῇται. καὶ τοι τῷ τοιαύτῳ τὸ δίκαιον, ὡς ἔδωκε δικαίως
 αὐτῷ, ἀφείσθαι, μεγάλην δωρεὰν πρὸ ὑμῶν ὡς. ἀλλ' οὐ ταῦτα
 δοκεῖ τοῖς ῥήτορσιν· ἀλλὰ πολίτης, οὐδ' ἔτι, σέφασιν,
 δωρεαί. δι' ἃ τοῖς ἰδίᾳ δίδωσιν. οἱ δ' ἄλλοι πεφρακ-
 σμένοι καὶ θοοὶ, τα περσέσθαι θαυμάζοντες. τὸ τελευ-
 τῶν δὲ νῦν καὶ φύλακας αὐτῶν κατέστησαν ὑμᾶς ἐκείνους δὲ
 τῷ περσέσθαι τοῦτον, εἰ μὴ τῷ γράφῃ ἐποιήσα-
 μθα ὑμῖς ταυτηνί, καὶ τὸ ἔμμετρον καὶ ἰσορροπῶν
 ὡς ἐκείνους ὀρεγνέει πόλιν αὐτῶν διαπερσέσθαι, ἐφροῦρε χαρίσθη-
 μεν. καλὸν γὰρ. ὃ γὰρ ὡς οὐ καὶ θεοὶ, ὅς γε αὐτοὺς περσέ-
 σθαι ὑμετέρους ἐχθροὺς μετὸν λαμβάνων ἐδουλόρει, ὅτι
 ὑφ' ὑμετέρων ἀντίστροφος φανῆται φυλακτόμενον; ἴσως
 τοίνυν ἐκείνους αὐτοὺς μ' ὀρεγνέει, πῶς περσέσθαι οὕτως
 ἀκρεβῶς ἐγὼ καὶ πῶς λαμβάνω καὶ αὐτοὺς ἢ ἢ ἀδίκημάτων
 εἶασι, καὶ οἱ δ' ὅτ' αὐτοὺς ἐποιήσθαι πολίτην οὐδ' αὖτε ἴπον,
 οὐδ' ὅτ' ἐπηνέβη, οὐδ' ὅλως περσέσθαι πρὶν τὸ ἀντίστροφον
 πῶς γινέσθαι, λόγον ἐποιήσθαι οὐδ' ἴνα. ἐγὼ δ' ὡς αὐτοὺς
 ἀδυνατοί, περὶ ὑμᾶς ἀπαθῶν ὅτι αὐτῶν ἀλήθειαν. καὶ γὰρ

Δημοδίνους

ὥς αἰάξιος ὡς ἡ δὴν. καὶ πρὶν ὅτε ὅτων ἡξιοῦν, καὶ οὐκ
 ἀντίποιον, ὁμοῦ λατῶ. δὲ τί; ὅτι, ὡς αἰσθόδης ἀθηνᾶιοι, πρὸς
 τὸν μὲν ἀσπινέδρον ἡρόν μὲν ἔσεται κλητὸν ἀσπιδόμειων
 ἐτοίμως ποδὶ ἀντὶ πρὸς ὑμᾶς εἴα τὰ ληθῆ λέγοντα ἐ-
 μαυτόν. ἔπειθ' ὦν μὲν ἐκείνος * οὐρίσκετο ὕδαπατὶς ὑμᾶς
 μὲν τὸν δία καὶ ἔως θιούς ἀπὸντας, οὐδενὸς εἰσέσει μρι φθο-
 νεῖν. κακὸν δὲ οὐδὲν ἐώρων ἔσθ' ἔφην ὑμᾶς πεισομέλους,
 εἴπιναι ἡδυνήσεται κλητὸν ἀσπιδόμειων, καὶ * περκαλῆσθ' ἔπειθ'
 λοιποὺ ποιῆν ὑμᾶς ἀγαθόν. εἰ γὰρ τῷ κλητὸν ποιῆσθαι
 ἡγεφανοῦν τῷ τ' αἰὲν ἀμφότδρα. ἔπειθ' ἡ δ' ὁρᾷ πρὸς
 καλῶσι δολαχόμενον πρὸς τοῦτον, δι' οὗ, εἰ μόνον ἀνέπλησ-
 ται ἔως εἰσάδῃ ὕδαπατὶς ὑμᾶς ἔσθ' ἔφην ἀντὶ, τῷ γε
 ἔξω ὧλων καὶ βουλομείων αὐτὸν ποιῆν ὑμᾶς ἀγαθόν, κα-
 κείνον κωλύειν ἐκείνῃ πρὸς τὸν ὑμῖν, οἷς ἀθλοσώζον λα-
 τῶ, σίμωνι, εἰαίον, ἀρχέδιον τὸν βυζάντιον, ἔως θρακῆς
 ἔως δύν, ἔως βασιλέας, ὅτων μνηνὶ μὴ τ' ἀντιπῶσθαι,
 μὴ τε κωλύειν ὕδαπατὶς κλητὸν καὶ κλητῶν. κλη-
 τῶν τὸ μὲν, οἷς ἐμμελὲν ἐκείνος λαβὼν μνηνὶ ἔσθ' ἔφην
 γε δὲ τῷ πόλιν ἐλάττειν, ἀπλήγειν, ἡ κακῶς ἰδία πρὸς
 πρὸς τοῦτον, ἡ σικεφαντῶντος εἶναι, τὸ δ' ἐφ' οἷς μέγα πρὸς γ-
 μα ἀλλοτῶν τῷ πόλιν καπιδόλῃ, ἀντιπῶσθαι,
 χρυσοῖ καὶ πρὸς πόλιν ἀσπιδόμειων ἔσθ' ἔφην δὲ τῷ τ' ἐπὶ
 ἐκείνοισι οὐδὲν εἰπὼν, νῦν λέγω. ἔστι τῶν τῷ αἰὲν τοῦτον
 πρὸς τοῦτον, δι' οὗ πρὸς τοῦτον πρὸς τὸν ὑμᾶς: ὦν ὁ κερσο-
 βλῆπης καὶ ἡ καλῶν ἡσῶς ἀντιπῶσθαι ἔσθ' ἔφην τῷ πόλιν,
 τῷ δ' ὅτ' ἔσθ' ἔφην ἔσθ' ἔφην: νῦν δὲ γ' εἰσὶ ὧλοι, καὶ χρυσὸς πα-
 ρέσθ' ἔφην τῷ τῷ. οὐδὲν δὲ μνησθῆναι. οὐδὲ γὰρ λακεδαί-
 μωνος ὅτ' ἔσθ' ἔφην, οὐκ ἀντιπῶσθαι μνησθῆναι εἴ τι κακὸν ἐ-
 πὶ τῷ τῷ ἡμᾶς ὅτ' ἔσθ' ἔφην: οὐδὲ θιβαίους, οὐδὲ δολοίους
 τὰ κλητὸν ἀντιπῶσθαι. ἐγὼ δ' ἡσῶν μνησθῆναι τὸν λόγον εἰ μὲν
 εἴπιναι καὶ βουλομείων γε γε μνησθῆναι τῷ κλητὸν ἐπὶ, καὶ

ὁ καὶ τὰ ἀριστοκράτους λόγος.

178

τῷ χαρίδῃμω. κωλυόντων * ἡμῶν τῶν ἑλλήνων ἔλεγον, ὁρῶντες
αὐτὸν λέγοντες. εἰ δὲ τοιούτου μὲν μηδὲν ὄντος μὴ δὲ γὰρ χαρμ
μὲν, βεβλόμενοι δὲ μείζω τῆς δεινότητος ποιήσῃ δὲ τῆς παρ
ὑμῶν ἀδελφῶν λαβεῖν ὅς ἐκείνους στρατηγούς, θεινὰ ποιῶν αὐ
τοὺς ἡγούμενους. οὐ γὰρ ὅτι δίκαιον, ὡς αὐτοὶ οὐκ ἀθηναῖοι, ὅς
ἦν σὺ θῆναι ζητῶντων λόγους πρὸς ὑμᾶς λέγειν, ἵνα
τῷ ὅπως ἀδικεῖν αὐτοῖς ὕψισται, προσηλόντων. χωρὶς ὅτι
των, εἰ μὲν ἐχθρὸς ὢν χαρίδῃμος κακῶς ἐποίησεν, ὅπως δὲ
φῆσας εἶναι μετεβέβλητο, τὰς αὐτῶν τῶν ἡμετέρων ἐ-
πειδὴ δὲ οὐ τοιούτον ὅστις, ἀλλ' ὅτι οὐ ὅπως εἶναι προσηλόν-
των, ἐκ τούτου πλεονεξία ὑμῶν ὕψισται, εἰ μὴ καὶ δι' ἐκεί-
να διὰ μισθῶν, δὲ τῶν ἡμετέρων γὰρ ἀπιστεῖν δὴ πρὸς προσηλόν-
των μὲν τῆς μὴ μνηστικῆς, ἔγωγε ὡς δὴ πῶς λέγω. ὁ μὲν,
εἴνεκεν τῆς τιμῆς ποιῶν, τὰς τοιαύτας ὕψισται, μνηστικῆς
καὶ ὁ δὲ ἵνα τῆς μὴ παθεῖν ἀλλὰ φυλαξάσθαι σκοπῶν, σὺ
φρονεῖ. ἵσως τοίνυν καὶ τοιαύτην τινα ὁρῶσιν ὑπόνοιαν, ὡς
ὁρμηκότερα νῦν τὸν ἀνθρώπον ὅλον εἶναι καὶ βεβλόμενον π
ποιεῖν ἀγαθὸν τὴν πόλιν, εἰς ἀθυμίαν. ἢ ἴσως εἰ καὶ
ἡμετέρους μετὰ, καὶ ποιήσονται ὑπὸ πᾶσι πρὸς ὑμᾶς ἔχειν.
ἐγὼ δὲ, ὡς αὐτοὶ οὐκ ἀθηναῖοι, θεάσασθαι ὡς ἔχω. εἰ μετ' ἀλη-
θείας ἀπλῶς ὡς ὅπως ἡμῖν, καὶ νῦν διὰ πάντα τὰ γὰρ
ἐμελλεν ἡμῶς ποιήσιν: οὐδ' αὖ οὐτω ὅτις ὡς μὲν δὲ ἔιν ἀ-
κούειν τὸν λόγον. ὁ δὲ να γὰρ νομίζω τοσαύτην ἀγάθ' αὐτῶν
σαι, δι' ὃν ὑμῖν προσηλόντων ὑποσηλόντων, καὶ πρὸς ἀφαινεῖται δι
καὶ αὐτοῖς, τὴν ἡμετέραν θεάσθαι. ἐπειδὴ καὶ φρονεῖν καὶ
οὐδ' ὅτι πρὸς ὑμῶν ὕψισται, ἐγὼ γὰρ λέγω, ἐν οἷν ἀγαθὸν θά-
τορον ὑμῖν, ἐὰν καὶ ἡμετέροις, συμβήσεται. ἢ γὰρ ὕψισ-
πατὴς πρὸς ὑμῶν, νομίσας οὐκ ἐπ' ἀνθρώπων: ἢ εἰ πρὸς αὐ-
τῷ βουλομένῳ πρὸς ὑμῶν ὅστις οἰκείως ἔχειν ὡς ἀληθῶς,
ἀγαθὸν ποιῶν πειράσεται, γινώσκοντες ὅτι φρονεῖν ἐκείνῳ
βούλεται πρὸς ὑμᾶς. ὡς τε καὶ εἰ μὴ δὲ δι' αὐτῶν ἀλλων, δὲ

Δημοφώνου

ἔστιν ἡ καὶ τῆς αἰδομένης συμφορῆς. Ἀξίον τίνην, ὡς αὐ-
 τοὺς ἀθηναῖοι, καὶ κῆτο ὄξετάς τε, πῶς ποτε οἱ παλαιὸι τοῖς
 τιμὰς ἀέμεν, καὶ τοῖς δωρεὰς τοῖς ὡς ἀληθῶς δουροῖς τοῖς,
 καὶ ὅσοι πολλοὶ τῶν τῶν ὄντες, καὶ ὅσοι ξυνοί. καὶ μὲν ἱ-
 δητ' ἐκείνους ἀμεινον ὑμῶν χρωμένους, καλὸν τὸ μιμήσα-
 ῖσθαι: αὐτὸ δὲ ὑμῶν αὐτοῖς, ἐφ' ὃ μὲν ἔσται τὸ περὶ τὴν. περὶ
 τὸν μὲν τίνην ἐκείνοι διμυστοκλέα τὸν τῶν ἐν σαλαμῖνι ναυ-
 μαχίαν νικήσαντα, καὶ μελ' ἀπ' αὐτὸν τὸν ἡρώμενον μῦρα δῶνι,
 καὶ πολλοὺς ἄλλους οὐκ ἴσα τοῖς νῦν ἀγαθὰ στρατηγῶν εἰρ-
 ρασμίων, οὐ χαλκῶς ἴσαντα, οὐδ' ὑπερβολὰς. οὐκ
 ἀρὰ τοῖς ἀγαθὸν τι ποιοῦσιν ἐαυτοῖς χρεὶν εἶχον; σφόδρα
 γε, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, καὶ ἀπεδίδοσαν γε καὶ αὐτῶν κα-
 κίων ἀξίαν. ὄντες γὰρ πολλοὺ πάντες ἀξιοί, περὶ κείνων
 ἐκείνους αὐτῶν ἡγεῖσθαι. ἐστὶ δὲ σὺ φροσιν ἀνθρώποις καὶ
 περὶ ἀληθείαν βουλομένοις σκοπεῖν, πολὺ μείζων πρὸς
 τῆς χαλκῆς εἰκότος, τὸ καλὸν καὶ ἀγαθὸν αὐτοῖς κεκρί-
 σθαι περὶ τῶν. καὶ γὰρ καὶ τῶν δῶν, οὐδενός, ὡς αὐτοὺς
 ἀθηναῖοι, τῶν τὸ τε ἀπεδίδοντο ἐαυτοῖς. οὐδ' ἐστὶ οὐδείς
 ὅς τις αὐτῶν τῶν ἐν σαλαμῖνι ναυμαχίαν διμυστοκλέας,
 ἀλλ' ἀθηναίων: οὐδὲ τῶν ἐν μῦρα δῶνι μάχην μελ' ἀπ' αὐ-
 τοῦ, ἀλλὰ τῆς πόλεως. νῦν δὲ, ὡς αὐτοὺς ἀθηναῖοι, πολλοὶ
 ἔστιν λέγουσιν, ὡς κέρκυραν εἴλετο πτόλιος, καὶ τῶν μῦ-
 ραν καπὶ κέρκυρας, καὶ τῶν πτόλιν νάξον ναυμαχίαν
 ἐνίκησε χαρδαίος. δοκῇ τε γὰρ αὐτοῖς τῶν δῶν τῶν πα-
 ραχρῆν τῶν πτόλιν τοῖς ὑπερβολαῖς, αἷς δὲ δώκετε ἐπὶ
 αὐτοῖς ἐνίστασθαι τῶν, τοῖς μὲν δὲ κλιπκῶς, δωρεὰς: οὐ-
 πως ἐκείνοί τε καλῶς καὶ λισσέονται τῶν ἐδίδοντο αὐτοῖς,
 καὶ ὑμεῖς οὐκ ὀρθῶς: τοῖς δὲ τῶν ξυνοί, πῶς; ἐκείνοι μὲν ὡς
 νῦν φαρσαλίῳ δώδεκα μὲν τάλαντα ἀργυρίου δόντι
 περὶ τὸν ἐπ' ἡϊόνι τῇ περὶ ἀμυπολὸν πόλεμον, ἔλακτο-
 σίοις δὲ ἱπποῦσι πενέσας ἰδίοις βοηθήσαντι, οὐκ ἐλπίσιν.

ἄνθρωποι, καὶ τὸν αὐτὸν πρὸς ἀρχικτίνην, ἀσώγιμον εἶναι· ἀλλὰ πολι-
 τείαν ἐδοῦσαν, καὶ ταύτῃ ἐκινῶν ὑπελάμβανον εἶναι τὴν
 ὑμῶν. καὶ πάλιν πρὸς δίκην τῷ καὶ τῷ τῷ βαρβαρόν
 πότ' ἡδίστα τέκνον βασιλεύοντι μακεδονίᾳ, ὅς ἀναχω-
 ροῦντας ἐκ πλάταιων τῶν βαρβαρῶν διαφθείραν, καὶ
 τέλειον ποιήσονται τὰ τύχημα τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἐφ' ἡμῶν
 ἀσώγιμον, ἐκὼς ἀρχικτίνην πρὸς δίκην, ὃ βασιλεὺς ὁ πρὸς
 σὼν ἐχθρὸς δι' ἡμᾶς ἀρχιδίθευ· ἀλλὰ πολιτείαν ἐδω-
 κεν μόνον. καὶ γὰρ τότε μὲν οὕτω τίμιον ἦν πᾶσιν ἀν-
 θρώποις τὸ γινώσκειν πολιτείας πρὸς ὑμῖν, ὥςθ' ἔπειτα τῷ τυ-
 χεῖν τούτου τηλικαῦτα ἡμᾶς ἀγαθὰ ἢ θάλασσαν ποιῆν· νῦν δ'
 οὕτως ἄπληστον, ὥς τε τῶν τετυχηκέτων πολλοὶ πλείω κα-
 καὶ τῶν φανερῶν ἐχθρῶν εἰσιν ὑμᾶς εἰργασμένοι. οὐ μόνον
 δι' αὐτὴν τῆς πόλεως ἡ δωρεὰ περὶ πηλίκους καὶ φάουλῃ
 γίγνεται, ἀλλὰ καὶ πᾶσι δι' αὐτὴν τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν καὶ τῶν
 ἐχθρῶν ἐκτόρων, τῶν τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ καὶ τὰ
 νηρείαν. οἱ τοσαύτην ἔπειτα βολὴν πεποιῶται τῆς αὐτῆς
 αἰσχροκερδείας, ὥς τε τῶν ἡμᾶς καὶ τῶν πρὸς ὑμῶν δωρεάς,
 ὥς πρὸς οἱ τὰ μικρὰ καὶ κομιδῇ φάουλᾳ ἀρχικτηνόντες,
 οὕτω πωλοῦσιν ἐπιδωκίζοντες, καὶ πολλὰς ἀρχὴν αὐ-
 τῶν λημμάτων γράφοντες πᾶσι, ἡ αὐτῶν βουλῶνται. πρὸς
 τὴν μὲν εἰσιν ἡμῶν τῶν τελευτῶν πρὸς τὸν μνηστῆρην, ἀρισ-
 τοκράτειον ἐκείνον, οὐ μόνον αὐτὸν καὶ ὅς ἔχουσιν οὐκ ὄντας
 πάντων ἡξίωσαν ὅσων ἐβουλήθησαν, ἀλλὰ καὶ δύο ἀβυδῶ-
 νους μετὰ θνητὰς καὶ πνηροτάτους ἀνθρώπους περ-
 σέθην αὐτῶν, Φιλίσκον καὶ Ἀγαγιόν. πάλιν ὑμῶν
 δόξα τὸς τι ποιῆσαι τῶν δεόντων ὑμῖν πρὸς τὸ πανθ' ἂν μέ-
 γιστ' ἦν αὐτῶν δοῦναι, περσέθην αὐτῶν δύο φρασικρίδην,
 καὶ πολυδείνῃ, ἀνθρώπους οὐδὲ ἐλδοσίρους γὰρ ἀλλ' ὀλί-
 θρους, καὶ τοιαῦτα πεποιήκους, οἳ λέγειν ὀκνήσειαν αὐ-
 τῶν δὲ φρονῶν τὸ τελευτῶν δὲ νῦν, ἐπειδὴ κερεβλέπῃν

ἡξίου ὦν αὐτοῖς ἐδόκη, καὶ παρὶ τούτων ἦν ἡ ἀπορροή, πρὸς
 πιδίασιν δύο αὐτῶ, τὸν μὲν, ὅσα * αὐτοῖς ἀκκιέσασθαι ἐργασ-
 μέλιον κακὰ, τὸν δὲ ὅλως ὃν οὐδεὶς οἶδεν ἀνθρώπων τίς ὅστιν
 εὐδερκεῖν ὄνομα. τοι γὰρ τοι δὲ τῶν αὐτῶν, ὡς αὐτοῖς ἀπὸ
 καὶ οἱ, μικρὰ ἂν περὶ τῶ μεγάλῳ φαίνεται. καὶ τὸ περὶ γ-
 μα ἡ δὲ καὶ * πρὸς τὸν βασιλεῖ. καὶ οὐκ ἔτι τῶν αὐτῶν ἀπό-
 χη. ἀλλ' εἰ καὶ μὴ φυλάξετε ἐκαστον τούτων, ἐκείνων γε οὐ-
 δεμία χρεὶς ὥς ἔοικε. τὸ μὲν καὶ ταῦθ' οὕτως αἰσχροῦς περὶ
 ληλυθῆναι, εἰ δὲ μὲν παρρησία εἴπῃ τὰ ληθῆ, οὐδὲ
 νόσ' ὑμῶν, ὡς αὐτοῖς ἀπὸ καὶ οἱ, μάλιστα εἰσιν αἱ τοι. οὐδὲ
 εἰ δὲ κεν εἴη λαμβάνειν ἐξ ἑαυτοῦ πρὸς τῶν ἀδικούντων. ἀλ-
 λά καὶ τὰ θ' ὅτι ληλυθῆναι ἐκ τῆς πόλεως. καὶ τοι σκέψασθε
 ὡς ἐκείνοι οἱ πρὸς οἱ ἀδικοῦντας ἐαυτοῦς, εἰ πρὸς
 πλεονέχεις ὑμῶν. ἐκείνοι θεμιστοκλέα λαβόντες μείζον αὐ-
 τῶ ἀξιολύτῳ φρονεῖν, ὅτι ληλυθῆναι ἐκ τῆς πόλεως, καὶ μηδὲ
 σμὸν κατὰ γινώσκον· καὶ κίμωνά οἱ τὴν πόλιν μετὰ κίνεσε
 πολιτείαν ἐφ' ἑαυτῇ, πρὸς τῶν μὲν ἀφῆκεν ἡμῶν, τὸ
 μὴ δυνάτω νικῶν, πεντήκοντα ὅτι τὰ ληλυθῆναι εἰς ἐπερξαίν.
 καὶ εἶχον τὸν τῶν περὶ σφῶν τοῦ περικαυτὰ αὐτοῦς ἀ-
 γασθὰ ἐργασμῶν ἀνθρώπων· δικαίως. οὐ γὰρ αὐτοῖς ἀ-
 πεδιδυτο τὴν αὐτῶν ἐλδοῦν δόξαν, καὶ μεγαλοψυχία
 τῶν ὁρῶν· ἀλλὰ χρυσὸς μὲν ὄντας ἐπὶ τῶν· ὡς χειροῦσι
 δι' ἀδικεῖν οὐκ ἐπέτρεπον. ὑμεῖς δὲ, ὡς αὐτοῖς ἀπὸ καὶ οἱ, ὅτι
 τὰ μέγιστα ἀδικοῦντας καὶ φανερὰς ὅτι λεγόμενους, αὐ-
 τῶν δύο ἀσθεῖα εἴπωσι, καὶ πρὸς τῶν φυλετῶν ἱνὲς ἡρμῆ-
 νοὶ σωδικοὶ δεηθῶσιν, ἀφίετε. ἐάν δὲ καὶ καλῶς ἡμῶν σκε-
 του, πέντε καὶ εἴκοσι δραχμῶν ἐπιμήσατε. καὶ γὰρ τοι
 τότε, τὰ μὲν τῆς πόλεως ὡς εὐπορα καὶ λαμπρὰ δημό-
 σία· ἰδίᾳ δὲ οὐδεὶς ἀποδρεῖχε τῶν πολλῶν. πενήμιον δὲ·
 τὴν θεμιστοκλέους μὲν γὰρ οἰκίαν, καὶ τὴν μελπαδου, καὶ
 τῶν τότε λαμπρῶν, εἴς τιν' αὐτῶν οἶδεν ὑμῶν ὁ ποῖα περὶ ὅστιν,

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ΠΗΛΙΚΕΝ ΠΟΤ' ΑΥ' ΕΝΑΓΞΕΙΝ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΚΕΙΝΟΙ ΟΙ ΕΠΟΡ' ΔΕ-
 ΞΗΣ ΚΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΣ ΤΕΛΕΥΤΗΓΑΝΤΕΣ, ΚΑΙ ΚΕΛΑΝ ΚΑΙ ΚΑ-
 ΛΩΝ ΟΥΤΩΝ ΕΥΘΟΜΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑΛΙΠΟΝΤΕΣ, ΕΙ ΑΡ' ΑΙΔΟΙΝ-
 ΤΟ, ΟΠΩΣ ΠΟΛΙΣ ΕΙΣ ΥΠΗΡΕΤΟΥ ΧΗΜΑ ΚΑΙ ΤΑΞΙΝ ΠΕΡΕΛΗΛΥ-
 ΘΕΙ, ΚΑΙ, ΧΑΡΙΘΗΜΕΝΕΙ ΧΗΦΡΟΙΡΕΙΝ, ΕΒΛΕΠΕΤΑΙ: ΧΑΡΙΘΗ-
 ΜΟΝ, ΟΙ ΜΟΙ. ΑΛ' ΟΥ ΕΔΩΚ' ΟΥΤΙ ΤΟ ΔΕΙΝΟΝ, ΟΥ ΕΔΩΚ', ΕΙ ΤΩ ΠΕ-
 ΡΟΝΩΝ, ΟΙ ΤΩ ΑΠΟΝΤΩΝ ΔΙΩΛΩΘΑΝ ΑΡΕΤΗ, ΧΕΙΡΟΝ ΒΟΥ-
 ΛΟΜΕΘΑ: ΑΛ' ΟΥ ΚΑΙ ΠΑΝΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ. ΠΩΣ Ξ' ΟΥΚ
 ΑΙΧΡΟΝ ΧΙΓΝΗΤΑΣ ΜΕΛ' ΟΥΒΟΥΣΙ ΝΗΣΟΝ ΟΙΚΟΥΝΤΑΣ ΟΥΤΩ ΜΕ-
 ΚΡΑΝ, ΚΑΙ ΟΥΔΕΝ ΕΛΘΟΝΤΑΣ ΕΦ' Ω ΜΕΓΑ ΔΗ ΦΡΟΝΕΙΝ ΕΙΚΟΣ ΗΝ ΑΥ-
 ΤΩ, ΛΑΜΠΙΝ, ΟΣ ΜΕΓΙΣΤΑ ΝΑΥΚΛΗΕΙΑ ΚΕΚΤΗΤΑΙ ΕΛΛΗΝΩΝ,
 ΚΑΙ ΚΑΤΕΣΚΕΥΑΝΕ ΤΩ ΠΟΛΙΝ ΑΥΤΩΙΣ ΚΑΙ ΤΟ ΕΜΠΟΡΙΟΝ, ΜΗ-
 ΔΕ ΠΩ ΚΑΙ ΤΗΜΟΡΟΝ ΠΟΛΙΤΗΝ ΠΕΠΟΙΩΘΑΙ: ΑΛ' Α ΜΕΓΙΣΤΗ ΑΥ-
 ΤΩΝ ΤΗΣ ΑΓΕΛΕΙΑΣ ΗΞΙΩΚΕΝΑΙ ΤΗΣ ΤΩ ΜΕΤΟΙΚΟΥ: ΚΑΙ ΜΕΓΑ-
 ΡΕΙΑΣ ΟΥΒΟΥΣΙ ΕΩΣ ΚΑΤΑΡΑΓΑΣ ΟΥΤΩΣ ΟΥΤΙ Π' ΑΥΤΩΙΣ ΣΕ-
 ΜΝΥΕΙΝ, ΑΣΤΕ ΟΥ ΜΩΝΑ ΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ ΤΟΝ ΜΕΤ' ΕΛΥΤΑΝΘΡΩ-
 ΛΑΒΟΝΤΑ ΕΛΕΓΕΙΣ ΔΙΑΚΥΣΙΑΣ, ΟΤ' ΕΙ ΑΙΓΡΟΣ ΠΟΤΕ ΜΟΙΣ ΗΤΥΧΗ
 ΓΑΜΕΝ ΗΜΕΙΣ, ΠΕΜΠΟΝΤΩΝ ΛΑΚΕΔΑΙΜΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΚΕΛΕΥΟΝΤΩΝ
 ΠΟΙΗΣΑΘΑΙ ΚΑΛΙΤΗΝ, ΑΡΧΗΚΡΙΝΑΘΑΙ ΑΥΤΩΙΣ, ΟΤΙ ΟΤΑΝ ΑΥΤΩΣ
 ΙΔΩΣΙ ΑΝΑΡΠΑΤΗΝ ΑΥΤΩΝ ΠΕΠΟΙΗΜΕΝΟΥΣ, ΤΟΤΕ ΚΑΙ ΑΥΤΩΙ ΜΕ-
 ΓΑΡΕΙΑ ΠΟΙΗΣΟΝΤΑΙ: ΚΑΙ ΩΡΕΙΤΑΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ, ΜΕΘΟΣ ΤΕ ΠΑΡΧΟΝ
 ΔΥΒΟΙΑΣ ΟΙΚΟΥΝΤΑΣ, ΤΟΝ ΧΑΡΙΘΗΜΕΝ ΕΔΩΚΟΝ ΑΥΤΩΝ, Ω ΜΗΤΡΕ
 ΜΕΛ' ΕΠ' ΑΡΧΕΙ ΚΑΛΙΤΗΣ ΕΚΕΙ, ΠΑΤΗΡ ΔΕ ΟΥΚ ΕΔΩΚ' ΕΙΣ, Η ΠΟΘΕΝ:
 ΟΥΔΕΝ Ε' ΔΕΙ ΕΛΕΓΕ ΤΩ ΧΑΡΑΚΤΕΡΙΩΝ ΑΥΤΩΝ ΕΞΕΤΑΞΕΘΑΙ: ΑΛ-
 Λ' ΟΜΩΣ ΤΟ ΗΜΙΣ ΤΩ ΧΕΙΡΟΥΣ ΑΥΤΩ ΣΥΜΒΑΛΟΜΕΝΟΥ, ΤΩ Η-
 ΜΙΩΣ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΤΗΜΟΡΟΝ ΗΜΕΡΑΣ ΟΥΚ ΗΞΙΩΚΑΝ, ΑΛ' ΕΙΣ
 ΕΩΣ ΝΟΘΟΙΣ ΕΚΕΙ ΣΤΑΥΤΕΛΕΙ, ΚΑΘΑΠΟΡ' ΚΑΤΕ ΕΝΘΑ ΔΕ ΕΙΣ ΚΑΘΟ-
 ΣΑΡΧΑΣ ΟΙ ΝΟΘΟΙ. ΥΜΕΙΣ Δ', Ω ΑΝΔΡΕΣ ΑΓΝΗΑΙΟΙ, ΠΙΣΤΗΣ Τ'
 ΠΟΛΙΩΣ ΜΕΤΑΔΟΝΤΕΣ ΑΥΤΩ ΚΑΙ ΤΕΛΕΜΗΚΟΤΕΣ ΑΛΛΟΙΣ, ΕΠ' ΕΥ-
 ΕΔΩΚΟ ΑΥΤΩ ΠΕΡΕΔΙΔΑΤΕ; ΟΠΙ, ΤΙ; ΠΟΙΩΣ ΕΛΘΕΙ ΝΑΥΣ ΥΜΙΝ,
 ΕΙ ΑΣ ΕΠΟ ΤΩ ΑΧΡΑΛΕΚΕΤΩΝ ΩΔΙΒΟΥΛΟΥΕΤΑΙ, Η ΠΟΙΩΣ

ΠΟΛΙΝ

πόλιν παρέδωκεν ἀντιμάχῳ τῷ λαβῶν, ἢ πῖνασ' κινδύνους
 ἔσθ' ὅς μιν κεκινδύωσιν, ἢ πῖνασ' ἐχθρούς ἔσθ' αὐτοῖς ὅς
 μιν ἤρῃται; οὐδ' αὖ εἰς εἰπεῖν ἔχει. πῶς μὲν δὲ τῶ νόμων
 ὧν πρᾶξι γέγραμμεθα, ὧ ἀνδρὸς δικασαί, βούλομαι με-
 κρᾶ πρὸς ὑμᾶς εἰπὼν καταβαίνειν, ἃ νομίζω μνησθῆναι οὐ-
 τας ὑμᾶς ἀμεινον φυλάττειν, ἀλλ' πρᾶξιν καὶ φωνακίζειν
 οὐτοι ζητῶσιν ὑμᾶς. Ο πρῶτος νόμος ἀντικρὺ εἴρηκεν,
 ἀλλ' ἵς ἀρεκτεῖν πῖνα, τῷ βουλῶν δικάζειν. ὁ δὲ, ἀλλ' ἵς
 ἀρεκτεῖν, διδύς γέγραφε ἀτάγμον εἶναι. ἔστι φων-
 λάττει, καὶ μέμνηται ὅτι πάντων ὅσιν ἀντιπώτατον τῷ
 κρίνειν, τὸ μὴ δόντα κρίσιν ἐκδοτὴν ἵκειν. οὐκ ἔξ' ἐξέτα-
 τα ὁ δευτέρος νόμος, οὐδὲ τὸν ἐαλωκῶτα ἀνδροφόνους
 λημναίνεσθαι, οὐδὲ χρήματα πρᾶττεισθαι. ὁ δ' ἐν τῷ ἵκειν
 ἀτάγμον, πάντα τῶν δέδωκεν: ὡς γὰρ τῶ λαβούσις
 ἔστι ποιῆν ὅ, π' ἀνβούλωνται. Ἀπ' αὖ γιν' ὁ νόμος ὡς ἔστι
 δεσμοδείξας κελεύει, καὶ τῶτ', ἀλλ' ἐν τῇ τῶ πεπνυότος
 λάβη τίς παύσθαι. ὁ δ' ἀτάγμον ἀλλ' τῷ τῷ αὐτῷ ἀνέγ-
 κόντι δίδωσιν ὡς αὐτὸν, καὶ ὡς τῆς ἀλλοτρίας πῶν λάβη.
 Ἔστιν ἐφ' οἷς ἀδικήματα δέδωκεν ἀρεκτεῖν ὁ νόμος. ὁ δ' οὐ-
 δὲν ὑπείπων, καὶ τῶ τῶν κτεῖν πῶ, δίδωσιν ἐκδοτὴν
 τὸν ἀθῶν ἀφαιμένον ἐν τῶ νόμοις. Ἐάν τις πάθῃ τί τιδ-
 ρον, δίκης ὁ νόμος κελεύει ἀπατεῖν πρῶτον. ὁ δὲ, τὸν-
 ναντίον. οὐδεμίαν κρίσιν, οὐτε αὐτὸς εἰπὼν, οὐτε πρὸ ὧν
 αὐτὸς ἀξιοῖ αἰτήσας λαβεῖν, ἀτάγμον διδύς ἐγχαίρει, καὶ
 ἵς ἀφαιρῆται, πρᾶξι ἡμᾶς ἐκαστονδον ἵκει. Τὸ ἀνδρο-
 λήμον πρὸ οἷς ἀνδράσιν ἢ, ἐάν μὴ δίδωσι δίκης, κελεύει
 σιν οἱ νόμοι μέχρι τῶν εἶναι. ὁ δὲ, ἀλλ' ἀφελῆται πῶ τὸν
 ἄγοντα, μὴ βουλόμενος πρὸ δίκης ἐκδοῦναι, διδύς ἐκ-
 αστονδον ἵκει. Οὐκ ἔξ' ὁ νόμος νόμον ἐκὸ μὴ τὸν αὐτὸν
 ὡς πᾶσι πῶ τίς, εἰσφύρειν. ὁ δ' ἐπ' ἀνδρὶ γράφει ἡ-
 ψισμα ἴδιον. Οὐκ ἔξ' ἡψισμα ὁ νόμος κνείω τῶν εἶναι

Δημοθένους

νόμον. ὁ δὲ ὑπάρχων τούτων νόμων ἡθισμα περι-
 ρειον τοῖς νόμοις ἀναιρέων. τοῖς τε φυλάττετε, καὶ μεμνημέ-
 νοι καθέσθε. καὶ τοῖς μὲν πρῶτοις ἅς οὗτοι ποιήσονται,
 χαίρειν εἴπατε, καὶ μὴ ἐπιβέβητε λέγειν αὐτοῖς. κελόετε δὲ
 διεῖξαι περὶ γέγραφε κρίσιν, ἢ πού γέγραφε καὶ περὶ ἄλλω
 φόνου, καὶ τούτου τοῖς ἡμετέροις εἶναι: εἰ γὰρ, ἢ τὸν ἄλ-
 λοθὶ περὶ κρινέντα καὶ ἐαλωκότα ὅτι διεκλογάζει, ἔγρα-
 φεν, ἢ αὐτοῖς ἔγραψε κρίσιν εἰ πεποίηκεν ἢ οὐ, καὶ εἰ δι-
 καίως, ἢ ἀδίκως, οὐκ αὖ ἡδίκη. εἰ δὲ τὸ τῆς αἰτίας ὄνομα
 αὐτῷ γράψας, αὐτὸς ἀρχτείνει, καὶ ἑσθρβάζει τὸ, καὶ ἐὰν
 ἄλλω φόνου, καὶ τὸ, δόξῃ ἀπεκτονέειν, καὶ τὸ δίκας ὑπεχί-
 πτω τῷ φόνου, καὶ τὸ, τοῖς ἡμετέροις εἶναι κατ' αὐτοῦ τοῖς αὐ-
 τοῖς, ὡς περὶ αὐτὸν ἀθηναῖον ἀρχτείνει, καὶ πάνθ' ὅσα ὅτι
 δίκαι' ἑσθρβάζει ἀτάγιστον εἶναι γέγραφε, μὴ φανακίζετε:
 ἀλλ' οὐδ' ἴτε, ὅτι πάντων ἀνθρώπων πρῶτον καὶ ταῦτα εἴρηκεν.

ΔΙΒΑΝΙΟΥ ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΟΥ

καὶ τῶν πμοκράτισ λόγου.

Διόδωρος μὲν κἀνταῦθα ὁ κατήγορος κατηγορεῖ νόμον
 μάλα φιλανθρώπου, διόπερ ἀπὸ τῆς αἰτίας καὶ τῆς τῷ
 γεγραφότος γνώμης διαβάλλειν αὐτὸν πειράσθαι. ἐπὶ δὲ
 νόμος ὁ τῷ πμοκράτισ ριθρὸς. εἰ περὶ ἀθηναίων ἐτ' ὀφλή-
 ματι δημοσίῳ περὶ σπέρματι δεσμοῦ, ἢ καὶ τὸ λοιπὸν
 περὶ σπέρματι, ὅτι εἶναι αὐτῷ, ἢ ἄλλω ἑσθρβάζειν ἐγγυη-
 τὰς καὶ τῶν πμοκράτισ τῷ ὀφλήματι, οὐκ αὖ ὁ δῆμος χειρο-
 τήνησιν, ἢ μὲν ἐπὶ τὸς ἐπὶ τῆς περὶ σπέρματι ἐκτίσειν, ἀφεί-
 δαι τῷ δεσμοῦ: ἐὰν δὲ ὡς αὐτὸς τῷ χρόνῳ μὴ ἐκτίσειν
 τὸ ὀφλήμα, τὸν μὲν ἐγγυηθέντα δεδέσθαι: ἢ δὲ ἐγγυη-
 τὰς δημοσίαν εἶναι πᾶσι νόμοις. ὅτι αὐτὸς τὸν νόμον
 ὁ κατήγορος, οὐκ ἑσθρβάζει τῷ κοινῷ γεγραφθαι, ἀλλ' ἑσθρβάζει

αἰσροπίωνος, καὶ γλαυκίου, καὶ μελανώπου. οὗτοι γὰρ
 πεμφθέντες εἰς καίαν πρεσβύτην, καὶ πλείοντες, φη-
 σιν, ἐν τῇ Ξηρεί, πᾶσι πρὸς πάντας ναυκρατῆρας αἰσροπίας
 ἐμπόροις ἀφείλοντο αὐτῶν τὰ χρήματα. εἴθ' οἱ ναυκρατῆ-
 ραι μὲν ἐλθόντες ἀθίναζε, τὸν δῆμον ἰκέτην: ὁ δὲ δῆ-
 μος ἔγνω πολέμα εἶναι τὰ χρήματα, καὶ μὴ δεῖν ἀφρο-
 δῆσαι τοῖς ἐμπόροις. τούτων δὲ οὕτω γνομνείων, ἀρχί-
 βιος καὶ λισίθεϊδης οἱ Ξηραρχοὶ τῆς νεώς ἐφ' ἧς ἔπλεον
 οἱ πᾶσι τὸν αἰσροπίωνα, εἰσεπράττοντο τὰ χρήματα. ὥς
 δὲ ἐκείνοι μὲν οὐκ ἐφάνησαν ἔχοντας αὐτὰ, οἱ πρεσβύται δὲ
 ὁμολόγουν ἔχειν αὐτὰ, καὶ εἰδὲ πᾶν χρῆμα κατὰ βαλεῖν,
 ἢ τοῖς νόμοις ὑποπίπτειν τοῖς τῶν ὀφειλόντων τὰ δημό-
 σια. ὁ δὲ δῆμος, φησι, δῶρον τὸν νόμον τιμοκράτης βοή-
 θούντα ἐκείνοις ἔθηκεν. ὁ μὲν τοι τιμοκράτης ἐκτελέκειναι
 φησὶ τὰ χρήματα τοῦ πᾶσι τὸν αἰσροπίωνα: καὶ δῆλον ἐν τού-
 τῳ εἶναι, ὥς οὐκ ἐκείνων εἵνεκα τὸν νόμον εἰσέφθρεν αὐ-
 τοῖς. κατὰ τοῦ δὲ διόδωρος καὶ ἄλλοι τῶν νόμων. τήν τε
 γὰρ θέσιν αὐτοῦ μέμφεται ὡς γεροντῆα πρὸς τοῖς νόμοις,
 καὶ ὑπεκρίνον εἶναι φησι τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἀσύμφορον
 τοῖς κοινοῖς ἐπαδείκνυσιν.

ΕΤΕΡΑ ὑπόθεσις.

πολέμου τυγχάνοντος ἀθηναίοις πρὸς βασιλέα, κατὰ
 δῶρον τὸν χρόνον ἐγράφη ἡμίσημα, πλοῖα σύλα πολε-
 μίων εἶναι: καὶ γίνεσθαι τὰ τιμήματα τῶν κλοπῶν δημό-
 σια. μνηστῶρος τῆς καίαν σαφάτης ἡ δὲ τῶν πόρων νή-
 σιος κακῶς περὶ. κατὰ βόων οἱ βλαπτόμενοι, καὶ τοῖς ἀθη-
 ναίοις ἐπεκαλοῦτο. ἔδοξε δὲ πρὸς βίων τῶν αἰτιάται-
 σθαι τὸν καίαν: πέμπουσιν οὖν αἰσροπίωνα καὶ μελάνω-
 πον καὶ γλαυκίαν πρὸς τὸν ἀρχόντα μνηστῶν τὸν τ' ἀρ-
 τεμισίαν αἰσροπία καὶ ἀδελφόν, ὥς ἀδικοῦντα τοῖς νήσοις
 αἰτιασομένους, καὶ βασιλεῖ χειρίζομενον, δι' ὃν κακῶς

Δημοθένους

ἐποίει τοὺς Ἕλληνας. οὐ γὰρ νῆι πορευόμενοι ναυκρατεῖ-
 κῇ αἰγυπία ἐχούσῃ φορτία, διενόμερον δὲ τούτοις ἀρχί-
 βιος καὶ λισιθέιδης ὑμεράρχη, κατέχουσιν εἰς τὸν πε-
 ρὺς τὸν δῆμον, καὶ ἰκετεῖν, οὐδὲν ἡπὶ ἑκρίθη τὰ χρημα-
 τα εἶναι δημόσια, ὡς πολεμίων ὄντων τῆς αἰγυπίων. νό-
 μου δὲ περὶ τὰ πονοῦσιν τὸν χρησάμενον δημοσίῳι χρημα-
 σιν ἐπ' αἰῶνα τὸν ὅλον διπλασία τῶν δίδου, καὶ τὰ ἀχόν-
 τες οἱ πρέσβεις οὕτω τὰ λαμβάνειν ἐνέει, καὶ ὑλάσσονται μὲν
 τῶν ἀπεμποληθέντων φορτίων ἐκ τῆς νεώς, ὑπὸ θυνοὶ ἐ-
 γίνοντο τῷ δημοσίῳ καὶ τῷ διπλασίῳ. ἀσκησιότητος δὲ
 χρημάτων κατέχουσιν τὸν δῆμον, ἀριστοφάνης δὲ δημαγω-
 γὸς ἐχράφη ψήφισμα, ἐλέσθαι ζητητοὺς τῶν ὀφειλόντων
 τῇ πόλει καὶ ἀχρηστωμένων διαλαθεῖν, καὶ τούτοις μη-
 νείν. ἐμήνυσεν δὲ κτήμων ὁ περὶ ἀνδροπίωνα μικρῶ περὶ
 οὐδὲν ἀγωνισάμενος, καὶ δὲ περὶ πμοκράτην, ἐχρην ἀρχί-
 βιον καὶ λισιθέιδην ἐκ τῆς αἰγυπίας ὀλεσθῆναι τὰ λαμβάνει
 ἐνέει, καὶ ὑλάσσονται μὲν. ἐχράφη δηλονότι φεύγων μὲν
 τῶν ἐκ τῆς περὶ αὐτοῦ περὶ ἀνδροπίωνα μάχης, δὲ δὲ τῇ
 τῆς ὑμεράρχου μνήμης, οὐδὲν ἡπὶ ἐπιβουλεύων τῷ ἀν-
 δροπίωνι. διαδικασίᾳ δὲ γνομένης τοῖς πρέσβεσι περὶ
 τοῦ ὑμεράρχου, ἡπὶ ἡπὶ οἱ πρέσβεις καὶ ὀφείλοντα τὰ
 χρηματά. περὶ τὰ πονοῦσιν δὲ νόμου τὸν ὀφείλοντα ὡς τῇ
 διὰ τὸν νόμον αἰῶνα τῇ δεδιδόται ἕως αὐτῇ ἐκτίσει, ἐμνησθῇ τῷ
 δεσμοῦ καὶ οἱ πρέσβεις καὶ ἀντιβιβάζονται. Εἰ δὲ καὶ
 ἔω τὸν τῷ ἀρχιμελῶν τῇ διὰ τὸν νόμον αἰῶνα τῇ, ἐν ᾧ καὶ δε-
 δῆται τοῖς πρέσβεσι ἐχρην, ἐχράφη ὑμεράρχης νόμου
 τοῦτον, εἴ τι τῶν ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ δεσμοῦ περὶ
 τῇ μνησθῇ καὶ νόμον, ἡ καὶ ψήφισμα, ἡ καὶ τὸ λοιπὸν
 περὶ ὑμῶν, εἴ τίς ἐστιν αὐτῶν κατέχουσιν ἡ εἴς τῃς ἡ μὲν
 ἐκτίσειν, οὐδὲν αὐτῶν ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, ἀφαισθῇ τῇ δεσμοῦ.

εἰ μὴ ἐκτίσῃ αὐτὸς ἢ οἱ ἐπὶ αὐτῷ, τὸν μὲν ὑπερῆκεν ἔτι δε
 διδοῖ : τῷ δὲ ἐγγυητῶν δημοσίᾳ εἶναι πῶ οὐσίαν. τοῦ
 τῷ νόμου γράφω ἀπνέγκαντο διόδωρος καὶ δίκη
 μων, ὡς πῶ νόμου, καὶ ἀδίκου, καὶ ἀσυμφόρου. αἰσρο
 πίων δὲ καὶ γλαυκίας καὶ μελένωπος συνείπεις δι' αὐ
 τὸς γελῆσαι πῶ γράφω, καὶ βάλλουσιν ἐνεία τά
 λαντα καὶ ὑπάρχοντα μῶς : ἴσως μὲν γὰρ οὐκ αὖ καὶ βάλ
 λόντες, εἰ μὴ πῶ γράφω ἀπιδόσαν οἱ κατήγοροι : ὅμως
 δι' οὗ κατέβαλον. Κατηγορεῖ δὲ οὖν δίκη μων καὶ διό
 δωρος, φάσκοντες μὲν δὲ τὸς πρὶς εἰς γέγραπται τοῖς
 νόμον : εἰ δὲ καὶ ὑπέστησαν ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ, διδομένης τῇ
 γράφῃ τῷ ἐπὶ οὖν : ὡς τε πῶ περὶ αἰρεσιν τῷ νομοθέ
 τῷ ὑπαίτιαν εἶναι. Οὐδὲν δὲ ἢ πῶν ὑπετάξει τὸν νόμον ὁ ῥή
 τωρ ὡς καὶ κατ' ἄλλον τῷ πῶν ἔχοντα κακῶς. καὶ γὰρ πα
 ρανόμως πεθεοῦ φησι καὶ ὑπεναγίως ἔχειν τοῖς νόμοις,
 καὶ ἄλλως ἀδικεῖν καὶ βλάπτειν δι' ὧν περὶ τὰ πῶ, πῶ πῶ
 λιν. διὰ τῶν τῶν καὶ αἱ ἑποδείξεις τῷ λόγῳ δύο.
 μία μὲν ὅτι δὲ τὸς πρὶς εἰς γέγραπται : ἐπὶ δὲ, ὅτι ὑπε
 ναν πῶς τοῖς νόμοις, καὶ τῷ ῥήματι, καὶ ἀδίκως. ὡς τε εἰ
 ἡ δύναντο ἐκφυγεῖν ὁ υποκράτης πῶ αἰτίαν τῷ μὴ δὲ τὸς
 πρὶς εἰς γέγραπται, ἀλλ' οὖν γὰρ τῷ μὴ πονηρὸν εἶναι οὐ
 διαφύξειται. ἡ δύναντο μὲν γὰρ τῷ νομοθέτου κατηγορεῖν
 ὁ διόδωρος, ὅτι πονηρὸν ἔγραψε νόμον. καὶ ὑπεναγίον τῷ
 νόμοις, καὶ ἤρκεσεν αὖ αὐτῷ περὶς ὑπόθεσιν τῶν τῶν δὲ
 καὶ πῶ τῷ πρὶς εἰς πρὶς εἰς πρὶς εἰς πρὶς εἰς πρὶς εἰς πρὶς εἰς
 νομοθέτην. ἢ μὲν οὖν ὑπόθεσις τῷ αἰτίας δι' ἃ ἔδεικ
 κεν τὸν νόμον, σοφιστική. ζητεῖται γὰρ, εἰ δὲ τὸς πρὶς εἰς
 ἔδεικνεν, ἢ οὐ. ἢ δὲ καὶ τὸν νόμον, παραγματική. καὶ δόλου
 γὰρ πῶς κατηγορεῖα ῥήτῃ, παραγματικῶς ἀποδείκνυται
 εἶναι. ῥήτῃ γὰρ λέγει, οὐκ ἔστι οὐδὲν ὑπόθετον ζητεῖται, ὡς πῶ
 ἐν σοφισμῷ, ὅτι τῷ ἀναφορμῶν εἰς τέχνη καὶ ὑπο

ΔΗΜΟΣ ΓΕΝΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ
ΤΙΜΟΚΡΑΤΟΥΣ ΛΟΓΟΣ.

ΟΥ μὲν ἀπὼντος, ὃ ἀνδρὸς δικαιο-
σταί, τὸ πρὸντος ἔστι· ἀλλ' αὐτὸν οἶμαι
τιμωρὰ τὴν εἰπεῖν ὡς ἀπὸς ὅστις
ἄλλος τις αὐτῷ πάλιν αὐτὸς αὐτῷ.
χρημάτων γὰρ οὐκ ὀλίγων ἀχρε-
στῆσαι βουλέμενος πλὴν πόλιν πρὸς
πάντας ἔσθ' νόμους νόμον εἰσθιένε-
γ-

κεν οὐκ ἀποποιήσας, οὐτε δίκαιον, ὃ ἀνδρὸς δικαιο-
σταί, ὅς τὰ
μὲν ἅλλα ὅσα λυμανεῖται καὶ χεῖρον ἔχειν τὰ κοινὰ ποιήσει,
κύριος ἐὶ γλῆσσειται, τὰ γὰρ δι' ἡ καθ' ἑαυτὸν ἀκύνοντες ἐμοῦ
μαθήσεσθε. αὐτὸς δὲ ὁ μέγιστον ἔχω καὶ περ χειρότατον περὶ
ὑμᾶς εἰπεῖν, ἔκ ἀχρεστῆς μοι. πλὴν γὰρ ὑμετέρων ἡ φωνὴ
ὁμομορφῆς πρὸς πάντων φέρεται, λυεῖ καὶ ποιεῖ τὸ μηδε-
νὸς ἀξίαν ὁ φυτῶν νόμος· οὐχ ἵνα κοινῇ πλὴν πόλιν ὀφε-
λήσῃ, πῶς γὰρ, ὅς γε ἀδικεῖ σωέχεν πλὴν πολιτείαν, τὰ δι-
καστήρια, τοῦτα ἀκύνει ποιεῖ, τῶν περὶ χρημάτων τῶν ὑπὸ
τοῖς ἀδικήμασιν ἐκ τῶν νόμων ὠρσιμένων· ἀλλ' ἵνα τῷ πάλιν
χρόνον ὑμᾶς ἕνεις ἐκκεντρῶν μελῶν, καὶ πολλὰ τῶν ὑμετέρων
διηρηκτόπων, μὴ δὲ ἀκλέπτοντες φανερῶς ἐλήφθησαν, κα-
ταβῶσι. καὶ τοσούτῳ ῥᾶ ὅν ὅστις ἰδίᾳ πινὰς θόρα πύειν, ἢ
τῶν ὑμετέρων δικαίων περὶ σταδίαν· ὥς τε ὅστις μὲν ἔχει πρὸς
ἐκείνων ἀργυρίου, καὶ ὁ πρὸς τὸν ἑαυτοῦ εἰσθιένει· ἀπὸ
αὐτῶν τὸν νόμον. ἐμοὶ δὲ ὡς χιλίας ἀπὸ ὑμῶν ἔσθ' ὁ κίν-
δυνος· τοσούτ' ἀπέχω τῷ λαβεῖν τι πρὸ ὑμῶν. Εἰώθεσι μὲν
οἱ πολλοὶ τῶν περὶ τὴν τι περὶ αἰρουμένων τῶν κοινῶν,
λέγειν ὡς τὰ ὑμῶν ἀπονδαιότατ' ὅστις, καὶ μάλιστα ἀξίους
περὶ σέχειν τοῦ τοῦ νοῦν, * ἀπὸ ὧν αὐτῶν τυγχά-
νωσι θριονέμενοι ἔσθ' λόγους. ἐγὼ δὲ εἰ πρὸς ὑμῖν ἔσθ' ἢ ἄλλῳ

Δημοδένους

περσικόντως εἶρηται, νομίζω καί μοι νῦν ἀρμόττειν εἰπεῖν.
 τίς γάρ ὄντων ἀγαθῶν τῇ πόλει, καὶ τῇ δημοκρατου μέ-
 νῳ καὶ ἐλευθέρῳ εἶναι, ὥς ἄλλοι τῶ νόμων αἰὲν ὑπε-
 ρόν ὄσιν, οὐδ' αὖ ἐὰν εἰπεῖν οἶμαι. ποδὶ τοίνυν αὐτοῦ τοῦ
 βου νῦν ὑμῖν ὄσι σκεπτεῖον, πότῳρον δὲ ὅς μετ' ἄλλους νό-
 μους οὗς τῶ βίσι ἀδικοῦσι πῶ πόλιν ὑμεῖς ἀνεγρέφατε,
 ἀκύνουσι εἶναι, τόνδε δὲ κύριον ἢ τὸν ἰσχυρόν, ὅστις μετ'
 λυθεῖ, καὶ τὰς χώρας δὲ μελέειν ὅς ἄλλους ἔαν. τὸ μετ'
 οὗ περὶ γὰρ ποδὶ οὐδ' αὖ νῦν ὑμᾶς γινώσκω, ὥς ἐν κεφα-
 λαίῳ τίς αὖ εἴποι, τίς τ' ὄσιν. ἵνα δὲ ὑμῶς μηδεὶς θαυμά-
 ζῃ, τί δὴ ποτ' ἐγὼ μετ' ὧς ὥς γ' ἔμενον τὸν πείθω, τὸν ἄλ-
 λον χρόνον βεβιωκός, νῦν ἐν αὐτῷσι καὶ γράφαις δημοσίαις
 ὑπετάξομαι: βούλομαι μικρὰ πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἔστι δὲ
 ταῦτα οὐκ ἄρ' τῶ περὶ γματός. ἐγὼ δ' ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι,
 περσικῶς ἀνθρώπων πνηρῶ, καὶ φιλαπερχήμονι, καὶ θεοῖς
 ἐχθρῶ, ὡς πελὸν τῶσα περσικῶν σενὴ πόλις ὅλη, ἀνδρὸς
 πῶνα λέγω: καὶ τοσούτῳ δὴν ὁτῶρα δὴ κτήμονος ἡδίκηθην
 ὑπ' αὐτοῦ: ὥς θ' ὁ μετ' ἀνέκτιμων εἰς χημάτας ἐστ' ἀνακῶς
 ἐπαθεν: ἐγὼ δ' εἰ κατ' ὅρῳ σεν ἐκείνος, ὡς ἐπ' ἐμὴ ληθῆς
 ὁδόν, οὐχ ὅτι τῶ ὄντων ἀπεσθρήμην αὖ, ἀλλ' ἐδ' αὖ ἐζέλω:
 ἐδ' ὁ κοινὸν ἀπασίν ὄσιν ἀπαλαγῆναι τῶ βίου ῥάδιον ὡς ἄν
 μοι. αἰὲν ἀσάμενος γάρ με ἀκαὶ λέγειν αὖ τίς ὀκνήσειεν οὐ
 φρονῶν, τὸν ἐμεῖον τῶ πατῶρα ὡς ἀπέκταν, καὶ ἀσεβείας
 γράφω καὶ κατασκόλλας, εἰς αὐτῶνα κατέστησεν. ἐν δὲ το-
 τῶ τὸ πέμπτον μὲν ὡς τῶς ἡμέρων ἐμεταλαβὼν ὡφλε
 χιλίας. ἐγὼ δ' ὡς ὅρῳ ὡς δίκαιον, μάλιστα μετ' ὅς ὅς
 θεός, εἴπειτα δὲ καὶ ὅς ὅς δικάζοντα ὑμῶς ἐσώθην. τὸν
 δὴ εἰς τοιαῦτα κατέστησεν τὰ με ἀδίκως ἀδιάλλακτον ἐχ-
 θερὸν ἡ γούμην. ἰδὼν δὲ ἡδίκηκός τα κοινῇ πᾶσιν πῶ πόλιν,
 καὶ ποδὶ πῶ εἰσπραξίν τῶ εἰσφορῶν, καὶ ποδὶ πῶ πῶ
 σιν τῶ πομπείων, καὶ χημάτα πῶ τῶς θεῶ, καὶ τῶ

ἐπὶ τῶν μὲν, καὶ τῆς πόλεως ἔχοντα, καὶ οὐκ ἀφ' ἑαυτῶν,
 ἢ λῆστον ἐπ' αὐτῶν μετὰ δυνάμειος, ἢ ῥυμλινος ἀρμόττοντα
 εἰληφέναι καιρὸν τῆς βοήθης καὶ θ' ἄμα τῇ πόλει, καὶ ὑμῶν
 εἶνα ἡ πόλις ὦν ἐπεπόνθειν, λαβεῖν. βουλομένη δ' αὖ ἐμὲ τε
 τυχεῖν ὦν βούλομαι, τῶ τὸν τε παθεῖν ὦν ἀξίός ἐστι. τὸ δὲ
 πρῶτον οὐκ ἐπ' ὅπως ἀμυνεσθῆναι σίμεν, ἀλλὰ πρῶτον
 μετὰ τῆς βελῆς κατεγνωκῆς, εἴτα τῆς δῆμης, μετὰ ἡμῶν
 ὅλῳ ὑπὲρ τῶν αὐτῶν αἰσάμενοι, πρὸς δὲ τῶν τοιούτων,
 δικασθεῖν οὐκ εἰς εὐχὰς καὶ χιλίους ἐπιφροσύνων, οὐδὲ
 σὺν δὲ οὐδεμιᾶς ἐπ' ἀρετῆς τῆς μὴ τὰ χήματα ἔχειν
 ὑμᾶς, πρὸς τῆς οὐκ ἐπὶ τοσοῦτον ἡ πόλις εἶδεν ἅπαντα
 τὰ πρῶτα, ὥστε τίθησι τὸν νόμον, δι' οὗ τῆς
 ἰδρῶν μετὰ χρημάτων ὅς θ' οὖν, τῆς ὁσίῳν δὲ πῶς πόλιν ἀ-
 ποδοῖ: ἀκούρα δὲ τὰ γνωσθέντα ὑπὸ τῆς βουλῆς καὶ τῆς
 δῆμου καὶ τῆς δικασθείας καθίστησιν: ἀδίκῳ δὲ τὰ κοινὰ
 διαρπάξεν τῶ βουλομένῳ πεποιήκεν. ἡ πόλις δὲ τούτων
 ἅπαντων λήσιν τῶν λυγρῶν οὐκ ἐμὲν μόνῳ, εἰ ῥα-
 φάμενοι τὸν νόμον καὶ εἰσαγαγόντες εἰς ὑμᾶς λήσιν δυ-
 νηθείμεν. ἔξ ἀρχῆς οὖν βραχίσι τὰ πρῶτα διείμε
 πρὸς ὑμᾶς, ἵνα μάλλον μάθῃτε καὶ πρὸς τὸν νόμον
 τοῖς πόλιν τὸν νόμον αὐτῶν ἀδικήμασι. ἡ πόλις εἶπεν νῦν
 μὴν ἀρετῶν ἐλπίσαι ζητητάς. εἰ δὲ πῶς οἶδε πῶς ἢ τῆς
 ἰδρῶν, ἢ τῆς ὁσίῳν χρημάτων ἔχοντα π τῆς πόλεως, μὴ
 νῦν πρὸς τῶν τοιούτων. μετὰ τῶν ἐμὲν οὐκ ἐμὲν ἔχειν
 ἀρχέβιον καὶ λυγρῶν ἐμὲν ἀρχέβιον τὰς χήματα ναυ-
 κρατήματα, τίμημα τὰ λόντα εὐνεία, καὶ ἐμὲν μὲν:
 πρὸς τῶν τοιούτων: πρὸς τῶν τοιούτων ἐμὲν ἐμὲν. μετὰ τῶν
 γλυκομένης ἐμὲν ἐμὲν, πρὸς τῶν τοιούτων ὁ δῆμος: αἰσάμεν
 οὐκ ἐμὲν ἐμὲν ἄλλα τε πῶς, καὶ διεμὲν πρὸς ὑ-
 μᾶς, ὥς ἔλαβον ἡ πόλις τὸ πλοῖον ἢ μελάνωπον ἄρ-
 σα, καὶ γλαυκῆτην, καὶ ἀνδροπῶνα πρὸς τῶν τοιούτων ὥς

μαύστολον: ὡς ἔθιγον πάλιν ἐκ τῆς αὐτῆς ὡς καὶ τὰ χρήματα
 ἀνθρώποι: ὡς ἐπεχειροδότησάθ' ὑμεῖς μὴ ψήλια εἶναι. τότε
 αὐτὸς μνησεν ὑμᾶς ὅς νόμος οὗς ἀνέγνωκατε, καὶ οὗς ἔθε-
 τον τὸν ἑσπέρην περὶ τῶν τῆς πόλεως γίγνεται τὰ χρή-
 ματα. ἔδωκε δίκαια λέγειν ὑμῖν ἅπανσιν. ἀλλὰ πηδύσας ἀν-
 δροπίων, καὶ γλαυκίτης, καὶ μελάνωπος, καὶ ταῦτα
 σκοπεῖτε ἀλλήλων λέγω, ἐβόων, ἠγανάκτου, ἐλοιδορῶν-
 τω, ἀπέλυον ὅς ἑμπαράχοις, ἔχον ὡς λόγῳ πρὸ ἑαυτοῖς,
 ζητεῖν ἡξίον τὰ χρήματα. ταῦτ' αἰουσαντων ὑμῶν, ἐπει-
 δή ποτ' ἐπαύσανθ' οὐσι * θορηβοῦντας, ἔδωκε γνώμην δὲ
 κτήμεν, ὡς δυνάτον, δικαιοτάτην, ὑμᾶς μὲν εἰς περὶ τ-
 τειν ὅς ἑμπαράχοις, ἐκείνοις δὲ εἶναι πᾶσι αὐτῶν εἰς ὅς
 ἔχοντες ἀναφορὰν: ἐὰν δὲ ἀμνησθήμεθα, ποιῆν δια-
 δικασίαν, τὸν δὲ ἠπληθύντα ὅσον ὀφείλιν τῇ πόλει. γρά-
 φοντες ψήφισι: εἰς ὑμᾶς εἰσῆλθιν: ἵνα σωπόμεν, κα-
 τὰ ὅς νόμος ἔδωκεν εἰρηδοῦν, καὶ ἀπίφυγναι. εἰ ταῦτα
 τί περὶ σῆκε; τὰ μὲν χρήματα ἔχειν πᾶσι πολιν, τὸν δὲ ἀρ-
 στροῦντα κελύξεν: νόμος δὲ οὐδενὸς οὐδὲ ὅποιον περὶ σῆκε
 δῆπον. Μέχρι μὲν δὲ τούτων οὐδὲν ἠδίκησάν ποτε ὑμεῖς
 κριταῖς τουτουί. μετὰ ταῦτα δὲ, πάντα γὰρ εἰδείξατε ἐφ'
 ἑαυτὸν τῇ περὶ εἰρημίας, καὶ πάντα ἠδίκημένοι φαίνεσθαι
 ἀπὸ τούτου. ταῦς γὰρ ἐκείνων τέχναις καὶ πανουρ-
 γίαις μεθύσας αὐτὸν, καὶ πῶλόν ὑπερέτην, ἐφ' αὐ-
 τὸν ἠγάγε τὰ δίκηματα, ὡς ἐγὼ γεφῶς ὑμῖν ἠδιδείξω. ἀ-
 ναίκτη δὲ πρῶτον ἄπο μνήμης ὅς χρόνους ὑμᾶς, καὶ τὸν
 καιρὸν, εἰ ὡς τίθησι τὸν νόμον. καὶ γὰρ ὕβρις κῶς περ-
 σικκεχλιδακῶς ὑμᾶς φαίνεται. καὶ μὲν γὰρ σκυροφω-
 ρίων μιν, εἰ ὡς ταῖς γραφῶς ἠπλωτο ἐκείνοι ταῖς καὶ τῶ
 δὲ κτήμενος. μεθυσμένοι δὲ ὄντων, καὶ οὐδὲ παρε-
 σιδασμένοι τὰ δίκαια ποιῆν ὑμῖν καὶ τῶ ἀγορᾷ λῶ-
 γοποιούσας καθίσταν, ὡς ἀπλᾶ μὲν εἰσὶν ἐτοιμοὶ τὰ χρή-

Δημοδίνους

Επιχειρονομία νόμων.

Επὶ δὲ τῆς πρώτης πρυτανείας τῇ ἀδικίᾳ τῇ ἐν ᾧ δῆμῳ
ἐπειδὴν οὐκ ἔστιν ὁ κῆρυξ, ἐπιχειρονομία ποιεῖν τῶν νόμων,
πρωτὶ μὲν ποδὶ τῶν βουλευτικῶν: δούτορον δὲ ποδὶ τῶν
κοινῶν: εἴτα οἱ κείνῳ τοῖς ἐνεία ἀρχαῖς: εἴτα τῶν ἄλ-
λων ἀρχῶν. ἡ δὲ ἐπιχειρονομία ἔστω ἡ περὶ τὰ, ὅτῳ δο-
κοῦσιν ἀρκεῖν οἱ νόμοι οἱ βουλευτικαί: ἡ δὲ ὑπόστασις, ὅτῳ μὴ
δοκοῦσιν: εἴτα τῶν κοινῶν καὶ τὰ ταυτά. πῶς δὲ ἐπιχειρο-
νομία εἶναι τῶν νόμων καὶ τὰς νόμους ὅς κεμελνούς. ἐὰν
δὲ πῶς τῶν νόμων τῶν κεμελνῶν ἀπὸ χειρονομίας, τοὺς
πρυτάνεις ἐφ' ὧν αὐτὴ ἐπιχειρονομία γίνεσθαι, ποιεῖν ποδὶ
τῶν ἀπὸ χειρονομίας γίνεσθαι πῶς περὶ τῶν ἐκκλη-
σιῶν: ὅς δὲ περὶ τῶν, οἱ αὐτὴ τῶν περὶ τῶν οὐκ ἐκκλη-
σιῶν τῇ ἐκκλησίᾳ, χρηματίζειν ἐπ' ἀνάγκῃς πρωτὶ, μετὰ
τὰ ἰδρὰ ποδὶ τῶν νομοθετῶν, καὶ ὅτι καὶ δεδυνάται, καὶ
ποδὶ ἀρχαίου ὁ πόθεν τῶν νομοθετῶν ἔσται: ὅς δὲ νομῶ
θετῶν εἶναι ἐκ τῶν ὁμολογητῶν τὸν ἡλιαστικὸν ὅρκον. ἐὰν
δὲ οἱ πρυτάνεις μὴ ποιῶσι καὶ τὰ γεγραμμένα πῶς ἐκ-
κλησίαν, ἡ οἱ περὶ τῶν μὴ χρηματίζων καὶ τὰ γεγραμ-
μένα, ὁφείλῃ τῶν μὲν πρυτανείων ἐκαστος χιλίας δραχ-
μὰς ἰδρὰς τῇ ἀθλῶν: τῶν δὲ περὶ τῶν ἐκαστος ὁφείλῃ
περὶ τῶν ἀνάγκῃς δραχμὰς ἰδρὰς τῇ ἀθλῶν: καὶ ἀδείξῃς αὐ-
τῶν ἔστω περὶ τῶν θεσμοθέτας, καὶ ἀπὸ τῶν ἀρχῶν ὁ-
φείλων τῶν δημοσίων. οἱ δὲ θεσμοθέται ὅς ἀδείξῃς αὐ-
ταῖς εἰσαγγόντων εἰς τὸ δικαστήριον καὶ τὸν νόμον: ἡ μὴ ἀ-
νιόντων εἰς ἀρχὴν πάντων, ὡς καὶ τῶν ἀνιόντων πῶς ἐπ' ἀνὸρ-
θωσιν τῶν νόμων. περὶ δὲ τῆς ἐκκλησίας ὁ βουλευτικὸς
ἀθλῶν νόμοθετεῖν, ἐκπιδέτω περὶ τῶν ἐπ' ἀνὸρ-
θωσιν ὅς νόμοις οὐκ αὐτῶν: ὅπως αὐτὸ περὶ τὸ πᾶν-
τος τῶν ἐκπιδέτων νόμων, ἡμῶν τῶν ὁ δῆμος ποδὶ τῶ
χρόνου τοῖς νομοθετῶν. ὁ δὲ ἡμῶν τὸν κοινὸν νόμον αἰα-

μετὰ τὸ εἰς λούκω μα εκπήτω πρὸς τὴν ἐπωνύμων
ὁσημόρην, ἕως αὖ ἐκκλησίᾳ γλῆται. αἰρεῖσθαι δὲ καὶ τοὺς
συναπολορησομένους τῶν δῆμων τοῖς νόμοις, οἳ αὖ ἐν τοῖς
νομοθέταις λύνονται, πέντε αὖδρας ὑπερθεταίων ἀπάν-
των, τῇ εἰδικτῇ τῇ ἐκατομβαιῶνος μίωος.

Οὗτοι πάντες οἱ νόμοι κέντοι πρὸς ἡδὴ χρόνον, ὃ αὖ-
δρος δικασαί, καὶ πείραν αὖ τῶν πλάκας δεδώκασιν, ὃ-
ν συμφέροντες ὑμῖν εἰσι, καὶ οὐδὲς πάποτε μὴ οὐ καλῶς
ἔχειν ἀντίπιν αὐτοῦς : εἰκότως. οὐδὲν γὰρ ὠμὸν, οὐδὲ
βίαιον, οὐδ' ὀλιγαρχικὸν προστάθουσιν. ἀλλὰ τὸν αὖ-
πιν, πάντα φιλανθρώπως καὶ δημοτικῶς φράσσουσι πρὸς τ-
τείν. καὶ πρὸς τὸν μὲν ἐφ' ὑμῖν ἐποίησαν διαχειροτονίαν, πρὸ
τοῦ ἐν εἰσοισίᾳ τοῦ νόμου καὶ καινός, ἢ δοκῶσιν ἀρκεῖν οἱ
καμύοι : μετὰ τῶν δὲ, αὖ χειροτονήσῃτε εἰσφορὴν, οὐκ ὀ-
δὺς πείναι προσέταξαν, ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀπείδειξαν ἐκ-
κλησίαν : καὶ οὐδ' αὖ τῶν ἡμετέρων δεδώκασιν, ἀλλὰ σκέ-
ψασθαι κατ' ὅτι τοῖς νομοθέταις κατεδίειπε. ἐν δὲ τῷ με-
τὰ τῶν χρόνων προσέταξαν τοῖς βουλευμένοις εἰσφέ-
ρειν ἐκ τῶν νόμων πρὸς τὴν ἐπωνύμων, ἵν' ὁ βου-
λέμενος σκέψῃται. καὶ ἀσύμφορον ὑμῖν ἐκατίδῃ, φρά-
σῃ, καὶ κατὰ σχολὴν ἀντίπῃ. τούτων μὲν τοι τοσούτων
ὄντων, οὐδὲν πεποίηκε ἡμετέρας οὐτοσί. ὅτε γὰρ ὑπερθε-
κα τὸν νόμον, οὐτ' ἔδωκεν εἰς τὴν ἐβούλετο ἀναγνοῦς αἰτεῖ-
πείν, οὐτ' ἐνέμενεν ὁδὸν τῶν τεταγμένων χρόνων ἐν τοῖς
νόμοις : ἀλλὰ τῆς ἐκκλησίας, ἐν ἧς τοῖς νόμοις ἀπὸ χειροτο-
νήσῃτε, ὅσης ἐνδεκτῆς τῇ ἐκατομβαιῶνος μίωος, δωδε-
κατῇ τὸν νόμον εἰσπένεκεν διδύς τῇ ὑστέρᾳ, καὶ τῶν ὄν-
των κρονίων. καὶ δὲ τῶν ἀφαιμένων τῆς βουλῆς, διαπρα-
ξάμενος μετὰ τῶν ὑμῖν ἀδελφῶν λούοντων, κατεδίειπε νομο-
θέτας δὲ τῇ φημισματός, ὡς τῇ τῶν παναθηναίων προ-
φάσει. βούλομαι δὲ ὑμῖν τὸ φημισμα αὐτὸ ἀναγνῶναι ὅ

νικῆσαι, ἵνα εἶδῃς ὅτι πάντα σωταξάμενοι καὶ οὐδὲν ἀφ' ἑαυτοῦ μάστιγι πόντων ἐπεπληονοῦσι. Λάβε το φήσιμα καὶ τοῖς καὶ ἀναχρίνωσθε σύ.

Επὶ τῆς πανδιονίδος πρὸς τῆς ἀδελφότη τῆς πρυτανείας
 πρὸς τῆς εἰπὺν, ὅπως αὐτὰ ἰδρὰ δύνῃται, καὶ ἡ διοί
 κησις ἰσχυρὴ γλῆται, καὶ εἰ πινος εἰδῇ πρὸς τὰ παναθῆ
 ναια, διοικητὴ, ὅς πρυτάνεις ὅς τῆς πανδιονίδος καὶ δι
 νομοθίτας αὐρεῖον. ὅς δὲ νομοθίτας εἶναι εἶα καὶ χιλίος
 ἐκ τῆς ὁμομοθίτων. συνομοθίτην δὲ καὶ τὴν βελῶν.

[illegible]

ἴντας, εἰδότες δ' οὐκ ἐάντας ἐτόρον ψήφισμα οὐδέν, οὐδ' αὖ
 ἐνόμον ἢ, κυριώτερον εἶναι, γράψαι καὶ θεῖναι νόμον
 ὑμῖν καὶ τὸ ψήφισμα, ὃ καὶ αὖτε πρὸς τοὺς νόμους εἶρη-
 μένιον ἦδ' αἰ; ἢ πῶς οὐ γέ τιον πῶ μὲν πόλιν αὐτῶ ἐκεί-
 νῳ ἡμεῖς διδωκέναι ἀδίσαν τῷ μὴ τι παθεῖν ἀηδὲς, ἢ δι-
 νόν, αὐτῶ τῷ χρόνῳ ποιήσαντες ἰσομελίαν, αὐτῶ δὲ
 μὴ τετυχηκέναι ἰσότητος τῆς ἀσφαλείας πρὸς ἡμοκρά-
 τισ: ἀλλ' αὐτῇ τῇ ἰσομελίᾳ τὰ μέγιστ' ἡδίκησαι; τί ἂν
 αὐτῆς μέζον ἡδίκησεν ἰδιώτης αὐτῆς, ἢ καὶ τῶν τοῦ νό-
 μου αὐτῆς δι' ὧν οἰκίσται; ὅτι μὲν οὖν οὐδὲν ὧν περ σῆ-
 κέ τε, καὶ κελύουσιν ὧ νόμοι, πεποιήκεν, εἰς τὰ περ
 ρημένια τίς σκοπῶν αὐτῶν γνοίη. ὅτι δ' οὐ μόνον καὶ τῶν
 δικῶν, εἰ πρὸς τὸν χρόνον τὸν ἐκ τῶν νόμων, καὶ τὸ ἐς
 λούσαι καὶ σκέψασθαι πρὸς τοῦτον ὑμᾶς παντελῶς
 αἰετῶν οὐσης ἰσομελίᾳ νόμοι δέ ται: ἀλλὰ καὶ κατ' ἐ-
 κείνο, ὅτι πᾶσιν ἐναντίον ἐστὲν ὡς * τοῖς οὖσι νόμον:
 αὐτῆς δὲ μάλ' ἀκρίβως μαθήσεσθαι. ἀνάγνωθι δὲ μοι
 λαβὼν τοῦτον πρῶτον τὸν νόμον, ὃς διαρρήδην οὐκ ἐάν νό-
 μον οὐδένα ἐναντίον εἰσφύρειν: ἐὰν δὲ τις εἰσφύρει, γρά-
 φεται κελύει. ἀναγίνωσκε. Νόμος.

Τῶν δὲ νόμων τῶν κειμένων μὴ ὑξάναι λύσαι μηδένα,
 ἐὰν μὴ ἐνόμοι δέ ται: τότε δ' ὑξάναι τῷ βουλευμένῳ τῶ
 ἀθωαίων λυέναι, ἐτόρον ὑπὸ τῶν αὐτῶν ἀνδρῶν. δια-
 χειρονομία δὲ ποιῶν οὗ περὶ τῶν πρὸς τοῦτον τῶ νό-
 μου: πρῶτον μὲν πρὸς τοῦ κειμένου εἰδοκῆ ὑπὸ τῆς
 εἶναι τῶ δῆμῳ τῶ ἀθωαίων, ἢ οὐ: ἐπειτα πρὸς τῶ ὑπε-
 μένῳ. ὅπό τῶν δ' αὖ χειρονομίῳ σῶσιν οἱ νόμοι δέ ται, τῶν
 κλειον εἶναι. ἐναντίον δὲ νόμον μὴ ὑξάναι τιθέναι τῶ νό-
 μου τῶ κειμένων μηδενί. ἐὰν δὲ τις λυέας ἵνα τῶ νόμων
 τῶ κειμένων, ἐτόρον αὐτῶ μὴ ὑπὸ τῆς αὐτῶ τῶ ἀθωαίων
 δῆμῳ, ἢ ἐναντίον τῶ κειμένων, τῶ, τῶ γράφας εἶναι κατ'

Δημοδένους

αὐτὸν καὶ τὸν νόμον ὁσκέτω, εἰ μὴ μὴ ἀδίκησον θῆ-
νόμενον.

Ἡκούσατε μὲν τῶ νόμου. πολλὰ δὲ καλὰν κειμένων
νόμων τῇ πόλει, ὅθεν ὁσκέτω ἡ πόλις καὶ ὅθεν ἀξίως ἐ-
παίνου γαργαφῆται. σκέψασθε γὰρ ὡς δικαίως, καὶ σφό-
δρα ὑποδὶ τῶ δήμου κείτω. ἐκ ἐξ ἑστὶς ὑμῶν νόμοις ἐ-
ναντίον εἰσφύρνει, εἰ μὴ μὴ λυσιπύρην κείμενον. τί-
νος ἐνέει; πρῶτον μὲν ἴν' ὑμῶν ὅστις τὰ δίκαια ἀνωρίζεσθαι
μετ' οὐ σεβείας. εἰ γὰρ εἴησαν δύο ἕνεις ἐναντίον νόμοι, καὶ
πινός ἀντίδικοι πρὸ ὑμῶν ἀγωνίζοιντο, ἢ πόλις δημοσίων, ἢ
πόλις ἰδίων πραγμάτων, ἀξιοῖ δὲ ἐκείτος νικῆναι, μὴ τὸν
αὐτὸν διακινύων νόμον: οὐτ' ἀμφοτέρους εἴη δὴ πού ἀνω-
ρίζεσθαι: πῶς γὰρ; οὐτε διατόρῳ ἀνωρίζουσιν οὐδὲ κινῶν.
πρῶτον γὰρ τὸν ἐναντίον νόμον, ὅστις δὲ ὁμοίως κινῶν, ἢ γὰρ
σις συμβαίνει. ὅθεν πῶς ὑμῶν φυλακισμένος
ἔστω περὶ πᾶσι, καὶ ἐπὶ περὶ τούτοις βουλόμενος φυλα-
κιστὴς ὑμῶν τῶ νόμων κατέστησιν. ἡ δὲ γὰρ ἐκείνο, ὅτι τῶς
ἄλλας ὅς γαργαφῆται ἀντὶ τῶ φυλακιστοῦ ἐστὶ πολλὰ χυρὶ δια-
κινῶσθαι: ὅς σιωπῶντος ὅς χειροτονεῖται, δύναιτο πᾶσι
ἐπὶ τῶς σιωπᾶν: ἐκπείθειται καὶ οὐκ εἰ τῶ περὶ εἰδέναι πάντας:
ὡς τὰ χ' αὐτὸ εἰ τύχοι, ὅς μὲν ἀντιπρόντας αὐτῷ, εἰ μὴ περὶ αὐ-
τῶν, λέγοντες: οἱ δὲ οὐδὲν προσέχοντες * ἀγνοοῖεν αὐτῷ. ἀλλ'
γαργαφῆται καὶ δὲ ἐκείτονος, ὅς καὶ νῦν περὶ πείθειται: καὶ
ἐνταῦθα ἀπαλλάξῃ τῶν ἀδίκων, ἢ πόλις πρῶτον κέρ-
σαι. τίς οὖν μὲν φυλακὴ καὶ δικαία καὶ βέβαιος τῶ νό-
μων; ὑμεῖς οἱ πολλοί. ὅτε γὰρ τὸ γινώσκειν τὸ δίκαιον καὶ
δοκιμάσαι ἐβέλτερον ὅστις δύναιτο αὐτῷ ὑμῶν οὐδὲ εἷς,
οὐτε ἀπαλλάξας καὶ διαφθεῖρας πείσαι τὸν χειρόνα δι-
δοῦναι νόμον ἀντὶ τῶ κρείττονος. ὅστις ἔστω πάντα ἐφ' ἐκεί-
την ἀπαντᾶ πᾶσι ὁδὸν τῶ ἀδικημάτων, καλῶν καὶ οὐκ
ἐὼν βαδίζειν. ὅς τῶ βουλομένων ὑμῶν. ἔστω πάντα ὑ-
μῶν κράτης

μοκράτης, ἔγω καλῶς καὶ δικαίως κείμενα, ἢ φαίνεν. ἐξήλειψεν ὅσον ὡς ἰδίῳ τῷ, καὶ νόμον εἰσένεγκεν ἅπασις ἐναντίον, ὡς ἔπος εἰπεῖν, ᾧ οἱ σιν, οὐ πῦρα γούρ, οὐ λῦσας, οὐ δούρ ἀρεσιν, οὐ κ' ἄλλο πείσας οὐδὲν τῷ περσικόντων. ὡς μὲν οὖν ἀπορρ τῇ γαφῇ κατέστηκεν, ἐναντίον εἰσενωοχῶς τοῖς οὐσιν νόμοις, οἱ μὲν πάντας ὑμᾶς ἠδῆ ἴδαι. ἵνα δὲ εἰδῆτε πρὸ οἶους νόμους οἷς οὗτος εἰσένεγκεν: αἰσιν γὰρ σέθεν περὶ τὸν ὑμῖν τὸν τῷ τῷ νόμον: εἶτα καὶ οὗτος ἄλλους οἷς οὗτος ἐναντίος ὅσιν. Αναγίνωσκε.

Νόμος.

Ἐπὶ τῆς πανδιονίδος πρώτης δωδεκάτῃ τῆς περυσανείας τιμακράτης εἶπε. καὶ εἴ πνι τῷ ὀφειλόντων τῷ δεσμοσίῳ περστικῇ μῆτι καὶ νόμον, ἢ καὶ τὰ ἡμισημα δεσμοί, ἢ τὸ λοιπὸν περστικῇ μῆτι, εἶναι αὐτῷ, ἢ ἄλλῳ ὑποδρ ἐκείνου, ἐπὶ τῷ καὶ τῷ τῷ ὀφλήματις, οὗς αὐτὸ δῆμος χειροτονίση, ἢ μὲν ἐκτίσειν τὸ ἀργύριον ὃ ὤφλει: οὗτος δὲ περστικῶς ἀδὲ χειροτονεῖν ἐπάναγκες, ὅταν ἴς καὶ τῷ σῶναι δουλητῇ. τῷ δὲ καὶ τῷ τῷ ὀφλήματις, ἐὰν ἀρχιδῶ τῇ πόλει τὸ ἀργύριον, ἐφ' οἷς κατέστησε οὗτος ἐγγυητῆς, ἀφῆδαι τῷ δεσμοῖν. ἐὰν δὲ μὴ καὶ τῷ τῷ ἀργύριον ἢ αὐτῶς, ἢ οἱ ἐγγυητῆς τῷ τῷ ἐνάτης περυσανείας, τὸς μὲν ὑπερσυνδέντα δεδέδαι, τῷ δὲ ἐπὶ τῷ δημοσίῳ εἶναι τῷ οἰσίαν. πορὶ δὲ τῷ ὠνουμλίαν τὰ τέλη, καὶ τῷ ἐγγυωμλίαν καὶ ἐκλερόντων, καὶ τῷ τὰ μεθώσιμα μεθωμλίαν, καὶ τῷ ἐγγυωμλίαν τῷ περστικῇ, εἶναι τῇ πόλει καὶ τῷ νόμους οὗτος κειμῆς. ἐὰν δὲ ἰδίῳ τῷ ἐνάτης περυσανείας ὀφλῇ τῷ ὑπόρου ἐνικῶς, ἢ τῷ τῷ ἐνάτης, ἢ δεκάτης περυσανείας ἐκτίσειν.

Ακηκῶς τε μὲν τῷ νόμον. μνημονεύετε δ' ὅς αὐτοῖ μοι περὶ τὸν μὲν τὸ, καὶ εἴ πνι τῷ ὀφειλόντων δεσμοῦ περστικῇ μῆτι, ἢ τὸ λοιπὸν περστικῇ μῆτι. ἔπειθ' ὅτι πᾶσι πορὶ

Δημοφόνους

τῶν πελωνέων, καὶ πάλιν τῶν μεθουμένων, καὶ ὅσοι τῶν
ἐγγυάων, καὶ ὅσοι κελεύει τῶ νόμῳ * ὅλως μὲν γὰρ ὅτι
ὁδε γὰρ ἅπαντες ἀντιπῶς τοῖς οὐσι. μάλιστα δὲ τῶν γυναι-
κεων, * ἀκούειν τε ὅς νόμοις αὐτοῦς. λέγει.

Νόμοι.

Διοκλῆς εἶπε, ὅς νόμοις ὅς περ δὲ κλέδου τεθέντας
ἐν δημοκρατίᾳ, καὶ ὅτι ἀπὸ δὲ κλέδου ἐτέθησαν, καὶ εἰσὶν
αἰετὸν γεγραμμένοι, κυρίους εἶναι. ὅς δὲ μετὰ δὲ κλέδου τε-
θέντας, καὶ τὸ λοιπὸν πεισμένους, κυρίους εἶναι ἀπὸ τῆς
ἡμέρας ἧς ἐκείνος ἐτέθη: πάλιν εἶτω περὶ γέγραπται
χρόνος, ὃν ἔτι ἀρχεῖν. (ὡς γὰρ εἶπε δὲ, τοῖς μὲν νῦν κε-
μένους τὸν γεγραμμένον τῆς βουλῆς, ἐλάττωται ἡμῶν. τὸ
δὲ λοιπὸν ὃν αὐτὴν τυγχάνη γεγραμμένων, περὶ γέγραπται
πᾶσι χρόμα τῶ νόμων κυρίους εἶναι ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἧς ἐτέθη.

Καλῶς ἐχόντων, ὡς αὐτοῖς δικασαί, τῶν ὑπαρχόντων
νόμων, ὁδε ὁ νῦν ἀναγνώστῃς νόμος ὡς αὐτοῖς διαίρειτε καὶ
βεβαιότῃς ἐπὶ ἡσεν αὐτοῦς. κελεύει γὰρ ἐκείνον ἀφ' ἧς
ἡμέρας ἐτέθη, κυρίους εἶναι, πάλιν εἶτω χρόνος περὶ γέ-
γραπται. ὅτι τῶ δὲ, τὸν γεγραμμένον ἀρχεῖν. διὰ τὴν ὅτι
πολλοῖς τῶ νόμων περὶ γέγραπται. * τὸν δὲ νόμον εἶναι
κυρίους τόνδε, ἀπὸ τῆς μὲν τὸν νῦν ἀρχεῖν τε. ὅσον ὃ γρά-
φειν ὁ πῶς αὐτὸς τῶ τόνδε τὸν νόμον τὸν ἀνεγνωσμέ-
νον, οὐκ ἀνόμιξε δίκαιον εἶναι, ὅς αὐτοῖς τῶ νόμων ἀνα-
γεγραμμένους ὅσον ἢ ἐτέθησαν, κυρίους εἶναι, ἀνεγνωσμένους
τῶ πῶ ἡμέραν ἀφ' ἧς ἐτέθησαν, καὶ περὶ τὸν πῶ πῶ κυ-
ρίους, ἢ ὁ θεὸς ἐκείνον ἡξίωσε. πάλιν μὲν τῶ νόμῳ σκέψαι-
δε ὡς ἀναπῶς ὅτι οὐδὲ τὸς τέθηκεν. ὁ μὲν γὰρ κελεύει, τὸν
γεγραμμένον χρόνον ἢ πῶ ἡμέραν ἀφ' ἧς αὐτὴν τεθεῖ, κυρίους
εἶναι. ὁ δὲ γέγραφε, καὶ εἶπεν περὶ γέγραπται, πῶς τῶ
παρεληλυθότων λέγων. καὶ οὐδὲ ὅτι ὡς αὐτοῖς ἀρχεῖν τε
περὶ γέγραπται, ἀφ' οὗ: ἀλλὰ πεποίηκεν οὐ μῆτιν ἀπὸ τῆς

ἡμέρας ἐν ᾗ πέθηκε, κνείον τὸν νόμον, ἀλλὰ καὶ περὶ τῆς
 γνέσθαι πινάκῃ. ἀόριστον γὰρ ἅπαντα τὸν πῆληλυθό-
 τε περὶ παρὲν λήφει χρόνον. καὶ τοι χροῶ σε ὡς ὑπόκρ-
 ας, ἢ ᾧδον μὴ γράφειν, ἢ ἐκείνον λυεῖν, καὶ οὐχ ἵνα ὁ
 βούλει σὺ γλήτῃ, πάντα τὰ πράγματα σωτράξαι.
 λέγει ἄλλον νόμον.

Νόμος.

Μὴ δὲ παρὲν τῆς ἀπίμων ὅπως χρὴ ὑπὸ τίμῃς αὐτῶν εἶναι.
 μὴ δὲ παρὲν τῆς ὀφειλόντων τοῖς θεοῖς, ἢ τῷ δημοσίῳ τῆς
 ἀθηναίων παρὲν ἀφείδωσ τῆς ὀφλημάτων, ἢ τάξεως, εἰ μὴ
 φημισμαμένων ἀθλοκίων τῶν ἀδίκων παρὲν, μὴ ἔλαττον
 ἐξακιχλίων, οἷς αὐτὸς ἐκρύβδην φημιζομένους. τότε δὲ ἐ-
 ξῆναι χρηματίζειν, καθ' ὅ, πᾶν τῆ βουλῇ, καὶ δήμῳ δοκῇ.
 ἄλλος οὗτος νόμος, οὐκ ἐὰν παρὲν τῆς ἀπίμων οὐδὲ τῆς
 ὀφειλόντων λέγειν, οὐδὲ χρηματίζειν περὶ ἀφείδωσ τῆς ὀ-
 φλημάτων, οὐδὲ τάξεως, εἰ μὴ τῆς ἀδίκας δοθείσης,
 καὶ τῶν μὴ ἔλαττον, ἢ ἐξακιχλίων φημισμαμένων. οὐ-
 πὸς δὲ ἔρχεται ἀντικρὺ, καὶ εἰ ἔστι τῆς ὀφειλόντων δεσ-
 μοῦ παρὲν τίμῃς, εἶναι τῶν ἀφείδων παρὲν τῶν
 ἐκρύβδων, οὐ παρὲν τῆς ὀφείδων περὶ τῶν, οὐδὲ
 δοθείσης ἀδίκας λέγειν. καὶ ὁ μὲν νόμος, οὐδὲ ἐπειδὴν τῶν
 ἀδίκων οὐ γὰρ ἔστι. ἵς ἐδωκεν ὡς αὐτὸς βούληται, παρὲν, ἀλλ'
 ὡς αὐτὸς βουλῇ, καὶ τῷ δήμῳ δοκῇ, τῶ δὲ ἐκ ἀπέχρησε τῆς
 ἀδικεῖν μόνον, εἰ μὴ δοθείσης τῆς ἀδίκας λέγει, καὶ νόμον εἰς
 φέρει περὶ τῶν: ἀλλὰ καὶ παρὲν οὐκ εἰς τῶν βουλῶν,
 οὐκ εἰς τὸν δῆμον εἰπὼν. περὶ τῶν οὐδὲν ἐν πᾶσι βού-
 λῃς βουλῆς μὲν ἀφειμένης, τῆς δὲ ἄλλων δὲ τῶν ἐορτῶν ἐ-
 ρομνίαν ἀγόντων, λάθρα τὸν νόμον εἰσίνεγκε. καὶ τῶν χρεῖν
 σε ὡς πᾶσι κρατὺς εἰδὼτα τὸν νόμον τὸνδε ὃν ἀνέγων, εἰ μὴ δὲ
 καὶ οὐ βούλει παρὲν, παρὲν μὲν παρὲν γράφειν
 παρὲν τῶν βουλῶν, εἰ μὴ τῶν δήμῳ διαλεχθῆναι. καὶ οὕτως,
 dd ii

Ames St'vours

εἰ πάντων ἀθηναίοις ἐδόκει, γράψαι καὶ νομοθετεῖν περὶ
 τούτων, καὶ τότε τοὺς χρόνους ἀλλομεῖναι ταῦτ' ἐκ τῆς νό-
 μων. ἵνα ἔσται τὸν νόμον περὶ τῶν, εἰ καὶ τις ἐπιχειρῇ
 θρασυτέρῳ οὐκ ἀδιδίκατον ὄντα τῇ πόλει τὸν νόμον, μὴ οὐκ
 ἀλλοιουμένῳ γ' ἐδόκεισιν: ἀλλὰ γράμμη διαμύρων ἀκτυ-
 γαίῳ. νῦν δὲ τῷ λαῷ καὶ τὰ χυ καὶ πρὸς τοὺς νόμους ἐμ-
 βάλειν τὸν νόμον εἰς τοὺς νόμους καὶ μὴ θῆναι πᾶσι μὴ ἀφί-
 ρησαι σπουδῇ πῶς συνώμιον. τοῖς γὰρ ἀκούσιν ἀμύρτασις
 μέγιστον συνώμιον, οὐ τοῖς ἀλλοιουμένῳ: ὅς τ' ἐν νῦν εἴλη-
 φαι ποιεῖν. ἀλλὰ γὰρ ἀλλοιουμένῳ περὶ τούτων: νῦν δ' ἀνα-
 γήγρωσκε τὸν ἐξῆς νόμον.

Nº 499.

Εὰν δὲ τις ἱκετεύῃ ἐν τῇ βουλῇ, ἢ ἐν τῷ δήμῳ, πρὸς ἅ ὧν δικαστήριον ἡ βουλὴ, ἢ ὁ δῆμος κατέγνω· ἐὰν μὲν αὐτὸς ὁ φλὼν ἱκετεύῃ πρὶν ἐκτίσαι, εὐθιγενεῖναι κατ' αὐτοῖ, καὶ δά πῶρ ἐὰν τις ὁφείλων τῷ δημοσίῳ κληίσχῃται. ἐὰν δὲ ἄλλος ἑσθὺς τῷ ὠφληκύνῃ ἱκετεύῃ πρὶν ἐκτίσαι, δημοσίᾳ ἔστω αὐτοῖ ἢ οὐσίᾳ πᾶσα. ἐὰν δὲ τις τῷ περὶ φόρων δῶ πρὶ πῶ ὠδὶ χειροτονίᾳ, ἢ αὐτῷ τῷ ὠφληκύνῃ, ἢ ἄλλῳ ἑσθὺς ἐκείνου πρὶν ἐκτίσαι, ἄλμος ἔστω.

Ἐστὶ μὲν ὁρῶν, ὃ αὐτοῖς διγίγασαι, εἰ ποτὶ πάντων τῶν νόμων οἷς οὗτος ἐκείνους ἐστεινέον, ὁρῶμεν. ἄξιον δὲ εἶναι ποτὶ ποδὶ τοῦ καὶ ἄλλου, καὶ ποτὶ τῷδε, ὃν νῦν ἀνέγνω, διελθεῖν. ὁ γὰρ τὸν νόμον τῶν, ὃ αὐτοῖς ἀθηναῖοι, θείας ἦδει τῶν πελαγῶν πῶς καὶ τῶν πράξεων τῶν ὑμετέρων· καὶ διὰ τῶν ἐώρα ποτὶ πολλῶν ὑμῶς ἐκέντας ἦδη ποτὶ μεγάλας ζημιὰς. βουλέμενος δὲ μηδεμίαν περ-
φασιν ἢ τὰ κοινὰ κακῶς ἔχειν ἀπολιπεῖν, ὅν μὲν τῶ νό-
μων κρίσει καὶ διγίγασαι μὴ δίκαια ποιῆν ἐγνώσι μόνους οὐκ ἄντι τῆς δυνάμεως τῆς ὑμετέρων ἀφελῶν, τὸ δὲ δοῦναι καὶ μὲν συμφορᾷς ἐκεῖθεν, ἔχοντας ἀφορμῶν·

ἀλλ' ὅλως ἀπείπει μήτ' αὐτῷ, μήτ' ἄλλω μηδενί, μήθ' ἵκεται
 τούτῳ, μήτε λέγειν ὑποδὶ τῶν τοιούτων, ἀλλὰ ποιῆν τὰ δίκαια
 σιγή. εἰ πίνω τίς ὀρίσθ' ὑμᾶς, ποτὶ τοῖς μάλλον αὐ
 εἰς τὴν ποίησιν ὅτι πᾶν τις δομεύοις ἢ τις τοῖς ταῖς πλουσίαις,
 οἳ δ' οὐ φέροιται καὶ τοῖς δομεύοις. τὸ μὲν γὰρ, χρηστῶς,
 τὸ δ' ἀκαίρων ἀνθρώπων ὄρεσιν ὅτι. οἰκοῦν οἱ νόμοι μὲν ἀ-
 παντας περιστάσεις αὐτῶν οἱ ἡθύντες δὲ τοῖς ἵκεται
 τηρεῖσθαι δύνανται. εἰ κρίνω ἵκεται τούτῳ οὐκ ἔστιν, ἢ που νόμον
 γέ τιταγμα ἔχοντα εἰσφέρειν, ὅτι μὲν οὐκ οἶμαι. καὶ γὰρ
 αἰσχρὸν ποδὶ ὧν μὴ δὲ χαρίζεσθαι. δὲ ἡν ὑπελήφατε, ποδὶ
 κρίτων ἀκρίτων ὑμῶν αὐτῶν, ἀπὸ βούλωνται περὶ χαλῶναι.
 λέγει τὸν μετὰ τούτον ἐφεξῆς νόμον.

Νόμος.

Ὅσων δικῇ περὶ τὸν ἐλπίστον, ἢ αὐτῶν, ἢ διαδικασίᾳ
 ποδὶ τῶν ἐν δικαστηρίῳ, ἢ ἰδίᾳ, ἢ δημοσίᾳ, ἢ τὸ δημοσίον ἀ-
 πιδότω, μὴ εἰσάγειν ποδὶ τῶν ταῖς τὸ δικαστήριον, μὴ δὲ
 πεισθῇσιν τῶν ἀρχόντων μηδὲν, μὴ δὲ κατηχεῖν ἐών-
 των, ἀοὐκ ἐδσιν οἱ νόμοι.

Τιμοκράτης κρίνω ὡς ὁρμητικῶν ὧν ἀδινεῖ γράφων,
 αὐτῶν ἀρχέμενος τὸ νόμον τὰν ἀντία ἐθηκε τοῖς τοῖς. ὁ μὲν
 γὰρ οὐκ ἐὰ ποδὶ ὧν αὐτῶν παρὰ τὸ δικαστήριον πάλιν χρη-
 ματίζειν: ὁ δ' ἔρχεται καὶ εἴπνι περὶ τὴν τιμὴν κατὰ νό-
 μον, ἢ κατὰ φῶσμα, τὸν δῆμον τούτῳ χρηματίζειν. ὁ πᾶς
 ἀμὲν ἔγωγε τὸ δικαστήριον, λυθίσεται, κατὰ σῆσιν δ' ἐγ-
 γνηταῖς ὁ ὠφλων. καὶ ὁ μὲν νόμος μὴ δὲ πεισθῇσιν φησὶ
 τῶν ἀρχόντων ποδὶ τῶν μηδὲν: ὁ δ' ἔρχεται τῶν περὶ
 ὁροῖς ἐπὶ ἀναγκῆς, ἐάν τις κατὰ τὴν περὶ σῆσιν: καὶ περὶ
 γράφειν ὁ πᾶς αὐτῶν βούληται. λέγει δὲ τὸν νόμον.

Νόμος.

Τὰς δίκας καὶ τὰς διαίτας ὅσαι ἐλπίστον ὅτι τοῖς νόμοις
 ἐν δημοκρατουμένη πόλει, κυρίασθαι εἶναι. οὐ φησι ὑμο-
 dd 111

Δημοδένους

κράτης, ἔκουν ὁ πόσις γὰρ δεσμεῖ περὶ τὴν θῆ. λέγε.

Νόμος.

Ὅποσα δ' αὖτ' ἔστιν ἔχοντα ἐπείχου, ἢ δίκη ἐδικάσθῃ, ἢ ἰδία, ἢ δημοσία, ἀκυρεῖ εἶναι.

Επίχου. εἰπέ μοι, τί δεινότατον πάντες αὐτοὶ ἀκούσαντες φήσασιν, καὶ τί αὐτὴν μάλιστα ἀποδέχονται, οὐχὶ τὰ πρῶτα, ἀπὸρῶν ἔστι τῆς ἐλάττω, μὴ γινέσθαι; ἔγω γ' οἶμαι. ὁ γοῦν νόμος οὐ τοσὶ δολοφονούμενος ὡς ἐμοὶ δοκεῖ τ' οἰοῦνται, ἀπείπει τὰ πρῶτα ἐπ' ἐκείνων μὴ κτελεῖν εἶναι. οὐτοσὶ τίνων τιμὴ αὐτῶν κατέγνω πρῶτον μὲν τῆς ἑστῆς δημοκρατίας πεπραγμένων, ὡς ἀπὸρῶν ἐπ' ἐκείνων ὑμεῖς. ὁμοίως γοῦν ἀκυρεῖ ποιεῖ. καὶ τοι τί φήσονται, ὡς ἀπὸρῶν ἀθηναῖοι, ὅτι κτελεῖ τὸν νόμον ἐλάττω γινέσθαι; πότῃρον τὰ δικαστήρια ἀ δημοκρατουμένης τῆς πόλεως ἐκ τῆς ὁμομορφίας πληροῦται, ταυτὰ ἀδικήματα τοῖς αὐτοῖς τῆς ἐλάττω ἀδικεῖν; καὶ πῶς οὐ δεινόν; ἀλλὰ δικαίως ἐφημιόδοι; τίνας οὕτως εἴκει τὸν λυόντα τῶν νόμων δέσσειν φήσονται; πῶς εἰ μὴ ὅτις εἴποι, μακάρις. ἀλλὰ γὰρ οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. λέγε ἔτῃρον νόμον.

Νόμος.

Μὴ δὲ νόμον ὑφίστασθαι ἐπ' αὐτοῖς θῆναι, εἰ μὴ τὸν αὐτὸν αὐτὸν πᾶσιν ἀθηναίοις πῶς, φημισαμένων μὴ ἐλαττω ἐξακισλίων, οἷς αὐτὸς δόξῃ, κρῖναι φημισομένοις.

Οὐκ ἔστι νόμον, ἀλλ' ἢ τὸν αὐτὸν πρῶτον καὶ τὴν πολιτικῶν πάντων, καλῶς καὶ δημοτικῶς λέγων. ὡς ὁ γὰρ τῆς ἀλλοτρίας πολιτείας ἴσον μέγεθος ἐκείνῳ, οὕτω καὶ τῶν ἰσὺς μετέχειν ἐκείνῳ. δι' οὗς μὲν τοίνυν ὅτις εἰσέφορε τὸν νόμον, ὑμεῖς δὲ ἐμοῦ χειρόν γινώσκετε. αὐτὸν δὲ τῶν αὐτῶς ὁμολόγησεν μὴ αὐτὸν πᾶσι τὸν αὐτὸν πεικνέειν, πῶς ὡς τῆς πλεοναδῶν, καὶ τῆς μειοσυμμερίων, καὶ τῆς ἐν τῶν ἐγγυητῶν, χρῆσθαι περὶ τῆς ἀφ' ἑαυτοῦ νόμῳ.

οὐκ ἐν ὁποῦτε εἰσὶ ἕνδεσ οὐς ἀφορίζεις, οὐκ αὖ ἐπ' εἰς ὧν
 πᾶσι τὸν αὐτὸν θετικῶς. καὶ μὴ, εἰ δὲ κείνο γ' αὖ εἴποις,
 ὡς ὅσοις δεσμιῶν περὶ ἡμᾶς, τούτων τὰ μάλιστα, ἢ τὰ
 μέγιστα ἀδικοῦσιν οἱ τελευτῶν, ὥστε μένοις αὐτοῖς μὴ με-
 ταδέναι τὸ νόμον. πολὺ γὰρ δὴ πον μάλλον οἱ περὶ διδόν-
 τες τί τῷ κοινῶν, ἢ οἱ τῷ γονέας καὶ κόντες, ἢ οἱ μὴ καὶ θα-
 ρᾶς τὰς χεῖρας ἔχοντες, εἰσιόντες δ' εἰς τὴν ἀγορὰν ἀδι-
 κῶσιν. οἷς ἄπαντες οἱ μὲν ὑπάρχοντες νόμοι δεσμὸν προλέ-
 ποῖν: ὁ δὲ σὸς λεγόμενος δίδωσιν. ἀλλ' αὐτὸν δὲ πάλιν
 καὶ τὸ μὴ πλυνήσαν-
 τας ὀφείλουν αὐτῶν ἀλλὰ κλέψαντας, μάλλον δὲ ἀρπάζ-
 ῶντας τὰ γυμνάσια, δὴ τῶν ἐκ ἐφρόντισας, οἱ μὲν τῶν τε
 λωνῶν πολλὰς δ' αὖ πρὸς ἐχένομους ἐπὶ καὶ καλῶς ἔχον-
 τας διειννῶσαι, οἷς πᾶσι ἐναντίος ἔστιν ὃν ἔπος τίθειεν: ἀλ-
 λ' ἴσως ἐγὼ μὲν εἰ περὶ πάντων ὁρῶ, ὕψω δὲ ὁμοῖα, περὶ τῶν
 μὴ δ' αὖ τῇ διανοῇ ὅλως ὑμῖν εἶναι τὸν νόμον, εἰπεῖν: ὑμῖν δ'
 ὁμοίως εὐνοῦν φαίνεται τῇ γομφῇ, καὶ εἰ ἐν τῷ ὄντων
 νόμων ἐναντίος ἔστι. πῶς οὖν μοι δοκεῖ τῶν μετ' ἄλλους εἶναι,
 περὶ δ' οὐ πρὸς τὸν νόμον αὐτῶν οὕτως ἔθηκε νόμου διελ-
 θόντα, ἐπ' ἐκείνο ἰσχύει τὸ μέρος τῆς κατηγορίας ἥδη, ὡς
 καὶ μέγαλα αὐτῶν βλάπτει γινόμενος κύριος τῶν πόλιν. τὸ
 μὲν οὖν τοῖς τῶν ἄλλων ἐναντίον εἰσενενοχῆναι νόμον, δι-
 νόν, μετ' ἄλλ' ἄλλου διείτω κατηγορέου. τῷ δὲ τῶν φ' αὐτῶν
 πρὸς τὸν νόμον καὶ μετ' ἄλλ' ἄλλου πᾶν ἀντία θῆναι, τῶν ἥδη πρὶν κα-
 τηγορεῖν αὐτῶν ἀπὸ τῶν γινόμεναι. ἐν οὖν τῶν εἰδῶν γινόμε-
 νον, ἀναγνώσεταί τὸν νόμον ὑμῖν αὐτὸν, ὃν οὗτος ἔθηκεν.
 ἐγὼ δὲ, σιωπήσομαι. λέγει.

Νόμος

τιμοκράτης εἶπεν, ὁπόσοι ἀθηναίων κατ' εἰς ἡλίαν ἐκ
 τῶν εὐλαῆς, ἢ νῦν εἰσιν ἐν τῷ δεσμοῦ τῶν, ἢ εἰ λοιπὸν καὶ τὰ
 θῶσι, καὶ μὴ πρὸς ἀδοθῇ ἢ καὶ τὰ γνωστὸς αὐτῶν τοῖς θεμοσίταις

dd IIII

ΔΗΜΟΓΕΝΟΥΣ

ἡ ἀπὸ τῆς γραμματικῆς τῆς καλῆς πρυτανείας, καὶ τὸν εἰ-
σαγγελτικὸν νόμον, διδόναι τοῖς δημοσίοις εἰσάγειν τὸ
ἐν δικῇ εἰς τὸ δικαστήριον ἐν τῷς ὑλάσιν ἢ ἐν δρόμοις, ἀφ' ἧς αὖ
πρὸς λαβῶσιν, ἐὰν μὴ πρὸς τῇ δημοσίᾳ κωλύσῃ. ἐὰν δὲ μὴ,
ὅταν προῶτον οἶοντ' ἢ καταχερθεῖν ἢ ἀθηνάων τὸν βουλό-
μενον οἷς ἔξεστιν. ἐὰν δ' ἄλλω, πρὸς τῇ ἡλικίᾳ ποδὶ ἀνέτειναι,
ὃ, πρὸς δὲ καὶ ἀξίος εἶναι παθεῖν ἢ ἀρπύσαι. ἐὰν δὲ ἀργυ-
ρίου πρὸς τῇ, διδόναι τῶς αὖ ἐκπίσῃ, ὃ, ἢ, αὖ ἀνέτειναι κα-
ταγνωσθῇ.

Ἀκούετε, ὡς αἱ ῥοαὶ δικασαί; λέγει αὐτοῖς αὐτὸ πᾶ-
ν πάλιν.

News.

Εκὺν δὲ ἀργυρίου τιμηθῇ, δεδίδωτο πῶς αὐτὸ ἐκτίσῃ.
Πίπασο. ἔστι οὕτω ὅπως αὐτὸ ἀνὰ πῶτον δὲ ἑνὶ θεῷ, τῷ
δεδίδωτο πῶς αὐτὸ ἐκτίσῃ, ὅς ἀλλότῃς, καὶ τῷ κατὰ
ναὶ ὅς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ ἐγγυθῆς, ἀλλὰ μὴ δειν; ἱστέα ὑπὸ
νω κατὰ τοῦ πῶτον καὶ τοῦ ἐγγυθῆς, οὐ δὴ δεινός, ἀλλὰ
ἄλλος ἡμῶν οὐδὲ τοῦ πῶτον οὐδὲ τὸ πῶτον. καὶ τὸ πῶ
νος αὐτὸ μὴ ἀφ' ἑνὸς δεινὸς ἡμῶν, ἢ τὸ πῶτον οὐδὲ
σα κέρδιος ἀφ' ἑνὸς, ὅς πῶς ἀνὰ πῶτον αὐτοὺς ἐκτίσῃ νομῶ
τεῖν ἡξίωσεν, οὐδὲ τῷ ἄλλοις τῷ νόμων ἐκτίσῃ; ἐμοὶ
μὲν γὰρ ἀφ' ἑνὸς ἀνὰ δεινὸς ὁ τοῦ πῶτον δεινὸς πῶν αὐτὸ
μῶς ὅσον πῶτον. ὡς οὐ πῶτον, ὡς αὐτοὺς ἀφ' ἑνὸς, τῷ
πῶτον τῷ πῶτον κατὰ τοῦ πῶτον ὅμοιόν τοῦ πῶτον αὐτοὺς
κατὰ τοῦ πῶτον νόμοι κατὰ τοῦ πῶτον: οὐ πῶτον δεινὸς καὶ ὑπὸ τοῦ
πειδὴ ὅς νόμους κατὰ τοῦ πῶτον ἐκτίσῃ, μὴ δεινὸς λέγον μὴ
δὴ δεινὸς ἀφ' ἑνὸς ἀνὰ δεινὸς κατὰ τοῦ πῶτον. ὡς οὐ πῶτον
γὰρ πῶτον τῷ πῶτον νόμῳ ἀφ' ἑνὸς τῶν πῶτον ἀφ' ἑνὸς
καὶ. ὅς μὲν πῶτον καὶ πῶτον ὑπὸ τοῦ πῶτον νόμῳ, καὶ
πῶτον τῶν πῶτον μῶν, καὶ μῶν δεινὸς πῶτον πάντας
ἐκτίσῃ ὑπὸ τοῦ πῶτον ἐκτίσῃ τῷ πῶτον πῶτον, ὅς μῶν δεινὸς

ἅπαν ὅ μιν εἶναι. θαυμάζω δ' αὖτις τί ποτε καὶ ὁλομή-
σει λίσσιν παρὰ τούτων. οὐτε γὰρ ὥς οὐκ ἐκ ἀπὸς ἰσθ' ὁ νό-
μος τοῖς ἄλλοις δεικνύειν ἔξει, οὐθ' ὥς δι' ἀπειρίαν ἰδιώτην
αὖτις ὄντα τίτ' ἔλαθε, δύναιτο αὖ πείθει. πάλαι γὰρ με-
σοῖς, καὶ χράφον καὶ νόμισ' εἰσφύων ὥπται. καὶ μὲν
οὐδ' ἐκείνο γ' ἔπειν αὐτῷ, ἀδίκημα μὲν εἶναι τὸ πρῶγμα
ὁμολοῦν, συνηώμης δὲ τυχεῖν ἀξιοῦν. οὐδὲ γὰρ ἄκων,
οὐδ' ἄπορ' ἢ τυχευκῶν, οὐδ' ἄπορ' συνηώων καὶ αἰάγ-
καίων αὐτῷ, τοιχείως φαίνεται τὸν νόμον: ἀλλ' ἐκὼν ὅ-
πορ' μαγάλα ἡδονικῶν ὅ μιν, οὐδὲν περ σπέναν αὐ-
τῷ. πάλαι εἰ μὴ συνηώης ἄπο λαμβάνειν φήσει ὅς με-
σοῖς μὲν αὖτις. ὡς τοίνυν οὐδ' ἀδὴρ τῆς αἰσῆς νόμον, ὅ-
δε συμφορὸντ' εἰσενέοχε, τίτ' ἢ δὴ περ ἄσο μιν νῦν ἰσθ'
κυνύει. οἱ μὲν δὲ πάντας αὐτὸς ὁμολοῦντι δὲ τὸν ὁρθῶς
ἔχοντα νόμον, καὶ σωσίσειν μέλλοντα τῷ πλῆθει, πρῶτον
μὲν ἀπὸ τῶς καὶ πᾶσιν ὁμοίως γινώσκουσιν χράφθαι. καὶ
μὴ τῷ μὲν εἶναι ταυτὶ παρὰ αὐτοῦ νομίζειν, τῷ δὲ ταυτὶ
ἔπειτα εἶναι δυνάτεις τοῖς πρῶτοις, ὡς δὲ γινώσκουσι δὲ τῷ
νόμῳ. εἰ γὰρ αὐτὸς καλῶς ἔχει, μὴ δυνάτον δὲ πρῶτοι,
ὁ γὰρ οὐ νόμου διαπράττει αὐτῶν. πρῶτος δὲ τούτοις,
οὐδὲν τῷ ἀδικούντων φαίνεται μηδεμίαν δίδοντα ῥατῶ-
ν. εἰ γὰρ δὴ μισθὸν τις ὑπέλαβε τὸ πρῶτος εἶναι ὅς νό-
μος, τίσι τούτοις προσεξέτατό, καὶ πρῶτος ὁρθῶς βούλη-
ται σκοπεῖν, εὐρίσκει τοῖς κρίνεσθαι μέλουσιν, οὐ τοῖς ὀξεί-
ληγεγμένοις. αὐτὸς γὰρ τοῖς, ἀδελφὸν εἰς πρῶτος ἀδικῶς
διαβεβλημένος: τοῖς δὲ, οὐδὲ λόγος λείπεται τὸ μὴ οὐ
πονηροῖς εἶναι. τοῦτων τοίνυν ὧν διελέχθηθα ἔγωγε νῦν,
οὐδ' ὅτι οὐκ ἔχον ὁ νόμος φανήσεται. τὰ νῦν τὰ δι' ἐ-
ξῆς πάντα. πολλὰ γὰρ μὲν οὕτως αὖ πρῶτος ἔχει ὅτις διδά-
σκουν: μάλιστα δὲ τὸν νόμον αὖτις ὃν τέθεικε διεξιόν. ἔστι γὰρ
οὐ τὸ μὲν, αὖτις καλῶς κείμενον, τὸ δὲ, ἡμῶν τῶν μελόντων:

Δημοφώνους

ἀλλ' ὅλος ὕψι ἀρχῆς ἀπὸ τῆς πρώτης συμμαχείας μέχρι τῆς
 πελοποννησιακῆς, ἐφ' ὧν κείτω. λάβε δὲ αὐτοῖς τὴν γρη-
 φὴν τῶν Περσῶν, καὶ μέχρι τῆς πρώτου μόρτου ἀνίστασθαι τὸν
 νόμον. ἔστι γὰρ οὕτως ἐπὶ τοῦ διδάξω, καὶ ὑμεῖς μαθη-
 σάτω ἀλλήλων.

Nº 195.

Ἐπὶ τῆς πανδιονίδος πρώτης πρυτανείας δωδεκάτη
τῶν πεσόντων, ἐπέφησεν ἀεισοκλῆς μυρρινούσιος, ἡ-
μυκράτης εἶπε, καὶ εἶπνι τῆς ὀφειλόντων τῶ δημοσίῳ
πεσσιπμηθῆ καὶ τὰ νόμον, ἢ καὶ τὰ φήσιμα δεσμοῦ, ἢ
τὸ λοιπὸν πεσσιπμηθῆ, εἶναι αὐτῶ, ἢ ἄλλῳ ὑποδὲ ἐκεί-
νου ἐπὶ τῶ καὶ τῶ σῆμα.

Επίσης: αὐτίκα γὰρ καθ' ἑκαστον ἀναγνώσῃ. τουτὶ πάντων, ὃ ἀνθρώποις δικασαί, τῆς χειραγωγίας αὐτῶν νόμῳ θεδόντος διδόντα ἔστιν. οἷ μόνον γὰρ οὐδένα ἀνθρώπων ἄλλον ὅλμῃ νόμον εἰσφοδόντα ὥτι τῷ χρῆσθαι ὅτι πολιτικῶς αὐτῷ, ὡς καὶ ὅτι πρὸς τὸν κυρίου νόμον κρίσεις χειραγωγίας ὥτι χειρῆσαι λυεῖν. ὅτι τὸν νόμον οὐκ ἐπὶ πικρᾶς αἰτίας δὲ οὐδ' ἀπ' ἀκριβοῦς πεποίηκε χειρῶς διαρρήδην, καὶ εἴ τι τῆς ὀφειλόντων τῷ δημοσίῳ πρὸς τὴν πικρὰν καὶ νόμον, ἢ καὶ τῆς ἀφαιρέσεως δεσμοῦ, ἢ τὸ λοιπὸν πρὸς πικρὰν. ὡς μὲν δὲ τῆς μελλόντων ἐπὶ δίκαιον ἐπεισεν ὑμᾶς, οὐκ ἀν' ἡδίκη. πορὶ δὲ ὧν δικαστήριον ἔγνωκε, ἢ τὰς ἐξήκε, πῶς οὐχὶ διενά ποιῇ νόμον εἰσφοδῶν δὲ οὐ τῶν λυθῆσαι; ὡς πρὸς αὐτὸς ἐάσας κυρίου γνῆσαι τὸν ὅτι νόμον χειρῶς ἐπὶ τὸν ποιόνδε. καὶ εἴ τινας ὡφληκέως χήματα καὶ δεσμοῦ πρὸς πικρὰν αὐτοῖς, ἐπὶ τῶν κατέστη, καὶ τῶν ὅτι νόμον μὴ εἶναι τὸν διεπύησιν αὐτοῖς, μὴ δὲ τὸ λοιπὸν ὅτι γνῆσαι μὴ δένα. ἀλλ' οὐτὲ τῶν ποιήσας αὐτὸς οὐδὲς ὑμᾶς, οἷ μόνον, σὺτ' ἐκείνα λυθῶν ἡδίκη. χεῖρ δὲ αὐτῶν ἐπὶ τὸ πρὸς γ-

μὲν οὖν δικαίον, ὡς οἱ ὕστερον γνησιμύοις θεῖναι τὸν
 νόμον, καὶ μὴ σωρευκόντα εἰς ταυτὸ τὰ μὲν ὄντα τοῖς πα-
 ρεληλυθόσι καὶ τὰ μὴ δὴλα τοῖς φανοῦσι ἀδικήμασιν, εἰ-
 τα ὡς πᾶσι χρῆσθαι τὴν αὐτὴν γνώμην. πῶς γὰρ οὐ δι-
 νόν τῷ αὐτῷ ἡξιώκεναι δικαίων τοῦ ὑπερλεγεμενίου ἀδι-
 κούντας τὴν πόλιν πρὸς πόρον καὶ τοῦ μὴ εἰς κρίσιν ἀξι-
 ούμενον πεποιθεῖν τὸ θεῖναι πρὸς τῷ παρεληλυθότων τὸν νό-
 μον, εἰς λόγιταις πρὸς αὐτῷ, τί ποτ' ὅστις νόμος ὀλιγαρχ-
 χίας διαφέρει· καὶ τί δὴ ποτ' οἱ μὲν ὑπὸ νόμων ἐθέλον-
 τες ἀρχεσθαι σώφρονες καὶ χρηστοὶ πολῖται νομίζονται·
 οἱ δὲ ὑπὸ τῷ ὀλιγαρχίᾳ, ἀνάνδρως, καὶ δουλοῖ. οὗτοι
 γὰρ αὐτὸς ὡς ἀληθῶς εἶπε περὶ χειρότατον. ὅτι τῷ μὲν αὐ-
 τοῖς ὀλιγαρχίας ἐκείνης, καὶ τὰ περὶ γνησιμύοις καὶ
 πρὸς τῷ μελλόντων ἂν αὐτῷ δοκῇ, περὶ τὰς κυρίως
 εἶναι· οἱ δὲ νόμοι πρὸς τῷ μελλόντων ἂν γὰρ γίνεσθαι φε-
 ρουσι μὲν τὸ πείσαι τεθέντες, ὡς σωοῖσιν τοῖς χρωμέ-
 νοις. ἡμοκράτης οἶνω αὐτὸν δημοκρατικὴν τῇ πόλει νο-
 μοθετῶν, τὴν ἐκ τῆς ὀλιγαρχίας ἀδικίαν εἰς τὸν αὐτὸν
 νόμον μετέθηκε, καὶ πρὸς τῷ παρεληλυθότων αὐτὸν κυ-
 ρεύοντα τῷ κατὰ γένοντων δικαστῶν ἡξίωσε ποιῆσαι. καὶ
 οὐ εἶπε μόνον πεποιθεῖν ὑβριστὴν, ἀλλὰ καὶ χέρρα φε-
 ρεῖν τὸ λοιπὸν ἐκείνῳ περὶ τῆς δεσμῶν, εἶναι κατὰ τῆς
 αὐτῆς ἐκείνῳ, ἢ μὴν ἐκπίσειν, ἀφαισθαι. καὶ τοῖς ἐχθρῶν
 αὐτῶν εἰς τὸ δεδεδωγμένον ἡγεῖται, μηδενὶ περὶ τῶν, ὅς αὐ-
 τῶν ἐγγυητῶν κατὰ τῆς, δεσμῶν νομοθετῶν μὴ περὶ τῶν
 εἰσὶν κατὰ γένοντα τῶν ἡλικίᾳ. τῆνικαὶ ταῖς ποιεῖν τὴν
 ὑπερλήσιν. νυνὶ δ' ὡς πρὸς αὐτὸν κινεμενός ὁ πρὸς αὐτῶν δο-
 κῇ δεδιδωκεῖν πᾶσι, αἰσῶς ἀφίσει, εἶπε τὸν τῶν τῶν
 νόμον εἰσηγήκεν. ἄρ' οὖν τῷ δοκῇ συμφέρειν τῇ πόλει

Δημοθένους

Θεοῦτος νόμος, ὃς δικασθεῖς, γνώσας αὐτὸς κυριώτερος
 ἔσται, καὶ τοῖς ὑπο τῆς ὀριζομένης * γνώσεις τοῖς ἀνώ-
 μοις περὶ τὰς ἐλπίδας; ἢ μὲν οὐκ οἶμαι φαίνεται τοῖ
 νῦν ὁ τοῦτου νόμος ταῦτ' ἔχον ἀμφοτέρω, ὥς τ' εἴ ποτε ὑμῶν
 ἐκείνων μὲν π τῆς πολιτείας καὶ διενόηται κυρίως εἶναι
 τῶν αὐτῶν γνώμων παρὰ τῶν αὐτῶν ὁμομηκῶς φησίσθαι, λη-
 πτός καὶ οὐκ ἐκείνος ὁ Θεοῦτος νόμος κύριος γινέσθαι νῦν.
 οὐ τίνων ἀπὸ τῶν αὐτῶν τὰ δικασθεῖα ἀκυρὰ ποιῆται τ'
 περὶ πρὸς τὰς ἀλλ' οὐδὲ * ἀδίκαια ὠρίσασθαι αὐτὸς ἐν
 τῷ νόμῳ καὶ περὶ τὰς τοῖς ὠφληκῶσιν, οὐδὲ τὰς ἀ-
 πώλως οὐδὲ ἀδόλως φανήσθαι γεγεφώς, ἀλλ' ὡς αὐ-
 μαλιστα πρὸς μᾶς ὑβρίζοντες καὶ πρὸς ἀλλήλους βουλό-
 μενος. σκέψασθε γὰρ ὡς γεγεφθε. τιμωκράτης, εἴπε, φη-
 σί, καὶ εἴ τι τῶν ὀφειλόντων τῷ δήμῳ περὶ τὴν
 τῶν κατὰ νόμον, ἢ κατὰ φημισμα δεσμοῦ, ἢ τὸ λοιπὸν
 περὶ τῶν, εἶναι αὐτῶν ἢ ἄλλω ὑποδρὸς ἐκείνου ἐπὶ τῶν
 κατὰ τὴν, οὐς αὐτὸς ὁ δῆμος χειροτονήσῃ, ἢ μὲν ἐκτίσειν.
 εἰ θυμὸς αὐτῶν τῶν δικασθεῖον καὶ τῆς * κατὰ γνώσας, οἱ
 δικασθεῖον τῶν τὸν δῆμον ἐκκλέπτων τὸν ἡδικηκότα, καὶ
 τῶν πρὸς τὸν αὐτὸν τῶν τοῖς ἀνδρά. τίς γὰρ ἀρχὴ πρὸς
 δώσει τὸν ὀφλόντα, τίς τῶν αὐτῶν πρὸς ἀλλήλους. κελεύον-
 τες μὲν τῶν νόμων τοῦτου ἐν τῷ δήμῳ κατὰ τὴν αὐτῶν
 τῶν, ἀδυνάτου δι' ὅντος αὐτῶν ἐκκλησίαν ἅμα καὶ δι-
 κασθεῖον γινέσθαι, οὐδὲ μὲν δι' ἐπὶ τὰς τῶν φυλάττειν
 τῶν αὐτῶν τῶν ἐπὶ τῶν τῶν; καὶ τοῖς τί ποτ' ἔω δι' ὃ
 περὶ τῶν σαφῶς ὥκνησε: τῶν δὲ ἀρχὴν τὸν ὀφλόντα
 φυλάττειν τῶν αὐτῶν τῶν ἐπὶ τῶν τῶν; πότῳ οὐχί
 δίκαιον; οὐ οἱ δι' ὅτι πάντες αὐτῶν φησὶν. ἀλλ' ἐκ τῶν
 ὑπὸ τῶν νόμων; οὐκ: ἀλλὰ μάλλον κατὰ τῶν νόμων. τί
 ποτ' ἔω; οὐδὲν αὐτῶν οὐροί τί ἄλλο, πάλιν ὅτι οὐκ ὅπως δῶ
 τοῖς δίκην ὡν αὐτῶν κατὰ γνώτε, ἐσκόπει, ἀλλ' ὅπως μὴ.

εἴτα πῶς γέγραπται μετὰ ταῦτα καλίσταται ὅς ἐστιν τὰς;
 ἢ μὲν ἐκτίσιν ἀργύριον ὁ ὦφλεν. αὐταὶ τοῖς πάλιν τῷ
 μετὰ ἰδρὸν χρημάτων τὴν δικασίαν * ἀφῆρται: τῷ δὲ
 ὁσίαν, ὁ πῶς αὐτῷ νόμῳ δικασίαν ἐστὶν τὸ ἡμῶν. πῶς
 δὲ τῷ ποιῶ; γράψας αὐτὴ μὲν τῷ πρῶτον τὸ ἀργύ-
 ριον, αὐτὴ δὲ τῷ, το γινόμενον, ὁ ὦφλε. διαφῶς δὲ π;
 εἰ μὲν ἔγραψε καλίσταται ὅς ἐστιν τὰς, ἢ μὲν ἐκτίσιν τὸ πῶ-
 μημα τὸ γινόμενον, περὶ ποδὶ δὲ τῷ νόμῳ αὐτῷ καὶ
 οὐς τὰ μὲν, δικασίαν, τὰ δὲ, καὶ δικασίαν γίνεται τῷ ὁ-
 φλημάτων: ὥς περ ἐν τούτων ὡς ἀνάσσει ὁ φλοιὸς ὅ γε
 γραμμένον τὸ ἐκτίσιν, καὶ τῷ ἐν τῷ νόμῳ περὶ σὺν ἡ-
 μῶν καλίσταται. νῦν δὲ αὐτῷ γράψας τὴν κατὰ σὺν
 εἶναι τῷ ἐκτίσιν, ἢ μὲν ἐκτίσιν τὸ ἀργύριον, ὁ ὦφλεν,
 ἐκ τῆς λήξεως καὶ τῷ χρημάτων, ἐφ' οἷς ἕκαστος εἰσῆ-
 χῃ, ποιῶ τὴν ἐκτίσιν, αὐτοῖς πῶς ἀπὸ οὗ * ὅς τις ὦφλε
 καὶ ἀργύριον, γέγραπται μετὰ ταῦτα τὴν πηλικύτην
 περὶ γμα αἰνῶν, αὐτῇ τῇ χρημάτων μετὰ δίδει, περὶ-
 γράψας, ὅς δὲ περὶ δρους ὑπὸ χειροκίνητον ἐπὶ ἀνάσσει, ὅταν
 τις καλίσταται βούληται, πῶς πάντα τὸν νόμον, οἷο με-
 νος δὲν αἰνῶν τὸν ἡ δικασίαν, καὶ τὸν αὐτῷ ἡλῶνται.
 δούς γὰρ ὅταν βούληται τὴν κατὰ σὺν αὐτῷ τῷ ἐκτίσιν
 τῷ, ἐπ' ἐκτίσιν πεποίηκε μετὰ ποτ' ἐκτίσιν, ὡς δὲ διὰ τῶν.
 τίς γὰρ οὐ ποιεῖται φάσις ἀνθρώπων, οὐς ὅταν ὑμῖν
 ἀφῆρται ἡ σὺν: ἀπαλλάξων: ἐὰν γὰρ τις ὡς ἐκτίσιν
 σάντα ὅς ἐκτίσιν ἀξιοῖ δεδίδαι, φῆσι καὶ καλίσταται ἢ
 καλίσταται καὶ δίδει τὴν τούτου νόμον, ὅς καλίσταται
 μετὰ ὅταν βούληται, καλίσται, φυλάττει δὲ πῶς, ὁ λέγει,
 οὐδ' αὖ ἀφῆρται ὅταν ὑμῖν ὅς ἐκτίσιν δεδίδαι περὶ-
 τάπει. ἀλλ' ὡς ἀληθῶς ὡς πῶς ἀλεξίφάρμακόν ἐστι τῷ
 ἀδικῶν βουλομένοις. τῷ δὲ καλίσταται, φῆσι, ὅς ἐκτίσιν
 τῷ, ἐὰν ἀφῆρται τῇ πόλει τὸ ἀργύριον ἐφ' ὃ κατὰ σὺν

Δημοθένους

ἐπὶ ἐπὶ τῶν, ἀφέναι τῶν δεσμοῦ. πάλιν ἐπὶ ταῦθ' ἐπέμεινεν
 ἐπὶ τῶν κακουργήματων, ὁ μικρὸν πρὸ τῶν εἰπόν, καὶ οὐκ
 ἐπέλαθε. οὐδὲ ἔρχετο τὸ πῆμα, τὸ γινόμενον ἀλλὰ
 τὸ ἀργύριον ὃ ὠφλυνε ἀνὰ ἀρχὴν, ἀφέναι τῶν δεσμοῦ.
 ἐὰν δὲ μή καὶ βλάβη τὰ ἀργύριον, ἢ αὐτὸς, ἢ ἐπὶ τῶν ὡς τ'
 εἰνά τις πρυτανείας τὸν μὲν ἔξειπνεντα δεδίδαι, τῶν
 δὲ ἐπὶ τῶν δημοσίων εἶναι πλὴν οὐσίαν. ἐν δὲ τῷ πελ-
 τῶν ὡς τ' ὡς, παντὶ τῶν αὐτὸς αὐτὸν κατήγορος ὡς ἀδικεῖ,
 καὶ ὡς φανήσεται. ὁ γὰρ ὅλως τὸ δεδίδαι πινὰ τῶν π-
 λιτῶν αἰσχρὸν, ἢ δεινὸν νομίσας, ἀπέπει μὴ δεινόν: ἀλλὰ τ'
 καιρὸν ἐν ᾧ τὸν ἡδικοῦντα ἐπὶ πρὸν λαβὴν ἐκκλίψας,
 τοῦτομα μὲν τῆς πρυτανείας ἐλίπε τῶν ἀδικημάτων οὐκ ἔμιν
 λαβὴν, τὸ δὲ ὅλως ἀφέναι. καὶ πρὸ ἀκρίτων ἔδωκεν ἀ-
 φέναι τοῖς τὰ ὑμέτερά ἀξιοῦσιν ἔχειν εἰς. καὶ μονοῦ
 πρὸς ἔρχετο δίκην ἔχειν λαβὴν ἀνὰ τῶν κατὰ τῶν δικα-
 σῶν τῶν πρὸς πρυτανείαν τῶν δεσμοῦ. ὁ δὲ πολὺν ὄντων
 καὶ δεινὸν ὡς ἐν τῷ νόμῳ τέθεικε, μάλιστα ἀξίον ἐς ἀγα-
 νακτῆσαι, βούλομαι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. δι' ὅλα γὰρ τῶν νό-
 μων τῶν κατὰ τῶν ἐπὶ ἐπὶ τῶν, ἀπαντας λέγει. τῶν δὲ
 μὴ καλῶν, μὴ τε βελτίους, μὴ τε χείρους, μὴ ὅλως
 πρὸς ἔρχετο τὸν νοῦν ὑμῶν, οὐδὲ μίαν οὐτε δίκην, οὐτε ὑ-
 μωρίαν πρὸς ἔρχετο, ἀλλὰ ἀδικῶν πεποίηκε τοσαύ-
 την, ὅσην οἷόν τε γινέσθαι πλείστην. καὶ γὰρ τὸν χρόνον ὃν διώ-
 ρισε πλὴν ἐπὶ τῶν πρυτανείαν, τῶν κατὰ τῶν λέγει ὡς
 ἐπὶ τῶν. γνοίη δὲ αὐτὸς ἐκείθεν. πρὸς ἔρχετο δημοσίαν
 εἶναι πλὴν οὐσίαν πλὴν τῶν ἐπὶ τῶν, ἀλλὰ μὴ ὑποκρίσθαι. τῶν δὲ
 μὴ κατὰ τῶν οὐκ ἐπὶ δῆπουθεν ἐπὶ τῶν ὑπάρχειν. καὶ
 τῶν μὲν πρὸς ὁμοῖς οἱ κεκληρωμένοι κατὰ τῶν οὐκ ὑμῶν,
 ἐπὶ ἀνακτῆσαι ἐποίησεν, ὅταν κατὰ τῶν δεχέσθαι: τῶν δὲ
 ἀδικῶν πλὴν πόλιν, οὐδὲ μίαν πρὸς ἔρχετο ἀνὰ τῶν:
 ἀλλὰ ὡς πρὸς ὁμοῖς οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἔδωκεν εἰς ἡ δού-

Δημοδίνους

ἐπὶ νητέσσι καὶ δισὶ καὶ τετάρτῳ τὸν ἑαυτοῦ νόμον ἀλλ' οὐ τὸ πρὸς ἑ-
 κτον ποιῇ, ὁρῶμεν νῆ δία τοῖς ἔλλησι, πμοκράτωρ νόμος
 ὅστις πρὸς ἡμῖν: ἀγαμέμναι τ' οὐκ ἔτι τὴν ἀνὰ τὴν περὶ τανείην, εἴτα
 τότ' ἐξίμεν, ἔδοξεν γὰρ λοιπόν. αὐτὸ δ' ἔπειτα ὑμῶν αὐτῶν ἀ-
 μύνεσθαι δεῖ; ἀρχὰ γ' οἶεσθε ἑὸς ἐχθροῦς τοῖς τῶν πρὸς ὑμῖν πε-
 νητέων διαδύσειν καὶ κακουργίαις ἀγαμέμναι; ἢ τὴν πόλιν
 αὐτῶν ἐμποδίζοντας νόμῳ εἰδήσετε, καὶ τὰν ἀνὰ τῶν
 συμφορόντων λέγοντας, δυνάμεσθαι π ποιήσμε τῶν δειν-
 ται; ἀλλ' ἀρχὰ πρὸς τὸν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, εἰ πάντων κα-
 λῶς ἐχόντων ἡμῖν καὶ μηδενὸς ὄντος τοῖν τε νόμου κρα-
 τοῖμεν τῶν ἐχθρῶν καὶ τοῖς ὀξύντησι δυνάμεσθαι, καὶ τοῖς
 τῶν πολέμου καιροῖς, ἀκολουθεῖν, καὶ μηδενὸς ὑπερβῆναι.
 ἀλλὰ μὲν, εἰ φανερὸν τοῖν τεθεσθαι νόμον, ὅς τὰ τοιαῦτα
 ἀνέμεναι, δεινὴ ἡ πόλις καὶ σεμνὴ καὶ λαμπρὴ πρὸς
 πᾶσι κατέστηκε, πῶς οὐ καὶ δικαίως ὁποῦν καὶ πάθοις; ἐπὶ
 τοῖν τε, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, τὴν διοίκησιν ἀναιρεῖ, τὴν θ'
 ἰσορῶν, καὶ τὴν ὁσίαν. ὥς δὲ, ἐγὼ φράσω. εἰν ὑμῖν κύριος
 νόμος καλῶς εἰπὸς ἡς καὶ ἄλλος κέμενος, ἑὸς ἐχθρῶν
 τὰ, τε ἰσορῶν καὶ τὰ ὅσα χρήματα καὶ ἑαυτὰ βάλειν εἰς τὸ βου-
 λουμένηον: εἰ δὲ μὴ, τὴν βουλήν αὐτοῦς εἰσπεράττειν τοῖς
 νόμοις χωρὶς τῶν πλεονεκῶν. δεῖ τοῖν τε νόμου τοῦ
 τοῦ διοικεῖν τα κοινὰ. τὰ γὰρ εἰς τοῖς ἐκκλησίαις καὶ τοῖς
 θυσίαις καὶ τὴν βουλήν, καὶ ἑὸς ἰππείας, καὶ τὰλλα χρή-
 ματα ἀγαπητόμενα, οὐ τοῖς ἑὸς νόμος ὁ διοικῶν, καὶ ὁ
 παιδὶν πρὸς δουλοποιεῖν. οὐ γὰρ ὄντων ἱκανῶν τῶν ἐκ τῶν
 τελῶν χρημάτων τῇ διοίκησει, τὰ πρὸς καὶ λαβήματα ὁ-
 νομαζόμενα, δεῖ τὸν τὸν νόμον τοῦ τοῦ φόβον καὶ λαβήμε-
 ναι. πῶς οὐκ οὐχ ἀπαντ' ἀνάγκη καὶ λαμβάνειν τὰ τῆς
 πόλεως, ὅταν αἰμὴ τῶν τελῶν καὶ λαβῶν ἀμὴ ἱκαναὶ ὥς
 τῇ διοίκησει, ἀλλ' ἐνδεῆς πολεῖν, καὶ μὴ δὲ τῶν ἀλλ' ἢ
 πρὸς ἀνέχοντα τὸν ἐνῆαντὸν ἢ λαβεῖν: τὰ δὲ πρὸς καὶ
 ἐλπίματ' αὐτῶν

βλήματα οὐκ μὴ ἰδύναι, κυρία ἢ μηδὲ ἢ βουλή, μηδὲ τὰ
 δικαστήρια δῆσαι, ἀλλὰ καὶ ἑστῶσιν ἐπὶ τῶν μέχρ' ἵπης εὐνοίας
 τῆς περὶ τανείας; τῶν δὲ οὐκ ἔστι, τί ποιήσομεν, εἴπερ τῆς
 κρατίας. οὐ σιώμεν καὶ βουλοῦσόμεθα ἐὰν τι δῆ; εἴτα
 εἴπερ δημοκρατίᾳ σόμεθα; οὐ δικαιοῦται τὰ δικαστήρια τὰ, πε
 ἰδία καὶ τὰ δημόσια; καὶ τίς ὑπάρξει τοῖς ἀδικουμένοις
 ἀσφάλεια; οὐκ εἴσονται ἢ βουλή καὶ διοικήσει τὰ ἐκ τῶν νό
 μων; καὶ τί λοιπὸν ἔσθ' ἡμῖν, ἀλλ' ἢ κατὰ λαλῆσαι; ἀλλ'
 λαὸν δὲ ἀμείψασθαι ποιήσομεν; καὶ πῶς οὐ δεινὸν εἰ δὲ
 τὸν νόμον οὐκ οὐκ εἴσονται μετὰ τὸν λαόν, ἀμείψας ὁ δῆμος
 καὶ ἢ βουλή καὶ τὰ δικαστήρια εἶσαι. χρὴ γὰρ εἶπερ γέ σε
 ὡς ἡμοκράτης προσερχέσθαι τῷ νόμῳ. ὅπου ἐποίεισιν κατὰ
 τῶν πλεονῶν καὶ τῶν ἐγγυητῶν, τῶν πρῶτος κατὰ οὐ
 πάρεχον νόμους, καὶ εἰ κατὰ πινὼν ἐν ἄλλῳ πινὼ νόμῳ,
 ἢ ψήφισμα τῶν αὐτῶν εἴρηται πρῶτος ὡς οὐ φέλλοισιν εἶναι,
 ὡς πρὸς πλεονῶν, καὶ κατὰ τοῦτων εἶναι τῶν πρῶτος, κα
 τὰ οὐκ ὑπάρχοντες νόμους. νῦν δὲ κύκλῳ φέροντες οὐκ νό
 μους οὐκ πλεονέκους ὅτε τὸ ψήφισμα τὸ δυνάμειος εἴρη
 κε πρῶτος οὐκ οὐ φέλλοισιν κατὰ τῶν νόμων, δὲ
 ταῦτ' οὐ προσερχέσθαι εἴρη. ἐκ δὲ τῶν τῶν τῶν πλε
 μὲν ὑπάρχοντες τιμωρίαν λήσας κατὰ τῶν τῶν πό
 λεως ἐχόντων, ἐπὶ τὴν δὲ προσερχέσθαι, πάντα τὰ πρῶτος
 ματὰ αἰαίρει, δῆμον, ἱππέας, βουλῶν, ἰδία, ὅσα. αἰθ'
 ὡς ἀνὰ ὑμεῖς, ὡς ἀνὰ ἀθλοῦ αἰοί, σωφρονεῖτε, κατὰ
 οὐκ καὶ δυνὲς ἀξίαν δύναι, τοῖς ἄλλοις πρῶτος δειγμάχ
 νήσεσθαι μὴ πιδύνασθαι τοῦ νόμου. οὐκ εἴπω τὰ δικαστή
 ρια ἀκύρα μένον ποιῶν τῶν προσερχέσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς
 ἀδικούσι τὰ κοινὰ δίδωσιν ἀδικῶν: τῶν εἰσὶν τῶν πόλεως
 στρατείας λυμάνεσθαι: πλεὶς διοικήσιν κατὰ λαλῶν: τοῖς κα
 τὰ νόμοις, καὶ τοῖς πατρίσιν, καὶ τοῖς ἀστράτοις βου
 λούντα τίθει τὸν νόμον. τῶν γὰρ ὑπάρχοντες ἐκ τῶν νῦν

Δημοθένους

κυρίων νόμων ὑμωρίαν καὶ λαλεῖ. λεγόντων γὰρ τῶ νό-
μων οὗς ἔθηκε σόλων οὐδὲν ὁμοίος ὢν τῷ τῷ νομοθέτης,
ἐὰν τις ἀλλὰ κλοπῆς, καὶ μὴ πμῆθῃ θανάτου, περσπ-
μῶν αὐτῷ δεσμοῦ. καὶ ἐὰν τις ἀλούς τῆς κακώδους τῆς
γονέων εἰς τὴν ἀργυρίαν ἐμβάλη, δεδίδοι, καὶ ἀστρατείας
πὶς ὀφλῇ, καὶ π τῆς αὐτῆς τοῖς ὑπὸ τίμοις ποιῇ, καὶ τῆ-
τον δεδίδοι: ὑμωκράτης ἅπανσι τῷ τῶις ἀδελφῶν ποιῇ,
τῇ καὶ τῶις τῶις ἐπὶ τῶν τὸν δεσμὸν ἀφαιρῶν. ὥστ' ἔμοι-
γε δοκεῖ, καὶ γὰρ εἰ φορτικῶς τὸν εἶναι τὸ ῥηθῆναι σόλωνα δὲ
ξεῖ, λέξω καὶ οὐκ ἀρκρῶς μοι, καὶ τῶις τῶις γὰρ τὸ ἀ-
ξιον αὐτῶν εἶναι θανάτῳ ξημωδῶν ἵνα αὐτῶν αὐτῶν ἀσεβεί-
σι θῆ ἑστῶν τὸν νόμον, ὑμῶς δὲ τῶις ζῶντας τῶις δε τοῖς ὁ-
σίοις καὶ δικαίοις ἐὰν τὸ λοιπὸν χρῆσθαι. ἀνάγκη δὲ καὶ
τῷ τῶις τῶις νόμοις. Νόμοι κλοπῆς, κακώδους γονέων,
ἀστρατείας.

Ο, ἔὰν τις ἀπωλείσῃ, ἐὰν μὲν αὐτῷ λάβῃ, τὴν διπλά-
σίαν καὶ τῶις ἀδικῶν: ἐὰν δὲ μὴ, τὴν διπλάσιαν περὶ
τοῖς ἐπαίτιοις. δεδίδοι δὲ τῇ πρὸς τὴν τὸν πόδα πέν-
θῃ ἡμέρας καὶ νύκτας ἵσας, ἐὰν περσπμῶν ἢ ἡλικία.
περσπμῶν δὲ τὸν βουλόμενον, ὅταν πρὸς τῇ πμῆ-
ματῶς ἢ. ἐὰν δὲ τις ἀπαχθῇ τῆς γονέων κακώδους ἢ λωκῶς,
ἢ ἀστρατείας, ἢ περσπμῶν αὐτῷ τῆς νόμων ἐργαζομαι,
εἰσιὼν ὅπῃ μὴ χρῆ, δὴ σάντων αὐτῶν οἱ ἐνδεκα καὶ εἰσαργύ-
ρων αὐτῶν εἰς τὴν ἡλικίαν: καὶ τῶις τῶις ὁ βουλόμενος, οἷς
ἐξεστίν. ἐὰν ὅ ἀλλὰ, ὑμῶν ἢ ἡλικία, ὅ, π χρῆ παθεῖν αὐτῶν
ἢ ἀρκρῶς. ἐὰν ὅ ἀργυρίαν πμῆθῃ, δεδίδοι τῶις αὐτῶν ἐκτίσῃ.

Ὁμοίος γὰρ, ὡς αὐτῶν ἀθηνῶν, σόλων νομοθέτης, καὶ
ὑμωκράτης. ὁ μὲν γὰρ καὶ τῶις ὄντας βελτίους ποιῇ, καὶ τῶις
μλῶντας ἐσεδοῖ. ὁ δὲ καὶ τῶις γελνημῶν πμῆθῃς ὁ-
πως μὴ δῶσι πρὸς δίκην, ὁ δὲ δεικνύσι, καὶ τοῖς οὖν ὁ πως
ἀδικῶν γελνησέτω καὶ κενεργεῖν, οὐρίσκη, καὶ τῶις μλῶνται

ἴστε οὖν, ὅς ἐστιν ἅπαντων τῶν χρόνων πονηρὸς, ὅπως ἔβρι-
 ται σῶσι, καὶ μηδὲν πείσονται, πρὸς σκιδάξων. καὶ τοι πᾶ-
 να αὐτὰ ἄξιον διοίης δίκην, ἢ τί σύ παθὼν αὐτὰ περὶ σκιδά-
 ξων εἴης πεπονθὼς, ὅς τὰ μὲν ἄλλα ἐστὶν, ἀλλὰ ὅς τῷ γήρα-
 ρος ὅς τὸν ἐστὶν ἐρέφειν, καὶ ἐπειδὴν ἀκρωτίζουσιν, ὅπως
 τῶ νομιζομένων τύχῃσι, πρὸς σκιδάξουσιν; ἢ πῶς οὐ
 καί τις ἅπαντων ἀνθρώπων δικαίως αὐτὸ νομίζοιο, ὅς τις
 ὡ καὶ τὰ τε πόλιν ἐπὶ σκιδάξων φαίνει ὅς καὶ πᾶσι, καὶ κακὸν
 γὰρ, καὶ ὅς ἀσφατέως τῆς πατρίδος ποιούμενος, καὶ
 ὅς τῷ τῷ καὶ ὑμῶν νόμον ἔθετο; βούλομαι τοίνυν ὑ-
 μῖν ἅπαντες ἀρχῇ τῆς λόγου ἀκρωτίζουσα πε-
 πικρῶτα ἐμῶν τόν. ἐφ' ἧν γὰρ αὐτὸν ὑπερέβηεν καὶ τὰ πᾶν-
 τα εὐλογεῖν ὅτι τῇ γρηφῇ: πρὸς τὸν μὲν, πρὸς ὅς νόμος νο-
 μοθετοῦντα: δούτορον δὲ ὑπεναίτια τοῖς οὐσι νόμοις γε-
 γρηφότα: ὑμῖν δὲ τοιαῦτα δι' ὧν ἐλάττω πᾶσι πόλιν. ὅ-
 κουν ἡκούετε τῶ νόμων ἃ κελεύουσιν ποιεῖν τὸν ἔθνητα νό-
 μων καὶ νόμον. καὶ πάλιν ὑμᾶς ἐδίδαξα, ὅτι τῶν οὐδὲ
 ποῦν ἐποίησεν οὐτος. καὶ μὲν, καὶ κένων ἡκούσατε τῶ νόμων,
 οἷς ἐκαστὸς ὧν ἐφαίνεται ὁ τῷ τῷ: καὶ τῷ τῷ ὅτι πρὶν λυ-
 σαι, τὸν δὲ τέθεικεν, ἐπίστατε. ἀλλὰ μὴν ὅτι γὰρ ἐκ τῶ τῷ τῷ,
 ἀκνωσάτε: ἀρ' ἔτι γὰρ λέγων ἐπαυτάμεν. οὐκοῦν καὶ τὰ πᾶν-
 τ' ἀδικεῖ φαυδρῶς, καὶ οὐδὲν ἔσθ' ὅ, ἢ φροντίδας ὑμῶν οὐδὲ
 ὀφθαλμοὺς φαίνει. ἀλλ' ἐμοὶ γε δοκεῖ, καὶ ἐπὶ πρὸς τῷ τῷ
 ἄλλοι μὴ ποιεῖν ἐγὲ γρηφῇ ἐκ τῶ νόμοις, καὶ τῶ τῷ
 σαι. πανταχόθεν μὲν τῶν δὴ λῶς ἐστὶν ὅτι πᾶν τ' ἐγρηφῇ
 ἐπὶ βουλεύσας, καὶ μὲν τῶ βουλεύσας ταῦτ' ἀδικεῖν,
 καὶ οὐ γνώμη διαμυρτών. μάλιστα δὲ ἐκ τῶ πᾶντα τὸν νόμον
 μέγα τ' ὑπέρτατος συλλαβῆς τῶ τῷ τῷ. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ ἄκων
 ἐστὶν ἐπὶ τῷ ὅς τῷ ἐχον, ἐπὶ ὧς ὑμῖν ἐμελλε λίσσεται.
 πῶς ὅτι οὐκ εἰκὸς μισεῖν καὶ τιμωρεῖσθαι τῷ τῷ, ὅς ἡς τῷ μὲν

δημοδίνους

δήμου ἢ δικημέλου ἠμύλησεν, ἕως δὲ τῆς ἡδικηκῶτων, καὶ
 ὑστέρων ἀδικησόντων ὅς νόμος τίθειται; Θανμάζω δὲ, ὅ
 αὐτοὺς δικασαί, τῆς ἀναιδέας αὐτοῦ τὸ ἡνίκα μὲν ἤρ-
 χεν αὐτὸς μετ' ἀνδροτίωνος, τὸν ἔλεον ὥσπερ ὡδὶ τῷ πλῆ-
 θει τῷ ὑμέτερόν μὴ πρὶν σαδαι, τῷ ἀπειρηκῆτι τὰ ἐαυτῆς
 χρήματα ἐσφδρόντι: ἐπειδὴ δὲ ἀνδροτίωνα ἔδει ἅ πά-
 λαὶ ὑφῆρτο τῆς πόλεως χρήματα καὶ ὑφῆρτο, τὰ μὲν, ἰε-
 ρὰ, τὰ δὲ ὅσια, τὸ πρὸ θείναι τὸν νόμον ἐπ' ἀφῆρῃσει, τὸ μὲν
 ὀσίων τῆς διαπλάσιος, τῆς ἰδρῶν δὲ, τῆς δικαπλάσιος.
 καὶ οὕτω περὶ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον περὶ σενώικτου, ὃ
 αὐτὸς δὲ μάλα ἕως τῆς δήμου φήσων τὸν νόμον ὥσπερ
 θείναι. δικαίως δ' αὖ ἐμοὶ δοκεῖ παθεῖν ὁ ποῦν, ὅς τις οἶε-
 ται δεῖν, εἰ μὲν τις ἀρχανόμος, ἢ ἀσυνόμος, ἢ δικαστὴς
 καὶ * νόμους γλῶσσος, καὶ πῶς ἐν ταῖς δὲ θύναις ἐά-
 λωκεν, αὐτὸς πένης καὶ ἡδιώτης, καὶ πολλῶν ἀπει-
 ρος, καὶ κληρώτῳ ἀρχὴν ἀρξάτω: οὐδὲ μὲν τὴν δικα-
 πλάσιον εἶναι, καὶ νόμον οὐδεὶς τοιούτοις ἀδικοῖ ποῦν-
 τα τίθῃσιν. εἰ δὲ ἕνδρα πρὸς βίαις αἰρεθῆντες ἕως τῆς δῆ-
 μου πλούσιοι ὄντες ὑφῆλθον χρήματα πολλὰ, τὰ μὲν,
 ἰδρὰ, τὰ δὲ ὅσια, καὶ εἶρον χρόνον πλῆ, τοῦτο ὅπως
 μηδὲν πείσονται, μήθ' ὦν οἱ νόμοι, μήθ' ὦν τὰ ἡνίκα
 περὶ τὰ πῆ, μάλ' ἀκριβῶς οὕρε. καὶ οὐ γ' ὁσὺλων, ὅ αὐ-
 τοὺς δικασαί, ὅ οὐδ' αὖ αὐτὸς πμοκράτης φήσῃ ὁμοίος
 νομοθέτης εἶναι, ὅ ὅπως ἀσφαλῶς κακερῆσιν, φαί-
 νεται πρὸς σκούλων τοῖς τοιούτοις: ἀλλ' ὅπως, ἢ μὴ ἀδικη-
 σῇ, ἢ δώσωσι δίκην αἰεῖται, καὶ νόμον ἡσῆνεγκε. Δέ-
 γε ὥσπερ τὸν νόμον.

Νόμος.

Εἰ μὲν τις μεθ' ἡμῶν ἕως πενήτηντα δραχμὰς κλέ-
 πῃσι, ἀπαγωγὴν περὶ ὅς ἐν δικῇ εἶναι. εἰ δὲ πρὸς πενήτηντα ὅ-
 πῃσι κλέπῃσι, ὥσπερ ὥς εἶναι καὶ ἀρκτεῖναι, καὶ ὥς εἶναι διώ-

κεντὰ, καὶ ἀπαγαγεῖν τοῖς εὐδεκεῖς βουλοῖτο· τῷ δὲ ἄλόν=
 πῶν αἱ ἀπαγωγαὶ εἰσιν οὐκ ἐγγνηταὶ καὶ τὰς σὴν πῆκτισις
 εἶναι τῷ κλημμάτων, ἀλλὰ θάνατον τῷ ζῆμιαν. καὶ εἴ τις
 γ' ἐκ λυκείου, ἢ ὑπ' ἀκαδημίας, ἢ ἐκ κινοςτέροισι ἰμάτοις,
 ἢ ληνυθιον, ἢ ἄλλοι φανλότατον, ἢ τῷ σιλωὶν π' τῷ ἐκ
 τῷ γυμνασίαν ὑφέλοιτο, ἢ ἐκ τῷ λιμνίων ὑπερδ' δέκα
 δραχμὰς καὶ τούτοις θάνατον νόμοθέτησεν εἶναι τῷ ζῆ=
 μίαν. εἰ δέ τις ἰδίαν δίκην κλοπῆς ἄλῃ, ὑπάρχειν μὲν
 αὐτῷ διπλάσιον ἀρτίσαι τὸ ὑμνηδὲν· περὶς πηῆθι δὲ ὑπ' ἡ
 ναι τῷ δικαστηρίῳ περὶς τῷ ἀργυρίῳ δεσμὸν τῷ κλέπῃ,
 πένθ' ἡμέρας, καὶ νύκτας ἵσας, ὅπως ὁρῶν ἀπαντες αὐ=
 τὸν δεδεμένον.

καὶ τούτων ὀλίγω περὶ τὸν νόμον τῷ νόμων. ὥς
 το γὰρ εἶναι τὸν γε τὰ αἰσχροὶ ὀργισθόμενον μὴ ἂν ὑφέλειτο μό=
 νον ἀφ' ἑδόντα ἀπὸ πηλὰ χεῖραι· πολλοὶ γὰρ αὐτῷ ἐδόνουν
 οὐτω γ' οἱ κλέπται ἐσεδαί, εἰ μὴ μοιεν λαθόντες μὲν ἔξεν,
 μὴ λαθόντες δὲ αὐτὰ μύνα καὶ τὰ δέσιν αὐτῶν ὑφέλονται· ἀλ=
 λα τῷ τῷ μὲν διπλάσια καὶ τὰ εἶναι· δεδόντα δὲ περὶς τού=
 τῳ τῷ πηῆματι εὐαίχνη ἢ δὴ ζῆν τὸν ἄλλον εἶον. ἀλλ'
 οὐ πμοκράτης· ἀλλ' ὅπως ἀπὸ μὲν αὐτῶν διπλάσια,
 καὶ τὰ δέσιν, πρεσβύασε. μὴ δὲ οὐκ ὡς ὑπὸν ὑπὸν ἵσαι
 περὶς τούτοις. καὶ οὐκ ἀπέχρησεν ὑπερδ' τῷ μνημόντων
 αὐτῷ τῷ τ' ἀδικεῖν, ἀλλὰ καὶ εἴ τις ἄρ' ἡ δικηκῶς κεκο=
 λασμένους μὲν, καὶ τῷ ἀφῆκε. καὶ πειρῶν γ' ὡς μὲν εἶναι
 τὸν νομοθέτην τῷ τῷ μνημόντων ἐσεδαί, οἷα δὲ γί=
 γνέσθαι, καὶ ὡς ἐκείνη ἔχειν, καὶ τῷ πμορείας ὁποῖας π=
 νας ἐφ' ἐκείνοις δὲ τῷ ἀδικήμασιν εἶναι, τῷ τῷ τῷ
 νομοθετεῖν. ὥς γὰρ ὅτι τὸ ἐφ' ἀπασι τῷ τῷ τῷ κοι=
 νοῦς ὡς νόμοις πδέναι. τὸ δὲ περὶ τῷ γρονότων πμογ=
 μάτων νόμῳ γράφειν, οὐ νομοθετεῖν ὅτιν, ἀλλὰ τῷ
 ἀδικούντας σώζειν. σκοπεῖτε δὲ ὡς ἀληθῆ λέγω ἐκ πωρδῆ.

Δημοθένους

εἰ μὲν γὰρ δυνάμει ἐάλω πῶς τῷ πρῶτον ἡμεῖς
 οὐκ αὐτὴν ἔθετο τὸν νόμον ὁ πρῶτος, οὐδ' αὖ ἐδῆ-
 τ' ἡ πόλις τῷ τῷ νόμῳ: ἀλλ' ὕμνηται αὐτὸς ἀπε-
 ρηκός τι πῶς πόλιν τὰ χρήματα τ' ἄλλων μὴ φροντίξεν. νῦν
 δ' ἐπειδὴ ἀπέφυγε, τὸ μὲν ὑμέτερον δόγμα καὶ πῶς δι-
 κασκείου ἡφον, καὶ δὲ ἄλλους νόμους ἀκέρους οἷμαι εἶναι
 εἶναι: αὐτὸν δὲ καὶ τὸν αὐτῷ νόμον, κρείον. καὶ τοι ὦ ἡ-
 μέτερα, οἱ μὲν ὄντες ἡμῖν κρείον νόμοι τοῦ τοῦσι κρείον
 κρείον ἀπάντων: καὶ διδάσιν αὐτοῖς ἀκέρους οἷον
 αὐτὸν μίξωσι τὸ ἀδίκημα, τὰ αὐτῇ πρὸς τῇ δίκη κρείον κε-
 χῆσθαι τῇ ὁρῇ: μέγα, μεγάλη: μικρόν, μικρὰ. ὅταν,
 γὰρ ἡ ὦ, ἡ χῆ παθεῖν, ἡ ἀκρίτως, τὸ πρῶτον τῷ τῷ
 γίγνεται. σὺ τοίνυν τὸ παθεῖν ἀφαιρῆς, τὸν δεσμὸν ἀ-
 φαιρῆς: καὶ τῷ τῷ, πῶς; τοῖς κλέπταις, τοῖς ἰδρουλοῖς,
 τοῖς παύλοῖς, τοῖς ἀνδροφόνοις, τοῖς ἀστράτουρις,
 τοῖς λαίποισι τῷ τῷ. τῷ τῷ γὰρ πάντας σώζεις τῷ
 νόμῳ. καὶ τοι ὅς περ ὦ δημοκρατία νομοθετῇ, μὴ ὦ
 πρὸς τῷ ἰδρὸν μὴ ὦ πρὸς τῷ δῆμου νομοθετῇ, ἀλλ' ὦ πρὸς
 ὦν εἶπεν ἀρ' ὡς, πῶς οὐδ' αὖ οὐδ' ὅτι τῷ τῷ πρῶ-
 τος τυχεῖν; οὐ γὰρ δὴ ὁρῇ γὰρ ὡς τῷ τῷ οὐ καὶ περ
 σῆκε καὶ οἱ νόμοι κελεύουσιν τῷ τῷ πρῶτος ἐν ὁ-
 ρῇ εἶναι: οὐδ' αὖ οὐδ' ὦ πρὸς ὦν εἶπεν τὸν νόμον, οὐ καὶ
 κλέπται, καὶ ἰδρουλοὶ εἰσι, τὰ μὲν ἰδρὰ, τῷ τῷ
 τῷ τῷ καὶ τῷ τῷ πνικτωτῷ τῷ τῷ ἄλλων θεῶν σευλην-
 τῷ: καὶ αὐτὸ τῷ τῷ ἀφαιρῆς, αὐτὸς ἔχοντες, τὰ δ' ὅσα αὐ-
 τῷ τῷ ὑμέτερον, κεκροφότοι. διαφέρει δὲ τῷ τῷ
 αὐτῷ τῷ ἰδρουλία τῷ τῷ ἄλλων, ὅ πῶς ἀρχὴν οὐδὲ ἀνῆ-
 νεγκαν εἰς πῶς ἀκρόπολιν δέον αὐτοῖς. οἱ μὲν δὲ νῦν τὸν
 δῖα τὸν Ὀλύμπιον, ὦ ἀνδρῶν δικαστῶν, οὐκ ἀρ' αὐτῶν
 τοῦ πῶς ὕβριν καὶ πῶς ὕβριν φασὶν ἐπελεῖν ἀνδροπί-
 νι, ἀλλ' ὦ τῷ τῷ πεμφθῆναι: ἵν' ὦ πρὸς οἱ τὰ αὐ-

κρωτήρια τῆς νίκης ποδὲς φαντες ἀπώλοντο αὐτοὶ ὑφ' αὐ-
 τῶν: οὐτῶ καὶ οὗτοι αὐτοὶ αὐτοῖς διαδικάζοντες, ἀπό-
 λουντο, καὶ τὰ χρήματα καὶ τὰ ἐν δὴ διαπλάσια καὶ τὰ
 νόμους, ἢ διεθεῖεν. Βύλα μὲν δὲ ὑμῶν ὁ μεταξὺ λέγει
 ποδὲς τῶν ἐν δὴ μὲν εἰπεῖν, ποδὲς οὐ τίθεικε νόμῳ,
 πρὸς ἀδελφόν τι καὶ θανάτου ἡλίκον. οὗτος γὰρ, ὡς αὐτοὶ
 δικασαί, τῶς μὲν τὰ τέλη ὠνούμενοις ἐρχετο τῶς ὑμω-
 εῖας εἶναι, εἰ μὴ καὶ βάλουσι τὰ χρήματα καὶ τὰ νό-
 μους τῶς περὶ πόλιν, καὶ οἷς καὶ ὁ δικαστὴς καὶ ἡ διαπλάσια
 γέγραπται ἀνθρώποις, οἱ δὲ τὸ ζημιονοῦν αὐτῶν τῇ ὥνῃ,
 αἰώντας ἐμμελλον τὴν πόλιν ἀδικήσιν. τῶς δὲ ὑφαιρουμέ-
 νοις τὰ τῆς πόλεως καὶ ἰδρυσυλδοσι τὰ τῆς θεοῦ τὸν δικ-
 μὴν ἀφείλε. καὶ οἱ εἰ μὲν ἐλάττω τῶν αὐτῶν ἐκείνων
 νομίσαι φήσεις, αἰάγκη μένειται σε ὁ μὲν λαοῖν: εἰ ὁ μὲν
 ζωνομίζων, ὡς ὁρᾷς, ἐκείνα τὰ δίκηματα τῶς μὲν ἀφείδς,
 τοῦ δὲ μὴ, οὐκ ἔστι δὴ λαός εἰ περὶ καὶ τὸ περὶ γμα τῶν-
 τῶς; Ἀξιὸν τοίνυν καὶ τῶν εἰπεῖν, ὅτι ὑμεῖς διαφύρε-
 τε, ὡς αὐτοὶ δικασαί, μεγαλοφροσύνη τῆς ἐν πόλιν. ὡς
 μὲν γὰρ τὰ αὐτῶν τῶν πλάθειν νομοθετημένα δεινὰ, ἐκεί-
 νῃς ἢ ἐξέδιν μισοφορῇ, ἢ ὁφείλων ὡς δημοσίῳ ἐκκλησιᾷ
 ζῆν, ἢ δικαστῇ, ἢ ἄλλοι ποιῶν ὡς οἱ νόμοι ἀπαρξέουσιν, οὐ
 καλὴν τε: καὶ τῶν εἰδότες ὅτι δὲ πινύαν ποιήσῃ ὁ τῶν
 τῶν τῇ ποιῶν: οὐδὲ νόμους τοιοῦτος τίθει, ὅπως ἔξου-
 σία εἶναι αὐτοῖς ἔξαρτῆν, ἀλλὰ τὴν αὐτῶν, ὅπως μὴ. οὐ
 τῶν δὲ ὅπως οἱ τὰ αἰχίστα καὶ τὰ δεινότατα πρὸς ὑμῶν
 μὴ δώδωσιν: εἴτα περὶ πλάθειν ὑμῶν ἰδίᾳ τῶς λόγους,
 ὡς αὐτοὶ καλοὶ καὶ κακοὶ, πρὸς ὑμῶν καὶ ἀχαιῶν οἰκῶν τῶν
 τῶν ἔχοντες καὶ ἡ ἐκείνων, ὡς αὐτοὶ δικασαί, ὅτι αὐτῶν
 ποδοὶ γλῶσσας, οὐ τῶν ἐλδο ποδοῖας ἔχοντες τῶς δικασ-
 τῶς, ἀλλὰ μὲν ὅσι μάλιστα ἀνθρώπων ἀπάντων, ὅτι σω-
 σασι αὐτοῖς δουλεύουσιν: οὐτῶ δὲ καὶ οὗτοι οἱ ἐν πόλιν αὐτῶν

Δημοθένους

ἀγαπῶσιν ἐκ πενήτων πλούσιοι ἀπὸ τῆς πόλεως γιγνόμε-
νοι· ἀλλὰ καὶ περὶ πηλακίζουσι τὸ πλῆθος, ὅτε σωσιδέν
αὐτῶν ἔκαστος τὰ ἐν τῇ πενίᾳ καὶ * ἐν τῇ νεότητι ὑδὶ τηδὶ
ματα. ἀλλὰ νῦν δὴ, αἰχρὸν ἴσως ᾧ, αἰσροπύωνα διεδέ-
σθαι, ἢ γλαυκέτην, ἢ μελάνωπρον; οὐ μὰ τὸν Δία, ὧ αἰ-
σροδο δίκασαί; ἀλλὰ πολὺ αἰχρὸν πῶς πόλιν ἀδικουμέ-
νῳ καὶ ὑβριστομένῳ μὴ λαβεῖν δίκην καὶ ἑσθρὸς τῆς θοῦ,
καὶ ἑσθρὸς αὐτῆς. ἐπεὶ αἰσροπύωνί γε πότῳ οὐ πα-
ρῶν τὸ διεδίδαι; ἀλλ' αὐτοὶ ἴσε πολλὰς πεντατηρίδας
ἐν τῷ δεσμωτηρίῳ διαβέβηκται τὸν πατῆρα αὐτοῦ, καὶ
ἀπὸ πατρὸς, καὶ οὐκ ἀφ' ἐξίντα. ἀλλὰ δὴ τὰ ὑδὶ τηδὶ
ματα τὰ ἐν τῇ ἡλικίᾳ; ἀλλὰ καὶ δὴ τῶνδε διεδέσθαι αὐτῷ
οὐχ ἡπτόν περὶ σῆκε, ἢ δὲ ἄπορ ὑφείλετο, ἢ ὅτε εἰσὶ εἰς
τὴν ἀγορὰν, οὐκ ἴδον αὐτῶν, καὶ ἐκ τῶνδε ὅς σωφρόνως
βεβιωκότας αὐτὸς ἦγεν εἰς τὸ δεσμωτήριον. ἀλλὰ καὶ
μελάνωπος δεινὸν νῦν δὲ ὅτιν, εἰ δεδῆσθαι νῦν ἔμελ-
λα; ἀλλὰ περὶ μὲν τῶ πατρὸς αὐτοῦ οὐδὲν αἰ φλαῦ-
ρον εἴποιμι, οὐδ' εἰ πάντῃ πολλὰ ἔχω περὶ κλοπῆς λέ-
γειν; ἀλλ' ἔγω ἐκείνους γ' ἐμοὶ τοῖς, οἳ αὖ ὑποκράτης
αὐτὸν ἐγκωμιάσειεν. ἀλλ' εἰ χρῆσθαι πατρὸς ὡς πονηρὸς
καὶ κλέπτης ᾧ, καὶ περὶ δόσας γε ἀλοῦς, εἰα τάλαντα
ἀπέπσε, καὶ σωιδόρου γνομέλου κλοπὴν αὐτοῦ τὸ δικα-
σίημον κατέγνω, καὶ δεκαπλάσιον ἀπέπσε, καὶ πῆρε πρεσ-
βύσαρ εἰς αἴγυπτον, καὶ ὅς ἀδελφὸς ὅς ἐαυτῷ ἡδίκηται. οὐ
τοσοῦτω μάλλον αὐτὸν ἐδὲ διεδέσθαι, εἰ καὶ χρῆσθαι πατρὸς
ὡς τοῖς ᾧ; οἳ μὲν γὰρ ἔγωγε, εἰ πορὶ τῷ ὄντι χρῆσθαι ἦν
λάχης καὶ φιλόκληρος, ὑπ' αὐτοῦ αὐτὸν ἐκείνου διεδῆναι αὐτὸν
τοῖς τὸν γε ὄντα, καὶ οὕτως αἰχρὸς ὁνείδεσι πορὶ βάλ-
λοντα ἐκείνον. καὶ ὅσον μὲν δὴ ἐὰν μεν γλαυκέτην δὲ σκε-
ψώμεθα. οὐχ ὅσον ὅτιν, ὅ πρῶτον μὲν εἰς δεκαλείαν αὐτῷ
μολήσας κατέθετο ὁρμώμενος, καὶ τῶνδε καὶ φέρων καὶ ἄτων

Δημοσθένους

γλήσσει τὸν ἔμπεδον χρόνον, ὅμως ἰαυρὰς πρὸς τὴν δὴ
 μου ὀργῇς ἐπύγχανον, ἐπὶ τοῖς ὑστρον γλυμοῖσις ἀδική-
 μασιν. οὐ γὰρ χρόνον πινὰ δικαίους ὥστε δεῖν αὐτοὺς ἢ πό-
 λεις εἶναι, εἴτα κλέπας· ἀλλὰ πόρι γε τὰ κοινὰ αἰεί δι-
 καίους. ἐδοκεῖ γὰρ τὸν ἔμπεδον χρόνον οὐ φύσει, ἀλλ' ἐ-
 πιβουλόων τῇ πινδῇ εἶναι ἐκεῖν δίκαιος ὁ τοῦτο γὰρ
 γονεῖαι αἰθρῶπος. ἀλλὰ μετ' οὐκ ἐπὶ ἀνὰ ἄρ' ἔχοντα, ὡς αὐ-
 θροῦ δικασταί, πρὸς τὸν μὲν θρασύβουλον τὸν κλυτῆρα ἄ-
 παντες μέμνηται δις δεδίντα καὶ κρινέντα ἀμφοτέρωθεν τοῖς
 κρίσεις ἐν τῷ δήμῳ. καὶ τοῖς τῷ ἐκ περαιῶς καὶ ἀπὸ φυ-
 λῆς οὐκ ἐστὶν. ἐπειτα φιλέει τὸν λαμπρῆα. ἐπειτα ἀρ-
 γύρει τὸν κλυτῆρα αἰσρα χρωστὸν καὶ δημηγέτην, καὶ πε-
 εἰ τὸ πλῆθος τὸ ὑμέτερον πολλὰ ἀπονδύσαντα. ἀλλ' ὅ-
 μως οὗτος νόμος ὥστε δεῖν καὶ αὐτοῖς ἐκεῖνος ὁμοίως ὡς πρὸς
 ἐπὶ τοῖς ἀδωάροις, οὐτὼ καὶ ἐφ' αὐτῶν γίνεσθαι· καὶ ἐγὼ
 νεοτὴ ἐν τῷ οἰκῇ ματι τούτῳ πολλὰ ἔτη, ἕως τὰ χρέματα
 ἀπέτισεν, ἀ' ἐδοξε τῆς πόλεως ὄντα ἔχειν. καὶ ἐπὶ ἐκείνῳ
 καὶ λίσσας δωάμενος καὶ ἀδελφιδνὸς ὡς αὐτοῦ οὐκ ἐ-
 πίθεινόμην· καὶ μυρωνίδης ὁ ἀρχίνου υἱὸς τῇ κατὰ λα-
 βόντος φυλῇ, καὶ μετὰ γε οὗτος θεοὺς αἰπώτατον ὄντος
 τῆς κατὰ δντῶ τῷ δήμῳ, καὶ ἄλλα πολλὰ καὶ καλὰ πεπο-
 λιτομέλεις, καὶ ἐστρατηγικῶς πολλὰ κίς· ἀλλ' ὅμως ἄ-
 παντες οὐκ ἐπὶ μένοντες οὗτος νόμος. καὶ οἱ ταμίαι ἐφ' ὧν ὁ
 ὀπιθόδεμος ἀνέπρησθη, καὶ οἱ τῷ τῆς θεοῦ, καὶ οἱ τῷ
 ἄλλων θεῶν ἐν τῷ οἰκῇ ματι τούτῳ ἦσαν, ἕως ἡ κρίσις αὐ-
 τοῖς ἐγλέτο. καὶ οἱ πρὸς τὸν σῖτον ἀδικεῖν δόξαντες καὶ ἄλ-
 λοι πολλοί, ὡς αὐθροῦ δικασταί, ἄπαντες βελτίους αἰσρα
 πίωνος ὄντες. εἴτα τοῖς τοῖς μετ' ἐδαικνείους οὗτος πάλαι κει-
 μένους εἶναι νόμος, καὶ διδωκέναι δίκην αὐτοῖς κατὰ οὗτος
 ὑπάρχοντες νόμος· δι' αἰσροτίωνα δὲ καὶ γλαυκίτην καὶ
 μελαίνωπην, καὶ νὸν δὲ γλῆσσει νόμον, ὅς ἐστιν ἐλαωκῆς

τας καὶ ψήφω κεκριμένους καὶ τὰς πόλιν καὶ κεκλιμένους νό-
μοις, καὶ δόξαντας ἔχειν ἰδρὰ χρήματα καὶ ὅσια; ἔτ' οὐ
καὶ τὰς πόλιν δόξαντας ἢ πόλιν εἶναι, εἰ τῶν ἰδρὸς νόμοις ὅπως
σωθῆναι νόμον φανῆται πεινῶν; ἔγω γ' οἶμαι. μὴ τοί-
νυν εἴσῃτε ὑμῶν αὐτῶν ὑβρίζοντες, μὴ ἢ πῶς πόλιν. ἀλλ'
αἰσχυρίζεσθαι ὅτι οὐδὲν ἔστιν ἐκείνῃ νόμον δόξαντας
θεῖναι ἐκείνῃ πόλιν, οὐ πάλαι, ἀλλ' ἐπ' οὐδ' αὖτε ἀρ-
χῶν ἀπεκτείναντες, καὶ οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν
κλήρου ἢ μὲν κεκλιμένους ἀπεκτείναντες: χρημάτων δὲ πολ-
λῶν αὐτῶν ἐκείνου ἀντιπρωμένου, πρὸς ὅλως ψήφους ἡ-
πιώστατε. τῶν πόλιν ὁρῶν καὶ νῦν ἐκείνῃ λαμβάνετε:
ἐκείνο περὶ τῶν πόλιν ἀπασιν ἐκείνῃ δέχονται, τί ποτ' αὖ ἐ-
κείνῃ περὶ τῶν πόλιν αὐτῶν, εἰ οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν
ἐκείνῃ ὑμῶν. οἶμαι γὰρ οὐδὲν τοιοῦτον εἶναι, ὅτου καὶ ἀπέ-
χετο. ὁρᾷτε δὲ πῶς διακρίνεται αὐτῶν. ὁ γὰρ νόμος ὅν ἐκεί-
νῃ θεῖναι, τὸν πόλιν αὐτῶν δέχονται. Βούλομαι δ' ὑ-
μῖν, ὡς ἀνδρὶς δικασαί, ἐκείνῃ νόμοις ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν
σταθεῖν. οὐδὲν γὰρ χεῖρους ἔσονται πρὸς ἀδικημάτων ἀντικα-
τάξαι, ἀλλ' ὡς καὶ πόλιν ἐκείνῃ νόμοις ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν
οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν πόλιν ἐκείνῃ νόμοις, καὶ μὴ περὶ τῶν πόλιν
δὲ περὶ τῶν πόλιν ἀδικημάτων νόμοις ὅτι οὐκ ἔστιν ὅτι οὐκ ἔστιν
ὡς τε αὖ τις βούληται νόμον καὶ νόμον πεινῶν, ἐκείνῃ τὸν
πόλιν ἔχων νόμον καὶ νόμον. καὶ ἐκείνῃ δόξαντας καὶ πόλιν
σιμος εἶναι ὁ νόμος, ἔτι ὁ πόλιν καὶ ἀδικημάτων: εἰ δὲ μὴ,
τὸν πόλιν ἐκείνῃ νόμον καὶ νόμον πεινῶν, ἐκείνῃ τὸν πόλιν
μὲν οὐκ ἔστιν πόλιν νόμον: πόλιν δὲ πόλιν καὶ πόλιν πόλιν
ἀντικατάξαι πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
καταξαι, εἰς πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
γὰρ πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
πρὸς πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ἀπειλήσαι πρὸς λέγειν ἐχθρὸς ἐχθρῷ ἢ ἔχοντι ὀφθαλ-
μὸν ὁ ἑαυτοῦ ἐκκῶλει ἄλλον τὸν αὐτὸν. γνομένης δὲ τούτης
τῆς ἀπειλῆς χαλεπῶς ἀνέκων ὁ ἐπὶ τὸ φθάλμιον, καὶ ἡ-
γοούμενος ἀβίωτον εἶναι αὐτῷ τὸν εἶον ἄλλον παθόντι, λέ-
γειν ὅτι μὴ νομῶν εἰσενεκεῖν. ἐάν πρὸς ἔχοντος ὀφ-
θαλμὸν ἐκκῶλη, ἀμφω ἀντεκκῶλαι πρὸς ἄλλαν, ἵνα τῇ ἴσῃ
συμφορᾷ ἀμφοτέρω χρόνῳ. καὶ ἄλλον μόνον λέγοντα
λοκροὶ δίδου τὸν νόμον ἐπὶ πλείστον, ἢ διακροσίοις ἔτεσιν.
οἱ δὲ πρὸς ἑμὴν τοῖς, ὧς ἀνδρὸς δικασαί, πρῶτον μὲν
ὅσοι μὲν δὲ, μικροῦ δέουσι νομοθετεῖν τὰ ἐαυτοῖς συμφέ-
ροντα. ἔπειτα αὐτοὶ μὲν ἔως ἰδιώτας εἰς τὸ δεσποτικόν
ἀγοισὶν ὅταν ἀρχῶσιν· ἐφ' αὐτοῖς δὲ οὐκ οἶοντα εἶναι τὸ αὐ-
τὸ δίκαιον εἶναι ἄλλο. ἔπειτα ἔως μὲν τῆς πόλεως νόμος
ἔως πάλαι δεδηκμασμένους, οὓς οἱ πρῶτοι ἐθνήθη, λυ-
σιν αὐτοῖς· τοῖς δὲ ἐαυτῶν ὅς ἐπ' ἀδικίᾳ τῆς πόλεως ἡθίσαι,
χρησάμενοι ὑμᾶς οἶοντα εἶναι. εἴ τι μὴ πμωρήσεαι πολίτῳ,
οὐκ ἀφιδάνοι τὸ πλῆθος τούτοις τοῖς θηρίοις δουλεύον.
οὐ δὲ ἴσῃ, ὧς ἀνδρὸς δικασαί, ὅτι ἐάν μὲν σφόδρα ὀργί-
ζηται, ἢ τὸν ἀσελγανούσιν· ἐάν δὲ μὴ, πολλοὺς ἔως ἀσελ-
γεῖς εὐρηται, καὶ ἔως ὑβρίζοντας ὑμᾶς ὑπὸ τῇ τῆς φιλοφρο-
νείας περὶ φάσει. ἵνα δὲ καὶ παρὲν ἐκείνου εἴπω τῷ νόμῳ,
ὧς ἀνδρὸς δικασαί, ὧς ἀκούω μέγαν πρὸς αἰγίματι χρη-
σάμενοι τὸν νόμον, καὶ φήσιν ἀκόλουθον αὐτῷ τεθειμέναι ἐπὶ
αὐτοῖς, οὐδὲ δῖσω ἀθηναίων οὐδένα ὅς αὐτὸν ἐπὶ τῆς δικασ-
τῆς τὸ αὐτὸ πέλος πελοῦντας· πάλιν ἐάν πρὸς ὑπὸ περὶ δόξῃ
τῆς πόλεως ἢ ὑπὸ καλῶς λυσεῖ τῷ δήμῳ σωτῶν ἀλῶ· ἢ πέ-
λος πρὸς ἀμείνοιο, ἢ ἐπὶ ἡσυχίᾳ, ἢ ἐκλέγων μὴ καλῶς βάλῃ.
ἀκούσαντες μὲν καὶ παρὲν τούτου, οὐ γὰρ ὁρῶ ὅτι αὐτοῖς ἀν-
δροπῶν ἢ γὰρ εἰς τὸ δεσποτικόν, καὶ εἴδει τούτου κειμέ-
νου τῷ νόμῳ, ἀλλ' ἐφ' οἷς κείτω ὁ νόμος οὗτος, διδάξω ὑ-
μᾶς. οὐ γὰρ, ὧς ἀνδρὸς δικασαί, οὐκ ἔστι τοῖς κειμέναις

νοῖς καὶ ἡγωνισμένοις κείτοις, ἀλλ' ἐπὶ τοῖς ἀκρίτοις, ἵνα μὴ
 διὰ τὸ δεδιδόσθαι χειρὸν ἀδικαίῳ ἀγωνίζεσθαι, ἢ καὶ παν-
 τάπασιν ἀπὸ τῶν ἀδικῶν εἶναι. οὐδὲ οὐδὲ ἐπὶ τοῖς ἀκρίτοις
 κείτοις, ὡς ἐπὶ πάντων εἰρημνύει μὴ περὶ ὑμῶν λέγειν.
 ὡς δὲ σαφὲς γνώσεσθε ὅτι ἀληθὴ λέγω, ἐγὼ ὑμῖν ὁμῶς. ὅ-
 τε γὰρ, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, ἔξω ὑμῖν τιμῶν ὅ, ἡ χρεῖ πα-
 θῆναι, ἢ ἀχρεῖσιν. ἐν γὰρ τῷ παθεῖν καὶ δεσμοῖς ἐν. οὐκ αὖ-
 οὐκ ἔξω δεσμοῦ ἡμῶν. οὐδ' ὅσων ἐν δεικνύει τινι, ἢ ἀ-
 πατωρὶ περὶ σέ γε πῶ αὖ ἐπὶ τοῖς νόμοις. τὸν δὲ ἐν δει-
 κνύει, ἢ ἀπαχρεῖ τα δὴ σάντων οἱ ἐν δεικνύει τῷ ἐν δεικνύει. ἔ-
 πὶ μὴ ἔξω ἀλλοις, ἢ ὅσων ἐν δεικνύει τῷ πόλεως, ἢ ὅ-
 καὶ ἀλλοις τῷ δὴ μὴ σάντων, ἢ ὅσων τὰ τέλη ὡς μὴ δεικνύει,
 καὶ μὴ καὶ ἀλλοις δεικνύει. ἐν δὲ, τῷ ὑμῖν τιμῶν
 εἰς ἐξω ὅ, ἢ ἐξω δεικνύει. παντελὲς γὰρ ἡ δὴ ἀνδρῶν αὖ ἐν τῷ
 τιμῶν. ἐπειτα δὲ, ὡς ἀνδρὸς δικασαί, ἔξω τὸ γέ-
 μα αὐτῷ μὴ καὶ αὐτὸ οὐκ ἐν νόμῳ, τὸ, οὐδὲ δεικνύει ἀδ-
 ναίων οὐδὲν. ἐν δὲ τῷ ὅρκῳ τῷ βουλευτικῷ γέ-
 ῖνα μὴ σάντων ἀλλοις οἱ δὴ ἀνδρῶν οἱ ἐν τῷ βουλῇ δεσμον καὶ
 ἡνός τῷ κλιτῷ λέγειν. ἀνδρῶν οὐκ ἐν δεικνύει τῷ βου-
 λῷ ποιῶν ἔξω ὅσων περὶ τὸν ὅρκον τὸν βουλευτικόν
 περὶ σέ γε, ἀλλ' οὐ περὶ τὸν ὑμέτερον. ἀπάντων γὰρ
 κυριώτατον ὅ, ἢ δεικνύει τὸ δικαστήριον, καὶ ὅ, ἢ δεικνύει,
 ἔξω πάσιν τὸν ἀλόντα. ἀναγνώσεσθε δὲ ὑμῖν αὐτῶν
 τῷ ἐν δεικνύει τὸν ἡλιασῶν ὅρκον. Λέγε σύ.

Ὁρκὸς ἡλιασῶν.

ἡνωμένοι καὶ τῷ νόμῳ, καὶ τῷ ἀμνηστία τῷ δὴ
 μὴ τῷ ἀδυναίων, καὶ τῷ βουλῇ τῷ πεντακυσίων, καὶ
 τύραννον οὐ ἀμνηστία εἶναι, οὐδὲ ὀλιγαρχίαν. οὐδὲ ἐν
 ἡνωμένοι τῷ δὴ μὴ τῷ ἀδυναίων, ἢ λέγει, ἢ ἀμνηστία
 τῷ πᾶσι τῷ, οὐ πείσομαι. οὐδὲ τῷ χρεῖ τῷ ἰδίῳ
 ἀχρεῖσιν: οὐδὲ γὰρ ἀδικαίῳ τῷ ἀδυναίων, οὐδὲ οἱ-

Δημοθέτους

κιδν: οὐδὲ γὰρ φεύγοντας κατέλαβον, οὐδὲ ὦν θάνατος κα-
τέγνωται, οὐδὲ γὰρ μένοντες ὑπέλαβον πρὶν γὰρ νόμοις γὰρ
κειμένους, καὶ τὰ ψήφισματα τῷ δήμῳ τῶν ἀθηναίων καὶ
τῆς βουλῆς: οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ, οὐτ' ἄλλον οὐδένα ἐλάσω. οὐ-
δὲ ἀρχὴν κατέστησα ὥστε ἀρχεῖν ὑπὸ θυνοῦ ὄντα ἐπὶ τῶν
ἀρχῆς, καὶ τῶν ἐνεία ἀρχόντων, καὶ τῆς ἰσορρομῆς, καὶ
ὅσοι μὲν τῶν ἐνεία ἀρχόντων κυαμβόοντες τῶν τῆς ἡμέρας,
καὶ κήρυκες, καὶ πρεσβείας, καὶ στωέδρων. οὐδὲ δὲ τῶν
αὐτῶν ἀρχὴν τὸν αὐτὸν ἀνδρα, οὐδὲ δύο ἀρχαίς ἀρξά-
μεν αὐτὸν ἐν τῷ αὐτῷ ἐνιαυτῷ. οὐδὲ δῶρα δέξομαι τῆς ἡ-
λιάδης ἐμῆς, οὐτ' αὐτὸς ἐγὼ, οὐτ' ἄλλος ἐμοί, οὐτ' ἄλ-
λοι εἰδότες ἐμοῦ, οὐτ' ἐπὶ τέχνῃ, οὐτ' ἐν μηχανῇ οὐδὲ μὲν. καὶ
γίγναι οὐκ ἐλάττω ἢ ὑπερέκειναι ἐπὶ τῇ ἀκροάσει τῶν
τῆς κατηγόρου, καὶ τῶν ἀκροατοῦ ὁμοίως ἀμφοῖν, καὶ
διαψήφισματι πρὸς αὐτοῦ οὐκ ἂν ἢ ἡ δόξα. ἐπὶ μνημῆ-
σιν, ποσειδῶνα, δῆμιον: καὶ ἐπὶ τῶν ὑπερλαβῶν ἐαυτῷ,
καὶ οἰκίᾳ τῇ ἐαυτοῦ, εἴ τι τούτων πρὶν βαίνειν: δόρυ κενὸν
δὲ, καὶ πλοῦς καὶ γὰρ εἶναι. ἐν ταῦτοισι δ' οὐκ εἴμι, ὡς αὐ-
τοῖς δικασαί, οὐδὲ δῆσω ἀθηναίων οὐδένα. τὰ γὰρ κρί-
νοντα τῶν κρίσεις ἀπάσας τὰ δικαστήρια ἔστιν, οἷς ὑποσῖα
ἔστι, καὶ δεσμὸν καὶ ἄλλο τι ὃ αὐτὸν βούλονται κατέλαβον
σκεῖν. ὥς μὲν οὖν ἐξέστιν ὑμῖν δεσμὸν κατέλαβον σκεῖν,
ταῦτ' ἐνδείκνυμι. ὥς δὲ τὰ δεδικασμένα ἀκύρα ποιεῖν
καὶ δεινὸν καὶ ἀνόσιον ἔστι, καὶ δήμου κατέλαβον, πάντας
αὐτοῖς ὁμοῦ λαγῆσαι. ἢ γὰρ πόλις ἡμεῖς, ὡς αὐτοῖς δι-
κασαί, νόμοις καὶ ψήφισμασι διοικεῖται. εἰ δὲ τις τὰ ψή-
φω κειμένον νόμον καὶ νόμον λυῖται, τί ποῦν ἐσται; ἢ πῶς
ἐστὶν δίκαιον ἔστι νόμον περὶ σαροῦσαι, ἀλλ' οὐκ αἰο-
μίαν; ἢ πῶς οὐ τῆς μεγίστης ὀργῆς ὁ τοιοῦτος νομοθέτης
ἀξίος ἔστιν; ἐγὼ μὲν γὰρ τῆς ἐσχάτης νομίζω, οὐχ ὅτι μέ-
ρον ἐστὶν τὸν νόμον ἔστηκεν, ἀλλ' ὅτι καὶ τοῖς ἄλλοις ὁδὸν

διακινῶν καὶ πρὸς δικασθεῖων καὶ ἀλλοτρίων, καὶ πρὸς τῆς
 φυλῶντων καὶ θόλων, καὶ πρὸς τῆς ἄλλων τῆς διανοτάτων.
 τί γὰρ καλῶν, ὡς αὐτοὺς δικασαί, εἰ οὐκ ἄλλων ἀπαλ-
 λάξει ὁ τοιοῦτον νόμος θείας, ἔτρεον φανῶναι ἄλλοι τῆς
 τῆς πόλεως ἰσχυροτάτων καὶ ἀλλοτρίων νόμῳ καὶ ὡς ἔγω-
 μὲν γὰρ οἱ μὲν οὐδὲν. ἀκούω δὲ ἔγωγε καὶ τὸ πρὸς τὸν οὐ-
 τὼ καὶ ἀλλοτρίων τῶν δημοκρατίαν πρὸς ἀνόμων πρὸς
 γενομένων καὶ ἀλλοτρίων καὶ τῆς δικασθεῖων ἀκούων γενο-
 μένων. ἴσως μὲν ἔν αὐτοῖς ἑσπλάσσοι, ὅτι οὐκ ὁμοίων ὄν-
 των τῆς περὶ γράμματα νῦν καὶ τότε, λέγω πρὸς καὶ ἀλλο-
 τρίας τῆς δῆμου. ἀλλ' οὐδὲ ἀπὸ μαθῆναι καὶ ἀλλοτρίων ἐν τῇ
 πόλει οὐδένα, ὡς αὐτοὺς δικασαί, τοιοῦτων περὶ γράμματα,
 οὐδὲ εἰ μὴ πῶς αὐτοὶ ἐκφυγοῖν ἀλλὰ καὶ τὸν ἐγχειροῦντα λέ-
 γειν, ἢ ποιῆν πρὸς τοιοῦτον δίκην διδόναι. ὅτι τοῖν καὶ τέχνη
 κακῶς ἐν ἐκείνῃ ποιῆν ὑμᾶς, ἀξιόνοτον ἀκούειν. ὅρα δὲ
 γὰρ ἐκείνῃ περὶ πάντας, καὶ ὅς πολεμικοὺς καὶ ὅς ἰδιώ-
 τας ὅς νόμους τῆς πόλεως ἀγαθῶν αἰτίους ἑσπλάσσοι
 βλάπτοντας, ἐσκόπει πῶς λυθεῖ τῶν καὶ ἀλλοτρίων. καὶ
 ἀρὰ ληφθῆναι πολεμικοῦ, μὴ δὲ δὴ δίκην, μὴ δὲ αἰτιόους μὴ
 δὲν εἰργάζεσθαι. οὐκ οὐκ οὐκ πολεμικοῦ ὅτι πολεμικοῦ νόμῳ ὅς
 νόμος καὶ ἀλλοτρίων, ἵνα τὰ δίκην αὐτοῦ, τὸ τῆς σωτη-
 ρίας ὄνομα ἔχῃ. οἷον γὰρ σώζοντες τὴν πόλιν εἰσὶ νόμοι.
 ὅν τε οὐκ ἔθηκεν, οὐδὲν ἐκείνοις τῆς αὐτῆς ἑσπλάσσοι, νόμος.
 τὴν μὲν ἔν τῇ ὀνόματις πολυανθρωπίαν ὅτι τῶν αὐτῶν μὲν
 λίστα περὶ σέθεν, καὶ τῆς δὲ χρείας ὅτι τῶν αὐτῶν πᾶσι
 χρεῖα φανήσεται, πρὸς δὲ. φέρει γὰρ πρὸς διός ὅς πρὸς
 αὐτῶν, ἢ πρὸς διός ποτ' ἐπελήθεισεν, ἢ πρὸς τῶν τῶν πᾶσι
 εἰ ὅς νόμῳ γεγενημένων; ἔγωγε μὲν οὐδένα αὐτοῖς οἱ μὲν.
 πῶς οὐκ ἔστι ὑπέδν; νόμον ἔστι το ὄνομα τοῖς αὐτοῖς κα-
 κήμασιν. οὐδ' ἀπλάσ, εἰ δ' ὅπως ἐτύχε, ποιῶσι κακῶς
 ὑμᾶς, ἀλλ' ἐσκεμμένως. καὶ τῆς αὐτῆς περὶ τῶν πρὸς οὐδὲ

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

μήνιν, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ τῶν πελιτομελίων, οἳ τοῦτω
 πρῶτοντες αὐτίκα δὴ μάλα συναπολογήσονται, οὐ μὰ δὴ
 οὐ τιμωκράτει χαρίσασθαι βουλόμενοι: πόθεν; ἀλλ' αὖ-
 τῷ συμφέρειν ἑκάστος ἡθελόμενος τὸν νόμον. ὥς περ θῆναι
 οὐκ ἐσπίσιν αὐτοῖς βοηθοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς, οὐτὰρ διὰ καὶ ὑ-
 μᾶς ὑμῖν αὐτοῖς βοηθεῖν. καὶ τοὶ αἰδρωτῶν τὸς τιος αὐ-
 τὸν, ὅτε ἐν ἑκατομῶν τ' ἐδέλυσσε γράφειν καὶ διεξιόντος ὡς
 χαλεπὸν αἰῶνα ἔσπολαμβαίνοι τὸνδε, τετυφώσθαι τὸν
 τῶνδε λέγοντα ἔφη, συμπρίεσθαι γὰρ αἰσχροπίωνα ἑαυ-
 τῷ, καὶ τοῖς τοῖς λόγους χαλῶν ἄρνας ἐσκέφθαι ποδὶ
 πάντων: ὥς τ' οὐ εἰδέναι ὅτι εἰδέναι αὐτῷ γλῆστοιτο φλαῶρον
 ἀπὸ τῆς γράφης τῆςδε. καὶ τεταύμακα τὴν αὐαυγυπίαν
 τὴν τῶνδε, καὶ κείνου: τὸ μὲν εἰ καλῶ, τὸ δὲ, εἰ πάρεσι, καὶ
 συναπολογήσεται. μὴ τυρεῖα γὰρ δὴ πονοφάρα γλῆστοι-
 ται πᾶσιν ὑμῖν, ὅτι τὸν νόμον τῶνδε ἐνέχει, ἀλλ' ἔκ
 ἑαυτῶν πᾶσι τὸν αὐτὸν. Ὅμως δὲ καὶ ποδὶ τῶνδε ἐκείνῳ πε-
 λιτομελίων ὑμᾶς μικρὰ βέλινον ἔστιν αἰσχροπία: καὶ τῶν-
 των τῶνδε ὧν κεκοινώνηκεν οὐδὲς, δι' αὐτῶν οὐδὲν ἡπὶον ἐ-
 κείνου δικαίως ἀντιμετρίτε. λείψω δὲ οἱ δὲν πλείον ὧν ἀκ-
 κῶς ὑμῖς. εἰ μὴ πινὸς ἀρὰ ἑαυτῶν τοῖς δυνάμειν γιγνομέ-
 νοις μὴ πρῆναι αἰῶσι. καὶ προδόντες ἐφ' ὧ μέγιστον φρο-
 νεί, τὴν τῶν χρημάτων εἰς περὶ ἐν ἐξέτασιν αὐτοῦ, ὡς
 μὲν τῶνδε τῶνδε χρησὺν πάντας εἰς περὶ ἐν ὑμᾶς. αὐτὰρ
 σάμμιος γὰρ δυνάμειν τοῖς ὑμετέρους ἔχειν εἰσφοράς, καὶ
 τῶνδε ὑπερέλγειν, ἢ πρὶν αὐτῶν καὶ τῶνδε εἰσφοράς,
 καὶ τῶνδε εἰσφοράς κληρονομία ἀρχὴν ἑαυτῶν τῇ περὶ ἐν
 στεί τῶνδε τῶνδε εἰς περὶ ἐν πρῶτον. καὶ τῶνδε πρὸς ἀλλή-
 το εἰπὼν τὴν τῶνδε σάμμιος ἀρῶσιαν, ἴν', ἔφη, στω διοικῆ μοι.
 δημοκρίτος δὲ τῶνδε τοῖς ποιεόμενος, ὡς ἔστι τῶνδε αἰρε-
 σις ὑμῖν, ἢ τὰ περὶ ἐν καὶ τῶνδε πρῶτον, ἢ πάλιν εἰσφοράς, ἢ
 τῶνδε ὀφείλωντας εἰς περὶ ἐν, αἰρεσμένων εἰκότως ὑμῖν τῶνδε
 ὀφείλωντας

ὁφείλοντας εἰς περὶ τῆς, τοῦς ἑσπεράσας κατέχον, καὶ
 δεχόμενοι τὸν καιρὸν ὅς ἐστιν τὸτε, ἔχον ἕξουσίαν, τοῖς μὲν κειμέ-
 νοις νόμοις, οὐκ ἔπειτα δεῖν χρῆσθαι: οὐδέ ἐστιν τοῦτο ἐν ὁ-
 μῶν ἱκανοῦς, ἐπὶ τοῖς πιδίνοι, φησὶ σματα δὲ εἶπεν ἐν ὁ-
 μῶν διὰ καὶ πρῶτον, διὰ ὧν ἡγοράζει, περὶ σατωρεῖ τοῦ
 τῷ χρώμενος τῆς λημμάτων, καὶ πολλὰ τῆς ὑμετέρως
 κέντροι: μετὰ τοῦτο γράφας ὅς ἐστιν, καὶ ὅς ἀρ-
 δεύτας, καὶ ὅς ὑπερέτας ἀνελευθερίαν μεθ' ἑαυτῶ. εἴτ' ἔχον
 τοῦτοισι ἡγ' ἂν τῶς ὑμετέρως οἰκίας: καὶ σὺ ὦ ἑμὲς
 κρατὶς σωτικῆς λούθης μόνος τῆς συναρχόντων δέκα ὄν-
 των, καὶ μετὰ τῶς ἑσπεράσας ἐπὶ με λέγειν, ὡς οὐ χροῖ
 εἰσπεράσας ὅς ὁφείλοντας: χρῶ γὰρ: ἀλλὰ πῶς; ὡς ὁ
 νόμος ἀγορεύει τῆς ἄλλων ἐνείκα. ὅς γὰρ ὅτι δημοτι-
 κὴν. οὐ γὰρ τοσούτον, ὡς αὐτοῖς ἀθηναῖοι, πέντε ταλάν-
 των ὑμῖν ὧν οὗτοι τότ' εἰσέπραξαν τε δέντων ὡφελήσας, ὅ-
 σον εἰβλαφθε τοιούτων ἐξ ὧν εἰς τὴν πολιτείαν εἰσαγο-
 μένων. εἰ γὰρ θέλειτε ὑπετάσαι τίνος ἐνείκα μάλλον αὐτῶς
 ἐλοιτο ἐν δημοκρατίᾳ ἢ ἐν ὀλιγαρχίᾳ, τῶτ' αὐτοῖς
 τε περὶ χερσὶν ταύτων, ὅτι πάντα περὶ τῶν ὅτι ἐστιν ἐν δημοκρα-
 τίᾳ, ὅτι μὲν τοῖν τῆς ὅποι βούλεται, ὀλιγαρχίᾳ περὶ
 ἀσελγείας καὶ δεινότητος ἐπείουν οὐρί, πρῶτα λέγω: ἀλ-
 λά πρὸ ἡμῶν πότε πώποτε δεινότητος ἐπὶ τῇ πόλει γέ-
 νεν; οὐδέ ὅτι τῶς ὑμῶν ἐπὶ πάντας αὐτοῖς εἴπεται. τότε
 πόινω ὡς ἐστὶν ἀνελευθερίαν, ὅς ἐστιν ὅς περ ἀπεσφραγίσαντο τῶ σω-
 θῆναι, εἰ περ ἐκ τὸν οἶκοι κρύβεται. ἀλλ' αὐτὸ ὅς κατῆ-
 γορεύει τῶς ὑμῶν, ὅτι ἐστὶν ἐν τῆς ἀγορᾶς ἀδικίᾳ ἀπῆ-
 γον. οὐ πρὶ τοῖν τῶς ὅποι βούλεται ἐπὶ τῶν ἐκείνων
 τῶς αὐτῶς πενήσι, ὡς τ' ἐν δημοκρατίᾳ πολιτὸν ὁμε-
 νοι τὴν ἰδίαν οἰκίαν ἐκείνῳ δεσμωτήριον κατῆσαν ἄγον-
 τες ὅς ἐστιν ἐπὶ τῆς οἰκίας. καὶ τοῖς, ὡς αὐτοῖς δικασαί,
 τί οἶδε ὁ πότ' αὐτοῖς ποσὶ πένησι, ἢ καὶ πλούσιος περὶ αὐτῶν

Δημοδίνους

λωκώς, καὶ πν' ἴσως ἔσπον εἰκότως οὐκ οὐκ ἔργων ἀργυ-
 ρίου, μὴ μόνον εἰς τὴν ἀγορὰν φοβοῖτ' ἐμβαλεῖν, ἀλλὰ
 μὴ δ' οἴκοι μέλειν ἀν' ἀσφαλὲς ἡτοῖο: ὁ δὲ τῶν αἵματος
 ἀνδροπίων εἶη, ὃν οὐδ' ἔσδορ' αὐτοῦ δίκην ἔα λαβεῖν τὰ
 πεπραγμένα καὶ βεβιωμένα: μὴ π' ἔσδορ' τῆς πόλεως
 εἰσπράττειν εἰσφοράς. καὶ κ' εἴ τις ὁροῖτ' αὐτὸν, ἢ σέ, ὦ
 πτόκρητες, τὸν ἐπαινέτην τῶν καὶ σιωδρῶν, τῶς εἰσ-
 φοράς πότρον τὰ κτήματα, ἢ τὰ σώματα ὀφείλει, τὰ
 κτήματα φήσιντ' αὐτὸν εἰσπράττειν λέγειν βούλοισθε: ἀπὸ
 γὰρ τῶν εἰσπράττειν. τίνος οὖν ἐνέκα ὧ καὶ κ' οἱ πάν-
 των ἀνθρώπων ἀφ' ὧν τὸ τὰ χωρία δημόειν καὶ τῶς οἰ-
 κίας καὶ τῶν ἀπὸ ἀργυροφείων, ἐδίεπε καὶ ὑδρεύετο πολί-
 τας ἀνθρώπων καὶ τῶν ταλαιπώρους μετοίκους, οἷς ὑ-
 βελτικῶς πόρον ὑμῖς, ἢ τοῖς οἰκέταις τοῖς ὑμετέροισι αὐτῶν
 κέχρησθε. καὶ μὴ εἰς δέλεοι σκέψασθε πρὸς ὑμῶν αὐτοῖς,
 ὧ ἀνδρὲς δικασαί, τὴν δούλην, ἢ ἐλβεῖον εἶναι διαφέ-
 ρει, ἔστι μὲν τὸν αὐτὸν οὐροῖτε, ὅτι τοῖς μὲν δούλῳ τὸ σῶ-
 μα τῶς ἀδικημάτων ἀπάντων ὑποδύθηνον ἔστι: τοῖς δ' ἐλβε-
 τοῖς ὑστατον ἔστι προσηκὺς λαλῆσαι. οἱ δὲ, τὸν αὐτίκως
 εἰς τὰ σώματα ὧσδορ' ἀνδραπόδοις ἐκρίθησαν τῶς τιμω-
 ρίας, οὐκ οὐδ' αὐτὸς καὶ πλεονεκτικῶς ἔχει πρὸς ὑμῖς
 ἀνδροπίων, ὧς τε τὸν μὲν αὐτὸς πατὴρ ὧς δὲ δὴν δημο-
 σία δέδιντα ἢ χρέμασιν αὐτῶν δεσμοπείρῳ, μὴ τε ἀπὸ
 δούτῃ τῶν, μὴ τε κριθίντῃ ἀπὸ δούλων. τῶς δ' ἄλλων πο-
 λιτῶν, τὸν μὴ δυνάμενον τὰ ἐαυτοῦ θῆναι οἴοντιν, εἰς τὸ
 δεσμοπείρῳ ἀχρεῖα ὑφ' ἐαυτοῦ δεδέσθαι. καὶ πτόκρη-
 τῆς τῶς μὲν πολλῶν ἡμῶν τό τε, ὅτι τὴν διωλασίαν εἰσε-
 πλάττει, οὐδ' αὐτὸν πρὸς ἐνὸς λαβεῖν ἡθελήσεν ἐπὶ τῶς μὴ μέ-
 χρι τῆς ἐνάτης πεντακταίης, ἀλλ' οὐδὲ μᾶς ἡμέρας:
 ἀλλ' οὐδ' αὐτὸς τὰ χρέματα ἐδιδόκετο λαβεῖν, ἢ πρὸς χρεῖμα
 διδέσθαι. πρὸς δὲ οὐδὲ ἕτος τοῖς ἀδικατοῖς τὸν δὲ ὠφλημὸς τὰ

ἐν δὲ δικαστηρίῳ. νῦν δὲ ὅπως ὦν αὐτοῖς καὶ τὰ γὰρ τε, ἀδελφοί
 καὶ πόλιν, ὑπὸ δὲ θυνοῦν αὐτὸν πρὸς τὰς νόμους εἰσενεγκέν
 ἐτόλμησεν. ἀλλ' ὁ μὲν καὶ τὰ δὲ καὶ κείνα φησὶν ὑπὸ δὲ ὑμῶν
 πεπεσχαί. ἔτι τὰ δὲ ὑμῶν ἐφ' ἑαυτοῖς* ἀναδέξασθε ἑαυτοῖς
 ὑμῶν πεπεσχαί, καὶ τὰ δὲ τὸν ἑαυτοῦ θρασυτέρας καὶ πονηρίας
 ὅρα πρὸς αὐτοῖς, ἀλλὰ μισθὸν φείλετε ὅς τινος τοῦτο,
 ὃ αὐτοῖς ἀφ' ἑαυτοῦ, μὲν ἄλλοι, ἢ σώζην. τὸν γὰρ ἑαυτοῦ τῆς
 πόλεως περὶ τὸν τὰ καὶ πρὸς αὐτοῦ ὑμῶν τὸν ἐξομνόν τὸ τῆς
 πόλεως ἢ τοῦ ἔχοντα διὰ φαίνεσθαι. ἔτι δὲ ἔτι πῖ; ὅς αὐ-
 τὸν εἰς ἐλπίδι. τὸς ἰσχυροῖς καὶ δυναμείοις μὴ ἰσχυροῖς περὶ ὑ-
 βρίζειν. ὅς μὲν πολλὰς ὁμῶς μετὰ χειρὶ ἐξομνόν, καὶ λακκούβην
 ἢ τὸν αὐτὸς τὸν δυνάσθαι δυνάμειν, ἀλλὰ τὸν πρὸς αὐτοῖς πρὸς κρήνην
 διὰ αὐτὸν πολλὰ μὲν ἄλλοι αὐτὸς εἰς τὸν μὴ θελήσαντας ἀκούσαι
 σου θάνατον καὶ τὸν ἑαυτοῦ θάνατον οὐ τοῖς, ἢ διὰ αὐτοῖς πῶς αὐτοῖς
 ἔτι. ὅς τινος οὐ δὲ τὸν εἰσπραξίν αὐτὸν ἑαυτοῦ ὑμῶν πε-
 ρὶ τὸν, καὶ τὰ δὲ αὐτοῖς δὲ μάλιστα ὑμῶν δὴ λον πρὸς κρήνην. εἰ γὰρ
 πρὸς ὅροις αὐτοῖς πρὸς αὐτοῖς δυνάμειν ἀδικεῖν μάλιστα τὴν
 πόλιν. οἱ γὰρ ὁμῶς καὶ φησὶν ἐξομνόν διὰ παιδοποιίας ἢ καὶ οἱ
 καὶ αὐτοῖς καὶ λειψυργίας ἐτόλμας λειψοῖς πρὸς τὰς
 εἰσπραξίας, ἢ οἱ τὰ δὲ ἐθελήσαντων εἰσενεγκέν καὶ τὰ
 πρὸς τὸν συμμάχων κλέπτοντας, καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, ὅς αὐτοῖς τὸ
 δὴ πρὸς τὸν καὶ πρὸς ὅντας ἀδικεῖν ἐλθοῖν, ὥς τε φησὶν
 ὅς τὰ ἐαυτοῦ μὴ εἰσπραξίν μάλιστα ἀδικεῖν, ἢ ὅς τὰ κοι-
 νὰ ὑφαιρουμένοισ. τίνος ἔτι αὐτοῖς πρὸς κρήνην καὶ ἀνδρο-
 πίων ἐπὶ ὅντων πλεονόντων ἢ ἐλθόντων ἀφ' ὅς ὅς ἐτόλμας ὑμῶν
 πολιτῶν, καὶ τὸν ὑπὸ τὸν ὅντων πρὸς κρήνην μὲν στρατηγῶν ἢ
 δικηγόρων πρὸς πόλιν, πρὸς κρήνην δὲ ὅντων, οἱ πρὸς τὸν ὑπὸ
 κρήνην, ὡς οἱ μὲν τὸν ἑαυτοῦ ἐφ' οἷς ἡδύκην, οἱ δὲ ὑπὸ κρήνην
 ἑαυτοῦ καὶ τὸν ἑαυτοῦ ἐαυτοῦ, ὅς αὐτοῖς πῶς τὸν ὑπὸ τὸν ἑαυτοῦ
 ὅς καὶ τὸν ὑπὸ τὸν ὑμῶν ἐπὶ τὸν, ὅς αὐτοῖς ἀφ' ὅς ὅς ἑαυτοῦ
 ὡς ἡ πόλις ἐπὶ τὸν. ἀλλ' ἐν ταῦτα ἐφάνη ἡ μὲν κρήνη

Δημοφώνους

οὐ πολλοὺς ἔδει κακῶς ποιῆσαι; εὐλόγεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθη-
ναῖοι, τὸ νῦν πονεῖν ἐγὼ ὑμῖν εἶπω, ὅτι τοῦτων μὲν με-
τέχουσιν, ὧν ἀδικεῖσιν ὑμᾶς ἕνεκεν: ἀλλὰ δὲ τίς εἰς περὶ τ-
τομέων ὑφηρεῖν το: διὰ τὴν πλῆθυσιν δὲ τῶν διχόθεν κέρ-
ποῦται πῶς πόλιν. οὐτε γὰρ ἔσονται πολλοὶ καὶ κατὰ με-
κρὰ ἀδικεῖσιν ἀπεχαιρέσαι, ἢ ὀλίγοις καὶ μεγάλοις: οὐτε
δη δημοτικώτερον δὴ πού τὰ τῶν πολλῶν ἀδικήματα ὁρᾶν, ἢ
τὰ τῶν ὀλίγων: ἀλλὰ τῶν αἰτίων, ὁ ἐγὼ λέγω. διὰ τοίνυν
ὑμᾶς τοῖς λαοφρονοῦσι καὶ μεμνημένοις ἂν αὐτοῖς
ἀμάρτη, ὡς λατρεῖν ὅταν λάβωτε ἕνα: καὶ μὴ τὸν χρόνον εἰ-
πλὺς εἰς ἀπὲρ κένου, σκοπεῖν. ἀλλ' εἰ ταῦτ' ἐπείρου, ὡς εἰ-
νῶν πράως οἷσε τ' ἐφ' οἷς τότε ἡβανακτεῖτε, δόξετε ὀργιζόμε-
νοι κατεργασθῆναι τὰ χρήματα τῶν οὐκ ἀδικούντων. ἢ
μὲν γὰρ ὀργιζομένων ἔστιν ὅξιν τίς κακὸν τὸν λευκοπικρὰ
εἰργάζεσθαι: ἢ δὲ ἀδικούντων ὅταν πρὸς ὑπ' αὐτοῖς λάβω-
σι τὸν ἀδικησάτα, τότε ἡμωρήσασθαι. οὐκοῦν διὰ τοῦτο
νῦν μαλακισθέντας τότε τῶν ὡμωμοσιμένων ὀρεσθῶν ἀμε-
λήσαντας, ὑμῖν αὐτοῖς χαρίσασθαι πρὸς τὸ δίκαιον: ἀλ-
λά μισεῖν, καὶ μὴ διανέχεσθαι φωνῶν, μήτε τῶν
μὴ ἐκείνων τοῖν αὐτὰ πεπολιτὺς μὲν ὄντων. Ἀλλὰ νῦν δὲ πᾶ-
τα μένοντι χιούτοι γερύνασιν ἐν οἷς πεπολιτὺς ὄντων: ἀλλὰ
δι' ὅτιν ἀκαλῶς διωκόμεσιν; ἀλλὰ καὶ τὰλλα αὐτῶ περ-
σεληλυθῶσι περὶ ὑμᾶς, ὥς τε ἡμεῖς αὖ οἱ ἀκηκέατε, ἀ-
ξιὸν ὅτι μισεῖν αὐτοῖς. τί γὰρ εὐλόγεσθε εἶπω, τὰ πομπεῖα
ὡς ἐπεσκύδασι, καὶ πῶς τῶν σεφάων καθαίρεισιν, ἢ πῶς τῶν
διαλῶν ποίησιν πῶς καλῶς; ἀλλὰ ὡς τῶν τοῖς γε εἰ μὴ δὲν
ἄλλοι δίκουσι πῶς πόλιν, οἷς ὅχι ἀπαξ δικάως ἂν μοι τε-
θναίναι δοκῶσι. καὶ γὰρ ἰδρὸςι λίαν, καὶ ἀσεβῆα, καὶ κλο-
πῇ, καὶ πᾶσι τοῖς δεινοτάτοις εἰσὶν ἄνομοι. τὰ μὲν οὖν πολ-
λά ὧν λέγων ὑμᾶς ἐφωκίζω ἀνδροπῶν, πρὸς αὐτοῖς,
φῆδες δὲ ἀφ' ἑρῆν τὰ φύλα τῶν σεφάων, καὶ σαπεύς

Δημοθέους

γρηπται, καὶ οὐ τὸ σῶμα ἡ τωρηνόςτος οὐκ ἐδῶσιν οἱ νόμοι
 εἰς τὰ ἰδρά ἐισπύσαι, τὸν τὸν ρύνομα ἐπὶ τοῖς ἰδράοις ἢ τῷ
 λαὸν ἐπὶ γρημνέον ὅτιν. ὁμοιόν γε : οὐτ' ἔστι τοῖς περὶ
 τοῖς ἀδὴ γράμμασιν, ἢ τὸν λαὸν ἐμὴν ἴσθιν ἔχον ὑμῖν. ἔλα τῷ
 νω ἐκ τοῦ τῶν τὰ δεινότατα αὐτὸς ἰδοὶ πεπεργμελὶα αὐ-
 τοῖς. πλὴν μὲν γὰρ θεὸν ἔσθ' σεφάνης σεσυλήκαιο : τῆς πό-
 λεως δὲ τὸν ζῆλον ἡφαιμένασι τὸν ἐκ τῆς ὀργῶν. ὦν ἔσθ' αὖ-
 μνήματ' ἡσθ' ὅν τις οἱ σέφαιοι : ἔσθ' δ' ἀναθίντας δόξαν οὐ
 μικρὰν ἀφῆλῶται, τῷ δοκῆν ὦν ἂν οὐ πάθωσιν ἐξελειψ-
 μεμνήσθαι. καὶ τοιαῦτα καὶ τῶσά τα τὸ πλῆθος ὀργασάμε-
 νοι καὶ εἰς τὰ τ' ἀναιδισίαν καὶ τὸ λυμὴς περὶ ληλῦθαισιν,
 ὥσθ' ὁ μὲν οἶεταί δι' ἐκείνον ὑφ' ὑμῶν σωθῆσεσθαι : ὁ δὲ, πα-
 ρακτάσθαι, καὶ οὐ κατὰ δυνέτα τοῖς πεπεργμελίοις. οὐτῶ
 δ' οὐ μόνον εἰς χρήματα ἀναιδῆς, ἀλλὰ καὶ σκαιὸς ὅτιν, ὥστ'
 οὐκ οἶδεν ἐκείνο, ὅτι σέφαιοι μὲν εἰσιν ἀρετῆς σημεῖον : πάλ-
 λαι δὲ καὶ ἐκπώματα, καὶ τὰ τοιαῦτα, πλούτου. καὶ σέ-
 φαιος μὲν ἄπαρ καὶ μικρὸς ἢ, πλὴν ἴσθιν τὸν λαὸν ἐμὴν ἔχει ὡ-
 μεγάλω : ἐκπώματα δ' ἢ θυμακτῆρια, ἢ τὰ τοιαῦτα κτή-
 ματα ἐὰν μὲν ἔσθ' ὁ βάλῃ τῷ πλούτῳ, πλούτου πρὸ δόξης
 περὶ τῶν τοῖς κεκτημένοισι : ἐὰν δ' ἢ σμικροῖς σεμν-
 νῆται, τὸν τὸν ἀπὶ χειρὸς πρὸς πρὸς δόξ' ἔσθ' τῶν τῶν
 ὥς τε ἀπειρόκαλος περὶ δόξ' εἶναι. οὐτος τὸν ἀνελών
 μὲν τῆς δόξης κτήματα, τῶ πλούτῳ πεποιήσθαι μικρὰ
 καὶ ἀνάξια ὑμῶν. καὶ οὐδὲ ἐκείνο οἶδεν, ὅτι πρὸς μὲν χρη-
 μάτων κτήσιν οὐδὲ πώποτε ὁ δῆμος ἐσθ' ὁ δόξ' : πρὸς δὲ
 δόξης, ὥς δὲ πρὸς αὐτῶν ἄλλων πεμνέριον δὲ, χρήματα
 μὲν γὰρ πλείστα τῶν ἐμὴν πώποτε ἔχον πάνθ' ἔσθ' τὸν
 πρὸς ἀνῆλωσεν : ἔσθ' δὲ δόξης εἰσφῶν ἐκ τῶν ἰδίων οὐ-
 δὲνα πώποτε κίνδυνον ἔξῃ, ἀφ' ὧν κτήματα ἀδύνατα αὐ-
 τῷ πρὸς ἰδοὶ : τὰ μὲν, τῶ ὀργῶν ἢ μνήμη : τὰ δὲ τῶ ἀναθί-
 μάτων τῶ ἐπ' ἐκείνοις σκῆπτρων ὁ κάλος : περὶ πύλαια

τῶν, ὁ πρὸ θινῶν, νεώσοικαι, σοαί : οὐκ ἀμφορείσοι δ' οὐ,
 οὐδὲ χρυσίδες τέτταροι, ἢ πρὸς, ἄρουσα ἐκείνη μιν, ἃς ὁ
 παν σοι δοκῇ, πάλιν γράφει καὶ τὸ χυλὸν εἶναι. οὐ γὰρ ἐκείνους
 δεκατρίους, οὐδ' ἂν καὶ τὰς αὐτὰς ἀνὰ οἱ ἐχθροί, ποιοῦν-
 τες, διὰ τῶν περὶ τὸν εἰσπορὰς ταῦτ' ἀνέδειξαν, οὐδ' ἂν
 οἰοῖς πρὸς τὸν χρώμενοι συμβούλοις ἐπιλιτθύνοντο : ἀλλὰ
 ὅς ἐστι χυλὸν κραζόντες, καὶ ἂν πᾶς ἴσῃ ἀνὰ φρονέων δ' ἐκείνους,
 πλὴν πόλιν εἰς ὁμόνοιαν ἀγαγόντες, ἀπὸ τῆς κλέος αὐ-
 τῶν λειοίπασι. ὅς ἐστι τὸν διδόντας οἷα βίβλια, τῆς ἀ-
 γορᾶς ἐργοντες. ὑμεῖς δ' εἰς τὸν τοῦ, ὡς ἀνδρὸς ἀθηνῶν,
 περὶ τὸν ἀνέειπας, καὶ ἐκείνους, ὡς τὸν οὐδὲ πικρὸν ἐ-
 χοντες πρὸς διὰ τὰς, τῶν μιν μιν : ἀλλ' ἀνδρῶν ὡς
 μιν περὶ τὸν ἀνέειπας : ἀνδρῶν, ὡς καὶ οἱ καὶ τῶν
 ἀνέειπας ἐκείνους πρὸς ἡγεῖται. ἐγὼ μὲν δ' ἡγεῖται διὰ τὸν
 εἰς ἰδρὰ εἰσόντας, καὶ χερνίβων, καὶ κενὸν ἀφ' ὁμοῦ, καὶ τῆς
 περὶ τὸν δεῖς ἐκείνους περὶ τὸν ἐσόμενον, οὐχὶ περὶ τὸν
 ἐκείνους, τακτὸν ἡμερᾶν ἀριθμὸν ἀγνοῦν, ἀλλὰ τὸν οἶον ὁ-
 λον ἡγεῖται κενὸν τῶν ἐκείνους μιν, οἷα τὸν τοῦ ἐκείνους
 τῶν. καὶ τὸν μὲν τοῦ τῶν, καὶ τὸν ὁμοῦ. ὡς ὑποκράτει
 σιωπῇ, πολλὰ λέγει ἐκείνους περὶ τὸν οὐδὲ πικρὸν οἷα
 δεῖ δ' ὅτι οἷα μὲν οὐκ ἀσύμφορος ὡς μιν εἶναι ὁ νόμος, καὶ πρὸς
 πάντας τοὺς νόμους εἰσιν ἐκείνους, καὶ καὶ τὰ πάντα ἀδία-
 κως ἐκείνους, οὐκ ἐκείνους λέγειν. ἀλλὰ τὸν δ' ἐκείνους λέγειν, ὡς ἐκείνους
 σοαί τὰς ἐκείνους ἀνδρῶν, καὶ γλαυκῆτι, καὶ μελανώπῳ :
 καὶ ὅς ἐστι τὸν οὐδὲ πικρὸν πάντων ἀνθρώπων, εἰ τι πικρὸν
 τῶν ἐκείνους τὰ δίκαια ἐκείνους ὡς αὐτὸς αἰτίαν ἔχει θέναι
 τὸν νόμον, καὶ τὸν ὡς αὐτὸς ἀλίσκοιτο. ἐγὼ δὲ τὸν λόγον
 ἡγεῖται τὸν οὐδὲ καὶ ἐκείνους λέγειν εἶναι τὸν τοῦ. εἰ μὲν
 γὰρ ἐκείνους τῶν οὐδὲ τὰς περὶ τὸν οὐδὲ πικρὸν ἀλίσ-
 κῆναι τὸν νόμον ὁ μὲν γὰρ, καὶ ἐκείνους περὶ τὸν ἀλίσ-
 κῆναι φανερὸν, ὅς μὲν πικρὸν νόμον, ἐκείνους τὸν αὐτὸν

Δημοδένους

ἔτι πάντες τοὺς πλείους ἀνέκρινον οἱ κύριοι νόμοι λέγοντες,
καθ' οὓς οὐ τοὶ δικασταὶ ὁμωμήσαντες. εἰ δὲ τὰ πάντες συμφέ-
ροντες εὐεκατοῦ νομοθετῆσαι φήσεις, μὴ λέγετε πῶς ἐκπι-
σιν πῶς τούτων: οὐδὲν γὰρ κοινωνέει τῷ νόμῳ τῶδε: ἀλλ' ὡς
τοῖς πόλεσις ἐστὶ καὶ ἡμεῖς ἔχοντες ὁ νόμος, ὅστις δίδασκε. ὅστις
γὰρ ἐστὶ ἄσπετος οὐ σὺ μὲν εἰσενεγκεῖν φῆς, ἐγὼ δὲ γέγραμ-
μαι πάντα τὰ φάσκων, κρίναι δὲ προσήκει τοῖς τοῖσι. καὶ τοῖς
καὶ ὅστις οὐκ ἀχρεῖσται ἀν' ἀλλήλους πάντα μάλλον, ἢ καὶ τοῖς
ἐν νόμοις πεποιημένους πῶς ἐκπῖσιν ἐκείνους πῶς τῶς χρη-
μάτων: ἀλλὰ μὴ ποδὶ τούτων ὑμῶν οἰσόντων πῶς ἡφρον,
τί δὲ τοῖς λέγοντα εὐοχλῆν με νυνί; οἱ μὲν τοίνυν
αὐτῶν, οὐδὲ ἐκείνων ἀφ' ἑξῆς τῶς λόγων, ὡς δὲ ἐνὰ ἅν' ἀν-
θοι, εἰ γὰρ ἄσπετος ὁ πῶς ἀθηναίων μηδεὶς δεδῆσται, αὐτῶς
πεῖσε τὰ πῶς: καὶ ὅτι τῶς νόμους ὡς προτάττω καὶ
μετὰ τὰ τῶς εἶναι ἄσπετος τῶς ἀδυνάτων μάλιστα ἐστὶ. πρὸς
δὲ τῶς τοῖς τῶς λόγους βέλτιον περὶ ἀκρίβειας καὶ μικρὰ πᾶν
τῶς ὑμῶς, ἢ ἡ τῶν ὑμῶς τῶς. ὅταν μὲν γὰρ λέγη, ὅπως
μηδεὶς δεδῆσται ἀθηναίων, μὴ λαμβανέτω ἡ δὲ μενός ὑ-
μῶς: οὐ γὰρ τῶς ἐδῆκεν: ἀλλ' ὅπως ὑμῶς ἀκρίβοι τῶς
περὶ πῶς τῶς γνήσιον. καὶ πῶς μετ' ὅρκου, καὶ λό-
γου, καὶ κρίσεως ἡφρον ἐν λευγαλέῳ ἀδίκῃ καὶ δίστησι:
μὴ δὲ ταῦθ' ὑμῶν τῶς ἐκ τῶς νόμου ἐκείνων ἐκλέξασθαι λεγέ-
ται, ἀλλὰ λαμβανέτω τῶς ἀκρίβοι: ἀλλ' ὅσον δεικνύ-
ται τὸν νόμον ἐξῆς, καὶ τὰ συμβαίνοντα ὑμῶς τῶς σκοπεῖν
εἶπω. οὐδέποτε γὰρ τοῖς ὄντα, ἀλλὰ ἐγὼ λέγω, καὶ οὐχ ἄ-
φροσιν οὐτῶς. ἀλλὰ μὲν πρὸς γε τὸ τοῖς πολλοῖς συμφέ-
ρειν, τοῖς νόμοις πρᾶτους καὶ μετῴους εἶναι, τὰδε χρὴ
σκοπεῖν. ἐστὶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, δύο εἶδη, πᾶσι δὲ εἰσιν
οἱ νόμοι καὶ τὰ πόλεις τῶς πᾶσι τῶς πᾶσι τῶς πᾶσι τῶς πᾶσι
μετὰ ἀλλήλοις, καὶ συναλλάττονται καὶ πᾶσι τῶς ἰδίως
ἀλλὰ χρὴ πᾶσι διωρίσμεθα, καὶ ζῶμεν ὅλως τὰ πρὸς ὑμῶς

αὐτοῦς: τὸ δὲ ὅτι ὅσον διὰ τὴν κοινὴν τῆς πόλεως εὐαγγελί-
σον ἡμῶν χρησθαι ἐκὼς περὶ τοῦ εὐαγγελίου βούληται, καὶ φησὶ
δεδοται τῆς πόλεως. ἐκείνους μὲν εἶναι νόμους πόλιν ἢ
ἰδίῳ ἢ πῶς κτλ. καὶ περὶ ἀνθρώπων ἑαυτῶν τῶν πολλῶν
ἔστι: τοῦτο δὲ ὅτι πόλιν ἢ πόλιν πρὸς τὸ δημοσίον περὶ
των, τὸν ἀντιπρόσωπον, καὶ χαλεπῶς ἔχειν ἑαυτῶν ἡμῶν
ἔστιν. οὐ γὰρ ἂν ἡμετέροις οἱ πολιτοδιδόντες πόλιν ἢ
μῶν ἀδικοῦν. ὅταν δὲ τὸν πόλιν ἢ λόγῳ χρησθαι, ἢ τῶν
ἀπαντᾷ τε, ὅτι ὅτι νόμους ἐκ ἐκείνων ὅτι ἑαυτῶν ἡμῶν
πρὸς, ἀλλὰ τὸν πόλιν, οἱ πόλιν περὶ τοῦτο μὲν οἱ πόλιν
πολλὰ δὲ αὐτῶν ἔχει ἔχειν, εἰ καὶ ἑαυτῶν ὅτι ὅτι, δεικ-
νύει βούλοιο. φωνασμοῦ καὶ περὶ τοῦτο ὅτι εὐαγγελί-
σησόμενα: ἀλλὰ τὰ μὲν πολλὰ πρὸς. κεφάλαιον δὲ ἡμῶν
ὅτι μνημονεύετε, ὅτι. σκοπεῖτε εἰ ἅπανσι τοῖς λόγοις ὅτι
σοῖς αὐτῶν, εἰ ἡμετέρας τοῖς πόλιν εἰπεῖν δὲ οὐ διδάξει,
ὡς ἔστι δίκαιον τὸν πόλιν τὸν νόμον, τῶν περὶ τὰς πε-
ρεῖ ἢ περὶ τὸν πόλιν, καὶ περὶ τὸν πόλιν τὰς πόλιν ποιῖν,
καὶ πόλιν ἢ πόλιν μελόντων γνήσεσθαι. πάντων ἢ ὅτι
χρῶν καὶ πόλιν ἢ πόλιν γεγενημένῳ ἐν τῷ νόμῳ ὅτι πόλιν
νότατον, καὶ πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν. εἰ δὲ πόλιν
ὅτι πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
ναὶ πόλιν καὶ πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
γίγεται πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
τῶν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
ὅτι πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
ἐχρῶν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
νόμον, ἢ πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
οἰκείος, οὐ πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
πόλιν. οὐ πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν
πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν πόλιν

Δημοφώνου

χρῆσταις δικαστηρίοις καλῶθῆναι τῷ ἡγήσω, τὸ δεινὰ πα-
 σχεῖν εἶναι: ποιεῖν γὰρ ὅτι εἴθε γὰρ δεινὰ, καὶ προεβνθε μάλ-
 λον αὐτὴν μισεῖν, ἢ περὶ εἴφειν εἰλεῖν. οὐτ' ἄλλωσ
 πρῶτος καὶ φιλόφρωνος σύψης τῷ ἄλλων διάφορος ὢν
 μάλλον εἰλεῖς αὐτοῦς. οὐ γὰρ ὅτι τῆς αὐτῆς ψυχῆς, αὐ-
 θροπῶνα μὲν, καὶ γλαυκέτην, καὶ μελάνωπον εἰλεῖν, ἃ
 κλέφαντες εἶχον, εἰ καὶ τὰ δῆλοι: τῶντων δὲ τσύντων ὄν-
 των καὶ τῷ ἄλλων πολιτῶν ὢν τῷ οἰκίᾳ εἰσὶ δὲ οὐ
 εἴθε εἰδεκα καὶ εἴθε ἀφροδίτας ἔχον, καὶ εἴθε ὑπὲρ τας, με-
 δεινὰ πῶποτε εἰλεῖσαι, ἃ μὰ θυράσιν ὑφαιρέειν, καὶ σρώμ-
 μαθ' ἕως ἀπὸν καὶ διάκονον εἴψης ἐχῆν, τῶντων εὐχευρά
 ζειν. ἃ σὺ πάντ' ἐπίεις εὐαυτὸν ὅλον μετ' ἀνδροπίωνος.
 πολὺ γὰρ δὴ πονοχελιώτῃον ἐπὶ ἀφροδίταις, καὶ πολὺ
 μάλλον αὐτὸν εἰκότως ἡλείεις τῶντων, οἱ δὲ ὑμᾶς ὡ καὶ τὰ εἰ-
 τε εἴθε λέγοντας οὐδὲ οὐδὲν εἰσφορόντες παύοντο: καὶ οὐκ
 ἀπὸ χῆρ εἴθε, ἃ μὰ καὶ διττὰ περὶ τῶντων, καὶ ταῦτ' ὡ
 πότε σὺ, καὶ ἀνδροπίωνος, οἱ μὲν εἰσφορὰν οὐδε πῶ-
 ποτε εἰσεννόχατε. τῶντων τῶντων ἐφρόνισεν οὐτῶς, ὡς
 ἄρ' οὐδὲ δίκην τῶντων οὐδε μίαν δώσων, ὡς τε μένος δὴ κα
 τῷ συναρχόντων ὄντων κοινῇ τὸν λόγον ἐπράφαί μετ' ἀν-
 δροπίωνος ἐτόλμησε. προοίκα γὰρ οὐδὲν ὠφελον μίαν ὡ
 μὲν ὑμῶν κῆρας ἀπεχαιρέτω, καὶ νόμῳ εἰσφορὰν πᾶσιν
 εὐαυτίους: τὸ πλεονέκτην δὲ, καὶ εἰς τῶντων νόμῳ περὶ τῶντων,
 ὃν μὰ πῶν ἀθηνᾶν οἱ δὲ ὑμᾶς οἱ μὲν λαμβάνειν. Οὐ τῶντων
 εἶμοι γὰρ δικαίως μάλιστα ὀργῆς ἄξιον εἶναι, φράσω καὶ οὐκ ἀφρ-
 κρῶ μὲν. ὡ καὶ ταῦτ', ὡ ἀφροδίταις ἀθηνᾶν, περὶ τῶντων ἐπὶ
 ἀργυρίῳ, καὶ περὶ ἡμελῶς ὡς ἀληθῶς μεθορνεῖν, οὐκ εἰς
 ἃ καὶ συγγνώμῳ αὐτῶν ἀκύνσας ἔχε, ταῦτ' αὐτῶν ἀλίσκει,
 τῶντων δὲ εἰς πῶ, ὁ πατήρ, ὡ ἀφροδίταις δικασαί, ὁ τῶντων τῶ
 δημοσίῳ ὀφείλει, καὶ οὐκ ὀνειδίζων ἐκείνῳ λέγω, ἃ μὰ ἀφρ-
 κρῶ μὲν: καὶ οὐτῶς ὁ χῆρ τὸν ποδῶν. καὶ τῶντων πῶ

λων κληρονομήσειν τῆς ἀνιμίας, αὐτὸς ἐκείνους τι πάσχει, μὴ
οἶέτω δὴν ἐκπίπτει, ἀλλὰ κορδαίνειν, ὃν ἐκείνοσ' ἤ χορόν,
ἀξιοὶ ἑσθ' τὸ κορδός, τίνος αὐτὸ μὴν ἀπ' ἑσθ' δοκῇ, καὶ
τὸν μὲν πατὴρα οὐτ' ἐλπίς, οὐτ' εἰς σοὶ πᾶσιν δοκῇ,
εἰς τοὺς λαμβάνοντας καὶ χρηματίζομενς ἀπ' αὐτῶν εἰσφορὰν
ὧν εἰσέπραττον, ἀπ' αὐτῶν ἡμισιμάτων ὧν γράφεις, ἀπ' ὧν
εἰσφορὰς νόμων, διὰ μικρὸν ἀργύριον μὴ μετέχει τῆς πό-
λεως, ἐπὶ τοὺς δὲ ἐλπίσιν ἑνὸς φῆς. ἀλλὰ νῦν διὰ πᾶσι ἀδελ-
φῶν καλῶς διέκρινεν; ἀλλ' εἰ καὶ μηδὲν ἄλλο ἢ δίκη, κατὰ
ἑσθ' ἀξιοὺς ὅτιν ἀπ' ἡλικίας: πέπρακε γὰρ αὐτῶν καὶ οὐκ
ἐκδίδωκε. τῆς γὰρ ὑμετέρων ἐχθρῶν ἐνὶ κορυφαίῳ ἑνὶ τῆς
νῦν ἔχοντων πᾶσι πόλιν, κατὰ λόντα πρὸς αὐτῶν ὅτε διόρυ-
σεσθ' οἱ. καὶ βουληθέντι λαβεῖν αὐτῶν, ὅς οὐ δὲ τῶν
πρὸς αὐτοὺς, λαβὼν ἀργύριον ἔδωκε. καὶ νῦν ὅτιν ἐν κορ-
κῶν. ὅς οὐ πᾶσι μὲν ἀδελφῶν ἐπ' ἑσθ' ἡλικίας μὲν ἐκ-
δοῦναι, πέπρακε δὲ τῶν ὅρων: τὸν δὲ ἐκείνῳ πατὴρα ἑσθ'
γρηγορεῖ: καλὰ μὲν δὲ καὶ μετὰ γράφει, καὶ πρὸς αὐτοὺς
ἑσθ': ἑσθ' ὧν ὑμεῖς λαβόντες οὐκ ἀπ' ἡλικίας: δόξετε ἄρα, ὧν
αὐτοὺς ἀθηνᾶς, κρίσεις βούλεισαι καὶ πρὸς αὐτοὺς ἔχειν,
ἀλλ' οὐκ ἀπ' ἡλικίας καὶ τῶν πονηρῶν. καὶ μὴν, ὅτι μὲν πρὸς
σπικει πάντας καλῶς ἐν ἑσθ' ἀδικούντας, οὐ οἶδ' ὅτι πάντες
αὐτῶν ὅροις, φησὶτε: ὅσῳ ἢ μάλιστα ἑσθ' ὅς τὸν νόμον
εἰσενέωχεν ἐπὶ βλάβῃ τῇ πᾶσι τοῖς ἐνὶ πόλει, καὶ πρὸς αὐτοὺς
μὲν. τῆς μὲν γὰρ κλεπτῶν καὶ λωποδυνῶν καὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς
κακουργούντων ἑσθ' ὅς, πρὸς αὐτοὺς μὲν ὡς ἀληθῶς τὸν αὐτῶν
χέντα ἀδικεῖ καὶ οὐκ αὐτοὺς τ' αὐτῶν ἢ πάντας ἐκδίδειν, οὐ δὲ
τὰ πάντων ὑφελίδοι: εἴτα κατὰ ἑσθ' πᾶσι ἐκείνῳ δὲ
ἐκείνῳ καὶ τὸν εἰον μόνον. εἰ δὲ πρὸς εἰσφορὰς νόμων ὅς οὐ τοῖς
βουλομένοις ὑμεῖς ἀδικεῖν ἢ πᾶσι βουλοῖα καὶ ἀδικεῖν
νῆσεται, οὗτος ὅλως ἀδικεῖ πᾶσι πόλιν, καὶ κατὰ ἑσθ' πᾶσι
πάντας. νόμος γὰρ αἰσχρὸς ὅταν κύριος ἢ, τῆς πόλεως

Δημοσθένους

ὁνειδὲς ἔστι τῆς θιμωρίας· καὶ ἐλάττει πάντας, ὅσοι πρὸς ἅν
αὐτὸ γράνται. τὸν δὲ καὶ ἐλάττειν ὑμᾶς, καὶ δόξης ἀνά-
παιπλάκει φαύλης ἰδίῃ χειρὸν ἔχον, ἔδωκεν οὐ τιμωρήσασθαι
λαβόντες; καὶ τί φήσετε; γνοίη δ' αὖ τις οὐτὼ μάλιστα ἡλί-
κα πρᾶγμα ταυσιδικάσας γέγραπται αὐτῶν· καὶ ταῦτ'
ὡς ὑπεναντία τῇ καθεστῶσιν πολιτείᾳ· εἰ λογίζεσθε ὅτι
πάντες οἱ κατὰ λόντες τὸν δῆμον ὅταν πρᾶγμασιν ἐγχει-
ρῶσιν νεωτέρους, ἔδωκε ποιῆσαι. πρῶτον ἀπόντων ἐλπίσιν ἔως
νόμῳ πρῶτον νόμῳ, δι' ἀμφοτέρων πινάξας ἡμῶν ὑπάρχοντες
πῶ δύνανται. πῶς δὲ οὐκ ἄξιός ἐστις, εἰ δυνάτῳ ἔστι, τις οὐχ
ἄπειρα ἀκρωλῶναι; ὅς τις ὢν, καὶ οὐ δῆπου μέγαν κατὰ
λῦσιν ὑμᾶς, ἀλλὰ τὸν ἀντίον αὐτῶν ἐν ὑμῖν, καὶ τὰ δίκαια
καὶ προσκυνῶν ποιῶν, ἀκρωλῶναι, ὅμως ἐμμήσαντο τῶν
τοῦ δῆμου καὶ δὲ τὸ νόμον λῦσιν ἡξίωσεν, ὅς τις δὲ δὴκε τὰ δι-
καστήρια· γράψας αὐαὶ δὲ εἴ τι περὶ τῆς πρὸς τοῦ δεσμοῦ,
καὶ τὸ λοιπὸν ὑμῖν προσέμνηται, ἔδωκεν ἀφαιρεθῆναι. καὶ μὴν εἰ
ἀλλοίκα δὴ μάλα κραυγὴν ἀκούσατε πρὸς τὸ δικαστήριον, εἴ-
τ' εἴποι τις, ὡς ἀνέφικται τὸ δεσποτικόν, οἱ δὲ δεσποτικῶν
φύλακται· οὐδὲ οὐτε νῆος, οὐτε γέρον, οὐτ' ὀλίγος οὐ
πῶς ἔστιν, ὅς τις οὐχὶ βουθήσειεν αὐτῷ, καὶ τὸν δάμασται. εἰ δὲ
δὴ τις εἴποι πῦρ ἐλθόν, ὡς ὁ τοῦ τοῦ αὐτοῦ ἔστιν οὐτὸς, οὐδὲ
λέγου τυγῶν, δὲ δὲ αὐτὸν ἀποχρεῖς θανάτῳ ζημιωθείη. νῦν
τοῖνυν, ὡς αὐτὸν ἀθηνᾶς, ἔχοντες ἔδωκεν, ὅς οὐχὶ λάθρα
πιπίνετε ἔδωκεν, ἀλλὰ φωνακίβας καὶ πρᾶκτορας ὑμῶν
μᾶς, νόμον τίθεικε φανερῶς, ὅς οὐκ αἰοίγησιν μένοντες δεσ-
ποτικόν, ἀλλὰ καθαρεῖ. περὶ τοῦ εἰληφῆς δὲ καὶ τὰ δικα-
στήρια. τίς γὰρ ἢ τοῦτων, ἢ ἐκείνων χρεία, ὅταν οἷς τιμὴ
δεσμοῦ, λυώνται; καὶ τὸ λοιπὸν πρὸς τὸν δῆμον, μὴδὲν ὑμῖν
ἢ πλεον· δεῖ τοῖνυν ὑμᾶς καὶ κείνο σκοπεῖν, ὅτι πολλοὶ τῶν
ἐλλώων πελάκεις εἰσὶν ἐμφυσμένοι τοῖς νόμοις χρεῖσθαι
τοῖς ὑμετέροις, ἐφ' ὧν ἐλπίσθε ὑμεῖς εἰκότως. ὁ γὰρ εἰ-

πρὶν ἵνα φασιν ἐν ὑμῖν, ἀληθὲς εἶναι μοι δοκεῖ. ὅτι ὅς τις νό-
 μισ' ἅπαντες ὑπελήφασιν ἐν ὑμῖν ὅσοι σωφρονοῦσι, τῶ-
 ποῖς τῆς πόλεως εἶναι. καὶ οἷον ἀποδιδόναι, ὅπως ὡς
 βέλτεροι δέξωσιν εἶναι. καὶ ὅς τις λυμνητομένης καὶ διασείφον-
 τας αὐτοὺς κολᾷ, ὡς εἰ καὶ τὰ ῥαθυμῆσαι. τῆς πόλεως
 μίας τε τῆς πόλεως ἀρετὴν διδόναι, καὶ κατὰ τῆς πόλεως δό-
 ξαν οὐ χρηστὴν ποιῆσαι. καὶ μὴ εἰς ὁλωνα καὶ ὁράεντα δι-
 καίως ἐπαίνειτε, οὐκ ἂν ἔχοντες εἰπεῖν ἐδιδόξα κοινὸν διδόν-
 χ' ἡμῶν δὲν, πάλιν ὅτι συμφέροντας ἔδωκεν καὶ καλῶς
 ἔχοντες νόμους. δίκαιον δὲ πῶς καὶ τοῖς ὑπεναποτίους ἡθεῖσιν
 ἐκείνοις ὁρῶντας ἔχοντας, καὶ κολῶντας φαίνεσθαι. οἶδα
 ὅτι πρὸς τὴν πόλιν, ὅτι τὸν νόμον εἰσενένοχε ἔδωκεν, οὐχ ἡκιστα
 ἔδωκεν αὐτῇ. πολλὰ γὰρ ἡρεῖτο πολιτοῦσθαι πρὸ ὑμῶν ἄξια
 δεσμοῦ. βούλομαι οἷον ὑμῖν καὶ ἐκεῖνο διηγήσασθαι, ὅτι φα-
 σὶ ποτ' εἰπεῖν ὁλωνα καὶ τηροῦντα νόμον πινὸς οὐκ ἐστὶ
 τίς ποτε θύει. λέγεται γὰρ τοῖς δικασταῖς αὐτὸν εἰπεῖν ἐπει-
 δὴ τὰ λαὸν τηροῦσιν, ὅτι νόμος ἔστιν ἅπασαις, ὡς ἔπος
 εἰπεῖν, τῶν πόλεων, ἐκείνους τὸ νόμισμα διαφθείρει, θάνα-
 ρον τὴν ζημίαν εἶναι. ἐπιδρωτήσας δὲ εἰ δίκαιος αὐτοῖς καὶ κα-
 λῶς ἔχων ὁ νόμος φαίνεται, ἐπειδὴ φησὶ πάντας ὅς δι-
 καίως, εἰπεῖν, ὅτι αὐτὸς ἡρεῖται ἀργύριον μὲν νόμισμα
 εἶναι τῶν ἰδίων σωμαλαγμάτων ἐνέκα τοῖς ἰδιώταις εὐρημέ-
 νον. ὅς δὲ νόμος ἡρεῖται τῆς πόλεως νόμισμα εἶναι. δεῖ δὲ
 ὅς δικαστὰς πολλὰ μάλαν εἶπε ὅτι τῆς πόλεως ἔστι νόμι-
 σμα, ὅτι διαφθείρει, καὶ πρὸς τὸν νόμον ἐσφῶν, μισεῖν καὶ
 κολᾷ, ἢ ἔστι ἐκεῖνο, ὅτι τῶν ἰδίων τῶν ἔστι. περὶ εἶναι δὲ
 περὶ τὸν νόμον καὶ μέγαν εἶναι τὸ ἀδίκημα, τὸ ὅς νόμος δια-
 φθείρει ἢ τὸ ἀργύριον. ὅτι ἀργύριον μὲν πολλὰ τῶν πό-
 λεων καὶ φανερῶς πρὸς χαλκὸν καὶ μολυβδὸν κεκραμμένον
 χαλκὸν καὶ σάρονται, καὶ οὐδὲ οἱ ποῦν πρὸς ὅτι ποῦν πρὸς
 ὁμοίως δὲ νόμοις πονηροῖς χαλκοῖ, καὶ διαφθείρει αὐτὸς

[illegible]

εν θαλάσῃ καὶ σκάφω ἰδόντες ἰδοῦν ἑα φοβόντα ἱε-
 ρὰ ἱμάτια, ἐφ' οἷς καὶ χρυσὰ γράμματα κωδικοῦντο· οὗτος

αἰαθύντας, ἀπ' αἰσίου πρὸς αὐτὸν πρυτάνεα ὡς ἰδρόσυλον.
οἱ δὲ τῇ ὑδροαῖα καὶ θισαῖσιν εἰς τὴν ἐκκλησίαν. καὶ κείνος ὕ-
πὸ τῆς ἰδρίας ἔφη πρὸς τοὺς λαοὺς τὰ ἱμάτια, ἵνα κομῶ-
σθαι πρὸς τὸ ἰδρὸν κυνηγίσιον. ἐνταῦθα αἰσοφύωνος γρά-
φει ψήφισμα. πρῶτον μὲν ἀπερβούλευον, ἔπειτα δεινό-
τατον: κελύων, ἐὰν μὲν ὁμοιογενῆ τὰ ἱματῖα ὑβνεκτεῖν,
ἀχρὶ θανέναι αὐτὸν ἀλλήλων. ἐὰν δὲ ἀρνήσθαι, κρινέσθαι: ὕ-
σων ἔβαιναν αὐτῶν ὁμοιογενῆ μὲν τὰ λυγρὰ, πρὸς αὐτῶν
ματιθῆναι: ὕσων δὲ γλυκομένῳ, μετ' ὀλίγον αὐτοὺς πα-
θεῖν. αὐτοὺς τὸ ψήφισμα γράφει μένος πρὸς ἀνθρώπων φανό-
στατος ὁ ἰδρὸν κείνου τῷ κινδυνολογῶντος πατρὸς συγκατα-
ρῆσθαι τοὺς αὐτοὺς δημοφίλους, αἰεὶ πρὸς ἀνθρώπων. καὶ ἡμᾶς
τὸ δικαστήριον αἰσοφύωνος πέντε ἑξατάτων. αὐτοὺς μὲν δὲ
πρῶτον ἀπὸ φλημῶν αἰσοφύωνος γίνεσθαι. ἔπειτα ἡγεμό-
να γράφει μένος, καὶ τὸν ἀπὸν ἀχρὶ δόμιος, τὸ πέμπτον
μέρος: ἐν λαοῖν τῶν ψήφων, ὡφλε χελίαι. οὐκ ἀχρὶ δό-
μος δὲ αὐτοὺς καὶ τὴν ὡφλεμένην περὶ τοῦ δι-
ωλοῦσθαι τὰ ὀφλήματα καὶ τὸν νόμον, καὶ γίνεσθαι δι-
κατὰ λαοὺς, καὶ δικίλιναι δραχμαί. ἐνταῦθα τούτων τῶν
χρημάτων ἀχρὶ γράφει τίς τὸν δημόσιον χορεῖον εἰσὶν αὐ-
τῶν τὸ χορίων αὐτοῦ νόμος ὡφλεται ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ, τὰ-
ξιν αἰτησάμενος τῶν ὀφλημάτων. ὡς περὶ δίκας ἐπὶ σιν ἐκπῶ-
σαι τὸ σύμπαν, καὶ ἔκαστον ἑτοῖς ἡμῶν τὸ ἀδελφάλον μέ-
ρος. δύο μὲν δὲ καὶ τὰς ὀφλίας ἀπὸ τῆς τὰ λαοὺς δύο καὶ
δραχμῶν πεντακισίας. τὸ δὲ λοιπὸν ὀφείλεται τὰ λαοὺς
ὀκτώ, καὶ δραχμῶν χίλια καὶ ἑξακισίας. δοκῶν οὕτως ἔ-
χειν ὁ αἰσοφύωνος τῶν λέγειν ὑβρυσίαν, καὶ μηκέτι ὀφείλει
ἔπειτα χρησθῆναι αὐτῶν τῶν πόλεων: καὶ ἡ γράφει πρὸς
καὶ ἐδὲ δημοφίλους, τῶν νόμων, τὸν ὀφείλοντα ὡς δημοσίῳ μέ-
ρος. καὶ ἐκπῶσαι, ποιούντων ἅμων. διόπερ αὐτοὺς οἱ πε-
ρὶ λυκοφύωνος ἀνέδειξαν, ὡς οὐκ ὑβρὸν λέγοντα. οὐκ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ἱβλῆλιμνίου τίνων ἱβλῆλιμνίου ἀκροπόλεως ἀριστογείτωνος, ἀλ-
 λ' ἐπὶ τῷ ὀφειλόμενῳ ἐπεγεγμενόν, χρῆσθαι δὲ καὶ τῷ
 πάντῃ τῷ τῷ χρεῖων ὠνησάμενον, ζητήμασιν ἵσταται. πό-
 τερὸν ὁ πριάμενος τὸ χρεῖον ὀφείλει μόνον, ἢ καὶ ὁ πρῶ-
 τος ὀφλῶν, ἄχρις αὖ, ἐκδοθῇ τὸ χρεῖος. ποῦ μὲν δὴ τὰ
 δύο ὀφλήματα ἴσῃ συνίσταται τὸ ζητήμα. φασὶ δὲ αὖ-
 τὸν οἱ κατήγοροι, καὶ εἶδον ὀφείλῃ ὀφληματὶ τῷ δημοσίῳ.
 πρὸς ἴσῃ ἀριστογείτων ἀνδιστάμενος φησὶν ἀδίκως ἐπέ-
 γεγμενόν. καὶ ὅτι ἴσῃ δικῶν λοχεῖν ἀρίστων τῷ ἐπράξαν-
 τι. δημοσθένης δὲ καὶ λυκεύργος ποῦ μὲν τῷ δικαίῳ ἢ
 μὴ, γελῶντα τῷ ἐπράξαν, οὐδὲν λέγουσι. φασὶ δὲ ὅταν
 ἐλθὲ τὸν ἀρίστον, τότε ἀριστογείτων μὲν ἱβλῆλιμνίου
 ἐκείνος δὲ ἐπράξῃσιν καὶ τὸν νόμον: πρὶν δὲ κρινθῆναι
 τὸ πρᾶγμα, οὐ προσέκειν λέγειν τὸν τῷ δικαίῳ ἐπέ-
 γεγμενόν, καὶ φεῖδωσ ἐκαλοῦντα ἀρίστον. ταῦτα μὲν
 εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐκδοτῆς. ἀντιπρὶν δὲ αὖτις ὁ
 λυκεύργος ἀπὸ πρῶτος λέγων. τῷ δημοσθίνει δὲ ποῦ
 μὲν τούτων βραχὺς πάνυ λόγος γένηται, ὡς περὶ ἱβλῆ-
 μνίου. ὁ δὲ ὅλως αὖ τῷ λόγῳ τῷ ἀριστογείτωνος βίου κατη-
 γορίαν ποῦ λέγει. διονυσίου δὲ ὁ ἀλκιδάμας οὐδέ τι λέγει
 τούτῳ ὅτι λόγῳ δημοσθίνους εἶναι, ἐκ τῆς ἰδέας πεντα-
 ρόμηνος. οἱ δὲ φασὶν ἐπίτηδες τὸν ῥήτορα ποιῶν τῷ χα-
 κτῇ κεχεῖσθαι, ζηλώσαντα λυκεύργον ἀνδραγαθύντα
 πρὸς τοὺς ἀθηναίους. οἱ δὲ, ἐπειδὴ τὸν καὶ τῆς ἡλικίας
 χρόνον εἰς τὸν πρῶτον λόγον ἔλαβε λυκεύργος, καὶ πᾶσι
 τοῖς κεφαλαίοις αὖτις ἐχρήσατο, ὁ δημοσθένης ὡς ἀπὸ
 λοιπὸν φιλοσοφώτερον μετελθεῖν, καὶ ποῦ δίκως. ἀλ-
 λ' οἱ δὲ, τὸν μὲν πρῶτον δέχοντα δημοσθίνους εἶναι: τὸν
 δὲ δεύτερον, οὐδὲν αἰεὶ οὐδὲν ἀξιὸν ἔχοντα τῷ ῥήτορι.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ
ΑΡΙΣΤΟΓΕΙΤΟΝΟΣ
ΛΟΓΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.

ΑΛΑΙ καὶ δὴ μένος, ὡς αὐτοὶ οὐκ ἔ-
σθην αἰοί, καὶ κατηγόρουντος ἀκούων
ὡς αὐτοὶ οὐκ ἔσθην αἰοί, καὶ κατηγόρουντος ἀκούων
λακωνιστῶν τὸν ἡγεμόνα λέγειν·
οὐκ ἔστιν ἐν τῷ νόμῳ οὐδὲν ἵπποδραμῶν
νόμιμον, εἰ ἀγνοεῖ τὸ ὅτι ἔτε παρὰ
τοῦ ὑφ' αὐτῶν λόγου εἰρημνίους, ἔ-
τε παρὰ τοῦ ὑφ' ἐμοῦ μνημονεύοντος ῥηθῆσεσθαι τὰ τοῦτο ὅτι
ἀπὸ τῆς δίκαιας ὁδὸς ἰσχυρὰ· ἀλλ' ὡς αὐτὸς ἔκαστος ὑμῶν ἔχει, ἢ
πρὸς τὸ δυσχεραίνειν, ἢ περσίδεσθαι πονηρίαν. καὶ ἐγὼ γε
ἐκπολαμβαίνω μὲν κατηγούμενον καὶ τὸ τῶν λόγων πλῆθος,
ἐξ οὗτος ἔκαστος καὶ τῆς ὑμετέρης ἀκροάσεως διεῖν ποιήσε-
σθαι· κεκρίσθαι δὲ ἔστιν τὸ περὶ γμα * ὅτι τῆς ἐκείνου φύ-
σεως οἴκωσιν. καὶ νῦν εἰ μὲν εἰσιν ὑμῶν οἱ πλείους, οἱ τοὺς
πληθύνους φιλεῖν καὶ σώζειν, μάτην ἐρεῖα φησὶ καὶ ἡμᾶς
ἔσεσθαι· εἰ δ' οἱ οἱ μιστοὶ, δίκην αὐτῶν θείη, τοῦτο δὲ
σεῖν. πολλῶν δὲ λόγων εἰρημνίων καὶ πάντων καλῶς, ἐκ
ὁκνήσω πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν, ἃ γ' ἐμοὶ φαίνεται. ἐμοὶ γὰρ οὐδὲ
ὅπου ἐοικέναι δοκεῖ τοῖς ἄλλοις ὁ πρῶτος ἀπὸν. σκοπεῖτε
δ' οὐ τῶσι· πρὸς ἅπαντ' ὀφείλουται τὰ δικαστήρια οἱ μὲν δικα-
σαι, πρὸς τῶν κατηγόμενον καὶ τῶν φεύγοντον τὸ περὶ γμα
μαθησόμενοι, πρὸς οὐ δεήσει πλὴν ἡφον ἐκείνων αὐτοῖς·
οἱ δ' αὐτὶ δίκαιοι, μεθ' αὐτῶν δειξάντων ἐκείνων ὄντων τὰ τῶν νό-
μων δίκαια ἰσχυρὰ. τὰ δὲ τοῦτο τῶν ἀπὸν πῶς ἔχει; οἱ
μὲν δικαστῶντες ὑμῶν ἡκετε μᾶλλον ἢ ἡμῶν τῶν κατηγόμενων
εἰδότας, καὶ ὁφείλοντα τῶν δημοσίων ἔσθιν, καὶ γενομ-
μένον ἐν ἀκροπόλει, καὶ οὐκ ἐξόν αὐτῶν λέγειν. ὡς ἔκαστος

Δημοφώνους

ὕμῳ καὶ τηγρόν τῶν ἐχέειν* καὶ τὰ δίκαια εἰδέναι, καὶ μὴ
μαθῆναι διδασκῶν. ὁ δὲ κρινόμενος τῶν μὲν εἰς σωτηρίαν αὐ-
τῷ φερόντων οὐδ' ὅπου πᾶσι περὶ ἐχέειν, οὐχὶ τῶν ἀποδιδόντων
τῶν περὶ γὰρ λόγους δικαίους, οὐ τὸν ἐαυτῷ εἶον αὐ-
θρόν, οὐκ ἄλλο οὐδ' ὅλῳ ἄγαθόν. διὰ δ' αὖ καὶ
μὴ δ' ὅλῳ ἀδικῶν περὶ εἰδέναι, δὲ πᾶσι οὐτος οἷον σω-
τήρ. ἐν γὰρ τῇ τῆς πονηρίας ἀποδοτικῇ τῶν ἐλπί-
σιν πᾶσι σωτηρίας ἐχέει. οὐτῶ δὲ τῶν ἐχόντων, δοκεῖ μοι
ὡς οὐκ αὖ ἀμῶν τῶν εἰπῶν ὅλῳ κρινόμενος μὲν ἀριστογέ-
των, δοκεῖ μάλιστα καὶ κινδυνεύει ὑμεῖς πρὸς δόξης. εἰ
μὲν γὰρ ὁ φθίσεσθαι ὡς τοῖς οὐτῶ φανδροῖς καὶ μεγάλοις
ἀδικήματιν ὀρεζόμενοι καὶ ἡμωροῦμενοι, δόξει τῶν ὁ-
πρὸς εἰς δικαιοσύνην καὶ φιλακόσῳ τῷ νόμῳ εἰσεληλυθέναι. εἰδὲ
ἐπιδόκῃ τῶν πᾶσι πρὸς εἰς, ὁ μὲν μὲν αὐτῶς πεποινέ-
ται φήσιν, ἐν δὲ τῶν ἀφ' οἷς οὐρεθίσεται: διδοίκα μὴ
δόξῃ πᾶσι τὸν ἀβουλομένον εἶναι πονηρὸν τὸν ἐν τῇ πό-
λει παιδοῦναι. ἀφ' οἷς μὲν γὰρ ὅτι πᾶς ὁ πονηρὸς καθ'
ἐαυτὸν: ὡς αὖ ὑμεῖς περὶ εἰδέναι, οὐτος ἰσχυρὸς γίγνεται.
εἴτι δὲ ὅτι τῶν μὲν λαβόντων. πρὸ ὑμῶν ὁ γὰρ καὶ δυνά-
σθαι: ὑμῶν δὲ τῶν δοκῶσιν, ὅναιδος. Βουλοίμεν δ' αὖ,
ὡς αὖ οὐδὲ ἀφ' οἷς, περὶ τῶν πρὸς τῶν ἰδίων ἐμὲ τῶν τοῦ-
του λέγειν, ἀποδοτικῶν ὑμᾶς ὕψις τῶν βραχίων, εἰς
ὅσῃν αἰσχύνω καὶ ἀδοξία περὶ εἰδέναι τῶν πόλιν δημοσίᾳ
πάντα τὰ τοιαῦτα φησὶν, ὡς μέσος, καὶ πλεονέκτης, καὶ
πρὸς τὸς ὅτι οὐτῶς* ὡς τὰ μὲν ἄλλα, εἰσὶν: ἀλλ' εἰς τῶν
ἐκκλησίας ἀποδοκίμουσιν, ἐν αἷς ὑμεῖς γνώμης ἀπόδει-
ξιν, οὐ πονηρίας τοῖς λόγοις περὶ εἰδέναι τὸ λῆμα, καὶ κρα-
γὴν, καὶ ἀφ' οἷς αἰτίας, καὶ συκοφαντίαν, καὶ αἰε-
θρυντίαν, καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα σωιστικὰ σκευάσματα. ὡς οὐκ
αὖ οὐροὺς ἐν αὐτῶν τῶν βουλῶν εἶδαι: νομίζω δ' εἰδὲ
αὖ αἰσχύνω καὶ τῶν τοῖς αἰσχρῶς πάντων τῶν καλῶν τῶν

τῆς πό-
λεως
λεῖτε,
σιν, ὅτι
τῇ περ
καὶ πρὸ
δικαιο-
δοκίμου
πᾶσι
καὶ πρὸ
σεμνῶν
ἐκαστῶν
ταῦτα
ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ
εἰσὶν οἱ
πλεονέκ-
τῳ ἡμῶν
ἡμῶν, καὶ
ποινὴν τῇ
σεμνῶν
ἐν τῇ πό-
λει πᾶσι
καὶ πρὸ
μᾶλλον ἢ
ἐκαστῶν
τῶν καὶ πρὸ
καὶ οἱ μὲν
τῶν αἰ-
χειροῦ μὲν
πάντων
πρὸς τὸν

τῆς πόλεως πόρισι, τῶν νόμων, τῶν περὶ δόμων, τῶν περὶ
 γράμματος, τῆς δυνάστεως. εἰ μὲν οὖν ὑμεῖς τῶν τοῦ
 λαοῦ, καὶ μετὰ τῆς ὑμετέρης γνώμης οὐκ ἔστι ποιῆ-
 σιν, ὁ δὲ βαδίζειν καὶ ἐξῆλθαι. εἰ δὲ ἐπανορθώσασθαι ταῦ-
 τ' ἐπὶ καὶ νῦν οἴεσθε χρῆναι, καὶ τὰ περὶ ἐρημνία πόρρω
 καὶ πρὸν ἡδὴ χρόνον αἰσχροῦ καὶ κακῶς ἔσθ' ὅτι τῶν
 διακείμενα βελτίω ποιῆσαι: πάντα τὰ τοιαῦτα ἐστὶν πρὶ-
 δόντας τίμωρον ὁρθῶς διὰ δικαίᾳ, τὴν τὰ δίκαια ἀγα-
 πῶν δυνάμειν ποιεῖν ποιησάμενους, ἢ πάσας
 καὶ πόλεις καὶ χώρας σώζει, καὶ τὴν ἀπαράτητον καὶ
 σεμνὴν δίκην, ἣν ὁ τοῦ ἀπὸ πάντας ἡμῖν τελευτῶν καὶ διεί-
 ξας ὁρῶν πρὸς τὸν τῶν διὸς θρόνον φησὶ καθεμὲν πάν-
 τα τὰ τῶν ἀνθρώπων ἐφορᾶν: ὡς εἰς ἑαυτὸν ἐκείνον νομί-
 ζαντα βλέπειν, ὅτι ἡμῶν γεφυροῦμενον καὶ περὶ
 ῥώμενον μὴ καὶ τὸ ἀντιπρὸς τῶν: ἢ ἐπὶ πάντων ὅτι ὑμῶν
 ἐκείνος ὁ αἰὲν δικάζειν λαχὼν τὰ πάντων τῶν ἐν τῇ τῇ
 πόλει καλὰ καὶ δίκαια καὶ συμφέροντα φυλάττων, τῶν τῶν
 τὴν ἡμετέραν πρὸς καὶ ἀντιπρὸς ἐν ὅρῳ εἰληφὼς πρὸς τῶν
 νόμων, καὶ τῆς ἡλιτείας καὶ τῆς πατρίδος. ὡς εἰ μὴ τῶν
 τὸν ἐξετε τὸν τῶν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς σωφροσύνης δυνάμει εἰ-
 σεληλυθότες καὶ διείδε: φοβούμεναι τὸ πρὸς γὰρ εἰς
 τὸν ἀντίον ποιεῖν: καὶ δοκούντες ἡμεῖς ἀρίστον γένος
 καὶ τηροῦν ὑμῶν καὶ ποιοῦντες φανερόν. ὅσοι γὰρ αὐ-
 τῶν ἡμῶν διὰ τῶν τῶν τῶν πονηρίαν μὴδὲν ὑμῶν
 φροντίσῃτε, τῶν τῶν μένων ἢ καὶ ὑμῶν αἰσχροῦ γλήσσει-
 ται. καὶ ποιεῖ μὲν τῶν τῶν. πάντες δ', ὡς ἀνθρώποι ἀν-
 ναῖοι, μετὰ πάσης οἰκειότητος ὁρᾶν τὰ ληθῆ περὶ ὑμῶν. ἐγὼ
 ἢ ἐπὶ τῶν ἐκκλησίαις ὁρᾶν ὑμῶν καὶ τὰ τῶν τῶν με καὶ περὶ
 χειρισμῶν τῶν τῶν καὶ τῶν, ἢ τῶν, καὶ μὰ τὸ δῖον καὶ
 πάντας τῶν τῶν οὐκ ἐβουλόμην. οὐ γὰρ ἡγόουν ὅτι ὁ
 ποιῶν τῶν τῶν πρὸ ὑμῶν, καὶ πατρὶν ἀποδίδωμι. εἰ δὲ μὴ

Δημοσθένους

τηλικούτην, ὥς τε οὐθὺς αἰδέσθαι, ἀλλ' ἐὰν πολλὰ ραυ-
 τα ποιῇ καὶ μὴ παύσασθαι, ταχὺ γνωθῆσεται. ὁμῶς δὲ ἀ-
 ναγκάιον ἢ γούμῳ εἶναι πείθεσθαι τοῖς ὑμετέροισι βουλή-
 μασι. τὰ μὲν οὖν παρὰ τῆς ἐνδείξεως καὶ τῆς νόμων δι-
 καίας αἰτῶν ὁ πόρ πεποίηκε, λυκεύρην αἰρεῖν ἢ γούμῳ, καὶ
 τοῦ μάρτυρος τῆς πονηρίας τ' οὐτοῦ ἄξιον ἑώρων πε-
 κταλόμενον: ἀδὲ καὶ λογίζεσθαι τοῦ ἑσθ' πόλεως καὶ
 νόμων βουλευομένων περσῆκε, καὶ σκοπεῖσθαι διὰ
 τοῦτο περὶ γούμῳ εἰπεῖν. καὶ νῦν ὑπὸ τοῦτο περὶ ὁμο-
 δότης δ', ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ συγχωρήσατέ μοι περὶ
 διότις πείφουκα, καὶ περὶ ἡρημῳ, παρὰ τούτων διαλε-
 γόμενα περὶ ὑμᾶς. καὶ γὰρ οὐδ' αὖ ἄλλως δυνάμην.
 ἂν πᾶς ὁ τῆς ἀνθρώπων βίος, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, καὶ με-
 γάλῳ πόλιν οἰκῶσι καὶ μικρῷ, φύσει καὶ νόμοις διοικεί-
 ται. τούτων δ' ἢ μὲν φύσις ὅστις ἀτακτοὺ καὶ ἀνώμαλον, καὶ
 κατ' ἀνδρα ἑκαστον ἴδιον τῷ ἔχοντος: οἱ δὲ νόμοι, κοινὸν καὶ
 τεταγμένον ταυτὸ πᾶσιν. ἢ μὲν οὖν φύσις αὖ ἢ πρηνὴς,
 πρὸς ἀνὴρα βουλεύεται: διότις τοῦτο τοῖς ῥα-
 δῶς ὅτις ἀνδρὸς τῶν καὶ οὐκ ἔστιν. οἱ δὲ νόμοι τὸ δίκαιον καὶ
 τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον βούλονται, καὶ ἄλλοις ζητῶσι:
 καὶ ἐπειδὴν οὐκ ἔστιν, κοινὸν ἄλλοις περὶ ταῦτα ἀπεδείχθη
 πᾶσιν ἴσον καὶ ὁμοῖον. καὶ τὸ τ' ὅτι νόμος, ὡς πάντας περ-
 σῆκε πείθεσθαι διὰ πολλὰ, καὶ μάλιστα, ὅτι πᾶς ὅτι νόμος
 οὐκ ἔστιν καὶ δῶρον θεῶν: δῶγμα δὲ ἀνθρώπων φρονί-
 μων: ἐπὶ ἀνθρώπων δὲ τῆς ἐκουσίων καὶ ἀκουσίων ἀμῶντη-
 μάτων: πόλεως δὲ σωθήκη κοινὴ, καὶ ὡς πᾶσι περσῆκε
 ἑλῶ τοῖς ἐν πόλει. ἀλλὰ μὲν ὅτι νῦν ἀριστογείτων τοῖς μὲν
 τῆς ἐνδείξεως δίκαιοις πᾶσιν ἐλάωκεν, ἑτέρους δὲ οὐδεὶς
 ὅτις ἀνέκτος αὐτῷ λόγος, παρὰ τούτων ῥαδῶν διδάξει.
 δυοῖν γὰρ ὄντων, ὡς ἀνδρὸς ἀθηναῖοι, ὡς ἐνέκερ πάντες
 τίθενται οἱ νόμοι, τὸ, τε μετένα μετέν ὁ μὲν δίκαιον ὅτι

πρῆν, καὶ τῶ, ὅς πρᾶβαίνοντας τῶν καλοζομνίων
 βελτίους ὅς ἄλλους ποιεῖν: ἀμφοτέρους τῶν εἰς ἐνο-
 χος ὠφελήσεται. ἥ μὲν γὰρ οἷς ὑπὲρ ἀρχῆς πρῆν ὅς νό-
 μισ, τὰ ὀφλήματ' αὐτῶν γέγονεν: ἀδὲ δ' οἷς οὐκ ἐμμελὲς,
 τῶν νῦν ἥ πῶ πρ' ὑμῶν ἀγέτω τιμωρίαν, ὥς τε μη-
 δεμία κατὰ λείπειται πείρασιν, διὰ τὴν αὐτῶν ἀ-
 νόμιαν: οὐδὲ γὰρ αὐτῶν εἶπεν ὥς ἄρ' ἐκ τούτων ἡ πόλις
 οὐδὲν βλάπτειται. ἐγὼ γὰρ οὕτω μὲν πάντα ἀπόλυτον τὰ τ'
 πόλεως ὀφλήματα, εἰ τὰ τούτου σοφίσματα πρὸς διέ-
 σιν: καὶ οὕτως εἰς ἀρετὴν ἴνασ' ἐκ τῶν ὀφελόντων ἀφείναι
 ὅς ἀδίκους τῶν καὶ βελτίους καὶ ὅς ἥ τις ἡκιστα διεί-
 νοῖς ὀφληκίους, τῶν ἀδικούντων δὲ, οὐχὶ τὸν πονηρό-
 ταν καὶ πλείονα ἢ μὲν τῶν καὶ δικαιοτέρων ὀφληκί-
 ον καὶ ἀδίκον τῶν. τί γὰρ ἂν γένοιτο συκκοφαντίας
 καὶ πρὸς νόμον ἀδικοῦντος; ἐφ' οἷς ἀμφοτέρους οὕτως ὀ-
 φληκε: καὶ ὅτι οὐδὲ εἰ πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἀφίετε, οὐχὶ τῶ
 βιαζομένῳ δῆπου συγχωρήσαι πρὸς σῆκε: ὑβρίεις γὰρ ὅσον
 γὰ καὶ πάντα τὰ τοιαῦτα ἐάσω. ἀλλ' οὕτω καὶ πᾶς ὁ τῆς
 πόλεως καὶ τῆς νόμων κέσμιος, ὡς αὐτοὶς ἀδικούντες, σὺν
 παρὰ τῶν καὶ διαφθέρειται κατὰ ὅσον, καὶ τῶν οἷον
 σαφὲς ὑμῖν ἀδικοῦν. λέγω δὲ οὐτὲ καὶ νόν, οὐτὲ πόλι-
 τὸν οὐδὲν, οὐτὲ ἴδιον, ἀλλ' ὅ πάντες ὑμῖς ἴσι ὁμοίως ἐμοί.
 εἰ γὰρ τις ὑμῶν ὑπετάσσῃ βουλεύει, τί ποτ' ὅτι τὸ αἴτιον
 καὶ τὸ ποιοῦν τῶν βλαβῶν συλλέγεσθαι, τὸν δὲ μὲν εἰς τὴν
 ἐκκλησίαν ἀναβαίνειν, τὰ δικαστήρια πηροῦσθαι, τῶν
 αὐτῶν ἀρχῶν τῶν νέων ἐκλύσας ὑπεξείναι, πάντα δι' ὧν
 ἡ πόλις *διοικεῖται καὶ σώζεται, γίγνεται: ὅς νόμους δι-
 ρήσει, καὶ τὸ τούτοις ἅπαντας πείθεσθαι. εἴπερ λυθέντων
 γὰρ τούτων καὶ ἐκείνων δοθείσης ὑποστάσεως ὅ, τι βουλεύεται
 ποιεῖν, οὐ μόνον ἡ πολιτεία οἴχεται, ἀλλ' οὐδὲ ὁ βίος ἡμῶν
 τῶν ἀδικούντων οὐδὲν ἀδικοῦντες. τί γὰρ αὐτῶν αὐτῶν οἶσθε

Δημοθένους

κρίναι λυθέντων τῶν νόμων, ὅς ὄντων κυρίων τοιούτους ὄσιν;
 Ἐπειδὴ τοίνυν οἱ νόμοι μετὰ τοῦ θεοῦ ὁμολογούμενοι σώ-
 ζειν τὴν πόλιν, διὰ πάντας ὑμᾶς τὸν αὐτὸν ἔχοντα ὡς ὁρ-
 εῖ ἐκείθεν δὲ αὐτοῦ πληρωταί, τὸν μὲν πειθόμενον τοῦ-
 τος ὡς φέροντα τὴν τῆς σωτηρίας φορὰν πληρὴ τῇ πα-
 ρίδι πρᾶν καὶ ἐπαινέειν: τὸν δὲ ἀπειθοῦντα καλᾷ ξειν.
 ὁρᾶμος γὰρ ὅτι κληρικὸς καὶ κοινὸς πάνθ', ὅτε τρεῖς αὐ-
 των τῶν νόμων ἕκαστος ὑμῶν κριεῖ: ὃν ὁ λείπων, ὡς αὐ-
 τοῦ ἀθηναῖοι, πολλὰ, καὶ καλὰ, καὶ σεμνὰ, καὶ μεγά-
 λα ὑμῶν ἀφαιρέται, καὶ διαφθείρει τὸ κατ' αὐτόν. ὡς
 εἰ δὲ δύο ὁρᾷ πρὸς αὐτὸν ἀνέκα τὰ γνωριμώτατα.
 τὸ τὴν βουλὴν τοῦ πεντακυσίου ἀπὸ τῆς ἀδελφότητος ταυ-
 τοῦ κυκλίδος τῶν ἀρχόντων κυρίων εἶναι, καὶ μὴ τοῦ
 ἰδιώτας ἐπεισιγῶν. τὸ τὴν ἑξ ἀρχαίου πάρος βουλὴν,
 ὅταν ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ κατὰ τοῦ μὲν πρὸς αὐτοῖς ἴσῃται,
 κατὰ πολλὰ ἡσυχίαν ἐφ' ἑαυτῆς εἶναι, καὶ ἀπαντας ἐκ-
 ποδῶν ἡσυχασεῖν: τὸ τὴν ἀρχαίαν ἀπάσας ὅσας οἱ λα-
 χόντες ἀρχαῖοι ὑμῶν, ἀμα τὴν τὸν ὑπὲρ τὴν εἰπεῖν με-
 τάσῃτε ἕξω, τῶν νόμων κρατεῖν, ἐφ' οἷς εἰσεπέμφθη-
 ραι, καὶ μὴ τοὺς ἀσελγαστά τοις βιάζεσθαι: ἀλλὰ μυ-
 ρία. πάντα γὰρ καλὰ καὶ σεμνὰ, καὶ δι' ὧν ἡ πόλις
 κτισθεῖται καὶ σώζεται, οὐ φιλοφύλαττονται. ἡ σωφροσύνη
 πρὸς τοὺς γονέας, καὶ τοὺς πρεσβυτέρους ὑμῶν, ἡ πρὸς
 τοὺς νέων αἰσχύνῃ, ἡ εὐταξία, τῇ τῶν νόμων περὶ δὴ τῆς
 αἰσχρῶν πόρις, τῆς αἰσχυντικῆς, τῆς θρασυτητος, τῆς
 αἰσχυντικῆς. ἡ μὲν γὰρ ἡ πονηρία καὶ ὁ λημερὸν καὶ πλεο-
 νεκτικόν: καὶ τὸν ἀντιπῶν ἡ καλοκαγαθία, ἡ σύχιον, καὶ
 ὁ κνηρὸν καὶ βραδὺ καὶ δεινὸν ἐλαττωθῆναι. τοῦ νόμου δὲ
 διὰ τρεῖς, καὶ τοῦ τοῦ ἰσχυροῦς ποιῆν τοὺς αἰεὶ διεισέ-
 ζας ὑμῶν. μετὰ γὰρ τούτων οἱ χρηστοὶ τῶν πονηρῶν πόρις
 σιν: εἰ δὲ μὴ, λείλυται πάντα, ἀνέγκται, συγκέχυται,

τῆς πονηροτάτων καὶ αἰαιδιστάτων ἡ πόλις γίγνεται. φέ-
 ρει γὰρ πρὸς θεῶν εἰς ἐκείνους τῆς ἐν τῇ πόλει τῷ ἀριστογέ-
 ρουτος τὸ λῶν καὶ αἰαιδιστάτων λαβάν, καὶ διαλογοῦν-
 ται καὶ ἄλλοι οὗτος, ὅτι ἐξέστι καὶ λέγειν καὶ ποιῆν
 μέχρι πνός ὅτι ἀβουλῶναι τις ἐν δημοκρατία, ἐάν πο-
 τὲ ποῖος τις εἶναι δόξη ὁ τῶν ποιῶν ὁλιτερήσῃ, καὶ οὐ-
 δεὶς ἐπ' οὐδενὶ τῆς ἀδικημάτων διδύς ἀκικτενέι· ἐπὶ τῶν
 διακουθεὶς ὁ μὴ λοχὼν τῷ λοχέντι, καὶ ὁ μὴ χειροδυνθεὶς
 τῷ χειροφνηθέντι ὕψιστον ζῆτον εἶναι καὶ τῆς αὐτῶν μετῆ-
 χειν, καὶ ὅλως μὴ νέος, μὴ πρεσβυτέρους τὰ περὶ σῆκοντα
 περὶ τοῖ, ἀλλὰ πᾶν τὸ πεταγμένον ὕψιστος ἐκείνους ἐκ-
 τὲ βίου τῷ ἐαυτῇ βούλησιν, νόμον, ἀρχὴν, πάνθ' ὅσοι
 λαμβάνοι· ἐπὶ τῶν ποιῶν, ἐστὶν ἐπὶ τῷ πόλιν οἰκέσθαι,
 τί δέ, ὅς νόμους κυρίους εἶναι; πόσῃ δ' αὖ οἰκεῖ βίαν,
 καὶ ὕβριν καὶ πρᾶνομίαν ἐν ἀπάσῃ τῇ πόλει καθ' ἐκεί-
 νην ἡμέραν γίγνεται καὶ βλασφημίαν, ἀντὶ τῆς νῦν δι-
 φημίας καὶ τάξεως; καὶ τί δὲ λέγειν, ὅτι τοῖς νόμοις ἀ-
 παντα κωσμεῖται, καὶ τῷ τῶν πείθεσθαι, ἀλλ' ὑμεῖς
 αὐτοὶ πάντων ἀρῆ κληρουμέλιων ἀθηνάων καὶ πόντων
 οὐ οἱ δ' ὅτι βουλαμελίων εἰς βουτὶ λοχεῖν δ' δικασίμεον, μέ-
 νοι δικάζει ὑμῖν. δὲ τί; ὅτι ἐλάττει· εἴτα ἀπεκλερώθη-
 τε· τῶν γὰρ οἱ νόμοι λέγουσιν· εἴθ' ὑμεῖς αὐτοὶ κατὰ τῶν
 νόμους εἰσεληλυθότες τὸν πρῶτον νόμον λέγειν ἢ περὶ
 τειν π βιαζόμενον λοβόντες ἀφήσετε; καὶ ὁ δὲ ὑμῖν γο-
 λῶν οὐ δὲ ὁργὴν ἔχων φακίσεται, ἐφ' οἷς ὁ βδελυρὸς καὶ ἀ-
 ναιδὴς αἰθρώπος οὐ τοῖς βιάξεται τοῖς νόμοις ὅς ὡ μαρῶ-
 τετε πάντων τ' ὄντων αἰθρώπων κεκλεισμένης σου τ' παρ-
 ῆσις οὐ κυκλίσιν, οὐ δὲ θύραις, ἀλλ' πρᾶνοίεσθαι αὐτῆς,
 ἀλλὰ τοῖς καὶ τηλικούτοις ὁ φλήμασι, καὶ τῶν πρῶτον
 δεῶν κειμένων, ἐς τὸν τῶν βιάξῃ καὶ περὶ ἑρῆς περὶ
 τῶν, ἀφ' ὧν ἀπελαύνουσιν οἱ νόμοι· ἀπεχονισμῶς

Δημοδένους

πᾶσι τοῖς ἐν τῇ πόλει δικαίοις, γνώσεσι ἔχων δικαστη-
ρίων, τῇ γρηφῇ θεσμοθετῶν, ἐτόλμα προκατόρων, * τῇ τῇ
βουλομένῳ. ὡς αὐτὸς * διώκει, γρηφῇ, καὶ μηνονυχῶς
λύνει σιδηρὰ δεδεμένους ὑποδύνει πρὸς ἑαυτὸν καὶ διασπᾶς
καὶ περφάσεις πλάτων καὶ δουλοῦς ἀπὸ πᾶσιν σωπθεῖς
τὰ κοινὰ ἀνατρέπει οἷα. καὶ μὲν μέγα καὶ ἄφρονες ὑμῖν ἐ-
ρῶ πρὸς διειγμένα, ὅτε ἑαυτὸν οὐδὲ καθ' αὐτὸν περσικὴν παρὶδῇ.
εἰ γὰρ τις ἀλλοτρίαν δὴ μάλα εἴποι, ὡς ἐκ τῆς νεωτάτων, ἢ τῇ
πλουσιωτάτων, ἢ τῆς λειποτελέων, ἢ τῆς ριούτων
ἕνος μερὲν ἀφορίσας ὅς τις λείποντας εἶναι δὲ, ἀρκετεῖν αὐ-
τὸν αὐτὸν οὐ οἶδ' ὅτε, ὡς καὶ ἑλθόντες τὸν δῆμον: καὶ δι-
καίως αὐτῶν ποιήσαιτε. καὶ μὲν ὅτι βουλεύεσθαι βούλων,
ἢ πόνον δὲ δίδον, ἢ εἴ τις ὅς τις ὦν δὲ οὗτος μὲν, εἴποι τις
βιαζομένοις ὅς τις λείπειν, ἢ τοῖς ἐκ τῆς δεσποτικῆς, ἢ
τοῖς ὦν ὁ δῆμος ἀπέκτεινε ὅς τις πατόρας, ἢ τοῖς ἀρκετεῖν
μασμοῖς ἀρχὴν λαχούσιν, ἢ τοῖς ὀφείλουσι τῷ δημο-
σίῳ, ἢ τοῖς κατὰ πάρεσσι, ἢ τοῖς πονηροτάτοις καὶ οὐσι
καὶ δοκῶσι. πάντα γὰρ ἑαυτὸν ὑπάρχει τὸν τῷ καὶ πρὸς
σεσι τοῖς, οἷος οὗτος δὲ τῷ φῶσιν. ἐγὼ γὰρ, ὡς αἰσθέρως ἀ-
θλωαῖοι, νομίζω μὲν αὐτὸν καὶ ἐφ' οἷς νῦν ποιεῖ, δικαίως αὐ-
τὸν ἀρκετεῖν. καὶ μὲν τοῖς μάλλον, ἢ ὅτιν γε ἢ πόνον ἐφ' οἷς δῆ-
λός τις ποιήσων, εἰ τῷ πρὸς ὑμῶν ὅς τις οὐσίαν ληΐετω καὶ κα-
ρὸν, ὃ μὴ γινώσκω. ὃ καὶ θαυμαστὸν δὲ εἰ ἕως ὑμῶν ἀγνοεῖ, ὅτε
ἢ μὲν καλὸν, ἢ χρηστὸν, ἢ τῆς πόλεως ἀξιὸν περὶ γὰρ οὐδὲν
οὗτος δὲ χρησίμους: μὴ γὰρ ὅς τις καὶ θεοὶ καὶ σάπη ἀπὸ τῶν
θεῶν γινώσκω τῇ πόλει, ὡς τε πρὸς ἀριστοκρίτους τῆς κα-
λῶν πρὸς ποιήσας: ἐφ' ἧς αὐτὸν καὶ χρηστὸς πρὸς τῶν θεῶν,
ἀπὸ τῶν θεῶν μὴ γινώσκω δὲ: εἰ δ' ἀρὰ καὶ συμβαίη,
μείζον δὲ οὐτύχημα τῇ πόλει ἀρκετεῖν ὅς τις βλαβερῶς
ὅς τις ἀρκετεῖν, δι' ἧς ποιήσας, ἢ ὅς τις ἀφαιμένον αὐτὸς
ἐπιμονὴν ὑπάρχει. τί γὰρ οὗτος ὁ κηρύσει αὐτὸν, ὡς ἀνδρες ἀθηναῖοι,

τῆς ἀνικέστων ἢ διδνάν, ἀνθρώπος μακρὸς καὶ παύκῃς ἐ-
 χθρας πρὸς τὸν δῆμον αἰάμενος; τίς δ' αὖ ἄλλος μάλα
 λον ὁ μὴ γλίσσοι, ἀνὰ ῥέφει τὴν πόλιν εἰ λάβοιτο ὕψου-
 σίας; οὐχ ὁράτε ὅτι τῆς φύσεως αἰτῶν καὶ τῆς πολιτείας
 οὐ λογιζομαι, οὐδ' αἰδώς οὐδεμίαν, ἀλλ' ἀπόνοια ἡγεῖται·
 μάλλον δὲ ὅλον ἔστιν ἀπόνοια ἢ τοῦτο πολιτεία; ἡ μέγ-
 στον μὲν ἔστιν αὐτῷ τῷ ἔχοντι κακίαν, διηνόν δὲ καὶ χαλεπὸν
 πᾶσι, πόλει δ' οὐδ' αἰετέον. ὁ γὰρ ἀκνηνομηλὸς ἄπας
 αἰτῶν μὲν περὶ τὴν πόλιν ἐκ λογιζομαι σωτηρίαν; ἐκ δὲ τῆς
 πρὸς ἀδύτου καὶ τῆς πρὸς ἀλόγου ἐὰν ἄρα σωθῇ, σώζεται. τίς
 οὖν οὐ φρονεῖν ἐαυτὸν αὐτῷ ἢ τὰ τῇ παύκῃ συμφορὸν τῶν
 τῷ αἰετέφει; τίς δ' οὐκ αὐτὸς εἰς ὄνδρα δυνάτον, φύσει, καὶ
 τὸν ἔχοντα τοῦτο ἐκ ποδῶν ποιήσεται; ἵνα μὴ δὲ ἄκων αὐ-
 τῷ ποτε πᾶσι πείσῃ, οὐκ ἀκνηνοίαν, ὡς αἰσθῶν ἀθηνᾶοι,
 οὐδ' ἀποδὲ παύκῃς βουλευομένων διὰ ζητεῖν ὅτῳ κοινωνή-
 σοισιν, ἀλλ' αὐτοῦ καὶ φρονεῖν ἀγαθῶν καὶ περνοίαν πολ-
 λῆς. τοῦτο μὲν γὰρ εἰς οὐδαιμονίαν ἄγει πάντας αἰθρώ-
 ποιῶ; ἐκείνῃ γὰρ οἱ ὄνδρον ἀπλῆθιν διῇ. θεωρεῖτε ὃ μὴ πρὸς
 τὸν ἐμὸν λόγον, ἀλλ' εἰς πάντα τὰ τῆς αἰθρώπων ἐστὶν ἐλ-
 ποντες. εἰσὶ τῶν πόλεσι πάσαις βωμοὶ καὶ νέφ' πάντων
 τῆς θεῶν; ἐν δὲ τοῖς καὶ περνοίαν ἀθηνᾶς, ὡς μεγά-
 λης καὶ ἀγαθῆς θεοῦ, καὶ πρὸς τῷ ἀπόλωνι ἐν δελφοῖς
 καὶ λιστος καὶ μέγιστος καὶ οὐδὲς εἰσόντι εἰς τὸ ἰδρὸν;
 ὅς ὢν θεὸς καὶ μαίης, κατ' ἀμφοτέρω οἱ δὲ τὸ βέλυσον;
 ἀλλ' οὐκ ἀκνηνοίαν, οὐδ' αἰαδίασ. καὶ δίκης γε καὶ δύν-
 μίας καὶ αἰδοῦς εἰσιν ἄπασιν αἰθρώποις βωμοί; οἱ μὲν, καὶ λ-
 λιστοι καὶ ἀγῶνται ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ ἐκείνων καὶ τῇ φύ-
 σει; οἱ δὲ, καὶ κοινοὶ τοῖς πᾶσι πᾶν ἰδρὸν μύοι; ἀλλ' οὐκ
 αἰαδίασ, οὐδὲ σφοδρατίασ, οὐδ' ὑπόκριαν, οὐδ'
 ἀχαιρίασ; ἀ πάντα τῶν τῶν πρὸς εἰν. οἶδα τοίνυν ὅτι
 τὴν μὲν ὁρᾶν καὶ δίκαιαν ὁδὸν τῆς ἀκνηνοίαν οὐκ εἶδον

ΔΗΜΟΘΕΝΟΥΣ

ξείνοι : ἔξωθεν δὲ κύκλῳ πείρεισι λοιδοροῦ μένος, καὶ δια-
 βάμων, καὶ ὑπαχνοῖ μένος κρινεῖν, εἰσάγειν, πρᾶδῶσειν,
 τὰ ρισαῦτα δὴ. ἐστὶ δὲ πάντ' αὐτῷ τῷ τῷ αὐτῷ ἐαυτοῦ ὑμῖν ὁρ-
 θῶς ἀκρόσητε, ἀδόκιμα. τί γὰρ οὐκ ἔξελε ἡλεκτῶ τοῦτων
 ὑπὸ πάντων κηλᾶς; καὶ τὰ μὲν ἄλλα ἐάσω : ἀλλ' αἰ-
 σόχειτων ἐπὶ ἀρχαῖς κέκρικας με τοῖς ἑσπερίων πελὶ πρᾶ-
 πότε περὶ φησὶ σῶν τὸν μετῴκας, καὶ δὲ θύνασ' διδόντος
 δὲς κατηγόρησας. καὶ ἀφ' ὧν αἰθρῶς ὦν ἔωγε,
 περὶ σκῶν, καὶ ἔχω τοῖς θεοῖς καὶ ἀπάσιν ὑμῖν πολλῶ
 ἔχον, ὡς αὐτοῖς ἀσκηαῖοι, τοῖς σώσασιν ἐμέ : σὺ δὲ πῶπο
 τε δι' οὐδὲν ἀληθὲς λίσσων ἐφαίνω, ἀλλ' αἰσχυροφάνει ἡ-
 λέγχου. εἰ αὖτε εἶναι ἔσθ' νόμοις ἀκρόνους οὐτὶ ποιήσαντες ἀ-
 φώσι σε τήμῳ, νῦν με ἔξελε γέεις; πῶρ' ἔτι; σκοπεῖτε
 γὰρ οὐτῶς. δὴ ἔτι βιάζεται λέγειν οὐτὸς οὐκ ἔξον αὐτῷ,
 ἀλλὰ λέγει γὰρ * ὁμῶς. ἐπειτ' αὖ τοῖον τις τὸν μὲν τῶ αἰ-
 πῶρον φωνήσῃ καὶ τὸν καλὸν τυπὸν τὸν ἐκ περὶ αἰσῶς, καὶ
 τὸν * σκυτόδετον, καὶ ὅσων ἄλλων κατηγόρηκε πρὸ ὑμῖν,
 εἰδὼν ἀδικούντας πῶς πόλιν : ἐμὲ δι' οὐκ ἐώρα τὸν ῥήτορα
 ὡς ἐπολέμει; οὐδὲ τὸν λυκεύργον; οὐδὲ ἔσθ' ἄλλας; πῶρ' ἔτι
 ὦν ἀσκήσῃ τὰ πομπὰ δρᾷ. καὶ μὴν κατ' ἀμφοτέρω ἀ-
 ξίως ἐς ἀκρόασις : ἔστι μὲν, εἴπερ καὶ ὑμῶν ἔχον ἀδι-
 κημα δεικνύει, ἡμᾶς μὲν ἡρώει, ὑπὸ δὲ ἔσθ' ἰδιώτας ἐπο-
 ρύει : ἔστι δὲ, εἴπερ μὲν ἔχον ἑκάστῳ πρᾶκροῦσα θάλα
 καὶ φονακίσει ὑμᾶς ταῦτ' ὁρᾷ. εἰ τοίνυν ἀρὰ καὶ τοιοῦ-
 τὸς τις ἔστιν αἰθρῶς ἐν τῇ πόλει, οἷος ἐκ παντὸς τρόπου
 τὸν κρινούντα πῶς καὶ συκφανήσονται ζητεῖν εἴτε δι-
 καίως, ἢ ἀδικῶς μὴ δὲν φροντίζειν : οὐδένα αὖ ἢ ἥτον εὐροι
 χρησίμων, ἢ ἔστιν ἐαυτῷ. δὴ τί; ὅτι τὸν κατηγόρησαν
 τῷ ἄλλων καὶ πάντας κρινούντα, αὐτὸν αἰετὶ ἡλεκτῶν ὑ-
 πάρχειν διὰ : ἵνα μὴ δὴ πῶς τῷ τῷ κηλῶν διαφύγῃ
 κείνοι. τῷ τῷ δὲ οὐτε πλειόνων, οὐτε μειζόνων ἀμφοτέρω-

μάτων οὐδείς μάλλον ἔστι μετὸς τῆ πόλεως. τί οὖν οὐ-
 τὸς ἔστι; κνίων νη διαφασί πνύς τῆ δῆμον. πεδαπὸς; οἷος
 οὐς μὲν αἰτιάται λνκισ εἶναι, μὴ δακνεν, ἀ δὲ φησι φυ-
 λάττειν πέρβατα, αὐτὸς κατεδίειν. τίνα γὰρ τῆς ἐν τῷ
 ρων οὐκ εἰργασαί· πικρὸν ἔσονται, ἡλίκον τὸς ιδιώτας,
 οὐς συκοφαντῶς ποδεδόχεται; τίνα δὲ ὕς δὲ πάλιν νῦ λέ-
 γει, κένεικε ῥήτορα; οὐδὲνα: ἀλλ' ιδιώτας πολλοὺς, πε-
 εἰ ὧν φησιμα γράφων ἐάλωκεν. ἀλλὰ μὲν τὸς γλυομέ-
 νους κνίνας τῶς περβάτων κατὰκὲς πέν φασι δειν. ὥς τε
 οὐκ αὖ φθάνοι κατὰκὲς πτόμενος. οὐδὲν γὰρ, ὡ αὐδρὸς ἀ-
 θηναῖοι, χρῆσι μὲς ἔστιν ὧν φησιν. ἀλλ' οὐτὸς περὶ γμαίω-
 ρακε μετρὸν καὶ ἀναιδὲς. λοιδοροῦμενος γὰρ οὐ τῶς ἐκ-
 κλησίαις καὶ περ πτωῶς ἅπανσι περσκούων, ὧν αὖ ἐκ
 τούτων ἀθρόους πάντας ὑμᾶς ἐκὲ πῶς κροῖσθαι, πολ-
 των κατὰβὰς καθ' ὅα ὑμῶς παρ' ἐκείνου δίκην λαμβά-
 νει, συκοφαντῶς, αἰτῶς, εἰς περὶ τῶν ἀργύρια, οὐχὶ μὰ
 δια τὸς λέγοντας: οὐτοί γὰρ ἐπίσανται τὸν τῶ στωδιαβα-
 πίζεσθαι: ἀλλὰ τὸς ιδιώτας, καὶ τὸς ἀπείρους. ἴσασι δὲ
 οἱ πεπληγμένοι. Αἰλλὰ νη δία τῶν μετ' οὕτως ἔχειν
 ὁ μολογήσετε, χρῆσιμον δὲ αὐθροπν τῆ πόλει κείναι:
 ὥς τε πάντα τῶν παριδόντας δειν αὐτὸν σώζειν; ἀλλ' ὧν
 ὀρῶν πείρασι εἰλήφατε, ὡ αὐδρὸς ἀθηναῖοι, μηδὲν ποτε
 ἐκ λόγου τῶν σκιοπέτε. οὐτὸς ὑμῶν δὲ πρὸς ἡλθε πέν-
 τε ἐτῶς ὧν ἐπὶ μὴ μὴ λέγειν αὐτῶ. τίς οὖν ἐν τῷ τῶ
 χρόνῳ ἔδωκεν ἐπόθησε; τί τῶ τῆς πόλεως ἐλειφθὲν δὲ
 τῶ ἀπουσίαν εἶδε τῶ τῶ; τί δὲ ἀφ' ὅ νῦ λέγει, εἰ λ-
 ζιον γέγονε; ἐμὲ μὲν γὰρ δοκεῖ τὸν νῦν πόν. ὅν μὲν οὖν οὐ
 περσθὲι χρόνον, αἰαπαύσθαι τῶς κακῶν ἡ πόλις, ὧν
 ἅπανσι οὐτὸς πῶ εἶχεν: ἀφ' οὗ δὲ πάλιν δημηγορεῖ, πο-
 λιορκεῖσθαι, λόγου σασιώλεις καὶ ταραχώλεις ἐν ἅπα-
 σις τῶς ἐκκλησίαις ἀεὶ λέγοντος τῶ.

Δημοσθένους

Βούλομαι τίνω καὶ πρᾶκινδυνεύω πινὸς ἄλλοις
 λόγου, καὶ διαλεχέσθαι τοῖς θεῖς τῶν φιλοφρονούντων αὐτῶν·
 οὐς ὁποῖους μὲν πινάσῃ χρηνομήζην, αὐτοῖς σκοπεῖν· ἐγὼ
 δὲ οὐδὲν ἄν ἐπιμύω, πλὴν ὅτι οὐ σωφρονουῖσι περὶ σπέν-
 μωντες αὐτῶν τῷ τῷ. τῷ μὲν οὖν ἐν τῷ δικαστηρίῳ νῦν ὄν-
 των ὑμῶν οὐδὲνα εἶναι θεωρεῖν τίθεμαι· καὶ γὰρ δίκαιον,
 ὡς ἀνθρώποις ἀθηναῖοι, καὶ καλὸν καὶ συμφέρον οὕτω κηλέ-
 ρειν ἐμὲ, καὶ φρονεῖν περὶ ὑμῶν. ἐκ δὲ τῶν ἄλλων πολιτῶν
 ἵν' ὥς εἰς ἐλαχίστους τὴν βλασφημίαν ἀγάγω, τὸν μαθη-
 τὴν, εἰ δὲ βούλεσθε, τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ φιλοκράτην
 τὸν ἐλθόντιον μόνον εἶναι θεωρεῖν τίθεμαι. οὐδ' ὥς οὐχὶ
 πλείονων ὄντων, ὥφελε γὰρ μηδεὶς ἄλλος ἀριστοκρίτωνι
 χαίρειν, ἀλλ' ὅτι καὶ ὑμῶν ὡς ὁνειδὸς ὄντος λέγειν· οὐδ' ὅτι
 τῶν ἄλλων πολιτῶν δίκαιός ἐστι δημοσίᾳ κατηγορεῖν. εἰ-
 τα καὶ ταυτὸ ποιήσει καὶ περὶ αὐτοῦ ῥηθεὶς ὁ λόγος. τὸ μὲν
 οὖν δευτέρως ἀκριβὲς εἶναι αἰάκη τὴν φύσιν εἶναι τὸν ἀρι-
 στοκρίτην χαίροντα, ἐάσω· ἵνα μὴ πολλὰ βλασφημία ἀναγ-
 γέλωμαι διεξιέναι· ἀλλ' ἐκείνο λέγω· εἰ πρηνὲς ἔστιν ἀρι-
 στοκρίτων ἀπώλῃς, καὶ πικρὸς, καὶ συκοφαντίας, καὶ βίβ-
 ρος, οἷος ὑποχρεῖται, δίδωμι, συγχωρῶ φιλόκρατες σοὶ
 τῷ θεωρεῖν τὸν ὅμοιον σώζειν· τῷ γὰρ ἄλλων ἀπάντων καὶ
 * φρονούντων ἀδεί, καὶ φυλακτόντων ἔξ νόμου, οὐδὲν
 ἄν πρᾶ τῷ τ' οἴμαι γινέσθαι. εἰ δὲ καὶ πηλὸς ἔστι πρην-
 εῖας, καὶ παλιγκάπηλος, καὶ μεταβολῆς, καὶ μνημονού-
 ζοντα καὶ σάθμα ἔχων πάντα ὅσα πώποτ' ἐπράξω, ἐπώ-
 λει· τί ἔστιν ὧς μάταιε ἀκονῆς; οὐτε γὰρ μαχίρῳ μαχί-
 ρας οὐδὲν ἔσ' ὁφελος δῆπου εἶναι, ἢ πρὸς μὴ τέμνει, οὐτε τῷ
 βουλομένῳ δι' αὐτοῦ πᾶσι πράγματα καὶ κακὰ γίγνεσθαι,
 ὁ τῶν * ἀφωσόμενος συκοφαντίας οὐδὲν ἔστιν χρήσι-
 μος. ἀλλὰ μὴν ὅτι τοῦ τοῦ ὄντος οὐκ ἔστιν, εἰδὼτι σοὶ φράσω.
 τὴν καὶ ἡγήματος εἰσαπέλιπον μέμνησαι, ὡς ἀπὸ τοῦ τῶν

κωδικὸς δὲ μαδου γρηφάς. οἱ δὲ ὡς ὕβρις λιπε τὸν ἐλαιοπώλην
ἀγάθωνα. τῷ τῷ γρ πρῶτον βοῶν καὶ κεκρατῶς καὶ ἰοῦ
ἰοῦ πάντ' αὐτῷ τε καὶ καὶ τῷ ποιῶν ἐν τῷ ἐκκλησίαις ὡς
δεῖον σφειλῶν, λαβῶν ὁπδήποτε πρῶν ὅτε ἠρώετο, ἀ-
φωνος ἐγλίετο. τὸ κωδικὸς δὲ μαδου γρηφάς εἰσαγγέλιον αἰα-
σεύσας ποτὶ ἔβλεψεν; ἀλλὰ μυρία, ὧν ἐμοὶ μὲν ὄντον ἀπὸν-
των μνηστῆραι: οὐδ' οἱ δὲ ὅτι καὶ τὰ αὐτῇ γρηφά αὐτῷ ἔ-
χεις ὄντο λαβῶν αὐτῷ. τίς οὖν ὁ τὸν τοιοῦτον σώζων, ἢ πο-
νηρός, ἢ χρηστός; δὲ τί; τῷ μὲν γρ ὁμοίων περδοτής, τῷ
δὲ χρηστῶν ἐχθρός ἐκ φύσεως καὶ γένους. πλὴν εἰ συκο-
φανίου τίς καὶ πονηροῦ ἀντίμα καὶ ἔργον ὡς πόρ γεωρ-
γὸς ὑπάρχειν οἶετο διὰ τῇ πόλει. τῷ δὲ οὐ καλόν, ὡς
αὐτῷ ἀθροῦ ἀθηναῖοι, νομίζω δὲ μὰ τοῦ θεοῦ οὐδ' ὁσιον. εἰ δὲ
γρ τοῦ περδοτῆς ἑταρολαμβάνω τὰ δικαστήρια παῦθ' ὑμῖν
οἰκοδομήσαι, ἵνα τοῦ τοιοῦτος ἐν αὐτοῖς μοχλῶντε, ἀλλὰ
τὸν αὐτόν ἵνα αὐεῖργητε καὶ καταλάβετε, καὶ μηδεὶς ζηλοῖ,
μὴ δὲ ὑδὲ θυμῇ κακίᾳ. δυσκατὰ πᾶνσον δὲ τι κινδυνεύει
περὶ γρ εἶναι πονηρία. ὁ πον αἰετοσειτων ὑδὲ τοῖς ὡμολο-
γημένοις ἀδικήμασιν εἶναι κρίνεται, καὶ οὐκ ἀπόλωλε πᾶ-
λαι, τί χρὴ ποιῆν ἢ λέγειν; ὅς εἰς τῷ ἡκε πονηρίας, ὡς-
τ' ἐνδεσθὲ γένους ἡ δὲ βοῶν, συκοφαντῶν, ἀπειλῶν, οὐκ ἐ-
παύετο. οἷς μὲν ὑμεῖς τὰ μέγιστα ἐνχειρίζετε στρατηγῶν,
ὅπ' αὐτῷ ἀργύριον αὐτῷ οὐκ ἔδοσαν, οὐδὲ τῷ κατὰ πρῶ-
νων αὐτῷ ἀνίσταται ἐλέει φάσκων: οὐκ ἐκείνους ὑβρίζων,
οὐ: ἐκείνοις μὲν γρ ὕβρις μικρὸν ἀργύριον δοῦσι ταῦτα,
μὴ ἀκούειν τῷ τῷ. ἀλλὰ τὸ ὑμετέρων χειροτονίαν περ-
πηλακίζων, καὶ τῷ ἐαυτῷ πονηρίας ἐπίθεσιν ποιούμε-
νος: τοῖς δὲ κληρωτοῖς ἀρχαῖς ἀπαράπτων, αὐτῷ εἰς περὶ τ-
των ἀργύριον, τί κακὸν εἰ πῆνχων; τὰ τελευτῶν αὐτῷ παυ-
πὶ, πάντας εἰς παραχρὴν καὶ σάσιν ἐμβαλεῖν ζητήσας, γράμ-
ματ' ἐκπεθεῖς ψαλδῆ: ὅλως δὲ ὑδὲ τῷ πάντων κακῷ πε-

Δημοφώνους

φυκῶς καὶ πρέσβητος ὧν οὐ τοιοῦτός ἐστι ᾧ εἶω. σκοπεῖτε
 γὰρ· εἰσὶν ὁμοῦ δυσμελεῖς πάντες ἀθηναῖοι. τοῦτων ἐ-
 κείνων ἐν γὰρ πρὸς τῶν ἡγετῶν πλὴν ἀρχὴν ποδὶ δόρυ χεῖται, ἢ
 τοῖς ἢ τὸν ἡρακλεία τῶν κοινῶν ἢ τῶν ἰδίων. ἀλλ' οὐχ οὗτος
 οὐδὲν οὐδ' αὖ ἐχρὶ διέξει περὶ ὅτῳ τὸν εἶον ἐστὶ τῶ με-
 εἶων, ἢ τῶν καλῶν. οὐχὶ τῶν περικῶν ἀγαθῶν ἀπὸ οὐ-
 δὲν τὴν ψυχὴν διατίθει. οὐ τέχνης, οὐ γεωργίας, οὐκ ἀλ-
 λης ὀργασίας οὐδὲ μᾶς ἀδὲ μελεῖται· οὐ φιλοφροσύνης,
 οὐχ ὁμιλίας οὐδὲ μᾶς οὐδὲν κοινῶν. ἀλλὰ πορεύεται
 διὰ τῆς αἰτίας ὡς ποδὶ δόρυ ἢ σκορπίος ἡρεῶς τὸ κέντρον,
 ἀπὸ τῶν διούρο κακῶν, σκοπῶν τῆς συμφορῆς, ἢ βλασφη-
 μίας, ἢ κακῶν ἢ περὶ τῶν ἀμείνων καὶ κατὰ τῆς εἰς φό-
 βον, ἀργύριον πρὸς ἐξέτα· οὐδὲ περὶ τοῦ τῶ π-
 τῶν τῶ ἐν τῇ πόλει κουρείων, ἢ μυροπωλίων, ἢ τῶν ἄλ-
 λων ὀργαστῶν οὐδὲ περὶ τῶ· ἀλλ' ἀσπιδος, ἀνίσχυρος,
 ἀμμικτος οὐχ ὅτι, οὐ φιλικῶν, οὐκ ἄλλο οὐδὲν, ὧν ἀνθρώ-
 πος μέγιστος μηχανώσκων. μὴ δ' ὧν διότι ζωγράφους ἄσεβεις
 γράφουσιν ἐν ἁδῶν, μὴ δ' τοῦτων μετ' ἀρχῶν καὶ βλασφη-
 μίας καὶ φθόνου καὶ σέβας καὶ νεύουσιν ποδὶ δόρυ χεῖται.
 εἰδὼν οὐδὲ τῶ ἐν ἁδῶν θιγῶν ἐκός ἐστι τυχεῖν ἰλεων, ἀλλ'
 εἰς ὅς ἄσεβεις ὠδῆναι διὰ τὴν πονηρίαν τῶ βίου· ὅτι οὐ
 ὑμεῖς ἀδικεῖν ταλαβόντες, οὐ μόνον οὐ πτωρῆσθε, ἀλλ'
 καὶ μεγόνων ἀξιώσαντες δωρεῶν ἀφῆσθε, ὡς ὅς οὐδὲ
 γέτας; τῆς γὰρ πωποτε ὑμεῖς ἐδοτε ἐὰν ὅφλη τί τῷ δημο-
 σίῳ τοῦτω μὴ κατὰ τῆς τῶ ἴσων μετέχειν; οὐδὲν. μὴ τοῖ-
 νυν μὴ δὲ τῶτω δοτε νῦν, ἀλλὰ ἡμωρῆσθε καὶ πρὸς διὰ γ-
 μα ποιήσατε τοῖς ἄλλοις. Ἀξίον δ' ὅτι, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀθη-
 ναῖοι, καὶ τὰ λοιπὰ ἀκούσαι. ἀφῶν καὶ ὄντων οὐ μὲν εἰ-
 χόντων ἡ πόρρολῶν ὧν ἡκῶσατε ἀπὸ τῶ λέρωντος λυκεύρ-
 ρου, τὰ λοιπὰ ἐν ἀμύλλῃ τοῖς καὶ τῆς αὐτῆς φάσας
 εὐρεῖσθε. περὶ μὲν γὰρ τὸν πατὴρα ἐν τῷ δεσμῶτι

εἰς π-
 οὐδὲν
 περὶ
 με, ὡς π-
 οὐδὲν
 ἐκείνους
 φιλῶν
 κῆς, ὡς
 τοῖς οὐ
 οὐσιν
 γὰρ τὸ
 καὶ πῶ
 γὰρ μὲν
 τὸν ἡμέ-
 τὰ τοῖς
 ἰμάτιοι
 τὰ τοῖς
 πῶ καὶ
 μὴ καὶ
 ἴσας καὶ
 ἐπὶ αὐ-
 περὶ τῶ
 αὐτοῦ
 καὶ ἐν
 διὰ τῶ
 ὡς ἀλλ-
 ἀπειλ-
 περὶ
 μαφ-
 σάτην

ὁ καὶ αἰσχρογέινος λόγος α'. 240

εἰς περὶ τοὺς ἀπελθεῖν ἐξ ὁρίων αὐτῶν ὡς πρὸς ἡγεύσαντα φαί-
 σκεται, ἀφ' ὧν οὐκ ὁ ἀποστόλος οὐκ ἐβόησεν,
 οὐδὲ τοῖς ἐκείνοις πρὸς ταφὴν ἀπέδωκεν· ἀλλὰ καὶ δὴ καὶ
 περὶ ἐλάχι. περὶ δὲ τῷ τῆς μητρὸς μὴ ἀρχέειν τῷ χεῖ-
 ρι, ὡς πρὸς ἀρπύων ἡγεύσαντα τῆς μητρὸς καὶ τῶν ἀδελ-
 φῶν τῶν ἐκείνων οὐχ ὁμοπαῖδες μὲν οὖν, θυγατέρες δὲ
 ἐκείνης ὁπωσδήποτε γνησιγενῶν, ἐὰν γὰρ ᾤοντο· ἀλλ' ἀδελ-
 φῶν γὰρ ἐπ' ἰσχυρῇ ἀπέδωκε, ὡς φησι τὸ ἐκκλησιαστικὸν δι-
 κη, ὡς ἔσθ' ὅτι τῶν ἐλαχίων αὐτῶν ὁ χρηστὸς ἀδελφὸς ὅ-
 ροι οὐκ ὄντως ἀπολαύσαντες. περὶ δὲ τοῖς τοῖς τοῖς
 οὐκ ἔστιν ἐπὶ τὸν δεινὸν ὡς γὰρ καὶ θεοὶ περὶ γὰρ ἀκρίβειαν. ὅτι
 γὰρ τὸ δις μὴ τὸν διορίζον ἀπέδωκε, τότε περὶ γὰρ ἀκρί-
 βειαν πρὸς τὴν ἀκρίβειαν ὁ νόμος, ἢ ἐπὶ τὴν ἀκρίβειαν ὡς εἶπεν, κε-
 ρυμμένους ποτε. καὶ κερύβει καὶ διασφύζει τοῖς πρῶτοις αὐ-
 τῶν ἡμετέρων ἐκείνων, ὡς ἐξήρτων, ἐκέρυττον οἱ ἀδελφοί. καὶ με-
 τὰ τῶν ἀδελφῶν οὐκ ὁμοπαῖδες ἐφ' ὅσον, καὶ χιτωνίσκον καὶ
 ἱμάτιον ἐξέπεμψεν εἰς μέγαλα. τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν
 τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν τῶν αὐτῶν, ὡς πολλὸς πρὸς τὴν ἐ-
 πὶ καὶ λαμπρῶν, μεμφομένῳ καὶ τῶν τῶν ἀπομα-
 κρύνοντων καὶ ἀξιοῦντων οὐ παθεῖν, τὸ μὲν πρῶτον ἐκπί-
 πτε καὶ ἀπειλήσας ἀπέπεμψεν ἀφ' ἧς οἰκίας· ὡς δὲ οὐκ
 ἐπαύθη ἡ ἀνθρώπος, ἀλλὰ γυναικὶ περὶ γὰρ ἐποίησεν, καὶ
 περὶ τῶν γυναικῶν περὶ οὐκ ἀνέκλει, λατῶν αὐτῶν
 αὐτοχειρία περὶ τὸ πωλητήριον τῶν μετρίων ἀπὸ γὰρ·
 καὶ ἐπὶ καὶ μένον αὐτῇ τὸ μετρίον· τυχὼν, ἐπὶ περὶ τῶν
 δὲ τῶν, ὡς τῆς σωτηρίας αὐτῆς αἰτία ἐγένετο. καὶ ταῦτα
 ὡς ἀληθῆς λέγω, καὶ λαίμοι τὸν τῶν ἀφ' ἧς τῶν πατρὸς οὐκ
 ἀπειληφότα καὶ τὸν τῆς δικῆς διατητῶν, ὡς ἔσθ' ὅτι τῆς
 περὶ τῶν τῆς ἀδελφῆς ἐλαχίων αὐτῶν οὐκ ὄνσι. καὶ τὸ ἐκκλη-
 μαφὸς. καὶ λαίμοι δὲ πάντων πρῶτον τῶν τῆς ἀκρίβειας περὶ
 σάτην τῆς ἀποδείξεως αὐτῶν, καὶ τῶν πολλῶν περὶ

Δημοσθένους

ὅς ἀπὸ γὰρ αὐτὴν. ὑμεῖς δὲ ἡγανακτεῖτε ἀρτίως εἰ τῆς
τὸν ὄρανον φερόντων εἰς τὴν σωτηρίαν αὐτῶ κατηγορεῖ.
μακρὸν μακρὸν τὸ θηρίον, ὡς αὐτοὶ αἰθνηαῖοι, καὶ ἄ-
μικρον. Λέγε τὰς μάρτυρας.

Μαρτυρία.

Τίς οὖν ἱκανὴ κατὰ τὴν ῥαυτὰ καὶ τοιαῦτα πονηρὰ
πεποιηκὸς γένοιτ' ἂν δίκη; τίς ἀξία τιμωρία; θάνατος
μὲν γὰρ ἔμοιγε μικρὰ φαίνεται. Ἐν τῷ τῶν ἐπὶ τῆς
ἰδίων αὐτοῦ πονηρῶν μάρτων τὰ λοιπὰ ἐάσω. πρὶν γὰρ ἵξε-
θῇ ἐκ τῆς δεσμωτηρίου ἐμπεσόντος ἀνθρώπου πινὸς τανα-
γραίου πρὸς κατεπύειν γραμματεῖον ἔχοντος, περσε-
λῶν καὶ * λαλῶν ὅτι δὴ ποθ' ὑφαίρεται δ' γραμματεῖον.
αἰπὼ μὲν δὲ καὶ θεινὰ ποιδνὸς τὰνθρώπου, καὶ λέγοντος
ὅτι οὐδεὶς ἄλλος ὑφῆρ' ἢ, εἰς ὅσον ἀποκινῆται βδελυρία,
ὥς τε τύπῃ ἐπεχείρησε τὸν ἀνθρώπων. νεάλης δὲ καὶ πρὸς
σφάτος ὢν ἐκείνος, ποδὶ καὶ αὐτοῦ τεταρχει μέλου καὶ πρ-
λὼ χρόνον ἐμπεπώκετος. ὡς δὲ εἰς τὴν ἡμετέραν ἀπεδί-
δωκεν τὰνθρώπου. καὶ τότε μὲν ποδὶ τὴν γεροντὴν συμφο-
ρὰν ἀνθρώπου γινώμενος, ἀπέστη τὸ γραμματεῖον ὄρου-
ναι καὶ ζητεῖν. ὕδρον δὲ οὐ εἰσέσκει τὸ γραμματεῖον ἐκ
βωτῶν πνι, οὐ τὴν κλέιν οὐτος εἶχε. καὶ μετὰ τῶν τῶν
ζόντων ποδὶ αὐτοῦ ταυτὶ αἰὲν τῶ οἰκήματι, μὴ πυρὸς, μὴ
λύχνης, μὴ ποτὲ, μὴ βροτὲ μηδὲνα μηδένος τούτῳ κοι-
νωνεῖν, μὴ δὲ λαμβάνειν, μὴ δὲ αὐτὸν τούτῳ δίδοναι. καὶ
ὅτι ταῦτ' ἀληθῆ λέγω, καὶ λέγει μοι τὸν ἀνθρώπων αὐτὸν οὐ
τὴν εἶνα ὁ μακρὸς οὐτος ἐδίων κατέφαγε.

Μαρτυρία.

Καλῶν γε ὄρων ὁ ῥήτωρ δημοιργὸς ὑμῖν γέροντες. ἄ-
ξιόν γε ἐκ τῆς τοιαύτης πεποιηκὸς σώματος λόγον ἢ συμ-
βολὴν πᾶσι ἀκούσαι. ἀνάγνωθι δὲ καὶ τυπὴ τὸ καλὸν πε-
ρὶ αὐτοῦ δόγμα.

Δόγμα.

ἀλλὰ περὶ τὸν ἀρίστον νόμον διώκει. καὶ φησιν: ἀδίκως γὰρ με γέ-
 γραφέν. διὰ δὴ σε ὡς εἰκοι, δίκην λαβεῖν. οὐκοῦν ἄποστο-
 χεῖν πρὸς τὸν κῆρυκα ἐν οἷς περὶ τὸν νόμον ἀδίκη: ἢ τίς λήψῃ
 δίκην, εἰ ἢ ἐξέσθαι πάντα ποιεῖν ἅπαντες τοῖς ἀλλοις, τί ἡδίκη-
 σαι, φέρεται δὴ πρὸς θεῶν, καὶ κείνο σκέψασθε. αὐτὸς ἔλεγε τὸν ἀρί-
 στον νόμον τοῦ βασιλέως; τί ἔστι; ὁ βασιλεὺς δὴ σέβεται τὴν δίκην. ὁ δὲ
 αὐτὸς γράφει. τῶν δὲ οἱ νόμοι λέγουσι καλῶς. πότε-
 ρον οὖν ἀπὸ τῆς ἡμέρας οὗδε μὲν ὁφλήσει τῷ δημο-
 σίῳ ὁ ὁ βασιλεὺς, ἐκείνος δὲ ἐπὶ πῶς ἔστι ὁ ἐγγράφει;
 ἐκ γὰρ ὧν νῦν ὁδε ἀξιοῖ, τῶν δὲ συμβαίνει. εἰ γὰρ ὅτι ἐπὶ γρά-
 πται μὴ ὁφείλει, ἐπειδὴν ὁ βασιλεὺς, ὁφλήσει δηλονότι. ἀλλὰ
 οὐκ ἔστι τῶν δὲ, οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ὅταν ὁ βασιλεὺς, τότε οὐκ ὁ-
 φείλει. οὐκ ἐν νῦν ὁφείλει. τί δ' αὖτὸς ἀρκεῖται, πρὸς τὸ
 καὶ μεῖζον ταῦτ' ἢ πόλις, ἀντὶ τὸ ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ ποιεῖν. πό-
 λιν δ' οἷς οὗτος θανάτου πᾶσι, καὶ δισμῶ, πρὸς τὸν ἐν τῷ
 δικαστηρίῳ, οἱ μὲν, τῶν δὲ ψυχῶν, οἱ δὲ, τὸ μὴ δεινὰ περὶ τὸν νόμον
 κερμενῶν; ὡς γὰρ οὐδὲ τῶν δὲ ἰσῶν, οὐδὲ τὸ ἐκκυκλίων δικαίων
 μερυσίαν διδόναι οἱ νόμοι, ὅτις τῶν ἀνθρώπων ἐπὶ τοῖς αἰ-
 ποσὶ γίνονται: οὐκ ὁρῶντες, οὐδὲ κλητικῶς, οὐδ' ὡς συμφέ-
 ρει, γινόμενων κύριων. ἀλλ' ἐν ταῦτ' ὁρῶν θαυμάζω, τότε
 αὐτὸς καὶ τὸ γίνεσθαι. τί ποτ' οὐδ' εἶναι, εἰ μὴ καὶ μετ' αὐ-
 τῶν, τὰ δὲ ἄλλα καὶ τὸ γινέσθαι; οὐκ ἔστι τῶν δὲ γινέσθαι: μὴ
 δὲ γινέσθαι: ἀλλ' ὅταν οἷς ἐκ τῶν νόμων μὴ ἔξω, ἐκ τῶν νό-
 με τῶν βουλευτῶν ὅτι: ὅταν ἡ μὲν πόλις πᾶσι, τὰ
 χρηστὰ δὲ ἀπὸ τῶν πᾶσι: ὅταν τὸ δίκαιον καὶ τὸ συμφέρον
 ἢ πᾶσι τῶν φθόνου, τότε αὐτὸς καὶ καὶ τὸ πάντα γὰρ νομί-
 ζειν ἐστὶν ἀφθαι. Ἡ δὲ πόλις πᾶσι εἶδον τῶν ἀγωνισμέ-
 νων, οἱ τοῖς περὶ γὰρ πᾶσι ἀλυσκόμενοι, καὶ οὐκ ἔχον-
 τες ὡς οὐκ ἀδίκως θάνατον, οἱ μὲν εἰς τὸν βίου μετὰ τῇ
 τῇ καὶ σωφροσύνη καὶ φρόνουν, οἱ δὲ εἰς τὰ τῇ περὶ γὰρ δὲ
 καὶ λειτουργίας. οἱ δὲ εἰς ἑτέρας τιμὰς, οἱ δὲ εἰς ἑτέρας

h h u

Δημοθένους

καὶ φιλανθρωπίαν τοῖς δικάζουσιν ἡγοῦνται. καὶ τὸ αὐτὸ οὐδὲ
 ναὶ ὁρᾷ τῷ τόπων ἐν τῷ νόμῳ ὄντα, ἀλλὰ πάντα ἀπὸ
 κρημνα, φαραγγασ, βάραθρα. τί γὰρ ὡς ἀληθεῶς ὁρᾷ;
 ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ τί πεποίηκε νῆ δία; ἀλλὰ κατεγνώκαθ' ὑ-
 μῖς ἐν τοῖς τοῖς δικαστηρίοις αὐτοῦ θάνατον, ὡς κρη-
 ροῦ δηλονότι καὶ ἀξίου τεθναῖναι. ἀλλὰ νῆ δία εἰ ταῦτ' ἐ-
 σὶν αὐτῷ δυσχερῆ, τὰ πόδι τὸν πατέρα, εἰς τὸν ἐαυτῶ βίον
 καὶ ταφὴν εἶναι ὡς σὺ φρονᾷ καὶ μέλιον. κτίον; ὃν * κτίβε-
 βίωκεν; ὃν μὲν γὰρ πάντες ὑμῖς ἐωρᾷτε, οὐκ ἐστὶ τοιοῦ-
 τος. ἀλλ' ὅταν, εἰς τοῖς λειψυργίαις ἀρχαῖς ἰστέται; τοῖς πό-
 τε, ἢ πολὺ γεροντίαι; τοῖς τῶ πατρὸς; ἀλλ' οὐκ εἰσὶν: ἀλλὰ
 τοῖς ἐαυτῶ; φάσεις, ἀπατωγὰς, ἐν λείξει, οὐχὶ λειτουρ-
 γίας δέρετε. ἀλλὰ νῆ δία καὶ χωρὶς τοῦ τοῦ συγγενῆς
 πολλοὶ καὶ καλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πρᾶσαντες αὐτὸν ὑπακίθησαν,
 ἀλλ' οὐτ' εἰσὶν, οὐτ' ἐλπίοντο πώποτε. πῶς γὰρ, τῷ γε μὴ
 δ' ἐλπίοντο; ἀλλὰ ἐστὶ νῆ δία, ἐστὶν ἀδελφὸς ἕως οὗτος αὐ-
 τῷ ὁ πρῶτος, καὶ τὴν καλὴν δίκην αὐτῷ λαχόν, πόδι δ' τὰ
 μὲν ἄλλα τί διὰ λέγειν; ἀδελφὸς δ' ἐστὶ τοῦ τοῦ ὁμοπα-
 τριος, καὶ ὁμομήτριος, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις κακοῖς διδου-
 μος. οὗτος, τὰ μὲν ἄλλα σιωπῶ: ἀλλ' ἐφ' οἷς ὑμῖς τὴν
 μαρὰ θεωρεῖτε τὴν λημνίδα, τὴν φαρμακίδα, καὶ αὐ-
 τὴν καὶ τὸ γένος ἅπαν ἀπεκτείνετε, τοῖς λαβόν τὰ φάρ-
 μακα καὶ τοῖς ἐπωδὰς πρὸς τὴν θοράκαίνης αὐτῆς, ἢ κατ'
 ἐκείνης τότ' ἐμήνυσεν, ὅτι ἡ ἀποδορὸς βάσανος οὐ τοῖς πεποι-
 δοποιήται, μαγαλαδύει καὶ φρακίξει, καὶ τοῖς ἐνδελήπτοις
 φησὶν ἰσθῆναι, αὐτὸς ὡς ἐπὶ ληπτοσ πάση κτηνείᾳ. οὗτος ἐν
 αὐτὸν ὑπακίθηται ὁ φαρμακός; ὁ λοιμός. ὃν οἰωνίζετ'
 αὐτὸς μάλ' ἰδὼν, ἢ περσεπείν βούλοιτο; ὃς αὐτὸς αὐ-
 τὸν θανάτου πέμψεν, ὅτε τοιαύτην δίκην ἐλαχε; τί οὖν
 λοιπὸν, ὃ ἀνδρὸς ἀθηναῖοι; ἀκοινὰ νῆ δία πασὶν ὑμῖν παρέχει
 τοῖς ἀπὸ νῆδ' οἰοῖσιν πρὸς τῆς τῆς ἄλλων ὑμῶν φνῆσιν, καὶ

οὐδὲς αὐτὸς ἐκ τῶν ἑσπερίων φέρει τὸ κεινομελίον, ἀλλ' ὑμῶν
 ἕκαστος ἔχων οἴκοθεν ὀρχεῖται, ἔλεον, συγγνώμην, καὶ φιλο-
 θωπίαν. ἀλλὰ τούτων γε οὐδ' ὅσιον, ὅδ' ἴδμεν τῷ μαρτυ-
 ρήσῃ μετὰ δούλῳ. δὲ τί; ὅτι ὅν αὐτὸς ἕκαστος νόμον
 τῇ φύσει δὴ λαὸς ἡ καὶ ἅπαντων ἔχον, τούτου τυγχάνειν πρὸ
 ἐκείνου δίκαιός ἐστι καὶ αὐτὸς. τίνα οὖν νόμον ὑμῖν, ἢ τίνα
 βέλῃσιν ἔχειν ἀριστογέροντες καὶ πάντων δοκεῖ; πότῳ τὸν
 δύτυχον τας ὁρᾶν καὶ ἐν δούδα μνηστῆρα καὶ χηρὴν δόξῃ διά-
 γοντας, καὶ τὴν κριτὴν ζήσῃ; τὰ γὰρ τῶν ἄλλων καὶ ἑσπερίων
 ἐρέφει. οὐκ ἐν ἐκρίσει καὶ ἀπόσι καὶ πονηραῖς αἰτίαις ἀ-
 παντῶς εἶναι βούλεται τῶν γεωργῶν, τῶν δὲ ὀρχεῖται. ὁ
 δὲ δὴ παμπόνηρος ἀνθρώπος, ποῖος τις, ὃ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι,
 καὶ οἱ τ' αὖ δίκαιος; ὁ ἑσκατάρατος, ὁ κοινὸς ἐχθρὸς, ὁ
 πᾶσι δυσμενής, ὅτῳ μήτε γῆ καὶ ὕδωρ φέρει, μήτ' ἀφ' ὧν
 νόνα δέξαιτο. οὐχ ὁ τοιούτος; ἔγωγε νομίζω. τίνας δὲ
 συγγνώμης ἢ ποίων ἐλέων οἰσευκτοφάνηται πρὸ αὐτοῦ τε
 τυγχίνασιν; οἷς οὐκ ἐσθλὰ πᾶσι ἐν ὑμῶν ἐν τοῖς
 τοῖς δικαστηρίοις; καὶ τῶν πρὶν πλὴν πρῶτην ἡμῶν δικασ-
 θῶναι; καὶ ἐφ' οἷς ὁ ἐσκατάρατος ἔτος ἔτος ὡμῶς καὶ πικρῶς
 εἶχε; τούτοις ὑμῶν οἱ λαχόντες, ὃ ἀνδρὲς ἀθηναῖοι, τὰ δὲ
 καὶ πρὶν τούτους ἔσθλ' ὄντας τοῦτο συκοφαντο-
 μένους, καὶ ἀπὸ τῆς ἀφροσύνης, καὶ τὸ πέμπτον μέρος τῶν
 ἡμῶν οὐ μετὰ δόξαν τούτων. ἀλλ' ἦγε τούτου πικρία καὶ
 μαυρονομία καὶ ὡμότης πρὸς καὶ ὕψις τῶν; οὐχὶ παιδία,
 οὐχὶ μητράσ' ἢ κεινομελίων ἐνίων γραῶς; περὶ σπικῆας
 ὁρᾶν οὐκ ἐστὶν ἡλέει. εἰτά σοι συγγνώμη, πόθεν; ἢ πρὸς τῶν;
 τοῖς σοῖς παιδίοις ἔλεος; πολλὰ καὶ διὰ. σὺ τὸν εἰς τῶν
 ἔλεον περὶ δόκας ἀριστογέρον. μάλλον δ' ἀνέγνωσ' ὅ-
 λως. μήδ' ἡ περὶ ἑσπερίων ἀνδρῶν λιμενίας καὶ περὶ βόλων
 ἐν ἐσπερίαις, περὶ τούτων περὶ σωρμίζου; οὐκ ἐστὶ δίκαιον. εἰ
 τοίνυν ἀκούετε καὶ τοῖς ἐσπερίαις ὅς καὶ τῶν ἀγορᾶν

Δημοσθένους

ποδμῶν καθ' ὑμῶν ἔλεγεν, ἔπ' μὰ λον αὐτὸν μισήσετε,
καὶ δικαίως. φησὶ γὰρ πολλοὺς ὀφείλιν τῷ δημοσίῳ: καὶ
καὶ δὲ πάντας ὑπάρχειν ὁμοίους αὐτῷ. ἐγὼ δὲ πολλοὺς
μεν εἶναι ὡς ἡ τυχεύοντας, καὶ καὶ δὲ εἶσι μέντοι, συγχωρῶ, παν-
τὶ γὰρ πλείους εἰσὶ τῷ δέοντι, καὶ οὐδένα τῶν ἄλλων ὀφεί-
λιν εἶδει. οὐ μὲν γὰρ μάλιστα θεοὺς εὐτὶς γὰρ ὑπάρχειν οἷ-
μαι εὐτὶς ὁμοίους: οὐδὲ πολλὰ δίδει. ἀλλὰ καὶ πᾶν τοῦ-
νασπτον. οὐ γὰρ δὲ λαγχέουσι: καὶ μή με ἑταρολόβετε, ὡς ἂν
οἱ ἀθηναῖοι, ὡς πρὸς ὀφείλοντας ὑμᾶς ὥς δημοσίῳ δια-
λέγεσθαι. οὐ γὰρ ὅστις, μὴ γινώσκοντες, οὐτ' ἐγὼ νομίζω.
ἀλλ' εἰ τῷ πρὸς ἀρᾶ, ἢ πρὸς ἡγεμονίας ὅστις ἐν εὐεχέσι
ὡς ἑταρολόβοντες πρὸς ἡμῶν, μισέειν, ὅστις βούλο-
μαι διαλέγεσθαι. πρὸς τὸν μεν, ὅτι ἀνθρώπων εὐεχέσι οἷς καὶ
ἐγγυαί καὶ φιλοφρονήσι γίνονται, καὶ ὀφλήματα ἰδία:
οἷς οὐ πρὸς κοιναὶ ἀδικήματα, ἡ τυχεύοντες ἢ συμβέβηκεν.
εἰς τὴν ὁμοίαν τάξιν αὐτῶν καὶ βλασφημίαν ἄρει, οὐκ ὅρ-
ντως, οὐδὲ πρὸς ἡμῶν. οὐ γὰρ ὅστις ὁμοίον ἀριστοτέλει,
οὐδὲ, πολλοὺς δίδει, γράφονται σε τῷ πολιτῶν πρὸς ἀκρίτοις
ἀρεκτείναν, γράφονται ἀλῶναι πρὸς ἀνόντων, καὶ δέον σε ὡς
ταύτην περὶ αὐτοῦ, ἡμῶν τυχεύοντες, καὶ πρὸς ἐγγυαί μενον
μὴ δύνανται ζημίαν ἀπὸ πρὸς δόκητον ἐνέειν. οὐ γὰρ ὁμοίον,
οὐ. ἔπειθ' ὅτι τὴν κοινὴν φιλοφρονήσιαν ὡς ὑμῶν ἔχετε ἐκ
φύσεως πρὸς ἀλλήλους, οὐ γὰρ αὐτῶν καὶ διαφθείρει τὸ
καθ' αὐτόν, ἰδίῳ αὐτῶν ἄντ' ὅτιν. ὑμῶν γὰρ, ὡς αὐτῶν ἀθη-
ναῖοι, τῇ τῆς φύσεως πρὸς ἀλλήλους, ὅτι εἶπον, χρόμε-
νοι φιλοφρονήσιαν ὡς αὐτῶν αἰσιν ἄντ' ὅτιν τῶν ἰδίας οἰκιστῶν οἷ-
κίας, οὐ γὰρ τὴν πόλιν οἰκιστῶν δημοσίαν. πῶς οὖν ἐκείναι, ὅ-
που πατήρ ὅστις καὶ ἡμῶν αὐτῶν, τυχὸν δὲ καὶ τοῦτων παῖδες,
ἐν ταύτῃ ἀνὰ τὴν πολλὰς καὶ μηδὲν ὁμοίαν εἶναι βουλῆ-
σεις: οὐ γὰρ τῶν αὐτῶν οὐ γὰρ λόγων οὐ γὰρ ὅτιν ἡ νεότης ὡς
γῆρας: ἀλλ' ὅμως οἷτε νεοὶ πάντ' ὅσα αὐτῶν πρὸς ἡμῶν, αὐτῶν

ο καὶ ἀριστεύοντος λόγος α'. 244.

[illegible]

hh 1111

Δημοδένους

ἄραν κληθῆναι, τῷ φόβῳ τῷ περὶ σὺ μᾶς, καὶ τῷ τοῖς αἰ-
 ροῖς καὶ λόγοις καὶ ὀνείδεσιν ἀλγεῖν, διλαβον μέλους ὕψα
 μὴ τάνειν. ὅς δὲ πονηροτάτος καὶ ὅς ὕψις οὐνομαχο-
 μέλους τὰς τε συμφορὰς σωφρονίζεν λέγουσιν. οὐ γὰρ τρι-
 νω ἀριστορείων τοῦτον ἡσυχῆκε πάντας ἀνθρώπους
 πηνεῖα, ὥς τε οὐδὲ παρθὼν εἰσετήθη: ἀλλ' ὅς τοῖς αὐ-
 τοῖς ἀδικήμασι καὶ πλεονεκτημασι πάλιν εἰληπται. καὶ το-
 σούτῳ παλίνος ὀργῆς ἀξίος ἔστι νῦν ἢ περὶ πόρον, ὅσῳ τότε
 μὲν χρεῖσθαι μένον ὥς περὶ δεινὸν πρὸς νόμος: καὶ δὲ τῶν
 ποιῆν αἰνῶσαι, λέγειν, διαβάλλειν. ἄρειν, βλασφημεῖν,
 θανάτου ὑμᾶς εἰσαγγέλλειν, κακολογεῖν ὅς ἐστι π-
 μους, αὐτὸς ὁφείλων τῷ δημοσίῳ. τούτου γὰρ οὐδὲν ἔστι
 δεινότερον. τὸ μὲν οὖν νοθετεῖν τὸν, μανία. ὅς γὰρ
 οἷς ὁ δῆμος ἅπας ὅς ἐπὶ χλιδῆς ἐκείνῳ νοθετεῖ θορυ-
 βοῖς, μὴ δὲ πῶ ποθ' ὑπέξει, μὴ δὲ διεύξει, ταχὺ γὰρ φρο-
 τίσει πᾶσι τῷ πρὸς νόμον. αἰνῶτον, ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶνται,
 τὸ περὶ γὰρ ἔστι τὸ τούτου. δεινὸν δὲ πάντας, ὡς περὶ ἰατροὶ
 ὅταν ὑπὸ κύνων, ἢ φαγέδαιναν, ἢ τῶν αἰσθημάτων πικ-
 κῶν ἴδωσιν, ἀπὲκασθαι, ἢ ὅλως ἀπέκταναι: οὕτω τῶν
 τὸ θείον ὑμᾶς ὕψις ἐκείνῳ, εἰς αὐτὴν τῆς πόλεως, ἀνελθῆναι,
 μὴ πορνεύειν τὰς τι παθεῖν, ὁ μὴ τε δημοσίᾳ γένοιτο: ἀλ-
 λὰ περὶ λαβὴν δέντας. ὡς δὲ γὰρ ὁρᾷτε: οὐδένα πῶ ποθ' ὑμῶν
 ἴσως ἔχεις ἔδαικεν, οὐδὲ φαλάγγιον, μὴ τε δάκνοι ποτέ: ἀλ-
 λ' ὅμως πάντα τὰ τῶν αὐτῶν ἐπὶ πᾶν ἴδῃτε, διὸν ἀρεκτενεί-
 τε. τὸν αὐτὸν τῶν τῶν τῶν, ὡς ἀνδρὸς ἀθλῶνται, καὶ ὅταν
 συκοφαντήν καὶ πικρὸν καὶ ἔχιν τῶν φῶσιν ἀνθρώπων ἴδῃ-
 τε, μὴ ποτε ἐκαστον ὑμῶν δέξειται, πορνεύειτε, ἀλλ' ὁ περὶ
 τυχὼν αἰεὶ τιμωρεῖσθαι. Δυσκέρως μὲν οὖν τῶν ἀθλῶν
 ἐμὴν τύρετο καὶ τῶν μητρῶν τῆς θεῶν, καὶ καλῶς γὰρ ποιεῖ.
 ἐγὼ δὲ ὅς περὶ νόμους ὅς ὑμετέρους, καὶ τῶν ἀρετῶν ἐ-
 κείνων ἀνακαλῶ: ὧν οὐδὲ χρόνος τῶν μνημῶν ἡφαιόκεν.

εἰκότως ἐπ' αὐτὸν οὐκ ἔχοντες πονηροτάτοις καὶ συκοφαν-
ταῖς συμφοραῖς διδόντες ἐαυτοὺς· οὐδὲ τὸν αὐτὸς τείχεος
φθόνον ἀσκοῦντες ἐπ' ἀλλήλους· ἀλλὰ καὶ τῶν ῥητόρων καὶ τῶν
ἰδιωτῶν μὲν σάφρονας καὶ χρηστὺς πρὸς πάντας, οὓς δὲ πονη-
ροὺς καὶ θρασυὺς μετόυντες καὶ καλῶντες. ὅζων πάντες ἀβλα-
βῶν τῶν καλῶν ὁρῶν ἐχέοντες. Ἐν δὲ λέγων ἐπὶ παύσεσθαι
βουλομένη· ἐξίτε ἀλλήλων δὴ μάλα ἐκ τῶν δικαστηρίων. Ἐπειρή-
σασθαι δὲ ὑμᾶς οἱ πόρνευοι καὶ ξυνοί καὶ πολίται, καὶ κατ' αὐ-
τὰ εἰς ἐκαστον τὸν πρὶόντα βλέποντα, καὶ φησὶ οὐκ ἔστιν ἡ-
βῶντες ἀφ' ἡμετέρων μὲν οὐκ ἔστιν ὁρῶντες, ἀλλ' ἀνδρὺς ἀθηναῖοι,
εἰ περὶ ἐμνοιοὺς νόμους ἐξίτε; ποίοις περὶ σώποις, ἢ τίσιν ὁφ-
θαλμοῖς περὶ ἐκαστον τὸν τῶν ἀνδρῶν βλέποντα, πῶς δὲ εἰς ἑμὴν
ῥῶν βασιλεῖα αὐτὸν βέβηκα; ἢ δὴ πού τις αὐτὸν ἔκασ-
τος ὡς πρὸς τὸν κυρίως οὓς νόμους περὶ αὐτοῦ; εἰ νῦν μὴ βεβαιώ-
σας αὐτοὺς ἐξίτε ἅπαντες κοινῇ· πῶς δὲ τῶν νεμενίαις
εἰς τὴν ἀκρόπολιν ἀναβαίνοντες τὰ γὰρ τῇ πόλει διδόναι,
καὶ ἕκαστος ἐαυτὸν τοῖς θεοῖς δύνει. ὅταν ὅντος τοῦτο ἐκεί, καὶ
τῶν πατρῶν αὐτοῦ τῶν χρηστῶν, τὰναι πᾶς τοῖς ὁμοῖοις καὶ τοῖς ἐκεί-
νεσσι μακάριον ἐγνωκότες ἦτε. ἢ τί ὁρῶντες, ἀλλ' ἀνδρὺς ἀθηναῖοι,
τί ὁρῶντες, αὐτὸς ὑμᾶς ὁρῶντας γνωρίσας οὓς ἀφ' ἡμετέρων μὲν
οὐκ ἔστιν, ἀλλ' ἐκείνων ὁρῶντες ὑμῖν; καὶ τίς ὁ ὁρῶν τοῦ λη-
σῶν εἰπεῖν; τίς ὁ τῶν πονηρίας μετ' ἀρᾶς καὶ κακῆς δὴ
ἐκαστοῦ κληρονομεῖν βουλομένης, ἀλλ' οὐκ αὐτὸς ἕκαστος καὶ τῶν
ἡμετέρων; ἐκείνων καὶ τῶν ὁμοῖοις τοῖς ἀφ' ἡμετέρων μὲν οὐκ ἔστιν,
ἀλλ' ἐκείνων ὁρῶντες ὡς οὐκ αὐτὸς οὐ τὸς ὅστις. καὶ τί δὲ πάλιν
τὰ ποιεῖν, ὅζων, διφθερεῖν, καὶ ἅπαντας ἅπαντας τὰ γὰρ τῇ
δύνει, καὶ ὑμᾶς ὑμῖν αὐτοῖς καὶ οὓς ἀλλὰ ἀθηναῖους ἅπαν-
τας ὑμῖν. περὶ δὲ ὅσα καὶ οὓς ξυνοί καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας,
ἐπὶ κτλ. γὰρ, ἐπὶ κτλ. πάντων ἢ τοῦτο καὶ περὶ γυναικῶν,
καὶ πᾶσι βουλομένης ὅστις ἀπαλαγῆναι τῆς τοῦτο πο-
νηρίας, καὶ δίκην δεδουκέντα αὐτὸν ἐπιθεῖν.

ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ Ο ΚΑΤΑ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΛΟΓΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΤΙ μὲν τῶν αὐτῶν οὐκ ἐστὶν ἐν
ἀριστοφάνει οὐκ ἐστὶν ἐν
πίπτει, καὶ οἱ νόμοι διαρρήδην ἀ-
παγορεύουσιν ἐν τῷ δήμῳ μὴ ἔχειν
καὶ τοῖς τοιοῦτοισι λέγειν, φανερὰς
ὑπὸ δὲ δεικνύει αὐτὸς διὰ τῆς δι-
δῶν ἡμῶς ἀπαντὰς μὲν ἀπείρχειν καὶ

καὶ λυπεῖν τοὺς πρᾶνομοῦντας : πολλὴ δὲ μάλιστα τοῦ ἐν ταῖς
ἀρχαῖς οὐκ ἐστὶν ἐν τῷ δημοκρατίᾳ. ἔστι γὰρ τοῦτο
τὰ κοινὰ καὶ βλάπτει πᾶσι πᾶσι τοῖς πολίταις, καὶ
τὰ μάλιστα πάλιν ὠφελῆσαι, ἐὰν ὧσιν ὑπὸ τῆς ἀρχῆς
λῶσιν ἐμμελῆσαι τοῖς νόμοις. ὥς αὖ ἀπαξ δῶκε τοῖς ἀπο-
κρίναι κοινῶν ἐγχειροῦσι περὶ τὸ πρᾶνομεν καὶ κατὰ
φρονεῖν τῶν ἀριστοφάνειων δικαίων, ἀναγκαῖόν ἐστιν ἀπαντὰς
ἀρχαῖς ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ πόλει καὶ ἐν τῇ πόλει
λεως. ὥς πρὶν γὰρ τῶν ἐν ταῖς ναυσὶν ἀμύρτων μάταια ἀ συμ-
βαίνει πρὶν τοῦ πλοῦς, ὅταν μὲν τῶν ναυτῶν ἕως ἀμαρτή
βραχέως πρὶν βλάπτειν ὡς ἐπικύπτει : ὅταν δὲ ὁ κυβερνήτης ἀρχ-
σφαλῇ, ἢ διαμάρτη, κοινῇ πρὶν ἀτυχίαν ἀπασι τοῖς συμ-
πλέουσι κατεσκέδασεν. ὡς οὕτως τὰ μὲν τῶν ἰδίων τῶν ἀ-
μύρτων μάταια ἐκείνους τὸ πλῆθος, εἰς δὲ αὐτοὺς ὡς ἐπικύπτει βλά-
πτει : τὰ δὲ τῶν ἀρχόντων καὶ πολιτοβουλήων εἰς ἀπαν-
τὰς ἡμῶς ἀφικνέται. διὸ καὶ τῶν πτωχείας ὁ σὺλων τοῖς
μὲν ἰδιώταις βραδείας ἐποίησε : ταῖς δὲ ἀρχαῖς καὶ τοῖς
δημοκρατοῖς, ταχέως : ἀπολαμβάνων τοῖς μὲν, εἰ δὲ χ-
δοι καὶ πρὶν τὸν χρόνον τὸ δίκαιον λαβεῖν, τοῖς δὲ, οὐκ
εἶναι πρὶν μῆναι τὸ ἐκδικεῖν μόνον. τὸ γὰρ πτωχὸς μόνον
οὐχ ὑπὸ τῆς πτωχείας κατὰ λυθείσης. καὶ τοῦτο

τοῖς δικαίοις οὐδὲς οὕτως ἔπε αἰαδῆς οὐτε ὑποδὲ ὑμᾶς
φρονῶν ὅτι, ὅς τις ἀντιλέγειν ἀδικοῦσιν παλὼ ἀριστογέ-
ρονος τοῦτου, καὶ τῆς τοῦτου πόλεως καὶ ποιηθείας. ἀλλὰ
πάντες τοῖς ἀρχαῖς καὶ τοῖς πολιτὶσιν οὐκ ἐβρίθμεν, ἔπει-
δὲν ἅπαντες περὶ τῶνδε ὑμῖς, τοῦτοισι ἐμμελόντας. ἔτι
μὲν γὰρ ὅταν ἀρχαιοῦντο σὶ πινούσιν τῶνδε ἀρχαῖς,
πρὶν ἄρχῃμα πῶς πᾶσι ἀρχόντες, καὶ τοῖς σεφάτοις πε-
ριήκωμεν: ἔτι δὲ ὅσοις τῶνδε δημοσίου εἰς ἀρῶν πᾶ-
ρον οὐχ οἶδ' ὅτι ἀνελθεῖν, πρὶν ὅτε τὸ βιάξαι, σὺ
τοῖς ἐμμελόντες τοῖς ὑμετέρους γνώσεσι: καὶ ταῦτ' εἰ-
κότοις ποιεῖσιν. ὡς περὶ γὰρ ὅταν ἀρχῶσι τοῖς ἰδιώταις, οἷον-
τοῖς δὲ αὐτοῖς περὶ ἀρχῆν: ὡς περὶ ὅταν αὐτοῖς ἰδιώταις
χρῶνται πάλιν, τοῖς τῆς πόλεως ἀρχαῖς νόμοις, δικαίως
ἀνὰ κελεύειν. ἔπ' τοίνυν οἱ πολιτὶσιν οὐκ ἐβρίθμεν, ὡς περὶ
παλαιῶν εἰς οὐκ ἐβρίθμεν ἀρχαῖς χρόνων θεωρεῖν, ὡς περὶ
φαίνοντες καὶ αὐτοῖς εἴκοντες τοῖς ὑμετέροις δικαίοις. ἀρι-
στεῖον μὲν γὰρ φασιν ὑποδὲ τῶνδε περὶ ἄντων* μεταπεδύντα
ἐν αἰγῇ διακρίβειν ὡς αὐτοῖς ὁ δῆμος κατεδέξατο. μιλιᾶ-
δην δὲ καὶ περὶ κλέα ὁφλοντας τὸν μὲν ἑλκόντα, τὸν δὲ
πεντήκοντα πάλαντα ἐκτίθοντας οὕτω δημηγορεῖν. ὁ καὶ
δεινότατον αὐτῇ συμβαίνειν: τοῖς μὲν πολλὰ καὶ μεγάλα
ποιήσαντας ὑμᾶς ἀρχαῖς μὴ τυχεῖν τῶνδε τῆς δωρεᾶς: ὡς
τε πρὶν τοῖς νόμοις πρὶν τοῖς κειμένους πρὶν ὑμῖν περὶ
δὲ μὴδὲν μὲν ἀρχαῖς ἐργασμένον, παμπληθὴ δ' ἔζη μὲν
κότῃ, ἔτι οὐτω περὶ χεῖρος φαίνεσθαι καὶ πρὶν τὸ συμ-
φῶρον καὶ τὸ δίκαιον ὅσοντι πρὶν ὑμῖν τῶνδε πρὶν νομῆν εἰ-
ληφότα. καὶ τί δὲν λέγειν περὶ τῶνδε παλαιῶν; ἀλλὰ τοῖς
ἐφ' ὑμῖν αὐτοῖς ἀγαθὸς γίγνεται, εἰ τις οὕτως αἰαδῆς γί-
γνεται πᾶσι. οὐδὲν γὰρ οὐροῖτε, εἰ βούλησθε ἀκριβὲς ὅσον
τάξιν. χωρεῖς τοίνυν τοῦτων, ὅταν τις ἀντιμαρτυρῇ νόμον
γραφὴν ἀπενέειν περὶ τοῖς δημοσίου, ὁ μὲν νόμος, ἢ

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50
 51
 52
 53
 54
 55
 56
 57
 58
 59
 60
 61
 62
 63
 64
 65
 66
 67
 68
 69
 70
 71
 72
 73
 74
 75
 76
 77
 78
 79
 80
 81
 82
 83
 84
 85
 86
 87
 88
 89
 90
 91
 92
 93
 94
 95
 96
 97
 98
 99
 100
 101
 102
 103
 104
 105
 106
 107
 108
 109
 110
 111
 112
 113
 114
 115
 116
 117
 118
 119
 120
 121
 122
 123
 124
 125
 126
 127
 128
 129
 130
 131
 132
 133
 134
 135
 136
 137
 138
 139
 140
 141
 142
 143
 144
 145
 146
 147
 148
 149
 150
 151
 152
 153
 154
 155
 156
 157
 158
 159
 160
 161
 162
 163
 164
 165
 166
 167
 168
 169
 170
 171
 172
 173
 174
 175
 176
 177
 178
 179
 180
 181
 182
 183
 184
 185
 186
 187
 188
 189
 190
 191
 192
 193
 194
 195
 196
 197
 198
 199
 200
 201
 202
 203
 204
 205
 206
 207
 208
 209
 210
 211
 212
 213
 214
 215
 216
 217
 218
 219
 220
 221
 222
 223
 224
 225
 226
 227
 228
 229
 230
 231
 232
 233
 234
 235
 236
 237
 238
 239
 240
 241
 242
 243
 244
 245
 246
 247
 248
 249
 250
 251
 252
 253
 254
 255
 256
 257
 258
 259
 260
 261
 262
 263
 264
 265
 266
 267
 268
 269
 270
 271
 272
 273
 274
 275
 276
 277
 278
 279
 280
 281
 282
 283
 284
 285
 286
 287
 288
 289
 290
 291
 292
 293
 294
 295
 296
 297
 298
 299
 300
 301
 302
 303
 304
 305
 306
 307
 308
 309
 310
 311
 312
 313
 314
 315
 316
 317
 318
 319
 320
 321
 322
 323
 324
 325
 326
 327
 328
 329
 330
 331
 332
 333
 334
 335
 336
 337
 338
 339
 340
 341
 342
 343
 344
 345
 346
 347
 348
 349
 350
 351
 352
 353
 354
 355
 356
 357
 358
 359
 360
 361
 362
 363
 364
 365
 366
 367
 368
 369
 370
 371
 372
 373
 374
 375
 376
 377
 378
 379
 380
 381
 382
 383
 384
 385
 386
 387
 388
 389
 390
 391
 392
 393
 394
 395
 396
 397
 398
 399
 400
 401
 402
 403
 404
 405
 406
 407
 408
 409
 410
 411
 412
 413
 414
 415
 416
 417
 418
 419
 420
 421
 422
 423
 424
 425
 426
 427
 428
 429
 430
 431
 432
 433
 434
 435
 436
 437
 438
 439
 440
 441
 442
 443
 444
 445
 446
 447
 448
 449
 450
 451
 452
 453
 454
 455
 456
 457
 458
 459
 460
 461
 462
 463
 464
 465
 466
 467
 468
 469
 470
 471
 472
 473
 474
 475
 476
 477
 478
 479
 480
 481
 482
 483
 484
 485
 486
 487
 488
 489
 490
 491
 492
 493
 494
 495
 496
 497
 498
 499
 500
 501
 502
 503
 504
 505
 506
 507
 508
 509
 510
 511
 512
 513
 514
 515
 516
 517
 518
 519
 520
 521
 522
 523
 524
 525
 526
 527
 528
 529
 530
 531
 532
 533

καὶ δικαιοσύνην, τὸ ψήφισμα ἐκείνο ὡς οὐκ ἐνὶ ἀξίοις ἡ
 ψήφισαοι σοι του κοινῶν. τὸ μὲν γὰρ ἴσον καὶ κοινὸν ἅπασιν
 τοῖς πολίταις ὡς: τὸ δὲ, αἰεὶ καὶ σοὶ μόνῳ τίς ἐν τῇ πό-
 λει τῷ πλεονεξίᾳ κατὰ σκεδάζον καὶ τὸ μὲν, ἡ δὲ τῇ μὴ
 γινέσθαι τῷ εἰρώλει, ἐφ' ᾧ τε εὐακρίον τῆς ὁλῆς πολι-
 τείας κατὰ σπιναι: τὸ δὲ ἡ δὲ τῇ τὰ βουτῶν δόγματα καὶ
 νόμιμα ἐκ παλαιού πρᾶσσέντα ἡ δὲ τῇ περὶ γένεσιν σοὶ
 μόνῳ δεδῶσθαι ἐξουσίαν ἀδικῶς πρᾶβαίνοντι καὶ περὶ τ-
 ρνπ ὅτι αὐτὸν βουληθῆς. ἡ δὲ ὡς δ' αὐτὸν ἔγωγε αὐτὸν ὁρῶ πῶς
 με, πότρεα εἰνομον καὶ δικαίαν ἐποίησαν τῇ ψήφισμα-
 ῖος τῷ γεγραφέν, ἡ τὸν καὶ τῶν, ἀδικῶν καὶ πρᾶσσομεν. εἰ μὲν
 γὰρ ἀσύμφορον καὶ τῷ δήμῳ βλαβερὸν, δὲ ὅσοι δικαίως
 αὐτὸν ἀρῶνται: εἰ δὲ συμφέρον ἐστι καὶ τοῖς πολλοῖς ὠφέ-
 λημα, δὲ τῇ τῷ τῶν καὶ οἷς αὐτὸς ἔγραψας, ἡ δὲ τῇ
 τῷ τῷ ἀξίοις; ἀλλ' οὐτ' ἐκεῖνα δικαία, οὐκ ἐστὶν εἰνο-
 μονοῦ δὲ συμφέροντα εἶναι ὑμῖν. ὁρᾷ δ' ὑμῶς ἔγωγε αὐ-
 τὸν δικαστὴν, τῷ τῷ ἔχοντες τῷ γὰρ καὶ πόρῃ ὑμῶν
 αὐτῶν: πολλὰς γὰρ ἐν δειξίαις ἡ δὲ κατὰ ψήφισαοι ἰδὼν τῶν
 αὐτῶν πῶν. καὶ τῇ πῶς οὐ δεινόν, ἐφ' ὃ μὲν αὐτῶν ἔξε-
 τάξεισθαι ἀκριβῶς ὅς νόμος, τῷ δὲ τῷ πόρῃ δὲ τῶν
 νῶν καὶ κοινῇ πάντα ἀνοχλύντων, καὶ περὶ αὐτοῖς μὲν
 ἡ δὲ τῷ ἄλλοις εἶναι, ἔα δὲ ὑμῶς οὕτως ἔχειν; οὐ γὰρ δὲ
 ἡ δὲ τῷ ὑμῶν οὕτως ἔχουσιν, ὡς περὶ σῆκεν μὲν ταῦθ' οὕτως
 ἔχειν ὡς ἐγὼ λέγω: δὲ δὲ τῷ τῷ τῷ ἀριστογέρονος
 καὶ τὸ χρησίμον αὐτὸν ὑμῖν εἶναι, τῷ οὐ πῶς τί καὶ πρᾶ-
 νομούντα αὐτὸν. ὅτι μὲν γὰρ πονηρὸς καὶ τὸν τῷ ἀδικῶς,
 ἡ δὲ τῷ ὑμῶν ὡς ἔγωγε οἶμαι, ἐκ τῇ περὶ τῶν λυκούρ-
 γος ἐπέδειξεν: ὅτι δὲ οὐδὲν χρησίμος, ἡ δὲ αὐτῶν τῷ πολι-
 τῶν μάτῶν αὐτῶν αὐτὸν διωρήσει. τίνα γὰρ πρᾶξαπὸν εἰς
 τὸ δικαστήριον ὦν ἡ πᾶρ, τῷ τῶν ἡρῆκε κατὰ τῶν, ἡ τῶν
 πόρον ὑμῖν περὶ εἶναι, ἡ τῇ ψήφισμα γέγραφεν, ὅτι περ-

Amucosivous

EIT
ποιησας
τω κοινω
και τοις
τοις ιερο
πειρασ
ται αυτ
σαρβος
ως ων
δυνεις
μη μη
χαλκω
τιος α
δε αυτ
ου τη
αλλω
μην
πεντ
και τ
θεμε
λους
πολυ
ταυτα
ορα
παρ
μνη
αλη
εις
δξα
τιμι

λόγος.

Εἴτ' οὐκ αἰσύνεσθε, ὦ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, εἰ οἱ μὲν ὑδὶ
 πανηρία καὶ τοῖς αἰσχίστοις ἐμπεπλώνετε εἰς τὸ οἶκημα τοῦ
 τῷ ἔδωκεν ἡγήσασθαι ἐαυτῶν πονηρότερον, ὥς τε ἄμικτοι
 ἐαυτοῖς καὶ τῶν ἄλλων: ὑμεῖς δ' ὑπεληλακότες τῶν νόμων αὐ-
 τὸν ἐκ τῆς πολιτείας εἰς ὑμᾶς αὐτοὺς * καὶ τῶν ἄλλων; τί τ'
 πεπεσχυμένον ἢ βεβιωμένων ἐπαυέσθε, ἢ πᾶσι πάν-
 των οὐχὶ δυσχερόμενοι; οὐκ ἀσεβής; οὐκ ὠμὸς; οὐκ ἀκα-
 θάρτος; οὐκ ἀσυνέφρων; ἀλλ' ὅμως τριαῶντα ποιεῖν καὶ τοῖς
 ἄλλοις ὡς ἐπὶ πᾶσι αἰεὶ τοῖς ἐκκλησίαις: ἐγὼ μόνος ἐπὶ *
 δυνούς ὑμῖν: πάντες οὐ τοι σωεσθῶσι: περὶ δὲ δοθεῖς ἢ πρὶ ἐ-
 μοὶ μόνον δύνουσι λοιπὴ. εὐλογεῖ δὲ τὴν σφοδράν καὶ με-
 γάλαν δύναμιν αὐτοῦ τῷ ἔδωκεν ὅτι καὶ ἐκ
 πῆρος ὡς ἀληθῶς αὐτῷ γενεῖται: ἐν εἰ μὲν ὅτι τοιαύτη, καὶ ἢ
 αὐτῇ καὶ πιστεύετε: εἰ δὲ μὴ, φυλάττεσθε. πότῃρον γὰρ
 ὅτι τῇ πατρὶς αὐτοῦ θάνατον κατέγνωτε, καὶ τὴν μητέρα
 αὐτοῦ ὁφλουσθαι ἀφρασίον ἀπέδοτε; δὲ τῷ αὐτῷ ὑ-
 μῖν ἄπολαμβάνετε δύνουσι εἶναι; ἀλλ' ἄτοκον τὸν δία καὶ
 πάντας τοὺς θεοὺς ἔδωκεν. εἰ μὲν γὰρ δύνουσι ἐκείνοις
 καὶ τὸν τῆς φύσεως διασώζει νόμον, ὅς καὶ ἀνθρώποις καὶ
 θεοῖς εἰς ὃ αὐτοῖς ἄπαν ὥρεται, σὲ γενεῖς, καὶ ὅ-
 νους ὅτι τοῖς ἐκείνοις ἀφελωλέκοι: δὴ λανθόντι καὶ νόμοις καὶ
 πολιτείᾳ τῇ τούτων. εἰ δὲ μηδὲν αὐτῶν ὑπόλαβον ποιεῖ-
 ται, ἡδέως αὐτὸ εἰδείην τίς ἐστὶν ὃ τὴν περὶ τοὺς γενεῖς δύναμιν
 ὁρῶν περὶ δὲ δοθεῖς ἔδωκεν, ὡς περὶ τὸν δῆμον νῦν ἔχειν ὑ-
 παρχεῖται, πιστῶν. ἐγὼ μὲν ἂν ἀπιστῶ, καὶ θεοῖς ἐχθρόν εἰ
 μόνον ἀνθρώποις ἄπολαμβάνω τ' ἢ γενεῶν ἀμελῶντα.
 ἀλλὰ νῦν δία ὅτι τῶν ἐν δεινῶν αὐτοῦ κατεψεύσασθε, καὶ δις
 εἰς τὸ δεσμωτήριον κατέθεσθε καὶ αὐτὸν καὶ τὸν ἀδελφόν,
 δὲ παῖθ' ὑμῖν δύνουσι ἐστίν; ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων. ἀλλ' ὅτι
 τὴν ἀρχὴν ὡς ἔλαχεν ἀπεδοικμάσασθε; ἀλλ' ὅτι πάντα

hh

Δημοθέους

πρᾶνόμων αὐτοῦ κατέγνωτε; ἀλλ' οὐ πέντε παλάντως
 πρὸς ἐπιμήσατε; ἀλλ' οὐ δακτυλοδεικτεῖτε ὑδὶ τῷ πρηνό-
 ταν τῆς ὄντων ἀπάντων δεικνύει; ἀλλ' οὐ τῆς ὑπὸ χόν-
 των νόμων καὶ πολιτείᾳ μέοντων οὐκ αὖ τῆς αἰσχρῆς
 αὐτῶ τούτων ἀπαλλαγῇ; ἀλλὰ δὲ τί ὑμῖν οὗτος ἔστιν δῖ-
 νους; οὐ φησὶν ἀναιδὴς ἔστιν. ὁ δ' ἀναιδὴς ἐκ τίνος ὠνομά-
 σθη τῆς ἄλλων, ἀλλ' ἢ ὅταν τὰ μήτε ὄντα μήτ' αὖ γινόμε-
 να, τῶν τῶν λείπειν δι' ἀναισχυντίας, ὁ πόρ οὗτος ποιῇ.
 Ἡ γούμου τοίνυν καὶ πόρ τῆς ἐνδείξεως ἃ μοι πρᾶλιπὲν
 ἔδοξε λυκοῦργος, βέλπον εἶναι πρὸς ὑμᾶς εἰπεῖν. ἐγὼ μὲν
 γὰρ οἱ μου δὲν ὑμᾶς ὥσπερ αὖ εἰς χρεὶς ἐσκοπέτε ἴδιον,
 οὕτως ὑβριτάσαι ἔσθον, καὶ τὰ τουτοῦ τῆς ἀπώσεως δίκαια.
 εἰ τίνων περ οφείλιν ἵνα ἡ πᾶσι χρήματα, ὁ δ' ἡρνεῖται. εἰ
 μὲν ἐφαίνοντο αἶτε σιωθῆσαι καὶ ἄς ἐδανείσασθε, κείμεναι,
 καὶ οἱ τε δέντες ὄροι ἐσηκότες: τὸν ἀρνούνμενον ἡ γὰρ αἰα
 δὴ δηλονόπ. εἰ δ' αὖ ἡρνεύμενα τῶν τῶν ἐγκλωῦτα. οὐ-
 πὼ τῶν τῶν πέφυκεν. εἰσὶ τίνων ὧν ἀριστορείτων οφείλει τῇ
 πόλει, σιωθῆσαι μὲν οἱ νόμοι καὶ οὐς ἐγχερόμεθα πάν-
 τες οἱ ὀφλισκάνοντες: ὅρος δὲ, ἡ γὰρ ἡ πρὸς τῇ θῶκεν
 ἔστιν. εἰ μὲν οὖν ἀνῆρθε τῶν τῶν καὶ ὑβριτέται τὸ ὀφλη-
 μα, ἡμεῖς ληροῦμεν, μάλα δὲ φλυδῶμεθα. εἰ δ' ἔτι ἔστι,
 καὶ ἔστι τέως πόρ αὖ ἐκτίση, καὶ μὲν εἰ, οὗτος οὐδὲν ἄλι-
 πος λέγει: ἀλλ' ἀδικεῖ καὶ δεινὰ ποιῇ, τὰ κοινὰ δίκαια ἀ-
 φανίζεν ὑδὶ χειρῶν. ὁ γὰρ εἰ μὴ πᾶν ὄν ὠφλεον, οφείλει,
 νῦν ἡ κρίσις, οὐδ' ὁ λόγος ἔστιν, ἀλλ' εἰ οφείλει: ἡ δεινὰ γὰρ
 πάθοιεν οἱ δὲ γράφω ἐπὶ γράμμοις μόνον. εἰ δ' ὅπμι-
 κρὰ καὶ οὐδὲν ἡ δίκη κασιν, ἰσχύσει τὸ οφείλιν κατ' ἀλλῶν.
 εἰ αὖ δὲ τις μετὰ λῆσιν ἡ δίκη καὶ ἡ μίαν θῆς ἡ δύο καὶ τριβόλας,
 ἐπὶ πηγεῖς. ἔτι τίνων ἔτι ἔστι τὰ ὀφληματα ἀπὸ γρά-
 πται, καὶ ἐφ' οἷς ἐνδέδμεθα. τὰ μὲν δὲ δύο ἐν ἀπὸ γράφῃ
 πεποίηται: ὁ δ' ἐν, ὁ ἀπὸ γράφῃ. ἀλλὰ βεβλῶσθε τὸν

λέγοντα μὴ τὰ ἀρεστά τῷ δήμῳ πάλιν ἐκλογάσαστε: τίς ὅτι
 πολέπειται σκῆψις ὑμῖν ἀρμόττουσα, ἀνὴρ πρῶτον
 ἀπὸ τῆς ὥν μὲν γὰρ ὄργῳ πείραν εἰλήφατε, πῶς οἱ τοῖς λό-
 γοις πισθύνει; ὥν δὲ μηδὲ πῶς τὴν δοκιμασίαν ἔχετε ἀκρι-
 βῆ πρὸς ἡμῖν αὐτοῖς, ἐκ τῆς λεγομένης ἰσως ἀναγκαζόντων
 κρίνειν. Σωμᾶζω δὲ ἔγωγε τῆς οὕτως ἐχόντων, ὥστε τὰ
 μὲν ἴδια τοῖς ἐκ τῆς πῆληλυθότων χρόνων οὐσιν ἰδὲ ἔ-
 σσι, τοῖς τοῖς * πρῶτον ἀπὸ τῆς πολιτείας κοι-
 νὰ τοῖς ὁμολογοῦμενοις καὶ ὑπερλεγομένοις οὐσι φαύλοισι
 * ἰδιώται. καὶ κινὰ μὲν ἰδίῳ πόμῳ ἀγλῆ καὶ φαύλον
 οὐδ' αὖ εἰς ἰδιώταις φυλάττειν: τῶ δὲ τοῖς τὰ κοινὰ πράτ-
 τουσιν τοῖς τυχόντας ἀνθρώποις φασὶ ἐν οἱ πᾶσι διὰ φυ-
 λακῶν ἐπιστάντων: οἱ περσποιοῦμενοι μὲν τὴν ἀμφοτέρω-
 τας, αὐτοῖς τῆς μεγίστης εἰς φυλακῆς διόμμενοι. ὥν ἐκ
 χητε νοῦν, ὡς θυμῶν μὲν τοὺς μὲν φάσκουσιν τῶ τῷ
 λόγῳ φιλεῖν ὑμᾶς, χαίρειν εἶσατε: αὐτοῖς δὲ τῶ τῶ ἐκ παν-
 τὸς τοῦ πρῶτον φυλάττειν, ὅπως μηδὲν δῶτ' ὑποσίσαι,
 ἀκέρους τοὺς νόμους ποιεῖν: ἄλλως τε, καὶ τῶ πολλῶν
 ἑσθλῶν τῶ πᾶσι καὶ λέγειν καὶ γράφειν δύνανται περσ-
 ποιουμένων. ὥς πάντες ἐπὶ τῶ, τοῖς μὲν περσποιοῦσιν ἑσθλῶν
 τῶ μὴ κατὰ λυθῆναι τοῖς νόμους ἀκέρους ἑσθλῶν, ὑ-
 μᾶς δὲ μὴ δὲ τοῖς ἀμφοτέρωθεν εἰς αὐτοὺς πικρῶς εἶσαι
 περσποιοῦσιν: καὶ τὸν μὲν γράφειν τοὺς νόμους σὺλωνα
 ἰδιώται φασὶ χαλκοῦν ἐν ἀγορᾷ σῆσθαι, αὐτῶ δὲ τῶ νόμων
 ὅπως ὀλιγωρῶντας φαίνεσθαι, δι' οὓς κακῶν ἑσθλῶν
 λόγῳ συμβέβηκε ὑμᾶς εἶσαι. πῶς δὲ οὐκ αὖ εἴη τὸ συμβαῖ-
 νον ἄλλοθεν, εἰ νομῶν τῶν μὲν ὄργισθαι τοῖς πρηνεῖς, ἐπὶ
 αὐτοφώρῳ δὲ ὑμᾶς εἰληφότες ἀθῶς εἶσατε; καὶ τῶ μὲν ἰο-
 μῶς δὲ τῶν ἐν τῶ πᾶσι ἑσθλῶν ὑμᾶς ἀπεχθάνεσθαι τοῖς
 φαύλοισι, ὑμᾶς ὅ μὲν δὲ ὑμᾶς ὑμᾶς ἀπὸ τῶ κοινῆ συλλεγέτης
 ἰδιώταις ἀπὸ μισοῦντας τοῖς πρηνεῖς: ἀλλ' ὑμᾶς ἀπὸ τῶ ἀνδρῶν

Δημοθένους

πονηρίας ἡττηθῆναι· καὶ δεινὰ τὸν μὲν ὠρεκίαι ζήμιαν,
εἰὰ τις οὐκ ὀνείων νόμον πρὸς χεῖρα· εἰς δὲ ὄντας εἰς τὴν τῆς
οὐκ ὄντων νόμων τάξιν ἄρῃτας, ὅς τ' αὖ ἀπ' αὐτῶν τοῖς πε-
ριορᾶν; οὐ τῷ δ' αὖ ἀκριβέστατα σιωθεώρησεν τὸ τοῖς κη-
μεύοις νόμοις περὶ δεῖναι ἡλικὸν ἀγαθὸν εἶναι, καὶ τὸ κατὰ
φρονεῖν καὶ μὴ περὶ δεῖναι αὐτοῖς ἡλικὸν κακόν· εἰ τὰ ἐκ
τῶν νόμων ἀγαθὰ χεῖρα, καὶ τὰ δὲ τῆς πρὸς νομίας συμ-
βαίνοντα περὶ ὁφθαλμῶν ὑμῖν αὐτοῖς ποιησόμενοι δεῖ-
ναι. δεῖναι γὰρ τὴν μὲν, τὰ τῆς μακρίας καὶ τῆς ἀ-
κρασίας καὶ τῆς πλεονεξίας· εἰς δὲ, τὰ τῆς φρονήσεως καὶ
σωφροσύνης καὶ δικαιοσύνης ὁρᾶν διαπερὶ πομπῆς. δε-
λόν γ'· τῆς γὰρ πόλεως αὐτοῖς ἀρετῶν οὐκ ἐκμενέμεν ἰδοὺ
αὐτῶν, ἐν αἷς ἀριστονομῶμεν γὰρ ὡς αὐτοῖς. τὰ μὲν γὰρ ἐν
σώματι ἀρετῶν ἡμέτερα τοῖς τῆς ἰατρικῆς ὁρᾶν ἡμέτερον καὶ
παύειν· τοῖς δ' αὖ τοῖς ψυχῆς ἀρετῶν ἀριστονομῶμεν αὐτῶν νομο-
ς τῆς ὑπορίζουσι διανοοίαι, ὅπως δὲ οὐδὲν οὐτε σκεπτόμεν, οὐ-
τε ἀπονομοῦμεν ὁρᾶν ἡμέτερον, ὁ μὴ νόμον κεκοινώνηκεν· ἐπεὶ καὶ
τὸν ὅλον κόσμον καὶ τὰ θεῖα καὶ τοῖς καλοῦ μένους ὥρας,
νόμος καὶ τάξις εἰς χεῖρα τοῖς ὁρῶμεν πεισθῆναι, διοικεῖν
φαίνεται. παρακαλεῖται γὰρ ὑμᾶς αὐτοῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ
ἀθηναῖοι, βοηθεῖτε μὲν τοῖς νόμοις, καὶ τῶν ἀπὸ τοῦ
τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀρετῶν περὶ κημεύων. καὶ τῶν εἰς τὸν περὶ
εἴητε, τὰ δέοντα ποιήσετε, καὶ τὰ κράτιστα φημί σέθεν.

ΤΩΝ ΔΙΚΑΝΙΚΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΩΣΘΕΝΟΥΣ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΛΟΓΩΝ ΤΕΛΟΣ.

Diue
rio

10. a.
10. b.
11. b.
14. b.
15. b.
15. b.
18. a.
18. b.
21. a.
22. b.
23. a.
23. b.
23. b.
24. a.
24. a.
24. b.
25. b.
26. b.
26. b.
26. b.
28. a.
29. a.

Diuerſæ lectiones ſecundæ huius partis ora-
tionum Demoſthenis, quæ in aliqui-
bus codicibus reperiuntur: quæ
in libro notatæ aſte-
riſco ſunt.

10. a. οὐ τὸ φιλίππῳ ζῆλον ἔσται.
10. b. βούλησθ' ὑμεῖς.
11. b. ἔρχεσθ' ὑμῖν, ἵνα.
14. b. εὐανπωδόντων οἷς.
15. b. ἄς μὲν ἀναιρῶν, εἰς ἃς δὲ ἄς.
15. b. πρὸς τῶν εἰπών.
16. a. ἔχοντας πρὸς ἑαυτοῖς.
16. b. ἐκτασιν γὰρ καὶ ἄλλως ἐκ τῶν γὰρ.
18. b. πόθ' ὅλον ποτὶ τὰν.
18. b. δωρεὰς εἰς τὰς εἰτε.
21. a. καὶ λυφθῆσα ἀπώλετο.
22. b. δὲ τὴν οὐ κατηγόρεις;
23. a. φησὶ σῆσαι, τὸν τὸν δ' ἀνὰ γορδὴν.
23. b. ἐμοὶ δὲ περὶ σοι.
23. b. διασύρειν, ἀλλ' ὅς εἰρηκώς.
24. a. πρὸς τοῖς εἶναι πρὸς.
24. a. ἡλίσκω τῷ πρὸς τῷ καλαμίτι.
24. b. σεμνολογουμένου τουτονί.
25. b. ἀνὰ καὶ λατρίᾳ ὁμῶς, διὰ πρὸς ἑαυτὸν.
26. b. πρὸς ἀκούειν, τὰ δὲ πείσειν.
26. b. εἰς ἢ τὸ πρὸς ἑαυτῶν.
26. b. πρὸς ὑμῶν γίνεσθαι.
28. a. ἄς μὲν κατέλιπε πόλεις τῶν, ἀσυρρίπτων, ἄς
δὲ πρὸς.
29. a. δουλαγίας ἀλωπεκῆσαι.

29. a. πρῶτον ἀγέτω δὲ καὶ παντὶ.
 30. a. πίσεως. Εὐρώαθε.
 35. b. ἐθαύμασεν αἰσχύνῃ.
 36. a. βουλὸν ἔδωκε περὶ τῶν.
 37. a. ὥραν, ἃ δὲ πέννοιαν.
 38. b. ἐβουλόμεθα, ἀλλ' ὅσα.
 39. b. εἴ ποτ' ἐμὸν ἀκριβοῦς νομίσου.
 40. a. ὅποι προσβλήσῃ.
 41. a. ὡς ἡβουλόμεθ' ἡμῖν.
 42. a. οὐκ ἔστις, ἃ τίς οὐκ; ἔξαρχος.
 42. a. συμπλοκαὶ σωκράτη.
 47. a. ὡς ὁρᾷ ὁρᾷ τῇ, ῥέπων.
 56. b. ἐπαγγελίαν τῷ τῷ.
 58. b. αἰάσασθαι ἢ πόλιν.
 62. b. οὐκ ἔστιν ἔχον οὐδὲμίαν.
 62. b. οἱ δὲ ἀθηναῖοι τῇ ἐλθὺν ἵδωσιν τῇ.
 63. a. πονηρῶν. οὐδὲ γὰρ.
 63. b. ἀθηναῖοι, μή τι ἀπομείνῃτε.
 65. a. ἐθροῦν ἔδει, πάντες.
 65. a. αἰτῶν λόγῳ.
 65. a. πεπενημένον ἀπάγειν.
 65. a. κτήμαθ' ἡμῖν.
 65. a. ἀλλ' ἡμῶν δικαίως ὑπῆρχεν ἐκ τῆς ἐξέως.
 65. b. αἰτῶν δὲ τοῦ.
 65. b. πύτων μέμῃ τῇ πρ.
 65. b. λέγουσιν αἰτεῖται.
 66. a. ὡς οἶμαι, ὁ πανοῦργος οὗτος.
 66. b. τῇ ἀδοξος γεγενησθαι;
 66. b. τῇ οἷς πρὸς διαγῆμα πρὸς τε.
 67. a. ἐκείνῳ. ἀλλ' ἦτον.
 67. b. ὅς τις ἵνα λαμβάνῃ

68. b. ὑπέρχῃ, ἔχειροτονήσατε.
 68. b. λεγόντων βαδίζεν.
 69. b. τῶν αἰελῶν καὶ πῆιδων.
 69. b. περὶ τεῖνε, καὶ παῶ τ' οὐκ.
 70. b. ἀσυνδιπώταρν, ὡσὺ δρυν.
 70. b. πῶμα ακαλίσταρν.
 70. b. οὐτῶ καὶ διοικήοντας.
 70. b. δι' αὐτῶ δεικνῇ.
 71. a. περὶ τεῖνε αὐτοῖς.
 72. a. καθίσταται; ἀλλὰ μὲν.
 74. a. τῶν αἰελῶν σὺνδεσ.
 78. b. ἐκὶ λάβω, ἀφ' ἧς.
 79. b. ὄρῃν ἐδήλωσε.
 79. a. παρ' ἡμῶν ἡ γυνή.
 80. b. δεικνύειν. αὐτῶν αὐθιγαῖσι.
 80. a. φησὶν εἶναι, μὴ δὲ ἐφ' αὐτῶν.
 83. a. δι' αὐθιγαῖσι: τὸν δὲ.
 83. b. πῶμα λαβῇ. τῆς πρώτης.
 83. b. πῶμα εἰνὶ οὐδὲ.
 84. a. ὡσὺ κρινόμενον. ἡμεῖς ἀφ' ὅθεν.
 84. a. συγγνώμην ἀδελφῶν ἐκθεῖν.
 89. a. ἡ γὰρ μὲν. ἔλαβον.
 91. a. ὁμολογοῦσιν, ἀπὸ τῶν δὴ πον.
 92. b. κατηγορεῖται. αὐτῶν.
 93. a. τῶν περὶ σκεῖντα.
 93. b. δικαιοσύνην ἢ τῶν τε.
 94. a. δωρεὰν ἔχων τῶν αἰελῶν.
 95. b. ὡσὺ θυμὸν διαφορομένης αὐτῶν.
 96. a. δι' ἧς μάλιστα αὐτῶν.
 96. a. τῶν οὐ πῶ αἰελῶν.
 98. b. ἐκὶ φωγος. σκοπεῖν.

103. a. ἀλλὰ δὴ νόμον γεχθῆσθαι.
104. a. ὕψους οὐ μικρὰν.
107. a. ὁμοιοπαυμένως ἀξίον σ.
113. a. ἀρμόγῃσιν δοκεῖ πρῶτον.
114. b. ἀνὰ βούλησιν θεῖναι.
115. a. ἐφ' ἑαυτῶν πείθουσιν.
115. b. ὡσαυτὸν μέσος.
120. b. πρὸς τῆς ἀλλοτρίου οὐτε δίκης.
125. a. παρὰ βολῶν ἔχοντα πρὸς μὲν.
132. a. αἰδέσθων καὶ φιλοφρονέων.
137. a. τὰ μὲν δὴ τότε ἡσυχασμένα τῶντων.
135. a. ἀφ' ὧν καὶ οὗτοι ἀρῶνται.
141. b. ἀνὰ μικροῦ παρῆλθε.
142. a. δι' ἑμὸν τὸν ἀρίσταρχον.
144. b. καὶ πρὸς ἀλλοιφ, ἐτόρα. οὐ γὰρ αὖ.
152. b. ἐπὶ τὰ τοιαῦτα.
156. b. ὥς τε ἀμύσσει δὲ σημεῖα, τῶντα ἐκείνῃ. οὐδέ τις.
156. b. πολλῆς ἀσφαλείας αὐτῶν τὸ λοιπὸν διαχρεῖσθαι
πρὸς δειγμά.
160. a. ὅτι πᾶσι ποτ' ἔχουσιν.
161. b. ὡς πρῶτον τὸν νόμον δέ, οὐτ' ἄν.
162. a. ὡς πρῶτον τὸν νόμον ἢ δυνάμει.
164. b. πρὸς ἐκείνων ἡρώτων.
168. a. τὸν ἀντιπρόσωπον.
169. b. ἀνὰ τεθνήσκον.
172. a. τὰ κακουργήματα. ἢ τὴν ἀρχὴν.
174. b. πᾶς, οὐκ ἐνός. ν.
177. a. ἀνόμιμος ὢν ὡς ἀνὸς οὐδὲ.
181. a. εἰρημνίσαι χρόνους.
181. a. δὴ εἰρηκεν ἄχρη.
182. a. ἐν δὲ τῇ λατρίᾳ. εἰς δὲ οὐ μὲν.

186. a. ἀλλ' αἰσχρὸν ᾧς παρὶ.
190. b. κατὰ φημισμένοι; ἔστιν.
191. a. ἐν αἰπῇ περὶ πόντος.
193. b. καλὰ γὰρ ᾧ αὐτοῖς ἀδυνατοί.
194. a. ἔγωγε φημι. ἄρ' οὖν.
197. b. ἐφαίνετο ἔξαπατῆς.
περὶ καλῶς π. ποιῆν ὑμῶς.
ἡμῶς ταῦτ' αὖ ἔλεγον.
199. b. πορρωτέρω ἑαδίξει.
204. a. ἔσθ' ἂν αὖτις τυγχάνωσι.
205. b. βοάοντες, ἔδωκε γνώμην.
207. a. καθίστη. ἐν δὲ τῷ.
208. b. αἰαγοῖεν αὖ. ἀλλὰ.
209. b. ὅλας μὲν γὰρ ὅτι.
209. b. ἀκούοντες ᾧς νόμοις.
214. b. ἃ δὲ καὶ ὠρίσασθαι αὐτοῖς.
215. a. ὑφ' ἡρῆται: τίς δὲ ὁσίων.
216. a. πῦρ αἰρεῖται τῆς πόλεως.
220. b. δεινότητι τῶν τοιοῦτων.
235. a. οἰκείτω καὶ σόζειται.
236. b. τίς τῆς βουλής, ὡς αὐτοῖς.
236. b. δῶκεν, γρηφῇ, καὶ.
237. b. παρὶ τούτων. σκοπεῖται γὰρ οὐτως.
ὁμοίως. ἔπειτα ἔτι
σκληρότερον, καὶ ὅς
238. b. ποιούντων ἃ δέει.
ἀποδεξόμενος συνοφάντης.
240. b. λαβὼν ὅτι δὴ ποθ'·
241. a. καὶ τὰ μίξετε; τί τῷ πεπεραγμένῳ.
λοιπὸς ὑμῖν: πάντες.
242. b. οὐ βεβίωκεν; ἐν μὲν γὰρ.

243. a. πρὸς ὁρῶν.
246. a. μεταστάντα ἐν αἰγίνῃ.
246. b. συναγωνισμένους ἡπῶσαι.
247. b. καὶ διαβοῶσαι τὰ λεγόμενα.
248. a. πρὸς ἀντιμαχίαν: τὰ δ' ἐν τῇ.
48. a. ἀδίσκοντων καὶ κνία.

SECUNDAE PARTIS
orationum Demosthenis finis.

005066202

